

भेदेति । अत्रास्मिन्पथेऽनुक्तानामव्युत्पादितानां भिन्नलिगानामसमानलिगानां भेदाख्यानाय लिगभेदं समाख्यातुं द्वौ न कृतः । यथा । कुलिशं भि-
दुरं पविः । ननु कुलिशाभिदुरपवयदति । तथैकरोपोपिन कृतः । शिष्यमाणलिगस्यैव प्रतीतिः । यथा । नभः खं आवणौ नभाः । ननु स्वश्चावणौ नभसीदति ।
तथा क्रमादृते क्रमं विना संकरोपि भिन्नलिगानां मिश्रीभावोपिन कृतः । साहचर्येण लिगनिश्चयाभावप्रसंगात् । किंतु स्त्रीपुंनपुंसकानि क्रमेण पठितानि । य-
था । स्रवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः । ननु स्तुतिः स्तोत्रं स्तवो नुतिरिति । अत्राशयशो रूपाभेदेनेत्याद्युक्तरीत्या ये पांलिगं व्युत्पादिते ते पांतु भिन्नलिगानामपि स्थलांतरे
हं द्वावयः कृताः । यथा । असरो यक्षरक्षो गंधर्वकिन्नराः । मातापितरौ पितरौ ॥ ४ ॥ त्रिलिग्यामिति । त्रिलिग्यां लिगत्रयसमाहारे त्रिष्विति पदमुक्तं । यथा ॥
भेदाख्यानाय न हं द्वौ नैकशेषो न संकरः ॥ कृतोऽत्र भिन्नलिगानामनुक्तानां क्रमादृते ॥ ४ ॥ त्रिलिग्यां त्रिष्विति पदं मि-
थुने नुदयोरिति ॥ निषिद्धलिगं शेषार्थत्वं तायादिन पूर्वभाक् ॥ ५ ॥

इत्यर्थः ॥ तथा मिथुने स्त्रीपुंसयोर्द्वयोरिति पदं । यथा । वन्दे द्वयोर्ज्वालकौ । तथा निषिद्धलिगं शेषार्थं । यत्र लिगं निषिद्धं तत्र तदवशिष्टं लिगं ज्ञेयं । य-
था व्योमयानं विमानोऽसीत्यत्र स्त्रीलिगे निषिद्धे विमानस्य पुंनपुंसकविधिः तथा तुराब्दः अंतो यस्य तत्त्वं । अथ राब्दः आदिर्यस्य तदथादि । इदं द्वयं पूर्व-
भाक् न भवति पूर्वेण न संबध्यते । यथा पुलोमजाशर्चीद्राणी न गरीत्वमरावतीत्यत्र न गरीति त्वं तं पदं दं द्राण्यानं संबध्यते । किंत्वमरावत्या संबद्धं । तथा नि-
त्यानं वरताजस्रमप्यथातिरायो भरदस्यथादिपदं न पूर्वभाक् । किंतु भरस्य पर्यायः ॥ ५ ॥

अथर्मन्चारिणआह॥आदित्येतिआदित्याद्वादशविश्वेद्योदशत्रयसवोदौतुपिताःपट्टिशत॥आभास्वराःचतुःपट्टिः॥अनिलाएकोनपंचारान्महाराजि
काःविंशत्यधिकशतद्वयं । साध्याद्वादश । रुद्राएकादश । एतागणदेवताः॥अचतुपिताद्यागणाबौद्धपातंजलादीद्रष्टव्याः॥१०॥देवयोनीनाह ॥ विद्येति।
विद्याधराजीमूतवाहनादयः॥अप्सरसोदेवांगनाः॥घक्षाः॥कुबेरादयः॥रक्षांसिमायाचिनोलंकादिवासिनः॥ गंधर्वास्तुबुधभूतयोद्देवगायनाः॥ किन्नराअश्वा
दिमुखानरकृतयः॥पिशाचाःपिशिताराभूतविरोपागुह्यकाःमणिभद्रादयः॥ “ निर्धिरक्षंतियेरक्षास्तेस्युर्गुह्यकसंज्ञकाः॥” सिद्धाःविश्ववसुप्रभृतयः॥ भू

आदित्यविश्ववसवस्तुपिताभास्वरानिलाः॥महाराजिकसाध्याथ्वरुद्राथ्वगणदेवताः॥१०॥विद्याधराप्सरार्यंद्वर
क्षोगंधर्वकिन्नराः॥पिशाचोगुह्यकःसिद्धोभूतोर्मिदेवयोनयः॥११॥असुरादेत्यदैतयदनुजैद्रारिदानवाः॥शुक्र
शिष्यादितिसूताःपूर्वदेवाःसुरद्विपः॥१२॥सर्वज्ञःसुगतोबुद्धोधर्मराजस्तथागतः॥समंतभद्रोभगवान्मारजिहो

कजिज्जिनः॥१३॥ ताःबालपहादयोरुद्रानुचरावाजातात्रैकवचनानि।एतेदेवयोनिसंज्ञकादत्यर्थःविद्याधरोप्सरादतिपाठःभिन्नलिगत्वा

दयेऽनभिधानादसमासदतिरामाश्रम्या॥११॥असुराः “ आसुराः । ” दैत्याः । दैतेयाः । दनुजाः । इंद्रादयःज्ञानवाः। शुक्रशिष्याः। दितिसुताः । पूर्व
देवाः। सुरद्विपः। इतिदशानामान्यसुराणां॥१२॥सर्वज्ञः। सुगतः। बुद्धःधर्मराजः। तथागतः। समंतभद्रः। भगवान् । मारजित् । लोकजित्। जिनः॥१३॥

पढभिज्ञः।दशवलः।अद्वयवादी।विनायकः।मुनीन्द्रः।श्रीघनः।शास्ता।मुनिः।इत्यष्टादशबुद्धस्य ॥ १४ ॥ शाक्यमुनिः ॥ १४ ॥ शाक्यसिंहः।सर्वार्थसिद्धः।शौद्धोद
 निः।गीतमः।अर्कवंधुः।मायादेवीसुतः।इतिसप्तनामानिबुद्धावांतरभेदस्यशाक्यमुनेः ॥ १५ ॥ ब्रह्मा । आत्मभूः । सुरज्येष्ठः । परमेष्ठी । पितामहः । हिरण्य
 गर्भः । लोकेशः । स्वयंभूः । चतुरामनः ॥ १६ ॥ धाता । अन्नयोनिः । द्रुहिणः । “द्रुयणः” । विरिचिः । “विरिचिः” । कमलासनः । सटा । प्रजापतिः ।
 पडभिज्ञोदशवलः।द्वयवादीविनायकः ॥ मुनीन्द्रः।श्रीघनः।शास्ता।मुनिः।शाक्यमुनिस्तुयः ॥ १४ ॥ सशाक्यसिंहः
 सर्वार्थसिद्धः।शौद्धोदनिश्चसः ॥ गौतमश्चार्कवंधुश्चमायादेवीसुतश्चसः ॥ १५ ॥ ब्रह्मात्मभूः।सुरज्येष्ठः।परमेष्ठोपि
 तामहः ॥ हिरण्यगर्भो।लोकेशः।स्वयंभूश्चतुरामनः ॥ १६ ॥ धाताः।अन्नयोनिः।द्रुहिणो।विरिचिः।कमलासनः ॥ सष्टाप्रजा
 पतिर्वेधाविधाताविश्चसृद्धिधिः ॥ १७ ॥ “नाभिजन्माडजःपूर्वोनिधनःकमलोद्भवः ॥ सदानंदोरजोमर्तिःस
 त्यकोहंसवाहनः” ॥ १८ ॥ विष्णुर्नारायणः।रुष्णोवैकुण्ठोविष्टरश्चवाः।दामोदरोहृषीकेशः।केशवोमाधवः।स्वभूः ॥ १८ ॥
 वेधाः । विधाता । विश्वसृद् । विधिः । इतिविशतिर्ब्रह्मणः ॥ १७ ॥ विष्णुः । नारायणः । “नरायणः” । वैकुण्ठः । विष्टरश्चवाः । दामोदरः ।
 हृषीकेशः । केशवः । माधवः । स्वभूः ॥ १८ ॥

दैत्यारिः । पुंढरीकाक्षः । गोविन्दः । गरुडध्वजः । पीतांबरः । अभ्युतः । शार्ङ्गः । विश्वक्सेनः । “ विश्वक्सेनः ” जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेद्रः । इंद्रावरजः । चक्रपाणिः । चतुर्भुजः । पद्मनाभः । मधुरिपुः । वामुदेवः । त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनः । शौरिः । “ शौरिः ” श्रीपतिः । पुरुषोत्तमः । वनमाली । बलिध्वसी । कंसारातिः । अधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वभरः । कैटभजित् । विधुः । श्रीवत्सलाछनः । पुराणपुरुषः । यज्ञपुरुषः । नरकातकः ।

दैत्यारिः पुंढरीकाक्षो गोविंदो गरुडध्वजः ॥ पीतांबरोऽभ्युतः शार्ङ्गो विश्वक्सेनो जनार्दनः ॥ १९ ॥ उपेद्र इंद्रावरज
अक्रपाणिचतुर्भुजः ॥ पद्मनाभो मधुरिपुर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः ॥ २० ॥ देवकीनंदनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः ॥
वनमालो बलिध्वंसी कंसारातिरधोक्षजः ॥ २१ ॥ विश्वंभरः कैटभजिद्विधुः श्रीवत्सलाछनः ॥ पुराणपुरुषो यज्ञपुरु
षो नरकांतकः ॥ २२ ॥ जलशायी विश्वरूपो मुकुंदो मुरमर्दनः ॥ वसुदेवोऽस्य जनकः स एवानककुंडुभिः ॥ २३ ॥
बलभद्रः प्रलंबघ्नो बलदेवोऽच्युताग्रजः ॥ रेवतीरमणो रामः कामपालो हलायुधः ॥ २४ ॥

॥ २२ ॥ जलशायी । विश्वरूपः । मुकुंदः । मुरमर्दनः । इति पट्टचत्वारिंशद्विण्णोः । अस्य कृष्णस्य जनकः पिता वसुदेवः । वसुदेव एव आनककुंडुभिः ।
द्वेरुणापितुः ॥ २३ ॥ बलभद्रः । प्रलंबघ्नः । बलदेवः । अभ्युताग्रजः ॥ रेवतीरमणः । रामः । कामपालः । हलायुधः ॥ २४ ॥

नीलांबरैरौहिणेयःतालांकःमुसली। “मुयली” हली। संकर्षणःसीरपाणिःकालिंदीभेदनःबलः। इतिसप्तदशबलरामस्य ॥ २५ ॥ मदेनः। मन्मथः। मारः। प्रद्युम्नः। मीनकेतनः। कंदर्पः। दर्पकः। अनगः। कामः। पंचशरः। स्मरः ॥ २६ ॥ शंबरारिः। “संबरारिः”। मनसिजः। कुसुमेपुः। अनन्यजः। पुष्पधन्वा। रतिपतिः। मकरध्वजः। आत्मभूः ॥ इत्येकोनविंशतिर्मदनस्यनामानि ॥ २७ ॥ “अरविदमशोकंचचूचनवमल्लिका ॥ नीलोत्पलंचपंचैतेपंचबाणस्यसाय

पतिः। मकरध्वजः। आत्मभूः ॥ इत्येकोनविंशतिर्मदनस्यनामानि ॥ २७ ॥ मदनोमन्मथोमारः
नीलांबरैरौहिणेयस्तालांकोमुसलीहली ॥ संकर्षणःसीरपाणिःकालिंदीभेदनोबलः ॥ २५ ॥ मदनोमन्मथोमारः
पु
प्रद्युम्नोमीनकेतनः ॥ कंदर्पोदर्पकोऽनंगःकामःपंचशरःस्मरः ॥ २६ ॥ शंबरारिर्मनसिजःकुसुमेपरनन्यजः ॥ पु
पुष्पधन्वारतिपतिर्मकरध्वजआत्मभूः ॥ २७ ॥ ब्रह्मसूक्तंऋष्यकेतुःस्यादतिरुद्रउपापतिः ॥ लक्ष्मीःपद्मालयापद्माक्रम
लाश्रीहरिप्रिया ॥ २८ ॥ इंदिरालोकमातामाक्षीरोदतनयारमा ॥ शंखोलक्ष्मीपतेःपांचजन्यश्चक्रंसुदर्शनं ॥ २९ ॥

लाश्रीहरिप्रिया ॥ २८ ॥ इंदिरालोकमातामाक्षीरोदतनयारमा ॥ शंखोलक्ष्मीपतेःपांचजन्यश्चक्रंसुदर्शनं ॥ २९ ॥
काः ॥ १ ॥ उन्मादनस्तापनश्चशोषणःस्तंभनस्तथा ॥ संमोहनश्चकामस्यपंचबाणाःप्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ ” ब्रह्मसूक्तः। ऋष्यकेतुः। “ऋष्यकेतुः। वि
श्वेकेतुः”। अनिरुद्धः। उयापतिः। इतिचत्वारिप्रद्युम्नसूतोः। लक्ष्मीः। पद्मालया। पद्मा। कमला। श्रीः। हरिप्रिया ॥ २८ ॥ इंदिरा। लोक
माता। मा। क्षीरोदतनया। रमा। इत्येकादशलक्ष्म्याः। लक्ष्मीपतिर्विष्णोःशंखःपांचजन्यः। तस्यचक्रंसुदर्शननामकं। “सुदर्शनः” ॥ २९ ॥

तस्यगदाकौमोदकी । “कौपोदकी” । तस्यखड्गःनंदकः । तस्यमणिःकौस्तुभः । तस्यचापःशार्ङ्गः । अस्योरस्थलांछनंश्रीवत्सः । एकैकं ॥ ३० ॥ गरुत्मा
नृ । गरुडः । तार्क्ष्यः । वैनतेयः । खगेश्वरः । नागांतकः । विष्णुरथः । सुपर्णः । पन्नगाशनः । इतिनवनामानिगरुडस्य ॥ ३१ ॥ शंभुः । ईशः । पशुप

कौमोदकीगदाखड्गनंदकःकौस्तुभमणिः॥ चापःशार्ङ्गःमुरारस्तुश्रीवत्सोलांछनंस्मृतं ॥ ३० ॥ “अथाश्वशैव्यसु
ग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः ॥ सारथिदोरुकोमन्त्रीखुद्दवोवनजोगजः ॥ १ ॥” गरुत्मानगरुडस्ताड्योवैनतेयःखर्ग
श्वरः ॥ नागांतकोविष्णुरथःसुपर्णःपन्नगाशनः ॥ ३१ ॥ शंभुरीशःपशुपतिःशिवःश्रुलीमहेश्वरः ॥ ईश्वरःशर्वई
शानःशंकरश्चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशःखंडपरशुर्गिरीशोगिरिशोमृडः ॥ मृत्युंजयःकृत्तिवासाःपिनाकीप्रमथा
धिपः ॥ ३३ ॥ उग्रःकपर्दीश्रीकंठःशितिकंठःकपालभृत् ॥ वामदेवोमहादेवोविरूपाक्षखिलोचनः ॥ ३४ ॥

तिः । शिवः । श्रुली । महेश्वरः ॥ ईश्वरः । शर्वः । “सर्वः” । ईशानः । शंकरः । चंद्रशेखरः ॥ ३२ ॥ भूतेशः । खंडपरशुः । गिरीशः । गिरिशः । मृडः । मृत्युंजयः ।
कृत्तिवासाः । पिनाकी । प्रमथाधिपः ॥ ३३ ॥ उग्रः । कपर्दी । शितिकंठः । कपालभृत् । वामदेवः । महादेवः । विरूपाक्षः । खिलोचनः ॥ ३४ ॥

कृशानुरेताः । सर्वज्ञः । धूर्जटिः । नीललोहितः । हरः । “हरिः” स्मरहरः । भर्गः । “भर्ग्यः” इयंबकः । त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगाधरः । अंधकरिपुः । क्रतुध्वं
 सी । वपध्वजः । व्योमकेशः । भवः । भीमः । स्थाणुः । रुद्रः । उमापतिः । इत्यष्टचत्वारिंशन्नामानि शिवस्य । ईशितुंशीलमस्येश्वरः । ईदृष्टच्छीलईशानः
 ॥ ३६ ॥ अस्य शंभोः जटाजूटः कपर्दनामा । अस्य धनुः अजगवं । “अजकवं” तदेव पिनाक इत्यपि । अस्य पारिपदाः परिषदिसाधवः । “पारिपद्याः” प्रमथाः ।
 ब्राह्मीत्याद्याः । “ब्रह्माण्याद्याः” मातरः । यथाहुः ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा ॥ वाराही च तथेन्द्राणी चामुंडाः सप्तमातर इति ॥ ३७ ॥ विभूतिः ।
 रुशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ॥ हरः स्मरहरो भर्गं रुयंबकं त्रिपुरांतकः ॥ ३५ ॥ गंगाधरोऽंधकरिपुः क्रतुध्वं
 सी वपध्वजः ॥ व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणुरूद्र उमापतिः ॥ ३६ ॥ “अहिबुध्न्योऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानटः ॥”
 कपर्दोऽस्य जटाजूटः पिनाकोऽजगवंधनुः ॥ प्रमथाः स्युः पारिपदा ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३७ ॥ विभूतिर्भूतिरैश्व
 र्यमणिमादिकमष्टधा ॥ उमाकात्यायनी गौरी काली हेमवती श्वरी ॥ ३८ ॥ भूतिः ऐश्वर्यं । इति त्रीणि ऐश्वर्यस्य । तत्तु । आणि
 भामहिमेत्यादिभैरवविधं ॥ “ते चादौ भेदा यथा । अणिमामहिमा चैव गरिमाला धिमा तथा ॥ प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाटसिद्धयः ॥ अणोर्भावः ।
 महतो भावः येन ब्रह्माडिनमाति । गुरोर्भावः । लघोर्भावः । प्राप्तिरंगुल्यश्रेण चंद्रादेः । प्रकामस्य भावदुच्छानभिघातः । ईशिनो भावः प्रभुत्वेन स्यात्वा अप्या
 ज्ञाकारिणः । वशिनो भावः येन भूमावपि उन्मज्जनमज्जने ॥” उमा । कात्यायनी । गौरी । काली । “काला ।” हेमवती । ईश्वरी । “ईश्वरा ” ॥ ३८ ॥

शिवा “शिवा” भवानी । रुद्राणी । शर्वाणी । सर्वमंगला । अपर्णी । पार्वती । दुर्गा । मृडानी । चंडिका । अंबिका ॥ ३९ ॥ आर्या । दाक्षायणी । गिरिजा । मेनकात्मजा । इत्येकविंशतिः पार्वत्याः । विनायकः । द्वैमातुरः । गणाधिपः ॥ ४० ॥ एकदंतः । हरंबः । लंबोदरः । गजाननः । इत्यष्टौ गणेशस्य । कार्तिकेयः । महासेनः । शरजन्मा । पडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनः । स्कंदः । सेनानीः । अग्निभूः । गुहः । बाहुलेयः । ता शिवाभवानीरुद्राणीशर्वाणीसर्वमंगला ॥ अपर्णापार्वतीदुर्गामृडानीचंडिकांबिका ॥ ३९ ॥ आर्यादाक्षायणी चैव गिरिजामेनकात्मजा ॥ विनायकोविघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः ॥ ४० ॥ अप्येकदंतहरंबलंबोदरगजाननाः ॥ कार्तिकेयोमहासेनःशरजन्मापडाननः ॥ ४१ ॥ पार्वतीनंदनःस्कंदःसेनानीरग्निभूगुहः ॥ बाहुलेयस्तारकजिह्विशारखःशिखिवाहनः ॥ ४२ ॥ पाणमातुरःशक्तिधरःकुमारःकौचदारणः ॥ शृंगीभृंगीरिटिस्तुंडीनंदिकेनंदिकेश्वरः ॥ ४३ ॥ “कर्ममोटीतुचामुंडाचर्मगुंडातुचर्विका ॥” इंद्रोमरुत्वान्मघवाविडौजाःपाकशासनः ॥ वृद्धश्रवाःशुनासीरःशुनहूतःपुरंदरः ॥ ४४ ॥

स्कजित् । विशाखः । शिखिवाहनः ॥ ४२ ॥ पाणमातुरः । शक्तिधरः । कुमारः । कौचदारणः । “कौचदारणः” इति सप्तदशस्कंदस्य । शृंगी । भृंगी । रिटिः । तुंडी । नंदिकः । नंदिकेश्वरः । इति वषणामानि नदिनः ॥ ४३ ॥ इंद्रः । मरुत्वान् । मघवा । “मघवान्” विडौजाः । पाकशासनः । वृद्धश्रवाः । शुनासीरः । “हिताल्प्यः । द्विदं त्यश्च” । पुरुहूतः । पुरंदरः ॥ ४४ ॥

जिष्णुं लेख्यर्षभ । शक्राशतमन्यु । दिवस्पतिः सुत्रामा “सुत्रामा” गोत्रं भित्वा वज्जीवासवः । वृत्रहा । वृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः । सुरपतिः । बलारतिः । शचीपति । अभभेदी । हरिहय । स्वाराट् नमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥ संक्रदनः । दुश्च्यवनः । तुरापाट् । मेघवाहन । आखंडलः । सहस्राक्ष । इति पंचविंशदिद्रस्य । शचीपति । अभभेदी । हरिहय । स्वाराट् नमुचिसूदनः ॥ ४७ ॥ पुलोमजा । शची । “दत्यादिरपि” तनस्वाराट् जकारांतः । तुरापाट् ह्रातः । क्रभुक्षानातः पथिवत् । तस्येद्रस्य प्रियातुपुलोमजेत्युत्तरेण संबंधः ॥ ४७ ॥

स्वाराट्जकारांतं । तुरापाद्ग्राहत् । कभुक्षानातः पाथवत् । तस्यद्रस्य । न पठुः ।
 सुत्रामगोत्रभिद्वज्जीवासवोवृत्रहावृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः सुरपति
 जिष्णुर्लेखर्षभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्पतिः ॥ सुत्रामगोत्रभिद्वज्जीवासवोवृत्रहावृषा ॥ ४५ ॥ वास्तोष्पतिः सुरपति
 र्वलारतिः शचीपतिः ॥ जंभभेदीहरिहयः स्वाराणमुचिसूदनः ॥ ४६ ॥ संक्रंदनोदुश्च्यवनस्तुराणामेघवाहनः ॥ आ
 खंडलः सहस्राक्षकभुक्षास्तस्यतुप्रिया ॥ ४७ ॥ पुलोमजाश्चींद्राणीनगरीत्वमरावती ॥ हयउच्चैः श्रवाः सुतोमान
 लिर्नंदनं वनं ॥ ४८ ॥ स्यात्प्रासादवैजयंतो जयंतः पाकशासनिः ॥ ऐरावतोऽश्रमांतं गैरावणाश्रमुवह्यभाः ॥ ४९ ॥

लनद्वनवन ॥ ४७ ॥ तस्योपवनं नन्दनं ॥ ४८ ॥ इद्रस्य प्रासादो गृह
दं द्राणी । दतिचयमिन्द्रा प्रियाया । इन्द्रस्य नगरी तु अमरावती । तस्य अश्व उच्चैः श्रवाः । तस्य सारथिर्मातलिः । तस्योपवनं नन्दनं ॥ ४९ ॥
विशेष वैजयंतनामा । जयत । पाकशासनिः । द्वेन्द्रपुत्रस्य । ऐरावतः । अभ्रमातगः । ऐरावणः । अभ्रमुवल्लभः । दतिचत्वारि ऐरावतस्य ॥ ४९ ॥

ज्हादिनी । वज्रं । कुलिशं । भिदुरा "भिदिंर" । पविः । शतकोटिः । स्वरुः । "सातोपि" शंवः । "संवः । शंवः तालव्या अपि दंत्याश्च संवसूकरपांसवदत्तुषम विवेकः" दंभोलिः । अशानिः । इति दशकंवज्रस्य । तत्र ज्हादिनी स्त्री । वज्रमस्त्री पुन्रपुंसकलिङ्गं । पव्यादयः पुंसि । अशनिर्द्वयोः स्त्री पुंसयोः ॥ ५० ॥ व्योम यानं । विमानः । द्वे विमानस्य । तत्र विमानः पुंसि स्त्रीष्वेव । नारदेवलाद्याः सुरर्षयः । एकं । सुधर्मा । देवसभा । इति द्वे देवसभायाः । पीयूषं । "पेयूषं"

ज्हादिनी वज्रमस्त्री स्यात्कुलिशं भिदुरं पविः ॥ शतकोटिः स्वरुः शंबो दंभोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ५० ॥ व्योम यानं विमानो
स्त्री नारदाद्याः सुरर्षयः ॥ स्यात्सुवमो देवसभा पीयूषममृतं सुवा ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी वियद्वंगस्वर्णदी सुरदी धिका ॥
मेरुः सुमेरुर्हेमाद्रौ रत्नसानुः सुरालयः ॥ ५२ ॥ पंचैते देवतरवो मंदारः पारिजातकः ॥ संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा ह
रिचंदनं ॥ ५३ ॥ सनत्कुमारो वैधात्रः स्वर्वावश्विनौ दस्तावाश्विनैर्यौ च तावुभौ ॥ ५४ ॥

अमृतं । सुधा । त्रीण्यमृतस्य ॥ ५१ ॥ मंदाकिनी । वियद्वंग । स्वर्णदी । सुरदी धिका । चत्वारि मंदाकिन्याः । मेरुः । सुमेरुः । हेमाद्रिः । रत्नसानुः । सुरा
लयः । पंचकंकनकाचलस्य ॥ ५२ ॥ मंदारः । पारिजातकः । संतानः । कल्पवृक्षः । हरिचंदनं । पंचैते देवतरवः । तत्र हरिचंदनं स्त्री वपुंसोः ॥ ५३ ॥ सन
त्कुमारः । "सनत्कुमारः ।" वैधात्रः । द्वे सनकादेः । स्वर्वधौ । अश्विनौ । दस्तौ । आश्विनौ । इति पट् अश्विनीकुमारयोः । ता
वुभौ यमलौ अतएव द्विवचनं ॥ ५४ ॥

उर्वशीमुखाः उर्वशीमेनकारं भेत्याद्याः । अस्मरसः । स्वर्वश्यादिति चोच्यते । द्वे । घृताचीमेनकारं भाउर्वशीचतिलोत्तमा । सुकेशीमंजुघोषाद्याः कथ्यन्ते । स्मरसो ब्रु
 धैः । अत्र अस्मरसः शब्द एकस्यामपि व्यक्तौ बहुवचनात् । स्त्रीलिङ्गः । अस्मरादित्यपि प्रयोगदर्शनात्प्रायशो बहुत्वं । हाहाः । हूहूः । एवमाद्यौ येषां तथा । दिवौकसादि
 वानांगंधर्वाः गायनाः । एकैकं । आद्यशब्दानुंबुरुविश्ववसुचित्रथप्रभृतयः । हाहाः । हाहौ । हाहाः । हाहाः । हाहौ । हाहान् । हाहाभ्यामि
 त्यादि । “ हाहाः सातोपि । गंधर्वो हाहं सिंघ्रोक्त इति रत्नकोशात् । ” हूहूशब्दस्य द्वितीयैकवचनं हूहूमित्यादि द्रष्टव्यं । “ हहा इत्यादि ह्रस्वः ह्रस्वस्य भयन्ह्रस्व
 स्त्रियां बहुष्वप्स्मरसः स्वर्वश्या उर्वशीमुखाः ॥ हाहाहूहूश्चैव माघांगंधर्वास्त्रिदिवौकसां ॥ ५५ ॥ अग्निवैश्वानरो वन्हि
 वीति होत्रो धनंजयः ॥ रुपीटयोनिज्वलनो जातवेदास्तनूपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केश उषर्बुधः ॥ हिरण्य
 धः ॥ आश्रयाशो बृहद्भानुः कशानुः पावकोऽनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्वो वायुसखः शिखावानां शुश्रुक्षणिः ॥ हिरण्य
 रेताद्भुतभुग्दहनो हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥ श्व । गीतमाधुर्यं संपन्नौ विख्यातौ च हहाहूहूदिति व्यासोक्तिः । ” ॥ ५५ ॥ अग्निः । वैश्वानरः ।
 वन्हिः । वीति होत्रः । धनंजयः । रुपीटयोनिः । ज्वलनः । जातवेदाः । तनूनपात् ॥ ५६ ॥ बर्हिः । शुष्मा । कृष्णवर्त्मा । शोचिष्केशः । उषर्बुधः । आश्रया
 शः । “ आशपाशः । ” बृहद्भानुः । कशानुः । पावकः । अनलः ॥ ५७ ॥ रोहिताश्वः । “ लादिरपि ” । वायुसखः । शिखावान् । आशुशुक्षणिः । हिरण्यरे
 ताः । द्रुतभुकू । दहनः । हव्यवाहनः ॥ ५८ ॥

सप्तार्चिः । “कालीकरालोमनोज्ज्वालसुलोद्वितासुधूमवर्णास्फुलिगिनीविश्वदासाख्याः सप्तवन्देजिह्वाः” दमुनाः । “दमुनाः” । शुक्रः । चित्रभानुः । वि
 भायसुः । शुचिः अपिप्त । इतिचतुस्त्रिंशदग्निनामानिबर्हिःशुष्मेतिसंधीतोविगृहीतचनाम । “शुक्रौवैश्वानरोयर्हिः बर्हिःशुष्मातननपादितिषाज्दार्णवान्” ।
 बर्हतेवर्हंतदतिबर्हिः । “इदंत.सातोपि” शुष्यत्यनेनशुष्मा । “नांतः अदंतोपि” । और्वः । बहुल्वेऊर्वाः । “वाडवः । बडवानलः । त्रयवाडवाम्नेः
 समाचिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ॥ शुचिरप्यित्समौर्वस्तुवादवोवडवानलः ॥ ५९ ॥ वन्देद्वयोर्ज्वालकी
 लावर्चिर्हन्तिः शिखास्त्रियां ॥ त्रिपुस्फुलिगोऽग्निकणः संतापः संज्वरः समौ ॥ ६० ॥ “उत्कास्यान्निर्गतज्वालाभूति
 भसितभस्मनि ॥ क्षारोरक्षाचदावस्तुदवोवनहुताशनः ॥ १ ॥ ” धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराट् ॥ कृतानो,
 यमुनाभ्राता शमनो यमराड्यमः ॥ ६१ ॥ कालोदंडधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽंतकः ॥ राक्षसः कौणपः क्रव्यात्क्रव्या
 दोऽस्त्रप आर्शरः ॥ ६२ ॥ • ॥ ५९ ॥ ज्वालः । कीलः । अर्चिः “इदंतोपि” हेतिः शिखापचकंवन्देर्हचिपि । तत्रज्वालकीलौस्त्रीपुंसयोः ।
 अर्चि.स्त्रीनपुंसकयोः । हेतिशिखेस्त्रियां । स्फुलिगः । अग्निकणः । द्वेअग्नेः कणिकायां । त्रिपुलिगत्रये । संतापः । संज्वरः । द्वेअग्नेः संतापे ॥ ६० ॥ धर्म
 राजः । पितृपतिः । समवर्ती । परेतराट् । कृतान्तः । यमुनाभ्राता । शमनः । यमराट् । यमः ॥ ६१ ॥ कालः । दंडधरः । श्राद्धदेवः । वैवस्वतः । अंतकः । इति
 चतुर्दशानामनियमस्य । राक्षसः कौणपः । “कौणपः” क्रव्यात्क्रव्यादः । अस्त्रपः । “अस्त्रपः” आशरः । “आशृणाति हि न स्त्रीत्याशरः । आशिरः” ॥ ६२ ॥

रात्रिचरः। रात्रिचरः। कर्बुर । “कर्बुर” । निकषात्मजः। घातुधानः “जातुधानः” पुण्यजनः। नैर्ऋतः। यातु । रक्षः। पञ्चदशाराक्षसस्य । तत्र यातुरक्ष
सीनपुसके ॥ ६३ ॥ प्रचेता । वरुणः। “वरणः” पाशी । यादसापतिः। अप्पतिः। पञ्चकंवरुणस्य । श्वसनः। स्पर्शनः। वायुः। मातरिश्वा। सदागतिः॥ ६४ ॥
पृषदश्वः। गंधवहः। गंधवाहः। अनिलः। आधुगः। समीरः। मरुत् । मारुतः। “जगत्प्राणइति पदद्वयमपि । ” समीरणः ॥ ६५ ॥ नभ

श्वः । गंधवहः । गंधवाहः । अनिलः । आशुगः । समारः । नास्तः । नास्तः । नास्तः ।
 रात्रिचरो रात्रिचरः कर्बुरो निकपात्मजः ॥ यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी ॥ ६३ ॥ प्रचेतावरूणः पाशीया
 दसांपतिरपतिः ॥ श्वसनः स्पर्शो वायुर्मातरि श्वासदा गतिः ॥ ६४ ॥ पृषदश्वो गंधवहो गंधवाहानिलाशुगाः ॥ स
 मीरमारुतमरुज्जगत्प्राणसमीरणाः ॥ ६५ ॥ नभस्वद्वातपवनपवमानप्रभंजनाः ॥ प्रकंपनो महावातो ब्रह्मवातः
 ॥ ६६ ॥

सृष्टिः ॥ ६६ ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चोदानव्यानाचवायवः ॥ राशिरस्य ॥ ६७ ॥
स्यानुनातः वातिः पवनः पवमानः प्रभजनः विंशतिर्नामानिवायोः प्रकंपनः महावातः द्वयं महावायोः स एव सृष्टिकः इक्ष्मावात इत्युच्यते
॥ ६६ ॥ प्राणः अपानः समानः उदानः व्यानः इमं पंचशरीरस्थावायुभेदाः तथा चोक्तः हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिं मंडले ॥ उदानः कठदेशे
स्याद्व्यानः सर्वशरीरादिति ॥ अन्तर्वेशनं मूत्राद्युत्सर्गोऽपि ॥ भाषणादिनिमेषाश्च तद्व्यापाराः क्रमावमीदृत्यपि ॥ एकैकं रंहः तस्य ॥ ६७ ॥

मनुष्यधर्मा । धनदः । राजराजः । धनाधिपः । किन्नरेशः । वैश्रवणः । पौलस्त्यः । नरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षः । एकपिंगः । ऐलविलः । “ ऐबवि
लः । ऐटबिहः । ” श्रीदः । पुण्यजनेश्वरः । सप्तशकुबेरस्य । अस्येतिप्रत्येकसंबध्यते । अस्यकुबेरस्याधानेचेत्रयं । अस्य पुत्रोनलकूबरः ॥ ७३ ॥
अस्यस्थानेकैलासः । अस्यपूजनेअलका । अस्यविमानपुष्पकं । “ पुष्पकः । ” इत्येकैकं । किन्नरः । किंपुरुषः । तुरंगवदनः । मयुः । चत्वारिकि

मनुष्यधर्माधिनदोराजराजोचनाधिपः ॥ किन्नरेशोवैश्रवणः पौलस्त्योनरवाहनः ॥ ७२ ॥ यक्षैकापिंगैलविलश्रीदपु
ण्यजनेश्वराः ॥ अस्योद्यानंचैत्रयंपुत्रस्तुनलकूबरः ॥ ७३ ॥ कैलासस्यानमलकापूविमानंतुपुष्पकं ॥ स्यात्कि
न्नरः किंपुरुषस्तुरंगवदनोमयुः ॥ ७४ ॥ निधिनशिवधिर्भेदाः पद्मशंखादयोनिधेः ॥ इतिस्वर्गवर्गः ॥ ६३ ॥
द्योदिवौह्वेस्त्रियामभ्रं व्योमपुष्करमंवरं ॥ नभोतरिद्व्यंगगनमनंतं सुरवर्त्मखं ॥ १ ॥

नरमात्रस्य ॥ ७४ ॥ निधिः । शेषधिः । द्वेसामान्यनिधेः ॥ नापुष्टिगः । काकाक्षिवदुभयत्रास्यसंबधः । पद्मः । शंखः । इत्यादयोनिधेर्भेदाः । आदि
शब्दान्मकरकच्छपादयः । “ महापद्मश्चपद्मश्चशंखोमकरकच्छपौ ॥ मुकुंदकुंदनीलाश्वखर्वश्चनिधयोनिव ” एकैकं ॥ इतिस्वर्गवर्गः ॥ ६४ ॥
द्यौः । यौः । अभ्रं । व्योम । पुष्करं । अंवरं । नभः । अंतरिक्षं । “ अंतरिक्षं ” गगनं । अनंतं । सुरवर्त्म । खं ॥ १ ॥

विषयः । विष्णुपदं आकाशां विहाय ॥ विहायसः । नाकः । युः । इत्येकोनविंशतिराकाशास्य । तत्र यो दिवो ह्यीलिंगे । आकाशविहायसी ह्यीव पुंसोः । विहायमनात्तोपुंसि । दुरव्ययं । अलिंगमित्यर्थः । शेषद्वये ॥ इतिव्योमवर्गः ॥ ७॥ दिशः । कुकुभः । काष्ठाः । आशाः । हरितः । पंचकं दिशां । ताः पूर्वदक्षिणप

विषयद्विष्णुपदं वानुपुंस्याकाशविहायसी ॥ विहायसोपि नाकौ पिद्युरपि स्यात्तदव्ययं ॥ २ ॥ “तारापथोऽनरिक्षंचमे
घाध्याचमहाचिलं” इतिव्योमवर्गः ॥ ७॥ दिशस्तुकुकुभः काष्ठा आशाश्च हरितश्च ताः ॥ प्राच्यवाची प्रतीच्यस्ताः
पूर्वदक्षिणपश्चिमाः ॥ ३ ॥ उत्तरादिगुदीची स्याद्विश्वं तन्निपुदिग्भवे ॥ “अवाग्भवमवाची न मुदीची न मुदग्भवं ॥ प्र
त्यग्भवं प्रतीची न प्राची न प्राग्भवं निपु” ॥ ३ ॥ इंद्रो वह्निः पितृपतिर्नैर्ऋतौ वरुणो मरुत् ॥ २ ॥ कुबेर इशः प्रतयः पूर्वा
दीनां दिशां क्रमात् ॥ “रविः शुक्रो महीमनः स्वर्भानुर्भानुर्जो विधुः ॥ बुधो बृहस्पतिश्चेति दिशांचैव तथा ग्रहाः ॥ १ ॥”
ऐरावतः पुंडरीको वामनः कुमुदोऽजनः ॥ ३ ॥

श्रिमाः क्रमेण प्राच्यवाची प्रतीच्यः स्युः । यथा पूर्वादिकू प्राची । दक्षिणादिगवाची । “अ
पाची” पश्चिमादिकू प्रतीची । एकैकं ॥ १ ॥ या उत्तरादिकू सोदीची । एकं । दिश्यमित्येकं दिग्भवे । दिगादिभ्य इति यत्प्रत्ययः । तच्चिपुवाच्यलिंगं । यथा दिश्यो
हस्तौ । दिश्याहस्तिनीत्यादि । इंद्रादयोऽौकमात्पूर्वादीनां दिशां प्रतयः एकैकं ॥ २ ॥ ऐरावत इत्यदौ क्रमादिगजाः ॥ पूर्वादिदिशां आधारका गजा इत्यर्थः ॥ ३

अभ्रमुः । कपिला । पिगला । अनुपमा ॥ ४ ॥ ताम्रकर्णी । शुभ्रदंती । “ शुभ्रदंती । ” अंगना । अंजनावती । एता अटौ करिण्यः क्रमाद्विगजानां स्त्रियदस्यर्थः । एकैकं । अपदिशं । विदिक् । इति द्वयं दिशोर्मध्ये दिग्द्वयमध्यभागे तत्रापदिशं क्लीबाव्ययं नपुंसकं अव्ययं चेत्यर्थः । विदिक् स्त्रियां ॥ ५ ॥ अभ्यन्तरं । अंतरालं । द्वे अंतरवकाशस्य । चक्रवालं । मंडलं । द्वेमंडलस्य । अभ्रं । मेघः । वारिवाहः । स्तनयितुः । बलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरः ।

पुष्पदंतः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥ करिण्योऽभ्रमुकपिलापिगलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥ ताम्रकर्णी शुभ्र
दंती चांगना चांजनावती ॥ क्लीबाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियां ॥ ५ ॥ अभ्यन्तरं त्वंतरालं चक्रवालं तु मं
डलं ॥ अभ्रं मेघो वारिवाहस्तनयितुर्वलाहकः ॥ ६ ॥ धाराधरो जलधरस्तडित्वान्वारिदोऽबुभृत् ॥ घनजीमतमू यदि
रजलमुग्धमयोनयः ॥ ७ ॥ कादंविनी मेघमाला त्रिपुमेघ भवेऽभ्रयं ॥ स्तनितं गर्जितं मेघनिधेयैरसितादिच्च ॥ ८ ॥

जलधरः । तडित्वान् । वारिदः । अंबुभृत् । घनः । जीमतः । मूदिः । जलमुक् । धूमयोनिः । इति पंचदशमेघस्य ॥ ७ ॥ कादंविनी । मेघमाला ।
द्वे मेघद्वयस्य । अभ्रयमित्येकमेघभवे । तत्रिषु । यथा अभ्रिया आपः । अभ्रियं जलं । स्तनितं । गर्जितं । रसितं । आदिशब्दान्
ध्वनितादि । त्रयं मेघनिधौपि ॥ ८ ॥

शंपा । शतन्हवा । न्हाविनी । ऐरावती । क्षणप्रभा । तडिद् । सोदामनी । “सोदामिनी” । विद्युत् । चंचलाचपला । शकं विद्युल्लतायाः ॥ ९ ॥ स्फूर्जथुः ।
वज्रनिर्घोषः । “वज्रनिर्घोषः” द्वयमरानि निर्घोषस्य । मेघज्योतिः । इरंभदः । द्वे मेघज्योतिषः । “वीजदतिप्रसिद्धस्य । ” इन्द्रायुधं । शक्रधनुः । क्रजुरो
हितं । इति धोनिर्मेघप्रतिफलितारविरदमयोधनुराकारेभ्यो तितितस्य धनुषः ॥ १० ॥ दृष्टिः । वर्षं । द्वयं मेघवर्षणस्य । अवग्राहः । अवमहः । द्वयं तद्विघाते

शंपाशतन्हदाह्नादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा ॥ तडित्सौदामनीविद्युच्चंचलाचपला अपि ॥ ९ ॥ स्फूर्जथुर्वज्रनिर्घोषो मे
घज्योतिरिरंभदः ॥ इन्द्रायुधं शक्रधनुस्तदेव क्रजुरोहितं ॥ १० ॥ दृष्टिर्वर्षं तद्विघातेऽवग्राहवग्राहोसमो ॥ धारासंपात
आसारः शीकरोऽबुकणाः स्मृताः ॥ ११ ॥ वर्षोपलस्तुकरकामेघच्छन्नेन्हिदुर्दिनं ॥ अंतर्थाव्यवधापुंसित्वं तद्विरप
वारणं ॥ १२ ॥ अपिधानतिरोधानि पिधानाच्छादनानि च ॥ हिमांशुश्चंद्रमाश्चंद्रद्वंदुः कुमुदवांयवः ॥ १३ ॥

वर्षनिरोधे । धारासंपातः । आसारः । द्वयं मेघधाराणां निरंतरपतनस्य । शीकरदत्येकं अबुकणानां । “दंत्यादिरप्ययं” ॥ ११ ॥ वर्षोपलः । करका । द्वय
प्रथमद्वयोर्मेघोदकं कठिनं सदुपलवत्सततितस्य । दुर्दिनमित्येकमेघच्छन्नेदिने । “रात्रेरप्युपलक्षणं” । अंतर्था । व्यवधा । अंतर्द्धिः । अपवारणं ॥ १२ ॥ अ
पिधानं । तिरोधानं । पिधानं । आच्छादनं । अटकमाच्छादनस्य तत्र अंतर्थाव्यवधेऽपि ॥ अंतर्द्धिः पुंसि हि मांशुः चंद्रमाः चंद्रः । इंदुः । कुमुदवांयवः ॥ १३ ॥

विधुः । सुधांशुः । शुभ्रांशुः । ओषधीशः । निशापतिः । अञ्जः । जैवातृकः । सोमः । " सोमा । " ग्लौः । मृगांकः । कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः । शशधरः । नक्षत्रेशः । क्षपाकरः । इतिविशतिनामानिचंद्रस्य । चंद्रमंडलस्य षोडशभागः कलासंज्ञः । एकं । विबः । मंडलं । द्वेविबस्य ॥ १५ ॥ भिन्नानिचतुर्भुजकलस्य । तत्रभिन्नतनुपुसकं । शकलखंडेच्छीबुपुसोः । अर्धः पुंस्येव । यथाकंबलस्यार्धः खड्गस्यार्धः । वाच्यलिंगोपि । यथाअर्धांशा

विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरोषधीशो निशापतिः ॥ अञ्जो जैवातृकः सोमो ग्लौः मृगांकः कलानिधिः ॥ १४ ॥ द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः ॥ कला तु षोडशो भागो विबोऽस्त्री मंडलं त्रिषु ॥ १५ ॥ भिन्नं शकलखंडे वा पुंस्यद्वौ ऽर्द्धसमौ ॥ चंद्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना प्रसादस्तु प्रसन्नता ॥ १६ ॥ कलं कं कौलां छुनं च चिन्हं लक्ष्मचलक्षणं ॥ सुषमा परमा शोभा शोभा कान्तिर्युतिश्छविः ॥ १७ ॥

टी । अर्धः पटः । अर्धवस्त्रं । अर्धमित्येकं समे विभागे । तन्नुपुसकमेव । चंद्रिका । कौमुदी । ज्योत्स्ना त्रयं चंद्रभायां । प्रसादः । प्रसन्नता । द्वयैर्नर्मल्यस्य ॥ १६ ॥ कलं कः । अंकः । लां छनं । चिन्हं । लक्ष्म । लक्षणं । पटं । सुषमा । सुषमेत्येकं परमायाः शोभायाः । शोभा । कान्तिः । युतिः छविः । चत्वारिंशो भागात्रस्य ॥ १७ ॥

अवथायः । नीहारः । तुषारः । तुहिनं । हिमं । प्रालेयं । मिहिका । “महिक्का” सप्तकं हिमस्य । हिमानी । हिमसंहतिः । द्वेमहतो हिमस्य । एवमुक्तलिगा अवशयायादयः ॥ १८ ॥ नपुंसकलिगः शीतशब्दश्रुणुणे । “स्पर्शविशेषे” । सुषीमः । सुषीमः । शिशिरः । जडः । तुषारः । शीतलः । शीतः । हिमः । एतस्य तद्वदर्थः । तद्वान् शीतगुणवानर्थेप्येतत्तथा नैवान्यलिगकाः विशेष्यनिघ्नाः । तुषारहिमशीतशब्दानिरुद्धलक्षणया गुणिन्येपि वर्ततदल्लुभयत्रपठिताः ॥ १९ ॥ ध्रुवः । औत्तानपादिः । द्वे उत्तानपादपुत्रस्य । अगस्यः । कुंभसंभवः । मैत्रावरुणिः ।

अवश्यायस्तु नीहारस्तु पारस्तु हिमं ॥ प्रालेयं मिहिका चाथ हिमानी हिमसंहतिः ॥ १८ ॥ शीतगुणेन द्वदर्थः सुषीमः शिशिरोजडः ॥ तुषारः शीतलः शीतो हिमः सप्तान्यलिगकाः ॥ १९ ॥ ध्रुव औत्तानपादिः स्यादगस्यः कुंभसंभवः ॥ मैत्रावरुणि रस्यैव लोपामुद्रासथमिणी ॥ २० ॥ नक्षत्रस्य संभं तारकाप्युदुवास्त्रियां ॥ दाक्षायण्योऽश्विनीत्यादि तारा अभ्ययुगश्विनी ॥ २१ ॥

“मैत्रावरुणः । और्वशेषागस्य मैत्रावरुणास्त्वाग्निमारुताः इति नामनिधानात्” अथ मगस्य । अगस्तिरित्यपि । अस्यागस्यस्य सथमिणी पत्नी लोपामुद्रा । एकं ॥ २० ॥ नक्षत्रं । ऋक्षं । भं । तारा । तारका । उडु । इति पदं नक्षत्रमात्रस्य । उडुत्ती नपुंसकयोः । अपिशब्दान्तराकापितया । नक्षत्रे चाक्षिमध्ये च तारकं तारकापि चेति शाश्वतः । अश्विनीत्यादि ताराः । अश्विन्यादि सप्तविंशति नक्षत्राणि दाक्षायणी सप्तकानि । एकं । अभ्ययुक् । अश्विनी । द्वे अश्विन्याः ॥ २१ ॥

राधा । विशाखा । द्वेविशाखायाः । पुष्यः । सिध्यः । तिष्यः । त्रयंपुष्ये । अविष्टा । धनिष्ठा । द्वेधनिष्ठायाः । अविष्टयासमाश्रविष्टातुल्येत्यर्थः ।
 प्रोष्ठपदाः । भाद्रपदाः । द्वयंपूर्वाभाद्रपदोत्तराभाद्रपदासु । पूर्वप्रोष्ठपदेद्वेउत्तरेचद्वेएवंचतुःसंव्याकत्वाद्बहुवचनं । स्त्रियःस्त्रीलिङ्गाःस्युः ॥ २२ ॥ मृगशी
 र्ष । मृगशिरः । आशहायणी । त्रयंमृगशीर्षस्य । तस्यमृगशीर्षस्यशिशोदेशेया । पंचतारानिवसंतिताइल्वलाः । “ इन्वकाः ” एकं ॥ २३ ॥ बृहस्पतिः

राधाविशाखापुष्येतुसिध्यतिष्यौश्रविष्टया ॥ समाधनिष्ठास्युःप्रोष्ठपदाभाद्रपदाःस्त्रियः ॥ २२ ॥ मृगशीर्षमृग
 शिरस्तस्मिन्नेवाग्रहायणी ॥ इल्वलास्तच्छिरोदेशेनारकानिवसंतियाः ॥ २३ ॥ बृहस्पतिःसुराचार्योर्गीष्पतिर्धिष
 णोगुरुः ॥ जीवआंगिरसोवाचस्पतिश्चित्रशिखंडिजः ॥ २४ ॥ शुक्रोदैत्यगुरुःकाव्यउशनाभार्गवःकविः ॥ अं
 गारकःकुजोभौमोलोहितांगोमहीसुतः ॥ २५ ॥

सुराचार्यः । गीष्पतिः । धिषणः । गुरुः । जीवः । आंगिरसः । वा
 चस्पतिः । चित्रशिखंडिजः । नवकबृहस्पतेः । चित्रशिखंडीअंगिराः तज्जः ॥ २४ ॥ शुक्रः । दैत्यगुरुः । काव्यः । उशना । भार्गवः । कविः ।
 पटशुक्रस्य । उशनेतिसातं । ऋदुशनेत्यनङ् । अगारकः । कुजः । भौमः । लोहितांगः । महीसुतः । पंचकमंगलस्य ॥ २५ ॥

रोहिणेयः । बुधः । सौम्यः । त्रयंबुधस्य । सौरिः । “ सौरः ” शनैश्वरः । द्वेशनेः । तमः । राहुः । स्वर्भानुः । सैहिकेयः । विधुंतुदः । पंचराहोः । तमः । मातङ्गोये पुसिचक्रचिन् । “ अदतः । स्वर्भानुस्तुतमोराहुरितिपुंस्कांडिलकोशामरमालयोर्दर्शनान् । ” ॥ २६ ॥ मरीच्यत्रिमुखा । सप्तर्षयश्चित्रशिखंडिसनाः । एकं । मुखशब्दात्पुलहपुलस्यादयः सप्तर्षयः । “ तेयथा । मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्यःपुलहःक्रतुः ॥ वसिष्ठश्चेतिसनेतेज्ञेयाश्चित्रशिखं

रोहिणेयोबुधःसौम्यःसमौसौरिशनैश्वरौ ॥ तमस्तुराहुःस्वर्भानुःसैहिकेयोविधुंतुदः ॥ २६ ॥ सप्तर्षयोमरीच्यत्रिमुखाश्चित्रशिखंडिनः ॥ राशीनामुदयोऽलम्नेतुमेपवपादयः ॥ २७ ॥ सूरसूर्यार्थमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥ भास्कराहस्कन्धप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥ भास्वद्विवस्वत्समाश्वहरिदश्याणरश्मयः ॥ विकर्तनार्कमार्तडर्भिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

डिनः । ” राशीनामुदयोऽलम्नेतुमिष्यते । एकं । मेपवपादयोराशयःस्युः । एकं । आदिनामिथुनकर्कादकादयः । मेपोदयोथमिथुनकर्कटसिंहकन्यके ॥ तुलाचटश्चिकोथन्यीमकरःकुंभमीनको ॥ ” २७ ॥ सूरः । “ शूरः । ” सूर्यः । अर्यमा । आदित्यः । द्वादशात्मा । दिवाकरः । भास्करः । अहस्करः । ब्रह्मः । प्रभाकरः । विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् । विवस्वान् । सप्ताश्वः । हरिदश्वः । उष्णरश्मिः । विकर्तनः ॥ अर्कः । मार्तडः । “ मार्तडः । ” मिहिरः । “ महिरः । ” अरुणः । पूषा ॥ २९ ॥

धुमणिः । तरणिः । मित्रः । चित्रभानुः । विरोचनः । विभावसुः । ग्रहपतिः । त्विषांपतिः । अहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुः । हंसः । सहस्रांशुः । तपनः । “तापनः”
सविता । रविः । इति सप्तत्रिंशत्सूर्यस्य । “चंडांशुरपि । चंडांशोः पारिपार्थ्वका इति वक्ष्यमाणत्वात्” । माठरः । पिंगलः । दंडः । इति चंडांशोः पारिपार्थ्व
काः । परितः पार्थ्वं विद्यमानाः । यत उक्तं सौरतंत्रे । शक्रोऽस्य वामपार्थ्वे तु दंडाख्यो दंडनायकः । वन्हिस्तु दक्षिणे पार्थ्वे पिंगलो वामभागतः ॥ यमोऽपि दक्षिणे

धुमणिस्तरणिमित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ॥ विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तप
नः सवितारविः ॥ “कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकवंबुखर्यो ननुः ॥ प्रद्योतनो दिनमणिः खद्योतोलोकवांधवः ॥ १ ॥ इ
नो भागोऽयमनिधिश्चांशुमाल्याजिनीपतिः ॥” माठरः पिंगलो दंडश्चंडांशोः पारिपार्थ्वकाः ॥ ३१ ॥ सूरसूतोऽरुणो
ऽनूरुः काश्यपिर्गुरुडाग्रजः ॥ परिवर्पस्तुपरिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

पार्थ्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकं ॥ ३१ ॥ सूरसूतः ।
अरुणः । अनूरुः । काश्यपिः । गुरुडाग्रजः । पंचकं अरुणस्य । परिवर्पः । “तालव्यांतोऽपि” परिधिः । उपसूर्यकं । मंडलं । चत्वारिपरिवेपस्य सूर्यमभि
तः कदाचिद्दृश्यमानस्य कुंडलाकारेजो विशेषस्य । परिवर्पसाहचर्यात्परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेषश्च परिधिश्चापसूर्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥

रोहिणेयः । युधः । सौम्यः । त्रयंयुयस्य । सौरिः । “ सौरः ” शनैश्चरः । द्वेशनेः । तमः । राहुः । स्वर्भानुः । सैहिकेयः । विधुंतुदः । पंचराहोः । तमः
सांतंछीवे पुंसिचक्रित् । “ अदंतः । स्वर्भानुस्तमोराहुरितिपुंस्कांडेरत्नकोशामरमालयोदर्शनात् । ” ॥ २६ ॥ मरीच्यत्रिमुखा.सप्तर्षयश्चित्रशि
ख्यंढिसंज्ञाः । एकं । मुखराब्दालुलहुपुलस्सादयःसप्तर्षयः । “ तेयथा । मरीचिरंगिराअत्रिःपुलस्सःपुलहःक्रतुः ॥ वसिष्ठश्चेतिसनेतेज्ञेयाश्चित्रशिखं

रोहिणेयोवुधःसौम्यःसमौसौरिशनैश्चरौ ॥ तमस्तुराहुःस्वर्भानुःसैहिकेयोविधुंतुदः ॥ २६ ॥ सप्तर्षयोमरीच्यत्रि
मुखाश्चित्रशिखंढिनः ॥ राशीनामुदयोत्तमंतेनुमेपवपादयः ॥ २७ ॥ सूरसूर्यार्यमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ॥
भास्कराहस्करव्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥ भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्वहरिदश्याप्पारश्मयः ॥ विकर्तनार्कमार्तडमि
हिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥

ढिनः । ” राशीनामुदयोत्तममित्युच्यते । एकं । मेपवपादयोराशयःस्युः । एकं । आदि
नाभिथुनकर्कटादयः । मेपोटपोथमित्युनककटःसिंहकन्यके ॥ तुलाचटश्चिकोधन्वीमकरःकुम्भमीनकौ ॥ ” २७ ॥ सूरः । “ भूरः । ” सूर्यः ।
अर्यमा । आदित्यः । द्वादशात्मा । दिवाकरः । भास्करः । अहस्करः । व्रध्नः । व्रभाकरः । विभाकरः ॥ २८ ॥ भास्वान् । विवस्वान् । सप्ताश्वः । ह
रिदश्वः । उणारश्मिः । विकर्तनः ॥ अर्कः । मार्तडः । “ मिहिरः । “ महिरः । ” अरुणः । पूषा ॥ २९ ॥

धुमणिः । तरणिः । मित्रः । चित्रभानुः । विरोचनः । विभावसुः । महपतिः । त्विषांपतिः । अहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुः । हंसः । सहस्रांशुः । तपनः । “तापनः”
सविता । रविः । इतिसप्तत्रिंशत्सूर्यस्य । “चंडांशुरपि । चंडांशोः पारिपार्थ्वका इति वक्ष्यमाणत्वात्” । माठरः । पिंगलः । दंडः । इति चंडांशोः पारिपार्थ्व
काः । परितः पार्थ्वे विद्यमानाः । यत उक्तं सौरतंत्रे । शक्रोऽस्य वामपार्थ्वे तु दंडाख्यो दंडनायकः । वन्हिस्तु दक्षिणे पार्थ्वे पिंगलो वामभागतः ॥ यमोऽपि दक्षिणे

धुमणिस्तरणिर्मित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ॥ विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥ भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तप
नः सवितारविः ॥ “कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकवंधुः सूर्यो ननुः ॥ प्रद्योतनो दिनमणिः स्वद्योतनो लोकवांधवः ॥ १ ॥ इ
नो भागो धामनिधिश्चांशुमाल्यजिनीपतिः ॥” माठरः पिंगलो दंडश्चंडांशोः पारिपार्थ्वकाः ॥ ३१ ॥ सूरसूतोऽरुणो
ऽनुरुः काश्यपिर्गरुडाग्रजः ॥ परिवेपस्तुपरिधिरुपसूर्यकमंडले ॥ ३२ ॥

पार्थ्वे भवेन्माठरसंज्ञयेति । एकैकं ॥ ३१ ॥ सूरसूतः ।
अरुणः । अनूरुः । काश्यपिः । गरुडाग्रजः । पंचकं अरुणस्य । परिवेपः । “तालव्यांतीपि” परिधिः । उपसूर्यकं । मंडलं । चत्वारिपरिवेपस्य सूर्यमभि
तः कदाचिद्दृश्यमानस्य कुंडलाकारेण विशेषस्य । परिवेपसाहचर्यात् परिधिः पुंसि ज्ञेयः । मंडलं परिवेपश्च परिधिश्चोपसूर्यकमिति भागुरिः ॥ ३२ ॥

किरणः । उल्लः । मयूखः । अंशुः । गभस्तिः । घृणिः । रश्मिः । “ धृणिः । वृणिः । पृथ्विः । ” भानुः । करः । मरीचिः । दीधितिः । एकादशकिरणस्य । मरीचिः स्त्रीपुंसयोः । द्वयोर्मरीचिः किरणो भानुरुल्लः करः पदमिति शब्दार्णवः । मरीचिर्मुनिभेदे नागभस्तावनपुंसकमिति मेदिनी च । दीधितिः स्त्रिया । भित्तस्य काकाक्षिगोलकन्यायेनोत्तरश्लोके व्यन्ययः ॥ ३२ ॥ प्रभा । रुक् । रुचिः । ल्विट् । भा । भाः । छविः । द्युतिः । दीप्तिः । रोचिः । शोचिः । इत्येकादशप्रभामात्रस्य । तत्र दीप्त्यन्तानि स्त्रियां स्युः । रोचिः । शोचिः । सौतेह्ये । द्विवचनतुरोचिपीशोचिपी । भाः सातः । प्रकाशः । द्योतः । आतपः । इति त्रयं सू

किरणोत्समयूखांशुगभस्तिघृणिरश्मयः ॥ भानुः करे मरीचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियां ॥ ३३ ॥ स्युः प्रभारुग्रुचि
स्त्विट् भाभाश्छविद्युतिदीप्तयः ॥ रोचिः शोचिरुभेह्ये प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥ कोष्णं कवोष्णं मंदोष्णं कटु
ष्णं त्रिपुतदति ॥ तिग्मं तीक्ष्णं खरंतद्वन्मृगतृष्णा मरीचिका ॥ ३५ ॥ ॥ ४३ ॥ इति दिग्बर्गः ॥ ४३ ॥

यप्रभायाः । प्रभामात्रस्येत्येके ॥ ३४ ॥ कोष्णं । कवोष्णं । मंदोष्णं । कटुष्णं । चतुष्टयमीषदुष्णे । इदं धर्ममात्रे रूपभेदास्तीति । तद्वति धर्मिणि त्रिषु । वा
च्यलिंगमित्यर्थः । तिग्मं । तीक्ष्णं । खरं । त्रयमत्युष्णस्य । तद्वत्कोष्णवत् । धर्मेह्ये । त्रिषु । मृगतृष्णा । मरीचिका । द्वयं मृगजलस्य । मरुदेशादौ
सिकतामुग्रप्रतिच्छुरिताः सूर्यकिरणाः जलाकारेण भांति तस्य जलाभासस्येत्यर्थः ॥ ३५ ॥ इति दिग्बर्गः ॥ ४४ ॥

निशा । निशीथिनी । रात्रिः । “रात्री । रात्रीरात्रिस्तमस्विनीतिशब्दार्णवः” त्रियामा । क्षणदा । क्षपा ॥ विभावरी । तमस्विनी । रजनी “रजनिरपि” ।
यामिनी । तमी । “तमा । तमिः ।” द्वादशानिशायाः ॥ ४ ॥ यातामसीतमोयुक्तरात्रिः सातमिस्त्रा । एकं याचंद्रिकवाचंद्रप्रकाशेन अन्वितयुक्तरात्रिः सा
ज्योत्स्नी । एकं । ज्योत्स्नी ज्योतिष्मती रात्रिर्ज्योत्स्ना चंद्रमसः प्रभेतिशाश्वतः । पूर्वापरदिनाभ्यां युक्तायां रात्रौ पक्षिणीति नामैकं ॥ ५ ॥ बह्व्योनिशाः गण
रात्रं स्यात् । एकं रात्रिसमुदायस्य । प्रदोषः । रजनीमुखं । द्वे रात्रेः पूर्वभागस्य । अर्धरात्रः निशीथइति द्वे रात्रिमध्यसमयस्य । यामः । प्रहरः । द्वे अहोरात्राष्ट

निशा निशीथिनी रात्रिस्तियामा क्षपा ॥ विभावरी तमस्विन्यौ रजनीयामिनी तमी ॥ ४ ॥ तमिस्त्रा तामसीरा
त्रिज्योत्स्ना चंद्रिकयान्विता ॥ आगामिवर्तमाना हर्युक्तायां निशीपक्षिणी ॥ ५ ॥ गणरात्रं निशा बह्व्यः प्रदोषो रज
नीमुखं ॥ अर्धरात्रं निशीथौ द्वौ द्वौ यामप्रहरो समौ ॥ ६ ॥ सप्तर्वसंधिः प्रतिपत्यं च दश्योर्यदंतरं ॥ पक्ष्मांतौ पंचदश्यौ
द्वे पौर्णमासी नु पूर्णिमा ॥ ७ ॥

मांशस्य ॥ ६ ॥ प्रतिपत्यं च दश्योर्यदंतरं संधिः पर्वत्यन्वयः । यदा हरुद्रः । दर्श प्रतिपदोः स
धौर्षथिष्यस्तावयोरपि ॥ पर्वच्छीवे विजानीया द्विषु वलभृतिष्वपीति । पर्वसंधिरिति चतुरक्षरं वा । एकं । द्वे । अमा पूर्णिमे पक्षांतौ । पंचदश्यौ । द्वयं पक्षांत
तिथ्योः । द्वित्वा द्विवचनं । नतु नित्यं । पौर्णमासी पूर्णिमा । द्वे शुक्लपक्षांत्यतिथौ ॥ ७ ॥

सापूर्णिमाकलाहनेचद्रेततिअनुमतिरित्युच्यते । एकं । सैवपूर्णिमापूर्णेनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषौर्णमासीसानुमतियोत्तरासाराकेतिश्रुतिः
एकं । सैवपूर्णिमापूर्णेनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषौर्णमासीसानुमतियोत्तरासाराकेतिश्रुतिः
एकं । सैवपूर्णिमापूर्णेनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषौर्णमासीसानुमतियोत्तरासाराकेतिश्रुतिः
एकं । सैवपूर्णिमापूर्णेनिशाकरेसतिराका । एकं ॥ यापूर्वाषौर्णमासीसानुमतियोत्तरासाराकेतिश्रुतिः

कलाहीनेसानुमतिः पूर्णराकानिशाकरे ॥ अर्मावास्यात्वमार्वस्त्रादर्शः सूयदुसंगमः ॥ ८ ॥ सादृष्टेदुःसिनीवाली
सानष्टेदुकलाकुहूः ॥ उपरागोग्रहारादुग्रस्तेत्विदोचपूष्णिच ॥ ९ ॥

सानष्टुं कलाकुहः ॥ उपरागाग्रहारादुभ्रस्तात्विशपभूभातः ।
अमावास्याया अष्टौग्रहराश्वेतिनवग्रहरात्मकश्चंद्रक्षयकालः ।
अतोऽमावास्याया आद्यग्रहरः सिनीवालीसद्मः । अंत्यग्रहरद्वयंकुहसंज्ञ ।
शाल्वसिद्धः । तत्राद्यग्रहद्वये चंद्रस्य सुक्ष्मता । अंतिमग्रहरद्वये कृत्स्नक्षयः ।
मध्यमग्रहरपचकंदशसंज्ञमिति । राहुणा चंद्रसूयंचपस्ते सति तस्य मासस्योपरागः ग्रहद्वयं तिनामद्वय ॥ ९ ॥

सोपप्लवः। उपरक्तः। इतिद्वेराहुग्रस्तस्यैदोःसूर्यस्यवा। अग्र्युत्पातः। उपाहितः। इतिद्वेवह्निकृतोपसर्गस्य। ग्रहणेसतिकदाचिदोग्नेयमंडलादुत्पन्नोभयनितस्येत्येके। धूमकेत्वात्त्यस्योत्पातस्येत्यपरे॥ एकयोक्त्याऽपृथक्चनेनपुष्पवंतावित्युक्तौसूर्याचंद्रमसौज्ञेयौ। एकं। एकयोक्त्येतिवचनासुप्यवंतदतिपुष्पवानितिवासूर्यःचंद्रोवानक्तच्यः। यथारोदसीदत्येकयोक्त्याद्यावापृथिव्यौउच्येते। पुष्पवंतशब्दोमतुवंतोऽकारांतश्च। धराणिधरशिखरस्थितपुष्पवंताभ्यामित्यादिप्रयोगदर्शनान्॥ १०॥ निमेषोऽक्षिस्पंदकालः। अष्टादशनिमेषाभिलित्वाएकाष्टाभवति। त्रिंशत्काष्ठाःभिलित्वाएका

सोपप्लवोपरक्तौद्वावग्र्युत्पातउपाहितः॥ एकयोक्त्यापुष्पवंतौदिवाकरनिशाकरौ॥ १०॥ अष्टादशनिमेषास्तुकाष्टात्रिंशत्तुनाःकला॥ नास्तुत्रिंशत्क्षणस्तेतुमुहूर्तेद्वादशास्त्रियां॥ ११॥ तेतुत्रिंशदहोरात्रःपक्षस्तेदशपंचच॥ पक्षौपूर्वापरौशुक्लकृष्णौमासस्तुतावुभौ॥ १२॥

कला ताःकलास्त्रिंशन्भिलित्वाएकःक्षणःतेक्षणाःद्वादशभिलित्वाएकोमुहूर्तःकृष्णसंगान्॥ ११॥ तेत्रिंशन्मुहूर्तएकोऽहोरात्रः। अन्दासहितारात्रिरहोरात्रः। “अत्रअहश्चरात्रिश्चतयोःसमाहारदतिविग्रहःसाधुः। अन्यथाअजभावप्रकृणस्त्वपरः। यतःशुक्लादिकमेणमायरोमासप्रवृत्तिः। तावुभौपक्षावेकोमासः। चाद्रेणमानेनेदमुक्तं॥ १२॥

मार्गादौ द्वौ मासौ क्रतुरेकः । स च हेमन्तादिसंज्ञः । माघायुपक्रमस्तु अयनारंभवशाज्ज्ञेयः । तैर्ऋतुभिर्त्रिभिरेकमयनं । तद्विधासूर्यगतिभेदात् । अर्कस्योद्गमगति-उत्तरायणं । दक्षिणागतिस्तु दक्षिणायनं । एवमेव अयने एकोऽधत्तरः ॥ १३ ॥ विषुवत् । विषुवं । “विषुपं । विषुणः । विषुवः । विषुवास्यमरात्रिवासरादतिपुंस्काद्वेबोपाकृतः ।” द्वयंसंमरात्रिदिव्यस्मिन्तस्मिन्काले । तुलासंक्रांतीमेषसंक्रांतीचदिनरात्रीसमेभवतः । तस्य कालस्येत्यर्थः ।

द्वौ द्वौ मार्गादिमासौ स्यादृतुस्तरयनं त्रिभिः ॥ अयने द्वे गतिरुद्गदक्षिणार्कस्य वत्सरः ॥ १३ ॥ समरात्रिदिवे काले विषुवद्विपुवं च तत् ॥ “पृष्वयुक्तपौर्णमासीपौषीमासे तु यत्र सा ॥ १४ ॥ नान्नासपौषो माघाद्याश्चैव मेकादशापरे ॥ १ ॥” मार्गशीर्षे सहा मार्ग आग्रहायणिकश्च सः ॥ १४ ॥ पौषे तैष सहस्यौ द्वौ तपामाघेऽथ फाल्गुने ॥ स्यात्तपस्यः फाल्गुनिकः स्याच्चैत्रे चैत्रिको मधुः ॥ १५ ॥

रात्रिदिवशब्दश्च चतुरविचतुरेत्यादिना साधुः । “पृष्वयनक्षत्रयुक्तापौर्णमासीपौषीज्ञेया । सापौषीयस्मिन्मासे वर्तते स नान्नासपौषः । मघायुक्तपौर्णमासीयत्रसमाधः स आद्योऽयेषति । परे पौषादप्येकादशमासा एव मुक्तरौ त्याज्ञेयाः” एकेकं । मार्गशीर्षः । सहाः । मार्गः । आग्रहायणिकः । चत्वारि मार्गशीर्षस्य ॥ १४ ॥ पौषः । तैषः । सहस्यः । त्रीणि पौषस्य । तपाः । माघः । द्वौ माघस्य । फाल्गुनः । तपस्यः । फाल्गुनिकः । त्रयं । चैत्रः । चैत्रिकः । मधुः । त्रयं ॥ १५ ॥

वेभात्यः । माधवः । राघः । श्रीणि । ज्येष्ठः । शुक्रः । द्वे । शुचिः । आपाठः । द्वे । श्रावणः । नभाः । श्रावणिकः । श्रीणि ॥ १६ ॥ नभस्यः । श्रीष्ठपदः ।
 भ्राद्रः । भ्राद्रपदः । चत्वारि । आश्विनः । द्वयः । आश्वयुजः । श्रीणि । कार्तिकः ॥ १७ ॥ बाहुलः । ऊर्जः । कार्तिकिकः । चत्वारि । ऋतुभेदानाह ॥ हेमं
 तदत्येकऋतुः । शिशिरदत्यपरः । सचपुन्रपुंसकलिगः । एकैकं । वसंतः । पुष्यसमयः । सुरभिः । श्रीणिवसंतस्य । श्रीष्मः । उष्मकः । “ऊष्मकः” ॥ १८ ॥

वैशाखेमाधवोराधोज्येष्ठे शुक्रः शुचिस्त्वयं ॥ आपाठे श्रावणे तु स्यान्नभाः श्रावणिकश्चसः ॥ १६ ॥ स्युर्नभस्य श्री
 पुष्यदभाद्रभाद्रपदाः समाः ॥ स्यादाश्विनइषोप्याश्वयुजोपि स्यात्तुकार्तिके ॥ १७ ॥ बाहुलोजैकार्तिनिको हेमंतः
 शिशिरोऽस्त्रियां ॥ वसंते पुष्यसमयः सुरभिर्ग्रीष्मउष्मकः ॥ १८ ॥ निदाघउष्णोपगमउष्णऊष्मागमस्तपः ॥ स्त्रियां
 प्रावट्स्त्रियां भूमिवर्षा अथशरत्स्त्रियां ॥ १९ ॥

दतिसमकं ग्रीष्मस्य । तपोऽकारांतः पुंसि । प्रावट् । वर्षाः द्विवर्षतोः । तत्रप्रावट्शब्दः शांतः स्त्रियां । वर्षाशब्दस्तु । स्त्रीलिङ्गो भूभिन्नित्यंबहुवचनान्तइत्यर्थः ।
 शरदित्येकऋतुः सस्त्रीलिङ्गो वकारांतः ॥ १९ ॥
 निदाघः । उष्णोपगमः । उष्णः । ऊष्मागमः । “उष्मागमः ।” तपः ।

अमीहेमताङ्गः षडपि ऋतवः ऋतुसंज्ञकाः । ऋतुराब्दः पुष्टिगः । ते च हेमतादयः मार्गशीर्षादिमासानां षड्विंशत्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदाय मार्गशीर्षा
 च द्वौ द्वौ मासाद्य तु र्मतदिति । संवत्सरः । वत्सरः । अब्दः । हायनः । शरत् । समाः षड्वर्षस्य । तत्र हायनां ता अस्त्रियां । समाः स्त्रियां बहुत्वे च । समांसर्मा विजा
 यते इत्येकत्वेऽपि दृश्यते ॥ २० ॥ मानुषेण मासि न एकपैत्रोऽहोरात्रः । तत्र कृष्णाटम्या उत्तरार्धे दिनारंभः शुक्लाटम्या उत्तरार्धे रात्र्यारंभः । तथा । मानुषेण
 वर्षे णो देवतः देवानामहोरात्रः तत्रोत्तरायणदिनं । दक्षिणायनरात्रिः । मानुषाणां यत्कृतादियुगचतुष्टयं । तद्वैवेद्युगज्ञेयं । एवैवेद्युगसहस्रे ब्राह्मोऽहोरात्रः ।

पडमी ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ॥ संवत्सरावत्सरोब्दे हायनोऽस्त्रीशरत्समाः ॥ २० ॥ मासेन स्यादहोरा
 त्रः पैत्रो वर्षे णो देवतः ॥ दैवे युगसहस्रे ब्राह्मः कल्पौ तु नौ नृणां ॥ २१ ॥ मन्वन्तरं तु दिव्यानां युगानां मेकसप्ततिः ॥ संव

तः प्रलयः क्षयः कल्पांत इत्यपि ॥ २२ ॥

अयमर्थः । उक्तानो वेवताहोरात्राणां षड्विंशत्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदाय मार्गशीर्षादिमासानां षड्विंशत्युगैः क्रमाद्भवन्ति । उक्तं च । आदाय मार्गशीर्षा
 दशभिर्वर्षसहस्रे मानुषचतुर्युगं तच्च देवानामेकं युगं तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं तत्सुभूतानां स्थितिकालस्तावत्येवरात्रिर्भूतानां प्रलयकाल इति । अत उक्तं तौ कल्पा
 विति । ये द्वे दैवे युगसहस्रे तौ नृणां कल्पो स्थितिप्रलयकालावित्यर्थः ॥ २१ ॥ दिव्यानां युगानां या एकसप्ततिरेकाधिका सप्ततिः तन्मन्वन्तरं । मनूनां स्वायंभु
 वचाश्च या दीनां मन्तरमवकाशोऽवधिर्वा । तैश्चतुर्दशभिर्ब्रह्मणो दिनं भवति । एकं । संवतः । प्रलयः । क्षयः । कल्पातः । पंचप्रलयस्य ॥ २२ ॥

पंकं । माप्मा । पापं । किल्बिषं । कल्मषं । कलुषं । वृजिनं । एनः । अघं । अंहः । “अघः” दुरितं । दुष्कृतं । द्वादशपापस्य । तत्रपंकं ह्नीवपुं
 स्रोः । पाप्मानकारांतःपुंसि । शेषं ह्नीवे ॥ २३ ॥ धर्मं । पुण्यं । श्रेयः । सुकृतं । वपः । पंचकंसुकृतस्य । तत्रधर्मं ह्नीवपुंसोः । वपःपुंसि । मुत् । प्रीतिः
 प्रमदः । हर्षः । प्रमोदः । आमोदः । संमदः ॥ २४ ॥ आनंदयुः । आनंदः । शर्म । शान्तं । “दंत्यादिर्वा” सुखं । द्वादशहर्षस्य । तत्रप्रीतिसाहचर्यान्मु

अस्त्रीपंकं पुमान्पापापपंकिल्विपकल्मषं ॥ कलुषं वृजिनैर्नोऽघमंहोदुरितदुष्कृतं ॥ २३ ॥ स्याद्धर्ममस्त्रियांपुण्य
 श्रेयसीसुकृतंवपः ॥ मुत्प्रीतिः प्रमोदामोदसंमदाः ॥ २४ ॥ स्यादानंदयुरानंदः शर्मशान्तसुखानिच ॥
 श्वः श्रेयसंशिवं भद्रं कल्याणं मंगलं शुभं ॥ २५ ॥ भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियां ॥ शस्तं चाथ त्रिषुद्रव्ये
 पापंपुण्यंसुखादिच ॥ २६ ॥

दपिस्त्रियांदकारांतः श्वः श्रेयसं । शिवं । भद्रं । “भद्रं” भद्रं शिवंतयेति त्रिकांडशेषः । कल्याणं
 मंगलं । शुभं ॥ २५ ॥ भावुकं । भविकं । भव्यं । कुशलं । क्षेमं । शस्तं । द्वादशकल्याणमात्रस्य । तत्रक्षेमं शस्तं च पुत्रपुंसकयोः । श्वः श्रेयसमिति
 चतुरक्षरं । पापपुण्यशब्दौ तथा सुखादिशब्दाः श्वः श्रेयः शिवभद्रादयः । “शस्तांताः” । द्रव्ये विशेष्ये वर्तमानास्त्रिषु विशेष्यलिङ्गादित्यर्थः । यथा पापा
 स्त्री । पापः पुमान् । पापंकुलमित्यादि ॥ २६ ॥

मतल्लिका । मघचिका । प्रकांडं । “प्रकांडःपुंस्यपि । प्रकांडोनस्त्रीविटपेमूलशाखांतरेतरोः । शास्तदतिमेदिनी । अस्त्रीप्रकांडोविटपेतरुस्कंधप्रशास्त
योरितिरभसः ।” उद्धः । तल्लजः । अभूनिपंचप्रशास्तवाचकाणि । एतेतुपंचनित्यंद्रव्येएव लिगांतरेणसामानाधिकरण्येपिस्वलिङ्गनजहति । प्रशंसव
चभैश्चेतिकृष्णसर्पवाप्यश्वादिवत्नित्यसमासः । यथाप्रशास्तोब्राह्मणोब्राह्मणमतल्लिका प्रशास्तागौर्गोमचचिका । गोप्रकांडं । ब्राह्मणोद्धः । कुमारीतल्ल
जः । अयःशुभावहोविधिः । शुभोत्पादकंदैवसोऽयउच्यते । अयोऽकारांतः । एकं ॥ २७ ॥ देवं । दिष्टं । भागधेयं । भाग्यं । नियतिः । विधिः ।

॥ २७ ॥ देवंदिष्टंभागधेयंभा
मतल्लिकामचचिकाप्रकांडंमुद्धतल्लजौ ॥ प्रशास्तवाचकान्यमून्ययःशुभावहोविधिः ॥ २७ ॥
ग्यंस्त्रीनियतिर्विधिः ॥ हेतुनोकारणंबीजंनिदानंत्वादिकारणं ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञआत्मापुरुषःप्रधानंप्रकृतिःस्त्रियां ॥
विशेषःकालिकोवस्यागुणाःसत्त्वरजस्तमः ॥ २९ ॥

टुंप्राक्तनकर्मणः । नियतिःस्त्री । विधिःपुंसि । हेतुः । कार
णं । बीजं । त्रयंहेतुमात्रस्य । हेतुःपुंसि । यदादिकारणंतन्निदानं । एकमुपादानकारणस्य ॥ २८ ॥ क्षेत्रज्ञः । आत्मा । पुरुषः । त्रयंशरीराधिदैवत
स्य । प्रधानं । प्रकृतिः । द्वैतत्वादिगुणसाम्यावस्थायाः । यःकालिकोविशेषः । कालकृतोदेहादेर्विशेषःयौवनानादिरवस्थोच्यते । एकं । सत्त्वं । रजः ।
तमः । एतेगुणाःप्रकृतेर्यमः । एकैकं । रजस्तमसीसाते ॥ २९ ॥

जनुः । जननं । जन्म । जनिः । उत्पत्तिः । उद्भवः । पटुजन्मनः । जनुः सांतं । जनिः स्त्री । प्राणी । चेतनः । जन्मी । जंतुः । जन्तुः । शरीरी । पटुं प्राणिनं ॥ ३० ॥ जातिरित्यादिपद्यकेचिदत्र पठन्ति । “दन्तिटीकाकारेण लिखितं परतुमूलवैतत्यथेदृश्यते ।” जातिः । जातं । सामान्यं । त्रयं घटत्वादिजातेः । व्यक्तिः । पृथगात्मता । द्वे घटादिव्यक्तेः ॥ चित्तं । चेतः । हृदयं । स्वांतं । हृत् । मानसं । मनः । सप्तकंचित्तस्य । हृत्दकारात्तः ॥ ३१ ॥

जनुर्जननजन्मानि जनिरुपत्तिरुद्भवः ॥ प्राणी तु चेतनो जन्मी जंतुजन्त्युशरीरिणः ॥ ३० ॥ जातिर्जातंच सामान्यव्यक्तिस्तु पृथगात्मता ॥ चित्तं तु चेतो हृदयं स्वांतं हृन्मानसं मनः ॥ ३१ ॥ इतिकालवर्गः ॥ बुद्धिर्मनीषाधिपणाधीः प्रज्ञाशेमुपीमतिः ॥ अक्षोपलब्धिश्च त्रिसंविस्त्रतिपञ्ज्ञासिचेतनाः ॥ १ ॥ धोर्धारणावतीमेधासंकल्पः कर्ममानसं ॥ “अवधानंसमाधानंप्रणिधानंतयैव च” ॥ चित्ताभोगो मनस्कारश्चर्चासंख्याविचारणा ॥ २ ॥

इतिकालवर्गः ॥ बुद्धिः । मनीषा । धिपणा । धीः । प्रज्ञा । शेषुधी । मतिः । मेक्षा । उपलब्धिः । चित् । संवित् । प्रतिपत् । ज्ञाप्तिः । चेतना । चतुर्दशबुद्धेः । तत्र चित्तातः संवित्प्रतिपत्तृचदांतः ॥ १ ॥ याधारणावतीधीः सामेधा । एक । यन्मानसं कर्म मनोव्यापारः संसंकल्पः । एकं । “अवधानादित्रयसमाधानस्य” चित्ताभोगः । मनस्कारः । द्वेमनसः सुखादौ तत्परतायाः । चर्चा । संख्या । विचारणा । त्रयं प्रमाणैरर्थपरीक्षणस्य ॥ २ ॥

“विमर्शादित्रयपूर्वानुभूताविस्मरणस्य” । अध्याहारः । तर्कः । ऊहः । त्रयंतर्कस्य । “अपूर्वोत्पेक्षणंतर्कः” विचिकित्सा । संशयः । संदेहः । द्वापरः । चत्वारिसंशयज्ञानस्य । निर्णयः । निश्चयः । द्वेनिश्चयज्ञानस्य ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिः । नास्तिकता । द्वेपरलोकाभाववादिज्ञानस्य । नास्तिपरलोकादिति मतिरित्यतस्य भावो नास्तिकता । व्यापादः । द्रोहचिंतनं । द्वेपरद्रोहचिंतनस्य । सिद्धांतः । राद्धांतः । द्वेसिद्धांतस्य । सिद्धो अंतो निर्णयो य

“विमर्शोभावनाचैव वासनाच निगद्यते” ॥ अध्याहारस्तर्क ऊहो विचिकित्सा तु संशयः ॥ संदेहद्वापरौ चाथ समौ निर्णयनिश्चयौ ॥ ३ ॥ मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता व्यापादो द्रोहचिंतनं ॥ समौ सिद्धांतराद्धांतौ भ्रांतिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥ ४ ॥ संविदागूः प्रतिज्ञानं नियमाश्रवसंश्रवाः ॥ अंगीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥ ५ ॥

स्यससिद्धांतः । भ्रांतिः । मिथ्यामतिः । भ्रमः । त्रयमयथार्थज्ञानस्य । स्थाणोपुरुषोयमिति ज्ञानं भ्रांतिः । स्थाणुर्वापुरुषोवायमित्यनेककोटिकं ज्ञानं संशयः । स्थाणौ स्थाणुरिति ज्ञानं निश्चयः ॥ ४ ॥ संचित् । आगूः । प्रतिज्ञानं । नियमः । आश्रवः । संश्रवः । अंगीकारः । अभ्युपगमः । प्रतिश्रवः । समाधिः । दशकं अंगीकारस्य । तत्र संचित् आगूश्च स्त्रियां । “आगूर्वधूवत् । आगू । आगव इत्यादि ॥ पक्षे धूर्वत् ॥ आगुरो । आगुर इत्यादि” ॥ ५ ॥

० मोक्षविषयेयाधीर्बुद्धिः तत्ज्ञानं । एकं । मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे शिल्पे चित्रादौ च धीर्विज्ञानमुच्यते “मोक्षनिमित्तं शिल्पशास्त्रयोर्धीर्ज्ञानं । अन्यनिमित्तं यातयोर्धीः । माविज्ञानमिति वा । विज्ञानं कर्मणि ज्ञानेनैतद्दिहैमः । एकं । मुक्तिः । केवल्यं । निर्वाण । श्रेयः । निश्चयसं । अमृतं ॥ ६ ॥ मोक्षः । अपवर्गः । अटकं मोक्षस्य । अज्ञानं । अविद्या । अहंमतिः । त्रयमज्ञानस्य । रूपं । शब्दः । गंधः । रसः । स्पर्शः । एतेष्वविषया इति गोचरा इति द्वियार्था इति चोच्यते

मोक्षधीर्ज्ञानमन्यत्र विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोः ॥ मुक्तिः केवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतं ॥ ६ ॥ मोक्षोऽपवर्गोऽथाज्ञानमविद्याहंमतिः स्त्रियां ॥ रूपं शब्दगंधरसस्पर्शश्च विषया अमी ॥ ७ ॥ गोचरा इति द्वियार्थाश्च हर्षाकं विषयोऽद्रिय ॥ कर्मैन्द्रियं तनुपाध्वादि मनोनेत्रादियौ द्वियं ॥ ८ ॥

त्रयं ॥ ७ ॥ तृतीयकं । विषयि । इन्द्रियं । त्रयं चक्षुरादेरिन्द्रियस्य । विषयिनातं । पायूपस्थादिकर्मैन्द्रियमुच्यते । आदिनावागादि ॥ “तद्यथा ॥ पायूपस्थं पाणिपादौ वाक्चेतीन्द्रियसंभूतः । उत्सर्गानंदादानगत्यालापाश्च तत्क्रिया इति ” मनोनेत्रादि । धीन्द्रियमुच्यते । आदिनाश्रोत्रादि ॥ “मनःकर्णौ तथा नेत्रं रसना च त्वचा सह ॥ नासिका चेति पट्टना निधीन्द्रियाणि प्रचक्षते ” ॥ एक ॥ ८ ॥

अथरसभेदानाह ॥ तुवरः । “दीर्घादिरपि । कुवरोपि ” । कषायः । द्वेतुवरस्यं प्राकृतभाषयानुरदत्तिस्व्यातस्य । मधुराद्याः पृथक्पृथक्क्षेयाः । एवं तुवराद्याः षडपिरसाउच्यंते ॥ तत्रतुवरोद्दरीतक्यादौप्रसिद्धः । मधुरोजलादौप्रसिद्धः । लवणः सैधवादौप्रसिद्धः । कटुर्मरीचादौप्रसिद्धः । एवंतिक्तोनिनादौ । अम्लस्ति त्तिड्यादौ । “अंभ्लं” अमीतुवराद्याः षडपिस्समात्रिवर्तमानाः पुंसि । तद्वत्सुरसवत्सुवर्तमानास्त्रिषु । वाच्यलिगादित्यर्थः । “तुवरकषायो नपुंसकावपि । अस्त्रील्युक्तत्वात्” ॥ १ ॥ विमर्दीत्येसंघर्षणादिनोत्पन्नेजनमनोहरगंधेपरिमलइत्येकं । विमर्दघहणेनजातिपद्मादेर्निरासः । योऽतिनि

तुवरस्तुक्पायोऽस्त्रीमधुरोलवणः कटुः ॥ तिक्तोम्लश्चरसाः पुंसितद्वत्सुषडमीत्रिषु ॥ १ ॥ विमर्दीत्येपरिमलोगंधे जनमनोहरे ॥ आमोदः सोतिनिर्हारीवाच्यलिंगत्वमागुणात् ॥ १० ॥ समाकर्षीतुनिर्हारीसुरभिर्घ्राणतर्पणः ॥ इष्ट गंधः सुगंधिः स्यादामोदीमुखवासनः ॥ ११ ॥

हारीअत्यंतसमाकर्षीसंगंधआमोदउच्यते ॥ “कस्तूरिकायामामोदः कर्पू रेमुत्रवासनः ॥ वक्रुलेस्यात्परिमलश्चंपकेसुरभिस्तथेतिशब्दार्णवः” ॥ एकं । इतः परंअगुणाद्गुणाशुक्लादयदतिवक्ष्यमाणान्द्रुणशब्दात्वाक्याच्यलिं मत्वअभिधेयानुसारेणत्रिलिंगत्वं ॥ समाकर्षी । निर्हारी । द्वेदूरनिपातिनोगंधद्रव्यस्य । निर्हृत्यवश्यंमनोनिर्हारी ॥ सुरभिः । घ्राणतर्पणः । इष्टगंधः । सुगंधिः । चत्वारिंशोभनगंधयुक्तस्य । शोभनोगंधोऽस्यसुगंधिः आमोदी । मुखवासनइतिद्वे यन्मुखंवासयतितस्यतांबूलादेः ॥ ११ ॥

पूतिगंधिः । दुर्गंधः । द्वेअनिट्गंधयुक्तस्य । पूतिर्दुट्गंधोयस्यसः । यदामगंधितद्विस्रं । एकंअपक्कमांसादिगंधस्य । आमोऽपक्कमलस्तस्येवगंधोयस्य
तत् । उपमानाच्चेतीत् । शुक्लः । शुभ्रः । शुचिः । श्वेतः । विशदः । श्वेतः ॥ १२ ॥ अवदातः । सितः । गौरः । अवलक्षः । “वलक्षोपि”
धवलः । अर्जुनः । हरिणः । पांडुरः । पांडुः । पोडशनामानिशुक्लस्य । “तत्रार्जुनानि त्रयोदशनामानिशुक्लस्य । हरिणादीनि त्रीणि पीतिमिश्रशुक्लस्ये

पूतिगंधिस्तु दुर्गंधो विस्रं स्यादामगंधियत् ॥ शुक्लशुभ्रशुचिश्वेतविशदश्चेतपांडराः ॥ १२ ॥ अवदातः सितगौ-
रीः वलक्षोऽथ वलार्जुनः ॥ हरिणः पांडुरः पांडुरीपत्पांडुस्तु धूसरः ॥ १३ ॥ कृष्णे नीलासितश्यामकालश्यामलमेव
काः ॥ पीतो गौरो हरिद्राभः पालाशो हरितो हरितं ॥ १४ ॥

तिविभागः साधुः । शब्दार्णवे तु श्वेतस्तु स मपीतो सौरक्तेतरजपारु-
चिः । वलक्षस्तु सितः शावः कदलीकुसुमोपमः ॥ अर्जुनस्तु सितः कृष्णलेशवान्कुमुदच्छविः ॥ पांडुस्तु पीतभागाद्ध्वेकेतकीधूलिसन्निभदल्युक्तं । हरिणौ
पांडुसारंगविनिर्हेमः ॥ ” ईपत्पांडुः । धूसरः । “धूसरस्तु सितः पीतलेशवान्वकुलच्छविरिति शब्दार्णवः” । द्वे ईपद्वयस्य ॥ १३ ॥ कृष्णः । नीलः । अ-
सितः । श्यामः । कालः । श्यामलः । मेचकः । “मेचकः कृष्णनीलः स्यादतसीपुष्पसंनिभ इति शब्दार्णवः” । सप्तकं नील्यादिगतवर्णस्य । पीतः । गौ-
रीः । हरिद्राभः । त्रयं पीतस्य । पालाशः । “पालाशोपि” । हरितः । हरित् । त्रयं शिरीषादिपत्रगतवर्णस्य । हरितान्तः ॥ १४ ॥

लोहितः । रोहितः । रक्तः । त्रयरक्तस्य । यः कोकनदच्छविः रक्तोत्पलाभः स शोणद्वयेकं ॥ योऽव्यक्तरागद्वयद्रक्तः सोऽरुणः । “ अरुणः कृष्णलोहितद्वय
मरमाला ” । एकं । यः श्वेतमिश्रोक्तः स पाटलद्वयेकं ॥ १५ ॥ श्यावः । कपिशः । द्वेधूसरारुणवर्णस्य । कपिर्मर्कटः तद्वर्णोऽस्य स्य कपिशः । धूम्रः ।
धूमलः । कृष्णलोहितः । त्रयंकृष्णमिश्रलोहितवर्णस्य । कडारः । कपिलः । पिंगः । पिशंगः । कट्टुः । पिंगलः । पङ्क्तिपिङ्गलवर्णस्य । अयमत्यंतगौर
बालकस्य केशेषु प्रसिद्धः । पिङ्गागरोचनापादुरितिकाव्यः । “ शब्दार्णवे तु सितपीतहरिद्रक्तः कडारस्तृणवन्निवत् । अयंतद्रक्तपीतांगः कपिलो गोविभूप
तिर्नर्दिर्पिङ्गलमापशबलैताश्च कर्तु

लोहितोरोहितारक्तःशाणःकाकनदुष्ठापः॥ चित्राकमारकः॥
 णः ॥ हस्तांशेधिकेऽसौतुषिशंगःपद्मधूलिव
 शोधग्रथमलौरुष्णालोहिते ॥ कडारःकपिलःपिंगपिश्गैकद्रुपिंगला १६ ॥
 इतिदीवर्गः॥

शोधृम्रधूमलौक्यलोहिते ॥ कडारःकापलःपिगापरशिता ॥
शोधृम्रधूमलौक्यलोहिते ॥ १७ ॥ इतिधीवर्गः ॥
रे ॥ गुणेशुक्लादयःपुंसिगुणिलिंगास्तुतदति ॥ १७ ॥ इतिधीवर्गः ॥
त ॥ पिशंगस्त्वसितावशात्पिशोदीपशिखादिषु । विगलस्तुपरञ्चायःपिगेशुक्लागखंडवदित्युक्तं ॥ १६ ॥ चित्रं । किर्मीरः । “ कर्मीरः” कल्माषः ।
शबलः । एतः । कर्बुरः । पद्मकद्वुरस्य । विचित्रवर्णस्येत्यर्थः । शुक्लादयःगुणगुणमात्रेवर्तमानाःपुंसि । चित्रंतुहूपभेदान्नपुंसकं । यथास्यपटस्यशुक्लं
रूपं । तद्वतिगुणवतिवस्तुनिवर्तमानागुणिलिंगाःअभिधेयलिंगाः । यथाशुक्लाशाली । शुक्लःपटः । शुक्लवस्त्रं । रोहितादीनांस्त्रीत्वितु वर्णादनुदात्तात्तोप
धात्तो नदतिडीष्या । तकारस्यनकारश्च । यथाश्येनी । श्येता । रोहिणी । रोहिता । लोहिनी । लोहितेत्यादि ॥ १७ ॥ इतिधीवर्गः ॥ १६ ॥

ब्राह्मी । भारती । भाषा । गीः । “ गिरापि । ब्राह्मणीवचनंवाचाजल्यंतंगदितंगिरेशब्दार्णवः । गीर्भणितिगिरितित्रिकांडशेषः । तत्रगिरावाणीति पाठः । ” वाक् । वाणी । सरस्वती । व्याहारः । उक्तिः । लपितं । भाषितं । वचनं । वचः । त्रयोदशनामानिवचनस्य । तत्रापिसरस्वत्यंतानिवचनाधिष्ठाव्यादेवतायाअपि । व्याहारादीनित्वधिष्ठेयस्यैव । गीरेफांता ॥ १ ॥ अपभ्रष्टःशब्दःगावीगोणीत्यादिअपशब्दःसोऽपभ्रंशइत्युच्यते । एकं ।

ब्राह्मीतुभारतीभाषागीर्वाग्वानीसरस्वती ॥ व्याहारउक्तिर्लपितंभाषितंवचनंवचः ॥ १ ॥ अप
भ्रंशोऽपशब्दःस्याच्छेदशब्दस्तुवाचकः ॥ तिङ्-सुवंतचचोवाक्यंक्रियावाकारकान्विता ॥ २ ॥

शास्त्रेव्याकरणादौयोवाचकःसशब्दइत्युच्यते ॥ एकं । यथाओतप्रोततंतूनांवाचकःपठइति । तिङ्-सुवंतचयः तिङतसुवंतपदसमूहोवाक्यं । तिङंतचयोयथा । पचतिभवतिपाकीभवतीत्यर्थः । सुवंतचयोयथा । प्रकृतिसिद्धमिदंहिमहात्मनां ॥ कारकान्विता कारकैःसंबद्धाक्रियावाक्यमुच्यते यथादेवदत्तगामभिरक्षथुल्लुदंडेन । अत्रान्वितआकांक्षायोग्यतासन्नियिवशाज्ज्ञेयं ॥ २ ॥

श्रुतिः । वेदः । आम्नायः । त्रयी । चत्वारिवेदस्य । अत्रलिंगसंकरो न दोषाय स्त्रीति विशेषविधानात् । अथ व्याख्यायमानत्वाच्च । तद्विधिः वैदिकी विधिर्यागादिः धर्म इत्युच्यते । वेदमूलत्वात् स्मृत्युक्तोपि विधिर्यार्थ एव । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिविहितो धर्म इति । केचित्तु लिंगसंकरो माभूदिति त्रयी धर्म इति । अन्नायः । यदाह गौतमः । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिविहितो धर्म इति । केचित्तु लिंगसंकरो माभूदिति त्रयी धर्म इति । अन्नायः । यदाह गौतमः । यदाह गौतमः । श्रुतिस्मृतिविहितो धर्म इति । केचित्तु लिंगसंकरो माभूदिति त्रयी धर्म इति ।

[illegible]

अग्निःस्त्रीवेदः आग्नायस्त्रीयं स्तुताद्वायः ॥ स्त्रियाष्टकसाधनं तु तद्वत् ॥ ४ ॥

शिक्षित्वादिश्रुतैरंगमोकारप्रणवासमा ॥ इति द्वाविंशोऽध्यायः ॥

शिक्षाकल्पोव्याकरणमित्यादिवेदस्यांगज्ञेयं । “ शिक्षाकल्पोव्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषा
योवेदामिलितास्त्रयीज्ञेया । तत्र ऋक्शब्दः स्त्रीलिङ्गः ॥ ३ ॥ शिक्षाकल्पोव्याकरणमित्यादिवेदस्यांगज्ञेयं । “ शिक्षाकल्पोव्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषा
गतिः ॥ छंदोविचित्रितिरित्येपपङ्गोवेदउच्यते । कल्पः कल्पसूत्रं ” । ओंकारः । प्रणवः । द्वे । इतिहासः । पुरावृत्तं । द्वे पूर्वचरितस्य महाभारतादेः । उदा
त्तः । अनुदात्तः । स्वरितः । इति त्रयः स्वरा उच्यन्ते एकं ॥ “ उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्रयः ॥ चतुर्थः प्रचिंतो नोक्तो यतोसौ छांदसः स्मृतः ” ॥ ४ ॥

आन्वीक्षिकीत्येकं तर्कविद्यायां गैतमादिप्रणीतायां । दंडनीतिरित्येकं अर्थशास्त्रे बृहस्पत्यादिप्रणीति । “अर्थस्य भूम्यादेः शास्त्रं” । आख्यायिका । उ
पलब्धार्था । द्वयं अनुभूतार्थप्रतिपादकस्य वा सवदत्तादेः । यत्पंचलक्षणं तत्पुराणमुच्यते । “सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च ॥ वंशयानुचरितं चैव
पुराणं पंचलक्षणं” ॥ ५ ॥ प्रबंधस्य वाक्यविस्तरस्य वा कल्पनारचना साकथा । एकं नाटकं रामायणादेः । प्रबल्लिका । “प्रबल्लिका” । ग्रहेल्लिका ।

आन्वीक्षिकी दंडनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ॥ आख्यायिकोपलब्धार्थापुराणं पंचलक्षणं ॥ ५ ॥
प्रबंधकल्पनाकथाप्रबल्लिकाप्रहेल्लिका ॥ स्मृतिस्तु धर्मसंहिता समाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥

द्वयं यथापरैः संदिक्ष्येतादृशगुणाभिधानस्य । यथा । पानीयं पातुमिच्छामित्वत्तः कमललोचने ॥ यदि दास्यसि नेच्छामि नो दास्यसि पिबाम्यहमिति ।
“यदुक्तं । व्यक्तीकृत्यकमप्यर्थं स्वरूपार्थस्य गोपना । यत्र वा ह्यार्थसंबद्धं कथ्यते सा प्रहेल्लिकेति” । यामन्वादिभिः प्रणीता धर्मसंहिता । “धर्मवोधा
र्थैरचिता संहिता” । सा स्मृतिः । एकं । समाहृतिः । संग्रहः । “विस्तरणोपदिष्टानामर्थानां सूत्रभाष्ययोः । निबंधो यः समासेन संग्रहं तं विदुर्बुधाः” ।
द्वयं संग्रहं यथा ॥ ६ ॥

यासमासार्थापरणीयार्थासासमस्या । यथा । शतचंद्रनभस्थलं । तत्पूर्णयथा । दामोदरकराघातविबुहलीकृतचेतसा ॥ दृढं चाणूरमहेनेति ॥ “समस्यासमासार्थनिपाठेन अपरिपूर्णार्थेत्यर्थः । ” किंवदंती । “किंवदंतिः” । जनश्रुतिः । द्वेचतुरक्षरेनामनीलोकप्रवादस्य । वार्ता । प्रवृत्तिः । वृत्ता । आसत्त्वसमासार्थनिपाठेन अपरिपूर्णार्थेत्यर्थः । ” किंवदंती । “किंवदंतिः” । नाम । पदनाम्नः । हूतिः । आतः । उदंतः । चत्वारि यथास्थितलोकवृत्तकथनस्य । आह्वयः ॥ ७ ॥ आख्या । आह्वा । अभिधानं । नामवेद्यं । नाम । पदनाम्नः । हूतिः । आ

ममस्यानुसमासार्थाकिंवदंतीजनश्रुतिः ॥ वार्ताप्रवृत्तिर्वातउदंतस्यादथाह्वयः ॥ ७ ॥ आख्यावहेअभिधानं च नामवेद्यंचनामच ॥ हूतिराकारणावहानंसंहूतिर्वहुभिः कृता ॥ ८ ॥ विवादोव्यवहारः स्यादुपन्यासस्तुवाङ्मुखं ॥ उपोद्घातउदाहारः शपनशपथः पुमान् ॥ ९ ॥

कारणा । आह्वान । त्रयं आह्वानस्य । याबहुभिः कृताहूतिः सासहूतिः । एकं ॥ ८ ॥ विवादः । व्यवहारः । “विनानाऽर्थः स्वसदेहेरणंहारउच्यते ॥ नानासदेहेरणद्वयवहारः प्रकीर्तितदतिकाल्यायनः” । द्वेऋणदोनादिनिमित्तविविधवादस्य । उपन्यासः । वाङ्मुखं । द्वेवचनारभस्य । उपोद्घातः उदाहारः । द्वेप्रकृतसिद्ध्यर्थचितनस्य । तदुक्तं ॥ चिंताप्रकृतसिद्ध्यर्थमुपोद्घातं प्रक्षतदति । “उपोद्घातादिद्वेवक्ष्यमाणोपयोग्यर्थवर्णनस्येति वा । ” शपनं । शपथः । द्वयं ॥ ९ ॥

प्रश्नः । अनुयोगः । पृच्छा । त्रयंप्रश्नस्य । प्रतिवाक्यं । उत्तरं । द्वेप्रतिवचनस्य । मिथ्याभियोगः । अभ्याख्यानं द्वे । “ शतमेधारयसीत्याद्यसत्याक्षेपस्य ” । मिथ्याभिशंसनं ॥ १० ॥ अभिशापः । हेसुरापनादिमिथ्यापापोद्गावनस्य । अनुरागजः गुणानुरागेत्यः शब्दः प्रणादइत्युच्यते ! एकं । यशः । कीर्तिः । समज्ञा “ समज्याममाज्ञाचेतिपाठांतरं ” त्रयं कीर्तः । स्तवः । स्तोत्रं । स्तुतिः । त्रुतिः । चत्वारिस्तुतेः ॥ ११ ॥ द्विवारं त्रिवारं चोक्तं आम्नेडि प्रश्नोत्तुयोगः पृच्छा च प्रतिवाक्योत्तरसमे ॥ मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानमथ मिथ्याभिशंसनं ॥ १० ॥ अभिशापः प्रणादस्तुशब्दः स्यादनुरागजः ॥ यशः कीर्तिः समज्ञा च स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥ ११ ॥ आम्नेडितं द्विस्त्रिरुक्तमुच्चैषु पंतुघोषणा ॥ काकुः खियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः ॥ १२ ॥ अवर्णाक्षेपनिर्वादपरीवादापवादवत् ॥ उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सानिंदा च गर्हणं ॥ १३ ॥

तमुच्यते । यथा । “ सर्पः सर्पइति । ” एकं । उच्चैर्घुष्टं । घोषणा । द्वे उच्चैर्घोषस्य । शोकभीतिकामादिभिर्ध्वनेर्यो विकारः साकाकुः । एकं ॥ १२ ॥ अवर्णः । “ वर्णः प्रशंसातद्विरुद्धोऽवर्णः ” । आक्षेपः । निर्वादः । परीवादः । “ परिवादः ” । अपवादः । उपक्रोशः । जुगुप्सा । कुत्सा । निंदा । गर्हणं । वशनिंदायाः । अपवादवदिति वस्त्ययेन अवर्णादीनामुपक्रोशस्य चैकलिगत्वं ज्ञापितं । उपक्रोशांता अवर्णादयः पुंसीति तात्पर्यं ॥ १३ ॥

पारुष्यं । अतिवादः । द्वेनिष्ठरभाषणस्य । अपकारागोः अपकारार्थकं भाषणं । “चौरोसित्वांघातयिष्यामीत्यादि” तद्भर्त्सनमुच्यते । एकं । यः सन्नि-
 दः निदायुक्तउपालंभस्तत्रपरिभाषणमित्येकं । “उपालंभोद्वेधा । गुणाविकरणपूर्वकोनिदापूर्वकश्च । आद्योयथा । महाकुलीनस्यतवकिमुचितमि-
 दं । द्वितीयस्तुबंधकीमुतस्यतवोचितमेवेदमिति । तत्रयोद्वितीयः सपरिभाषणं” ॥ १४ ॥ मैथुनंप्रतिपरत्वीपुरुषसंयोगेननिमित्तेनयआक्रोशस्त

पारुष्यमतिवादः स्याद्भर्त्सनंत्वपकारागोः ॥ यः सन्निदउपालंभस्तत्रस्यात्यरिभाषणं ॥ १४ ॥ तत्रत्वाक्षारणायः स्या-
 दाक्रोशोमैथुनंप्रति ॥ स्यादाभाषणमालापः प्रलापोऽनर्थकंवचः ॥ १५ ॥ अनुलापोऽमुद्गुर्भाषाविलापः परिदेवनं ॥
 विप्रलापोविरोधोक्तिः संलापोभाषणमिथः ॥ १६ ॥

त्र आक्षारणेत्येकं । “आक्षारणमितिच्छेदमपि” आभाष-
 णं । आलापः । द्वेअन्योन्यसंवोधनपूर्वकभाषणस्य । यदनर्थकंवचः सप्रलापइत्येकं ॥ १५ ॥ अनुलापः । मुद्गुर्भाषा । द्वेबहुशोभाषणस्य । वि-
 लापः । परिदेवनं । द्वेरोदनपूर्वकभाषणस्य । विप्रलापः । विरोधोक्तिः । द्वेअन्योन्यविरुद्धभाषणस्य । मिथः परस्परं उक्तिप्रत्युक्तियुक्तं यद्भाषणंसंला-
 पः “आलापस्तुएकेनापिक्रियते” १६ ॥

शुप्रलापः । मुवचनं । द्वेयुभाषितस्य । अपलापः । निन्हवः । द्वेगोपनकारिवचनस्य । यथातन्मिथ्येतिप्रतिवादिनिनिन्हवः । “चोद्यादित्रयमद्भुतप्र
शस्य शापादित्रयंरापेवचनस्य । चाद्विदितचयेन्नेम्णा मिथ्याभाषणस्य ।” संदेशवाक् । वाचिकं । द्वेदूतादिमुखेनसंदिश्यमानवचनस्य । उत्तरेऽतःप
रंवक्ष्यमाणाःवाग्भेदाः । “रुशत्यादयःसम्यगंतास्त्रिपुत्रिलिगाः ॥ १७ ॥ यथारुशन्शब्दः । रुशद्वचनं । याअकल्याणीवाक्सारुशती । एकंतां

मुप्रलापःसुवचनमपलापस्तुनिन्हवः॥“चोद्यमाक्षेपाभियोगौशापाक्रौशौदुरेपणा॥अस्त्रीचाटुचटुश्लाघाप्रैम्णा
मिथ्याविकथनं ॥ १ ॥” संदेशवाग्वचिकंस्याद्वाग्भेदास्तुत्रिपूत्तरे ॥ १७ ॥ रुशतीवागंकल्याणीस्यात्कल्यातु
शुभात्मिका ॥ अत्यर्थमधुरंसंत्वंसंगतंहृदयंगमं ॥ १८ ॥ निष्टुरंपरुपंग्राम्यमश्लीलंसूतंप्रिये ॥ सत्येऽथंसंकु
लक्ष्मिष्टेपरस्परपराहते ॥ १९ ॥

तं । याशुभात्मिकावाक्साकल्या । “काल्यापि ” । एकंतालव्यांतं । यदतिशयेन
मधुरंतत्सांत्वं । एकं । संगतं । हृदयंगमं । द्वेसंवद्धवचनस्य ॥ १८ ॥ निष्टुरं । पुरुषं । द्वेकर्कशवचनस्य । ग्राम्यं । अश्लीलं । द्वेशिथिलवचसः
“अश्रीकारकभंभादिवचसदत्यर्थः ।” यदियंसत्यंवचनंतत्रसूतमित्येकं । यत्परस्परेणपराहंतं “मातामेवंध्येतिवत् ” पूर्वोपरिविरुद्धंतत्रसंकुलं
छिद्यभिनिनामद्वयं । यथा । पश्यत्यचक्षुःसरूणोत्यकर्णः ॥ १९ ॥

यानुनवर्णवदसंपूर्णाच्चारितवचस्तदुल्लमित्येकं । यत्स्वरितोदितं तन्निरस्तं । एकं । सनिष्ठीवं लालागुक्तं तद्वृत्तमुच्यते । “सनिष्ठैवमपि” । एकं ।
यदनुवचकअथशून्यतद्वद्वंस्यात् । एकं । “अवध्यमपि । अवध्यमवधाहस्यादनर्थकवचस्यपीतिदर्शनात्” ॥ २० ॥ अनक्षर । “नप्रशस्ताक्षरा
निघग्मिन् अक्षराणामप्राप्त्यं चाथद्वारकतच्चवचनानहं ।” अवाच्यं । द्वेवृत्तमनहस्यवचसः । मृपार्थकं अत्यन्ताभूतार्थकतत् आहंतेज्ञेयं यथा । एष

क्षराणामग्राशस्य चायश्चरकनाम्न च ॥ २० ॥ अनक्षरमवा
लुप्तवर्णपदग्रस्तं निरस्तं त्वरितोदितं ॥ अंबुरुतंसनिष्ठो वमचङ्दस्यादुनर्थकं ॥ २० ॥ आव्यं हृद्यं मनोहारि विस्प
च्यं स्यादाहृतं तु मृपार्थकं ॥ “सोऽलुंठनं तु सात्वा संभृणितं रतिकूजितं ॥ २१ ॥ अयं स्मिष्ठं पृमविस्पष्टं वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥
पुं प्रकटोदितं ॥” ३ ॥

दृष्टान्तानां ३९ ॥
 वंध्यामुतोयातीति । एकं । “सोऽलुठनादिद्वेसोपहासवचनस्य । भणित्वादिद्वैरतिसमयकूजितस्य । श्राव्यादिपचस्पष्टवचनस्य । ” मिलष्टं । अवि
 रपट । “अनम्लिटमित्योठ्यादिपाठएवदृश्यते । म्लिटत्रिष्वव्यक्तवाचीतिभेदिनी । द्वेअव्यक्तवचनस्य । ” यदनुतंत्रचः । यथासत्यपिधेननास्ति
 नमिति । तद्विनममित्युच्यते । एकं ॥ २९ ॥

सत्यं । तथं । ऋतं । सम्यक् । चत्वारिसत्यस्य । सम्यक्चकारांतः । पूर्ववाग्भेदास्तु त्रिषुत्तरदन्तिवचनकृत्तित्वेन सत्यादीनां त्रिलिङ्गत्वमुक्तं । यथा । सत्यःशब्दः । सत्यावाक् । सत्यंवचनमिति । इदानींवक्तृदन्तिवचनएपां त्रिलिङ्गत्वमाह । अमूनीति । तद्वतिसत्यवतित्रिषु । इत्यासत्यास्त्री । सत्यःपुमान् । सत्यंकुलमिति । शब्दः । निनादः । निनदः । ध्वनिः । रवः । स्वनः ॥ २२ ॥ स्वानः । निर्घोषः । निर्घादः । नादः । निस्वानः । निस्वनः ।

सत्यंतथ्यमृतंसम्यगमूनित्रिषुतद्वति ॥ शब्देनिनादनिनदध्वनिध्वानरवस्वनाः ॥ २२ ॥ स्वा
ननिर्घोषनिर्घादनादनिस्वाननिस्वनाः ॥ आरवाशवसंरावविरावाअथमर्मरः ॥ २३ ॥ स्व
निनेवस्त्रपर्णानां भूषणानां तु शिजितं ॥ निष्काणो निष्कणः क्वाणः क्वाणः क्वाणः क्वाणः क्वाणः ॥ २४ ॥

आरवः । आरावः । संरावः । विरावः । समदशशब्दमात्रस्य । वस्त्रपर्णानां स्वनिनेशब्दे मर्मर इत्येकं । “मर्मरीवस्त्रभेदे च शुष्कर्णध्वनौ तथा । पुंसि स्त्रियां पु
नः प्रोक्ता मर्मरीपीतदारुणीति मेदिनी ।” ॥ २३ ॥ भूषणानां नूपुरादीनां स्वनिने शिजितमित्येकं । “तालव्यादि” निष्काणः । निष्काणः । क्वाणः । क्वाणः । क
पानं । पंचवीणादिस्वनितस्य ॥ २४ ॥

प्रादेरुपसर्गान्त्येयकाणः प्रकृणन्त्यादयस्तेवीणायाएवकृणितेनान्यत्र । “आदिशब्दादुपकृणादयः” । कोलाहलः । कलकलः । द्वेवहुभिः कृतस्य स्पष्ट
 शब्दस्य । द्वेतिरथापक्षिणारुतंशब्दः । वाशितं । एकं । तालव्यमध्योयं । प्रतिश्रुत् । प्रतिध्वानः । द्वेप्रतिशब्दस्य । गीतं । गानं । द्वेगायनस्य ॥ २५ ॥
 इतिशब्दादिवर्गः ॥ ७ ॥ स्वरभेदानाह । निपादः । ऋषभः । गांधारः । पङ्कः । मध्यमः । धैवतः । पंचमः । दल्यमीतंत्रीभ्यः कंठेभ्यश्चोस्थिताः

वीणायाः कृणिते प्रादेः प्रकृणा प्रकृणादयः ॥ कोलाहलः कलकलस्तिरश्वांवाशितंरुतं ॥ स्त्रीप्रतिश्रुत्प्रतिध्वानेगीतं
 गानमिमेसमे ॥ २५ ॥ इतिशब्दादिवर्गः ॥ ७ ॥ निपादपंभगांधारपङ्कमध्यमधैवताः ॥ पंचमश्चेत्यमीसप्त
 तंत्रीकंठोत्थिताः स्वराः ॥ १ ॥ काकलीतुकलेसूक्ष्मेव्वनौतुमधुरास्फुटे ॥ कलोमंद्रस्तुगंभीरितारोत्तुच्चैस्त्रयस्त्रिपु ॥ २ ॥

सप्तस्वराज्ञेयाः । एकैकं । तत्रनिपादंनर्दतिगजाः । ऋषभंगावः । गांधारंअजादयः । पङ्कमयूराः । मध्यमंकौचाः । धैवतमश्वाः । पंचमंकोकिलाः ॥ १ ॥
 सूक्ष्मेकलेकाकलीत्येकंस्त्रीलिङ्गं । “काकलिरपि” । कलेरिप् । साधूदितंकाकलिभिःकुलीनैरितिप्रयोगः । मधुरःश्रुतिसुखःसचासौअस्फुटोऽव्यक्ता
 क्षरःएतादृशेव्वनौकलइत्येकं । गंभीरिच्वनौमंद्रइत्येकं । अत्युच्चैर्ध्वनौतारइत्येकं । त्रयः कलमंद्रतारास्त्रिपु ॥ २ ॥

यः समन्वितलयः सम्यगन्वितोऽनुगतोलयोगीतादिसाम्यं यत्र एकताल उच्यते । “एकः समस्तालोमानमस्येत्येकतालः” एकं । वीणा । वल्लुकी । विपंची । त्रयं वीणायाः । सा वीणा तु सप्तभिस्त्रयीभिरुपलक्षिता । परिवादिनी । परिवदत्यवश्यं ॥ ३ ॥ यद्वीणादिकं वाद्यं तत्तत्तमुच्यते । आदिना सौरीश्रीरावणहस्त किन्नर्यादि । यन्मुरजादिकं मृदंगादिकं आदिना पटहादितदानद्वमुच्यते । वंशादिकं । “वंशीवेणुस्तेन वंश्यादिकमित्येव ।” आदिना शंखादि तत्सुपिरं ज्ञेयं । “सुपि सार्धोऽंश्यादिः । प्राचीनास्तु तालव्यादिरपीत्याहुः ।” यत्कालस्य मयतालादिकं आदिना घंटा झल्लर्यादितद्वनं ज्ञेयं । एकैकं ॥ ४ ॥ इदं तत्तादिकं

“नृणां मुरसि मध्यस्यौद्वाविंशतिविधोऽर्थानिः ॥ समं द्रः कंठ मध्यस्तारः शिरसि गीयते ॥ १ ॥” समन्वितलयस्यैकतालो वीणा तु वल्लुकी ॥ विपंची सानुतंत्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥ तत्तं वीणादिकं वाद्यमानं दं मुरजादिकं ॥ वंशादिकं तु सुपिरं कांस्यतालादिकं घनं ॥ ४ ॥ चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं ॥ मृदंगा मुरजा भेदास्त्वं क्वालं ग्योर्ध्वकांस्तयः ॥ ५ ॥

चतुर्विधं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकं । वादित्रं आतोद्यं च नाम यस्य तत् । यदा ह भरतः । तत्तच्चैवावनन्दं च घनं सुपिरमेव च चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोद्यं लक्षणाच्चितमिति । मृदंगाः । मुरजाः । “मुरात्वेष्टनाज्जाताः ।” द्वे मृदंगस्य । बहुविधत्वाद्बहुवचनं । अंक्यः । आलिङ्ग्यः । ऊर्ध्वकः । “निर्वकारमपि ।” एते त्रयः मृदंगस्य भेदाः । अंक एव निधाय वादनादंक्यः । आलिङ्ग्य वादनादालिङ्ग्यः । ऊर्ध्वोक्तेन मुखेन वादनादूर्ध्वकः । किंच हरीतक्यारुतिस्त्वं क्मोपममध्यस्तयोर्ध्वकः । आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छसमानः परिकीर्तित इति ॥ ५ ॥

यशसेयआदीपटहोवायेतसयशःपटहः । सएवढकेत्युच्यते । द्वेढकायाः । भेरी । “भेरिः” दुंदुभिः । द्वेदुंभेः । “भेर्यामानकदुंदुभीत्यपिपाठः ।” आन
 कः । पटहः । द्वेपटहस्य । “अस्त्रीतिपूर्वान्वयि । पटहोनासमारंभेआनकेपुन्रपुंसकमितिमेदिनी ।” वीणादिवाद्यतेयेनतद्वनुराकृतिकाठकोणउच्यते
 ॥ ६ ॥ वीणायादंडःप्रवालः । एकं । ककुभः । प्रसेवकः । द्वेवीणादंडादधोदारुमयंभांडशब्दगंभीर्यार्थ्यच्चर्मणाच्छाद्येततस्य । “वीणाप्रांतस्थवक्रकाठ
 विशेषस्येत्यन्ये ।” अस्यावीणायाःकायःतंत्रीरहितोदंडादिसमुदायःकोलंवकदत्युच्यते । एकं । यत्रवीणाप्रतितंत्र्योनिबध्यतेतत्निबंधनंपनाहइ

स्वाद्यशःपटहोढकाभेरीस्त्रीदुंदुभिःपुमान् ॥ आनकःपटहोःस्त्रीस्यात्कोणोर्वीणादिवादनं ॥ ६ ॥ वीणादंडःप्रवालः
 स्यात्ककुभस्तुप्रसेवकः ॥ कोलंवकस्तुकायोस्याउपनाहोनिबंधनं ॥ ७ ॥ वाद्यप्रभेदाडमरुमड्डुडिंडिमझझराः ॥
 मर्दलःपणवोऽन्येचनर्तकीलासिकसमे ॥ ८ ॥

त्युच्यते । एकं ॥ ७ ॥ डमरुप्रभृतयोवाद्यविशेषाज्ञेयाः । तत्रडमरुः
 कापालिकादीनावाद्यं । सएवविपुलोमड्डुः । डिंडिमः । दंवडीदतिप्रसिद्धः । झझरः । झांगडदतिप्रसिद्धः । मर्दलोमृदंगसदृशोवाद्यभेदः । पणवोप्येकः ।
 अन्येचड्डुकुगोमुखादयःसंति । नर्तकी । लासिका । “वाच्यलिंगत्वात्नर्तकीलासकः । समावितिपुंस्त्वनिर्देशोक्तव्यस्त्रीलिंगनिर्देशोऽङ्गीपटापोर्विवे
 कार्थः” द्वेनर्तक्याः ॥ ८ ॥

यद्विलंबितं तत्तत्त्वमित्युच्यते । एकं । यद्वृत्तं शीघ्रं नृत्त्यादिकं तत्तत्तत्त्वमित्युच्यते । एकं । यन्मध्यं न विलंबितं नापि द्रुतं तद्वनमित्युच्यते । एकं । कालक्रिययोर्मर्मानियमहेतुस्तालद्वयुच्यते । एकं । गतिवाद्यपादाविन्यासानां क्रियाकालयोः साम्यं लय इत्युच्यते । एकं ॥ ९ ॥ तांडवं । नटनं । नाट्यं । लास्यं । नृत्यं । “नृत्तं ।” नर्तनं । पटुं नृत्यस्य । तत्र तांडवं ह्येवंपुंसोः । नृत्यगोतवाद्यमितीदं त्रयं मिलित्वा तौर्यं त्रिकमिति चोच्यते । “तूर्यं मुरजादितत्र भवं तौर्यं तौ त्रौ त्रिपलक्षितं त्रिकमिति विग्रहः ।” द्वे ॥ १० ॥ यः स्त्रीवैपथारी नर्तकः पुरुषः तत्र । भ्रुकुंसः । भ्रुकुंसः । इति त्रयमित्यर्थः । नाट्योक्तौ नाट्यप्रकर

विलंबितद्रुतं मध्यंतत्त्वमोघो घनं क्रमात् ॥ तालः कालक्रियामानंलयः साम्यमथास्त्रियां ॥ ९ ॥ ताडवंनटनंनाढ्यं
लास्यं नृत्यं च नर्तने ॥ तैर्यन्त्रिकं नृत्यगीतवाद्यं नाढ्यमिदं त्रयं ॥ १० ॥ अङ्कुसश्च अङ्कुसश्च अङ्कुसश्चेति नर्तकः ॥
स्त्रीपथारीपुरुषो नाढ्योक्तौ गणिकाज्जुका ॥ ११ ॥ भगिनीपतिराबुत्तोभावो विद्वानथावुकः ॥ जनकोयुवराजस्तु
कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

णे अधिकारोयं । “प्रागंगहाराद् ।” अञ्जुकादिसंज्ञायाः नाट्यादन्यत्र प्रयोगेनास्तीत्यर्थः । यागणि
कासां अञ्जुका । एकं ॥ ११ ॥ भगिन्याः पतिः आवुत्तदत्युच्यते । “आवृत्तोपि” एकं । यो विद्वान्भावदत्युच्यते । भावयतीति भावदति योगव्युत्पत्त्या
नाट्यादन्यत्राप्येतादृशानां प्रयोगेन दोषः । एकं । जनकस्तु आवुकदत्युच्यते । एकं । युवराजस्तु । कुमारः । भर्तृदारकः । द्वयं ॥ १२ ॥

राजा । भट्टारकः । देवः । द्वयं राज्ञः । तस्य राज्ञः सुता भर्तृदारिका । एकं । कृतोऽभिषेको यस्य स्यात् स्यां राज्ञा देवीत्येकं । “अत्र विशेषः शब्दान्विते । गणिकानुचरैरञ्जुकेति नाम्ना नृपेण सा । युवराजस्तु सर्वेण कुमारो भर्तृदारकः । भट्टारको वा देवो वा बाव्यो भृत्यजनेन सः । ब्राह्मणेन तु नाम्नैव राजन्निवृत्तिभिः स च । वयस्य राजन्निवतिवा विदूषक इमं वेदेत् ॥ अभिषिक्तानुराज्ञासौ देवीत्यन्या तु भागिनी । भट्टिनीत्यपैरन्यानी चैर्गोस्वामिनी

राजा भट्टारको देवस्तत्सुता भर्तृदारिका ॥ देवीकृताभिषेकायामितरामुतु भट्टिनी ॥ १३ ॥ अब्रह्मण्य
मवध्योक्तौ राजशालस्तुराष्ट्रियः ॥ अंवामाताऽथवालास्याहासूरार्थस्तु मारिषः ॥ १४ ॥

तिसेति ॥ ” १३ ॥ अबध्यस्य वधानर्हस्य ब्राह्मणादेरुक्तौ देवोक्तिकरणे अब्रह्मण्यमित्येकं । राज्ञः शालः राष्ट्रिय उच्यते । एकं । अंवा । माता । द्वे । वा
ला । वासूरिति द्वे कुमार्याः । आर्यः । “कर्तव्यमाचरन् काममकर्तव्यमनाचरन् । तिष्ठति प्राकृताचारो यः स आर्य इति स्तुत इति वसिष्ठः । ” मारिषः ।
“मार्षकः । आर्ये मारिषमार्षकाविति शब्दार्णवः । ” द्वे आर्यस्य ॥ १४ ॥

याज्येष्टाभगिनीसाअत्तिका । अत्तामातासेव “अत्तिका । अत्तिकाचांतिकातथेतिद्विरूपकोशः ।” एकं । निष्ठा । निर्वहणं । द्वे “मुखप्रतिमुखग
भायमर्शनिर्वहणाख्याः पंचनाटकेसंधयः तत्रपंचमस्यसंधेः” । प्रस्तुतकथासमाप्तेरित्यन्ये । “निर्वहणंतुस्त्रीसंहारश्चसमापनदतिशब्दार्णवः । समेदति
समानार्थेननुसमानलिङ्गेशब्दान्वेतिङ्गभेददर्शनान् ।” नीचांप्रत्याब्धानेहंजेइत्येकं । चेटींप्रतिआब्धानेहंजेइत्येकं । सखींप्रत्याब्धानेहला । “हल
धातोर्बाहुलकादाप्रत्ययः । हलाशब्दटावंतोपिसखीपर्यायः । तत्रपचायच् । बालाबासूः सखीहलेतित्रिकडिवोपालितात् ।” अमूनित्रीण्यव्यया

अत्तिकाभगिनीज्येष्ठानिष्ठानिर्वहणेसमे ॥ हंजेहंजेहलाब्धानेनीचांचेटींसखींप्रति ॥ १५ ॥
अंगहारेंगविक्षेपोव्यंजकाभिनयोसमौ ॥ निर्वहंत्वेत्वंगसत्वाभ्याद्वित्रिष्वांगिकसौत्विके ॥ १६ ॥

नि ॥ १५ ॥ “अंगस्यस्थानात्स्थानातिरेकननं ।” अंगहारः । “अंगविक्षेपः । द्वेनृत्यविशेषस्य । व्यंजकः । अभिनयः ।
ब्रह्मस्त्वादभिर्भनोगतार्थप्रकाशनस्य । अंगेननिर्वहंत्तेनिष्पन्नेकर्मणिआंगिकं । “भ्रूविक्षेपादि ।” सत्वेनअंतःकरणेननिर्वहंत्तेसात्विकं । “तद्यथा ।
स्तंभःस्वेद्योथरोमांचःस्वरभंगोऽथेवपथुः । चैवर्ण्यमश्रुप्रलयदत्यटोसात्विकागुणाः ।” इमेद्वेअपित्रिषु ॥ १६ ॥

नाटके हिरसाः अटो वेवोक्तास्तानाह । शृंगारः । वीरः । करुणः । अद्भुतः । हास्यः । भयानकः । बीभत्सः । रौद्रः । एतेष्टौ रसाज्ञेयाः । “चशब्दाच्छांती
 पिनवमः । वात्सल्यं दर्शयः ।” शृंगारः । शुचिः । उज्ज्वलः । त्रयं शृंगारस्य ॥ १७ ॥ उत्साहवर्द्धनः । वीरः । द्वे वीरस्य । कारुण्यं । करुणा । घृणा । क
 पा । दया । अनुकंपा । अनुक्रोशः । समकं करुणस्य । हसः ॥ १८ ॥ हासः । हास्यं । त्रयं हासस्य । बीभत्सं । विकृतं । “विकृतो वै कृतोऽप्याग्रहाय

पा । दया । अनुकंपा । अनुक्रोशः । समकं करुणस्य । हसः ॥ १८ ॥ हासः । हास्यं । त्रयं हासस्य । बीभत्सं । विकृतं । “विकृतो वै कृतोऽप्याग्रहाय
 शृंगारवीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः ॥ बीभत्सरोद्रौ च रंसाः शृंगारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥ उत्साहवर्द्धनो वीरः का
 रुण्यं करुणा घृणा ॥ रूपादयानुकंपास्यादनुक्रोशोऽप्यथो हसः ॥ १८ ॥ हासो हास्यं च वीभत्सं विकृतं त्रिष्विदं द्वयं ॥
 विस्मयोद्भुतमाश्चर्यं चित्रमप्यथ भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं भीषणं भीष्मं चो रं भीमं भयानकं ॥ भयं करं प्रति भयं रौद्रं तू

त्रममोत्रिषु ॥ २० ॥

प्यामग्रहायणमिति शब्दार्णवः । “द्वे बीभत्सस्य । इदं द्वयं रसेषु सि तद्वति त्रिषु । विस्मयः । अद्भुतं ।

आश्चर्यं । चित्रं । चत्वारि अद्भुतस्य । भैरवं ॥ १९ ॥ दारुणं । भीषणं । भीष्मं । चोरं । भीमं । भयानकं । भयं करं । प्रति भयं । नवकं भयानकस्य । रौ
 द्रं । उषं । द्वे रौद्रस्य । अमी अद्भुतादय उग्रं ताश्चतुर्दश शब्द रसेषु सि । शृंगारवीरत्यादि श्लोकेषु स्वदर्शनात् । अभिन्नलिङ्गानामेव द्वंद्वप्रतिज्ञानात् । तद्व
 तितु त्रिषु । वाच्यलिङ्गाः ॥ २० ॥

क्षांतिः । नितिक्षा द्वेपरभ्युदयसहनस्य । परस्यविषयेपरकीयधनेस्पृहाऽभिध्या ॥ “परस्यविषयस्पृहेत्यपिपाठः । तत्रपरस्यविषयविपयिणीच्छेत्य
र्थः ” । एकं । अभिचारेणध्यानंअभिध्या । अक्षांतिः । ईर्ष्या । द्वेपरभ्युदयासहनस्य । गुणेष्वपिदोषारोपःअसूया । एकं ॥ २४ ॥ वैरं । विरोधः ।
विद्वेषः । त्रयंवैरस्य । मन्युः । शोकः । शुक् । त्रयंशोकस्य । शुक्चांता । पश्चात्तापः । अनुतापः । विप्रतीसारः । त्रयंपश्चात्तापस्य ॥ २५ ॥

क्षांतिस्तिक्षाभिध्यातुपरस्यविषयेस्पृहा ॥ अक्षांतिरीर्ष्याऽसूयातुदोषारोगुणेष्वपि ॥ २४ ॥ वैरंविरोधोविद्वेषो
मन्युशोकौतुशुक्स्त्रियां ॥ पश्चात्तापोनुतापश्चविप्रतीसारइत्यपि ॥ २५ ॥ कोपक्रोधामर्षरोपप्रतिघातुक्रुधौस्त्रि
यो ॥ शुचौतुचरितेशीलमुन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥ प्रेमानाप्रियताहार्दप्रेमस्नेहोऽथदोहदं ॥ इच्छाक्रांक्षास्पृहे
हातृद्वंद्वंछालिप्सामनोरथः ॥ २७ ॥

कोपः । क्रोधः । अमर्षः । रोपः । प्रतिघः । रुद् । क्रुध् । सतकंक्रोधस्य ।
तत्ररुद्रपांता । स्त्रियोस्त्रीलिङ्गे । “रुद्रक्रुधौटावंतावपि । क्रोधोभामःक्रुधारुपेतिशब्दार्णवः ॥” शुचौशुद्धेचरितेआचरणेशीलं । एकं । उन्मादः । चि
त्तविभ्रमः । द्वेचेतसोऽनवस्थितेः ॥ २६ ॥ प्रेमा । प्रियता । हार्द । प्रेम । स्नेहः । पंचप्रेम्णाः । तत्रप्रेमाना पुमान्स्नेहश्च । लिङ्गस्योक्तत्वात्संकरोदो
पाय । प्रेमस्त्रीवे । दोहदं । इच्छा । क्रोधा । स्पृहा । ईहा । तृद् । वांछा । लिप्सा । मनोरथः ॥ २७ ॥

कामः । अभिलाषः । तर्पः । द्वादशसूहायाः । तत्र दोहदंगभिणीच्छायामिच्छा । मात्रेपिदोहदं । तृदपांता । सतर्पामहांश्चेह्मलसा । द्वयोः स्त्रीपुंसयोः । उपायिः धर्मचिन्ता । द्वेधर्मचिन्तनस्य । तत्रोपाधिपुंसि । आधिः । मानसीव्यथा । द्वेमनःपीडायाः । आधिरुच्यतेपुंसि ॥ २८ ॥ चिन्ता । स्मृतिः । आध्यानं । त्रयं स्मरणम् । उत्कंठा । उत्कलिका । द्वेउत्कंठायाः । “ चिन्ततुस्तुतिराध्यानं स्मरणं ससृहेपुनः ॥ उत्कंठोत्कलिकेतस्मिन्नभिध्यातृभयोरपीतिशब्दार्णकामोऽभिलापस्तर्पश्चसोऽत्यर्थलालसाद्वयोः ॥ उपाधिर्नाथमर्माधिर्मानसीव्यथा ॥ २८ ॥ स्याच्चिन्तास्मृतिराध्यानमुत्कंठोत्कलिकेसमे ॥ उत्साहोऽध्यवसायः स्यात्सर्वीर्यमतिशक्तिभाक् ॥ २९ ॥ कपटोऽस्त्रीव्याजदंभोपधयश्च द्वैकैतवे ॥ कुस्तुतिर्निरुतिः शब्दप्रमादो नवधानतः ॥ ३० ॥ कैतूहलं कौतुकं च कुतुकं च कुतूहलं ॥ स्त्रीणां विलासविधौ कविभ्रमाललितंतथा ॥ ३१ ॥

कः । ” उत्साहः । अध्यवसायः । द्वेउत्साहस्य । येन कृत्वा असाध्यसाधनेषु यतो भवति । स उत्साहोऽतिशक्तिभाक् सातिशक्तिश्चेद्वीर्यमुच्यते । “ अतिशयशक्तिर्वीर्यादित्वमरमालायां स्त्रीत्वं ” । एकं ॥ २९ ॥ कपटः । व्याजः । दंभः । उपधिः । छद्म । कैतवं । कुसृतिः । निरुतिः । शब्दं । नवशब्दस्य । “ शठकैतवे । कपटः पुन्यपुंसकयोः । ” प्रमादः । अनवधानता । द्वैकैतव्या नवधानस्य ॥ ३० ॥ कौतूहलं । कौतुकं । कुतुकं । कुतूहलं । चत्वारि कौतुकस्य । विलासः । विधौकः । विभ्रमः । ललितं ॥ ३१ ॥

हेला । लीला । अमीस्त्रीणांशृंगारभावजाः । शृंगाररससमुद्भूताः क्रियाश्चेष्टाः षड्भीहावाउच्यते । एकैकं । तत्ररामानयनवदनभ्रूप्रभृतीर्नायाः कश्चिदु
त्येते विशेषः स विलासः । गर्वाभिमानसंभूतो विकारोऽनादरात्मको विद्योक्तः । वाग्वत्प्रभूषणादीनां स्थानविपर्ययोऽपि भ्रमः सकलाङ्गसमीचीनविन्या
सोललितं । अवगणनापूर्वकमभिनयप्रदर्शनहेला । प्रियभूषणवचनाथनुकतिलीला । “तत्ररमादिलीलांतस्य मूलत्वेवं । विलासांसौ गे विशेपोयः
प्रियातावासनादिषु । विद्योक्तोऽभिमतप्राप्तावपि गर्वादिनादरः । चित्तदृश्यनवस्थानशृंगाराद्विभ्रमो मतः । अनाचार्यापदिष्टस्याह्लालितं रतिचेष्टितं ॥
स्याद्रावसूचकोदाबोहेलास्यैवानुभावनं ॥ मोटेच्छासुरतेहेलेतिवा ॥ प्रियस्यानुकतिलीलाश्लिष्टावाग्देवचेष्टितैः ॥ इति शब्दात्प्रकारार्थादन्येपि ज्ञे
॥ ३२ ॥

द्रवकैलिपरीहासाः क्रीडालीलाचनर्मच ॥ ३२ ॥

हलालासः । “परिहासः” क्रीडा । लीला । “लीलेत्यत्र खेलेतिकेचित् । ” नर्म । पङ्कतीदामात्रस्य । केलिः पुंसि । भिन्नलिंगानां द्वंद्वभावान् ॥ ३२ ॥

याः । लीलाविलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किल किंचित् ॥ मोक्षायितं कुट्टमितं विबोकोललितं तथा ॥ विहतं चेति मंतव्या दशस्त्रीणां स्य भावजा इति नाटक
रत्नकोशः ॥ विच्छित्तिः । मंडनानादन्यासो विच्छित्तीरूपदर्पतः ॥ किल किंचित् । हर्षाद्बुद्धितगता दिव्या मिश्रं किल किंचित् ॥ मोक्षायितं । मोक्षायितं
प्रियं स्पृष्ट्वा सांगभंगं विजृम्भणं ॥ कुट्टमितं । दुःखोपचारः सौख्ये पि हर्षात्कुट्टमितं मंतं । विहतं । वक्तव्याभाषणव्याजाद्विहतं दर्शितं गितं । ” द्रवः । केलिः ।

अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थमर्थानुष्ठानंव्याजः । तत्रव्याजः अपदेशः लक्ष्यमिति त्रयं स्वहृत्पाच्छादनस्य । “लक्ष्यमपि । व्याख्यायां च ननालक्षं ह्यौ
यव्याजभुरव्ययोरिति मूर्धन्यतिरभसः ।” क्रीडा । खेला । कूर्दनं । त्रयं बाललीलायाः । घर्मः । निदाघः । स्वेदः । त्रयस्वेदस्य । प्रलयः । नष्टचेष्टता ।
द्वेषसिद्धनाशस्य ॥ ३३ ॥ अवहित्या । आकारगुप्तिः । द्वे “शोकादिजनितमुखगलान्यादेः ।” आकारगोपनस्य । सवेगः । संभ्रमः । द्वे हर्षादि
नाकर्मभुत्वरणस्य । सोप्यासः । साभिप्रायोद्भासः । “उत्पासेनाधिक्येन क्षणेन वा सहितदतिवा ।” आच्छुरितकमुच्यते । एक । “परमस्थामर्पजन

व्याजोपदेशोलक्ष्यं च क्रीडाखेलाचकूर्दनं ॥ घर्मो निदाघः स्वेदः स्यात्प्रलयो नष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥ अवहित्याकारगु
प्तिः समौ संवेगसंभ्रमौ ॥ स्यादाच्छुरितकं ह्रासः सोप्यासः समनाकस्मितं ॥ ३४ ॥ मध्यमः स्याद्विहसितं रोमांचो
रोमहर्षणं ॥ कंदितं रुदितं क्रुष्टं जंभं भृशं पुजं भणं ॥ ३५ ॥

“रूपद्विकसिते दूतैः कटाक्षैः सौष्टवान्वितं । अवेक्षितद्विजद्वारमुत्तमानां स्मितं भवेत् ।” ॥ ३४ ॥ सहासो मध्यमश्च दन्तुषाधिकस्तर्हि विहसितं स्यात् ।
“आकुंचितकपोलाक्षं सत्वनं निःस्वनं तथा ॥ प्रस्तावोत्थं सानुरागमादुर्विहसितं बुधाः ।” एकं । रोमांचः । रोमहर्षणं । “पुलककंटकरामविक्रियारोमो
त्रमाश्रयैव ।” द्वे रोमोद्भ्रमस्य । कंदितं । रुदितं । क्रुष्टं । जंभः । जृभणं । द्वे जृभिकायाः । “जांभर्ददतिख्यातायाः ।” तच्च जंभस्त्रिपु ॥ ३५ ॥

विप्रलम्बः । विसर्वाहः । देवचनार्यैकभाषणस्य । “अंगीकृतासंपादनस्येति वा ।” रिगणं । “रिखणं ।” रखलनं । द्वेस्वधमादिथलनस्य । “बालानां हस्तपादभूषणस्येत्यन्ये” निद्रा । कायनं । स्वापः । स्वप्नः । संवेसः । पंचकं निद्रायाः ॥ ३६ ॥ तंद्री । “तंद्री ।” प्रमीला । द्वे निद्राया आदौ अतिचयदालस्यतस्य । “अत्यंतश्रमादिना सर्वत्रियासामर्थ्यस्येति वा ।” भ्रुकुटिः । भ्रुकुटिः । “पृषोदरादित्वादकारभ्रुकुटौत्येति वा ।”

विप्रलम्भो विसर्वादौ रिगणं रखलनं समे ॥ स्यान्निद्राशयनं स्वापः स्वप्नः संवेस इत्यपि ॥ ३६ ॥ तंद्री प्रमीला अर्धकुटि
भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिः स्त्रियां ॥ अहृष्टिः स्वादसौम्येऽक्षिणसंसिद्धिप्रकृतौ त्विमे ॥ ३७ ॥ स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चाथवे
पथुः ॥ कंपोऽयत्तण उद्धर्पो मह उद्धव उत्सवः ॥ ३८ ॥ इति नाट्यवर्गः ॥ अथोभुवनपातालं बलिसद्रस्रातलं ॥

नयं को वादिजनितभूवकतायाः । भ्रुकुसवैरूप्यं । असौम्येऽक्षिणसरोपे चक्षु
पि अहृष्टिरित्येकं । “असौम्ये असुदरे वा । विरुद्धाहृष्टिरहृष्टिः । कूरुहृष्टिरित्यर्थः ।” ससिद्धिः । प्रकृतिः ॥ ३७ ॥ स्वरूपं । स्वभावः । निसर्गः ।
पचस्वभावस्य । “इमेदतिद्वयोऽतीत्यबोधनार्थमुक्त । द्वेकं पस्य । क्षणः । उद्धर्पः । महः । उद्धवः । उत्सवः । पच उत्सवस्य । महोद्धतः ॥ ३८ ॥
इति नाट्यवर्गः ॥ ३९ ॥ अथोभुवन । पातालं । बलिसर्गस्रातलं । नागलोकः । पंचपातालस्य । कुहरं । सुपिरं । “तालव्यादिरपि” विवर । विलं ॥ १ ॥

छिद्रं । निर्व्ययं । रोकं । रंघं । श्वभ्रं । “तालव्यादि” । वपा । सुपिः । “शुपिः” एकादशच्छिद्रमात्रस्य । सुपिः स्त्री । भुवि यत् श्वभ्रं तत्र गताऽवटद्वयं । “ग
 तीवदेकुंकुरेदतिहैमः गर्तेत्यपि । शठकसरगतं गुणं तिस्रोपुंसप्रकरणे अभसात् । अत्र टिरितीदंतोपि ” । सुपिरमित्येकं सरं ध्रुपुक्ते वस्तुनि ” । शुपिरम
 पि” तत्रिपुवाच्यलिंगं ॥ २ ॥ अंधकारः । ध्यातं । तमितं । तमिः । पंचकर्मधकारस्य । तत्रांधकारः स्त्रीबपुंसोः । गढे ध्याति साति शयेतमसि अंधत
 मसमित्येकं । क्षणे ध्यातेऽवतमसमित्येकं ॥ ३ ॥ विष्वक्तमः सर्वव्यपि ध्यातं सूतमसमुच्यते । एकं । नागाः काद्रवेयाः । द्वे नागानां । तदीश्वरः नागानामी
 ५११ छिद्रं निर्व्ययं रोकं रंघं श्वभ्रं वपा सुपिः ॥ गता वेदो भुवि श्वभ्रे सरं ध्रुपुं परित्रिपु ॥ २ ॥ अंधकारोऽस्त्रियां ध्यातं तमिस्त्रे
 तमिः रंतमः ॥ ध्याते गाढेऽधनमसंक्षोणेऽवतमसंतमः ॥ ३ ॥ विष्वक्तं सूतमसं नागाः काद्रवेयास्तदीश्वरः ॥ शेषोऽनं
 तो वासुकिस्तु सर्पराजोऽयगोनसे ॥ ४ ॥ तिलिप्तः स्यादजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ ॥ अलगर्दो जलव्यालः समौराजि
 लडुडुभौ ॥ ५ ॥

शः शेषोऽनंतं तच्चोच्यते । द्वयं । वासुकिः । सर्पराजः । द्वे नागराजस्य । गोनसः । “गोनासगेन साविति त्रि
 कोदशेषः । ” ॥ ४ ॥ तिलिप्तः । द्वे पाणसदृशसिद्धस्य । अजगरः । शयुः । वाहसः । इति त्रयं अजगरस्य । आरदति ख्यातस्य । अलगर्दः ।
 “अलगर्दः” जलव्यालः । द्वे जलसर्पस्य । “पाणसर्पविरोद्धेत्यादिप्रसिद्धस्य । ” राजीलः । “रज्जुभः” । त्वगर्तनीयादिरपि ”
 द्वे निर्धिपस्य द्विमुखसर्पस्य मालुंड, दुर्नेहं इति ख्यातस्य । निर्मुक्तो निर्विषः सर्पो राजीलः परिकीर्तित इत्यभिधानात् ॥ ५ ॥

मालुधानः । मालुलाहिः । द्वेखद्वाकारचित्रसर्पस्य । आघोलं, दिवडइतिख्यातस्य । निर्मुक्तः । मुक्तकंचुकः । द्वेत्यक्तकंचुकस्य । “अत्रकंचुक
 मालुधानः । मालुलाहिः । द्वेखद्वाकारचित्रसर्पस्य । आघोलं, दिवडइतिख्यातस्य । निर्मुक्तः । मुक्तकंचुकः । द्वेत्यक्तकंचुकस्य । “अत्रकंचुक
 स्त्वक्” सर्पः । पृदाकुः । भुजगः । भुजंगः । अहिः । भुजंगः ॥ ६ ॥ आशीविषः । “आशीर्विषोपि । आशीस्तालुगतांदष्टातयाविद्धोनजीव
 ति । तत्रविषमस्येति” विषधरः । चक्री । व्यालः । “व्याहोपि” । सरीसृपः । कुंडली । गूढपात् । चक्षुःश्रवाः । काकोदरः । फणी ॥ ७ ॥ दर्वी
 कः । दीर्घपृष्ठः । दंढशूकः । बिलेशयः । उरगः । पन्नगः । भोगी । जिल्लगः । पवनाशनः । पंचविंशतिः सर्पस्य ॥ ८ ॥ “लेलिहानाद्यष्टौसर्प
 मालुधानोमालुलाहिर्निर्मुक्तोमुक्तकंचुकः ॥ सर्पः पृदाकुर्भुजगोर्भुजंगोर्हर्भुजंगमः ॥ ६ ॥ आशीविषोविषधरश्च
 क्रीव्यालः सरीसृपः ॥ कुंडलीगूढपाच्चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी ॥ आदर्वीकरोदोर्घपृष्ठोदंढशूकोबिलेशयः ॥ उरगः प
 न्नगोभोगीजिल्लगः पवनाशनः ॥ ८ ॥ “लेलिहानोद्विरसनोर्गोकर्णः कंचुकीतया ॥ कुंभीनसः फणधरोर्हरिर्भोगधर
 स्तया ॥ ९ ॥ अहेः शरीरं भोगः स्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका ॥” त्रिष्वहयं विषास्थ्यादिस्फटायां तु फणाद्वयोः ॥ समौ
 कंचुकनिर्मोकोद्वेदस्तु गरलं विपं ॥ ९ ॥ मात्रस्य । भोगइतिसर्पशरीरस्थैकं । आशीरित्यादिद्वेसर्पदंष्ट्रायाः । “याद्विषास्थ्यादिअहि
 भवंतन्आहेयमुच्यते । एकं । स्त्रियांआहेयी । स्फटा । “फटा” फणा । द्वेफणायाः द्वे अपिस्त्रीपुंसयोः । कंचुकः । निर्मोक्तः । “निश्चयेनमुच्यतइति”
 द्वेसर्पत्वचः । क्षेत्रः । गरलं । विपं । “पुंलिङ्गमपि । पुंसिस्त्रीवैचेतिविषेणापिसंबध्यतइत्युक्तत्वात्” त्रयं विषमात्रस्य ॥ ९ ॥

काकोलः। कालकूटः। हलाहलः। सौराष्ट्रिकः। शौक्लिकेयः। ब्रह्मपुत्रः। प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदः। वत्सनाभः। अभीकाकोलाद्यानवस्थावरविषभेदाः। तत्र
“काकोलवित्रयस्त्रीधंपुंसोः। काकोलः। काकमेचकः। कालकूटः। पृथुमालिदैत्यरक्तोद्भवः। हलाहलस्तालपत्राकृतिः। हलाहलहालहलंहालहलमित्यपि
तत्पर्यायाः।” हलाहलंहालहलंवंदत्यपि हलाहलमिति द्विरूपकोशः। गोनासगोनसौ हलाहलंहालहलं विपमिति त्रिकांडशेषः।” सुराष्ट्रदेशेभवः सौराष्ट्र
कः। “साराष्ट्रिकदत्यपि” शुक्लिकायांभवः शौक्लिकेयः। सोमलदतिप्रसिद्धः। ब्रह्मणः पुत्रः ब्रह्मपुत्रः। यथाज्ञवल्क्यः। त्वं विपब्रह्मणः पुत्रः सत्यधर्मव्यवस्थित

पुंसि स्त्रीविचकाकोलकालकूटहलाहलः ॥ सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयः ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥ १० ॥ दारदो वत्सनाभश्च
विपभेदा अमीनव ॥ विपवैद्यो जांगुलिको व्यालगाह्यं हितुं डिकः ॥ ११ ॥ इति पातालभोगिवर्गः ॥ ६३ ॥
स्यान्नारकस्तु नरको निरचो दुर्गतिः स्त्रियां ॥ तद्देवास्तपनावीचिमहारौरवरौरवाः ॥ १ ॥

इति प्रदीपयति जठरमिति प्रदीप
नः। दरदिदेशेभवो दारदः। वत्सनाभः। वचनागदतिप्रसिद्धः। विपवैद्यः। जांगुलिकः। द्विविपहारवैद्यस्य। “जांगुलीं विपविद्यामधीते वेदवा। उक्तं च।
परीक्षितं समश्नीया जांगुलीभिर्भिषग्यतदति।” व्यालगाही। आहितुं डिकदतिद्वेत्सर्पयाहिणः। गारुडीति प्रसिद्धस्य। “व्यालगाह्याहितुं डिकदतिपाठः। तत्र
आहितुं डिकदति” ॥ ११ ॥ इति पातालभोगिवर्गः। नारकः। नरकः। निरयः। दुर्गतिः। चत्वारि नरकस्यानरकभेदानाह तपनः। अभीचिः। महारौरवः। रौरवः ॥ १ ॥

संघातः । “संहारः” । कालसूत्रं । इत्याद्यास्तपनादिनरकभेदाः । आद्यशब्दात्तामिस्रकुंभीपाकादयः । तप्यते अनेन तपनः । जलवत्भासमानोप्यश्मपृष्ठ
रूपत्वान्नवीचयोयत्रसोऽवीचिः । रुरवोनामक्रव्यादा अतिकूरास्तत्संबंधीमहानरकोमहोरौरवः । रुरवः सर्वेभ्योतिहिंस्त्राजनुविशेषास्तत्संबंधीरौरवः ।
सम्यक्कूहन्यतेयत्रसंघातः । कालरूपाणि सूत्राण्यत्रतत्कालसूत्रं । एकैकं । नारकाः नरके भवाः सत्वाः प्राणिनः प्रेता उच्यन्ते । एकं । नारकीसिंधुनदीवैतर
णीज्ञेया । एकं । नारक्यलक्ष्मीशोभानिर्ऋतिः उच्यते । एकं ॥ २ ॥ विष्टिः । आजूः । द्वेनरकेहठालक्षेपस्य । “निर्मूल्यकर्मकरणेदतिमुकुटः । भद्रा

संघातैः कालसूत्रंचेत्याद्याः सत्वास्तु नारकाः ॥ प्रेतावैतरणीसिंधुः स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः ॥ २ ॥ विष्टिराजः कारण

तु यातनातीववेदना ॥ पीडाबाधाव्ययादुःखमार्मनस्यप्रसूतिजं ॥ ३ ॥

ख्यकरणस्येत्यन्ये । विष्टिः कर्मकरे मूल्ये

भद्राजप्रेरणेपुचेतिहैमः ” आजूवेतनयोर्विष्टिरितिशाश्वतः । कारणा । यातना । तीव्रवेदना । त्रयंनरकपीडायाः । पीडा । बाधा । “आबाधेतिवच्छिदः ।
आबाधोवेदनादुःखमितिहलायुधः ।” व्यथा । दुःखं । आमनस्यं । “अमानस्यं । प्रसूतिजममानस्यंकृच्छ्रकटंकलकुलमितिवाचस्पतिः । अत्रअमनसो
भावइतिमानस्याद्रिन्नमितिवाविग्रहः । ” प्रसूतिज ॥ ३ ॥

कटं । कृच्छं । आभीलं । नवदुःखस्य । अत्रनवापिदुःखस्येत्येके । “पीडादिचतुष्कं मन पीडायाः । आमनस्यादिद्वयैव मनस्यस्य । कटादित्रयं शरीरपीडायादतिभेदः । ” एषामध्ये यद्दुःखादिकं भेदगामि विशेष्यत्वात्तद्विषु । यथासंयंसेवादुःखाच्च बहुल्य । सोयंदुःखः सुतोऽगुण सर्वदुःखं विवेकिनदति । भेदगामित्वाभावे तदुक्तलिगमेव ॥ ६३ ॥ समुद्रः । अधिः । अकूपारः । पारावारः । “पारावारः ” । सरित्पतिः । उदन्वान् । उदधिः । सिंधुः । सिंधुर्वमथुदेशाद्धिने देनासरिति स्त्रियामिति विश्वमेदिन्यौ । “सरस्वान् । सागरः । अर्णवः ॥ १ ॥ रत्नाकरः । जलनि

स्यात्कष्टं कृच्छ्रमाभीलं त्रिष्वेपां भेदगामियन् ॥ इति नरकवर्गः ॥ ६३ ॥ समुद्रोऽधिः कूपारः पारावारः सरित्पतिः ॥ उदन्वानुदधिः सिंधुः सरस्वान् सागरोर्णवः ॥ १ ॥ रत्नाकरो जलनिधिर्यादः पतिरपांपतिः ॥ तस्य प्रभेदाः क्षीरो दोलवर्णो दस्तथापरे ॥ २ ॥ आपः स्त्रीभूम्नि वारिः सलिलं कमलं जलं ॥ पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनं ॥ ३ ॥

धिः । यादः पतिः । अपांपतिः । पंचदशसमुद्रमात्रस्य । तस्य समुद्रस्य प्रभेदाः । क्षीरोदः । लवणोदः । तथा अपरे दध्युदधुनोदधुनोदे भूदस्वादूदाः । “लवणे क्षुभुरासर्पिर्दधि क्षीरजलाः समादृत्यायुक्तेः । ” एकैकं ॥ २ ॥ आपः । वाः वारि । “वारं ” सलिलं । “सरिल सलिलं जलमिति वाचस्पतिः । ” कमलं । जलं । पयः । कीलालं । अमृतं । जीवनं । भुवनं । वनं ॥ ३ ॥

कवंधं । “कमंधमितिवा ।” उदकं । “दकमित्यपि । प्रोक्तं प्राज्ञैर्भुवनममृतं जीवनीयं दं कंचेति हलायुधः । कंदकं जलमिति त्रिकांशोपः । अस्मि
 न्पक्षे कवंधं च दं कं पाथदतिपाठः ।” पाथः । पुष्करं । सर्वतोमुखं । अंभः । अर्णः । तोयं । पानीयं । नीरं । “नारं” क्षीरं । अंबु । शंबरं । “संबर
 मिति दित्यादि” ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं । घनरसः । सप्तविंशतिर्जलस्य । तत्र आपः स्त्रियां बहुत्वे च नित्यं । वारेफांता । पूर्वोत्तरसाहचर्यास्त्रियां स्त्रीबेच ।
 घनरसः पुंसि । शेषं स्त्रीबे । “अमुनि आपः सांतं स्त्रीबेच । वारं नारमित्युभयमस्त्रीबं । अत्र सर्वत्र संसारावर्तः प्रमाणं । नारं घनरसः पुमानिति शब्दार्णवः ।

कवंधमुदकं पाथः पुष्करं सर्वतोमुखं ॥ अंभोर्णस्तोयपानीयनीरक्षीरांबुशंबरं ॥ ४ ॥ मेघपुष्पं घनरसस्त्रिपुद्गे आप्य
 मम्ममयं ॥ भंगस्तरंगऊर्भिर्वास्त्रियां वीचिरथोर्भिपु ॥ ५ ॥ महत्सृष्टोलकह्रोलौ स्यादावर्तोभ्रसां भ्रमः ॥

घनरसमिति स्त्रीबमपि । घनरसमंबुक्षीरमितिरत्नकोशात् । “कृपीठं कण्डमस्त्री स्याज्जीवनीयं कुशं विपमित्यपि । आप्यं । अम्ममयं । द्वे जलविकारस्य ।
 त्रिपु । “आप्या । अम्ममयी । इत्यादि ।” भंगः । तरंगः । ऊर्मिः । वीचिः । चत्वारि लहर्याः । वास्त्रियां भित्तिर्कर्मिणा वीचिना च संबध्यते काकाक्षिवत् ।
 ऊर्मिरेव स्त्रीपुंसयोः । वीचिस्तु नित्यं स्त्रीत्येके ॥ ५ ॥ महत्सु ऊर्मिपुच्छोलः कह्रोल इति द्वयं । अंभसां भ्रमः मंडलाकारेण भ्रमणं आवर्तः स्यात् । एकं ।

पुंति । विद्वः । पृपतः । विप्रपः । चत्वारिजलविद्वानां । तत्रपृपतृह्वी । विद्वपृपतौपुंसि । विप्रुद्वी ॥ ६ ॥ चक्राणि । “वक्राण्यपि । वक्रःशनै
 श्रेषुसिपुटभेदेनपुंसकं ।” पुटभेदाः । अमाः । जलनिर्गमाः । चत्वारिनिचक्राकारेणजलान्यधोधांतितेषां । “चक्रादिद्वयंचक्राकारेणजलाना
 मधोयानस्य । अमादिद्वयजलनिःसरणजालकस्य । नद्यादौअधःस्थजस्योर्ध्वनिःसरणस्येतिवामतं ।” कूलं । रोधः । तीरं । प्रतीरं । तटं । पंचती
 रस्य । रोधःसांति । “अदंतोपि । रोधःप्रोक्तश्चरोधसीतिसंसारवर्तः ।” तटंचिलिंगं ॥ ७ ॥ परंचअर्वाक्षपरार्वाचीतीरेक्रमेणपारावारोच्येते । नद्या.प

पृपंतिविद्वपृपताःपुमांसोविप्रुपःस्त्रियां ॥ ६ ॥ चक्राणिपुटभेदाःस्युर्ध्वमाश्रजलनिर्गमाः॥ कूलंरोधंश्चतीरंचप्रती
 रंचतटंचिपु ॥ ७ ॥ पारावारपरार्वाचीतीरेपाञ्चनदंतरं ॥ द्वीपोऽस्त्रियामंतरोपंचदंतवार्णिस्तटं ॥ ८ ॥ तोचोत्थितंतसु
 लिनंसैकतंसिकतामयं ॥ निपहरस्तुजंवालःपंकोऽस्त्रोशादकदर्दमो ॥ ९ ॥

रतीरं पारंअवाक्तीरंअवारमित्यर्थः । ए
 कैकं । तयोःपाराचारयोःअंतरमध्यंपात्रमुच्यते । एकं । वारिणोऽतर्मध्यस्तटंतद्वीपइतिअंतरोपमितिचोच्यते । अस्त्रियामित्युभाभ्यांसंबध्यते । द्वे
 “द्विर्गताआपोऽत्रसद्वीपः । अपांअंतर्गतंअंतरीपं ॥ ८ ॥ तोयोत्थितंतोयक्रमेणोत्थंतसुलिनमुच्यते । एकं । सैकतं । सिकतामयं । द्वेवालुकाप्रचुर
 स्थानस्य । निपहरः । जंवालः । पंकः । शादः । कर्दमः । पंचकदर्दमस्य । तत्रपंकःपुन्नपुंसकयोः ॥ ९ ॥

जलोच्छ्वासाः । परीवाहाः । "परिवाहाः ।" द्वयं निर्गममार्गे प्रवृद्धं जलं परिचरति तेषां । उपार्जितानां वित्तानां त्याग एव हिरक्षणं ॥ तडा
गोद्वंसस्थानां परीवाहाद्वाभासामिति । जलप्रवृद्धेरेव परीवाह इत्येके । कूपकाः । विदारकाः । द्विशुष्कनद्यादी हि जलात्थर्गतार्ताः क्रियन्ते तेषां । स्रोतोद्विधा
कारिणः शिलादयः कूपका इत्येके । नौतार्यनावातारितुर्महं जलादौ नाव्यं । एकं । तरिषु । नौः । तरणिः । तरिः । चयनोकायाः । तरीरित्यपिलक्ष्मीवत् ।

जलोच्छ्रासाःपरीवाहाःकूपकास्तुविदारकाः॥ नाव्यंत्रिलिंगंनौतार्येस्त्रियानौत्तरणंस्तरिः॥ १०॥
उदुपंतुपुवःकोलःस्रोतौऽनुसरणंस्वतः॥ आतरस्तरपण्यंस्याद्द्वौणीकाष्ठांबुवाहिनी॥ ११॥

“रुदिकारादितिढीपि । तरणी । तरीदत्यपि । तरणीतरीतिहेमः । ” ॥ १० ॥ उडुपं । डुवः । कोलः । त्रयमत्यनौकायाः ॥ “होडी पडांवदतिख्यातायाः”
स्वतोयदंबुसरंजलगमनंतत्त्वोतउच्यते । सांतेमकं । “तालव्यादिरपि । ” आतरः । तरपण्यं । द्वेतरणमूल्यस्य । काष्ठांबुवाहिनी काष्ठमयीजलवाहिनी
साद्वोणीउच्यते । “दुणि-द्रोणिः ” काष्ठमुपलक्षणंपापाणादेः । एकं । द्रोणीदतिख्यातस्य ॥ ११ ॥

सांयाधिकः । "समुदितानां गमनं द्वौ पातरगमने वा संयात्रा सा प्रयोजनमस्यास्तीति ।" पोतवणिक् । द्वौ नौकयावाणिज्यकारिणः । कर्णधारः । नाविकः । द्वे अरित्रं भृत्याय स्तावतितस्य । नियामकाः । पोतवाहाः । द्वौ पोतमध्यस्थितकाष्ठौ षट्पटुजंत्वा दिज्ञानाय स्थित्वा ये नियंतुं शक्तास्तेषां । कूपकः । गुणवक्षकः । द्वैरजवाद्याधारमध्यस्तं भस्य "कुत्रा, बोलकाठो" इति ख्यातस्य ॥ १२ ॥ नौकादंडः । क्षेपणी "क्षेपणिः क्षिपणिरिति च" द्वे नौकावाहकदंडस्य ।

सांयात्रिकः पोतवणिक् कर्णधारस्तु नाविकः ॥ नियामकाः पोतवाहाः कूपको गुणवक्षकः ॥ १२ ॥
नौकादंडः क्षेपणी स्यादरित्रं के निपातकः ॥ अभिः स्त्रीकाष्ठकुदालः सेकपात्रं तु सेचनं ॥ १३ ॥

"वरहे" इति ख्यातस्य । अरित्रं । के निपातकः । द्वैकर्णस्य मुकाण्डं इति ख्यातस्य । अभिः । "अभीत्यपि ।" काष्ठकुदालः । "क्षेपोत्तदेर्मलापनयनार्थं काष्ठकुदालस्य । कुदती इति ख्यातस्य । सेकपात्रं । सेचनं । द्वे चर्मदिरचितस्य जलोत्सर्जनपात्रस्य । "बालदी । डोल इति ख्यातस्य ।" यानपात्रं तु पोतोगन्धिभवे द्विपुसमुद्रियं ॥ सप्तु द्विको मनुष्योऽधिजातासामु द्विकाचनौ रितिकचित् ॥ १३ ॥

नावोऽर्धनावमित्येक । तच्छीवे । नावोद्विगोरधाच्चैतिष्ठ । अतीतनौकेनौकामतीत्यवर्तमाने मनुष्यादौ अतिनु । एक । त्रिलिंगं । अतः परं आगाधान्
अगाधशब्दमभिव्याप्य त्रिषु । वाच्यलिगादित्यर्थः । प्रसन्नः । अच्छः । द्वे निर्मलस्य । कलुषः । अनच्छः । आविलः । त्रयमलमिश्रस्य ॥ १४ ॥
निम्न । गभीर । गंभीरं । त्र्योणिगंभीरस्य । “खोलदतिख्यातस्य ।” तद्विपर्यये गंभीरादितरस्मिन् उत्तानमित्येक । अगाधं । अतलस्पर्शं । द्वे अत्यं

च्छीवेऽर्धनावं नावोऽतीतनौकेऽतिनु त्रिषु ॥ त्रिष्वगाधात्प्रसन्नोऽच्छः कलुषो नच्छ आविलः ॥ १४ ॥ निम्नगभोरंगं
भीरमुत्तानं तद्विपर्यये ॥ अगाधमतलस्य शैकैवर्तदार्शधीवरौ ॥ १५ ॥ आनायः पुंसि जालं स्याच्छणसूत्रं पवित्रकं ॥
मत्स्याधानी कुवेणी स्याद्विदिशं मत्स्यवेधनं ॥ १६ ॥ पृथुरोमाक्षपो मत्स्यो मीनो वै सारिणोऽडजः ॥ विसारः शकुली

चाथ गडकः शकुलार्भकः ॥ १७ ॥

तगभीरस्य । कैवर्तः । दाशः । “दासः” धीवरः । त्रयैकैवर्तस्य ॥ १५ ॥ आना
यः । जालं । द्वे जालस्य । शणसूत्रं । पवित्रकं । द्वे शणसूत्रस्य । मत्स्याधानी । कुवेणी । द्वे मत्स्यबंधनकरंडिकायाः । बडिश । “बडिश । बडिश्री ।
त्रयोपिलमध्यावा ।” मत्स्यवेधनं । द्वे मत्स्यवेधनस्य । गळदतिख्यातस्य ॥ १६ ॥ पृथुरोमा । क्षपः । मत्स्यः । मीनः । वै सारिणः । अंडजः । वि
सारः । शकुली । अद्यौ मत्स्यस्य । गडकः । शकुलार्भकः । द्वे मत्स्यविशेषस्य । गरदतिप्रसिद्धस्य ॥ १७ ॥

सहस्रदंष्ट्रः । पाठीनः । द्वेयद्वंद्वस्य मतस्य विशेषस्य । उलूपी । शिशुकः । द्वेशिशुमाराकारमतस्य । नलमीनः । “डल्योरभेदान्नहमीनोपि” ।
त्रिलिचिमः । “त्रिलिचिमिः । नलमीनश्चिलिचिमिरित्योपालितः ।” द्वेजलतृणचारिमत्स्य विशेषस्य । वेगसान्तिप्रसिद्धस्य । श्रोष्ठी । शफरी ।
द्वेसहरीरतिग्यातस्य । “शुभ्र” मतस्य विशेषस्य । पुंसितुम्रोष्ठः । शफरः ॥ १८ ॥ क्षुद्राश्चेतअंडमत्स्याश्चेतपांसंघातः पोताधानमुच्यते । एकं । अथो

सहस्रदंष्ट्रः पाठीन उलूपी शिशुकः समौ ॥ नलमीनश्चिलिचिमः श्रोष्ठी तु शफरी द्वयोः ॥ १८ ॥ क्षुद्रांडमत्स्यसंघातः
पोताधानमथेक्ष्मपाः ॥ रोहितो मदुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिगिलादयश्चाथयादांसि जलजंत
वः ॥ तद्देदाः शिशुमारो द्रशंकवो मकरादयः ॥ २० ॥

तिप्रसिद्धस्य । मदुरः । मंगरादतिप्रसिद्धः । शालः । “सालोपि” चक्रांकितो मतस्यः । राजीवः । रायादतिप्रसिद्धः । शकुलः । “अतिवेगवान् ।
सौरादतिप्रसिद्धः” । तिमिः ॥ १९ ॥ तिमिगिलः । आदिशब्दान्धावर्तादयो न्ये । एकैकं । यादांसि । जलजंतवः । द्वेजलचरमात्रस्य । तद्देदाः ज
लजंतूनां विशेषाः । शिशुमारः शिरसदतित्यातः । “शिशुमारोऽनुसंभूतजन्तो नारात्मके च्युतदतिविश्वमेदिन्यौ ।” उद्रः हूददतिप्रसिद्धः । शंकुः सफूद
तिप्रसिद्धः । मकरो मगरदतिप्रसिद्धः । आदिशब्दाज्जलहृत्स्यादयः ॥ २० ॥

कुलीरः “ कुलिरः ” कर्कटकः । “ करकटः । कर्कडः । कर्कडः कुलिरेदतिहैमः । ” द्वे कुरले “ खेकडा ” इतिख्यातस्य । कूर्मः । कमठः
कच्छपः । “ अन्यत्र कच्छपीत्यपि पाठः । कच्छपी वह्नुकी भेदे डुलौ क्षुद्रगदांतरे । पुंसि निध्यं तरे कूर्म मल्लवं धातरे पिचेति विश्वमेदिन्यौ । ” त्रीणिकांस
वदति प्रसिद्धस्य । ग्राहः । अवहारः । द्वे गोह । “ नाडे सावज ” इति ख्यातस्य । अवह्नियते ऽनेनेति अवहाराधारावायानामुपसंख्यानमिति घञ् । क
र्त्तृणि वा । “ अत्र अवराह इति पर्यायांतरं दृश्यते तत् अवपूर्वकाद् ग्रहत्यागदत्यस्मात्त्वनिबोध्यं । अवहारस्तु युद्धादिविश्रांती ग्राहचोरयोरिति हैमः । ”
नक्रः । कुभीरः द्विनकस्य ग्राहविशेषस्य । “ सुसर इति ख्यातस्य । ” कुंभी हस्ती तमीरयति कुंभीरः महीलता ॥ २१ ॥ गंडूपदः किंचुलकोनि

स्वाकुलरः ककटकः कुमकनः ॥ २२ ॥
हाकागोविकासमे ॥ रक्तपातुजलौकायां स्त्रियां भूमिजलौकसः ॥ २२ ॥

हाकागोविकासमे ॥ रक्तपातुजलौकायांस्त्रियांभूमिजलौकसः ॥ २२ ॥

कः । किंचुलुकः । ” त्रीणि जलचरभेदस्य । केचू ।
“ पाण्यांती लघोरपडइति ख्या
“ काङ्, दानवार, गढोळ ” इति ख्यातस्य । गद्दीयं थयः पदान्यस्य गंडूपदः । निहाका । गोधिका । द्वे जलगोधिकायाः “
ताया । ” रक्तपा । जलौका । जलौकसः । त्रीणि जलू इति ख्यातस्य तत्र जलौकसः स्त्रीत्वे बहुत्वै च नित्यं । “ उचः कइति निपातितोऽदंत ओकशब्दः ।
जलौका तु जलौकास्याज्जलूकाच जलौकसीतिस सारावर्ताद्धुवचन प्रायिकं । जलौका पि जलौकास्याज्जलूकाजलजंतुकेति तारपालोपि ” ॥ २२ ॥

उपकूपजलाशयेकूपसमीपेयोजलाशयःकूपोद्धृतं बुस्थापनीयशिलादिरचितो गतः यत्रत्यंजलंमुखेनगावःपिबंतितत्रआहावः । निपानं । इतिद्वे ।
 उपकूपजलाशयेकूपसमीपेयोजलाशयःकूपोद्धृतं बुस्थापनीयशिलादिरचितो गतः यत्रत्यंजलंमुखेनगावःपिबंतितत्रआहावः । निपानं । इतिद्वे ।
 अंधुः । प्रहिः । कूपः । उदपानं । चत्वारिविहीरदतिख्यातस्य । तत्रोदपानं पुंसिवा ॥ २६ ॥ अस्यकूपस्यनेमिःअंतरज्ज्वादिधारणार्थंदारुयंत्रं सात्रि
 का । एकं । “हातराहाटदतिख्यातस्य ।” अस्यकूपस्यपापाणादिभिर्यन्मुखनिबंधनं नंदीपटदतिख्यात सवीनाहुउच्यते । “विनाहः” । एकं पुष्क
 रिणी । स्वातं । द्वेपुष्करिण्याः । अखातं । देवस्वातकं । “अखातोदेवस्वातकदतिपुंस्काडोऽमरदत्तातुंस्यपि” द्वेअकत्रिमख्यातस्य । “देवद्वारस्य

आहावस्तुनिपानंस्यादुपकूपजलाशये ॥ पुंस्येवांधुःप्रहिःकूपउदपानंतुपुंसिवा ॥ २६ ॥ नेमिःस्त्रिकास्यवीनाहो
 मुखबंधनमस्ययत् ॥ पुष्करिण्यांतुखातंस्यादखातंदेवस्वातकं ॥ २७ ॥ पद्माकरस्तडागोऽस्त्रीकासारःसरसीसरः ॥
 वेशंतःपल्वलंचाल्पसरोवापीतुदीर्घिका ॥ २८ ॥

जलाशयस्येत्यन्ये । ” ॥ २७ ॥ पद्माकरः । तडागः । कासारः ।
 सरसी । सरः । पंचतडागस्य । तत्रतडागेतटाकदतिपाठः । सपुन्रपुंसकयोः । “तटाकतडागावपि । अत्रपद्मादिद्वेसपद्मागाधजलाशयस्य । कासा
 राद्वित्रयंकत्रिमपद्माकरस्येत्यपिमंतं ।” सरसीस्त्री । सरःसातं । वेशंतः । पल्वलं । “पल्वलः” वेशतःपल्वलोऽस्त्रीतिवाचस्पतिः । ” अल्पसरः ।
 त्रीणि सल्पसरसः । वापी । “वापिः । वाप्यांवापिरपिस्तेतेतिद्विरूपकोशः ।” दीर्घिका । द्वे । दीर्घीतिख्यातायाः । “अधरोहणवापिकायाः । ” ॥ २८ ॥

स्वेयं । परिखा । द्वेदुर्गाद्वहिर्यत्सति । स्वातं क्रियते तस्य चरदतिप्रसिद्धस्य । यत्र अंभसाधारणं क्षेत्रादिसेकार्थं जलानां संग्रहणं स आधार उच्यते । एकं ।
 “ धरण, बांधनित्यातस्य । ” यदुक्तं । अपाधारणमाधारस्तदल्पं चालवालकमिति । आलवालं । “ अलवालं । ” आवापः । त्रीणि
 दृशादिमूले समंततोऽभसोधारणार्थं यद्वेदनंतस्य । “ अल्लेदतिख्यातस्य । ” नदी । सरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी । शैवालिनी । तटिनी । ज्हादिनी । “ ज्हा

स्वेयंतुपरिस्वाधारस्त्वंभसां यत्र धारणं ॥ स्यादांलवालमावापोथनदीसरित् ॥ २९ ॥ तरंगिणी शैवालिनी
 तटिनी ज्हादिनी धुनी ॥ स्रोतस्विनी द्वीपवती स्ववंती निघर्गापगा ॥ ३० ॥ “ कूलं कपा निर्झरिणी रोधोवकासरस्वती ॥
 गंगा विष्णुपदी जन्हुतनया सुरनिघर्गा ॥ भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भीष्मसूरपि ॥ ३१ ॥

दिनी । ” धुनी । स्रोतस्विनी । “ स्रोतस्वती । ” द्वीपवती । स्ववंती । निघर्गा । आपगा । “ अपगेति ज्हास्वादिरपि । विद्याद्वगारमागारमपगमापगा
 मपीति द्वितुपनीशः । ” द्वादशनद्याः ॥ ३० ॥ “ कूलं कपादिसरस्वत्यंतानि चत्वार्यपिनद्याः ” । गंगा । विष्णुपदी । जन्हुतनया । सुरनिघर्गा । भा
 गीरथी । त्रिपथगा । त्रिस्रोताः । भीष्मसूः । अटोभागीरथ्याः । त्रिस्रोताः सांता ॥ ३१ ॥

कालिदी । सूर्यतनया । यमुना । शमनस्वसा । चत्वारियमुनायाः । शमनस्वसाऋदंता । रेवा । नर्मदा । सोमोद्भवा । मेकलकन्यका । “मेखलक
न्यका ” चत्वारिनर्मदायाः । “मेकलकपिरद्विर्वातस्यकन्यका ।” ॥ ३२ ॥ करतोया । सदानीरा । द्वे गौरीचिवहेकन्यादानोदकाज्जातायाः । “य
दुक्तं । प्रथमं कर्कटे देवीं ग्रहं गंगारजस्वला । सर्वा रक्तवहानयः करतोयां बुवाहिनीति ।” बाहुदा । सैतवाहिनी । द्वे कार्तवीर्याज्जनेनयाऽवतारिता तस्याः
“बाहुदस्य कार्तवीर्यस्येयं बाहुदा ।” शतद्रुः । शुतुद्रिः । द्वे शतरुद्रेति देशभाषया प्रसिद्धायाः । शुतुद्रिरित्यपि पाठः । शुतुद्रिस्तोममिति श्रुतेः पाठान् ।

कालिदीसूर्यतनयायमुनाशमनस्वसा ॥ रेवानुनर्मदासोमोद्भवामेकलकन्यका ॥ ३२ ॥ करतोयासदानीराबाहु
दासैतवाहिनी ॥ शतद्रुस्तुतुद्रिः स्याद्विपाशातुविपादस्त्रियां ॥ ३३ ॥ शोणो हिरण्यवाहः स्यात्कुल्याऽल्पाकृत्रिमा
सरित् ॥ शरावतीवेन्नवती चंद्रभागो सरस्वती ॥ ३४ ॥

वसिष्ठशापभयान्कृतधाद्रुताशतद्रुः । विपाशा । विपाद् । द्वे पाश
मोचिनीति ख्यातायाः । वसिष्ठं विपाशयतीति विपाद् । शकारांता ॥ ३३ ॥ शोणः । हिरण्यवाहः । द्वे नदविशेषस्य । “शोणानदीति प्रसिद्धस्य ।”
याऽल्पाकृत्रिमा सरित्साकुल्या । तालव्यांतं । एकं । “कुल्यानदीकुल्यमस्थिकुल्यावारिप्रणालिकेति घर्णे नदीमात्रेपि । शरावती । वेन्नवती । चंद्रभा
गा । “चांद्रभागा । चांद्रभागी । चंद्रभागी । चंद्रभागाचांद्रभागो च सामता ॥ चंद्रभागो च सैवोक्तेति द्विरूपकोशः ।” सरस्वती ॥ ३४ ॥

कावेरी । एतेपंचसमिद्विशेषाः । एकैकं । अन्याश्चसरितः कोशिकीगंडकीचर्मण्वतीगोदावेण्याद्याः संतीतिशेषः । सिंधुसंगमः । द्वेनदीमेलकस्य
“संभियतेमिलंत्यत्रसंभेदः ।” पयसोजलस्यपदव्यानिर्गमनमार्गमकरमुखादिह्रुपाप्रणालीत्वेकतत्त्वयोः । पुंसितुप्रणालः ॥ ३५ ॥ उत्तरोदाविकसार ।
योत्रिपुदेविकायांनद्यांभवंदाविकं । सरव्यांनद्यांभवंसारवं । एकैकं । स्त्रियांतुदाविकी । सारवी । सौगंधिकं । कल्हारं । “कल्हारं” संध्याविकासिनः शु
खसरोजस्य । हल्लकं । रक्तसंध्यकं । द्वैरक्तकल्हारस्य । सक्तान्संधीन् अकतिरक्तसंध्यकं ॥ ३६ ॥ उत्पलं । कुवल्यं । द्वेकुमुदस्य । “कमलसाधारणस्ये

कावेरीसरितोन्याश्चसंभेदः सिंधुसंगमः ॥ द्वयोः प्रणालीपयसः पदव्यांनिपुतत्तरौ ॥ ३५ ॥ देविकायां सरव्यांच भवे
दाविकसारवौ ॥ सौगंधिकंतुकल्हारं हल्लकं रक्तसंध्यकं ॥ ३६ ॥ स्यादुत्पलंकुवल्यमथनीलांबुजन्मच ॥ इंदीवरं
चनीलेस्मिन्सितेकुमुदकैरवे ॥ ३७ ॥ शालूकमेपांकदः स्याद्धारिपर्णीतुकुंभिका ॥ जलनीलीनुशेवालं शैवलं शैवलोथकुमु
द्वती ॥ ३८ ॥

त्यन्ये । कुवलंतूत्पलंकुवमितिचिकांडशेषः । नीलेस्मिन्नुत्पले नीलांबुजन्म । इंदीवरं इतिद्वे । “इंदिवरं । इंदीवारं इत्यपि ।” असि
नेथुभेस्मिन्नुत्पलेकुमुदं । कैरवं । द्वे । “कैरवस्यहंसस्येदंभियंकैरवं” ॥ ३७ ॥ एपांतत्पलविशेषाणांकदः शालूकस्यात् । एकं । वारिपर्णी । कुंभिका ॥ द्वेज
लकुंभीतिस्यातायाः । जलनीली । शेवालं । शैवलः । शैवालः । शेवालश्चापिशैवालः शैवलोजलनीलिका । “अयंशेवाळदतिख्यातस्याकुमुद्वती ॥ ३८ ॥

कुमुदिनी । द्वेकुमुदिन्याः । "कुमुदयुक्तदेशस्य च ।" नलिनी । "नडिन्यपि । नडाः संत्यत्रेति नडिनी ।" विसिनी । पद्मिनी । त्रयंकमलिन्याः । मुखश
बदात्तरोजिनीप्रभृतयः । पद्मं । नलिनं । अरविंदं । महोत्पलं ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रं । कमलं । शतपत्रं । कुशेशयं । पकेरुहं । तामरसं । सारसं । सरसीरुहं
॥ ४० ॥ विसप्रसूनं । राजीव । पुष्करं । अंभोरुहं । पोडशकमलस्य । वापुसीति पोडशाभिरपि संबध्यते । तत्र पुंडरीकं । सितांभोजं । द्वेसितकमलस्य । र
क्तसरोरुहं ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं । कोकनदं । त्रयरक्तकमलस्य । कोकनदमिति रक्तकुंदे पिवर्तते । यदाहुः । रक्ताब्जे रक्तकुंदे च वृषैः कोकनदं स्मृतमिति । नालः ।
कसरोरुहं ॥ ४२ ॥

॥ विसप्रसून । राजा विपुला । कोकनदामितरक्तकुद । पिवत । पिशु । सहस्रपत्रकमलं शतप
रोरुहं ॥ ४१ ॥ रक्तोत्पलं । कोकनदं । त्रयरक्तकमलस्य । कोकनदामितरक्तकुद । पिवत । पिशु । सहस्रपत्रकमलं शतप
कुमुदिन्यान्लिन्यातुविसिनीपद्मिनीमुखाः ॥ वापुंसिपद्मं नलिनमरविंदं महोत्पलं ॥ ३९ ॥ सहस्रपत्रकमलं शतप
त्रंकशेषायं ॥ पंक्तरुहतामरसंसारसंसरसीरुहं ॥ ४० ॥ विसप्रसूनराजीवपुष्करं भोरुहाणि च ॥ पुंडरीकं सितांभोज
॥ विसप्रसून । राजा विपुला । कोकनदामितरक्तकुद । पिवत । पिशु । सहस्रपत्रकमलं शतप

मथरक्तसरोरुहे॥४९॥ रक्तोत्पलकाकनदनालानालम् चालम् । मृणालं न लदेच्छीबंपुन्रपुंसकयोर्विशदतिविश्वः ॥ मृणाले
नालं । “नालानालीच” द्वेषव्यादिदंडस्य । मृणालं । विसं । “मृणाली । मृणालः । विशां । मृणालं न लदेच्छीबंपुन्रपुंसकयोर्विशदतिविश्वः ॥ मृणाले
तु विशांचित्समिति द्विरूपकोशः ।” द्वेमृणालस्य भिसेदतिख्यातस्य । अस्त्रियाञ्चीबंपुंसोः । अब्रादिकदेवे कमलादीनांसमेहखंडमित्येकमस्त्रियां “श
दः । पंडः ।” तालव्योमूर्द्धन्योऽब्रादिकदंबपडशब्दोयं । मूर्द्धन्यएव षष्ठभेषूवाचा यैर्विनिर्दिष्टदत्यम् विवेकः ॥ ४२ ॥

करहाटः । शिफाकंदः । द्वेपद्ममूलस्य । “शिफामूलतरुमरोहस्तत्सहितःकंदः कंदोमूलं । शिकेतिचकंदमितिचपृथक्कुनामनीइत्येके । किंजल्कः । केसरः । “केशरः” । द्वेकेसरस्य । संवर्तिका । नवदलं । द्वेपद्मादीनांनवपत्रस्य । वीजकोशः । वराटकः । द्वेबीजकोशस्य । वीजानांकमलाक्षाणांकोशोबीजकोशः ॥ ४३ ॥ इतिवारिवर्गः ॥ ४३ ॥ उक्तान्वर्गान्संग्रहेणोपसंहरति । उक्तमिति । मयास्वव्योमादिकमुक्तं । शब्दादीतिरसंगंधा

करहाटःशिफाकंदःकिंजल्कःकेसरैरंगस्त्रियां ॥ संवर्तिकानवदलंबीजकोशोवराटकः ॥ ४३ ॥ इतिवारिवर्गः ॥ ४३ ॥
उक्तंस्वव्योमिदिक्कालधीशब्दादिसनाद्यकं ॥ पातालभोगिनरकंवारिचैपांचसंगतं ॥ १ ॥ इत्यमरसिंहकृतौनाम
लिंगानुशासने ॥ स्वरादिकांडःप्रथमःसांगएवसमर्थितः ॥ १ ॥

दिग्रहणार्थमादिशब्दः । एषांस्वर्गादीनांसंगतंसंबंधवशात्प्राप्तेदेवासुरमेघादिकंतत्त्वोक्तं ॥ १ ॥ इतीति । एवममरसिंहस्यकृतौनाम्नांलिंगानांचानुशासनेस्वरादिशब्दानांकांडःसमूहःसांगःअंगोपांगसहितःप्रथमःसमर्थितःकथितः ॥ १ ॥ श्रीमत्यमरविवेकेमहेश्वरेणविरचितएवं । प्रथमःस्वरादिकांडःसमाप्तः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

अमरकोशप्रथमकांडस्यवर्गानुक्रमेणऽलोकसंस्था.

वर्गानुक्रमः	वर्गनामानि	मूलऽलौकाः	क्षेपकऽलौकाः	वर्गानां	वर्गनामानि	मूलऽलौकाः	क्षेपकऽलौकाः	मूलऽलौकाः	क्षेपकऽलौकाः
१	आदीपरिभाषायाऽलौकाः ॥ स्वर्गवर्गस्य	५ ६९॥	० ३	६	शब्दादिवर्गस्य	२५	२	२४२	७०
२	द्योमवर्गस्य	२	॥	७	नाल्यवर्गस्य	३८	३॥	३॥	३६
३	दिग्गवर्गस्य	३५	३॥	८	पातालभोगिवर्गस्य	३१	३॥	३॥	३६
४	कालवर्गस्य	३१	३॥	९	नरकवर्गस्य	४३	॥	॥	२७२
५	धीवर्गस्य	१७ १५९॥	२॥ ११	१०	वारिवर्गस्य	२	०	०	५॥
					अनुक्रमऽलौकाः	१२२॥			

इत्यमरकोशेअमरविवेकटीकायांप्रथमकांडःसमाप्तः

अथअमरकोशसटीकद्वितीयकण्डप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ वर्गादिति । दहवध्यमाणेऽस्मिन्काङ्क्षिभिरुपनिर्मत्सविशोदिभिःसहितैःपृथ्वीपुरादिशब्दैर्वर्गाउदिताः ।
चक्रुर्माख्यादत्यर्थः ॥ तत्रक्षमाभृच्छेलः । मृगादिभिरित्यादिशब्देनपक्षिणांग्रहः । “यद्वाग्नानन्तिपुनःपुनःसमृगादीसिंहः” ॥ १ ॥ भूः । भूमिः । अ
चला । अनन्ता । रसा । विश्वंभरा । स्थिरा । धरा । धरित्री । धरणिः । क्षोणिः । क्षौणी ” । ज्या । काश्यपी । क्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसह ।

वर्गाःपृथ्वीपुरक्ष्माभृद्वनौपयिमृगादिभिः ॥ नृत्रक्ष्मसन्नविट्शूद्रैःसांगोपांगैरिहोदिताः ॥ १ ॥ भूभूमिरचलाऽनन्तार
साविश्वंभरास्थिरा ॥ धराधरित्रीधरणिःक्षोणिर्ज्याकाश्यपीक्षितिः ॥ २ ॥ सर्वसहावसुमतीवसुधोर्वोवसुंधरा ॥
गोत्राकुःपृथिवीपृथ्वीक्ष्माऽवनिर्मदिनीमही ॥ ३ ॥

वसुमती । वसुधा । उर्वी । वसुंधरा । गोत्रा । कुः । पृथि-
वी । “पृथ्वी । पृथ्वीपृथिवीपृथ्वीतिराज्दर्णवः ।” पृथ्वी । क्ष्मा । अवनिः । “अवनी” मेदिनी । मही । “महिः” इतिसप्तविंशतिर्नामानि
भूमेः । अत्रभूमीधरणीत्यादयोऽङ्गीयन्ता अपि । कृदिकाराइन्तिनदेतिगणसूत्रान् ॥ ३ ॥

“विपुलेत्येकादशभूमेऽथ ।” मृत् । मृत्तिका । द्वेमृदः । मृत्ता । मृत्ता । द्वेप्रशस्तमृदः । प्रशस्तामृत्तिकावित्यन्वयः । कृष्णभूमः कृष्णमृत्स्यादुदग्भू-
मउदङ्मृदि । पांडुभूम पांडुमृच्चेत्यपि पठ्यते ॥ सर्वैः सस्यैराद्यामृत्तिकाउर्वरेत्युच्यते । एकं । ऊपः । क्षारमृत्तिका । द्वेक्षारमृत्तिकायाः । ऊपोदंतः
॥ ४ ॥ ऊपयान् । ऊपरः । द्वयंक्षारमृद्विशिष्टस्य । द्वावप्यन्यलिङ्गौ । यथा । ऊपवतीऊपरावास्यली । ऊपरंस्थलमित्यादि । स्थली । अकत्रिम

“विपुलागः शरीयात्रीगौरिलाकुंभिनीक्षमा ॥ भूतयात्रीरत्नगर्भाजगतीसागरांवरा ॥ ३ ॥” मृन्मृत्तिकाप्रशस्तानु
मृत्सामृत्ताचमृत्तिका ॥ उर्वरासर्वसस्याद्यास्यादूपः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥ ऊषवानूपरोद्भावप्यन्यलिङ्गौस्थलंस्थ
ली ॥ समानौमरुयन्वानौद्विखिलाग्रहेतेसमे ॥ ५ ॥

स्थानस्य । ‘कत्रिमातुस्थला । स्थलमुभयसाधारणं ।” मरुः ।
धन्या । द्वेमरुदेशस्य । निर्जलेत्यं । म्रियतेपिपासयायस्मिन्मरुः । खिल । अग्रहत । द्वेअकटस्यक्षेत्रादेः । नग्रहन्यतेह्लादिभिरग्रहतं । “समे समा
नार्थे” त्रिपुलिङ्गेषुदस्यर्थः ॥ ५ ॥

जगती । लोकः । विटपं । “पिटपं ।” जगत्यात्पिटपेऽङ्गीवंवायौनाजंगमेधिषु ॥ जगतीभुवनेक्ष्मायांछंदोभेदन्नमेपिच । लोकस्तुभुवनेजनेइतिमे
दिनी । “विटपःपुमानितिवापाहितः ।” भुवनं । जगत् । पंचभूतलस्य । “एकंमहाभूतंपृथिवी । पंचमहाभूतविपर्येद्वियात्मकंजगदितिपृथ्वीजग
तोर्भेदः ।” अयंजंबुद्वीपवर्तीदृश्यमानोलोकःभारतनामकंवर्षेक्ष्यं । “उक्तंच । उत्तरयत्समुद्रस्यहिमाद्रेश्चैवदक्षिणं ॥ वर्षतद्भारतनामभारतीयन्नसं
नतिरिति ।” भरतस्यराज्ञदंभारतं । “वर्षशब्दःपुल्लिगोपि । पुन्रपुंसकयोर्वर्षजंबुद्वीपाब्दवटिष्वितिरुद्रः । बर्षास्त्रीभारतोदौचजंबुद्वीपाब्दवटिष्वि

त्रिविधो जगती लोको विपुलं भुवनं जगत् ॥ लोकान्यं भारतं वर्षं शरावत्यास्तु योऽवधेः ॥ ६ ॥ देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्य

उदीच्यः पश्चिमोत्तरः ॥ प्रत्यंतो म्लेच्छदेशः स्यान्मध्यदेशस्तु मध्यमः ॥ ७ ॥

न्यष्टौवर्षाण्यम्यान्यापिशारावत्याअवधेः ॥ ६ ॥ यः प्राग्दक्षिणः प्राक्सहितोदक्षिणोदेशः सप्राच्यदत्येकं । शरावत्याअवधेर्यः पश्चिमोत्तरः पश्चिमसहितउत्तरोदेशः सउदीच्यदत्येकं ॥ प्रत्यंतः । मल्लेच्छदेशः । द्वे शिष्टाचारहितस्यकामरूपोदेः । “यदुक्तं । चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानयस्मिन्देशेन विद्यते । तं मल्लेच्छविषयंप्राङ्गुरार्यावर्तमतः परमिति । ” मध्यदेशः । द्वे । एतत्परिमाणं । हिमवद्विध्ययोर्मध्येत्याग्विवंशनादपि ॥ प्रत्यवेगप्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितइति ॥ विमशानंतोर्थभेदः । “कुरुक्षेत्रं” ॥ ७ ॥

आर्यावर्तः । पुण्यभूमिः । द्वेर्विध्यहिमाचलयोरंतरस्य । उक्तं च । आसमुद्राच्चैवपूर्वाद्यासमुद्राच्चपश्चिमात् ॥ तयोरिवांतरगिर्योरार्यावर्तविदुर्बुधादिति
“ हिमप्रधानोऽगः हिमागः । हिमेनाल्यते हिमालः । अलभूषणादौघम् । ” नीवृत् । जनपदः । द्वेजनैर्वास्यमानराट्स्यमगधादेः । नीवृत्सुंस्ति साह
चर्यात् । नियतवर्ततेस्मिन्नीवृत् । नहि वृत्तीति दीर्घः । “ जनः पदवस्तुयत्र । भवेज्जनपदो जानपदो पि जनदेशयोरिति विश्वमेदिन्यौ । ” देशः । द्वेन
विषय । उपवर्तनं । त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥ अथ गोष्ठशब्दमभिव्याप्यवक्ष्यमाणा त्रिषु त्रिपुल्लिङ्गेषु इत्यर्थः । नङ्गान् । नङ्गलः । द्वेन
विषया । उपवर्तनं । त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशमात्रस्य ॥ ८ ॥ त्रिष्वङ्गोष्ठान्नङ्गप्रायेनङ्गा

य । उपवर्तनं । त्रीणि ग्रामसमुदायलक्षणस्य देशानां तस्य ॥ ८ ॥ त्रिष्वगोष्ठान्नडप्राये नडा
 आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्याविंध्यहिमालयोः ॥ नीवृज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्तनं ॥ ८ ॥ त्रिष्वगोष्ठान्नडप्राये नडा
 नन्दलहत्यपि ॥ कमहाङ्कमदप्राये वेतस्वान्वहुवेतसे ॥ ९ ॥ शाद्वलः शाद्वहस्ति सजं चालेतुपंकिलः ॥ जलप्रायमनू

पंस्यात्पुसिकच्छस्तथाविधः॥१०॥

पंस्यात्पुंसिकच्छस्तथाविधः॥१०॥
 इप्रायेनडबहुलदेशे ॥ कुमुद्वानित्येकंकुमुदप्राये । वेतस्वानित्येकबहुवेतसे । बहवोवेतसावानीरा
 यत्रतस्मिन्देशे । तदस्मिन्नस्तीत्यर्थे कुमुदनडवेतसेभ्योऽह्नुप् ॥ ९ ॥ शादैर्बालतृणैर्हरितेशेशाद्वलइत्येकं । शादाः संत्यस्मिन्शाद्वल । सजंबालिकर्दमयुक्ते
 देशेपंकिलइत्येकं । जलप्राय । अनूपं । द्वेजलबहुलदेशस्य । अनुगता आपोऽत्र अनूप । तथाविधः अनूपसदृशः कश्चिन्मद्यादेरुपानदेशः कच्छइत्युच्यते ।
 एक । कच्छशब्दस्यपुंसोतिविशेषस्त्रिविधोऽस्ति पूर्वोक्तस्यवाधनार्थः । कच्छइत्यनूपस्यैवपर्यायइतिकेचित् । “कच्छं । कच्छमनूपइतिवोपालितः” ॥ १० ॥

शर्करा । शर्करिलः । द्वेवालुकायुक्तदेशे । तत्रशर्करास्त्री । शर्करः । शर्करावान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । आदिमोशर्कराशर्करिलोदेशेएव । दे
शेऽलिलञीचेतिनियमान् । एवंसिकतावत्युन्नेयाऽऽहनीयाः । तथाहि । सिकताः । सिकतिलइति । द्वेसिकतायुक्तस्यदेशस्य । सैकतः । सिकता
यान् । द्वेवालुकायुक्तस्यदेशादेः । तत्रसिकतानित्यस्त्रियांबहुत्वेच । “अत्रशर्करासिकताशब्दोद्भावपिवहुवचनानांवित्तिकेचित् ।” ॥ ११ ॥ देश

स्त्रीशर्कराशर्करिलःशर्करःशर्करावति ॥ देशएवादिमविवमुन्नेयाःसिकतावति ॥ ११ ॥ देशोनघंबुवृष्ट्यंबुसंप
न्नव्रीहिपालितः ॥ स्यान्नदीमातृकोदेवमातृकश्चयथाक्रमं ॥ १२ ॥ सुराक्षिदेशराजन्यत्वात्ततोऽन्यन्नराजवा
न ॥ गोपुंगोस्थानकंनत्तुगौक्षीनंभूतपूर्वकं ॥ १३ ॥

इति । नघंबुभिर्वृष्ट्यंबुभिश्चसंपन्नेत्रीहिभिःपालितोदेशःक्रमेणन
दीमातृकोदेवमातृकश्चस्यात् । नघंबुजातसस्यद्वितोनदीमातृकः । वृष्ट्यंबुजातसस्यद्वितोदेवमातृकइत्यर्थः । एकैकं ॥ १२ ॥ धर्मशीलःशोभनो
राजायत्रससुराजा तस्मिन्देशेराजन्यवान् । एकं । ततोऽन्यन्नराजमात्रयुक्तेदेशेराजवान् । एकं । गोष्ठं । गोस्थानकं । द्वेगवांस्थानस्य । तन्गोष्ठंभूतपूर्वकंचे
नगौक्षीनमित्युच्यते । पूर्वयद्यगावआसन्तस्थानंगौक्षीनमित्यर्थः । गोष्ठारत्नजभूतपूर्वइतिखन् । एकं ॥ १३ ॥

पर्यंतभूः । परिसरः । द्वेनदीपर्वतादीनामुपांतभुवः । सेतुः । आलिः । “आलिः” द्वेसेतोः “पल्लइतिख्यातस्य ।” स्त्रीलिङ्गायामालौसेतुः पुमानित्यन्वयः । वामलूरः । नाकुः । बल्मोकं । घोगिवल्मीकस्य ॥ १४ ॥ अयनं । बर्त्स । मार्गः । अध्वा । पंथाः । “पथः । वाटः पथश्च मार्गश्चेति त्रिकांडशेषः” पदवी । “पदविः” । सृतिः ॥ सरणिः । ‘शरणिः पथिचावलाविति तालव्यादिविजयात्तालव्यादिरपि । ङीपंतोपि” पद्धतिः । “पद्धती” पद्या । वर्त्तनी । “वर्त्तनिः”

पर्यंतभूः परिसरः सेतुरालौखियांपुमान् ॥ वामलूरश्चनाकुश्चवल्मोकंपुन्रपुंसकं ॥ १४ ॥ अयनं वर्त्समार्गाध्वपंथा
नः पदवीसृतिः ॥ सरणिः पद्धतिः पद्यावर्त्तन्यकपदीति च ॥ १५ ॥ अतिपंथाः सुपंथाश्च सत्पथश्चाचितेऽध्वनि ॥ व्य
ध्वोदुरध्वोविपथः कदध्वाकापथः समाः ॥ १६ ॥ अपंथास्त्वपथंतुल्येऽंशंगाटकचतुष्पथे ॥ प्रांतरंदूरशून्योऽध्वाकां

तारिवर्त्सदुर्गमं ॥ १७ ॥

वर्त्तनिः । वर्त्तनी वर्त्तनीपथीति हेमः । “एकपदी । द्वादशमार्गस्य ॥ १५ ॥ अतिपंथाः । सुपंथाः । सत्पथः । त्रयं
अचितेऽध्वनिशोभनेमार्गे । व्यध्वः । दुरध्वः । विपथः । कदध्वा । कापथः । “कुपथोपि” पंचदुर्मागस्य । तत्र कदध्वानांतः ॥ १६ ॥ अपंथाः । अपथं ।
द्वेअमार्गस्य । शृंगाटकं । चतुष्पथं । द्वेचव्हाटाइति ख्यातस्य । दूरश्चासौ शून्यश्च दूरशून्यः छायाजलादिवर्जितोदूरस्योऽध्वामार्गः प्रांतरमित्युच्यते । एकं ।
यद्गुर्गमचोरकंठकाद्युपद्रवयुक्तं वर्त्समार्गः कांतारमित्युच्यते । “पुंसिकांतारः कांतारोऽस्त्रीमहारण्येविलेदुर्गमवर्त्तनं ति मेदिनी । एकं ॥ १७ ॥

कोरायुगंग्यतिरित्युच्यते । कोशोधनुःसहस्रैर्धनुर्हस्तचतुष्टयं ॥ “द्वाभ्यां धनुःसहस्राभ्यांगव्यूतिः पुंसिभाषितमिति शब्दाणि वासुस्यपि । क्लीबेतुगव्यूतं ।
 धन्यतरसहस्रं कोशः कोशद्वयंपुनः । गव्यूतस्त्रीनुगव्यूतिर्गौरुतंगोमतंचतदिति वाचस्पतिः । ” किष्कणां हस्तानां चतुःशतं “चतुःशतीवा” नलवइत्यु
 च्यते । चतुःशतहस्तमितं स्थानं नलवसक्कमित्यर्थः । एकं ॥ घंटापथः । संसरणं । द्वैराजपथमात्रस्य । घंटोपलक्षितगजादीनां पंथा । घटापथः । “दशधन्वं
 तरोराजमार्गो घटापथः स्मृत इति चाणक्यः” तत्संसरणं पुरस्य नगरस्य चेतुपनिष्करमित्येकं । बुधैः संसरणं वर्त्मगजादीनामसंकुलं । पुरस्योपस्करं चोक्तमि

गव्यूतिः स्त्री कोशयुगं नलवः किष्कुचतुःशतं ॥ घंटापथः संसरणं तत्पुरस्योपनिष्करं ॥ १८ ॥ “द्यावापृथिव्योरौराद
 स्यौ द्यावाभूमी च रोदसी ॥ दिवस्य पृथिव्यौ गंगानुरुमा स्याल्लवणाकरः ॥ १ ॥ ” इति भूमिवर्गः ॥ पूः स्त्री पुरी नग
 रौ वापत्तनं पृष्ठभेदनं ॥

तिभृग्नः ॥ १८ ॥ “द्यावेत्यादिपंचद्विवचननामानि द्यावाभूम्योः । गंजेत्यादित्रयं क्षारसमुद्रम्य । गंजा
 खनौ मुराग्रहे । रुमामुपीवदोऽपु विशिष्टलवणाकर इति मेदिनी । गंजारुमेस्त्रियो । ” ॥ १ ॥ अंगो पांगोपेक्षया भूमिरेवात्र प्रधानमिति भूमिवर्ग इति व्य
 पदेशः । एवमन्यत्रापि मंतव्य ॥ इति भूमिवर्गः ॥ ७ पूः । पुरी । “पुरिः । ” नगरी । पत्तनं । “पट्टनं । ” पृष्ठभेदनं ॥ ॥ ७ ॥

स्थानीयं । निगमः । सप्तकं नगरस्य । पूः । पुरौ । पुरी नगरयोर्वास्त्रियौ । पक्षे पुरं । नगरं । केचिदत्र भेदं चक्रुर्यथा । यत्रानेक शिल्पिनो नेकवणिगादि व्यवहारस्तत्पुरादिसंज्ञ । यत्र राजा तदनुचराश्च सन्ति तत्पुरं पत्तनादिसंज्ञं । यत्राकारादिवेदितं विस्तीर्णं पुरं तत्स्थानीयादिनामकमिति । यन्मूलनगरादन्यत्पुरं तच्छाखानगरमित्यन्वयः । एकं । मूलनगरराजधानी । ” १ ॥ वेश्याजनस्य समाश्रयो निवेशस्थानं वेशात्तु च्यते । द्वे वेश्यानिवासस्य । ” ता लब्ध्यां । नेपथ्ये गृहमात्रे च वेशो वेश्यागृहेऽपि चेति तालव्येतिरभसः । गृहमात्रे गणिकायाः सदा निवेशो भवेत्तु तालव्यः । तालव्यो मूर्द्धन्योऽलकरणेक

स्यानीयं निगमोऽन्यत्तु यन्मूलनगरात्पुरं ॥ १ ॥ तच्छाखानगरं वेशो वेश्याजनसमाश्रयः ॥
आपणस्तु निपद्यायां विपणिः पण्यवीथिका ॥ २ ॥

यित आचार्यैरित्यूष्मविवेकः । ” आपणः । निपद्या । द्वे क्रयवस्तुशालायाः । हृदवणिकूपथपण्याजिरादिकमपि । विपणिः । ” विपणी । ” पण्यवीथिका । द्वे क्रयवस्तुशालापक्तेः । चत्वार्यपि हृदस्येत्यन्ये । विपणिस्त्री । ” आपणादिद्वयंहृदस्य । बाजारदतिमसिद्धस्य । विपणीतिद्वयंहृदस्य विप्रयस्थानस्येत्यपि मतं ” ॥ २ ॥

रथ्या । यतोली । विशिखा । त्रीणि यामाभ्यन्तरमार्गस्य । चयः । वप्रं । द्वेपरिवोद्धृतमृत्तिकाकूटस्य । “प्राकाराधारस्य वा ।” प्राकारः । वरणः । सालः । “शालः । तालव्यो नृपक्षपयोः शालो वक्षेतौ भुभेदश्च । तालव्य इत्युक्तस्तथा खियां वक्षशाखायामित्यूष्मविवेकः । सालो वरणसर्जयोरितिरभसः ।” त्रयं घटिका कंटकादिरचितवेष्टनस्य । नगरादेः प्रांतभागे यादृतिः वेष्टनं वेणुकंटकादीनां तत्प्राचीनमित्युच्यते । “प्राचीरमित्यपि ।” एकं ॥३॥ भित्तिः । कुलां । द्वे भित्तेः । तत्कुलां अंतर्न्यस्तकीकसचेदेदूकसंज्ञं । “एडुकं । एडोकं । भवेदडोकमेडुकमिति द्वित्वपकोशः ।” एकं । अंतर्न्य

रथ्या प्रतोली विशिखा च यो वप्रमस्त्रियां ॥ प्राकारे वरणः सालः प्राचीनं प्रांततो वृत्तिः ॥ ३ ॥ भित्तिः स्त्रीकुल्यमे
दूकं यदंतर्न्यस्तकीकसं ॥ गृहं गेहोदवसितं वेद्रमसद्यनिकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतर्पस्य सदनं भवनागारमंदिरे ॥ गृहाः
पुंसि च भूम्येव निकाय्य निलया लयाः ॥ ५ ॥

स्तानि कीकसानि अस्थीनि दाढ्यार्थं यत्र तत् । कीकसं कठिनद्रव्यस्योपलक्षणं । गृहं । गेहं । उदवसितं । वेद्रम । सद्य । निकेतनं ॥ ४ ॥ निशांतं । पस्यं । “वस्यं । वसेस्तिः । तत्र साधुरिति यत् ।” सदनं । “सादनं ।” सदनं सादनं स
मभित्तिद्वित्वपकोशः । भवनं । अगारं । “आगारं । विद्यादगारमागारमपगामपगामपीति द्वित्वपकोशः ।” मंदिरे । गृहाः । निकाय्यः । निलयः ।
आलयः । पोद्गारा गृहस्य । तत्र गृहशब्दः बहुत्वे नित्यं पुंसि च । “स्त्रीवैपि ।” ॥ ५ ॥

वासः। कुटी। शाला। सभा। चत्वारिसभागृहस्य। तत्रकुटोद्वयोःस्त्रियांतुकुटीकुटिश्व। “कुटःकोटेषुमानस्त्रीघटेस्त्रीपुंसयोर्गृहेतिमेदिनी। गृहादिस
 वासः। कुटी। शाला। सभा। चत्वारिसभागृहस्य। तत्रकुटोद्वयोःस्त्रियांतुकुटीकुटिश्व। “कुटःकोटेषुमानस्त्रीघटेस्त्रीपुंसयोर्गृहेतिमेदिनी। गृहादिस
 भातानिर्विशतिर्नामानिगृहस्येत्यन्ये।” संजवनं। चतुःशालं। द्वेअन्योन्याभिमुखशालाचतुष्कस्य। “चौसोपी, चौपट, चौकइतिप्रसिद्धस्या” पर्णशा
 ला। उटजः। द्वेमुनिगृहस्य। “उटजस्तृणपर्णादिरितिदेशीकोशः॥” ६॥ चैत्यं। आयतनं। द्वेयज्ञायतनभेदस्य। वाजिशाला। मंदुरा। द्वेअश्व
 शालायाः। “पागादितिल्याताया” आवेशनं। शिल्पिशाला। “शिल्पशालेत्यपिपाठः। तत्रशिल्पस्यशालेति।” द्वेस्वर्णकारादीनांशालायाः। प्रपा। पानी
 वासःकुटीद्वयोःशालासभासंजवनंत्विदं॥ चतुःशालंमुनीनांतुपर्णशालोदजोस्त्रियां॥ ६॥ चैत्यमायतनंतुत्येवा
 जिशालातुमंदुरा॥ आवेशनंशिल्पिशालाप्रपापानीयशालिका॥ ७॥ मठश्छात्रादिनिलययोगंजातुमदिरागृहं॥
 गर्भागारंवासगृहमरिष्टसूक्तिकागृहं॥ “कुटिमोःस्त्रीनिबद्धाभूश्चंद्रशालाशिरोगृहं॥ ८॥ यशालिका। द्वेजलशालायाः।
 “पाणपोहीइतिप्रसिद्धायाः”॥ ७॥ छात्रादिनिलयःशिष्यादीनांगृहंमठइत्युच्यते। “छात्रेतिवास्यादिर्येषांपरिव्राजकक्षपणकादीनितिपांनिलयइति
 वा।” आदिनाकापालिकादिसंग्रहः। गजादिद्वयंमयस्थानस्य। गर्भागारं। वासगृह। द्वेगृहमध्यभागस्य। अरिष्टं। सूतिकागृह। “सूतकादी
 नामत्वविकल्पास्तुतकागृहं।” द्वेप्रसवस्थानस्य। “चत्वारोपिपर्यायाइत्यन्ये। पाषाणादिनिबद्धाभूःसकुटिमदत्येकं। भूमिगृह, नळघर, इतिप्रसिद्ध
 स्य। चंद्रादिद्वयं गृहोपरितनगृहस्यउपरमाडी, अटाळीइत्यादिप्रसिद्धस्य॥ ८॥

वातायनं । गवाक्षः । द्वेगवाक्षस्य । "सरोकादतिप्रसिद्धस्य" मंडपः । जनाश्रयः । द्वेमंडपस्य । तत्रमंडपः स्त्रीबपुंसोः । धनिनां धनवतां वासः गृहं तत्
हर्म्यादि । आदिना स्वस्तिकाद्याल्लिकादेशेर्घहः । देवानां राज्ञांच गृहं प्रासाद इत्येकं ॥ ९ ॥ सौधः । राजसदनं । उपकार्या । उपकारिका । चत्वारि राज
गृहस्य । स्वस्तिकाद्यर्धश्वरसयनां राजगृहाणां प्रभेदाः स्युः । तत्र चतुर्द्वारो रणः स्वस्तिकः । उपर्युपरि गृहं सर्वतोभद्रः । वर्तुलाकृतिर्नद्यावर्तः ॥ १० ॥

वातायनं गवाक्षोऽथ मंडपोऽस्त्रीजनाश्रयः ॥ हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूभुजां ॥ ९ ॥ सौधोऽस्त्रीराजसदन
मुपकार्योपकारिका ॥ स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नद्यावर्तादयोपि च ॥ १० ॥ विच्छेदकः प्रभेदाहिभवंतीश्वरसद्वनां ॥
रुच्यगारं भूभुजामंतः पुरं स्यादवरोयनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतश्चावरोधश्च स्याददृष्टः क्षौममस्त्रियां ॥ प्रधानप्रघणालिंदा
बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

विस्तीर्णमुदरोविच्छेदकः । "विच्छेदकः" आदिनारुचकवर्द्धमानादिग्रहः । भूभुजां
राजां रुच्यगारं स्त्रीगृहं तत् अंतः पुरं अवरोधनं ॥ ११ ॥ शुद्धांतः । अवरोधः । चत्वारि । अदृष्टः । क्षौमं । "क्षौमं" देहर्म्यादिपृष्ठस्य "उपरिगृहस्य माडी
इत्यादिरव्यातस्य ।" गृहविशेषस्येत्येके । प्रधानः । अलिंदः । "अलिंदः" गृहेकदेशे अलिंदः प्रधानः प्रधानस्तथेत्यमरमाला । "त्री
णिद्वाराद्वहिर्घ्नकोष्ठकस्तत्र ।" द्वारयकोष्ठाद्वहिर्द्वाराप्रवर्तिचतुष्कस्येति वा ॥ १२ ॥

गृहावपहणी । देहली । देहू । देहूद्वाराधोभागस्य । उंवरदतिप्रसिद्धस्य । “देहूगोमयायुपलेपलातीतिविगृहीतत्वाद्देहूद्वाराधोभागस्य उंवरवोठा उंवरठाद
तिष्ठानस्य ।” अंगणं । अंगनं । अंगनं प्रांगणेयानेकामिन्यामंगनामतेतिनांतवर्गेविश्वः ।” चत्वरं । अजिरं । त्रीणि प्रांगणस्य । शिलेत्येकंद्वारस्तंभावः
स्थितकाष्ठस्य ।” शिली । तलवारुशिल्पयोपिनासादाहूर्ध्वमस्ययदितिबोपालितात् ।” नसेत्येकं । “दंत्यांतं” द्वारस्तंभोपरिस्थितस्यद्वारुणः । “मस्त

गृहावग्रहणीद्विहल्यंगणंचत्वराजिरे॥ अधस्ताद्धारुणिशिलानासादारुपरिस्थितं॥१३॥
प्रच्छन्नमंतद्वारंस्वात्पक्षद्वारंतुपक्षकं॥ वलीकनीध्रिपटलप्राज्ञैःपटलंछदिः॥१४॥

कपटोगणेशपट्टीदतिप्रसिद्धस्य ।" ॥ १३॥ प्रच्छन्नं । अंतद्वारं । द्वेगुप्तद्वारस्य । खिडकीसंज्ञस्य । पक्षद्वारं । पक्षकं । द्वेपार्थद्वारस्य । प्रच्छन्नमंतर्द्वा
रस्याल्पक्षद्वारंतदुच्यतदतिकात्यात्पक्षद्वारं पूर्वाच्ययीत्यन्ये । " वलीकं । " वलीकः पटलंप्रांतदतिवोपालितासुंस्त्वमपि " । नीघ्रं । द्वेपटलप्रांते गृहच्छाद
नस्य । " भित्तिवहिर्भागीयस्य वळचणपट्टवीदतिख्यातस्य " पटलं । छदिः द्वेछादनस्य । " शाकारदतिख्यातस्य । " छदिः सांतं स्त्रियां । छदिपौ ॥ १४॥

गोपानसी । वलभी " वलभी " । वहभीतिमूर्द्धन्यमध्योपि । शुद्धातिवडभीचंद्रशालेसौधोष्ववधमनीतिरभसः । ओकोगृहं पिटं चालोवडभीचंद्रशालिके
तित्रिकांशोपः । " द्वेछादनार्थयद्वक्रदशरुतत्र । पटलाधारभूतवक्रकाठेदत्यर्थः । " पटलाधारवंशपंजरस्य ओमणकडणीवांसादतिप्रसिद्धस्य सज्जादस्य
पिमंतं । " कपोतपालिका । विटंकं । द्वेसौधादौकाढादिरचितपक्षिगृहस्य ॥ १५ ॥ द्वाः । द्वारं । प्रतीहारः । " प्रतिहारः " । त्रयंद्वारस्य । तत्रद्वाः स्त्रियारंकां
तः । वितर्दिः । " वितर्दी " । द्वेदिका । द्वेवेद्याः । " अंगणादिपुस्तस्योपवेशस्थानस्येतिवा । " वितर्दिह्वी । तोरणः । वहिद्वारं । द्वेतोरणस्य । " द्वारवाह्यभा

गोपानसीनुवर्त्तभीछादनेवक्रदारुणि ॥ कपोतपालिकायां विटंकं पुन्रपुंसकं ॥ १५ ॥ स्त्रीद्वार्द्वारं प्रतीहारः स्याद्वित
र्दिस्तुवेदिका ॥ तोरणोऽस्त्रीवह्निद्वारं तु गोपुरं ॥ १६ ॥ कूटं पूर्द्धारियद्वस्तनखस्तस्मिन्नथ त्रिषु ॥ कर्पाटमरं तु
त्येतद्विष्कंभोऽर्गलं नना ॥ १७ ॥

गस्य । " पुरद्वारं । गोपुरं । द्वेनगरद्वारस्य ॥ १६ ॥ पूर्द्धारिनगरद्वारे सुखेनावतारणा
र्थं " कमनिम्नं " यन्मूर्त्कटं क्रियेत तत्रहस्तिनखदत्येकं । कपाटं । " कवाटं " । कवाटश्च कपाटश्च त्रिषु स्यादरं ननेति वाचस्पतिः । कवाटश्चारमिति
त्रिकांशोपः । " अरं । द्वेकवाहदतिख्यातस्य । त्रिषु । तत्र स्त्रियां कपाटी । अररी । तद्विष्कंभः तस्य कपाटस्यावटं भकं यन्मुसलं तद्वर्गलमित्यु
च्यते । तत्सोऽनपुंसकयोः । स्त्रियां त्वर्गला । " तद्विष्कंभ्यर्गलमिति पाठः । " ॥ १७ ॥

आगेहणं । सोपानं । द्वेसोपानस्य । “पायरीदित्यातस्य ।” निश्रेणिः । “निश्रेणिरित्यपि । नियताश्रेणिः पंक्तिरेति निश्रेणिः ।” अधिरोहिणी । द्वयं नि
सृणी । “शिरो” इति त्यातस्य ॥ संमार्जनी । शोधनी । द्वे सारणी । “केरसुणी” इति त्यातस्य । तया संमार्जन्या निक्षिप्ते निरस्ते केर इति ख्याते संकरः । निः
संकार इति पाठकर्मणि पञ्च । “अवकरः । इति द्वयं ॥ १८ ॥ मुखं । निःसरणं । द्वे गृहादिमुखभूतस्य द्वारप्रदेशस्य । “उसदारपुढीलदार इति ख्यातस्य । निः
सरत्यनेन निःसरणं ।” सन्निवेशः । निकर्षणं । द्वे समीचीनवासस्थानस्य । “पुरादौ गृहादिरचनापरिच्छिन्नदेशस्येत्यर्थः । संवसथः । यामः । द्वे यामस्य ।

आगेहणं स्यात्सोपानं निश्रेणिस्त्वधिरोहिणी ॥ संमार्जनी शोधनी स्यात्संकेरोऽवकरस्तथा ॥ १८ ॥ क्षिप्ते मुखं निःस
रणं सन्निवेशो निकर्षणं ॥ समौ संवसथग्रामौ वैश्मभूर्वास्तुरस्त्रियां ॥ १९ ॥ ग्रामान्ते उपशल्यं स्यात्सीमसीमेस्त्रि
यामुभौ ॥ घोषाभीरपल्ली स्यात्पक्ष्णः शबरालयः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥

वेश्मभूर्गृहभूमिः वास्तुरित्युच्यते । द्वे । “गृहरचना
वच्छिन्नभूमेः ।” ॥ १९ ॥ यामान्ते यामस्य समीपप्रदेशे उपशल्यमित्येकं । यामान्तमुपशल्यमित्यपि पाठः । “तत्र यामस्यान्तं समीपं” । सीमा । सीमा ।
द्वे यामादेर्मर्यादायां । नामन्सीमन् नित्यादि निपातनात् । पूर्वान्कारांतः । “उभे द्वे स्त्रियां” घोषः । आभीरपल्ली । “आभीरपल्लिः ।” द्वे गोपालग्रामस्य ।
तद्गृहस्य वा । कुटीकयामकयोः पल्लिरिति शाश्वतः । शबरस्यालयः पक्ष्ण इत्युच्यते । द्वे “भिल्लयामस्य ।” शबरो वनचांडालः ॥ २० ॥ इति पुरवर्गः ॥

महोदधः । शिखरी । दमाभृत् । अहार्यः । यरः । पर्वतः । अद्रिः । गिरिः । ग्रीवा । अचलः । शैलः । शिलोच्चयः । त्रयोदशपर्वतसामान्य
स्य ॥ १ ॥ लोकोलोकः । चक्रवालः । “चक्रवाहः” द्वेसप्तद्वीपवत्याभूमैः प्राकारभूते गिरौ । त्रिकुटः । त्रिकुटः । त्रिकुटाचलस्य । दांतः त्रिक
कुत् । अस्ताः । चरमदमाभृत् । द्वे अस्ताचलस्य । “अस्तं क्षिप्रं प्यवसितं त्रिपुनापश्चिमाचलेऽतिविश्वमेदिन्यौ” उदयः । पूर्वपर्वतः । द्वे उदयाचलस्य ॥ २ ॥

महोदधेशिखरिदमाभृदहार्यधरपर्वताः ॥ अद्रिगोत्रगिरिग्रीवाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥ लोकाः
लोकश्चक्रवालैस्त्रिकूटस्त्रिकुत्समौ ॥ अस्तस्तुचरमक्ष्माभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥ हिमवान्निपयो
विंध्योमात्यवान्पारिर्वात्रकः ॥ गंधमादनमन्ये च ह्रमकूटादर्यानगाः ॥ ३ ॥

हिमवानित्यादयः सप्तपर्वतविशेषाः । आदिनामलयचित्रकूटमंदरादयः । एकैकं । “ठक्” पारियात्रिकः । पारियात्रक इत्यपि पाठः । गंधमादन इति
पुष्टिगोप्यन्यत्र । स्यादंधमादनोभृंगंधकेवानरांतरे ॥ त्रीसुरायां नेगेन स्त्रीति मेदिनी ॥” ३ ॥

पापाणः । प्रस्तरः । पावा । उपलः । अश्मा । शिला । दृषत् । सप्तपापाणस्य । शिलादृषद्वौस्त्रियां । कूटः । शिखरं । शृंगं । त्रयमपिपुन्यपुंसक
 लिंगं पर्वतापस्य । “अस्त्रीतिपूर्वोत्तराभ्यां संबध्यते । शिखरवाची शृंगशब्दः स्त्रीव एव दृश्यते ।” प्रपातः । अतटः । भृगुः । त्रयं पर्वतात्पतनस्थानस्य । प्रपतत्य
 स्मिन्प्रपातः । न विद्यते तटोऽत्रेत्यतटः । “प्रपातस्तु तटो भृगुरित्यपि पाठः । तत्र प्रपत्येत्यतस्तटात्सतटो भृगुरिति ॥ ४ ॥ अद्रेर्नितं वो मध्यभागः कटक इ

पापाणप्रस्तरग्रावोपलाश्मानः शिलादृषत् ॥ कूटोऽस्त्रीशिखरं शृंगं प्रपातस्त्वतटो भृगुः ॥ ४ ॥ कटकोऽस्त्रीनितं

वोद्रेः स्तुः प्रस्यः सानुरस्त्रियां ॥ उत्सः प्रस्त्रवणं वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ॥ ५ ॥

त्युच्यते । एकं । स्तुः । प्रस्यः । सानुः ।

श्रीणिपुन्यपुंसकलिंगानि समभूभागे पर्वते कदेशे । तत्र स्तुः पुमानेवेति सर्वधरः । त्रौतिप्रस्त्रवत्यंभः स्तुः । प्रतिष्ठतेऽस्मिन्प्रस्थः । सनोति ददाति सुखं सानुः । उ
 त्सः । प्रस्त्रवणं । द्वयत्रपानीयं निपत्य बहुलीभवति तस्य स्थानस्य । प्रस्त्रवत्यस्मिन्प्रस्त्रवणं । वारिप्रवाहः । निर्झरः । झरः । “झृपो देवादिकान् पित्वा दडि झ
 रा । अश्मदः झरिः । डीपि झरीच ” त्रीणि झरा इति स्थानस्य । पंचापि पर्यायादत्यन्धे ॥ ५ ॥

दरी । कंदरः । द्वेपर्वतस्यगृहाकारकत्रिमविवरस्य । पक्षेकंदरा । गुहा । गम्हरं । द्वेदेवखातेअकृत्रिमविलेविलविषये । केचिद्देवखातादिपर्यायच
तुटयमाहुः । यत्काल्यः । देवखातेविलंगुहेति । गम्हरं विलदंभयोरितिच । केचिन्तु । सूक्ष्मस्थूलभेदनद्वाभ्यांद्वाभ्यांभेदमाहुः । गिरैःसकाशाद्भ्युताः
पतितायेस्थूलपापाणास्तेगंडशैलास्तुच्यन्ते । “गिरिस्तिर्यक्प्रदेशाद्वहिर्निर्गताःशूलाकारपापाणास्तेदंतकादत्येकं ।” ॥ ६ ॥ खनिः । “खानी । खा

दरीतुकंदरोवास्त्रीदेवखातविलेगुहा ॥ गम्हरंगंडशैलास्तुच्युताःस्थूलोपलागिरैः ॥ ६ ॥ “दंतकास्तुवह्निस्तिर्यक्प्रदे
शान्निर्गतागिरैः॥” खनिःस्त्रियामाकरःस्यात्पादाःप्रत्यंतपर्वताः ॥ उपत्यकाद्रैरासन्नाभूमिरुर्ध्वमधित्यका ॥ ७ ॥

निः । खनिरेवमताखानिरितिद्विरूपकोराः । ” आकरः । द्वेरात्र्युत्पत्तिस्थानस्य खाणदतिख्यातस्य । पादाः । प्रत्यंतपर्वताः । द्वेपर्वतसमीपस्थाल्य
पर्वतानां । अद्रेरधःसन्निहिताभूमिरुपत्यकेतुच्यते । एकं । अद्रेरुर्ध्वायाभूमिःसाधित्यका । एकं ॥ ७ ॥

अर्द्वयन्मनःशिलाविस्रुतुरित्युच्यते । आदिनाहरितालस्वर्णताम्रादिग्रहः । “तदुक्तं । सुवर्णरौप्यताम्राणिहरितालं मनःशिला । गैरिकं जलकासीस
सीसलोहाः सहिगुलाः ॥ गंधकोऽभ्रकदल्याद्याधातवोगिरिसंभवादिति ।” गैरिकं । विशेषतोधातुः । विशेषणधातुरित्येव प्रसिद्धमित्यर्थः । एकं । गेरु
“काव” इति एष्यातस्य । निकुंजः । कुंजः । द्वेलतादिपिहितोदरे लताद्याच्छादितगर्भस्थाने । “विकल्पेन द्वेच्छीवे अपि ।” आदिना तृणादिग्रहः ॥ ८ ॥
इति शैलवर्गः ॥ ५ ॥ अटवी । अरण्यं । विपिनं । गहनं । काननं । वनं । पट्टमरण्यस्य । तत्राटवीस्त्रियां । “कट्टिकारादिति क्लीष्वा । तेना

धानुर्मनःशिलाद्यद्रैरिकं तु विशेषतः ॥ निकुंजकुंजौवाक्छीवेलतादिपिहितोदरे ॥ ८ ॥ इति शैलवर्गः ॥ ५ ॥
अट्व्यरण्यं विपिनं गहनं काननं वनं ॥ महारण्यमरण्यानीगृहारामास्तु निष्कुटाः ॥ ९ ॥ आरामः स्यादुपवनं रु
त्रिमं वनमेव यत् ॥ अमात्यगणिकागेहोपवनैव वृक्षवाटिका ॥ १० ॥

न्यत्राटविरित्यपि ” महारण्यं । अरण्यानी । द्वे

महत्तोवनस्य । अरण्यानीस्त्रियां । गृहारामाः । निष्कुटाः । द्वेगृहसमीपकचित्रमवनेषु । “कुटाद्गृहानिष्क्रान्तिष्कुटाः ।” ॥ ९ ॥ वृक्षत्रिमंकल्यानिष्ट
नं वनं तत्र आरामः । उपवनं । इति द्वे । वृक्षवाटिकेत्येकममात्यानां विश्यानां च यद्गृहोपवनं तत्र ॥ १० ॥

यद्राज्ञःसाधारणंप्रमदाभिरन्यैर्थासहक्रीडाद्यर्थवनं तत्रआक्रीडः। उद्यानमितिद्वे । “ ज्ञेयमाक्रीडमुद्यानमित्यमरमालायामाक्रीडस्यापिछ्छीवत्वमुक्तं । ”
अतउद्यानंअंतःपुरोचितंराज्ञीनामेवक्रीडायामुचितंचैषमदवनंस्यात् । व्यापोःसंज्ञाछंदसोरितिह्रस्वः । एकं ॥ ३ ॥ वीथी । “ छीपोविकल्पादन्यत्र
वीथित्यपि । ” आलिः । आवलिः । पंक्तिः । श्रेणी । पंचकंपंक्तेः । “ आल्यादित्रोणिङीपिदीर्घान्यपि । श्रेणी । जृह्वांतोऽपि ” लेखाः । “ रेखाः ”

पुमानाक्रीडउद्यानंराज्ञःसाधारणंवनं ॥ स्यादेतदेवप्रमदवनमंतःपुरोचितं ॥ ३ ॥ वीथ्यालिरावलिःपंक्तिःश्रेणी
लेखास्तुराजयः ॥ वन्यावनसमूहस्यादंकुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥ वृक्षोमहीरुहःशाखीविटपीपादपस्तरुः ॥ अनो
कहःकुटःशालःपलाशीद्रुद्रुमागमाः ॥ ५ ॥

राजयः । द्वेलेखानां । “ सांतरापंक्तिः । निरंतरालेखाः । यथाविप्रपं
क्तिः भस्मलेखा । ” वनानांसमूहवन्येत्येकं । अभिनवोद्भिदि नूतनप्ररोहे अंकुरदत्येकं । “ अंकुरः । अंकुरश्चांकुरःप्रोक्तइतिहलायुधः । ” ॥ ४ ॥
वृक्षः । महीरुहः । शाखी । विटपी । पादपः । तरुः । अनोकहः । कुटः । शालः । “ शालःसर्जतरौवृक्षमात्रप्राकारयोरपीति । शालः
पादपमत्रेस्याप्याकारदतिमदिनीविश्वकोशी । ” पलाशी । द्रुः । द्रुमः । अगमः । त्रयोदशवृक्षस्य ॥ ५ ॥

पुष्पाज्जातैः फलेरुपलक्षितोऽक्षोवानस्पत्यः । एकं । आम्नादेः । अपुष्पासुष्वंविनाज्जातैः फलेरुपलक्षितोऽक्षोवानस्पत्यः । एकं । पनसोदुंबरादेः । द्रुम
 मात्रेपिवनस्पतिः । “वनस्पतिर्नाद्रुमात्रे विनापुष्पं फलितुमदतिमेदिनीकोशान् ।” फलपाकएवांतोयासांता ओषध्यःस्युः । एकं व्रीहियवादेः । “ओषधिः
 फलपाकतास्यादि तिवापाठः । ङीपिओषधी ।” अवंध्यः । “अबंध्यः” फलेग्रहिः । द्वेयथाकालं फलधरस्य ॥ ६ ॥ बंध्यः । “बंध्यः बंधेसाधुः
 यद्” अफलः । अवकेशी । त्रयं कृतावपि फलरहितस्य । फलवान् । फली । त्रीणि सफलस्य । फलिनोऽदंतः । प्रफुल्लः । उफुल्लः । संफुल्लः ।
 वानस्पत्यः फलैः पुष्पातैरपुष्पाद्वनस्पतिः ॥ ओषध्यः फलपाकांताः स्युरबंध्यः फलेग्रहिः ॥ ६ ॥ बंध्योऽफलोवकेशी
 च फलवान् फलिनः फली ॥ प्रफुल्लोऽफुल्लसंफुल्लज्याकोशविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥ फुल्लश्चैते विकसिते स्युरबंध्यादयस्त्रि
 पु ॥ स्याणुर्वानाध्रुवः शंकुर्ह्रस्वशाखा शिफः क्षुपः ॥ ८ ॥

व्याकोशः । “मूर्द्धन्यांतोवा ।” विकचः । स्फुटः ॥ ७ ॥

फुल्लः । एतेऽदो विकसिते पुष्प्यन्ते स्युः । अवंध्यादयः अवंध्योऽफलदत्त्यादयो विकसितांताः त्रिपुत्रिलिग्यांस्युः । स्थाणुः । ध्रुवः । शंकुः । त्रीणि छिन्न
 विटपस्य प्रकाडे । वाना । स्थाणुराब्दो विकल्पेन पुंसीत्यर्थः । “रूपभेदाच्छीबत्वं । स्थाणुरस्त्रीति वापाठः । स्थाणुः कीले हरेषु मान् । अस्त्रीध्रुव इति मेदि
 नी ।” शाखा मसिद्धा । शिफा वक्षमूलं । ज्द्वे शाखा शिफे यस्य स क्षुप इत्युच्यते । एकं ॥ ८ ॥

नविद्येतेप्रकाशोयस्यतस्मिन्संश्रितः । गुल्मः । इतिद्वयं । वल्ली । “सर्वधानुभ्यदन् । वल्लिः । वल्लितुवेल्लिः सरणदतिवाचस्पतिः” । व्रततिः । “व्रततिः । व्रतती । व्रतती । व्रततिर्व्रततीस्त्वथेतिह्लासुधः ।” लता । ग्रयंलतायाः । वीरुन् । गुल्मिनी । उलपः । इतित्रयं याप्रतानिनीशाखादिभिर्विस्तृतलता
तत्रेत्यर्थः । तत्रवीरुच्छब्दोधातः सियां ॥ ९ ॥ नगाधारोहोवृक्षादीनामुच्चत्वं तत्रउच्छ्रायः । उत्सेधः । उच्छ्रयः । इतित्रयं । “आरोहोदेष्ट्वपि । आरो
होदेष्ट्वपिउच्छ्रायेत्सीकट्यामानभिद्यपि । आरोहणेगजारोहदतिहेमः । नगाधारोहदस्यागिरिदेवालयदिग्रहः । उत्सेधमित्यपि । उत्सेधस्तूच्छयेन

अप्रकांडैस्तंवगुल्मौवह्योतुव्रततिलता॥लताप्रतानिनीवीरुदुल्मिन्युलपइत्यपि॥९॥नगाधारोहउच्छायउत्सेवश्चो
च्छयश्चसः॥अस्त्रीप्रकांडःस्कंधःस्यान्मूलान्छाखावधिस्तरौ॥१०॥सर्मेशाखालनेस्कंधशाखाशालेशिफाजटे॥
शाखाशिफाभ्वरोहःस्यान्मूलान्छाग्रंगतालता॥११॥

शस्त्रार्थतोयोभागस्तत्र । “नरोर्मूलस्कंधयोः शिरःप्रकांडः ।” १०॥ शाखा । लता द्वे शाखायाः । स्कंधशाखा । शाखा । द्वप्रधानशाखायाः । “स्कंधात्पथमोत्पन्नशाखायादित्यर्थः । शिरः । जटा । द्वेतरूमूलस्य । “पाण्डुतिप्रसिद्धस्य ।” शाखायाः शिरःमूलं अवरोहदत्तुच्यते । एकं । “पारोगा । पारं वादतिप्रसिद्धस्य ।” मूलाद्वक्षमूलमारभ्याप्रपयंतगतलतगुहूच्यादिरप्यवरोहदत्तुच्यते । एकं । “मूलादूर्ध्वगता शिरःफालतास्यादित्यपि ।” ११ ॥

शिरसोऽयं शिरोग्रं तत्शिखरमित्युच्यते । शिरआदयस्त्रयोऽपि पर्यायादतिकेचित् । शिखरं वाना । पक्षेऽपुंसीत्यर्थः । मूलं । बुध्नः । अङ्घ्रिनामकः । पादमूलपर्यायसंज्ञकः । त्रीणिवक्षोदेर्मूलस्य । सारः । मज्जा । द्वयंदक्षद्विःस्थिरांशे । “गात्रा, नरइतिल्यते” तत्रमज्जानातः नरिपुंसि । कचिद्वाबंतोऽपि दृश्यते । “सारोमज्जासमौत्वक्स्त्रीतिपाठः । समौसमानलिंगौ ।” त्वक् । वल्कं । वल्कलं । त्रयंतवचः । तत्रवल्काद्विद्वयंस्त्रीबपुंसोः ॥ १२ ॥ काष्ठं ।

शिरोग्रं शिखरं वाना मूलं बुध्नोऽङ्घ्रिनामकः ॥ सारोमज्जानरित्वक्स्त्रीवल्कं वल्कलमस्त्रियां ॥ १२ ॥
काष्ठं दार्विधं त्वेधइधमेधः समित्स्त्रियां ॥ निष्कुहः कोटरं वाना वहरी मंजरिः स्त्रियो ॥ १३ ॥

दारु । “दारुरित्यन्यत्र । पुनपुंसकयोर्दारुरित्युक्तेः ।” द्वेकाष्ठमात्रस्य । दंथनं । एधः । इध्मं । एधः । समित् । पंचकं शुष्कस्य नृणकाष्ठादेः । “आद्यत्रयं अग्निसंदीपनवृणकाष्ठादेः । जलवणइति प्रसिद्धस्य । अत्यद्वयं यागादौ हूयमानसमिदोदेरिति मतं ।” तत्र आद्यएधः शब्दः सांतःस्त्रीवे । अन्यस्त्वदंतःपुंसि । समिद्धांतः ॥ निष्कुहः । कोटरं । द्वेदक्षगतविवरस्य । कोटरं वाना पक्षेऽपुमात् । वहरिः । मंजरिः । कदिकोरादक्तिनइति गणसूत्रात् वहरी । मंजरी इत्यपि । द्वेतुलस्यादेरभिनवोद्विदि । “कैसरइति व्यातस्य ।” ॥ १३ ॥

पत्रं । पलाशं । छदनं । दलं । पर्णं । छदः । पङ्कपत्रस्य । तत्रछदोऽदंतःपुंसि । “पर्णस्त्रिपत्रेपर्णतुपत्रेदतिहैमः । पल्लवः । किसलयमपि” द्वेपत्रादियुक्तेशाखायाः पर्वाणि । तत्रकिसलयं पुंसिस्त्रीवेच । “पुंसिस्त्रीवेचपल्लवदतिव्याडिः ।” विस्तारः शाखापल्लवसमुदायलक्षणआभोगः धिग्पठ्यते । एकं । “विटपोनस्त्रियांस्तंवाशाविस्तारपल्लवदतिमेदिनीकोशात् । शाखायां पल्लवस्तेवेविस्तारेविटपोस्त्रियामितिरभसाच्च पल्लवादिच

पत्रंपलाशं छदनंदलंपर्णं छदः पुमान् ॥ पल्लवोऽस्त्रीकिसलयं विस्तारो विटपोऽस्त्रियां ॥ १४ ॥
 वृक्षादीनां फलंसंख्यंतं प्रसवबंधनं ॥ आमिफलेशलादुःस्याच्छुक्केवानमुभेत्रिपु ॥ १५ ॥

तुटयमेकार्थकं वा । अन्यदुक्तंकाल्येन । स्कंधादूर्ध्वतरोः शाखाकटकौ विटपो मतदति । ” ॥ १४ ॥ वृक्षादीनामिति पूर्ववर्णापिसंख्यते । वृक्षादीनां फलंसस्य भित्युच्यते । “तालव्याद्यापि” एकं । प्रसवः पुष्पादिः बध्यते येन तत्तदंतमुच्यते । एकं । दंत, “डेंख” इति ख्यातस्य । बंधनं पुष्पयोर्वतमाह कात्यः । आमिअपेफलेशलादुरित्येकं । शुक्केफलेवानमित्येकं । उभेशलादुर्वानंचत्रिपुत्रिलिङ्गा ॥ १५ ॥

क्षारकः। जालकं। द्वेनूतनकलिकायाः। तद्वृत्तस्येत्येके। तत्रजालकंछीवेएव। कलिका। कोरकः। द्वेअस्फुटितपुष्पस्य। कळीदितिव्यातस्य। गुच्छकः।
 स्तवकः। द्वेकलिकादिभिराकीर्णस्यपल्लवग्रंथेः। “विकासोन्मुखकलिकायादतिकेचित्।” स्तवकेहारभेदेचगुच्छः। स्तवेषिकीर्तितदतिदंत्यातेरुद्रः। पुष्पा
 विस्रवकेगुच्छदतितालव्यातेरतिदेवः। कुडमलः। मुकुलः। द्वेद्विपद्विकसितकलिकायां ॥ १६ ॥ सुमनसः। पुष्पं। प्रसूनं। कुसुमं। सुमं। “सर्वधातुसमाने
 पुसमंस्यादभिधेयवदितिमेदिनी।” चत्वारिपुष्पस्य। “कुसुमंसमित्यपिपाठः। तत्रपुष्पस्यपंचनमानि।” भूमिस्त्रियासुमनसदतिरत्नकोशः। सुमनाः
 पुसमंस्तयोःस्त्रियाभितिमेदिनीकोशः। मकरंदः। पुष्परसः। द्वेपुष्पमधुनि। परागः। सुमनोरजः। द्वेपुष्परेणोः॥ १७ ॥ सर्ववक्ष्यमाणवृक्षलतोपधिजातीयं
 द्दारकोजालकंछीवेकलिकाकोरकःपुमान्॥ स्यादुच्छ्रंस्तुस्तवकःकुडमलोमुकुलोःस्त्रियां॥ १८ ॥ स्त्रियःसुमन
 सःपुष्पंप्रसूनंकुसुमंसुमं॥ मकरंदःपुष्परसःपरागःसुमनोरजः॥ १९ ॥ द्विहीनंप्रसवेसर्वहरीतक्यादयःस्त्रियां॥
 आश्वत्थवैणवपुष्पाक्षनैर्यग्नौधैगुदंफले॥ २० ॥ स्त्रीपुल्लिगमपि। अश्वत्थकपित्यादीनामभिधानंप्रसवेपुष्पफलेमूलेचवर्तमानंत
 द्विहीनंक्षेयं। द्वाभ्यांस्त्रीपुंसाभ्यांहीनं नपुंसकलिगमित्यर्थः। यथा। चंपकंआमंसूरणमित्यादि। तत्रविशेषमाह। हरीतक्याःफलंहरीतकी। आदिनाको
 शातकीकर्कटीद्राक्षेत्यादि। अश्वत्थस्यफलंआश्वत्थं। वैणोःफलंवैणवं। वृक्षस्यफलंहाक्षं। न्यग्रोधस्यफलंनैग्र्यमोधं। इंगुद्याःफलंऐगुदं। बृहत्याः
 फलंबाहंतं। एकैकं। वृक्षादिभ्योऽणि तिपुनरण्विधानात्। अश्वत्थादिशब्देभ्यःफलेलुङ्नास्तीत्यर्थः॥ २० ॥

जंबूः । जंबू । जीणिजंबूः फले । जातीबूथिकामहिकेत्यादयः पुष्पे वर्तमानाः । स्वलिगाएवस्युः । नतुल्लीवे । यथाजात्याः पुष्पं जातीस्त्री । ब्रीहयः फले । स्वलिगाः । यथानीहीणां फला निब्रीहयः पुंसि । एवं मापमुद्रयवाद्योपि क्षेयाः । यथा मापाणां फलं मापाः ॥ १ ॥ विदारी वृहत्संश्रुमतीत्याद्यामूलेऽपि स्वलिगाः । यथा विदार्यामूलं चिदारी । अपिशब्दात्स्वलिगा । “ पा

वार्हतं च फले जंबूः स्त्री जंबू जांबवं ॥ पुष्पे जाती प्रभृतयः स्वलिगा ब्रीहयः फले ॥ १ ॥ विदार्याद्यास्तु मूलेऽपि पुष्पे
ल्लीवेऽपि पाटला ॥ बोधिद्रुमश्च लदलः पिप्पलः कुंजराशनः ॥ २० ॥ अश्वत्थेऽथ कपित्थेऽस्युर्दधित्थग्राहि मन्मथाः ॥ त
स्मिन्दधिफलः पुष्पफलदंतशठावपि ॥ २१ ॥ उदुंबरो जंतु फलो यज्ञांगो हेमदुग्धकः ॥ कोविदारै च चमरिकः कुदालो

युगपत्रकः ॥ २२ ॥

दलः कुसुमेवर्णेऽप्याशु ब्रीहिश्च पाटलदन्तिराश्वत्थास्तुल्लिगोऽपि । ” बोधिद्रुमः । चलदलः । पिप्पलः । कुंज
राशनः ॥ २० ॥ अश्वत्थं । पंचपिप्पलवृक्षस्य । कपित्थः । “ अमरमालायां पवर्गवृत्तीयमध्योऽपि । ” दधित्थः । ग्राही । मन्मथः । दधिफलः ।
पुष्पफलः । दंतशठः । सप्तकंकपित्थस्य । “ कवठदन्तिप्रसिद्धस्य ॥ २१ ॥ उदुंबरः । “ मेदिन्यां टवर्गवृत्तीयमध्यः । त्रिकांडशेषेऽप्येवमेव ” । जंतु फ
लः । यज्ञांगः । हेमदुग्धकः । चत्वारि उदुंबरस्य उंबरदन्तिख्यातस्य । कोविदारः । चमरिकः । कुदालः । युगपत्रकः । चत्वारि कांचनदन्तिख्यातस्य ॥ २२ ॥

सप्तपर्णः । विशालत्वक् । शारदः । “ ज्योतोपि । शारदीतोयपिप्पल्यांसप्तपर्णेचिदंत्यतिष्ठुरुद्रः । शारदोब्दे स्त्रियानोयपिप्पलीसप्तपर्णयोरिति मेदिनी । ” विषमच्छदः । चत्वारिंसांतवणइतिख्यातस्य । दुरधिगमवस्तुनः । प्राकृतसंज्ञयापिव्याख्याने नदीषः । यदुक्तं । प्रयोजनाथर्वचनप्रवृत्तिर्यत स्त । प्राकृतदोषइति । किंच । रसवीर्यविपाकेभ्योमूलासुष्पाफलाद्वलात् । आकारादेशकालादेर्वनौपध्यर्थमुन्वयेदिति । आरग्वधः । “ अरग्वधः । अरग्वधः । अरग्वधोयशंपाक कृतमालस्तथाऽरग्वधइतिरत्नकोशः । ” राजदक्षः । शम्याकः । “ संपाकःशंपाकश्च । संपाकस्तर्ककेधृष्टेऽत्रिपुनाचतुंगु

संस्पर्णोविशालत्वक्शारदोविषमच्छदः ॥ आरग्वधेराजदक्षश्चतुंगुलाः ॥ २३ ॥ ओरेवतव्याधिघातकृतं
तमालसुवर्णकाः ॥ स्युर्जंबीरेदंतशठजंभजंभीरजंभलाः ॥ २४ ॥ वरुणोवरणःसेतुस्तिकशकःकुमारकः ॥ पुन्ना
गेपुरुपस्तंगःकेसरौदेववल्लभः ॥ २५ ॥

लइतिमेदिनी । ” चतुंगुलः ॥ २३ ॥ ओरेवतः । व्याधिघातः । कृतमालः । सुवर्णकः । “ सुवर्णकः ” । अटो बाहवाइतिख्यातस्य । जंबीरः । “ जंबीरः ” दंतशठः । जंभः । जंभीरः । जंभलः । “ जंभरः ” पंचकंजावेर । “ लघुइदंनिवू ” इतिख्यातस्य ॥ २४ ॥ वरुण । वरण । सेतु । तिकशकः । कुमारकः । पंच वायवर्णाइतिख्यातस्य । पुन्नागःपुरुषःतुंगः । केसरः । “ केसरः ” देववल्लभः । पंचकंउडी । “ उडणी, उडली ” इतिख्यातस्य ॥ २५ ॥

पारिभद्रः । निवतरुः । मंदारः । पारिजातकः । चत्वारिनिवतरोः । “कहूनिवदतिख्यातस्य” तिनिशः । स्यंदनः । नेमी । “नेमिः । पुल्लिगस्तिनि
शेनेभिश्चक्रप्रातेसिधामपीतिरुद्रः ।” रथद्रुः । अतिमुक्तकः । वंजुलः । चित्रकृत् । सप्त तिवसदतिख्यातस्य । अयंखदिरसदृशःकंठकरहितः । पी
तनः । कपीतनः । आम्नातकः । “अम्नातकः । कपित्थतोऽम्नातकोस्यफलेपशुहरीतकीतिचिकांशेषः ।” त्रयं अंबाढादतिख्यातस्य । मधूकः । “म

पारिभद्रेनिवतरुर्मंदारःपारिजातकः॥ तिनिशेस्यंदनोनेमीरथद्रुतिमुक्तकः॥ २६॥ वंजुलश्चित्रकृत्चायद्वौपीत
नकपीतनौ॥ आम्नातकेमधूकेतुगुडपुष्पमधुमौ ॥ २७॥ वानप्रस्थमधुषोऽलैजैन्नमधूलकः॥ पीलौगुडफ
लःसंसीतस्मिंस्तुगिरिसंभवे॥ २८॥

धुकः । मधूलः । मधुलः । ” गुडपुष्पः । मधुद्रुमः ॥ २७ ॥ वानप्रस्थः । मधु
गिरिजःसौत्यपत्रकदतिमाधवः । मधूकोन्योमधूलस्तुजलजोदीर्घपत्रकदतिस्वामी । ” पीलुः । गुडफलः । संसी । त्रीणिपीलुवृक्षस्य । “अक्रोढद
तिप्रसिद्धस्य । ” अपंगुर्जरदेशेप्रसिद्धः । गिरितंभवेतस्मिन्पीलौ ॥ २८ ॥

अक्षोढः । “अक्षोढः । आक्षोढः । आक्षोढः । “कर्परालः” । इतिद्वयं । “पर्वतपील्यो.ङोङरीअक्रोडइतिख्यातस्य ।” अं
कोटः “अंखोठः । अंकोलः ।” निकोचकः “निकोटकः ।” द्वेअंकोटस्य । “पिस्तेइतिख्यातस्य ।” पलाशः । वातपोथः । चत्वा
रिपलाशस्य । वेतसः ॥ २९ ॥ रथः । आभ्रपुष्पः । विदुलः । शीतः । “शीतं । शीतंनुपास्वानीरबहुवारद्वुमेपुचैत्यजयात्” वानीरः । वंजुलः ।

अक्षौटंकदरालौह्वावकौटेतुनिकोच्चकः ॥ पलाशेकिंशुकःपर्णीवातपोथोऽथवेतसे ॥ २९ ॥ रथाभ्रपुष्पविटुरशी
तवानोरखंजुलाः ॥ द्वौपरिव्याधविटुलौनादयीचाबुवेतसे ॥ ३० ॥ सोभांजनेशिग्रुतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाः ॥
रक्तोसौमधुशिग्रुःस्यादरिष्टःफेनिलःसर्पौ ॥ ३१ ॥

समैकवेतसस्ये । “वेतदित्येवमित्यस्य ।” परिव्याधः । विटुल ।
नादेयी । अंबुवेतसः । चत्वारिजलवेतसस्य । नादेयीस्त्री ॥ ३० ॥ सौभाजनः । “सौभाजनः । शौभाजनः ।” शिशुः । तीक्ष्णगंधकः ।
अक्षीयः । “आक्षीयः” मोचकः । पंचकं शोगूल । “शेवगा, शोगट” इतित्येवमित्यस्य । असौसौभाजनो रक्तपुष्पश्चेन्मधुशिशुरित्युच्यते । एकं । अ
रिः । केनिलः । द्वेरिठा इतित्येवमित्यस्य । “अन्यत्ररिटमित्यपि । रिटंक्षेमशुभाभावेपुंसिखड्गेचकेनिलइतिमेदिनी ।” ॥ ३१ ॥

विल्वः । शांडिल्यः । शैलूपः । मालूरः । श्रीफलः । पंचकं विल्वस्य । पुक्षः । जटी । “जटिः” पर्कटी । “पर्कटिः” । “त्रयं पिपरीदितिल्यातस्य । अयं गोमांतकभाषया केकादितिल्यातः । तत्र जटी पर्कटिना विनंतौ । पर्कटीङीपंतिकश्चत् । न्यग्रोधः । बहुपात् । वटः । त्रयंवटस्य ॥ ३२ ॥ गालवः । शावरः । “सावरः” लोघ्रः । निरीटः । तिल्वः । मार्जनः । पद्मलोध्रस्य । “तत्रायौ श्वेतलोध्रेषोपारक्तलोधिदत्येके” । आम्रः । चूतः । रसालः । त्रयं आम्रस्य । असौ आम्रोति सौरभश्चेत्सहकारदत्येकं ॥ ३३ ॥ कुंभः । उलूखलकं । कुंभेति संघातविगृहीतं । कुंभमिति छीवमपि । कामुके वारनार्यचकुंभछीवंतुगु

विल्वे शांडिल्यशैलूपौ मालूरश्चोपारक्तस्य न्यग्रोधो बहुपाद्वटः ॥ ३२ ॥ गालवः शावरौ ध्रस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ ॥ आयश्चूतारसालोसौ सहकारोऽति सौरभः ॥ ३३ ॥ कुंभो लूखलकं छीवैको शिको गुगुलुः पुरः ॥ शैलुः श्लेष्मातकः शीत उदालो बहुवारकः ॥ ३४ ॥

लाविति रभसः । कुंभं चिह्नं तिगुमुलाविति विश्वप्रकाशः । उदूखलमि
त्यपि । उदूखलं गुगुलीत्याहुलूखलेपिनद्वयोरिति मेदिनी । उलूखले गुगुलौ च छीवमुक्तमुदूखलमिति रुद्रः । अत्र पक्षे कुंभं चोदूखलमिति पाठः कर्त्त
व्यः । कुंभो लूः खलकं कुंभो लूखलकं । कुंभो लूखलाकाराहुक्षकोशान्वियति । कुंभो लूखलकं कुंभं कुंभो लूखलकं वरमिति वाचस्पतिः । कोशिकः । गुगु
लुः । “गुगुलुः” पुरः । पंचगुगुलवक्षस्य । पुरोऽदंतः शैलुः । “शैलुः” श्लेष्मातकः । शीतः । उदालः । बहुवारकः । पंचशैलट । “भोकरि” दितिल्यातस्य ३४

राजादनं । “राजातनः । राजादनः । राजादनं प्रसरकोराजातनदतिवाचस्पतिः । प्रियालः । “प्रियालश्च प्रियालकइतिमायवः ।” सन्नकद्रुः । धनुःपटः । चत्वारिचारदतिख्यातस्य । धनुः । पटदतिव्यस्तमपि । धनुः प्रियालेनानखीराशिभेदशरासनइतिमेदिनी । पटः प्रियालवक्षेनासुचेलपुन्यपुंसकमितिरभसः । गंभारी । “कंभारी” सर्वतोभद्रा । “काश्मरी” । काश्मरी । “काश्मरी” । काश्मरी । भद्रपर्णी । काश्मरी । सुप्तशिवणीइतिख्यातस्य । काश्मरीयैः दंतः पुंसि । कर्कधूः । “कर्कधूः” वदरी । कोलिः । “कोली । कोला” । त्रीणि चोरदतिख्यातस्य । तत्र कर्कधूयोः स्त्री पुंस

राजादनं प्रियालः स्यात्सन्नकहुर्धनुः पटः ॥ गंभारी सर्वतोभद्रा कर्मश्रीमधुपर्णिका ॥ ३५ ॥ श्रीपर्णाभद्रपर्णीच
काश्मर्यश्चाप्ययद्दयोः ॥ कर्कपूर्वदशकोलिः कोलंकुवलेनिले ॥ ३६ ॥ सौवीरं वदंघांटाप्यथ स्यात्स्वादुकंठकः ॥

विकंकतः सुवावदोग्रंथिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

योः कोलं । कवलं । फेनिलं ॥ ३६ ॥ सोवीरं । "यञि ।

सोवीर्ये ।” बदरं । घोंटा । पद्मवदरीफलस्य । घोंटाशब्दोवदरीसदृशेदक्षभेदेपिवर्तते । बदरीसदृशाकारोदक्षःसूक्ष्मफलोभवेत् । अटव्यामेवसाधोंटा गोपधेंटितिचोच्यतदतिसुभूत्युक्तेः । “वेकंकतः । विकंकतः । “वेकंकतः ।” स्वादुकंटकः । “वेकंकतः ।” स्नुवावक्षः । ग्रंथिलः । व्याघ्रपात् । पंचविकंकतस्य । “वेहळीइति ख्यातस्य ।” अयंयज्ञियदक्षभेदःकरनाटकभाषयाहलुमाणिकाइतिख्यातः ॥ ३७ ॥

ऐरावतः । नागरंगः । नादेयी । भूमिर्जवुका । चत्वारिनागरंगस्य । नारिगदतिख्यातस्य । “अत्रपूर्वद्वयंभूमिर्जव्वाइत्यपिमंतं ।”
 तिंदुकः । “तिंदुकी ।” स्फूर्जकः । कालस्कंधः । शितिसारकः । चत्वारि तेंडू । तेंभुरणीदतिख्यातस्य ॥ ३८ ॥ काकेंदुः । कुलकः । काकतिंदुकः । काकपी
 लुकः । चत्वारिकाकेंतेंडू । “काकटंभुरणी, कडूतेंभुरणीइति, कुचला, काजरा” इतिख्यातस्य । गोलीढः । झादलः । घंटा । पाटलिः । मोक्षः । मु

ऐरावतोनागरंगोनादेयीभूमिर्जवुका ॥ तिंदुकःस्फूर्जकःकालस्कंधश्चशितिसारके ॥ ३८ ॥ काकेंदुःकुलकःका
 कतिंदुकःकाकपीलुके ॥ गोलीढोझादलोघंटापाटलिर्मोक्षमुष्ककौ ॥ ३९ ॥ तिलकःक्षुरकःश्रीमान्समोपिचुल
 झावुकौ ॥ श्रीपर्णिकाकुमुदिकाकुंभीकैड्यकट्फलौ ॥ ४० ॥

ष्ककः । पंचघंटापाटलः । “मोरवाइतिप्रसिद्धस्य ।”
 घंटा पाटलिरितिनामद्वयंवा ।” ॥ ३९ ॥ तिलकः । क्षुरकः । श्रीमान् । त्रयंतिळवा “तिलकंपुष्य” इतिख्यातस्य । पिचुलः । झावुकः । द्वेष्टावु
 कस्य । तिलकभेदोयं । “कोवीदतिख्यातेयमितिकेचित् ।” श्रीपर्णिका । कुमुदिका । कुंभी । कैड्यः । कट्फलः । पंच कुंमल । “कुंभ्याइति, का
 यफल” इतिख्यातस्य । कुंभीस्त्री ॥ ४० ॥

क्रमुकः । पट्टिकाख्यः पट्टी । लाक्षाप्रसादनः । चत्वारि लोहितलोघ्रस्य । पट्टिका आख्यायस्य सः । पट्टोऽस्यास्तीति पट्टीदन्तः । “ङीपंतोवा ।” तूद । “नूदः ।”
यूपः क्रमुकः । ब्रह्मण्यः । ब्रह्मदारु ॥ ४१ ॥ तूलं । “तूलोपि” पदं अश्वत्थाकारे वृक्षभेदे । “पारसापि पळदतिख्यातस्य । “नीपः । प्रियकः । कदंबः । हरिप्रियः ।
चत्वारि कलंवदतिख्यातस्य । वीरवृक्षः । अरुष्करः । अग्निमुखी । भृङ्गातकी । चत्वारि “बिब्रवा । भिलावा इति ख्यातस्य ।” ॥ ४२ ॥ गर्दभांडः । कंदरालः ।

क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात्पट्टीलाक्षाप्रसादनः ॥ तूदस्तुयूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च ॥ ४१ ॥
तूलंचनीपप्रियककदंबास्तु हरिप्रियः ॥ वीरवृक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखी भृङ्गातकी त्रिपु ॥ ४२ ॥ गर्द
भांडिकंदरालकपीतनसुपाश्वकाः ॥ पुक्षश्च तितिडीचिंचाऽम्लिकाऽथोपीतसारके ॥ ४३ ॥

कपीतनः । सुपाश्वकः । पुक्षः । पंच गजहंड “खालीपिपरी” इति ख्यातस्य । तितिडी । “तितिडी । अम्लिका चिंचा तितिडीका चिति
लीति चद्रः ।” चिंचा । अम्लिका । “आम्लीका । आम्लिका । तितिडीत्वा म्लिका चिंचा तितिडीका कपिप्रियेति वाचस्पतिः ।” त्रयं चिंचायाः । पीत
सारकः ॥ ४३ ॥

सर्जकः । असनः । “आसनः पण्डितभक्तं धयोः स्त्रीवमासनं ननु जीवकदतिरुद्रभक्तौ ।” वंधूकपुष्पः । प्रियकः । जीवकः । पङ्कअसपाइतिख्यातस्य ।
“नद्यकादिअण, पालेअसणइतिद्वोभेदोख्यातो ।” सालः । “श्यालः” सर्जः । काश्यः । “कार्प्यः” अश्वकर्णकः । सस्यसंवरः “शस्यसंवरः” पं
चसालरथस्य सालईडतिमसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ नदीसर्जः । वीरतरुः । इन्द्रदुः । ककुभः । अर्जुनः । पंचकं अर्जुनवक्षस्य । “अर्जुनसादडाइत्यपि
चयालरथस्य सालईडतिमसिद्धस्य ॥ ४४ ॥ फलाध्यक्षः । क्षीरिका । त्रयं खिरणीइतिख्यातस्य ॥ ४५ ॥
यदंति ।” राजादनः । राजादनंक्षीरिकायां प्रियालेकिशुकैः पित्रेति मेदिनी । “राजादनं । राजादनंक्षीरिकायां प्रियालेकिशुकैः पित्रेति मेदिनी ।” फलाध्यक्षः । क्षीरिका । त्रयं खिरणीइतिख्यातस्य ॥ ४५ ॥

सर्जकासंनवंद्रुकपुष्पप्रियकजीवकाः॥ सलितुसर्जकाश्च्यकर्णकाःसस्यसंवैरः॥ ४४॥ नदीसर्जावीरनकरि
द्रुःककुभोर्जनः॥ राजादनःफलाध्यक्षःक्षारिकाचामथद्वयोः॥ ४५॥ इंगुदीनापसतरुर्भूर्जचर्मिष्टदुत्वचो॥ पि
न्डिलापर्णीमोचास्थिरायुःशाल्मलिर्द्वयोः॥ ४६॥

इन्दुदी । तापसतरुः । द्वेदंगुथाः । “हिगणवेदङ्गतिख्यातायाः ।”
 इन्द्रलापूरेणाभावात्स्यरायुःशाल्मालद्वया ॥ ४५ ॥
 द्वयोरित्युक्तत्वात्पुंसितुदंगुदः । भूर्जः । चर्मा । मृदुत्वक् । त्रीणिभूर्जवक्षस्य । पिच्छिला । पूरणी । मोचा । स्थिरायुः । शाल्मलिः । “शल्मलिः ।
 शाल्मलः ।” पंचसांवरोदतिरप्यातस्य । द्वयोःस्त्रीपुंसयोः । “स्थिरमायुर्धस्याःस्थिरायुः । पटिवर्षसहस्राणिक्वनेजीवतिशाल्मलिरितिचचनात् ॥ ४६ ॥

[illegible]

पिच्छातुशाल्मलीवैष्टेरोचनःकटशाल्मलिः॥ चिरिविल्वानक्तमालिःकरजश्वपरजाम्बू॥
 ४८॥ रोहोरोहितकःप्रीहशत्रुदाडिमपुष्पकः॥

जःपूतैकःकलिमार्कः॥ करेजभदाःपञ्चपागमपुनः
गायत्रीवालर्तनैर्यःखदिरौदंतयावनः॥ ४९॥

गायत्रीवालर्तनैर्यः खदिरादन्तथावनः ॥ ४९ ॥
 पूर्णावहुरी । अगारवहुरी ॥ ४९ ॥ राहा राहा
 पृक्कः । चत्वारि रक्तरोहिडादितिव्यातस्य । गायत्री । “वन्हिगायत्रिणातथेतिवैद्यकादिन्नतोपि ।” वालतनय । खदिरः । इतथावनः । चत्वारिखदि
 रस्य । “गायत्रीस्त्रिया । गायत्रीखदिरस्त्रीस्यादितिरभसः । वालपञ्चथेतिप्राचापाठः । यदाह । खदिरोरक्तसारश्चगायत्रीदन्तथावनः । कटकीवालप
 न्थञ्जिन्हशल्य क्षतिः क्षयदतित्रिकाडशोपेप्येवमेवपाठः ॥ ” ४९ ॥

अरिमेदः । विट्स्वदिरः । द्वेदुर्गंधिखदिरस्य । विट्गंधिः । स्वदिरोविट्स्वदिरः । सितेशुक्लसारखदिरैकदरः । सोमवल्कः । इतिद्वयं । व्याघ्रपुच्छः । गंधर्वहस्तकः ॥ ५० ॥ एरंडः । उरुवकः । “ उरुवुकः । खूवकः । खूवूकः । खूवुकः । चंचुः । पंचांगुलः । मंडः । वर्धमानः । व्यडंव कः ‘ व्यहनवोपि ” एकादशारं हस्य । मंडयतीतिमंडः । कश्चिदमंडइतिपदमाह । “ आमंडइत्यपि । गंधर्वहस्तकोमंडआमंडोव्याघ्रपुच्छकदितितार

अरिमंदोविहृत्स्वदिरकदरःस्वदिरसिते ॥ सोमवल्कोप्यथव्याघ्रपुच्छगंवर्वहस्तकौ ॥ ५० ॥ एरंडउरुवूकश्चरुचक
 श्रित्रकश्चसः ॥ चंचुःपंचांगुलमंडवर्द्धमानव्यडंवर्काः ॥ ५१ ॥ अल्याशमीशमीरःस्याच्छमीसक्तुफलाशिवा ॥
 पिंडीतकोमरुचकःश्वसनःकरहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यश्चमदनैशक्रपादपःपारिभद्रकः ॥ भद्रदारुद्रुकिंलिमंपीत
 दारुचदारुच ॥ ५३ ॥

ली " शिवा । त्रयंशम्याः । पिंडीतकः । मरुक्कः । श्वसनः । करहाटकः ॥ ५२ ॥ शल्यः । मदनः । पदंगोळादतिख्यातस्य । शक्रपादपः । पारि
भद्रकः । भद्रदारु । द्रुकिलिमं । पीतदारु । दारु ॥ ५३ ॥

पूतिकाष्ठं । एतानि सप्त देवदारुणि । पाटलिः । “पाटली” । पाटला । मोघा । ‘अमोघा । अलिप्रिया विशालायाप्यमोघापाटलिर्द्वयोः इति वाचस्पतिः” ।
 काचस्थाली । “कालास्थाली फलेरुहेत्यपि पाठस्तत्र काला स्थाली । इति पदद्वयं । कालातुरुष्णवृंताख्याभं जिठानी लिकासु चेति मेदिनी । स्थाली
 स्यात्पाटलोऽख्यो रिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ । ” फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृंता कुवेराक्षी । सप्तपाटलायाः । “पाडळी इति ख्यातायाः । ” तत्र पाटलि

पूतिकाष्ठं च सप्तस्युर्देवदारुण्यद्वयोः ॥ पाटलिः पाटलामोघाकाचस्थाली फलेरुहा ॥ ५४ ॥ कृष्णवृंता कुवेराक्षी
 श्यामानु महिलाब्ध्या ॥ लतागोवंदिनी गुंद्रा प्रियंगुः फलिनी फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना गंधफली कारंभा प्रियक
 श्रसा ॥ मंडूकपर्णपत्रोर्णनटकद्वंगटुकाः ॥ ५६ ॥

द्वयोः । श्यामा । महिलाब्ध्या । लता । गोवंदिनी । गुंद्रा । प्रियं
 गुः । फलिनी । फली ॥ ५५ ॥ विष्वक्सेना । गंधफली । कारंभा । प्रियकः । द्वादश प्रियंगुदक्षे । “वाघांटी इति ख्याते । ” महिलायाः स्त्रियाः आब्धयद्
 व आब्धयो यस्य सा । महिलायाः समग्रनामभिरभिधीयत इत्यर्थः । तत्र प्रियकः पुंसि । शेषं स्त्रियां । मंडूकपर्णः । पत्रोर्णः । नटः । कदंगः । टुटुकाः ॥ ५६ ॥

कपिला । भस्मगर्भा । चत्वारिसित्वादितिर्यातस्य । अगुरुदतिपृथग्पदंवा । “तत्पुन्यपुंसकं । अगुरुहृद्वैशिशयायामितिरुद्रः । अगुरुःस्याच्छिशया
यामिति विश्वप्रकाराः । शिशपान्तं त्रयं शिसवाडितिर्यातस्य । याकपिलाकृष्णवर्णपुष्पासाभस्मगर्भेत्येकमित्यन्ये । काळाशिसवाडितिप्रसिद्धस्य ।”
शिरापः । कपीतनः । भंडिलः । भंडिरः । भंडीलो । भंडीरोनेतिवाचस्पतिः । “त्रयं शिसदतिर्यातस्य । चापेयः । चंपकः । हेमपुष्पकः ।

कपिलाभस्मगर्भाशिरापस्तुकपीतनः ॥ भंडिलोप्यथचापेयश्चंपकः । हेमपुष्पकः ॥ ६३ ॥
एतस्य कलिकांगं फलीस्यादयैकेसरैः ॥ वकुलो वंजुलो शोके समौ करकदाडिमौ ॥ ६४ ॥

नयंकुडचांपा । “सोनचांपा” इतिर्यातस्य ॥ ६३ ॥ एतस्य चंपकस्य कलिकांगं फलीत्येकं । तथाच प्रयोगः । नपट्पदो गंधफलीमजिघ्रदिति ।
केसरः । “तालध्वमध्योपि ।” वकुलः । द्वे ओंबल । “वरूळ” इतिर्यातस्य । वंजुलः । अशोकः । द्वे अशोकस्य । करकः । दाडिमः । “दाडिबः ।
दाडिमः । दाडिबसारपिडीरस्वादुम्लशुकवत्तुभादतिरभसः । निम्बांडशेधोप्येवं ।” द्वे दाडिमस्य । दाडिबदतिर्यातस्य ॥ ६४ ॥

चापेयः । केसरः । नागकेसरः । “स्वर्णेभसर्पाख्योनागकेसरः पट्पदप्रियदतिरभसः ।” कांचनाब्धयः । चत्वारिनागचांपादतिख्यातस्य । कांचनाब्धयः स्वर्णपर्यायनामकद्वयर्थः । जया । जयंती । तर्कारी । नादेयो । वैजयंतिका । पंच टाहाकळ । “थोरऐरण ” इतिख्यातायाः । ॥ ६५ ॥ श्रीपर्ण । अग्निमंथः । कणिका । गणिकारिका । जयः । पंच नखेलइतिख्यातस्य । दशाप्येकस्य पर्यायादत्येके । कुटजः । शक्रः । वत्सकः । गिरिमल्लिका । चत्वारि कुहाइतिप्रसिद्धस्य ॥ ६६ ॥ एतस्यैवकुटजस्यफले कलिंगं । इंद्रयवं । भद्रयवंमितित्रीणि । “कलिंगेद्रयवः । कलिंगेद्रयवः पुमानित्यमरमा

चापियः केसरो नागकेसरः कांचनाब्धयः ॥ जयाजयंती तर्कारीनादेयै वैजयंतिका ॥ ६५ ॥ श्रीपर्णमग्निमंथः स्यात्
त्क्राणिकागणिकारिका ॥ जयोऽथ कुटजः शक्रो वत्सको गिरिमहिक्का ॥ ६६ ॥ एतस्यैव कलिंगेद्रयैव भद्रयवफले ॥
कृणापाकफलाविग्रसुपेणाः करमर्दके ॥ ६७ ॥ कालस्कंधस्तमालः स्यात्तापिच्छोप्यथ सिंदुके ॥ सिंदुवारेंद्रमुरसौ
निर्गुंडाद्राणिकेत्यपि ॥ ६८ ॥

निगुडा॥ नृणां कर्माणि ॥ ६७ ॥
ला । कलिगा । तत्रैवस्त्रीकंडिपाठान् । "आविग्रः" सुपेणः । करमर्दकः । चत्वारि
करमर्दकस्य । करवंदइति ख्यातस्य । कृष्णपाकफलमस्य कृष्णपाकफलः ॥ ६७ ॥ कालस्कंधः । तमालः । तापिच्छः । "तापिजः" । त्रयंतमालस्य । सिंदु
कः । "सिंधुकः" । सिंधुवारः । दंद्रसुरिसः । "निर्गुडो" । "निर्गुडी" । पंच सिंधुवारस्य । सिंधुअरी, निगडी, निर्गुडो इति ख्यातस्य ॥ ६८ ॥

वेणी । गग । गरी । “स्वरेत्यपि । अगरीत्यपि । देवताडैस्वरातीक्ष्णत्रिपुस्याद्रद्भेषुमानितिरभसः । खरागरीतिसमस्तमपि । मूषिकाविपद्यत्वाद्भ्रमागिरतिग
 रागरीत्येकंपदमपि । तदुक्तं । जीमूतकोदेवताडोद्यत्रकेशोगरागरीति ।” देवताडः । जीमूतः । पंच देवतालस्य । देवताली । “देवडंगरी” इति ख्यातस्य ।
 श्रीहस्तिनी । भूतंडी । द्वे हस्तिकर्णाभपत्रस्य । शाकभेदस्य सिरिहस्तिनी “थोरुकरू” इति ख्यातस्य । तृणशून्यं । “तृणशून्ये गुल्मे साधु ।
 तत्र साधुरिति यत् । मल्लिकोहं सभेदे स्यात्तृणशून्येपि मल्लिकेति रुद्रः ।” मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी । शीतभीरुः । “शतभीरुः । मल्लिकाशतभीरु
 श्यगवाक्षीभद्रमल्लिका । शीतभीरुर्मदायंती भूपदी तृणशून्यकमिति वाचस्पतिः ।” चत्वारि मल्लिकायाः । “मोगरी इति ख्यातायाः ।” सैवमल्लिकाव
 वेणी गरी गरी देवताडोजीमूत इत्यपि ॥ श्रीहस्तिनी तु भूतंडी तृणशून्यं तु मल्लिका ॥ ६९ ॥ भूपदी शीतभीरुश्च सैवा
 स्फोटोऽवनोद्भवा ॥ शेफालिका तु सुवहानिर्गुंडा नीलिका च सा ॥ ७० ॥ सिता सौश्वेत सुरसा भूतवेश्यथमा गधी ॥ ग
 णिका यथैकां वष्टा सापीता हेमपुष्पिका ॥ ७१ ॥ नोद्भवा आस्फोटेलुच्यते । एकं । रानमोगरी इति ख्यातस्य । आस्फोतेत्यपि ।
 “आस्फोता गिरिकर्ण्यं च वनमल्ल्यां च योपितीति भेदिनी ।” शेफालिका । “शीफालिका ।” सुवहा । निर्गुंडी । नीलिका । चत्वारि कृष्णपुष्पायाः निर्गु
 ङ्याः । “राननिर्गुंडी इति ख्यातायाः । दयंश्चेत्तु पुष्पा ” ॥ ७० ॥ असौ निर्गुंडी सिता श्वेत सुरसा । भूतवेशी इति चोच्यते । “दयंकातरी निर्गुंडी इति ख्याताया ।”
 मागधी । गणिका । यथैका । अंबठा । चत्वारि यथैकायाः । जुर्द इति ख्यातायाः । सायूथिका पीता पीतपुष्पा चैत् हेमपुष्पिका स्यात् एकं ॥ ७१ ॥

अतिमुक्तः । पुंङ्कः । वासंती । मायवी । लता । पंच कुंदभेदस्य कुसरीइति “कस्तूरमोगरा, मधुमाधवीइतिच ।” ख्यातस्य । अतिमुक्तादिद्वयंम
 छिकाभेदस्येत्येके । “माधवीलतेत्येकंपदमपि” । सुमनाः । मालती । जातिः । “जाती । जातीफलंचमालत्यामितिमेदिनी” । त्रीणि जातेः जाई
 “चमेली, मोठाश्वेतजाई, पीतवर्णजाई” इतिख्यातायाः । तत्रसुमनाःसतिः । “टावंतोपि । सुमनायाश्चपत्रेणेतिसुश्रुतेर्दर्शनात् ।” सप्तला । नवमालि
 का । “नवमल्लिका” द्वेनेवाळी “थोरमोगरा, वटमोगरा, वेलमोगरा” इतिख्यातायाः ॥७२॥ माध्यं । कुंदं । “कुंदः । कुंदोमाद्येखीमुकुंदश्रमिनि
 का ।

अतिमुक्तःपुंङ्कःस्याद्वासंतीमाधवीलता ॥ सुमनामालतीजातिःसप्तलानवमालिका ॥ ७२ ॥

माध्यंकुंदंरक्तकस्तुबंधूकुबंधुजीवकः ॥ सहाकुमारीतरणिरम्लानस्तुमहासहा ॥ ७३ ॥

ध्वंतेरुचेतिमेदिनी । “द्वेकुंदस्य । रक्तकः । बंधूकः । “बंधुकः ।” बंधुजीवकः । त्रीणिवंधुकस्य । “दुपारीइतिख्यातस्य ।” सहा । कुमारी । त
 रणिः । त्रीणि कुमारीइति “काटेशेवती, लघुरानशेवती, शैवतीगुलाव” इतिख्यातायाः कुमार्याः । अम्लानः । महासहा । द्वेआवोलीइतिख्याता
 याः । “तत्राम्लानइत्येकं कुरंदकमात्रस्य । काटेशेवती, थोरानशेवती, इत्याख्यातायाइतिकेचित्” ॥ ७३ ॥

तत्राम्लानेरोणरक्ते कुरवक इत्येकं । “कुरुवक इत्येकं । “नीलीनीलवर्णार्थाद्विटी तत्रवाणा । दासी । अंतर्गलः । “आतर्गलः” इति त्रयं । द्वयोरित्युक्तेर्वाण इत्यपि । “नीलाद्विटीनीलद्विटीचेत्यपि पाठः” ॥ ७४ ॥ सैरयकः । “सैरीयकः सैरीयकः सह चः” सैरयकः । पीतारक्तोयनीलश्चकुसुमैस्तं विभावयेत् ॥ पीतः कुरवकः स्तः । नील आतर्गलोदासीवाण औदनपाक्यपीत्युक्तं । द्वयं द्विटीमात्रस्य । कोराटी इति ख्यातस्य । तस्मिन्सैरयकेऽरुणे रक्तवर्णं कुरवक इत्येकं ॥ यापोतपुष्पाद्विटी सा कुरवक इत्युच्यते । त

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीतं कुरवकः ॥ नीलीद्विटी द्वयोर्वाणा दासी चार्तिगलश्च सा ॥ ७४ ॥ सैरयकस्तु द्विटी स्यात्तस्मिन्कुरवकोऽरुणे ॥ पीता कुरवको द्विटी तस्मिन्सहचरी द्वयोः ॥ ७५ ॥ औदपुष्पं जपापुष्पं वज्रपुष्पं तिलस्य च ॥ प्रतिहास शतप्रास चंडात हयमारकाः ॥ ७६ ॥

स्मिन्कुरवके सहचरीत्यपि । द्वयोरित्युक्ते सहचर इत्यपि ॥ ७५ ॥ औदपुष्पं । जपापुष्पं । द्वे जास्वद इति ख्यति । जवेत्यपि । जवायां तु जपास्त्रिया भिति धर्मदासः । औदपुष्पेऽपि जवाशब्दः प्रकीर्तित इति त्रिकांडशेषान् । औदपुष्पस्य दक्षस्यापि च जवेत्यभिधानं । यत्तिलस्य पुष्पं तद्वज्रपुष्पं संज्ञकं । एकं । प्रतिहासः । “प्रतीहासः” शतप्रासः । चंडातः । हयमारकः ॥ ७६ ॥

कग्धीरः । पंचक्रं कग्धीरस्य । कण्ठेरदतिख्यातस्य । करीरः । क्रकरः । ग्रंथिलः । त्रीणि करीरस्य । कारवी “नेवती” इति चख्यातस्य । उन्मत्तः । कितवः । धूर्तः । धत्तूरः । “धुत्तूरः धुत्तूरः । धुत्तूरस्तुपुंडरीशोधुत्तूरः कनकाव्हय इति शब्दार्णवः । उन्मत्त उन्मादवतिधुत्तूरमुचुकदयोरिति विश्वप्रकाशः । मदनः स्मरवसंतदुमिद्धुत्तूरसिक्थकदतिभेदिनी । ” कनकाव्हयः ॥ ७७ ॥ मातुलः । मदनः । सप्तकंधत्तूरस्य । घोतरा इति ख्यातस्य ।

करवीरि करीरेतत्क्रकरग्रंथिलावुभौ ॥ उन्मत्तः कितवोधूर्तौ धत्तूरः कनकाव्हयः ॥ ७७ ॥ मातुलो मदनश्चास्य फले
मातुलपुत्रकः ॥ फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलुंगके ॥ ७८ ॥ समीरणो मरुवकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः ॥ जंबीरो
प्ययपर्णासै कठिंजरकुठेरको ॥ ७९ ॥

कनकाव्हयः । स्वर्णपर्यायनामकः । अस्य वत्तूरस्य फले मातुलपुत्रक इत्येकं । फल
पूरः । बीजपूरः । रुचकः । मातुलुंगकः । चत्वारि मातुलिङ्गस्य महाकुङ्ग इति ख्यातस्य ॥ ७८ ॥ समीरणः । मरुवकः । प्रस्थपुष्पः । फणिज्जकः ।
जंबीरः । “जंभीरः” पंचदेशात्तरे जंबीर इति ख्यातस्य । स्वल्पपर्णस्य पर्णासिभेदस्य । “श्वेतमरवा इति चख्यातस्य । ” पर्णासिः । कठिंजरः । कुठेरकः ।
त्रीणि पर्णासिस्य । “आजवलेति, बावरी इति चख्यातस्य । ” ॥ ७९ ॥

अत्रपर्णसितिकाद्वपुष्याभ्यांश्वेतैर्अर्जकद्वत्येकं । पाठी । चित्रकः । वन्हिसंज्ञकः । त्रयंचित्रकस्य । चितादितित्यातस्य । तत्रपाठीद्वन्मंतः । वन्हि
संज्ञकोवन्हिपर्यायनामकः । अर्काब्धः । वसुकः । “वसुकः ।” आस्फोटः । “आस्फोटः । आस्फोतस्तुपुमानर्कपणस्यात्कोविदारकदितिमेदिनी ।”
गणहूपः । विकीरणाः । “विकीरणाः ।” ॥८०॥ मंदारः । अर्कपर्णः । सप्तर्क अर्कस्य रुद्धदितित्यातस्य । अर्काब्धयः सूर्यपर्यायनामकः । अत्रार्क

सितैर्जकोत्रपाठीतुचित्रकोवन्हिसंज्ञकः ॥ अर्काब्धवसुकः स्फोटगणरूपविकीरणाः ॥ ८० ॥ मंदारश्चार्कपर्णो
ऽत्रगुक्तेऽलर्कप्रतापसौ ॥ शिवमहोपायुपतएकगृहीलौत्रुकोवसुः ॥ ८१ ॥ वंदादृषादनीवृक्षरुहाजीवंतिकेत्यपि ॥
वत्सादनीछिन्नरुहागुडूचिंतंत्रिकाऽमृता ॥ ८२ ॥

शुक्लेऽलर्कः । प्रतापसः । दितिद्वे । शिवमहो । पाशुपतः । एकाष्टी
लः । नुकः । “वकः । वकस्तुवकपुष्येस्यात्कद्वेथ्रीदेचक्षसीतिविश्वप्रकाशः ।” वसुः । पंच वुकस्य । “रुद्धमंदारदितित्यातस्य । थोरवकुळीदिति
ख्यातस्येत्यपिमतं ।” ॥८१॥ वंदा । दृषादनी । वृक्षरुहा । जीवंतिका । चत्वारि वक्षोपरिजातलताविशेषस्य वेदले “वेदागुळी, वांघे” इतिख्यातस्य ।
वत्सादनी । छिन्नरुहा । गुडूची । “गुडूची” तंत्रिका । अमृता ॥ ८२ ॥

जीवंतिका । सोमवल्ली । विशल्या । मधुपर्णी । नव गुह्य्याः । “गुळवेळ ” इतिख्यातायाः । मूर्वा । “मूर्वी” देवी । मधुरसा । मोरठा । तेजनी । स
वा । “सुवा ” ॥ ८३ ॥ मधूलिका । मधुश्रेणी । गोकर्णी । पीलुपर्णी । दश मूर्वायाः । मूरइतिख्यातायाः । इयं धनुर्गणोपयोगिनी । इयं मोरवेळइतिप्रसि
द्धस्येके । पाठा । अंबठा । विद्धकर्णी । “अविध्यकर्ण्यपि । ” स्थापनी । श्रेयसी । रसा ॥ ८४ ॥ एकाष्टीला । पापचेळी । प्राचीना । वनतिक्तिका ।
दश पागायाः । पाडवळी । “पाडाडमूळ ” इतिख्यातायाः । कटुः । कटंभरा । “कटंभरा ” अशोकरोहिणी । “व्यस्तमपीदं नाम । अशोकाकटुरोहिण्या

जीवंतिकासोमवल्लीविशल्यामधुपर्ण्यपि ॥ मूर्वादेवीमधुरसामोरठातेजनीसंवा ॥ ८३ ॥ मधूलिकामधुश्रेणीगो
कर्णीपीलुपर्ण्यपि ॥ पाठांबठाविद्धकर्णीस्थापनीश्रेयसीरसा ॥ ८४ ॥ एकाष्टीलापापचेळीप्राचीनावनतिक्तिकं ॥
कटुः कटंभराशोकरोहिणीकटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपित्ताकृष्णभेदीचक्रांगशकुलादनी ॥ आत्मगुप्ताऽजहाऽव्यंढा

कंडूराप्रावपायणी ॥ ८६ ॥

मशोकोबंधुलहुमइतिरभसः । रोहिणीकटुरोहिण्यामितिरुद्रः । ” कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥ मत्स्यपि
त्ता । कृष्णभेदी । “कृष्णभेदा । कृष्णभेदाचंडरुहेतिनिघंटुः । चक्रांगी । शकुलादनी । अष्टौ केदारकुटकीदित्ख्यातायाः । आत्मगुप्ता । अजहा । “ज
हा ” अव्यंढा । कंडूरा । “कंडूरा । कपिकच्छूश्चकंडूरेतीडुः । ” प्रावपायणी ॥ ८६ ॥

न्यप्रोक्ता । शूकशिविः । “शश्वच्छशां कशिशिराणि च शूकशिविरित्युष्मविवेकत्रिद्वितालव्या । शूकशिरापि । मर्कटी शूकशिराचेति वाचस्पतिः ।
 कपिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इति ख्यातायां । मर्कटतुल्यलोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनं कङ्कडूत्पद्यते तः कङ्कडू
 रा । चित्रा । उपचित्रा । न्यप्रोधी । द्रवंती । शंवरी । रुपा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्श्रेणिविपाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

नः प्रोक्ता शूकशिविः कपिकच्छुश्च मर्कटी ॥ चित्रोपचित्रान्यप्रोधी द्रवंती शंवरी रुपा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रे
 णी रंडामूपिकपण्यपि ॥ अपामार्गः शैखरिः कोऽधामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्पर्णी केशपर्णी किणिही खरमं
 जरी ॥ हंजिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

र्णिकेति निघंटुः । ” मूपिकपर्णी । दशमूपिकपण्यः । ८७ ॥
 दीरकानी इति ख्यातायाः । अपामार्गः । शैखरिकः । धामार्गवः । “अधामार्गवोऽधामार्गः कोशातकीचेति द्वयर्थे । ” मयूरकः ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्पर्णी । केशपर्णी । “कोरापर्णी । कपिलोमतुल्या निलोमशानिपर्णान्यस्याः । ” किणिही । खरमंजरी । अटकं अपामार्गस्य । आघाडा इ
 ति ख्यातस्य ॥ हंजिका । “फंजिका । ” ब्राह्मणी । पद्मा । भार्गी । ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥

अगारवल्ली । बालेयशाकः । बर्बरः । वर्द्धकः । नवकं भाग्यः । 'भारंगइतिख्यातायाः ।' मंजिष्ठा । विकसा । 'विकया' जिगी । समंगा । कालमेपिका । 'कालमेशिका' ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णी । मंडरी । रक्ताभट्टिरिकाचेतीदुः । 'भंडी । योजनवह्नी । नवकं मंजिष्ठायाः । 'यो जनपण्यपीतिपाठः ।' यासः । यवासः । दुस्पर्शः । धन्वयासः । 'धनुयासः ।' कुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनी । 'चोदनी' कच्छुरा । अनता । स

अंगारवल्लीबालेयशाकवर्ववर्द्धकाः ॥ मंजिष्ठाविकसाजिगीसमंगाकालमेपिका ॥ ९० ॥ मंडूकपर्णीमंडरीभंडीयोजनवह्नीयपि ॥ यासोयवासःकुनाशकः ॥ ९१ ॥ रोदनीकच्छुरानंतासमुद्रानादुरालभा ॥ पृश्निपर्णीपृथक्पर्णीचित्रपर्णीघ्रिवह्लिका ॥ ९२ ॥ क्रीटुविन्नासिहपुच्छीकलशीधावनीगुहा ॥ निदिग्धिकास्तृशीव्याघ्रीबृहतीकंटकारिका ॥ ९३ ॥

मुद्रांता । दुरालभा । दशकं धन्वयासस्य घमासादितिख्यातस्य । पृश्निपर्णी । पृथक्पर्णी । चित्रपर्णी । अंघ्रिवह्लिका । 'अंघ्रिपर्णिकेतिपाठः ।' ॥ ९२ ॥ क्रीटुविन्ना । सिहपुच्छी । कलशी । 'कलशिः' धावनी । 'धावनिः' गुहा । नवकं सिहपुच्छ्याः । डबला 'पिठवण' इतिख्यातायाः । निदिग्धिका । स्तृशी । बृहती । कंटकारिका ॥ ९३ ॥

अप्युक्ता । शूकशिविः । “शश्वच्छांशिराणिचशूकशिविरित्यमविवेकद्वितालव्या । शूकशिवपि । मर्कटीशूकशिवचेतिवाचस्पतिः ।”
 कपिकच्छुः । “कपिकच्छुः ।” मर्कटी । नव कुवली । “कुहिरी ” इतिख्यातायां । मर्कटतुल्यलोमयुक्तत्वान्मर्कटी । यत्स्पर्शनकंदूरुत्स्यतेतःकंडू
 रा । चित्रा । उपचित्रा । न्ययोधी । द्रवती । शंवरी । वृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणी । सुतश्रेणी । रंडा । “चंडा । प्रत्यक्श्रेणीवृषाचंडापुत्रश्रेण्याखुप

अप्युक्ताशूकशिविःकपिकच्छुश्चमर्कटी ॥ चित्रोपचित्रान्यग्रोधीद्रवतीशंवरीवृषा ॥ ८७ ॥ प्रत्यक्श्रेणीसुतश्रे
 णीरंडामपिकपण्यपि ॥ अपामार्गःशैखरिकोऽर्धमार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥ प्रत्यक्पर्णीकेशपर्णीकिणिहोखरमं
 जरी ॥ हंजिकाब्राह्मणीपद्माभार्गीब्राह्मणचट्टिका ॥ ८९ ॥

दीरकानीदृतिख्यातायाः । अपामार्गः । शैखरिकः । धामार्गवः । “अधामार्गवः । अधामार्गवोऽपामार्गःकोशातकीचेतिद्वयर्थे ।” मयूरकः ॥ ८८ ॥
 प्रत्यक्पर्णी । केशपर्णी । “केशपर्णी । कपिलोमतुल्यानिलोमशानिपर्णान्यस्याः ।” किणिही । खरमंजरी । अटकं अपामार्गस्य । आघाडाद्
 हंजिका ॥ ८९ ॥

चव्यं । चव्याकोलाचचविकेतिहेमचंद्रः । ” चविका । “चविकइतिपुल्लिगोपि ।” द्वेचव्यस्यचवकइतिख्यातस्य । “केचित्चव्यादिद्वयपूर्वाच्ययी
 त्याहुः । अत्रपक्षेत्तुस्थानेच.पाठ्यः । ” काकचिचि । “काकचिचि । काकचिचा । गुंजातुकाकचिचायांपठहेचकलब्धनावितिमेदिनी । ” गुंजा ।
 कृणाला । त्रीणि गुजायाः । पलंकपा । दक्षुगंधा । श्वदंष्ट्रा । स्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकः । गोक्षुरकः । वनशृंगाटः । सप्तकं गोक्षुरस्य सरांटाइ

चव्यंतुचविकार्काकचिंचीगुंजेतुरुण्याला ॥ पलंकपात्विक्षुगंधाश्वदंष्ट्रास्वादुकंटकः ॥ ९८ ॥ गोकंटकोगोक्षुरकोवन
 शृंगाटइत्यपि ॥ विश्वाविषाप्रतिविषाऽतिविषोपविषारुणा ॥ ९९ ॥ शृंगीमहोपधंचायक्षीरावीदुग्धिकासमे ॥ श
 तमूलीबहुसुताभोरुंरिंदीवरीवरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ताभोरुपत्रीनारायण्यःशतावरी ॥ अहेरुथपीतद्रुकाली

यकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥

तिख्यातस्य । विश्वा । विषा । प्रतिविषा । अतिविषा । उपविषा । अरुणा ॥ ९९ ॥ शृंगी । महोपधं ।

अटकं अतिविषायाः । “अतिविषइतिख्यातायाः । ” क्षीरावी । दुग्धिका । द्वेदुग्धीइतिख्यातायाः । शतमूली । बहुसुता । अभीरुः । इंदीवरी ।
 वरी ॥ १०० ॥ ऋष्यप्रोक्ता । अभीरुपत्री । नारायणी । शतावरी । अहेरुः । दशकमपिस्त्रीलिंगं । सहस्रमूल्याः । “शतावरीतिख्यातायाः । ”
 पीतद्रुः । कालीयकः । “कालेयकः” । हरिद्रुः ॥ १०१ ॥

प्रचोदनी । कुली । क्षुद्रा । दुःस्पर्शा । राष्ट्रिका । दशकं कंदकारिकायाः रिगणोदितिर्यथायाः । नीली । काला । क्लीतकिका । ग्रामीणा । मधुपर्णि
का ॥ १४ ॥ रंजनी । श्रीफली । तुल्या । द्रोणी । “तूणो । तूणीनील्यां नियगेनेति मेदिनी । तूणीतुनील्यां तूणां नियगकदतिविश्वप्रकाशः ।” दोला “मे
ला । तुल्या श्रीफलिकामेलासारवाहीचरंजनीति निघट्टुः ” नीलिनी । एकादश नील्याः । इयंवस्त्रादिरंजनकारिणीकृष्णवर्णा । अवलुगजः । सोमरा

प्रचोदनीकुलीसुद्रादुःस्पर्शारष्टिकेत्यपि ॥ नीलीकालाक्लीतकिकाग्रामीणामधुपर्णिका ॥ १४ ॥ रंजनीश्रीफलीतु
ल्याद्रोणीदोलाचनीलिनी ॥ अवलुगजः सोमराजीसुवह्निः सोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमैपीरुष्णाफलावाकुंची
पूतिफल्यपि ॥ रुष्णोपकुल्यावेदेहीमागधीचपलाकणा ॥ १६ ॥ उपणापिप्पलीशौडोकोलाथकरिपिप्पली ॥ क
पिवल्लीकोलवल्लीश्रेयसीवशिरःपुमान् ॥ १७ ॥

जी । सुवह्निः । सोमवह्निका ॥ १५ ॥ कालमैपी । “कालमे
कुल्या । वेदेही । मागधी । चपला । कणा ॥ १६ ॥ उपणा । “उपणा ” पिप्पली । “पिप्पलिः ।” शौडो । कोला । दशकं पिप्पल्याः । करि
पिप्पली । कपिवल्ली । कोलवल्ली । श्रेयसी । वशिरः । “दंतमध्योपि ” पंच गजपिप्पल्याः ॥ १७ ॥

शालेयः । शीतशिवः । छत्रा । मधुरिका । भिसिः । “ भिसी । मिशिः । मिशी । मिशीमिशिरितितालव्यातआहसोमनंदी । ” मिश्रेया । पङ्कं मधुरि
कायाः । “ वद्धिशेष ” इतिख्यातायाः । सीडुंडः । “ वज्रद्रुमः सिडुंडोथेतिरभसतातद्स्वादिरपि । ” शीडुंडइतितालव्यादिरपि । “ वज्रः । लुक् । लुही ।
“ लुहिः । लुहा । लुहीलुहालुगित्यमरदत्तः । ” गुडा । “ गुडी । गुडोगोलेक्षु विक्रतीलुहीगुडिकयोर्गुडेतिरुद्रः ” ॥ १०५ ॥ समंतदुग्धा । षट् वज्रद्रुमस्य
“ शेरनिवहुग ” इतिख्यातस्य । तत्रलुक्कृकारांत. ली । “ वज्रद्रुः लुक् लुहीगुडेतिपाठः । ” वेह्लं । अमोघा । “ मोघापि । कृमिघ्नतडुलंभोयितिवाचस्प

शालेयः स्याच्छीतशिवश्छत्रामधुरिकामिसिः ॥ मिश्रेयाप्यथसीडुंडोवज्रः लुक् लुहीगुडा ॥ १०५ ॥ समंत
दुग्धाऽथोवेह्लममोघाचित्रतंडुला ॥ तंडुलश्चरुमिघ्नश्चविडंगपुन्नपुंसकं ॥ १०६ ॥ वलावाद्यालकाघंटारवातुश
णपुष्पिका ॥ मृद्धीकागोस्तनीद्राक्षास्वादीमधुरसेतिच ॥ १०७ ॥

तिः । ” चित्रतंडुला । तंडुलः । “ तंतुलः । तंतुकमिसूत्रंलाति । ”
कृमिघ्नः । विडंगं । पङ्कं विडंगस्य वावडिगइतिख्यातस्य ॥ १०६ ॥ वला । वाद्यालका । द्वेतुपकडी । “ चिकणा ” इतिख्यातस्य । घंटारवा । शणपु
ष्पिका । द्वेराणपुष्पिकायाः । “ लघुतागइति घागरीइतिचेत्येके । ” मृद्धीका । गोस्तनी । “ गोस्तनी । ” द्राक्षा । स्वादी । मधुरसा । पंच द्राक्षायाः ॥ १०७ ॥

द्वयोः । पंचपचा । “पंचवचेत्यपि” दारुहरिद्रा । पर्जनी । सप्तकं दारुहलददतिख्यातस्य । वचा । उग्रगंधा । पङ्गुथा । गोलोमी । शतपर्विका । पं
चकं वचाघाः वेखंडइतिख्यातायाः ॥ १०२ ॥ याशुष्मावचासौहमवतीत्येकं । वैद्यमाता । सिंही । वाशिका । “दंत्यमध्यापि” वृषः । अटरूपः ।
“अटरूपः” । सिंहास्यः । वासकः । वाजिदंतकः । अटकं अटरूपस्य अटुलसाइतिख्यातस्य ॥ १०३ ॥ आस्फोटा । “आस्फोता” । आस्फो

दार्वीपंचपंचादारुहरिद्रापर्जनीत्यपि ॥ वचोग्रगंधापङ्गुथागोलोमीशतपर्विका ॥ १०२ ॥ शुक्लाहमवतीवैद्यमात
सिंहीतुवाशिका ॥ वृषोऽटरूपः सिंहास्योवासकोवाजिदंतकः ॥ १०३ ॥ आस्फोटागिरिकर्णस्याद्विष्णुक्रांताऽप
राजिता ॥ इक्षुगंधानुकण्डिभुकोकिलाक्षेदुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

तागिरिकर्ण्योचवनमल्यांचयोपितीतिमेदिनी” । गिरि
कर्णी । विष्णुक्रांता । अपराजिता । चत्वारि विष्णुक्रांतायाः । इक्षुगंधा । कोडिधुः । कोकिलाक्षुः । इक्षुरः । क्षुरः । पंचकोकिलाक्षस्य । कोळमुं
दा । “तालिमखान्याचर्वी । कोलिस्ता ।” इतिख्यातस्य ॥ १०४ ॥

लांगली । शारदी । तोयपिप्पली । शकुलादनी । चत्वारिंशकभेदस्यमोगुह “जळपिपळी” इतिख्यातस्य । खराश्वा । कारवी । दीप्यः । मयूरः । ला
चमस्तकः । “लोचमर्कटः” । पंच मयूरशिखायाः । मोरशेढा इतिख्यातायाः । “अजमोदा इत्यपिमत” ॥ १११ ॥ गोपी । “अजादित्वाद्वाप् । गो
पा । गोपीश्यामोगोपचङ्छीगोपागोपालिकासचेतिवाचस्पतिः” । श्यामा । शारिवा । “सारिवा” । अनंता । उत्पलशारिवा । पंच उत्पलशारिवायाः । उ
परसाळ । “उत्पलसरी” इतिख्यातयाः । योग्य । ऋद्धिः । सिद्धिः । लक्ष्मीः । चत्वारि ऋद्धिनामकस्यओपधिविशेषस्य । “केवणी, मुरुडशेंगइतिच

लांगलीशारदीतोयपिप्लीशकुलादनी ॥ खराश्वाकारवीदीप्योमयूरेश्लोचमस्तर्कः ॥ १११ ॥ गोपीश्यामाशा
रिवास्यादनंतोत्पलशारिवा ॥ योग्यऋद्धिःसिद्धिलक्ष्म्यौवृद्धेरप्याब्हयाइमे ॥ ११२ ॥ कदलीवारणवुसारंभामो
चांशुमत्फला ॥ काष्ठीलामुद्रपर्णीनुकाकमुद्रासहेत्यपि ॥ ११३ ॥

ख्यातस्य ।” इमेयोग्यादयश्चत्वारोवृद्धेर्द्धिनामको
पधेरप्याब्हयाः स्युः ॥ ११२ ॥ कदली । “अजादित्वाद्वापि कदला । कदलोपि । कदलश्चकदल्यसावितिब्याडिः ।” वारणवुसा । “वारणवुषा ।”
रंभा । मोचा । अंशुमत्फला । काष्ठीला । षट् कदल्या । मुद्रपर्णी । काकमुद्रा । सहा । त्रयं काकमुगु “रानमूग” इतिख्यातायाः काकमुद्रायाः ॥ ११३ ॥

सर्वानुभूतिः । सरला । “सरणा” त्रिपुटा । “त्रिपुटी । सर्वानुभूतिः सरणा त्रिपुटारोचनीसरा । त्रिपुटी महती श्यामेति वाचस्पतिः ।” त्रिवृता । त्रिवृत् । त्रिभंडी । रोचनी । “रोचनी त्रिवृता दंत्योरिति मेदिनी ।” सप्त त्रिवृतायाः । “तेहु, श्वेतनिशोत्तरदतिचख्यातायाः ।” श्यामा । पालिदी । “पालिधी” सुवेणिका ॥ १०८ ॥ काला । मसूरविदला । अर्धचंद्रा । कालमेपिका । सप्तकृष्णवर्णायास्त्रिवृतायाः । “काळतेहु, निशोत्तर, निगडी, तिथारेदतिख्यातायाः” मधुकं । छीतकं । यटिमधुकं । “यटीमधुकं ।” मधुयटिका । चत्वारि यटिमधुकस्य । गोडेकोट “ज्येष्ठमघ” इति ख्यातस्य ॥ १०९ ॥

सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा त्रिवृता त्रिवृत् ॥ त्रिभंडी रोचनी श्यामा पालिद्यौतसुपेणिका ॥ १०८ ॥ कालामसूरविदलाऽर्धचंद्रा कालमेपिका ॥ मधुकं छीतकं यटिमधुकं मधुयटिका ॥ १०९ ॥ विदारी क्षीरशुक्लेक्षुगंधांकोट्टीतया सिता ॥ अन्याक्षीरविदारीस्यान्महाश्वेतक्षुगंधिका ॥ ११० ॥

विदारी । क्षीरशुक्ला । दक्षुगंधा । कोट्टी । चत्वारि शुक्लभूमि कोहोळं इति ख्यातस्य । यासिनाशुक्ला विदारीत्यन्यथः । क्षीरविदारी । महाश्वेता । ऋक्षगंधिका । त्रीणिकृष्णभूमिकृष्णमांडस्य । अन्येति सिताया अन्या कृष्णेत्यर्थः । “कोट्टीशुगालिका कृष्णविदारीलांगलीपुचेति मेदिन्या कृष्णविदारीत्युक्तत्वात् यासितेत्यत्रासितेति पदच्छेदे मेदिन्या विरोधेन पूर्वना मचतुष्कं कृष्णभूकृष्णमांडस्य । क्षीरेति त्रयं शुक्लभूकृष्णमांडस्येति वा । असिताया अन्याशुक्लेत्यर्थः ।” ॥ ११० ॥

गागेरुकी । नागबला । क्षपा । न्हस्वगवेधुका । चत्वारिवलाविशेषस्य । “ज्हस्वधिकणाइतिख्यातस्य ।” धामार्गवः । घोपकः । द्वेघोपवल्याः । “घोसाळी, दोडकीइतिचख्यातायाः ।” सघोपकः पीतकः पीतपुष्पश्चेत् महाजालीत्युच्यते । एकं । स्त्रीलिङ्गं ॥ ११७ जोत्स्नी । “ज्योत्स्ना । जोत्स्नीपटोलीज्योत्स्नीतिहेमः । पटोलिका । जाली त्रयं पटोलिकायाः ।” पडवळीइतिख्यातायाः । “नोदेयी । भूमिजंबुका । द्वेभूजंबवाः “भुदजांभ । अग्निशिखा ।” लागलिकी । अग्निशिखा ।

की इतिख्यातायाः । नोदेयीनागरेणेत्याज्यायांजलवेतसे ॥ भूमिजंबवांजवायांचव्यगुटेपिचयोपितीतिमेदिनी । “लागलिकी । अग्निशिखा ।

गांगेरुकीनागबलाज्ञपान्हस्वगवेधुका ॥ धामार्गवोघोपकःस्यान्महाजालीसपीतकः ॥ ११७ ॥ जोत्स्नीपटोलिका

जालीनादेयीभूमिजंबुका ॥ स्याह्यंगलिक्यग्निशिखाकाकांगीकाकनासिका ॥ ११८ ॥ गोधापदीतुसुवहामुस

लीतालमूलिका ॥ अजशृंगीविपाणीस्याद्रोजिह्वादोर्विकेसमे ॥ ११९ ॥

द्वेलांगल्या । वागचवका । “कळला

वी ” इतिचख्यातायाः । काकागी । काकनासिका । द्वे काकजंघाख्योपधिविशेषस्य । “कावळीइतिख्यातस्य” ॥ ११८ ॥ गोधापदी । सुवहा ।

द्वेहंसपादिकायाः । “रक्तलाजाळूइतिख्यातायाः ।” मुसली । तालमूलिका । द्वे मुसल्याकद, मुसलकद इतिख्यातायाः । अजशृंगी । विपाणी । द्वे

मेढ्रशिगीइतिख्यातायाः औपधेः । इयंत्वजशृंगाकारफलाबद्धक्षीरासंकटकानेत्रोपधिरितिमुभूतिराह । गोजिह्वा । दार्विका । “दार्विका ” द्वेदव

ली । “पाथरी ” इतिख्यातस्य क्षेत्रजस्यशाकमेदस्य ॥ ११९ ॥

वार्ताकी । “पुंस्यपिवार्ताकदति । वार्ता । वार्ताकुः । वार्तिगणस्तुवार्तागोवार्ताकःशाकविल्वकदतिरभसः । वार्तावार्तिगणेष्वत्तावितिविश्वः । वार्ताकु
रेयगुणसप्तयुक्तेतिवैयकाञ्च ।” हिंगुली । सिंही । भंटाकी । दुष्यधर्पिणी । पंच वार्ताक्याः । रानवांगी “डोरली” इतिख्यातायाः । नाकुली । सुरसा ।
गत्ता । सुगंधा । गंधनाकुली ॥ ११४ ॥ नकुलेटा । भुजंगाक्षी । छत्राकी । सुवहा । नव रास्त्रायाः । मुंगसी “मुंगसवेल्” इतिख्यातायाः । “रास्त्रा
मुगंधयोःस्थानेनागमुगंधेतिपाठः ।” विदारिगंधा । “विदारिगंधा” । अंशुमती । सालपर्णी । “शालपर्णी” । ध्रुवा । पंच सालपर्ण्याः । डाव

वार्ताकीहिंगुलीसिंहीभंटाकीदुष्यधर्पिणी ॥ नाकुलीसुरसारास्त्रासुगंधागंधनाकुली ॥ ११४ ॥
नकुलेष्टाभुजंगाक्षीछत्राकीसुवहाचसा ॥ विदारिगंधांशुमतीसालपर्णीस्थिराध्रुवा ॥ ११५ ॥
तुंडिकेरीसमुद्रानाकार्पासीवदरतिच ॥ भारद्वाजीतुसावन्याशृंगीतुक्कपभोदपः ॥ ११६ ॥

“डवला, सालवण” इतिख्यातायाः ॥ ११५ ॥ तुंडिकेरी ॥ समुद्रांता । कार्पासी ॥ “कर्पासी” । वदरा । चत्वारि कार्पास्याः साकार्पासी वन्या व
नेभवाचेन्नारद्वाजीत्युच्यते । एकं । शृंगी । ऋषभः । दपः । त्रयं ऋषभाख्यौपधिविशेषस्य । “वैलघाटीइतिख्यातस्य ।” शृंगीशब्दद्वन्द्वतः ॥ ११६ ॥

शैलेयं । पंच शैलेयस्य । फूल । “शिलाजित” इति स्यात् । तालपर्णी । दैत्या । गंधकुटी । मुरा । गंधिनी । चत्वारि मुरायाः तालिसपत्र “भोरमांशी” इति स्यातायाः । गजभक्ष्या । “गजभक्षा” सुवहा । सुरभी । “सुरभिः । सुरभिः शुक्लकीमातृभिन्मुरागोपुयोवितीति मेदिनी । सुरभीरसेत्येकमपि पदं ।” रसा ॥ १२३ ॥ महेरणा । “महेरुकी । सहेरुकी । “शहकी । सहेरुकी । श्याचिद्भेदोऽशहक्याविति तालव्यादौ रभसः । स

शैलेयं तालपर्णी तु दैत्या गंधकुटी मुरा ॥ गंधिनी गजभक्ष्या तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥ महेरुणा कुंदुरुकी सहेरुकी
हं दिनी ति च ॥ अग्निज्वाला सुभिसेतु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका चंद्रवालैला निष्कुटिर्बहुला थसा ॥
सूक्ष्मोपकुचिका तु रथाकोरंगी त्रिपुटा त्रुटिः ॥ १२५ ॥

हकी सहेरुकी लहादेति रुद्रः ।” लहादिनी । “ज्हादिनी । ” अष्ट, सालर्दे इति स्यातायाः । अग्निज्वाला । “अग्नेज्ज्वलिवरक्तपुष्पत्वात् ” सुभिक्षा । धातकी । धातुपुष्पिका । “धातुपुष्पिका ” चत्वारि धातक्याः । धायफूल
“ धायटी ” इति स्यातायाः ॥ १२४ ॥ पृथ्वीका । चंद्रवाला । एला । निष्कुटिः । “ निष्कुटी ” । बहुला । पंचकं एलायाः । साएला सूक्ष्मा सूक्ष्मप
रिमाणेन उपकुचिका । तुत्था । कोरंगी । त्रिपुटा । त्रुटिः । “त्रुटी ” इति पंचनामानि ॥ १२५ ॥

तां ग्लवही । तां ग्लही । नागवहो । नीणि नागवह्याः । “पान्वेल दतिल्यातायाः” । द्विजा । हरेणुः । रेणुका । कौती । कपिला । भस्मगंधिनी । पं रेणुकात्यगंधव्यस्य । “रेणुकवीज दतिप्रसिद्धस्य” ॥ १२० ॥ एलावालुक । बालुकं । पंच बालुकाख्य गंधद्रव्यस्य । ‘वाटुक, काकडोदतिल्यातस्येत्थपिमतं । पालंकी । मुकुंदः । कुंदः । कुंदरुः । “मुकुंदः । कुंदुः । कुंदरः ।” चत्वारि पालकी । “पो

तां बलवहोतां बृल्लानागवह्यप्ययद्विजा ॥ हरेणुरेणुकाकौतीकपिलाभस्मगंधिनी ॥ १२० ॥ एलावालुक
मैल्यं मुगंधिहरिवालुकं ॥ बालुकं चाथपालं क्यं मुकुंदः कुंदकुंदरुः ॥ १२१ ॥ बालंहीवेरवाहिष्टोदीच्यं के
शांचुनामच ॥ कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानितु ॥ १२२ ॥

ईशाक वास्तुकाकारा पालख ।” इति चख्यातस्य

॥ १२१ ॥ बालं । न्हीवेरं । बहिष्ठं । उदीच्यं । केशांचुनाम । पंच बाळादतिल्यातस्य । “बालः । बालोनाकुतलेऽथस्य गजस्यापि च बालधौ ॥ बा
ध्यालिगोर्भके मूर्त्त्यौ रेपुन्नपुंसकमिति मेदिनी ।” केशाश्चाबुच तयोर्नामयस्य तत्केशांचुनाम । बावल्केशस्याबुनथनामानितानि सर्वाणि बालस्यापी
त्यर्थः । कालानुसार्यं । वृद्ध । अश्मपुष्पं । शीतशिवं ॥ १२२ ॥

व्याशयुधं । “व्यालयुधं । करजं । चक्रकारकं । चत्वारि व्याघ्रनखनामकगंधद्रव्यस्य । “लघुनखला, वाघनख इतिख्यातस्य ।”
 गुरिरा । विद्रुमलता । कपोतांघ्रिः । नदी । नली ॥ १ २ ९ ॥ धमनी । अंजनकेशी । सप्त नलीनामकगंधद्रव्यस्य । “पवारितिलोकेप्रसिद्धस्य । दयंत
 नरपथेयसिद्धा ।” हनुः । दृढविलासिनी । शुक्तिः । शंखः । खुरः । कोलदलं । नखं । “नखी” सप्त नखाण्यगंधद्रव्यस्य । “नखलादिति” ख्यात

व्याडांयुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकं ॥ सुपिराविद्रुमलताकपोतांघ्रिर्नदीनली ॥ १ २ ९ ॥
 धमन्यं जनकेशी च हनुर्दृढविलासिनी ॥ शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखं मथाढकी ॥ १ ३ ० ॥
 काक्षीमृत्स्नातुर्वरिका मृत्तल्लेकसुराष्ट्रजे ॥ कुटन्मटं दशपुंरं वानेयं परिपेलवं ॥ १ ३ १ ॥

स्य । अत्र हनुर्दंतः स्त्री साहचर्यात् । वदरी तुल्यपत्रत्वात् कोलदलं । आढकी ॥ १ ३ ० ॥ काक्षी । मृत्स्ना । तुवरिका । “वर्षिकामूलिका तु वर्याढकी कुच्छु
 राशटी नियोपालिता तुवरिका ।” मृत्तल्लेकं “मृत्तालकं” । सुराष्ट्रजे । पट्टं तुवरिकायाः । तूर इति ख्यातायाः । कुटन्मटं । दशपुंरं । “दशपुरमिति दशपू
 रमिति दशपूरमिति च । दशपुंरं दशपुंरं पुंरं जीविताब्ध्यमिति वाचस्पतिः ।” वानेयं । परिपेलवं ॥ १ ३ १ ॥

व्याधिः । कुटं । पारिभाष्यं । वाप्यं । “व्याप्यं । आप्यं ।” पाकलं । उत्पलं । पङ्कं कङ्कुकोष्ठं “गोडेंकोष्ठ” इतिख्यातस्य । शंखिनी । चोरपुष्पी ।
 केशिनी । त्रयं चोरवह्न्याः “चोर शखाहुली, सांखवेल्” इतिख्यातायाः । चितुन्नकः ॥ १२६ ॥ झटामला । अइझटा । ताली । शिवा । ताम
 लकी । पङ्कं भूम्यामलक्याः । झटामलेत्सन्नझटेतिपृथक्पदंवा । अमलेतिछेदः । आहच । तामलक्यामलातालीति । झटामलकीतिचेति । प्र
 पौडरीकं । पौडर्यं । “पुंडर्यं” । द्वेपौडर्यस्य । इंदरालपर्णितुल्यपत्रंक्षेयं । स्थलपद्ममितिगौडाः । तुन्नः । कुवेरकः ॥ १२७ ॥ कुणिः । “तुणिः”

व्याधिःकुटंपारिभाष्यंवाप्यंपाकलमुत्पलं ॥ शंखिनीचोरपुष्पीस्यात्केशिन्यथवितुन्नकः ॥ १२६ ॥
 झटामलाइझटातालीशिवातामलकीतिच ॥ प्रपौडरीकंपौडर्यमथतुन्नःकुवेरकः ॥ १२७ ॥ कुणिः
 कञ्छःकान्तलकनंदिवृक्षोथराक्षसी ॥ चंडाधनहरीक्षेमदुष्पन्नगणहासकाः ॥ १२८ ॥

कञ्छः । कान्तलकः । नंदिवृक्षः । “नंदीवृक्षः” । पङ्कं नंदिवृक्षस्य । “नांदरुखी इतिख्यातस्य ।” अयमश्वत्थाकारपत्रः । राक्षसी । चंडा । धनह
 री । क्षेमः । दुष्पन्नः । गणहासकः । पङ्कं चौराण्यगंधद्रव्यस्य । “चोरओंवा । किरमाणीओंवा । गठोना गाडीवनमूळ इतिख्यातस्य । गणइत्यप्य
 स्यनाम ” ॥ १२८ ॥

कर्चूरकः । “कर्चूरकः ।” द्राविडकः । काल्पकः । वेधमुख्यकः । चत्वारि कचर इतिख्यातस्य । हरिद्राभस्य कल्पेभवः काल्पक ओष्ठ्यमध्यः । “ता लब्धमध्योपि ।” ओषध्यदिति । फलपाकांतानां वीक्षादीनां जानावेव ओषध्य स्युः । ओषधि शब्दप्रयोगः स्यादित्यर्थः । बहुत्वविवक्षायां बहुवचने नतु नित्य । यदा तु ओषधे रोगहारित्वमात्रं प्रतीयते न त्वन्यत् । तदा औषधशब्दप्रयोगः । ओषधेरजाता वित्यण् । न केवलमौषधिरेवौषधशब्दवाच्या । किंतु रोगहरत्वेन घृतक्षौद्रादि फलाकल्कादिचौषधमिति सर्वमिति विशेषणाज्ज्ञेयं ॥ १३५ ॥ यत्पत्रपुष्पादितच्छाकसङ्गाकं । एक भोजनसाधनस्य पुष्पा

कर्चूरकद्राविडकः काल्पकवेधमुख्यकः ॥ ओषधोजातिमात्रे स्युरजातौ सर्वमौषधं ॥ १३५ ॥
शाकाख्यं पत्रपुष्पादि तदुलीचोत्पमारिपः ॥ विशल्याग्निशिखानंताफलिनो शक्रपुष्पिका ॥ १३६ ॥

देः । आदिना मूलादिग्रहः । उक्तं च । मूलपत्रकरीराग्रफलकांडाधिरूढकं ॥ त्वक्पुष्पं कवचं चैव शाकं दशविधं स्मृतमिति । तत्र करीरं वंशांकुरः । कां डमिदुदंढादि । अधिरूढकं वीजांकुरः । कवचं छत्राकं । शेषं स्पष्टं । तुंडुलीयः । अल्पमारिपः । द्वे तांदूली । “तांदुळजा” इति ख्यातस्य । विशल्या । अग्निशिखा । अनता । फलिनी । शक्रपुष्पिका । पंचकमग्निशिखायाः । “कळलावी इति ख्यातायाः” शक्रोऽर्जुनतरुः तत्पुष्पमिव पुष्पं अस्यां शक्रपुष्पी ॥ १३६ ॥

प्लवं । गोपुरं । गोनदं । केवर्तमुस्तकं । “केवर्तमुस्तकं । केवर्तमुस्तकं । अष्टकं केवर्तमुस्तकस्य केवडी, “जलमुस्ता, क्षुद्रमोक्षा मोथा” इतिख्यातस्य
पंधिपर्ण । शुक्रं । वर्हपुष्पं । “शुक्रवर्हमित्येकमपिनाम । वर्हिपुष्पं । वर्हिःपुष्पं वर्हपुष्पं चेतिपृथगपि ।” स्थौण्यं । कुक्कुरं । पंच गंटीवन “भटोरा” इति
ख्यातस्य ॥ १ ३ २ ॥ मरुन्माला । पिशुना । स्थक्का “स्थपोदरादित्वात्सलोपेपृक्कापि” देवी । लघुः । समुद्रांता । वधूः । कोटिवर्षा । लंकोपिका । दश
कं पिढेकेतिख्यातायाः स्थक्कायाः । अत्रमरुन्मालेतिसंघातविगृहीतं । यदाहवाचस्पतिः । स्थक्कातुब्राह्मणीदेवीमरुन्मालालतालुघुः । समुद्रांतावधूःको

प्लवगोपुरगोनदकेवर्तमुस्तकानिच ॥ ग्रंथिपर्णेशुक्रवर्हपुष्पंस्थौणेचकुक्कुरे ॥ १ ३ २ ॥ मरुन्मालातुपिशुनास्थक्का
देवीलतालुघुः ॥ समुद्रांतावधूःकोटिवर्षालंकोपिकेत्यपि ॥ १ ३ ३ ॥ तपस्विनीजटामांसीजटिलालोमशाभिशी ॥
त्वक्पत्रमुत्कटंभृगंत्वचंचोचंवरंगकं ॥ १ ३ ४ ॥

टिवर्षालंकोपिकामरुत् । मुनिर्माल्यवतीमालामोहनाकुटिलालतेति ॥ १ ३ ३ ॥
तपस्विनी । जटामांसी । जटिला । लोमशा । मिशी । “मिसिः । मियिः । मियिः । मसिः । मसिः । मपिः । मपी । मसी ।” पंचजटामांस्याः । जटितिपृथ
क्पदंवा । यदाह । मांसीकृष्णजटाहिस्त्रानलदाजटिलामिसिः । जटाचपिशिनीपेशीकव्यादीचतपस्विनीति । त्वक्पत्रं । उत्कटं । भृगं । त्वचं । चोचं
वरांगकं । पट्त्वक्पत्रस्य । “दालचिनी ।” तंज इतिख्यातस्य । त्वक्त्वचचोचशब्दास्तुर्वल्केचर्मणिपत्रकदतिघरणिः ॥ १ ३ ४ ॥

एलापर्णी । मुवह । रास्ना । युक्तरसा । चत्वारि एलापण्याः कोलिदणदतिख्यातायाः । चांगेरी । चुक्रिका । दंतशठा । अंबठा । अम्ललोणिका । “अम्ललोणिका ।” पंच अम्ललोणिकायाः चुक्रादतिख्यातायाः ॥ १४० ॥ सहस्रवेधी । चुक्रः । अम्लवेतसः । शतवेधी । चतुष्कमम्लवेतसस्य “चांगे न्यादिनवपर्यायादत्यपिमतं ।” नमस्कारी । गडकारी । “गडकाली ।” समंगा । खदिरा । चत्वारि लज्जालु । “लाजळु” इतिप्रसिद्धायाः ओषधेः ॥

एलापर्णीतुमुवहारस्नायुक्तरसाचसा ॥ चांगेरीचुक्रिकादंतशठां वष्णाम्ललोणिका ॥ १४० ॥
सहस्रवेधीचुक्रोऽम्लवेतसः शतवेध्यापि ॥ नमस्कारीगडकारीसमंगाखदिरेत्यपि ॥ १४१ ॥ जी
वंतीजीवनीजीवाजीवनीयामधुस्रवा ॥ कूर्चशीर्षोमधुरकः शृंगह्रस्वांगजीवकाः ॥ १४२ ॥

॥ १४१ ॥ जीवंती । जीवनी । जीवा । जीवनीया । मधुस्रवा । “मधुः स्रवेतिपदद्वयमपि । मधुपुष्परसेक्षौद्रमधेनानुमधुद्रुमे । वसंतदैत्यभिञ्जैत्रेस्या जीवंत्यांनुयोपितीतिमेदिनी । विश्वप्रकाशोप्येवं । पंच जीवत्याः । “हरणवेल, हरणडोडी इतिख्यातायाः ।” कूर्चशीर्षः । मधुरकः । शृंगः । ज्हत्वा गः । जीवकः । पंच जीवकस्य ॥ १४२ ॥

किराततिक्तः । “चिरतिक्तश्चिरतिक्तश्च । किरातश्चिरतिक्तश्च भूनिवहिमकावपीतिरभसः ।” भूनिवः । अनार्यतिक्तः । त्रयंकिरादतदतिख्यात
स्य । सप्तला । विमला । शातला । “सातला । विमलासातलायां स्यादिति विश्वप्रकाशः ।” भूरिफेना । चर्मकपा । पंच सप्तलायाः । “शिक्रेकाई
दतिप्रसिद्धायाः ।” ॥ १४३ ॥ वायसोली । स्वादुरसा । वयस्था । त्रयं लहानकावळी, काकोली इति चख्यातस्य । मकूलकः । “पूपेदरादित्वादुत्ते

किराततिक्तो भूनिवोनार्यतिक्तोऽथ सप्तला ॥ विमलाशातलाभूरिफेना चर्मकपेत्यपि ॥ १४३ ॥
वायसोली स्वादुरसा वयस्थाऽथ मकूलकः ॥ निकुंभोदंतिका प्रत्यक्श्रेण्यदुंदुवरपर्यपि ॥ १४४ ॥
अजमोदानूग्रगंधा ब्रह्मदभायवानिका ॥ मूलेपुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणि पौष्करे ॥ १४५ ॥

मकूलकोपि ” । निकुंभः । दंतिका । “दंतिका ” प्रत्यक्श्रेणी । उदुंदुवरपर्णी । “ऊदुंदुवरपर्णी । ऊदुंदुवरपर्णी ।” पंच दंत्याः । “दोतीदतिख्यातायाः ।” य
स्याः त्रीजं जयपाळदतिख्यातं ॥ १४४ ॥ अजमोदा । उपगंधा । ब्रह्मदभा । यवानिका । “यमानिका ।” द्वे यवान्याः । औवादतिख्यातायाः । “यवानी
द्वयस्य वेदेनामनीत्यपिमतं ।” पुष्करं । काश्मीरं । पद्मपत्रं । “पद्मवर्णमिति पाठः ।” त्रीणि पौष्करमूले । पुष्करमौषधि विशेषस्तस्य मूलेत्यर्थः ॥ १४५ ॥

अव्यथा । अतिचरा । पद्मा । चारटी । पद्मचारिणी । पंच उत्तरदेशेप्रसिद्धायाः पद्मचारिण्याः । “स्थलकमलिनी इतिख्यातायाः ।” कांपिल्यः ।
 ‘कांपिल्यः । चंद्रःकर्पूरकांपिल्यसुथांशुस्वर्णवारिविजिमेदिनी ।” कर्कशः । चंद्रः । रक्तागः । रोचनी । “रोचनी ।” पंच शुंडारोचनीतिख्यातायारोच
 न्याः ॥ १४६ ॥ प्रपुन्नाडः । “प्रपुन्नालः । प्रपुनाडः । प्रपुन्नाडः ।” एलुगजः । “एलुगजः ।” दद्रुघ्नः । “दद्रुघ्नः ।” चक्रमर्दकः । पद्मा

अव्यथातिचरापद्माचारटीपद्मचारिणी ॥ कांपिल्यःकर्कशश्चंद्रोरक्तांगरोचनीत्यपि ॥ १४६ ॥
 प्रपुन्नाडस्त्वैडगजोदद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः ॥ पद्माटउरणारख्यश्चपलांडुस्तुसुकंदकः ॥ १४७ ॥ लतार्क
 दुद्रुमौतन्नहरितेऽथमहोपधं ॥ लथुनंगुंजनारिष्टमहाकंदरसोनकाः ॥ १४८ ॥

टः । उरणाख्यः । “उरणाक्षः ।” पदं टाकळा इतिख्यातस्य । पलांडुः । सुकंदकः । द्वे पलांडोः । “कांदा इतिप्रसिद्धस्य ।” ॥ १४७ ॥ हरितेहरि
 द्वर्णे तन्नपलांडो लतार्कः । दुद्रुमः । उत्तिद्धि । महोषध । लथुनं । “लथुनं” गुंजनं । अरिष्टः । महाकंदः । सोनकः । पट् लथुनस्य । लथुनगुंजनयो
 राकृतिभेदोपरसैक्यान् अभेदोबहवोमन्यंते ॥ १४८ ॥

पुनर्नवा । शोथघ्नी । द्वे पुनर्नवायाः । “घेदुळी इतिदेशेप्रसिद्धायाः ।” वितुन्नं । सुनिपण्णकं । द्वे सुपुन । “कुरुहु ” इतिख्यातस्य शाकभेदस्य । वातकः । शीतलः । अपराजिता । शणपर्णी । “सनपर्णी । असनपर्णी । भवेदसनपर्ण्योचशीतलः शिशिरेन्यवदिति विश्वप्रकाशः । शीतलं पुष्यकदल्येकं पदमिति धन्यंतरिराह ” ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः । “चत्वारि शणपर्ण्याः गोकर्णी इति ख्यातायाः । “शीतल वात

पुनर्नवातुशोथघ्नी वितुन्नं सुनिपण्णकं ॥ स्याद्वातकः शीतलोपराजितो शणपर्ण्यपि ॥ १४९ ॥ पारावतांघ्रिः कटभी पण्यज्योतिष्मतीलता ॥ वार्षिकं त्रायमाणा स्याच्चायंती वलभद्रिका ॥ १५० ॥ विष्वक्सेनप्रिया गृष्टिवाराहीवदरेत्यपि ॥ मार्कवो भृंगरजः स्यात्काकमाची तु वायसी ॥ १५१ ॥

त्रायमाणा । त्रायंती । वलभद्रिका । चतुष्कं त्रायमाणायाः ॥ १५० ॥ विष्वक्सेनप्रिया । गृष्टिः । “घृष्टिः ।” वाराही । वदरा । चतुष्कं वाराह्याः ।

“वाराही किं द हुकरकंद इति ख्यातायाः ।” मार्कवः । भृंगराजः । “भृंगराजः । भृंगद्वरजोऽस्य । सांतोऽदंतोपि । स्यान्मार्कवो भृंगरजो भृंगराजः सुजागर इति रभसात् ।” द्वे माका इति ख्यातस्य । काकमाची । वायसी । द्वे कावळी । “काकजंघा ” इति ख्यातायाः ॥ १५१ ॥

इति ख्यातायाः । पारावतांघ्रिः स्त्री । वार्षिकं ।

शतपुष्पाः सितच्छन्नाः । अतिच्छन्नाः । मधुराः । मिसिः । “मिसी” अवाक्पुष्पी । कारवी । सप्तकं शोष इति ख्यातायां शतपुष्पायां । सरणा “सरणी । सारणी । सरणासरणी चार्वाकटं भ्रामहाबलेति रुद्रः । रुग्भेदेनाप्रसारण्यां स्वल्पनयां च सारणीति मेदिनी ॥ १५२ ॥ कटंभरा । “कटंभरा” राजवला । भद्रवला । पञ्च प्रसारण्याः । चांदवल । “कुञ्जप्रसारिणी । ” इति ख्यातायाः । जनी । “जनिः” जतूका । “जतुका” रजनी । “रजनिः”

शतपुष्पाः सितच्छन्नाः । अतिच्छन्नाः । मधुराः । मिसिः ॥ अवाक्पुष्पी कारवी च सरणा तु प्रसारिणी ॥ १५२ ॥ तस्यां कटंभरा राजवला भद्रवलेत्यपि ॥ जनी जतूकारजनी जतुकुचक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शार्थशटी गंधमूलोपद्रुग्रंथिकेत्यपि ॥ कर्चूरोपि पलाशोऽथ कारवेष्टुः कठिष्ठकः ॥ १५४ ॥

जतुकुच । चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥ संस्पर्शा । पट्टचक्रवर्तिन्याः चाकवत इति ख्यातायाः । शटी । गंधमूला । “गंधमूला । ” पड्ग्रंथिका । कर्चूरः । “कर्चूरः । कर्चूरः । पलाशः । पञ्च शम्याः “कापूरकाचरी, अविहळद इति ख्यातायाः । ” कारवेष्टुः । कठिष्ठकः । “कठिष्ठकः” ॥ १५४ ॥

सुपथी । “मुसथी । मुशवी ।” त्रीणि कारवेल्लस्य । कारली इति स्यात्तस्य । कुलकं । पटोलः । तिक्तकः । पटुः । चत्वारि पटोल “पडवळ” इति ख्या-
तस्य । कूप्मांडकः । कर्करुः । द्वे कूप्मांडस्य । “कोडळा इति ख्यातस्य ।” उर्वारुः । “ईर्वारुः । ईर्वारुः । उन्मत्तो धुस्तुरिर्वारुः क-
र्कटिः स्यादिति पुंस्कारेण कोरात् ।” कर्कटी । “कर्कटिः” द्वे कर्कट्याः कांकडी इति ख्यातायाः ॥ १५५ ॥ इक्ष्वाकुः । कटुतुंबी । द्वे कटुतुंब्याः । “डु-
व्याकुभोपव्या इति ख्यातायाः । अत्र इक्ष्वाकुशब्दः कटुतुंब्युभयसाधारणः ।” तुंबी । तुंबिः । तुंबा । “अलावूः । आलावुः । लावुः ।

सुपथी चाथ कुलकं पटोलः तिक्तकः पटुः ॥ कूप्मांडकस्तु कर्करुर्वारुः कर्कटी खियौ १५५ ॥ इक्ष्वाकुः कटुतुंबी स्या-
तुं व्यलान् रूप्समे ॥ चित्रा गवाक्षी गोडुं वा विशालां विद्रवारुणी ॥ १५६ ॥

हाफला । तुंबानुवर्तलाऽलावूनि तुंबी तुलानुकेति वाचस्पतिः । अलानुस्तुंवकः प्रोक्त इति चंद्रः । लावुकेत्यन्यकोशे । द्वे काळाभोपळा इति ख्यातस्य । “
अलानुर्हृस्वतोपिकचिन् । चित्रा । गवाक्षी । गोडुं वा । त्रीणि गोडुं वायाः “कंवडळ इति ख्यातायाः । चित्राऽखुपर्णी गोडुं वा सुभद्रादंतिका सुच ॥ मा-
यायां सर्पमश्वमेनदीभेदे पुचसियाभिति मेदिनी । गवाक्षी त्विद्रवारुण्यां गवाक्षोजालके कपाविति हेमः । गोडुग्धेति पाठो न दृश्यते कोशेषु । गोडुग्धेति चिभू-
इदति न सिद्धिर्द्वैधके ” विशाला । इंद्रवारुणी । द्वे इंद्रवारुण्याः । “मोठी कंवडळ इति ख्यातायाः ॥ १५६ ॥

अशीघ्रः । मूर्णः । “तालव्यादिरपि ।” कंदः । त्रीणिसूरणस्य । गंडीरः । समष्टिला । द्वे गंडीराख्यशाकभेदस्य । “कडूसूरण इतिख्यातस्य ।” ॥
 कलंड्यादयः पंच शाकभेदाः स्युः । एकैकं । तत्रकलंडीविषण्वकृतिः । “कलंडीतुशतपर्वाकलंडूर्वासुविरुधइतिवाचस्पतिः । कलंडीशाकभेदपिस्या
 दंडशरयोः पुमानितिमेविनी ।” उपोदिका । “उपोदीकापि” वाली । “धोरमयाळ, पोर्दमांडवीवेल” इतिप्रसिद्धा । मूलकं मुळा इतिख्यातं । हिल

अशीघ्रः मूर्णः कंदो गंडीरस्तुसमष्टिला ॥ कलंड्युपोदिकास्त्रीतुमूलकंहिलमोचिका ॥ १५७ ॥ वास्तुकं शाकभेदाः
 स्युर्दूर्वातुशतपर्वाका ॥ सहस्रवीर्याभार्गव्योरुहानंताऽथसासिता ॥ १५८ ॥ गोलोमीशतवीर्याचगंडालीशकुला
 दका ॥ कुरुविंदो मेघनामा मुस्ता मुस्तकमस्त्रियां ॥ १५९ ॥

मोचिका देशान्तरे हलहंची । “चाक्रवत” इतिप्रसिद्धा ॥ १५७ ॥
 “शतपर्वाका” सहस्रवीर्या । भार्गवी । रुहा । अनंता । प

वास्तुकं । वथुवा । “चंदनवटुवा” इतिप्रसिद्धं । “वास्तुकमपि” दूर्वा । शतपर्वाका । “शतपर्वाका” सहस्रवीर्या । भार्गवी । रुहा । अनंता । प
 द् दूर्वायाः ॥ १५८ ॥ सादूर्वा सिताशुक्लाचेत् तच्चगोलोमी । शतवीर्या । गंडाली । शकुलाक्षका । इतिचत्वारि । कुरुविंदः । मेघनामा । मुस्ता । मु
 स्तकं । चत्वारि मुस्तायाः । “मोथइतिख्यातायाः” । मेघनामा मेघपर्यायनामकः । “मुस्तकंपुंसिद्धीवेच ।” ॥ १५९ ॥

भद्रमुस्तकः । भद्रमिति पृथगपि नाम । भद्रं स्यान्मंगले हे त्रिमुस्तके करणांतरे इति रुद्रः । ” गुंदा । द्वे मुस्ताविशेषस्य । भद्रमुस्तकस्य । “नागरमोथा इति
 म्यातस्य । ” असिया मिति मुस्तकभद्रमुस्तकाभ्यां संबध्यते । धन्वंतरिरयं भेदमाह । मुस्तकं बुधरो मेघो घनो राजी विशेरुकः । भद्रमुस्तो वराहो ब्दे गो गेयः कु
 रुधिदक इति । चूडाला । चकला । उच्चटा । त्रीणि उच्चटान्मूलस्य । “फुरही इति कौकणे ख्यातस्य मुस्ताविशेषस्य । ” वंशः । त्वकूसारः । कर्मरः । त्व
 चिसारः । नृणध्यजः ॥ १६० ॥ शतपर्वा । यवफलः । वेणुः । मस्करः । तेजनः । दशकं वेणोः । ग्रैवेणवः अनिलोद्धताः अनिले न क्रीडादिकतरंगगतवा
 स्याद्भद्रमुस्तको गुंदा चूडाला चकला च्छटा ॥ वंशे त्वकूसारकर्मरस्त्वचिसारतृणध्वजाः ॥ १६० ॥ शतपर्वा यवफ
 लो वेणुमस्करतेजनाः ॥ वेणवः कीचकास्तेस्युर्चस्वनंत्यनिलोद्धताः ॥ १६१ ॥ ग्रंथिर्नापर्वपरुषीगुंद्रस्तेजनकः श
 रः ॥ नर्दस्लुधमनः पोटागलोऽथोकाशं मस्त्रिचां ॥ १६२ ॥

पर्व । परु । “परुर्द्वे तोषि । मृज्जा सारोपंथि परुः परागः कुसुमेणुरिति पुंस्काडिरत्नकोशात् । ” त्रीणि वंशाद्विप्रंथे । परेर्द्वेति ख्यातस्य । तत्र ग्रंथिर्नापुमान्
 गुंद्रः । तेजनकः । शरः । “सरः । सरस्लुमुंजो वाणाख्यो गुंद्रस्तेजनकः शरदतिवाचस्पतेर्द्व्यादिश्च । ” त्रीणि शरस्य । नडः । “नलः । अथ पोटागलः पुंसि
 नले च काशमस्य योरिति मेदिनी । ” धमनः । पोटागलः । त्रीणि देवनक इति ख्यातस्य । काशं । “कासं” ॥ १६२ ॥

इक्षुगंधा । पोटगलः । त्रीणिकाशस्य । “काशेषुन्पुंसकं ।” बल्वजाइत्येकं पुष्टिगंवहुवचनात् । “मोळ, लव्हाळे, लवा इतिव्यातस्य । एकोबल्वजइ
तिभाष्यकारवचनादेकत्वेपि ।” रसालः । इक्षुः । द्वे दक्षोः । पुंडुः । कांतारकः । इत्यादयस्तस्येक्षोर्भेदाः । आदिनाकोशकारादिग्रहः । “सच । इक्षुः क
र्कटकोवराः कांतारोवेणुनिःसृतिः । इक्षुरस्य पाण्डूकश्चरसालः कुसुमारकः इति ” एकैक ॥ १६३ ॥ वीरण । वीरतरं । तृणभेदस्य । “काळावाळादिति
ख्यातस्य ।” द्वे अस्य वीरणस्य मूले । उशीरं । अश्वयं । नलवं । सेव्यं । अमृणाल । जलाशयं ॥ १६४ ॥ लामज्जक । लघुलयं । अवदाहं । इटकापथं

इक्षुगंधापोटगलः पुंसिभूषितुबल्वजाः ॥ रसालइक्षुस्तद्भेदाः पुंडुकांतारकादयः ॥ १६३ ॥ स्याद्वीरणं वीरतरं मूले
स्योशीरमस्त्रियां ॥ अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयं ॥ १६४ ॥ लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे ॥ नडाद
यस्तृणं गर्मुच्छ्रयामाकप्रमुखा अपि ॥ १६५ ॥

इतिदशानामानिस्त्युः । लघु । लय । इतिपृथगपि । लामज्जकं सुवासं स्या
दमृणालं लयं लघ्विति सुश्रुतः । अवदाहेष्टमिति अवदाहेष्टकापथमिति चैकैकपदमिति । नडादयः । नडकाशादयः । तृणं तृणजातीया इत्यर्थः । “नलाद
य इत्यपि पाठः । ये च गर्मुच्छ्रयामाकप्रमुखा गर्मुच्छ्रयामाकौ तृणयान्यविशेषौ । प्रमुखशब्दाद्वक्ष्यमाणाः कुशादयः कंगुकौद्रवाद्याश्च तेपि तृणजातीयाः ।
“अत्र प्रमुखशब्दान्नीचाराया प्रहीतव्याः । अन्यथा कोद्रवादीनाह विव्यत्वापातात् । श्यामाकः । श्यामकोपि चेति हलायुधाच्छामकोपि ।” एकं ॥ १६५ ॥

कुशं । कुथः । दर्भः । पवित्रं । चत्वारि कुशस्य । तत्र कुशं ह्रीवपुंसोः । कनूणं । पौरं । सौगधिकं । ध्यामं । देवजग्धकं । रौहिपं । पट् गंजाण । रो
 द्विसगवत ” इति स्यात्तस्य तृणभेदस्य ॥ १६६ ॥ छत्रा । अतिछत्रः । पालघ्नः । “पालं क्षेत्रं हन्तीति पालघ्नः ।” मालातृणकं । “मालाकाराणि तृणा
 न्यस्य ।” भूस्तृणं । पंच वचाकृतेर्जलतृणभेदस्य । “अत्र आयत्रयं शतगवतदिति व्यातस्य । अंत्यद्वयं मालाकारतृणस्येत्यपि मतं ।” शस्यं । “शस्ये”

अखौकुशंकुयोदर्भः पवित्रमथ कनूणं ॥ पौरसौगधिकं ध्यामदेवजग्धकरौहिपं ॥ १६६ ॥ छत्रातिच्छत्र
 पालघ्नौ मालातृणकभूस्तृणे ॥ शस्यं चालतृणं घासोयवसंतृणमर्जुनं ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिस्तृणान
 व्यातुनडसंहतिः ॥ तृणराजा बृहस्तालो नालिकेरस्तुलांगली ॥ १६८ ॥

सं । द्वे गवादीनां भक्ष्यतृणस्य । तृणं । अर्जुनं । द्वे तृणमात्रस्य ॥ १६७ ॥ तृणानां संहतिः समूहस्तृण्येत्युच्यते । घासः । यव
 कं । तृणराजः । तालः । द्वे तालस्य । तृणराजा कथस्तृणराजनामकः । नालिकेरः । “नारिकेरः । नारिकेलः । नारीकेलः । नारिकेलिः ।
 नारीकेली ।” लांगली । द्वे नारिकेलस्य । “नारिकेल इति स्यात्तस्य । लांगली स्त्री । लांगलः । इत्यंतः पुंसोत्येके ॥ १६८ ॥

घोंटा । पुगः । क्रमुकः । गुवाकः । गुवाकोपिचगूवाकइतितारपालः । "खपुरः । पंचपूगदक्षस्य । सुपारीपोफळीइतिख्यातस्य । "अस्य फलउद्देगमित्युच्यते । एतेतालनालिकेरपूगाक्षयः । हितालस्नालभेदः सनुअल्पपरिमाणःतत्सहिताः । एवंचत्वारः । खर्जूरादयश्चत्वारश्च । एवमष्टौएतेतृणदुमाइत्युच्यन्ते । एकं । तत्रखर्जूरःखाजूरइतिख्यातः । केतकीङ्गीपंता केगत । "केतक"इतिख्याता । एवंतालो तालीभेदः । खर्जूरीखर्जूरभेदः

घोंटातुपूगःक्रमुकोर्गुवाकःखपुरोस्यतु ॥ फलमुद्देगमेतच्चहितालसहितास्त्रयः ॥ १६९ ॥ खर्जूरः
केतकीतालीखर्जूरीचतुणदुमाः ॥ इतिवनौपधिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ सिंहोमृगेंद्रःपंचास्योहर्यक्षः
केसरीहरिः ॥ "कंठोस्वोमृगरिपुमृगदृष्टिर्मृगाशनः॥पुंडरीकःपंचनखचित्रकायमृगं द्विषः ॥ १ ॥"

॥ १६९ ॥ इतिवनौपधिवर्गः ॥ ॥ ७३ ॥ सिंहः । मृगेंद्रः । पंचास्यः । हर्यक्षः । केसरी । हरिः । पट्टसिंहस्य । केसरीदन्तः । ताल
व्यमध्योपि । पंचविस्तृतमास्यमस्यपंचास्यः । "पचिविस्तरि । मुखंपादाश्चपंचास्यानीचयस्येतिवा" कंठोस्वोमृगरिपुमृगदृष्टिर्मृगाशनदत्यादयोव्य
स्यपर्यायाः ॥ १ ॥

शार्दूलः। द्वीपी। व्याघ्रः। त्रीणि व्याघ्रस्य। तरक्षुः। “तरक्षः”। नृगादनः। द्वे कुक्कुराकृतेः कृष्णे रखाचित्रितस्य नृगविशेषस्य। “तरसइति व्यातस्य”। वराहः। सूकरः। घृष्टिः। “घृष्टिः”। कोलः। पोत्री। किरिः। “किरः”। दंष्ट्री। घोणी। स्तब्धरोमा। क्रोडः। भृदारः। द्वादशसूकरस्य। तालव्यादिरपिशूकरः। साहचर्वाहृष्टिः पुंसि। पोत्रिणौ। दंष्ट्रिणौ। घोणिनौ। सव्यरोमाणौ। ॥ २ ॥ कपिः। पुवगः। शाखानृगः। वलीमुखः। “वलिमुखः”। वलीमुखः। वानरः। कीशः। वनौकाः। नवक वानरस्य। वनौकसो। “शाखाचारी नृगः शाखानृगः”। भल्लुकः॥ ३ ॥ क्रक्षः।

शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रेतरक्षुस्तु नृगादनः॥ १ ॥ वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः कितिः॥ दंष्ट्रा घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भृदार इत्यपि॥ २ ॥ कपिपुवंगः पुवगः शाखानृगः वलीमुखाः॥ मर्कटो वानरः कीशो वनौका अथ भल्लुकः॥ ३ ॥ क्रक्षः च्छभल्लुका गंडके खड्गखड्गिनौ॥ लुलायौ महिपोवाहद्विपत्कासरसैरिभाः॥ ४ ॥

अच्छभल्लुः। भल्लुकः। “भल्लुकः”। भल्लुकः। “चतुष्कमच्छभल्लस्य। आखल, रीसदति व्यातस्य। “केचन भालुदति व्यातायाः नाम चतुष्कमिति वदन्ति। “नृस्यमध्योपि। भल्लुकदति। अच्छभल्लपरिषद्विरहतीति प्रयोगः। अच्छदति च। अच्छस्फटिकभल्लुकनिर्मलेष्विति मेदिनी। गंडकः। खड्गः। खड्गः। खड्गशृंगं गंडशृंगं गंडादिति। लुलायः। “लुलापदति ओष्ठ्यां तोपि”। महिपः। वाहद्विपत्। कासरः। सैरिभाः पंच महिपस्य। “गवादति व्यातस्य”॥ ४ ॥

श्रिया । शूरिमाद्य । गोमायुः । मृगधूर्तकः । शृगालः । "सृगालः" वंचुकः । "वंचकः" । वंचकस्तुखले धूत्तं गृह्व औचजंबुकदतिकोशांतरान् । "कोट्या
फरु । फेरवः । जंबुकः । दश जंबुकस्य कोट्यर्हादतिख्यातस्य । स्त्रियामिति पुंव्यक्तावपिशिवशब्दोनित्यस्त्रीलिङ्गइत्यर्थः । चतुष्पदा द्विलिंगतावध्य
तेन तत्र पञ्चोपेयम् । " सृगालोदत्यादिरपि । कोट्या । कोट्यारौ । कोट्यारं । कोट्यारौ कोट्यन् । कोट्या । कोट्यारौ कोट्यन् । कोट्यारौ कोट्यन् ।

स्त्रियांशिवाभूरिमायगोसायमृगधूतकाः॥ शृगालवंचकक्रोष्टुफैरुफेरवजंबुकाः॥ ५॥

ओतुर्विडालोमार्जारोदपदंशकआशुभुक्॥ त्रयोर्गोधरगोधरगोधिकात्मज॥ ६॥

दि । दीर्घमध्योपि जन्वुकदति ॥ ५ ॥ ओतु । विहाल । “ विहालः । ” मार्जारः । वृषदंशकः । आखुभुक् । पंच मार्जारस्य । गौधरः । गौधेयः । एतेनयः शन्द्रगोधिक्तामजे स्थलगोधिकाया अपत्येऽगारदतिव्यते । “ अयंकृष्णसर्पाध्यायघोरवङ्कदतिख्यातायांचतुष्याज्जायते । अस्यसर्पस्यदंशेममानवोऽवश्यंम्रियते । ” ॥ ६ ॥

श्वाचित् । शल्यः । द्वे शल्यस्य । साळई " साळी " इतिख्यातस्य । श्वानंविध्यतिलोम्ना श्वाचित् श्वाविद्यौ । तस्यशल्यस्यलोम्निरालली । श
 ललं । शलं । इतित्रीणि । शललीस्त्रियां । इदंसीमंतोनयनादाबुपयुज्यते । वातप्रमीः । वातमृगः । द्वेवातमृगस्य । बाघूळइतिख्यातस्य । वातप्रमी
 रीदंतः पुंसि । रूपाणिनु । वातप्रमीः । वातप्रम्यौ । वातप्रमीन् । वातप्रमीन् । सप्तम्यैकवचनेन सवर्णदीर्घः वातप्रमी स्त्रियां
 तुलक्षमीवत् । कोकः । ईहामृगः । वृकः । त्रीणि वृकस्य लांडगाइतिख्यातस्य । " ॥७॥ मृगः । कुरंगः । वातायुः । वनायुः । " हरिणः ।

आ० वि० तु शल्यस्तद्धो० श्लि० शल० शलं ॥ वातप्र० मी० वा० त० नृ० गः को० क० स्त्वी० हा० मृ० गो० वृ० कः ॥ ७ ॥ मृ० गे० कु० रं० ग० वा० ता० यु० ह०
 रि० गां० जि० न० यो० न० यः ॥ ऐ० णे० य० मे० ण० या० श्र० मा० घ० मे० ण० स्यै० ण० मु० भे० त्रि० पु० ८ ॥ क० द० ली० कं० द० ली० ची० न० श्र० म० रू० प्रि० य० क० वा० पि० ॥ स०
 मू० रू० श्रै० ति० ह० रि० ण० अ० मी० अ० जि० न० यो० न० यः ॥ ९ ॥

अजिनयोनिः । पंच हरिणस्य । एण्याहरिण्याश्वर्माधं आधराब्दात् मांसा
द्वि एणेयमित्युच्यते । एकं । प्राणिरजतादिभ्योऽद्दत्यब् । एणस्यतुचर्माद्येणमित्युच्यते । एकं । उभे एणेयं च त्रिषु स्पष्टं ॥ ८ ॥ कदली । कंदली ।
चीनः । चमूरुः । मिथकः । समूरुः । एतेषु हरिणभेदाः । एकैकं । कदलीकंदल्योऽनीपतेस्त्रियां । स्वामिमेतेतुदन्तौपुंसि । अमीयद्दहारिणाः चक्ष्य
माणाः कृष्णसारादयश्च अजिनयोनयउच्यते । यत एते चर्मण्युपयुक्ताः ॥ ९ ॥

कृष्णसारः । “कृष्णसारः । कृष्णश्वासोसारश्च । वर्णवर्णनेतिसमासः । शारः शबलवातयोरिति तालव्यादोरभसः । ” रुहः । न्यंकुः । रंकुः । शंबरः ।
 “शंबरः । संवरः । शंढणोति दृञ्वरणे । रोहिपः । रोहिपंकचृणेक्षेत्रोहिपोहशिणंतरइति विश्वप्रकाशः । ” गोकर्णः । पृषतः । ऐणः ।
 ऋथ्यः । “ऋथ्यः । एणः कुरंगमोरिष्यः सादृश्यश्चाहलोचनइति त्रिकांडशेषात् । तत्ररिष्योपि । ” रोहितः । “लोहितः ” चमरः । एतेद्वादशमृगाः मृ-
 गभेदाः । एकैकं । तत्र कृष्णसारः कृष्णवर्णनमिश्रः कृष्णमृगइतिख्यातः । रुहंशांतरभाषायां भुवार “रोहं” इतिख्यातः । न्यंकुनार्गुणइतिख्यातः
 गंधर्वः । “गंधर्वः शरभोरामः सृमरोग

कृष्णसाररुहंरंकुशंबरोहिपः ॥ गोकर्णपृषतैणश्चरोहिताश्चमरोमृगाः ॥ १० ॥ गंधर्वः शरभोरामः सृमरोग

कृष्णसाररुहंरंकुशंबरोहिपः ॥ गोकर्णपृषतैणश्चरोहिताश्चमरोमृगाः ॥ १० ॥

वयःशशः ॥ इत्यादयो मृगेंद्राद्यागवाद्याः पशुजातयः ॥ ११ ॥
 इतिख्यातः । शंबरः । सांवा । “सांबर” इतिख्यातः । रोहिपः रोही इतिख्यातः । गोकर्णः । गोंवइतिख्यातः । पृषतः बिडुविशिष्टः पुषिवइतिख्यातः
 एणश्चाहनेत्रः । ऋष्यः शीघ्रगामी । रोहितोरक्तवर्णः । चमरश्चामरोपयोगिपुच्छः ॥ १० ॥ गंधर्वः । शरभः । रामः । सृमरः । गवयः । शशः । एते
 पदमृगभेदाः । “शरभस्तालव्यादिः । ” तत्रगंधर्वो गंधविशिष्टः । शरभोलङ्गीसराइतिप्रसिद्धः । रामोरमणीयरूपोमृगभेदः । सृमरः सरणशीलः । ग-
 वयः गवाइतिख्यातः । शशः ससाइतिख्यातः । एकैकं । इत्यादयः गंधर्वादयः आदिशब्दानुक्तावनपोनादयो ये च पूर्वोक्ता मृगेंद्राद्याः सिंहाद्याश्चम-
 रांताः ये च वर्गान्तरे वक्ष्यमाणगवाद्याः गोहस्यश्वादयः ते सर्वे पशुजातयः पशुशब्दवाच्याइत्यर्थः । एकं ॥ ११ ॥

अधोगंता । खनकः । एकः । पुंष्वजः । उंदुरः । पंचक्षेपकश्लोकगतनामानि मूषकस्य । " उंदुरुः । मूषकः । " जहस्वोपधदीर्घोपधमुपमपधानुभ्यां कुनिमुपकः मपक इति द्वयं । " आलुः । त्रयं मूषकस्य, उदुरुंदुरुंदुर इति शब्दान्त्रे । गिरिका । बालमूषिका । द्वेस्वल्पमूषकजातेः । " खर्वोखुर्वालमूषिकेति दुर्गः । " छुछुंदरीगंधमुखीदीर्घतुंडी दिवाधिकेति श्लोकाधिके चिदत्र पठति । सरटः । ककलासः । " ककलाशः । ककुलासः । " द्वे सरडा इति ख्यातस्य । मुसली । गृहगोधिका । " गृहगोलिकेत्यपि पाठः । " द्वे गृहगोधायाः । " पाल इति ख्यातायाः । " मुसतिसंशयं खडयति शुभाशुभसूचकत्वात् मुसलीद्वीपंता । मुशलीति । तालव्यमध्यापि । ज्येष्ठास्त्रीकुट्यामस्याचगृहगोधागृहालिकेति कोशांतरं ॥ १२ ॥ लूता । तंतुवायः । " तंत्रवायः । "

"अधोगंतातुखनकोवृकः पुंष्वज उंदुरः ॥ उंदुरुर्मूषकोप्याशुगिरिका बालमूषिका ॥ सरटः ककलासः स्यान्मुसली गृहगोधिका ॥ १२ ॥ लूतास्तीतंतुवायोर्णनाभमर्कटकाः समाः ॥ नीलंगुस्तुर्कमिः कर्णजलौकाः शतपद्युभे ॥ १३ ॥

ऊर्णनाभः । मर्कटकः । चत्वारिऊर्णनाभस्य । " कोष्ठी कोष्ठी इति ख्यातस्य । तत्र लूतानित्यं स्त्री । नीलंगुः । कर्मिः । " कर्मिः । कर्मिर्नाकमिव ल्कोटलाक्षायां रुमिलेखर इति मेदिनी । इमामये भवेत्सुप्तिकीटचकमिचकमि रिति रभसः । " द्वे अपि पुंसि । क्षुद्रकीटमात्रस्य । " कुसुरडा घुल्ले इति ख्यातस्य । नीलांगुरिति दीर्घमध्योपि । " नीलंगुरपि नीलांगुरिति द्विरूपकोशः । " कर्णजलौकाः । शतपदी । द्वे स्त्रीलिंगे । कर्णजलूका । " धौण, गोम, वळोजी " इति ख्यातायाः शतं पादाय स्याः सा । " कर्णजलूका कर्णजलौकेति च दावंतापि " ॥ १३ ॥

दृश्विकः । शूककीटः । द्वेशूककीटस्य । “ऊर्णादिभक्षकस्य कसरदतिख्यातस्य ।” शूकंशूकाकारंलोमतद्युक्तसर्वगःकीटः शूककीटः । अलिः । “आलिः ।” दृश्विकोद्गुणआलिः स्यादितिबोपालितः । आली । अथालीस्यादृश्विकेभ्रमेपुमानितिकोशांतर ।” द्रुणः । “द्रोणः ।” दृश्विकः । त्रीणि विचूदतिख्यातस्य विपकीटस्य । तत्रालिरिदंतदन्तश्च । पारावतः । “पारापतः कलरवः पञ्चीश्वेनः शशादनदतिरभसः ।” कलरवः । कपोतः । त्रीणिपारावतस्य । पारवा । “खबूतर” इतिख्यातस्य । पारावतः कपोतः स्यात्कपोतोविहगांतरदतिविश्वः । शशादनः ॥ १४ ॥ पञ्ची ।

दृश्विकः शूककीटः स्यादलिद्रुणौतदृश्विके ॥ पारावतः कलरवः कपोतोथशशादनः ॥ १४ ॥
पञ्चीश्वेनउलूकस्तुवायसारतिपेचकौ ॥ “दिवंधः कौशिकोघूकोदिवाभीतोनिशादनः ॥”
व्याघ्राटः स्याद्भरद्वाजः खंजरीटस्तुखंजनः ॥ १५ ॥

श्वेनः । त्रयं ससाणादतिख्यातस्य । उलूकः । वायसारातिः । पेचकः । त्रयमुलूकस्य । घूक । “घुबड पेचापक्षी” इतिख्यातस्य । “दिवंधः कौशिकः । घूकः । दिवाभीतः । निशादनः । पंचकमप्युलूकस्य ।” व्याघ्राटः । भरद्वाजः । द्वेभरद्वाजस्यपक्षिणः । “कुक्कुडकौबा । कुंभारकौवादतिख्यातस्य ।” खंजरीटः । खंजनः । द्वेचलसुष्पस्यपक्षिविशेषस्य । “ताजवा तद्यरदतिख्यातस्य ।” ॥ १५ ॥

लोहपृष्ठः । कंकः । द्वेवाणोपयोगिपत्रस्यपक्षिभेदस्य । चापः । “चासः । दक्षपक्षिभिदोश्चासदतिदंत्यातिपुरुद्रः ।” किकीदिविः । किकिदिविः । किकिदिविः । किकीदिविः । किकिः । किकी । दिवः । चापोदिविः किकिः स्मृतइतिव्याडिः ।” द्वे चारंगौ । “चाप. चास.” इतिख्यातस्य । कलिंगः । भृंगः । धूम्याटः । ग्रीणिफेंजुहार । “मस्तकचूडपक्षी” इतिख्यातस्य । “धूमसमूहइवाटतीतिधूम्याटः ।” शतपत्रकः ॥ १६॥ दार्वीघाटः । द्वे बटफोरा । सुतारपक्षी । काष्ठकुह टांकारी ।” इतिख्यातस्य । सारंगः । शारंगः । शारंगश्चातकेख्यातः शबलेहरिणे

लोहपृष्ठस्तुकंकः स्यादथचापः किकीदिविः ॥ कलिंगभृंगधूम्याटा अथस्याच्छतपत्रकः ॥ १६॥
 दार्वीघाटोऽयसारंगस्तोककश्चातकः समाः ॥ रुकंवाकुस्ताम्रचूडः कुक्कुटश्चरणायुधः ॥ १७॥
 चटकः कलविंकः स्यात्तस्यस्त्रीचटकातयोः ॥ पुमपत्येचाटैकरस्रपत्येचटकैवसा ॥ १८ ॥

पिचेतितालव्यादावजयः ।” तोककः । चातकः । ग्रीणिचातकस्य । रुकंवाकुः । ताम्रचूडः । कुक्कुटः । चरणायुधः । चत्वारिकुक्कुटस्य । “कौवडं इतिख्यातस्य ।” ॥ १७॥ चटकः । कलविंकः । द्वेचटकस्य ॥ “चिमणी इतिख्यातस्य ।” तस्यचटकस्यस्त्रीचटकेत्येकं । तयोश्चटकस्य चटकायाश्चपुमपत्ये चाटैकरदत्येकं । तयोस्तपत्येस्त्रीरूपेऽपत्येचटकेत्येकं ॥ १८ ॥

कर्करेटुः । “कर्करेटुः ।” करेटुः । “करेटुः” । द्वे अशुभवादिनिपक्षिभेदे । कंकरेट । “करेटु कंकरेटु स्यात्करेटु-
कर्करेटुकदतिरभसः ।” कृकणः । कंकरः । द्वे करकदतिख्यातस्य करेटुभेदस्य । कृदतिकणतिशब्दं करोति कृकनाणति शब्दं करोति वा ।” वन

कंकरेटुः करेटुः स्यात्कृकणकंकरैसमौ ॥ वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिकइत्यपि ॥ १९ ॥
काकैनुकरटारिष्टबलिपुष्टसकृत्पजाः ॥ ध्वांस्वात्मघोषपरभृद्वलिभुग्वायसा अपि ॥
“सएवचचिरंजीवीचैकदृष्टिश्चमौकुलिः ॥” २० ॥

प्रियः । परभृतः । कोकिलः । पिकः । चत्वारिकोकिलस्य ॥ १९ ॥ काकः । करटः । अरिटः । बलिपुष्टः । सकृत्पजाः । ध्वांसः । आत्मघोषः ।
परभृत् । बलिभुक् । वायसः । दशकाकस्य । “चिरंजीवी । एकदृष्टिः । मौकुलिः । मौकलिरपि । एतदपि त्रयं काकस्य ।” परभृतो । बलि
भुजो ॥ २० ॥

द्रोणकाकः । काकोलः । द्वे काकभेदस्य । “होवकावळा । कण्णकावळा ।” इतिख्यातस्य । “द्रोणोस्त्रियामाढकेस्यादाढकादिचतुष्टये । पुमान्कृ
पीपतोरुणाकाकेस्तीनीश्वंतर इतिमेदिनी । द्रोणः कृपीपतोरुणाकाक इति विश्वप्रकाशः । द्रोणकाकोदयकाकोवृद्धकाकोवनाश्रय इति
पः ।” दान्यूहः । “दान्यूहः ।” कालकंठकः । द्वे बाह्वे “अयकाक । जलकाक ” इतिख्यातस्य । कालेवर्षकालेकंठोऽस्य कालकंठकः । आतापी ।
आतापी । आतापिभिर्भवेच्चिह्न इति विश्वप्रकाराः । ” चिह्नः । द्वेचिह्नस्य । घार इति प्रसिद्धस्य । आतापिनौ । दाक्षाय्यः । गृध्रः । द्वेगृध्रस्य ।

द्रोणकाकस्तुकाकोलोदात्त्यूहः कालकंठकः ॥ आतापि चिह्नौ दाक्षाय्यगृधौ कीरश्रुकौ समौ ॥ २१ ॥
कुङ्कुचौ चोथवकः कव्हः पुष्कराहस्तुसारंसः ॥ कीकश्चक्रश्चक्रवाकीरयांगान्द्वयनामकः ॥ २२ ॥

गीध इति ख्यातस्य । दाक्षाय्य इति द्वितालव्यसंयुक्तां त्यपाठः सर्वत्र दृश्यते । दक्षवृद्धोशीघ्राथश्च शुदक्षिस्त्रिहिगृहीत्याय्यः । दक्षाय्यः । दक्षाय्यस्यायं
अण् दाक्षाय्यः ” कीरः । शुकः द्वेकीरस्य । “ रावा । राघू । पोपट इति ख्यातस्य ।” ॥ २१ ॥ कुङ्कु । कुञ्चः । “ कुञ्चः ” द्वे ठेक । “ कुङ्कुचा ” इति
ख्यातस्य । नच कुङ्कुचांतः । कुञ्चौ । वकः । कव्हः । द्वेवकस्य । “ वगळा इति ख्यातस्य ” केजलज्ज्यते शब्दं कुरुते कव्हः । कंक इति पाठः । “ अयं
पाठः कुचास्तीति न दृश्यते । किंतु सर्वत्र कव्ह इत्येव ।” पुष्कराहः । सारसः । द्वे सारसस्य । पुष्कराहः पद्मपर्यायनामकः । कीकः । “ कुकः । ” व
कः । चक्रवाकः । रथांगः । चत्वारिचक्रवाकस्य । रथांगस्य चक्रस्य ये आह्वयाः नामानि तन्नामकः ॥ २२ ॥

कादंवः । कलहंस । द्वे कलोमधुरवाक्सचासौहस्यतस्य वक्कइतिप्रसिद्धस्य । उल्कोभाः । कुरः । द्विकुरस्य । कुरसीदतिप्रसिद्धस्य । "हंसः । श्वे-
तगरुत् । चक्रग । मानसौका । चत्वारि हंसस्य । बहुत्वविश्वक्षायामबहुवचने ॥ २३ ॥ येसिताः देहेनशुद्धाः चंचुचरणैर्लोहितैरुपलक्षिताहसास्ते
राजहसा स्युरित्येकं । चंचुसहिताश्चरणास्तेरितिबिग्रहः । अन्धथाप्राण्यगत्वादेकवचनंबुवारि । लक्षणेत्तृतीया । "हसानाराजाराजहंसः । " मलिनै-

कादंवःकलहंसःस्यादुब्बकोशकुरैसमौ ॥ हंसास्तुश्वेतगरुतश्चक्रांगामानसौकसः ॥ २३ ॥
राजहंसास्तुतेचंचुचरणैर्लोहितैःसिताः ॥ मलिनैर्मल्लिकाक्षस्तेधार्तराष्ट्राःसितेतरैः ॥ २४ ॥

रीपद्भूमेश्चचरणैस्तेसिताहंसामल्लिकाक्षान्दलुच्यते । एकं । मल्लिकाकाराणिअक्षीणियेपाते । 'मल्लिकाख्याइत्यपि' । सितेतरैः कृष्णवर्णैः चंचुचरणैः ।
लक्षितास्तेधार्तराष्ट्रा स्युः । एकं ॥ २४ ॥

शराटिः । “शरातिः । शराली । शराटिः । शराडिः । आडिः शरालिर्वरटीगंधोलीवानरीकपीतिस्त्रीलिङ्गकादिरत्नकोशः । ” आटिः । “आटी । ” आडिः । “आडी ” त्रयस्त्रीलिङ्गं । आडोतिख्यातस्य पक्षिण । “ आटिः पुल्लिगोपिकचित्र । ” बलाका । विसकंठिका । द्वे बालेदो क । “ वगळा ” इतिख्यातस्य वकभेदस्य । विसमिवदीर्घः कंठोऽस्याः विसकंठिका । हंसस्य योपित्स्त्रीवरटास्यादित्येकं । सारसस्य स्त्रीनुलक्ष्म णेत्युच्यते । “ निर्मकारोपि । लक्ष्मणश्चैव सारसद्वयमरमाला । लक्षणं नाम्निचिन्हे च सारस्यालक्षणा कचिदिति विध्वः । ” एकं ॥ २५ ॥ जतुका ।

शरारिरारिर्दिश्ववलाकविसकंठिका ॥ हंसस्य योपिद्वरटासारसस्य तुलक्ष्मणा ॥ २५ ॥
जतुकाजिनपत्रास्यात्परोष्णं तैलपायिका ॥ वर्वणा मर्दिकानीलासरवामधुमक्षिका ॥ २६ ॥

“जतुका ” अजिनपत्रा । द्वे बटुरी । “ चामचिराद् ” इति ख्याते पक्षिभेदे । अजिनं चर्म तद्वेपथ्रे पक्षौघस्याः सा । परोष्णी । “ परोटी । ” तैलपायिका । द्वे पक्षयुक्ते कीटकविशेषे तैलजुवा । “ वाघूळ ” इति ख्याते । तैलं पिवती व तैलपायिका । चत्वार्यपि जतुकाया इत्येके । वर्वणा “ वर्वणा ” मक्षिका । “ मक्षीका । ” नीला । त्रयं मक्षिकायाः । सरघा । मधुमक्षिका । द्वे मक्षिकाभेदस्य । “ मधमाशी इति ख्यातस्य । ” ॥ २६ ॥

पतंगिका । पुत्तिका द्वे मधुमक्षिकाभेदस्य । द्यंतुसरघातः क्षुद्रा यन्निमित्तो मधुभेदः । माक्षिकं तैलवर्णस्यादृतवर्णतुषौत्तिकमिति । वंशः । वनमक्षिका । द्वे “मोठीडास रानमाशी” इति ख्यातस्य । तेषां दशानाजातिर्याख्यासादंशीत्युच्यते । “एक डांस इति ख्यातस्य ।” गंघोली । वरटा । “वरटी । वरटावरटीहंस्योस्तत्पतौ वरटः ।” द्वे वरटी । “गधीणमाशी” इति ख्यातस्य । तत्र गंघोली डीपंता । वरटास्त्रीपुंसयोः ॥ २७ ॥ भृ

पतंगिकापुत्तिकास्यादंशस्तुवनमक्षिका ॥ दंशीतज्जातिरल्पास्यादंघोली वरटाद्वयोः ॥ २७ ॥
भृंगगरीक्षीरुकाचीरीक्षिह्लिकाचसमाइमाः ॥ समौपतंगशलभौखद्योतोज्योतिरिगणः ॥ २८ ॥

गारी । क्षीरुका । क्षीरिका । क्षिरिका । क्षीरिका । “क्षिह्लिका । क्षिह्लिका । क्षीलिका । चित्तिका ।” चत्वारि क्षिह्ली
“मुखूट चिलटद्व्यादख्यातस्य ।” क्षीदतिरोतिक्षीरुका । चोदतिरोतिक्षीरुका । याहिरात्रौ अदृश्यासतीस्वनति । तथाच प्रयोगः । अदृश्यक्षिह्लीस्वन
कर्णशूलैरिति । समादृत्येनचतुष्टयमेककार्थकभिसुक्तं । इमादतिस्त्रीत्वनिश्चयः । पतंगः । शलभः । द्वे टोळ “दीपपतंग” इति ख्यातस्य । खद्यो
तः । ज्योतिरिगणः । द्वे खद्योतस्य । “काजवादतिख्यातस्य” ॥ २८ ॥

मधुव्रतः । मधुकरः । मधुलिङ् । मधुपः । अली । द्विरफः । पुष्पलिङ् । भृंगः । पट्पदः भ्रमरः । अलिः । एकादशभ्रमरस्य । अमधुकरे मधुकरशब्दो
 लुढः । मधुकिरतिविक्षिपतीतिवा । मधुलिहौ । पुष्पलिहौ ॥ २९ ॥ मयूरः । वह्निः । वही । नीलकंठः । भुजंगभुक् । शिखावलः । शिखी । केकी ।
 मेघनादानुलासी । नव मयूरस्य । वह्निोदितः । वह्निोदितः । भुजंगभुजौ । शिख्यादित्रयमिन्नंतं । मेघनादमनुलसत्यवश्यमेघनादानुलासी ॥ ३० ॥ म

मधुव्रतोमधुकरोमधुलिणमधुपालिनः ॥ द्विरफपुष्पलिङ्भृंगपट्पदभ्रमरालयः ॥ २९ ॥
 मयूरोवह्निोवहीनीलकंठोभुजंगभुक् ॥ शिखावलःशिखीकेकीमेघनादानुलास्यपि ॥ ३० ॥
 केकावाणीमयूरस्यसमौचंद्रकमेचकौ ॥ शिखाचूडाशिखंडस्तुपिच्छवर्हेनपुंसके ॥ ३१ ॥
 स्वर्गेविहंगविहंगमविहायसः ॥ शकुंतिपक्षिशकुनिशकुंतशकुनद्विजाः ॥ ३२ ॥

यूषाणोकेकेत्युच्यते । एकं । चंद्रकः । मेचकः । द्वेपिच्छस्य नेत्राकारचिह्नस्य । “वह्निंकंठसंवर्णमेचकंब्रुवतेबुधादितिकात्यः ।” शिखा । चूडा
 द्वे मयूरशिखायां । शिखंडः । पिच्छं । वर्हं । त्रीणिमयूरपिच्छस्य ॥ ३१ ॥ स्वर्गः । विहंगः । विहंगमः । विहायाः । शकुंतिः । पक्षी ।
 शकुनिः । शकुंतः । शकुनः । द्विजः ॥ ३२ ॥

पतत्री । पची । पतगः । पतन् । पत्रयः । अंढजः । नगौकाः । वाजी । विकिरः । विः । विष्किरः । पतत्रिः ॥ ३३ ॥ नीडोद्ववः । गरुत्मान् । पि
त्सन् । नभसंगमः । सप्तविरतिः पक्षिमात्रस्य । शकुन्तिरिदंतः । शकुन्तोदंतः । विरित्येकाक्षरं नाम । नभसंगम इति पंचाक्षरं । अथतेषां विशेषावश्य
तदतिशेषः । हारीतोद्देशात्तत्रापया हरिल “ तिलगिरूपक्षी ” इति ख्यातः । “ हरितइतीकारन्हस्योपि । ” मद्रुः । जलकाकः । “ पाणकावळा इति

पतत्रिपत्रिपतगपतत्पत्र्यांढजाः ॥ नगौकोवाजिविकिरविविष्किरपतत्रयः ॥ ३३ ॥
नीडोद्वागरुत्संतः पित्संतो नभसंगमाः ॥ तेषां विशेषपाहारीतो मद्रुः कारंढवः पुवः ॥ ३४ ॥

ख्यातः । ” कारंढवः । करदुवादति ख्यातः । “ अयं काकं तुडोदीर्घपादः कृष्णवर्णः । ” पुवः । पुडैरी “ पाणकोद्वडा ” इति ख्यातः । “ पुवः पुडैरु
तौकपो । शब्दे करं डे वे म्लेच्छजातौ भेलक भेलयोः । कमनिशमही भागे कुलके जलवायसे । जलांतरे पुवंग धतृणे मुस्तक भिद्यपी सिहे मचंद्रः । ” ॥ ३४ ॥

नित्तिरिः । “ नित्तिरः । कपोतलावतित्तिरादतिवाचस्पतिः । ” नित्तिरपक्षीइतिप्रसिद्धः । लावोलता “ लावापक्षी ” इतिप्रसिद्धः । जीवजीवोभयतुल्यपत्रकः । “ जीवजीवयतीति जीवजीवः । तद्वर्तनेन विपनाशनात् । जीवजीवो जिवाजिवश्चेत्यपि । ” चकोरकश्चकोरः । योयंचंद्रिकयानृप्यति । कोयष्टिकः । कौण्डादितिरव्यातः । टिटिभक्तः । टिटिभक्तः । टिटिभदत्यपि । ” टिटिभदतिरव्यातः । वर्तकश्चित्र

नित्तिरिःकुक्कुभोलावो जीवजीवश्चकोरकः ॥ क्रोयष्टिकटिटिभकोवर्तकोवर्तिकादयः ॥ ३५ ॥
गरुपक्षश्छर्दाःपत्रपत्रंचतनूरुहं ॥ स्त्रीपक्षतिःपक्षमूलंचंचुखोटिरुभेस्त्रियो ॥ ३६ ॥

पक्षः पक्षिभेदः । “ गांजीणपक्षी इतिरव्यातः । ” वर्तिका । वटर्द “ वनचटक ” इतिप्रसिद्धा । स्त्रियांवर्तकित्यपि । आदिशब्दान् सारिका कपिजलादयः । एकैकं ॥ ३५ ॥ गरुत् । पक्षः । छर्दः । पत्रं । पत्रं । तनूरुहं । पट्टपक्षस्य । गरुतौ । पक्षौ । छटौ । पक्षसीचस्पतौपक्षावितिशुभांकः । चंचूश्चंचुस्तथात्रोटिरिति हलायुधः ॥ ३६ ॥
“ पक्षतीतिङ्गीषंतोपि ” एकं । चंचुः । त्रोटिः । द्वे पक्षितुंडस्य ।

प्रडीनं । उड्डीनं । संडीनं । एतास्त्रिस्तःखगानांगतिक्रियाः गमनव्यापाराः । गतिविशेषादत्यर्थः । तत्रप्रहीनं तिर्यग्गमनं । उड्डीनं ऊर्ध्वगमनं संडीनं सं-
 गतगमनं । पेशी । “पेशिः” कोशः । “कोषः” अंडं । त्रयमंडस्य । तत्रपेशीस्त्री । कोशोस्त्रिया । अंडं द्विहीने । छीबेइत्यर्थः । रूपभेदेनैवछी-
 बत्वेसिद्धेद्विहीनदस्युक्तिः साहचर्येणप्राप्तमस्त्रीत्वंवारयति “पेशीनामांसखंडानांकोशोभांडागारदतिनामैक्यमितिस्वामी ।” कुलायः । नीडं । द्वेप-
 क्षिग्रहस्य । “घरटा, खोपा, कोटं दतिप्रसिद्धस्य ॥३७॥” पोतः । पाकः । अर्भकः । डिभः । पृथुकः । शावकः । शिशुः । सप्तकं शिशुमात्रस्य ।

प्रडीनोड्डीनसंडीनान्येताःखगगतिक्रियाः॥ पेशीकोशोद्विहीनैडंकुलायोनीडमस्त्रियां॥ ३७॥

पोतःपाकोर्भकोडिभःपृथुकःशावकःशिशुः॥ स्त्रीपुंसौमिथुनंदंयुग्मंतुयुगुलंयुगं॥ ३८॥

“स्त्रियांतुपोनीडीबंता । पाका । अर्भका । डिभा । पृथुका । एतेचटाबंताः ।” स्त्रीपुंसौ । मिथुनं । द्वंद्वं । त्रीणिस्त्रीपुरुषरूपयुग्मस्य । स्त्रीचपु-
 मांश्चस्त्रीपुंसौ । अचतुरविचतुरेतिसाधुः । द्वंद्वशब्दस्यस्त्रीपुंसपरत्वेकालिदासप्रयोगः । द्वंद्वानिभावंक्रिययाविवत्रुरिति । युग्मं । युगुलं । युग । त्रयं
 युग्मस्य । केचिनुद्वंद्वयुग्मेदतिसमस्तंपठित्वाद्वद्वादिचतुष्टयंसमानमाहुः ॥ ३८ ॥

समूहः । निवहः । व्यूहः । संदोहः । विसरः । व्रजः । स्तोमः । ओघः । निकरः । व्रातः । वारः । संघातः । संचयः ॥ ३९ ॥ समुदायः । समुदयः । समवायः । चयः । गणः । संहतिः । वंदं । निकुरंबं । कदंबकं । द्वाविंशतिः समूहस्य । तत्रसंहतिः स्त्रियां । “वारःसूर्यादिविवसेद्वारेऽवसरवंदयोः । कुञ्जद्वसेहरेवारंमयस्यभाजनदतिविश्वप्रकाशः” ॥ ४० ॥ वंदमेदाः । समुदायविशेषावक्ष्यंतइतिशेषः समैः सजातीयैः प्राणिभिरप्राणिभिर्वासमूहो

समूहो निवहव्यूहसंदोहविसरव्रजाः ॥ स्तोमौघनिकरव्रातवारसंघातसंचयाः ॥ ३९ ॥ समुदायः समुदयः समवायश्चयोगणः ॥ स्त्रियांनुसंहतिर्वंदनिकुरंबकदंबकं ॥ ४० ॥ वंदमेदाः समैर्वर्गः संघसार्यैर्नुजंतुभिः ॥ सजातीयैः कुलंयूयंतिरश्वांपुन्रपुंसकं ॥ ४१ ॥ पशूनांसमजोन्येषांसमाजोऽथसधर्मिणां ॥ स्यान्निकायः पुंजरशीतूत्करः कूटमस्त्रियां ॥ ४२ ॥

वर्गइत्युच्यते । एकं । यथामनुष्यवर्गः । शैलवर्गः । सजातीयैर्विजातीयैरपिजंतुभिः प्राणिभिरवसमूहः संघः सार्यइतिचोच्यते । द्वे यथापशुसंघः । वणिक्सार्यः । सजातीयैर्जंतुभिरवकुलं यथाविप्रकुलं । एकं । तिरश्चामेवसजातीयानां समूहोयूयं । यथागृगयूयं । एकं ॥ ४१ ॥ पशूनामेववंदं समजइत्युच्यते । एकं । अन्येषांपश्वतिरिक्तानांवंदंसमाजः । यथाश्रोत्रियसमाजः । एकं । सधर्मिणां एकधर्मवतांसमूहो निकायः । यथाश्रोत्रियनिकायः । पुंजः । “पिंजः । राशिः । उत्करः । कूटं । चत्वारि धान्यादिराशेः । “कूटं पुन्रपुंसकं ।” ॥ ४२ ॥

तद्वर्णतेपांकपोतादीनांसमूहेकापोतादीनिस्त्युः । यथाकपोतानांसमूहः कापोतं । शुक्रानांसमूहः शोकं । एवंमयूराणांसमूहःमायूरं । तित्तिराणांसमूहो
तेत्तिरं । कपोतादिभ्यः अनुदात्तादेरब् । आदिशब्दान्काकमित्यादि । येगृहासक्ताः क्रीडार्थंपंजरदौस्थापितादतियावत् । तेपक्षिमृगाः छेकागृह
कादितिचस्त्युः । द्वे । गृह्माएवगृहसकाः स्वार्थकम् ॥ इतिसिंहादिवर्गः ॥ ७ ॥ मनुष्याः । मानुषाः । मनुजः । मानवाः । नराः । पु
मांसः । पंचजनाः । पुरुषाः । पुरुषाः । नरः । एकादश मनुष्याणां । नृशब्दस्यैकवचनंतुना । पुमांसइत्यादि पंचक्रंतुपुंव्यक्तावपिप्रायेणप्रयुज्यते । य

चजनाः । पुरुषाः । नरः । एकादश मनुष्याणां । गृहाश्चैव कर्माणि ॥ ४३ ॥ इति सिंहा
कापोतशौकमायूरनैत्तिरादीनि तद्गणे ॥ गृहासक्ताः पक्षिभ्यः पञ्चनाः पुरुषाः पूरु
दिवर्गः ॥ ४४ ॥ मनुष्यामानुषामत्यामनुजामानवानराः ॥ स्युः पुमांसः पञ्चनाः पुरुषाः पूरु
पानरः ॥ ४५ ॥ स्त्रीयोपि द्रवलाद्यो पानारी सोमं तिनीबधूः ॥ प्रतीपदर्शिनी वामावन्ति नाम हि लातया ॥ ४६ ॥

पानरः॥३॥ स्त्रीयोपिद्वलाद्योपानारीसीमातनावधूः॥ प्रतापदाराणां पानार्योऽपि च वधूः॥ “जोषेति च वर्ग
थापुंस्कोकिलः ॥ १ ॥ स्त्री । योषित् । जोषिता । योषितेत्यपि । स्त्रीवधूर्योपितांगनेति त्रिकांशशेषः ।” अबला । योपा । “जोषेति च वर्ग
नृतीयादिः ।” नारी । सीमंतिनी । वधूः । प्रतीपदर्शिनी । वामा । वनिता । महिला “महस्योत्सवस्य इलाभूमिरिति विग्रहे महेला । महंतुत्सवं लातीति
महेलापि ।” एकादशस्त्रियाः । स्त्रियो । योषितौ । वध्यौ ॥ २ ॥

श्री० विशेषः स्त्रीणांभेदावध्यंतदतिशेषः । अंगनेत्येकं प्रशस्तांग्याः । एवंरामापर्यंतमेकैकं । तत्रभीरुर्भयशीला । “भीरुरिति दीर्घाकारांता । भीरुर्भीरू
 श ।” कामिनी कामयमाना । वामलोचना चारुनेत्रा । प्रमदा प्रकटकामवेगा । मानिनी प्रणयकोपवती । कांता मनोहरा । ललनाललनयुक्ता । नि
 तयिनी ॥३॥ सुंदरी शोभनावयवा । “सुंदरापि” । रमणी रमयंती । “रमणापि” रामा रममाणा । कोपना । “कोपनी । कोपिनी ।” भामिनी । द्वेको
 पशीलायाः । वरारोहा । “वरः आरोहो नितंबोऽस्याः” मत्तकाशिनी । “मत्तकासिनो” उत्तमा । वरवर्णिनी । “वरः वर्णोऽस्य स्याः” चत्वारिगुणैरुत्कृ

विशेषास्त्वंगनाभीरुः कामिनी वामलोचना ॥ प्रमदा मानिनी कांता ललना च नितंबिनी ॥ ३ ॥

सुंदरी रमणी रामा कोपना सैव भामिनी ॥ वरारोहामत्तकाशिन्युत्तमा वरवर्णिनी ॥ ४ ॥

कृताभिपेकामहिषी भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रियः ॥ पत्नी पाणिगृहीती च द्वितीया सहवर्भिणी ॥ ५ ॥

दायाः स्त्रियाः । यद्वा उत्तमेति न पर्यायः किनु उत्तमा स्त्री सितस्पर्धाया ज्ञेयेति तदर्थः । शीते मुखेण सर्वांगी घ्रीष्मे या सुखशीतला । भर्तृभक्ता च यानारी
 विज्ञेया वरवर्णिनीति रुद्रः ॥ ४ ॥ यारुताभिपेकानृपस्त्री सामहिषीत्येकं । अन्या अकृताभिपेकानृपस्त्रियो भोगिन्यदत्युच्यन्ते । एकं । पत्नी । पाणि
 गृहीती । द्वितीया । “द्वयोः पूरणी द्वितीया । द्वितीया तिथिगेहिन्यो द्वितीयः पूरणे द्वयोरिति हेमचंद्रः ।” सहवर्भिणी ॥ ५ ॥

भार्यी । जाया । “जायतेऽस्यां । जायायास्तद्विजायात्वंयदभ्यां जायतेपतिरितिमनुः ।” दाराः । “दारयंतिभातृन् । दृविदारणेणिजंतः ।” सप्त परिणीतायाःस्त्रियाः । तत्रदारशब्दो नित्यं पुंसि बहुवचनांतश्च । “दारशब्दटाबंतोपि । कोडाहारातथादारात्रयएतेयथाक्रमं । कोडेहारेचदारेषुशब्दाः प्रोक्तामनीविभिरितिहेमचंद्रान् ।” पाणिर्गृहीतोऽस्याः पाणिगृहीती । डीषता कुटुंबिनी । पुरंधी । ‘पुरंधिः’ द्वे पतिपुत्रादिमत्याः । मुचरित्रा । स

भार्यजायाथपुंभूमिदार्गःस्यात्तुकुटुंबिनी॥ पुरंधीसुचरित्रातुसतीसाध्वीपतिव्रता॥ ६॥
 कृतसापत्निकाऽध्युदागधिविनाथस्वयंवरा॥ पतिवराचवर्याथकुलस्त्रीकुलपालिका॥ ७॥

ती । साध्वी । पतिव्रता । चत्वारिपतिसेवातत्परायाः ॥ ६ ॥ कृतसापत्निका । अध्यूदा । अधिविन्ना । त्रीणि कृतानेकविवाहस्य । पुंसोयाप्रथमोढास्त्रीतस्याः । कृतसापत्निकंसपत्नीभावोऽस्याः सा । “कृतसापत्निकेतिपाठः ।” स्वयंवरा । पतिवरा । वर्या । त्रीणिस्वेच्छयापतिवरणोद्युक्तायाः । स्वयं दणुतेस्वयंवरा । कुलस्त्री । कुलपालिका । द्वेकुलवत्याः ॥ ७ ॥

कन्या । कुमारी । द्वे प्रथमवयसिर्वर्तमानायाः । गौरी । नम्रिका । अनागतार्तवा । त्रीणि अदृष्टरजस्कायाः । अनागतं अप्राप्तं रजोयस्याः सा । अष्ट वर्षाभवेद्गौरीदशमेतन्म्रिकाभवेदितितस्यावांतरभेदः । मध्यमा । दृष्टरजाः । द्वे प्रथमप्राप्त रजोयोगायाः । तरुणी । तुलूवनतरणयोः । चौरश्च लोवेत्यनन । “तरुनी । तलूनः । पवनेधूनि युवत्यांतलुनी स्थेति मेदिनी ।” युवतिः । “युवती तिङीपंतिकेच्चित् । यूनी तिङीपंतोन्यत्र ” द्वे मध्यमवयसि वर्तमानायाः ॥ ८ ॥ सुपा । जनी । “जनिः ।” वधूः । त्रयं पुत्रादिभार्यायाः । “वधूः पत्न्या सुपानार्याः स्पृक्कासारित्रयोरपि । नवपरिणीतायांचेतिहे

कन्याकुमारगौरीतुनमिकाऽनागतार्तवा॥ स्वान्मध्यमादृष्टजस्तर्हणीयवतिःसमे॥८॥

समास्तुपार्जनीवध्विर्विंशतुसुवासिनी॥ इच्छावतीकामुक्रास्यादृपस्यतीतकामुकी॥ ९॥

मानवधूरित्येकं नबोढायाः सिया अपि ।” चिरिटी । चिरंटी तु सुवासिन्यां स्याद्वितीयवयस्त्रियामिति विश्वप्रकाशः । ” सुवासिनी । द्वे किंचिद्द्वयोवनायां परिणीतायां । सुपुत्रसत्सुवासिनी । ” स्ववासिनीत्यपि पाठः । तत्रस्वेपुत्रादिपुत्रवस्तुरीलमस्यादतिविग्रहः । स्ववासिन्यां चिरिटी स्याद्वितीयेवयसि सितियामितिरुद्धः ।” दृच्छावती । कामुका । द्वे यभनादीन्द्रावत्याः । वपस्यंती । कामुकी । द्वे ” अश्वरूपवत् ” भेद्युने च्छावत्यां ॥ ९ ॥

याकांतार्थिनी भर्तुः संकेतस्थानं गच्छतिसाऽभिसारिका । यदुक्तं । हित्वा लज्जा भ्रयेऽश्लिष्टा मदेन मदनेनया ॥ अभिसारयेते कान्तं सा भवेदभिसारिकेति ।
एकं । पुंश्चली । धर्विणी । “धर्वणी । कृषधा तोरनिः कर्षणिः ।” बंधकी । असती । कुलटा । इत्वरी ॥ १० ॥ स्वैरिणी । पांशुला । अष्टस्वैरिण्याः ।
या शिशुनारहिता सा अशिन्वी । एकं । निष्यतिसुतापतिपुद्गरहिता सा अबोरा । एकं । “पतिपुत्रवती वीरतिनाममाला ।” विश्वस्ता । विधवा ।

कांतार्थिनी तु या या निसंकेतं साऽभिसारिका ॥ पुंश्चली धर्विणी बंधक्यसती कुलटेत्वरी ॥ १० ॥

स्वैरिणी पांशुला च स्यादशिन्वी शिशुनाविना ॥ अवीरानिष्यतिसुता विश्वस्ता विधवे समे ॥ ११ ॥

आलिः सखी वयस्याथ पतिवती स भर्तुका ॥ वट्टापलिकी प्राज्ञी तु प्रज्ञा प्राज्ञा तु धीमती ॥ १२ ॥

द्वे रंभायाः ॥ ११ ॥ आलिः । सखी । वयस्या । त्रयंसख्याः । “आलिः सखी संतुरालिरालिरावलि रिष्यत इति शाश्वतः ।” पतिवती । स भर्तुका ।
द्वे जीवमर्तुकायाः । वट्टा । पलिकी । द्वे पक्षकेश्यां । प्राज्ञी । प्रज्ञा । द्वे यायुक्मिन् पितृव्यं प्रकर्षेण जानाति तस्याः । प्राज्ञा । धीमती । द्वे बुद्धि-
मत्याः ॥ १२ ॥

याशुद्रस्यभार्यासाविजातोयाऽविशुद्धीलुच्यते । एकं । तज्जाति । शूद्रजानि । " अन्यभार्यापि " शूद्रेत्युच्यते । आभीरी । महाशूद्रो । द्वेगोपालि
 काया । जातिपुंगवयोः । महाराश्रस्यजानौ महाशूद्रस्यस्त्रीत्येवरूपपुंगवेच समा । उभयत्रापिनामद्वयंङीप्रत्ययांतमेवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अर्याणी
 आर्या । द्वेवैग्यजात्युत्पन्नायाः स्त्रियाः । स्वयं वैश्रजानिः भार्यातुयस्यकस्यचिदस्तुइत्यर्थोबोध्यः । एवंक्षत्रिया । क्षत्रियाणी । द्वे स्वयक्षत्रियजानिः
 भार्यातुयस्यकस्यचिन् । उपाध्याया । उपाध्यायी । द्वे स्वयंयाअध्यापिका तस्याः । उपेत्याधीयेततस्याः सकाशादितुपाध्याया । पुराकल्पेतुनारी
 शूद्रोशूद्रस्यभार्यास्याच्छूद्रातज्जातिरेवच ॥ आभीरीतुमहाशूद्रोजातिपुंगवयोःसमा ॥ १३ ॥ अर्याणीस्वय
 मर्यास्यात्क्षत्रियाक्षत्रियाण्यपि ॥ उपाध्यायाप्युपाध्यायीस्यादाचार्यापिचस्वतः ॥ १४ ॥ आचार्यानीतुपुंगवे
 स्वादर्यात्क्षत्रियीतया ॥ उपाध्यायानुपाध्यायीपोटास्त्रीपुंसलक्षणा ॥ १५ ॥

सावित्रीवचनंतथेतिपागशरनाधवीयेयम् । तथास्तु त्वयं मन्त्रव्याख्याकृदाचार्यास्यात् । एक । त्रयमपिसमानार्थमित्येके ॥ १४ ॥ पुंगवेआचार्य
 स्त्रीत्येवंरूपेणैवआचार्यानीत्येकं । आचार्यादणत्वचेतिणत्वाभाव । तथाअर्यस्यस्त्रीत्यर्थेअर्यात्येक । एवंक्षत्रियस्यस्त्रीत्यर्थेक्षत्रिवी । एक । उ
 पाध्यायानी । उपाध्यायी । द्वे उपाध्यायस्य भार्यायाः स्त्रीपुंसलक्षणा स्तनश्मश्रुरूपेणस्त्रीपुंसचिन्हेनयुक्तापोटेत्युच्यते ॥ १५ ॥

वारस्त्री । गणिका । वेश्या । “मूर्द्धन्यमध्यपाठोपि ।” रूपमाजीवा । चत्वारिंशदायाः । “वारस्यद्वंद्वस्यस्त्रीवारस्त्री ।” रूपमाजीवो जीविकायस्याः सार्व-
पाजीवा । सार्वशयगुणवत्त्वाज्जनैः सत्कृतासती वारमुख्यास्यान् । एकं । “वारवेश्याद्वंद्वमुख्यावारमुख्या ” कुट्टनी । शंभली । संभलीतितालव्यादि-
रपि । द्वे परनारीपुंसायोजयिज्या । “शशुरवंभलनेवदतीतिशंभली ।” १९ ॥ विप्रश्रिका । ईक्षणिका । दैवज्ञा । त्रयंशुभाशुभनिरूपिण्याः । रजस्व-
ला । स्त्रीधर्मिणी । अविः । आत्रेयी । मलिनी । पुष्पवती ॥ २० ॥ ऋतुमती । उदक्या । अष्टरजस्वलायाः । स्त्रीधर्मैरजःसोऽस्ति अस्याः सार्वभूमि-

वारस्त्रीगणिकावेश्यांरूपाजीवाः यसाजनैः ॥ सत्कृतावारमुख्यास्याकुट्टनीशंभलीसमे ॥ १९ ॥

विप्रश्रिकास्त्रीक्षणिकादौवज्ञायरजस्वला ॥ स्त्रीधर्मिण्यविशत्रेयीमलिनीपुष्पवत्यपि ॥ २० ॥

ऋतुमत्यप्युदक्यापिस्याद्रजःपुष्पमार्तवं ॥ श्रद्धालुदौहदवतीनिष्कलाविगतार्तवा ॥ २१ ॥

णी । अविस्त्रीधर्मिणीविद्यादितिकात्यः । “अवीतिदीर्घातापि । आत्रेयीवदगम्यत्वादात्रेयी । आत्रेयिकेत्यम्यत्र । रजः । पुष्पं । आर्तवं । त्रीणिस्त्रीर-
जसः । ऋतुरेवार्तवंप्रज्ञायण् ” । श्रद्धालुः । दौहदवती । द्वे गर्भवसादन्नादिविशेषाभिलाषिण्याः । “दौहदगर्भिण्यभिलाषोऽस्यस्याः ” निष्कला ।
“निष्कली ।” विगतार्तवा । द्वेहीनरजस्वायाः । “निर्गतकलंशुकमस्याः निष्कला ।” ॥ २१ ॥

आपन्नसत्त्वा । गुर्विणी । अंतर्वली । गर्भिणी । चत्वारिगर्भिण्याः । “अंतरस्त्यस्यार्थं गर्भाऽतर्वली ।” गणिकादेर्गणिसमूहे गणिक्यादि । यथा गणिकानां
 समूहे गणिक्यं । गर्भिणीनां समूहे गर्भिणी । युवतीनां समूहे यौवतं । एकैकं ॥ २ ॥ याद्विरूढा द्विवारवता तत्र पुनर्भूः । दिधिषूः । दिधिषु
 रपि । “हेतुपूर्वमेकस्य भूत्वा पुनरन्यस्य भवतीति पुनर्भूः ।” अक्षता च क्षता चैव पुनर्भूः संस्कृता पुनरित्युक्तं । मनुस्तु । ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्यायामूह्यते
 रपि । “हेतुपूर्वमेकस्य भूत्वा पुनरन्यस्य भवतीति पुनर्भूः ।” दिधिष्वो । तस्याद्विरूढायाः पतिर्दिधिषुरित्युच्यते । एकं । “पुनर्भूः पतिरुक्तश्च पुनर्भूर्दिधिषूस्त
 ऽनुजा ।” साचापे दिधिषून्नेयापूर्वा तु दिधिषु भवेत्त्याह । २ ॥

आपन्नसत्त्वा स्यादुर्विण्यं वर्तली च गर्भिणी ॥ गणिकादेस्तु गणिक्यं गर्भिणं यौवतं गणे ॥ २ ॥

पुनर्भूर्दिधिषू रूढाद्विस्तस्यादिधिषुः पतिः ॥ सतु द्विजो ग्रे दिधिषूः सैव यस्य कुटुंबिनी ॥ २ ३ ॥

कानीनः कन्यकाजातः सुतोऽथ सुभगा सुतः ॥ सौभागिनेयः स्यात्पारस्व्येण यस्तु परस्त्रियाः ॥ २ ४ ॥
 “अपेदिधिषुरिति नृहस्वन्तिपि । दि
 धेत्येषोऽप्युदंत इति स्त्री ।” सा पुनर्भूर्यस्य द्विजस्य कुटुंबिनी कुटुंबं पुत्रादिषोऽप्यवर्गस्तद्वती सोऽपेदिधिरित्येकं । “अपेदिधिषुरिति नृहस्वन्तिपि । दि
 धिषूः परपूर्वापेदिधिषुस्तसुरेन्द्रिकदन्तिनाममाला ।” द्विजशब्देन वर्णत्रयस्यापि ग्रहण ॥ २ ३ ॥ कन्यकाया अनूढाया जातः सुतः कानीन इत्युच्यते । ए
 क । सुभगा सुतः । सौभागिनेयः । द्वे सुभगा पुत्रस्य । यः परस्त्रियाः सुतः पारस्व्येण यः । एकं ॥ २ ४ ॥

जनयित्री । "अतर्भाविताप्यर्थाजनित्री । प्रसूः । माता । जननी । "जननिः" चत्वारिजनन्याः । भगिनी । स्वसा । द्वे स्वसुः ॥ "यापस्य स्वसासान
नादेत्येक । ऋतमिदं । ननदेत्यपि । ननादातुस्वसापत्युर्नदानदिनीचसेतिरभसः । " नपूत्री । पोत्री । द्वे सुतस्यसुतायाश्चात्मजातत्र ॥ २९ ॥ भानृव
र्गस्यभार्या परस्परं यातर, स्युः । एकं । प्रजावती । भानृजाया । द्वे भानृजायाया । मातुलानी । मातुली । "मातुलेत्यपि" द्वे मातुलभार्याया । ॥ ३० ॥
पत्यु पत्न्याश्चप्रसूर्मताश्चशूरित्युच्यते । एकं । तयो पतिपत्न्यो पिताश्वशुरइत्युच्यते । "श्वशू शिशुश्वशुरादिति शभेदाद्विनालव्यः । " एक पितुः भ्राता

जनयित्री प्रभूमूर्मताजननी भगिनी स्वसा ॥ ननादातुस्वसापत्युर्नपूत्री पोत्री सुतार्त्सजा ॥ २९ ॥ भार्यास्तु भ्रातृवर्ग
स्वयानरः स्युः परस्परं ॥ प्रजावती भ्रातृजाया मातुलानीतु मातुली ॥ ३० ॥ पतिपत्न्योः प्रसूः श्वशूः श्वशुरस्तु पितात
योः ॥ पितृभ्रातापितृव्यः स्यान्मातृभ्रातातु मातुलः ॥ ३१ ॥ श्यालाः स्युः भ्रातरः पत्न्याः स्वामिनो देवदेवरो ॥ स्वस्वी
यो भगिनेयः स्याज्जामाता दुहितुः पतिः ॥ ३२ ॥

पितृव्यः । एकं । मातृ भ्राता मातुल इत्युच्यते । एक ॥ ३१ ॥ पत्न्याः भ्रातर श्याला
इत्येक । श्यालाशब्दस्तालव्यादिर्दल्यादिवो 'उच्छिष्टमधुपर्कवाची श्यालशब्दः । श्यालातीति श्यालः । "स्वामिनः पत्युः भ्रातृकानिष्ठे देवा । देवः । देव
शब्दस्य देवादेवोदित्यादि । "देवदेवरदेवानइति शब्दार्णवादन्यत्रानातोपि देवेति । "स्वस्वीयः । "देवदेवैस्वस्त्रियः । ठकि । स्वस्त्रियः । " भगिनेयः । द्वे
भगिन्या पुत्रे । दुहितुः पतिः जामाता स्यात् । एक ॥ ३२ ॥

पितामहः । पितृपिता । द्वेपितुः पितरि । तस्य पितामहस्य पिताप्रपितामहइत्येकं । एवं मातुः पित्रादीमातामहादि । यथामातुः पिता मातामहः । एकं तत्पिताप्रमातामहः । एकं । सपिन्हाः । सनाभयः । द्वे सतपुरुषावधिज्ञानिषु । सपिन्डानुपुरुषे सममेविनिवर्ततदतिस्मृते । "समानएकः पित्रोदेहो मूलपुरुषो निर्वाप्यो वाऽस्य सपिन्डेन वर्ततदतिवासपिन्डः । समानीनाभिर्मूलपुरुषोऽस्य सनाभिः ।" ॥ ३३ ॥ समानोदर्यः । सोदर्यः । सगर्भ्यः । सहजः । च

पितामहः पितृपितातत्पिताप्रपितामहः ॥ मातुर्मातामहाद्येवं सपिन्डास्तु सनाभयः ॥ ३३ ॥
समानोदर्यसोदर्यसगर्भ्यसहजाः समाः ॥ सगोत्रवांधवज्ञानिवंधुस्वस्वजनाः समाः ॥ ३४ ॥
ज्ञातेयंध्युतातेपांक्रमाद्रावसमूहयोः ॥ धवः प्रियः पतिर्भर्ताजारस्तूपपतिः समौ ॥ ३५ ॥

त्वारि एकोदरस्य भ्रातुः । सगोत्रः । कांधवः । ज्ञातिः । बंधुः । स्वः । स्वजनः । पट्ट सगोत्रस्य । समानमेकंगोत्रमस्य सगोत्रः । अत्र स्वशब्दस्य स्वरूपं स्वः । स्त्री । स्वाः । इत्यादि ॥ ३४ ॥ तेषां भावसमूहयोः क्रमात्तज्ञातेयं बंधुतास्यात् यथा ज्ञातीनां भावो ज्ञातेयं । एकं । बंधूनां समूहो बंधुता । एकं । च वः । प्रियः । पतिः । भर्ता । चत्वारि पत्युः । जारः उपपतिः । द्वे । मुख्यादभ्यस्य भर्तुः । "उपमितः पत्या उपसृष्टः पतिरनेन वा उपपतिः ।" ॥ ३५ ॥

अमृतेर्भर्तरि जाराज्जातः कुण्डयतेकुलमनेनकुण्ड । कुण्डितुं कुण्डो । स्त्रियांतुं कुण्डो । स्मृतेर्भर्तरि जाराज्जातो गोलक इत्येकं । आचीयः ।
“भ्रातृजः ।” भ्रातृजः । द्वेभ्रातृपुत्रस्य । भ्रातृभगिन्यो भ्रातरावित्स्याता । एक । उभावितिसहोक्तौ सत्याभितिसूचनार्थं । भ्राताचस्वसाच भ्रात
रो । भ्रातृपुत्रोन्म्वसृद्धिवृभ्यामित्येकशेषः ॥ ३६ ॥ मातापितरौ । मातृजनयितारौ । प्रसूजनयितारौ । चत्वारि द्विवचनात्ता निमात्रासहोक्तेऽपि
तरि । माताचपिताचपितरौ । पितामात्रेत्येकशेषः । मातरपितरावित्यत्र ऋकारथोररङ्भावो निपात्यते । नमातरपितराभ्यामिति प्रयोगदत्तिन्यासः ।

अमृतेजारजःकुंडोमृतेभर्तृगोलकः ॥ आत्रीयोआतृजोआतृभगिन्योआतृरावुभौ ॥ ३६ ॥ मांतापितरोपितरो
मातरपितरोप्रभृजन्तचितारौ ॥ श्वश्रूश्वशुरौश्वशुरौपुत्रौपुत्रश्वदुहिताच ॥ ३७ ॥ दंपतीजंपतीजायापतीभार्याप
तीचनौ ॥ गर्भाशयोजरायुःस्यादुल्वंचकललोखियां ॥ ३८ ॥ श्वश्रूश्वशुरौ ॥ श्वश्रूश्वशुरयोः ॥ पुत्रश्वदु
हिताच एकशेषपुत्रौस्यातामित्यर्थः ॥ एक ॥ ३७ ॥ दंपती । जंपती । जायापती । भार्यापती । तावित्यनेनेतेशब्दाद्विवचनान्ताःपुंसीति
सूचितं । “शाल्मलीमेथलीमैत्रीदंपतीजंपतीसचेतिवाचस्पतौस्त्रीत्वमप्युक्तं ।” गर्भाशय । जरायुः । उल्व । कुक्षीतिष्ठति । त
स्यचर्मणः । गर्भाशयेतन्नगर्भाशयः । जरायुरुदंतः । कललइत्येक शुकरोपितसन्निपातस्य प्रसिद्धत्वादस्यपर्यायोक्तः किन्तु अस्त्रीत्वमात्रंवि
धीयेते । उल्वपर्यायः कललइत्येके । यदाहुः । तदुल्वंकललंचतदिति ॥ ३८ ॥

सूतिमासः । वैजंनः । द्वे प्रसवमासस्य । यत्र नवमेवाशमेमासि प्रसूयते तस्यैत्यर्थः । “विजायेतेऽस्मिन् विजननः ।” विजनन एवैवैजननः । गर्भः ।
भ्रूणः । द्वे कुक्षिस्थस्य प्राणिनः । तृतीया प्रकृतिः । पंढः । छीबः । पंढः । नपुंसकः । पंचनपुंसकस्य । तृतीया प्रकृतिरिति षडक्षरं नाम संज्ञा पूर्णयोश्च
कृतावपीतिकोशांतरात् ।” तत्र प्रथमा प्रकृतिः स्त्री । द्वितीया पुमान् । तृतीया स्त्रीवदति । पंढा मूर्द्धन्यादि स्तालव्यादिर्वा ॥ ३९ ॥ शिशुत्वं । शैशवं ।
सूतिमासो वैजननो गर्भोऽभ्रूण इमौ समौ ॥ तृतीया प्रकृतिः पंढः छीबः पंढो नपुंसके ॥ ३९ ॥ शिशुत्वं शैशवं वात्यंता
रुण्यं यौवनं समे ॥ स्यात्स्याविरंतु वृद्धत्वं संघेऽपि वार्धकं ॥ ४० ॥ पलितं जरसा शौक्ल्यं केशादौ विसृजसाजरा ॥
स्यादुत्तानशयाऽङ्घ्रिभास्तनपाचस्तनं धर्या ॥ ४१ ॥
वार्धक्यमित्यपि । वार्धक्यं वार्द्धके वृद्धसंघाते वृद्धकर्मणीति विश्वः ।” त्रीणि वृद्धत्वे । तत्र वार्द्धकमित्येकं वृद्धसंघेऽपि वृद्धानां समूहेऽपि ॥ ४० ॥ केशादौ ज
रसायनशौक्ल्यं धवलिमातस्य लितमुच्यते । आदिनालोन्नां पट्टणं । विसृजसा । जरा । द्वे जरायाः । विसृज्यतेऽनया विसृजसा । जीर्यत्यंगमनया जरा । उ
त्तानशया । द्विभा । स्तनपा । स्तनं धर्या । घत्वारि स्तनं धर्यस्य । त्रिपुवक्ष्यते । स्त्रीत्वेन निर्देशः स्त्रीत्वरूपभेदप्रदर्शनार्थः । द्विभशब्दः सिंहादिवर्गेऽ
क्तोऽपि स्त्रियां टानंतत्वं प्रदर्शनाय पुनरिहोक्तः ॥ ४१ ॥

बालः । माणकः । द्वे बालस्य । आषोढशाद्वालः । वयस्थः । वयसि तिष्ठतीति वयस्थ इत्यपि । वयःपक्षिण बाल्यादौ वयोघौवनमात्रक इति विश्वः । तरुणः । युवा । अयं पूनः । प्रवयाः । स्थविरः । वृद्धः । जीनः । जीर्णः । जरन् । पङ्कट इत्यस्य । प्रवयसौ । जरती ॥ ४२ ॥ वर्षीयान् । दशमी । ज्यायान् । श्रीण्यति वृद्धस्य । अतिशयेन वृद्धो वर्षीयान् । वर्षीयांसो । “दशमो वस्या विशेषोऽस्यास्तीति दशमी । वयसि पूरणादिनिः ।” दर्शमिनी । ज्यायांसौ । पूर्वजः । अपियः । “अपीयः” अयजः । त्रीणि ज्येष्ठभ्रातुः । “पूर्वस्मिन्काले जातः पूर्वजः ॥” जघन्यजः । कनिष्ठ । “कनोयानित्यपि” यवीया

बालसु स्यान्माणवको वयस्य स्तरुणो युवा ॥ प्रवयाः स्थविरो वृद्धो जीनो जीर्णो जरन्नपि ॥ ४२ ॥ वर्षीयान् दशमी
ज्यायान् पूर्वजस्त्वग्रियोऽयजः ॥ जघन्यजेत्युः कनिष्ठं यवौ चो वरजानुजाः ॥ ४३ ॥ अमांसो दुर्बलश्छातो बलवान्मांसोऽसलः ॥ तुन्दिलं स्तुर्दिभस्तुदी बृहत्कुक्षिः पिचंडिलः ॥ ४४ ॥

चकं कनिष्ठभ्रातुः । “जघन्ये वरकाले जातः जघन्यजः । अवरस्मिन्काले जातः अवरजः ।” ॥ ४३ ॥ अमांसः । दुर्बलः । छातः । त्रीणि अबलस्य । लान्दवर्गादिः । छोल्लेदने । शातदतिपाठः । बलवान् । मांसलः । अंसलः । त्रीणि बलवतः । “अंसो बलमस्यास्तीत्यंसलः ।” तुन्दिलः । “तुन्दिकः तुन्दितः ।” तुदिभः । “तुदिभः ।” तुदी । “तुन्डी ।” बृहत्कुक्षिः । पिचंडिलः । “पिचंडिलः । तुंदमस्यास्तीति तुन्दिलः । तुन्डिभौ ॥ ४४ ॥

॥ अगदीटः । अयनाटः । अवभटः । नतनासिकः । चत्वारिचिपिटनासिकस्य । केशवः । केशिकः । “केशवान्” । केशी । त्रयं प्रशस्तकेशस्य । प्रशस्ताः केशाः सत्यस्य केशवः । बलिभः द्वे जरयाऽलथचर्मणः । बलिस्त्वसंकोचोस्ति यस्य सः बलिनः ॥ ४५ ॥ विकलांगः । द्वे निमर्गतान्युनावयवस्य । अपकटंगच्छतीत्यपोगंडः । पूषोदरादिः । “पौगंड एकदेशोऽस्य पोगंडः पौगंडश्चेत्यापि । पौगंडो विकलांग

अवटीटोऽवनाटश्चावभटोनतनासिके ॥ केशवः केशिकः केशी बलिभः समौ ॥ ४५ ॥
विकलांगस्तपोगंडः खर्वो ह्रस्वश्च वामनः ॥ खरणाः स्यात् खरणसो विग्रस्तु गतनासिकः ॥ ४६ ॥

कदतिरन्वयोः । पौगंडो विकलांगः स्यादिति ह्रस्वायुथश्च । “खर्वः । वामनः । त्रयं ह्रस्वस्य । “खुजा इति ख्यातस्य ।” खरणाः । खरणसः । द्वे तीक्ष्णनासिकस्य । “सरलनाकील इति ख्यातस्य ।” खरणाः सान्तः । विग्रः । विग्रुः । विग्रुः । विग्रो विग्रुर्विनासिक इति रभसः ।” गतनासिकः । द्वे गतनासिकस्य । “नकटा इति ख्यातस्य ।” ॥ ४६ ॥

प्रकस्य । खुरणसौ । प्रज्ञः । “ प्रज्ञः । ” प्रगतजानुकः । द्वे यस्य जान्वोर्महदंतरालं वर्त
 र्ध्वजानुः । द्विद्विषतो यस्य जानुनी ऊर्ध्वभवतस्तस्य । संज्ञुः । “ संज्ञः ” संहतजानुकः ।
 संज्ञुः । “ संज्ञः ” संहतजानुनी ऊर्ध्वभवतस्तस्य । संज्ञुः । “ संज्ञः ” संहतजानुकः ।
 द्वे संज्ञुजानुकस्य । “ प्रज्ञः प्रगतजानुः स्यात्प्रज्ञोऽप्यत्रैव दृश्यते । संज्ञुः संहतजानोच भवेत्संज्ञोऽपि तत्र हि । ऊर्ध्वज्ञुरुर्ध्वजानुः स्यादूर्ध्वज्ञोऽप्यूर्ध्वजानुक इ
 तिसाहस्रांकः ” ॥ ४७ ॥ एडः । वधिरः । द्वे श्रवणेन्द्रियहीनस्य । “ वधिरादिति ख्यातस्य । ” न्युजः । कुञ्जो वक्षप्रभेदेनान्युजः स्याद्वाच्य

खुरणाः स्यात्खुरणसः प्रज्ञः प्रगतजानुकः ॥ ऊर्ध्वज्ञुरुर्ध्वजानुः स्यात्संज्ञुः संहतजानुकः ॥ ४७ ॥

स्यादेडेवधिरः कुञ्जगडुलः कुकरेकुणिः ॥ पृश्निरत्यतनोऽश्राणः पंगोमुंडस्तुमुंडिते ॥ ४८ ॥

लिंगक इति मेदिनी । “ गडुलः ” गडुलः । गडुः पृष्ठगडुकुञ्जे इति मेदिन्या । “ कुवडादिति ख्यातस्य । ” कुकरः । कुणिः । “ कुणिः । नि
 सर्गतः कुणिपंगुपंगडादिति नाममाला । ” द्वे रोगादिनादूषितकरस्य । पृश्निः । “ पृश्निः ” अत्यतनुः । द्वे अत्यतनुर्धस्य तस्य अमानुप्रायस्य । श्राणः ।
 पंगुः । द्वे जंघाविकलस्य । मुंडः । मुंडितः । द्वे कृतवपनस्य ॥ ४८ ॥

बलिरः । केकरः । द्वे नेत्रवियुक्तस्य । “काणा, केरा, निरवाइतिव्यातस्य ।” केमूर्ध्निकर्तुशीलमस्येतिकेकरः । खोडः । “खोरः । खोलः । अथ खंजकेखोडखोरावितिरभसः ।” खंजः । द्वे गतिविकलस्य । “लंगडाइतिव्यातस्य । त्रिविविति । जरावराः । जराशब्दाद्वराः अर्वाक्पठिताः । उत्तानशयाद्याः खंजांतास्त्रिपुवाच्यलिंगादित्यर्थः । जडुलः । “जडुलः ।” कालकः । पिपुः । त्रयंकृष्णवर्णस्य देहगतचिन्हविशेषस्य । “लासैदिति

बलिरः केकरः खोडः खंजः खिपुः जरावराः ॥ जडुलः कालकः पिपुः स्तिलकः स्तिलकालकः ॥ ४९ ॥
 अनामयं स्यादा रोग्यं चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ॥ भेषजौ पथभेषज्या न्यगदो जायुरित्यपि ॥ ५० ॥

ख्यातस्य ।” तिलकः । तिलकालकः । द्वे आकृतितो वर्णतश्चकृष्णतिलतुल्यस्य देहगतचिन्हस्य । तिलइवकालकः ॥ ४९ ॥ अनामयं । आरो ग्यं । द्वे रोगाभावस्य । “आमयस्याभावः अनामयं ।” चिकित्सा । रुक्प्रतिक्रिया । द्वे रोगप्रतीकारस्य । ‘रुजःप्रति प्रतिक्रियानिरसनं रुक्प्रति क्रिया ।’ भेषजं । औषधं । भेषज्यं । “भेषजं । भेषरोगं जयति भेषजं ।” अगदः । जायुः । पंचौषधस्य । अगदसाहचर्या जायुरुदंतः पुंसि ॥ ५० ॥

रक्त । दन्ता । उपन्तापः । रोगः । व्याधिः । गद्गः । आभयः । सप्तरोगमात्रस्य । तत्ररक्तज्वकारांता । रुजाटाबंता । उभेस्त्रिघो । क्षयः । शोषः । यक्ष्मा । त्र्योनिक्षयरोगस्य । प्रतिशयायः । पीनसः । द्वे पीनसरोगस्य । पक्षेइतिख्यातस्य । अयमुद्धुर्नासाजलत्वावी । “आपीनसः प्रतिश्यास्यादितिरभसान् । प्रतिश्येत्प्रविनाम ।” ॥५१॥ क्षुत् । क्षुतं । क्षवः । त्रीणितुतः । शिकेतितख्यातायाः । कासः । क्षवधुः । द्वे कासरोगस्य । “स्वोक्लांइतिख्यातस्य ।” शोफः । श्वयधुः । शोथः । त्रीणिरोथस्य । “सूजइतिख्यातस्य ।” पादस्फोटः । विपादिका । द्वे पादस्फोटस्य । “खोटाफुटण्याचारोगइतिख्यातस्य ।” ॥५२॥

स्त्रीरुश्रुजाचोपतापरोगव्याधिगदामयाः ॥ क्षयःशोषश्चयक्ष्माचप्रतिश्रयायस्तुपीनसः ॥ ५१ ॥ स्त्रीक्षुतक्षुतंसवः
पुंसिकासस्तुक्षवयुःपुमान् ॥ शोफस्तुश्रवयुःशोथःपादस्फोटोविपादिका ॥ ५२ ॥ किलाससिध्मेकच्छ्रुंतुपाम
पामाविचर्चिका ॥ कंडुःखर्जश्चकंडूयाविस्फोटःपिट्टकःस्त्रियां ॥ ५३ ॥

पामावचचिका ॥ कङ्कुःखजूश्वकङ्कूयावस्फोटःपिटकःखया ॥५३॥

मणः । पूर्वम् । अरुः । नीगिव्रणस्य । उर्मि । अरुधी । योव्रगः सदागलति तत्र नाडीव्रण इत्येकं । पुमानिति पुंस्त्वावधारणार्थं निर्देशः । कोठः । मंडलकं । कुतं । चित्रं । चत्वारिंशस्य । कोठा इति द्वयमडलकं त्रिकुण्डस्य 'गजकर्ण इति प्रसिद्धस्य' । कुठादिद्वयं श्वेतकुष्ठस्येत्येके । दुर्नामकं । अर्शः । द्वे अर्शे गिगस्य । "मूकज्याध, अर्शः" इति स्यात्तस्य । अर्शमिति क्लीबमप्यन्यत्र । ॥ ५४ ॥ आनाहः । निर्वंधः । द्वेमलमूत्रनिरोधस्य । "मल

व्रणोऽग्नियार्मर्ममरुः क्लीबेनाडीव्रणः पुमान् ॥ कोठो मंडलकं कुष्ठं त्रिविधं दुर्नामकाश्च सी ॥ ५४ ॥
आनाहस्तु निर्वंधः स्याद्गृह्णीरुक् प्रवाहिका ॥ प्रच्छदिका विमिश्रस्त्रीपुमांस्तु वमथुः समाः ॥ ५५ ॥

यद्वरोग इति स्यात्तस्य ।" गृह्णीरुक् । प्रवाहिका । द्वे संग्रहणीरोगस्य । प्रकर्षेण वहति बहुस्रवति गुदमस्यां सा प्रवाहिका । मलप्रवहणं प्रवाहिकेति
त्यामी । "प्रवाहिकारुक् गेगः गृह्णो स्यादित्यन्ययोवा । गृह्णिरितीकारहृत्सोपि ।" प्रच्छदिका । वमिः "वमी ।" वमइति पुंस्त्रिगोपि । वमथुः ।
नीगिवमनरोगस्य । तत्राद्यद्वयं स्त्रियां । वमथुः पुंसीत्यर्थः । समाः समानार्थाः ॥ ५५ ॥

अथव्याधिभेदावश्यते । विद्रधिऋदादौगंभेदः । विद्रं दधातीति विद्रधिः स्त्रियां । “आदिशब्देन कपालकर्णप्रमेहानां पिटकाज्ञेयाः ।” ज्वर.प्रसिद्धः
मेहति मूत्रयतेऽनेन मेहः । स चारक्तमेह शुभ्रमेह इत्यादिभेदेन बहुविधः । भगंदरो गुलसमीपे विस्फोटविशेषः । “श्लीपदं । पादवल्मीकं । द्वयं श्ली
पदरोगस्य । वारुळ इति ख्यातस्य । केशाभः । दंद्रुमकः । द्वयं मस्तककेरारोगस्य । चाईदति प्रसिद्धस्य ।” अश्मरी । मूत्रकृच्छ्रं । द्वे अश्मर्याः । अ
श्मकारं शुक्रं रातिवदातीत्यश्मरीस्यादित्यनेन मूत्रकृच्छ्रमित्यश्मर्याः पर्यायद्वयं चितं मूत्रविघ्नमात्रे मूत्रकृच्छ्रमिति नायमश्मर्याः पर्यायद्वयं चितं ।

व्याधिभेदाविद्रधिः स्त्रीज्वरमेहभगंदराः ॥ “श्लीपदं पादवल्मीकं केशाभं स्त्वद्रुसकं”
अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं स्यात्पूर्वेशुक्रावधेस्त्रिषु ॥ ५६ ॥ रोगहार्यगदंकारो भिषग्वैद्यौ चिकि
त्सके ॥ वार्तोनिरामयः कल्प उल्लाघो निर्गतो गदात् ॥ ५७ ॥

इत परशुक्रावधे वक्ष्यमाणान् शुक्राभ्यात्पूर्वमूर्च्छितांतास्त्रिषु । वाच्यलिगा इत्यर्थः ॥ ५६ ॥ रोगहारी । अगदंकारः । भिषक् । वैद्यः । चिकित्सकः
पचवैद्यस्य । रोगहारिणौ । भिषजौ । वार्तः । निरामयः । कल्पः । नीणि रोगरहितस्य । कल्पस्तालाध्यतः । “कल्यं प्रभाते मधुनिसज्जेदत्ते निरामये
कल्याकल्याणवाचिस्यादिति हेमः ।” उल्लाघ इत्येक रोगाभ्युक्तस्य । अयमपि पूर्वस्यैव पर्यायद्वये ॥ ५७ ॥

ग्लानः । ग्लानः । द्वे रोगादिवशात् हर्षरहितस्य । आमयावी । विकृतः । व्याधितः अपटुः । आतुरः । अभ्यमितः । अभ्यांतः । सप्तकं रोगिणः ।
 पामनः । कच्छुरः । द्वे पामायुक्तस्य ॥ ५८ ॥ दद्रुणः । दद्रूणः । "दद्रूणः । दद्रूणः ।" दद्रुरोगी । द्वे दद्रुयुक्तस्य । दद्रुः खज्जुभेदः । "दाददतिप्रसिद्धः ॥"
 अशरीरौ गेणयुतः अशंसदत्युच्यते । एक । वातकी । वातरोगी । द्वे वातरोगयुक्तस्य । सानिसारः । अतिसारकी । द्वे अतिसारयुक्तस्य ॥ ५९ ॥ छि

ग्लानग्लान् आमयावीविकृतोव्याधितोपटुः ॥ आतुरोभ्यमितोभ्यांतःसमोपामनकच्छुरो ॥ ५८ ॥
 दद्रुणोदद्रुरोगीस्यादर्शरोगयुतोर्शसः ॥ वातकीवातरोगीस्यात्सानिसारोतिसारकी ॥ ५९ ॥
 सुः छिन्नाक्षेचुहचिह्नपिह्नाः छिन्नेक्षिणचाप्यमी ॥ उन्मत्तउन्मादवतिश्लेष्मलः श्लेष्मणः कफी ॥ ६० ॥

नाक्षः । चुहः । चिह्नः । पिह्नः । चत्वारिह्नेदयुक्ते अक्षिणीयस्य तस्यपुंसः । "चिपढाडतिख्यातः ।" अमीचुहचिह्नपिह्नास्त्रयः छिन्नेक्षिचिह्ने
 दयुक्तेनेत्रेपिवर्तते । "चिपटेडोळेदतिख्यातेषु" उन्मत्तः । उन्मादवान् । द्वे उन्मादयुक्तस्य । उन्मादोवातपित्तादिकतथित्तविभ्रमः । श्लेष्मलः ।
 श्लेष्मणः । कफी । त्रीणिकफयुक्तस्य ॥ ६० ॥

रुजारोगेण भुमेवकपृष्ठोधोमुखस्तन्युजइत्येकं । वृद्धनाभिः । तुदिलः । तुदिलः । तुदिभः । "त्रीणिवाताविनोन्नतनाभेः । किलासी । मिथलः । द्वे सिध्मयुक्तस्य । " शिष्यादतिष्यातस्य । " अधः । अदक् । द्वे दृष्टिहीनस्य । " अधळा इतिष्यातस्य । " अदृशो । मूर्छालः । मूर्ते । मूर्छित । त्रीणिमूर्छायुक्तस्य ॥ ६१ ॥ शुक्रं । तेजः । बीजं । वीर्यं । इन्द्रियं । पद्मेतसः । मायुः । पित्तं । द्वे पित्तस्य । मायुरुदंतः पुंसि ।

न्युन्नोभुमेरुजावृद्धनाभौतुदिलंतुदिभौ ॥ किलासीसिध्मलोधादृक्मूर्छालेभतमूर्छितौ ॥ ६१ ॥

शुक्रंतेजोरेतसीचबीजवीर्येन्द्रियाणिच ॥ मायुःपित्तंक्रफःश्लेष्मास्त्रियातुल्वगस्तृधरा ॥ ६२ ॥

पिशितंतरसंमांसं पलंलंकव्यमांमिपं ॥ उत्तमंशुष्कमांसंस्यात्तद्वहूरंत्रिलिगकं ॥ ६३ ॥

क्रफः । श्लेष्म । द्वे क्रफस्य । श्लेष्माणो । त्वक् । असूक्ष्मरा । " द्वे चर्मणः । त्वचौ । " त्वचेतिदाबंतश्चान्य द । " ॥ ६२ ॥ पिशितं । तरसं । मांसं । पलं । कव्यं । आमिपं । उत्तमं । शुष्कमांसं । वहूरं । " वहुरमितिह्रस्वोकारमपि । " त्री णिशुष्कमांसस्य । तत्रवहूरंत्रिणु । वहुरा ॥ ६३ ॥

रुधिरं । असृक् । लोहितं । अश्वं । रक्तं । क्षतजं । शोणितं । सप्त रक्तस्य । असृजी । बुक्का । अश्वमांसं । द्वे हृदयांतर्गतपद्माकारमांस
भेदस्य । “काळीजदतिख्यातस्य ।” बुक्कास्त्री । “बुक्काप्रमांसमितिसमस्तमपि ।” हृदयं । हन् । द्वे हृदयाख्यनिम्नदेशस्य । बुक्काविचतुष्कं स
मानार्थमित्येके । तृदी । हृदि । मेदः । वषा । वसा । त्रीणिमांसजन्यस्नेहस्य । “चरवी । मादेदतिख्यातस्य ।” मेदसी ॥ ६४ ॥ ग्रीवायाः शि
रोपीवाशिरा । यापय्यास्थिताग्रीवाशिरासामन्येत्युच्यते । एकं । नाडी । धमनिः । शिरा । त्रयंशिरायाः । “नाडीदतिख्यातायाः ।” शिरेति दंत्या

रुधिरैस्तृक्लोहितास्वरक्तदतजशोणितं ॥ बुक्काग्रमांसंहृदयंहृन्मेदस्तुवषावसा ॥ ६४ ॥
पश्चाद्ग्रीवाशिरामन्यानाडीतुधमनिःशिरा ॥ तिलकंक्लोममस्तिष्कंगोर्देकिदंमलोखियां ॥ ६५ ॥

दिरपि । कृदिकारादक्तिनदतिङीषिधमनीत्यपि । तिलकं । क्लोम । द्वे मांसपिण्डविशेषस्य । पुष्फुसदतिख्यातस्य । क्लोममित्यदंतमपि । मस्तिष्कं ।
“मस्तिष्कं । अथमस्तिष्कोमस्तुल्लिगोपीतित्रिकाढ्येषः ।” गोर्द । “गोदः ” द्वे मस्तकसंभूतघृताकारस्नेहस्य । “गोदं मेदू ” इतिख्यातस्य ।
किद । मलः । द्वे कर्णादिगतमलस्य । “वसाशुक्रमसृक्मज्जाकर्णविषमृचविणनखाः । श्लेष्माश्रुदूषिकास्वेदोद्वाशैतैर्नृणांमलाः ।” ॥ ६५ ॥

अं० । “आत्रमित्यपिमनोरमायामुक्तं ।” पुरीतत् । द्वे अंत्रस्य । “आतंडं इतिव्यातस्य ।” पुरीतती । पुरीतंति । “पुरीतदस्त्रियाभितिवाचस्पतिको
शालुंस्यपि ।” गुल्मः । छीहा । द्वे वामकुक्षिस्थमांसपिंडविशेषस्य । छीहानौ । “छीहाशब्दछाबंतोपि ।” वस्त्रसा । स्त्रायुः । द्वे अंगप्रत्यंगसंधिबंधनरू
पायाः स्त्रायोः । “शिरादतिव्यातायाः ।” कालखंडं । यकृत् । द्वे दक्षिणकुक्षिगतमांसपिंडस्य ॥ ६६ ॥ सृणिका । “सृणिका ।” स्यंदिनी । लाला ।
त्रीणि लालायाः । “लाळ्दतिव्यातायाः ।” स्यंदिनीदंत्यादिः । दूषिकेत्येकं नेत्रयोर्मलस्य । “उकीर. पू. इतिव्यातस्य । दूषिकादीर्घमध्यापि । दूषि

अंत्रं पुरीतत् गुल्मसु छीहापुंस्ययवस्त्रसा ॥ स्त्रायुः स्त्रियां कालखंडयकृतीतुसमेइमे ॥ ६६ ॥ सृणिका स्यंदिनी लाला
दूषिकेत्येकं नेत्रयोर्मलं ॥ “नासामलंतुसिघाणं पिजूपकर्णयोर्मलं ॥” मूत्रं प्रसाव उच्चारवस्करौ शमलं शकृत् ॥ ६७ ॥
पुरीपंगूथवर्चस्कमस्त्रीविष्ठाविशौस्त्रियौ ॥ स्यात्कर्परः कपालोस्त्रीकीकसंकुल्यमस्थिच ॥ ६८ ॥

दूषीचेत्यप्यन्यत्र । सिघाणमित्येकं नासामलस्य । सिघाणं सिहानं चेत्यपि । पिजूपइत्येकं कर्णमलस्य । मूत्रं । प्रसावः । द्वे मूत्रस्य । उच्चारः । अ
वस्करः । शमलं । शकृत् ॥ ६७ ॥ पुरीपं । गूथं । वर्चस्कं । विष्ठा । नवविष्ठायाः । “उच्चार्यतेत्यज्यते इत्युच्चारः । अबकीर्यते अधः क्षिप्यत
इत्यवस्करः ।” गूथं वर्चस्कं पुंसि छीवेच । शकृती । “विट्तालव्यमूर्धन्यांस्त्यः । विशो । विषी । गूथं । पुरीषं वर्चस्कमित्यपि पाठः ।” कर्परः । क
पालः । द्वे शिरोस्थिखंडस्य । कपालमस्त्रियां । कीकस । कुल्यं । अस्थि । त्रीणि अस्थिमात्रस्य ॥ ६८ ॥

कं कालद्वये कशरीगतास्थिपंजरस्य । “सागाडा पिजराइतिख्यातस्य ।” कशेरुकैक्येकं पृष्ठमध्यगतास्थिदंडस्य । “कणाइतिख्यातस्य” करोटि
रित्येकं शिरोगतास्थिसंघस्य । “करोटीतिडीपंतापि । यदाह पुष्पदंतः । नृकरोटीपरिकरइति” धनुर्कैल्येकं पार्श्वगतास्थिनि । “वर्गही इतिख्याते ।”
॥६९॥ अग । प्रतीक । अवयव । अपघन । चतुष्कं देहावयवस्य । कलेवरं । गात्र । वपुः । संहनन । शरीर । वर्ष्म । विग्रहः ॥ ७० ॥ काय । देहः ।

स्याच्छरीराश्रिकंकालः पृष्ठास्थितुकशेरुका ॥ शिरोस्थानिकरोटिः स्त्रीपार्श्वस्थानितुपशुका ॥ ६९ ॥
अंगप्रतीकोवयवोऽपघनोऽथकलेवरं ॥ गात्रं वपुः संहननं शरीरं वर्ष्म विग्रहः ॥ ७० ॥ कायो देहः क्लोव
पुंसोः स्त्रियां मूर्तिस्तनुस्तनूः ॥ पादाग्रं प्रपदपादः पदं द्विश्चरणोऽस्त्रियां ॥ ७१ ॥

मूर्तिः ॥ तनुः । तनू । द्वादश देहस्य । वपुषी । वर्ष्मणी । तन्वो । पादाग्रं । प्रपदं । द्वे पादाग्रस्य । चवडाइतिख्यातस्य । पादः । पत् । अत्रिः । चर
णः । चत्वारि चरणस्य । दांतः पत् । “पदोऽत्रिरिति पाठे अदंतः पदशब्दः ।” ॥ ७१ ॥

नितंवस्थौ पृष्ठवंशादधोभागेविद्यमानौ कूपकौगतौकुंकुंदरेस्यातां । “अकारादिरपि” एकं । द्वयहीनेच्छीवे । द्वित्वमनित्यं । स्फिचौ । कटिप्रोथौ । द्वे कटिस्थमांसपिडयोः । “कुलेदतिख्यातयोः । कटिःतस्याः प्रोथौमांसपिडो कटिप्रोथौ । स्त्रियांस्फिचौ कटिप्रोथौकटिप्रोथौचपूलकावितिरभसः । कटौप्रोथावितिनामद्वयंवा । प्रोथोऽन्वधोणाध्यगयोः कट्यामितिहेमः ।” वक्ष्यमाणयोर्भागेरिशिश्रेचउपस्थइत्येकं ॥ ७५ ॥ भगं । योनिः । द्वे स्त्रीणामुपस्थस्य । द्वयोरित्यस्ययोनिनान्वयः । शिश्रः । मेट्टः । मेहनं । शोफः । “शेषः” चत्वारिशिश्रस्य । मुष्कः । अंडकोशः । “मूर्धन्यांतोपि” दृषणः । त्री

कूपकौतुनितंवस्थौद्वयहीनेकुंकुंदरे ॥ स्त्रियांस्फिचौकटिप्रोथावुपस्थोवक्ष्यमाणयोः ॥ ७५ ॥ भगंयोनिर्द्वयोःशिश्रौमेट्टोमेहनशोफंसी ॥ मुष्कांडकोशोदृषणःपृष्ठवंशाधरेत्रिकं ॥ ७६ ॥ पिचंडकुक्षीजठरोदरंतुंदस्तनौकुचौ ॥ चूचुकंतुचुकान्नक्रोडंभुजांतरं ॥ ७७ ॥

तंस्थानंत्रिकंदत्येकं । “माकडहड दतिख्यातस्य ।” ॥ ७६ ॥ पिचंडः । “पिचिडः ।” कुक्षिः । जठरं । उदरं । तुंदं । पंच जठरस्य तत्रपिचंडकुक्षीपुंसि । “जठरंविकल्पेनपुंसि । जठरोनस्त्रियांकुक्षौदृढकंकटयोस्त्रिव्यितिमेदिनी ।” कुचः । स्तनः । द्वे वक्षोजस्य । चूचुकं । कुचापं । द्वयंस्तनाग्रस्य । चूचुकौनाकुचाननमितिरत्नकोशः । “चूप्यतेपीयतदतिचूचुकं ।” क्रोडं । भुजांतरं ॥ ७७ ॥

उरः । वत्सः । वक्षः । पंचवक्षसि । तत्र क्रोडं न ना किं तु स्त्री न पुंसकयोः । ततो शरीरस्य चर्म पश्चाद्भागं । पृष्ठमित्येकं । स्कंधः । भुज-
शिरः । अंसः । त्रीणि भुजशिरसः । 'स्वादादिति ख्यातस्य ।' तस्य स्कंधस्य संधी जनुशब्दवाच्यो । एकं । "नपुंसक ।" ॥ ७८ ॥ बाहुमूलं । कक्षः ।
द्वे कक्षस्य । तयोर्धोभागः । पार्श्वमित्येकं । मध्यमं । अवलग्नं । मध्यः । त्रीणि तनुमध्यस्य । माजः । "कमर" इति ख्यातस्य । अस्त्रीति मध्य-
मादिशब्दत्रयेऽप्येवेति । "परोद्धो भुजबाहुशब्दोऽस्त्रीपुसयोः" ॥ ७९ ॥ बाहु । वाहः । बाहु । वाहः । बाहोऽश्वभुजयो पुमानिति दामोदरः । बाहो बाहु रिति

उरोवत्संचवक्षश्च पृष्ठं तु चर्म तनोः ॥ स्कंधो भुजशिरोऽंसोऽस्त्रीसंधी तस्यैव जनुणी ॥ ७८ ॥

बाहुमूलेऽभेकक्षौ पार्श्वमस्त्रीतयोरथः ॥ मध्यमंचावलग्नं च मध्योऽस्त्रीद्वौ परोद्धयोः ॥ ७९ ॥

भुजवर्द्धं प्रवेष्टोदोः स्यात्कफोऽणिस्तु कूर्परः ॥ अस्योपरि प्रगंडः स्यात्सकोष्ठस्तस्य चाप्यथः ॥ ८० ॥

स्य तदतिदेशीकोशः । "प्रवेष्टः । दोः । चत्वारि भुजस्य । "स्त्रियां तु भुजा । बाहा ।" दोषो । शसादो दोषः । दोष्णेत्यादि । "दोर्दोषार्चभुजो बाहुः पाणि-
र्द्वै स्तः करस्तथेति धनं जयात् । दोषेति टाबंतोऽपि वर्तते ।" कफोऽणिः । कफोऽणिः । कफोऽणिर्द्वयो रिति शब्दार्णवः । "कूर्परः । "कूर्परः" द्वे
कोपर इति ख्यातस्य । अस्य कूर्परस्योपरि सोगे प्रगंड इत्येकं । तस्य कूर्परस्याधोभागे मूकोष्ठ इत्येकं ॥ ८० ॥

पाणिप्रकोष्ठसंधिर्मणिबधः । तमारभ्यकनिष्ठापर्यन्तं करस्य मांसलोवहिर्भागः करभट्टयुच्यते । एकं । पञ्चशाखः । शयः । । “शमः । पाणिः शम शयोद्वस्तद्वत्यमरमाला ।” पाणिः । त्रीणि करस्य । तर्जनी । प्रदेशिनी । ‘प्रदेशनीत्यपि ।’ द्वे अंगुष्ठसमीपांगुल्याः ॥ ८१ ॥ अंगुली । द्वे अंगुलीभावस्य । ता अंगुल्यः । क्रमेण अंगुष्ठः । प्रदेशिनी । मध्यमा । अनामिका । इति संज्ञाभिरुच्यन्ते । एकैकं । त

मणिवंधादाकनिष्ठं करस्य करभोवहिः ॥ पञ्चशाखः शयः पाणिस्तर्जनी स्यात्प्रदेशिनी ॥ ८१ ॥
अंगुल्यः करशाखाः स्युः पुंस्यंगुष्ठः प्रदेशिनी ॥ मध्यमानामिका चापिकनिष्ठा चेति ताः क्रमात् ॥ ८२ ॥
पुनर्भवः कररुहो नखोऽस्त्री नखरास्त्रियां ॥ प्रादेशनालगोकर्णस्तर्जनी न्यादियुतेतते ॥ ८३ ॥

त्रांगुष्ठः पुंसि । प्रागुक्तापि प्रदेशिनी तत्स्वत्पदार्थमिह पुनरुक्तेति न दोषः ॥ ८२ ॥ पुनर्भवः । “पुनर्भवः” । कररुहः । नखः । नखरः । चत्वारि नखादिरपि । “एकैकं । तथा हितर्जनी सहितांगुष्ठे विस्तृते प्रादेशः । एवं मध्यमा सहितांगुष्ठे विस्तार तालः । अनामिकायुतेऽंगुष्ठे गोकर्णः ॥ ८३ ॥

कनिष्ठासाहितेगुष्टेविस्तृतेवितस्तिः । द्वादशांगुलः । द्वे साहचर्याद्वितस्तिः पुंसि । स्त्रियामिति सुभूतिः । चर्पटः । चर्पटः । चर्पटः स्फारविपुलेचपटे चर्पटेष्वेति मेदिनी विश्वप्रकाशो । प्रतलः प्रहस्तः । त्रीणि विस्तृतांगुलिकेपाणौ ॥ ८४ ॥ वामदक्षिणोद्धौ प्रतलो । संहतौ चेत्संहतलः स्यात् । “सिंहतल इत्यपि पाठ । संहतलः प्रतलश्चेति नामद्वयं वा । तत्र संहतलप्रतलावित्यविसर्गपाठः । प्रतने प्रच्छिष्टे वा तलेऽत्र प्रतलः ।” निकुञ्जो निःशेषेण कुञ्जो कृतः पाणिः प्रमृतिः स्यात् । “प्रसृत इति पाठः तत्र प्रकटं प्रसृतमस्येति द्विग्रहः । प्रसृतः सुप्रसारस्याद्विनोते वेगिते त्रिषु । अर्द्धाजलोत्पुल्लिगोजंघार्या प्रसू

अंगुष्ठे स कनिष्ठे स्याद्वितस्तिर्द्वादशांगुलः ॥ पाणौ चर्पटप्रतलप्रहस्ताविस्तृतांगुलौ ॥ ८४ ॥ द्वौ संहतौ संहतलः प्रतलो वामदक्षिणौ ॥ पाणिर्निकुञ्जः प्रस्तुतिस्तौ युतावज्जलिः पुमान् ॥ ८५ ॥ प्रकोष्ठे विस्तृतकेशस्तौ मुष्ट्या तु बद्ध्या ॥ सर

लिः स्यादरलिस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिना ॥ ८६ ॥

तामेतेति मेदिनी ।” एक । द्वौ द्वौ प्रसृता संहतौ चेदज्जलिरित्येकं पुंसि ॥ ८५ ॥ विस्तृतः करोयन्नतादेशप्रकोष्ठे कूर्पराधोभागे हस्त इत्येकं । अयं चतुर्विंशत्यंगुलमितो ज्ञेयः । स तु बद्धयामुष्टयोपलक्षितः रत्निरित्येकं । “मुदाहात इति ख्यातस्य । सरलिरित्यपि स्त्रियामपि ।” निष्कनिष्ठेन विस्तृतकनिष्ठेन मुष्टिना उपलक्षितो हस्तः अरलिरित्येकं स्त्रिया । “अरलिः पुमानपि । नारलिः कफणो हस्तप्रकोष्ठे विततांगुलाधिविरुद्रविश्वप्रकाशो ।” मुष्ट्या मुष्टिनेति निर्देशेन मुष्टिर्द्वयोरिति ज्ञापितं ॥ ८६ ॥

तिर्यक्ततयोर्विस्तृतयोः करसहितयोर्बाह्वोरतरं व्यामः । ऊर्ध्वविस्तृतदोषौ भुजोपाणीचयेन तस्य नुःपुंसो यन्मानतत्र पौरुषमित्येकत्रिषु । स्त्रियां तु पौरुषी ।
॥ ८७ ॥ कंठः । गलः । द्वे “यीवाय भागस्य । गौकनळी गौकटी. नरडीडतिख्यातस्य ।” ग्रीवा । शिरोधिः । कंधरा । त्रीणि मानदतिख्यातस्य ।”
शिरोधिरपित्री । साग्रीत्रातिपृभीरेखाभिर्विशिष्टा कंबुमीवास्यादित्येकं । अवटुः । घाटा । ककाटिका । त्रीणि पीवाशिरःसधेः पश्चाद्भागस्य । “ग्री

व्यामोर्बाह्वोः सकरयोस्ततयोस्तिर्यगंतरं ॥ ऊर्ध्वविस्तृतदोष्याणि नृमाने पौरुषं त्रिषु ॥ ८७ ॥
कंठो गलोऽथ ग्रीवायां शिरोधिः कंधरेत्यपि ॥ कंबुग्रीवाच्चिरेखासावटुर्घाटाककाटिका ॥ ८८ ॥
वक्रास्येव दनंतुडमानं लपनं मुखं ॥ छविघ्राणं गंधवहाघोणानां सौचनसिका ॥ ८९ ॥

बायामुन्नतभागस्य घाटीदतिख्यातस्येतिकेचित् । ’तत्रावटुः पुंसि ॥ ८८ ॥ वक्रं । आस्यं । वदनं । तुडं । आननं । लपनं । मुखं । सप्त मुखस्य ।
“आस्यं ते वर्णायेन अस्य ते मासो वाऽस्मिन् तदास्यं । प्यत् । मुखं मुखोतरालं च द्वयमास्यमिति रिति मितीशाश्वतः ।” घ्राणं । गंधवहा । घोणा । नासा “न

सा । नस्या । घ्राणं गंधवहानासानां सौचनसिकासिकेतिसाहसकः ।” नासिका । पंच नासिकायाः ॥ ८९ ॥

ओष्ठः । अधरः । रदनच्छदः । दशनवासः । चत्वारिओष्ठस्य । ओष्ठाभ्यां स हितावधरौ । केचिदुपरिवर्त्योष्ठः अधोवर्त्यधर इति मन्वते । तदयुक्तं । अध
गेष्ठः विबोद्धीत्यादिप्रयोगदर्शनात् । चिबुकमित्येकं अधस्तात् अपराधोभागे । गडः । कपोलः । द्वे कपोलस्य । “ गाल इति ख्यातस्य । ” तत्रापि निम्नक
पोलमध्यदेशो गड इति पथात् । तभ्यां कपोलाभ्यां पराचिबुकस्याधो हनुरित्येक । हनुः पुंस्यपि । प्रायेण स्त्रियां ॥ ९० ॥ रदनः । दशनः । दंतः । रदः ।
चत्वारिदन्तस्य । तालुः । काकुदं । द्वे तालुनः । रसज्ञा । रसना । ‘ तालव्या अपि दंत्याश्चेत्यादौ जिह्वायां रसना तथेत्युक्तेः रसनाशब्दो दंत्यतालव्यमध्यः ।

ओष्ठाधरौ रदनच्छदौ दशनवाससी ॥ अधस्ताच्चिबुकं गंडौ कपोलौ तत्पराहनुः ॥ ९० ॥
रदनादशनादंतारदास्तालुतुकाकुदं ॥ रसज्ञारसनाजिह्वा प्रांतावोष्ठस्य सृक्किणी ॥ ९१ ॥

रसनमिति श्लोबमपि । रसनं स्वेदनेज्यमे । जिह्वाया तु नपुंसि स्यादिति मेदिनी । “ जिह्वा । त्रीणि जिह्वायाः । प्रांताविति ओष्ठद्वयस्य वामदक्षिणोप्रांतौ
सृक्किणी स्याता । ईदंतस्य स्त्रियामेकवचनं । नातस्य स्त्रीबे वा द्विवचनमेतत् । सृक्किदिति दंतस्य स्त्रीबे द्विवचनवा । सृक्किण्यां सृक्किमुक्के चेति शब्दभे
दात् । “ सृक्केति नांतस्य स्त्रीबे सृक्किणी तिपाठः । कवयुक्तमिति मतेतु । यथा सृक्किणी स्त्रियां । सृक्किनातमिदंतंच । सृक्केति नांतं । सृक्कसृकमदंतंचेत्य
न्यत्र ” एक ॥ ९१ ॥

ललाट । अलिकं । गोधिः । त्रीणिभालस्य । अलिकं ह्रस्वदीर्घमध्यमिति राजदेवः । गोधिः पुंसि । दृग्भ्यामूर्ध्वभागो भ्रुवो । एकं । भूः । नासोप
रिभ्रुयोर्ध्वे कूर्च इत्येकं । अदणः । कनीनिकामध्यगतकुणमंडलं तारकेत्युच्यते । एकं ॥ ९२ ॥ लोचनं । नयनं । नेत्रं । ईक्षणं । चक्षुः । अक्षि ।
दृक् । दृष्टिः । अदौ नेत्रस्य । चक्षुषी । दृशौ । अस्तु । नेत्रावु । रोदनं । अस्त्र । अश्रुपंचनेत्रोदकस्य । अस्तुदंतमध्यं । अंत्यं तालव्यमध्यं । अस्त्रमदंतं दं

केशिकं । कैश्यं । द्वेतद्वे । केथानांसमूहे । अलकाः । चूर्णकुंतलाः । द्वे कुटिलकेशानां । ते अलकाः ललाटेऽलंबमानाः भ्रमरकाः स्युः । काकपक्षः । शिखण्डकः । “शिखण्डकः । शिखांडकशिखण्डिकावितिवाचस्पतिमुभूती । शिखण्डोर्बर्हचूडयोरिति मेदिन्यां ” द्वे कुमारचूडायाः ॥ ९६ ॥ कवरी । केशवेशः । द्वे केशावंधरचनाया । कवरीस्त्री । संयताः मोक्तिकदामादिवण्डाः कचाः केशसमूहोयमिमल्लदलेकं । “बुचबुच

तद्वद्वैकेशिकैकैश्यमलकाश्चूर्णकुंतलाः ॥ तेललाटेभ्रमरकाः काकपक्षः शिखण्डकः ॥ ९६ ॥
कवरीकेशवेशोयथाम्लहः संयताः कचाः ॥ शिखाचूडाकेशपाशीव्रतिनस्तु सटाजटा ॥ ९७ ॥
वेणिः प्रवेणीशीर्षण्यशिरस्यौ विशदेकचे ॥ पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचाप्यरे ॥ ९८ ॥

तिस्थानस्य ।” शिखा । चूडा । केशपाशी । त्रीणि शिखायाः । केशपाशयो । सटा । जटा । द्वे व्रतिनः शिखायां ॥ ९७ ॥ वेणिः । प्रवेणी । द्वे सर्पाकाररचितकेशवेशस्य । वेणीत्यपि । “प्रवेणिरित्यपि । प्रवेणि. स्त्रीकुथावेण्योरिति मेदिनी ।” शीर्षण्यः । शिरस्यः । द्वे विशादे निर्मलेकेशे । कचादित्यर्थप्रधानो निर्देशः । तेन कचपर्यायात् । परे पाशादयस्त्रयः कलापार्थाः केशसमूहाच्चिन्न इत्यर्थः । यथा कचपाशः । केशपाशः । केशपक्षः । कुंतलहस्तः ॥ ९८ ॥

॥

॥

मंडनं । पचालंकारस्य । मुकुटं । “मुकुटं ।” किरिंटं । द्वे “किरीटस्य । तच्चकिरीटं पुंसिहोवेच ।” चूडामणिः । शिरोरत्नं । द्वे शिरोमणेः । हारमध्यगः हारमध्यगतोनायकमणिः तरल स्यात् । एकं ॥ १०२ ॥ बालपाश्या । पारितथ्या । द्वे सीमंतभूषणस्य । “स्वामीतुप्रथमं बालं बंधनं मुक्तावलीनामित्याह । परितस्तथाभूतैव पारितथ्या ।” पत्रपाश्या । ललाटिका । द्वे ललाटभूषणस्य । कर्णिका । तालपत्रं । “तालपत्रं ।” द्वे तालकस्य ।

मंडनं चाथर्मुकुटं किरिंटं पुनर्मुसकं ॥ चूडामणिः शिरोरत्नं तरलोहारमध्यगः ॥ १०२ ॥
 बालपाश्या पारितथ्या पत्रपाश्या ललाटिका ॥ कर्णिका तालपत्रं त्र्यस्य कुंडलं कर्णवेष्टनं ॥ १०३ ॥
 ग्रैवेयकं कंठभूषालंबनं स्याद्दलं निका ॥ स्वर्णैः प्रालंबिका योरभूत्रिका मौक्तिकैः कृता ॥ १०४ ॥

तानवह इतिव्यातस्य । कुंडलं । कर्णवेष्टनं । द्वे कुंडलस्य । तत्र कर्णिकास्त्रीभिरेव धार्यते । इदं पुरुषैरपि ॥ १०३ ॥ ग्रैवेयकं । कंठभूषा । द्वे श्रीवालं निका मौक्तिकैरचिता चेदुरःसुविकेत्येकं ॥ १०४ ॥

सारमनं । पंचस्त्रीणां कटिभूषणस्य । “दाब कंबरपट्टा इति ख्यातस्य । एकयटिभवेत्कांचीमेखलात्वष्टयटिका । रसनाषोडशज्ञेयाकलापः पंचविंश
कदतिभेदास्त्रिह्रनोक्ताः ।” शृखलमित्येकंपुंसं कटिभूषणस्य । “कडदोरा इति ख्यातस्य ।” शृखला । शृखलः । पादांगुद । तुलाकोटिः । “तुला
कोटी” मंजीरः । “मंजीलः” नूपुरः ॥ १०९ ॥ हंसकः । पादकटकः । पङ्कनूपुरस्य । “तोरद्व्या” पैजण इति ख्यातस्य । हंसकादिद्वयं पादकटक
स्य । वाळ इति ख्यातस्येति मतं । “तुलाकोटिः स्त्री । मंजीरो न स्त्रियां । किंकिणी । “किंकिणिः । कंकणी । कंकणस्यास्य निसरः कंकणी क्षुद्रघंटिके

छोवैसारसनंचाथपुंस्कट्यां शृखलं त्रिषु ॥ पादांगुदं तुलाकोटिर्मंजीरो नूपुरोऽस्त्रियां ॥ १०९ ॥
हंसकः पादकटकः किंकिणी क्षुद्रघंटिका ॥ त्वक्फलकमिश्रोमाणि वस्त्रयोनिर्दश त्रिषु ॥ ११० ॥

तिभगुणिः ।” क्षुद्रघंटिका । द्वे घागरी । “ध्रुगुर” इति ख्यातायाः । त्वगादिचतुष्कं वस्त्राणां योनि कारणं । कारणचतुर्विध्यात् वस्त्राणां चतुर्विध्य
मिति भावः । श्लोमादित्येतद्विना वाल्कफालादयो निप्रवाण्यतादरा त्रिषु । तंत्रकंचेति चकारोदकादरांतंत्रकंच त्रिषु । वक्ष्यमाणदुकूलसाहचर्याः श्लोमं
ह्रीवमेव । त्रिष्वित्येके ॥ ११० ॥

त्वगादिजन्यादिक्रमेणाभिहितानि । क्षौमादिवस्त्रवाल्कंक्षेयं । क्षुमाअतसीतद्विकारः क्षौमं । आदिनाशाणमित्यादि । एकं । त्वद्भूमयस्य । फालं कार्पासं । वादरं । त्रीणिकार्पासवस्त्रस्य । कृमीणामपाननिर्गतसूत्रकतः कुञ्जलाकारः कोराः कृमिकोशस्तस्मादुत्थंकोशैर्यस्यात् । नृगरोमजं वस्त्रं कवमित्येकं । “अत्रनृगशब्देनपशुमात्रं ग्राह्यं । तेनकञ्जलाद्यपि” ॥ १११ ॥ अनाहतं । निष्प्रवाणि । तंचकं । नवावरं । चत्वारिनुतनवस्त्रस्य ।

वाल्कंक्षौमादिफालंतुकार्पासं वादरंचतत् ॥ कौशैर्यं कृमिकोशोत्थं रांकवं नृगरोमजं ॥ १११ ॥
अनाहतं निष्प्रवाणि तंचकंचनवावरं ॥ तत्स्यादुद्रमनीर्यं यद्द्वैतयोर्वस्त्रयोर्युगं ॥ ११२ ॥
पत्रोर्णयोर्धौतकौशैर्यं बहुमूल्यं महाधनं ॥ क्षौमं दुकूलं स्याद्द्वैतु निर्वीतं प्रावृतं त्रिपु ॥ ११३ ॥

कौशैर्यं तदतिप्रसिद्धस्य । निर्गताप्रवाणीतुं वायशालाकाऽस्मात् निष्प्रवाणि धौतयोर्वस्त्रयोर्युगं यत्तदुद्रमनीर्यमित्येकं । “युगमित्यविवक्षणं ।” ॥ ११२ ॥ यद्द्वैतकौशैर्यं तत्पत्रोर्णं । एकं । बहुमूल्यं यद्वस्त्रादिकं तन्महाधनमित्येकं । त्रिलिंगं । क्षौमं । दुकूलं । द्वे पटवस्त्रस्य । “पाटांबदन्ति ख्या तस्य ।” निर्वीतं । प्रावृतं । द्वे प्रावृतवस्त्रस्य ॥ ११३ ॥

वत्स्यद्वयोर्बस्तयोः प्रांतयोः दशाः स्युः । एकं स्त्रीलिङ्गबहुवचनान्तंचनित्यं । “वत्सयोर्द्वयोरिति पाठितु । दशाः । वस्तयः । द्वे वत्सप्रांतयोः । तत्र स्त्रियां बहुवचनं । स्त्रीपुंसयोर्बहुवचनं । दशावस्तयः । दशावस्त्यादीपवत्योर्विस्त्रानेभूम्नि योषिति । वस्तिर्द्वयोर्निरुहेनाभ्यधोभूम्नि दशासु चेत्येदिनी ।” दैर्घ्यं । आत्मा । आरोहः । “आनाहदतिराश्रमीकारः ।” नयंवत्त्वाद्दैर्घ्यस्य । “लांबीदतिख्यातस्य ।” परिणाहः । विशालता । द्वे विस्तारस्य । रुंदीदिति व्यातस्य ॥ ११४ ॥ पटच्चर । जीर्णवत् । द्वे जीर्णवत्स्य । नक्तकः । “लक्तकदत्यपि ।” कर्पटः । द्वे जीर्णवत्स्यखंडस्य । “फटके. छाटीदिति

स्त्रियां बहुवचनं । दशाः स्युर्वस्तयोर्द्वयोः ॥ दैर्घ्यमायाम आरोहः परिणाहो विशालता ॥ ११४ ॥ पटच्चरं जीर्णवत्स्यं समौर्नक्तककर्पटौ ॥ वत्समाच्छादनं वासश्चैलकः पटोस्त्रीस्यादराशिस्थूलशटकः ॥

निचोलः प्रच्छदपटः समौ रहककंबलौ ॥ ११५ ॥

ख्यातस्य । वत्सं । आच्छादनं । वासः । चैलं । चैलं । चैलोद्यमे त्रिषु । नपुंसकं तु वत्सन इति विश्वः । अंशुकं । पटवत्स्य । “अशुकं शुक्लवस्त्रे स्याद्वास्त्रमात्रोत्तरीययोरितिरभसः ॥ ११५ ॥ सुचैलकः । पटः । द्वे शोभनवत्स्य तत्र पटोः स्त्री । वराशिः । वरासिः स्यात्स्वप्नवरे वरासिः स्थूलशटकः । द्वे स्थूलवाससः । निचोलः । “निचूलोपि । निचूलस्तु निचोले स्यादिति मेदिनी ।” प्रच्छदपटः । द्वे येन वीणाडोलिकादिकं किमपि धीयेत तस्य । रहकः । कंबलः । द्वे कंबलस्य ॥ ११६ ॥

तमालपत्रं । तिलकं । चित्रकं । विशेषकं । चत्वारिललाटेकस्तूर्यादिनाकतिलकस्य । “तमालस्तिलकेखड्गदतिविश्वान्तमालदत्यप्यन्यत्र । अत्र द्वितीयं तिलकमिति तुरीयं विशेषकमिति चेद्वे न स्त्रियां । किन्तु पुनः पुंसकयोः । कुंकुमं ॥ १२३ ॥ काश्मीरजन्म । अत्रिशिखं । वरं । बांलहीकं । “बांलहीकं । बाह्णीकं वाह्णीकं धीर हि गुणोर्नाश्वदेशयोरिति त्रिकांशोपः ।” पीतनं । रक्तं । संकोचनं । पिथुनं । धीरं । लोहितचंदनं । एकादशकुंकुम

तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकं ॥ द्वितीयं चतुरीयं च न स्त्रियामथ कुंकुमं ॥ १२३ ॥
 काश्मीरजन्माग्निशिखं वरं वाह्णीकपीतनं ॥ रक्तसंकोचपिथुनं धीरं लोहितचंदनं ॥ १२४ ॥
 लाक्षारक्षानुक्लौवियावोलक्तोद्गुमामयः ॥ लवंगं देवकुसुमं श्रीसंज्ञमथ जायकं ॥ १२५ ॥

स्य । रक्तनील्याग्निं रजिते कुंकुमदतिहैमः । संकोचो मीनभेदे च बुधेऽस्त्रीवतु कुंकुम इति विश्वमेदिन्यौ । पिथुनं कुंकुमेपि चेति मेदिनी ॥ १२४ ॥ ला
 क्षा । राक्षा । जतु । यावः । अलक्तकः । द्रुमामयः । पंजलाक्षायाः । ‘नलक्तोऽस्मादलक्तः । द्रुमाणामयोद्गुमामयः ।’ लवंगं । देवकुसुमं । श्रीसं
 ज्ञं । नीणिलवंगस्य । देवानां कुसुमं कुसुमे पुदेव देवदेवयोग्यं कुसुमं वा । श्रीसंज्ञं लक्ष्मीपर्यायनामकं । जायकं ॥ १२५ ॥

कालीयकं । कालानुसार्ये । त्रयं जायकाख्यगंधद्रव्यस्य । पीतचंदनद्वितिव्यातस्य । जयतिगंधांतरं जायकं । कालीयकंचकालेयंचकं कांतिदायक
मिति व्याहिः । वंशिकं । “वंशिकं । अगुरु । राजाहं । लोह । कभिजं । जौगक ॥ १ २६ ॥ कालागुरु । सप्तकंसमार्थकं । कृष्णागुरुणः पर्यायादित्यर्थः
“नगुरुयस्मान्दगुरुः । अगुरुर्जौगकेलयाविति हेमाद्रुः पुंस्यपि । अगुरु रितिकचिन् । लोहोऽस्त्रीशस्त्रकेलो हेजागके सर्वतै जसदिति मेदिनीकोशाहोहं
पुंस्यपि । ” अगुरुद्रव्यस्य यच्छब्देन संबंधः स्यादित्यस्य त्वत्तत्त्वादुत्तरेण संबंधः । यदगुरुमहिं गंधि सामगल्यास्यादित्येकं । “अत्रजौगकांता निअगुरु

कालीयकंचकालानुसार्येचायसमार्थकं ॥ वंशिकागुरुराजाहंलोहं कृमिजौगकं ॥ १ २६ ॥ कालागुरु
गुरुस्यानुमंगल्यमहिं गंधियत् ॥ यक्षधूपः सर्जरसो रालसर्वरसावपि ॥ १ २७ ॥ बहुरूपोप्यथ वकधूपक
त्रिमधूपकौ ॥ नुरुष्कः पिंडकः सिद्धोचावनोप्यथ पायसः ॥ १ २८ ॥

णः । कालागुर्यादिद्वयंकृष्णागुरुणः । त्वित्यत्र तद्विति पाठः सन्नयद्रुगुरुमहिं गंधितन्मगल्येत्यर्थः । यक्षधूपः । सर्जरसः । रालः । सर्जरसः ॥ १ २७ ॥ बहु
रूपः । पंचधूपस्य “रालद्वितिव्यातस्य । अरालद्वितिवा । रालः सर्जरसो रालो धूपको विन्निवस्तुभद्वितिरभसः । वकधूपः । कश्चिमधूपकः । द्वे अनेकपदार्थ
रुनधूपस्य । नुरुष्कः । पिंडकः । मिहः । यावनः । चत्वारिसिन्हाख्यगंधद्रव्यस्य । “ऊर्द्ध लोवानद्वितिव्यातस्य ” पायसः ॥ १ २८ ॥

श्रीवासः । वृकधूपः । श्रीवेष्टः । सरलद्रवश्रीपिटदधिकीरघृताब्धयदतिरभसः ।" सरलद्रवः । पंचसरलद्रवस्य । " विशेषनामकधूपद
तिल्यातस्य । पयसोऽमुमस्यक्षीरस्यवाविकारः पायसः । सरलस्य देवदारोर्द्रवः सरलद्रवः । पायसस्तुच्छीवपुंसोःश्रीवासपरमान्मयोरितिमेदिनी । मृ
गनाभिः । मृगमदः । कस्तूरी । त्रयंकस्तूर्याः । मृगनाभिः पुंसि । मृगनाभिर्मृगमदोमृगःकस्तूरिकापिचेतिमाधवः । मदीरेतसिकस्तूर्यामितिमेदि
नी ।

श्रीवासोवृकधूपोपिश्रीवैष्टसरलद्रवौ ॥ मृगनाभिर्मृगमदःकस्तूरीचाथकौलकं ॥ १२९ ॥
कंकौलकंकौशफलमयकर्पूरमस्त्रियां ॥ घनसारश्वंद्रसंज्ञःसिताश्रीहिमवालुका ॥ १३० ॥

नी । मुख्यराश्रश्चित्रियोनाभिःपुंसिप्राण्यंगकेद्वयोः । चक्रमध्येप्रपानेचस्त्रियांकस्तूरिकामदइतिरभसः ।" कौलकं । कोरकं । कोरकोऽस्त्रीकुड्मले
यः । कौलकं । कोरफलं । कोरफलं । श्रीणिकंकौलकं । गवलाइतिल्यातस्य । कर्पूरं । घनसारः । चंद्रः । सिता
श्री । सिताश्रदत्यपि । हिमवालुका । पंचकर्पूरस्य । चंद्रसंज्ञश्वंद्रपर्यायिनामकः । पुंसिकर्पूरः ॥ १३० ॥

गंधसारः । मलयजः । भद्रश्रीः । चंदनः । चत्वारिचंदनस्य । “मलयागुरु । मैलागिरिइतिख्यातस्य ।” भद्रश्रियो । तैलपर्णिकमित्येकं घवलशीत
लचंदनविशेषस्य । गोशीर्षकमित्येकं उत्पलगंधिचंदनस्य हरिचंदनमित्येकं कपिलवर्णचंदनस्य । एवं त्रयोभेदाः । तिलपर्णवृक्षभेदे जातौ तैलपर्णी ।
स्वायंकन् । तैलपर्णगोशीर्षौ गिरी आकरावस्येति स्वामी ॥ १३१ ॥ तिलपर्णी । पत्रांगं । रंजनं । रक्तचंदनं । कुचंदनं । पंच रक्तचंदनस्य । “ति

गंधसारो मलयजो भद्रश्रीश्चंदनोऽस्त्रियां ॥ तैलपर्णिकगोशीर्षहरिचंदनमस्त्रियां ॥ १३१ ॥
तिलपर्णी तु पत्रांगं रंजनं रक्तचंदनं ॥ कुचंदनं चायजातीकोशजातीफलसमे ॥ १३२ ॥

लपर्णी नदी आकरोऽस्यास्ति अच् । छीपूच ।” जातीकोशं । जातिकोशजातिफलमित्यपि पाठः । जातिः । जातीवा । कोशं । फलं ।
इति पृथगपि । जातिर्जातिफले पिचेति रभसः । कोशोऽस्त्रीकुक्ष्यले पत्रे दिव्ये खड्गपिधानके । जातिकोशे इति मेदिनी विश्वप्रकाशौ । फलं लाभे जाति
कोशे बाणाये फलके पिचेति रुद्रः । द्वे जायफलद्वेति ख्यातस्य ॥ १३२ ॥

मान्यं । माला । स्रक् । त्रयमूर्ध्निधृतायाःकुसुमावलेः । उपचारादन्यत्रापिप्रयोगः । केशमध्यधृतामालागर्भकदल्युच्यते । एकं । यन्माल्यंशिखायां
लंघनान्त्यभटकमित्येकं । पुग्न्यस्ते ललाटपर्यन्तंक्षिप्तं ललामकमित्येकं ॥ १३५ ॥ यन्माल्यं कंठादुज्ज्वलं विसरलं लंघनान्त्यालं वमित्येकं । य
न्माल्यंतिर्यगुपवीतमनुजुडरसि क्षिप्तं तत्रैकक्षिकमित्येकं चतुरक्षरं । “विकक्षमुरस्तत्र भववैकक्षकमित्यपि ।” आपीड । शेखरः । द्वे शिखामुच्यस्त
माल्यमात्रस्य ॥ १३६ ॥ रचना । परिस्यंदः । द्वे माल्यादिरचनायाः । “परिस्यंदद्वयपिपाठ ।” आभोगः । परिपूर्णता । द्वे सर्वोपचारपरिपूर्णतायाः ।

माल्यंमालास्रजौमूर्ध्निकेशमध्येतुगर्भकः ॥ प्रभ्रष्टकंशिखालंविपुशेन्यस्तंललामकं ॥ १३५ ॥ प्रालंबमृजुलंवि
स्यालंकंठाद्वैकक्षिकंतुतत् ॥ यत्तिर्यविक्षममुरसिशिखास्वापीडशेखरे ॥ १३६ ॥ रचनास्यात्परिस्यंदआभोगःपरि
पूर्णता ॥ उपधानंतूपवहःशय्यायांशयनीयवत् ॥ १३७ ॥ शयनंमंचपर्यंकपल्यंकाःखट्वासमाः ॥ गंडूकःकंडु
कोदीपःप्रदीपःपीठमासनं ॥ १३८ ॥ उपधान । उपवर्हः । द्वे उच्छीर्षस्य । “उशीदितिख्यातस्य” उपधीयते आरोप्यतेभिरोत्र उप

धानं । शय्या । शयनीयं ॥ १३७ ॥ शयनं । त्रीणिशय्यायाः । वदितिउत्तरेणसमत्वद्योतनाय । मंचः । पर्यंकः । पल्यंकः । खट्वा । चत्वारिखट्वायाः ।
पलंगवाजदितिख्यातायाः” गंडूकः । “गंडूकः । गंडूकः ।” कंडूकः । द्वे चेंडूदितिख्यातस्य । क्रीडाकारणस्य । “गिरदी- गालउशीदितिख्यातस्येति
केचिन् ।” दीपः । पदीपः । द्वे दीपस्य । पीठं । आसनं । द्वे “विटरःपीठमखियामितिचिकांडशेषः ।” ॥ १३८ ॥

समुद्रकः । संपुटकः । द्वे संपुटकः । “उवा. चोफुलादल्यादित्यातस्य ।” प्रतिग्राहः । “प्रतिग्रहः । प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्ग्रहे । विप्रभ्यो विधि
चद्वेयेन द्ग्रहे च घट्वांतरदतिमेदिनी ।” पतद्ग्रहः । द्वे “पिकदानी इति ख्यातस्य ।” प्रसाधनी । कंकतिका । द्वे गजदंतादिरचितायाः केशमार्जन्याः ।
फणी इति ख्यातायाः । कंकतंतु प्रसाधनमिति ह्रीवकाडिः मरमाला । पिटातः । पटवामकः । द्वे बुका इति ख्यातस्य चूर्णविशेषस्य ॥ १३९ ॥ दर्पणः ।
मुकुरः । “मुकुरः । मुकुरः स्यान्मकुरवद्वर्पणकुलद्रुमे । कुलालद्वेदतिमेदिनी । मंक्रुरदित्यपिकेचित् ।” आदर्शः । जीणि दर्पणस्य । “आरसा इति

समुद्रकः संपुटकः प्रतिग्राहः पतद्ग्रहः ॥ प्रसाधनी कंकतिका पिटातः पटवामकः ॥ १३९ ॥
दर्पणे मंक्रुरादर्शो व्यजनं तालवृंतकं ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ७३ ॥
संततिर्गोत्रजननकुलान्यभिजनान्वयो ॥ वंशोन्ववायः संतानो वर्णाः स्युर्ब्राह्मणादयः ॥ १ ॥

ख्यातस्य ।” साहचर्याद्वर्पणः पुंस्येव । आदर्शो दर्पणः प्रोक्त इत्यमरमाला । व्यजनं । तालवृंतकं । द्वे तालपत्रादिनिर्मितव्यजनस्य । व्यजति वायुर
नेन व्यजनं ॥ इति मनुष्यवर्गः ॥ ७३ ॥ संततिः । गोत्र । जननं । कुलं । अभिजनः । अन्वयः । वंशः । अन्ववायः । संतानः । नव वं
शस्य । तत्र संततिः स्त्री । ब्राह्मणादयो वर्णाः स्युः । एकं ॥ १ ॥

ब्राह्मणश्च त्रियंवेश्यशूद्राः वर्णाश्चातुर्वर्ण्यमित्येकं । राजबीजी । राजवंश्यः । द्वे राजवंशोत्पन्नस्य । राजबीजिनौ । बीज्यः । कुलसंभवः । द्वे कुलमात्रेऽप्यन्वस्य ॥ २ ॥ महाकुलः । “महाकुलः ।” कुलीनः । आर्यः । सभ्यः । सज्जनः । साधुः । षट्सज्जनस्य । ब्रह्मचर्यादयश्चत्वारोऽपि आश्रमशब्दवाच्यास्त्यर्थः । एकं । “वनमेव प्रस्थः प्रदेशस्तत्र भवः वानप्रस्थः । अत्र भिक्षुर्यतिः ॥ ३ ॥ द्विजातिः । अयजन्मा । भूदेवः । वाङ्मवः । विप्रः । ब्राह्म

विप्रद्वित्रियविदूश्शूद्राश्चातुर्वर्ण्यमिति स्मृतं ॥ राजबीजी राजवंश्यो बीज्यस्तुकुलसंभवः ॥ २ ॥

महाकुलकुलीनार्यसभ्यसज्जनसाधवः ॥ ब्रह्मचारी गृहीवानप्रच्छो भिक्षुश्चतुष्टये ॥ ३ ॥

आश्रमोस्त्रीद्विजात्यग्रजन्मभूदेववाडवाः ॥ विप्रश्च ब्राह्मणोऽसौ षट्कर्मायागादिभिर्यतः ॥ ४ ॥

विद्वान्विपश्चिद्दोषज्ञः सन्सुधीः कोविदोऽबुधः ॥ धीरो मनीषी प्राज्ञः संख्यावान्पंडितः कविः ॥ ५ ॥

णः । षट्ब्राह्मणस्य । “बह्वर्वायां जातो वाङ्मवः । बह्वर्वा द्विजयोषितीति मेदिनी ।” असौ ब्राह्मणो यागादिभिर्यजनादिभिर्युक्तः षट्कर्माभ्याम् । तदुक्तं । ईज्याध्ययनदानानियान्नाध्यापनेतया । प्रतिषह्श्चतैर्युक्तः षट्कर्माविप्रउच्यते इति । एकं ॥ ४ ॥ विद्वान् । विपश्चित् । दोषज्ञः । सन् । सुधीः । कोविदः । बुधः । धीरः । मनीषी । प्राज्ञः । “प्राज्ञः । प्रज्ञस्तु पंडिते वाच्यलिङ्गो बुद्धौ तयोषितीति मेदिनी ।” संख्यावान् । पंडितः । कविः ॥ ५ ॥

धीमान् । सृग् । कृती । कृष्टिः । लब्धवर्णः । विचक्षणः । दूरदर्शी । दीर्घदर्शी । द्वाविंशतिः पंडितस्य । विद्वांसौ । विपश्चिंतो । संतो । ज्ञो । संख्यावं
तो । कृतिनौ । “संख्याविद्याणां सस्य संख्यावान् । लब्धवर्णः स्तुतिर्यत्नलब्धवर्णः । दूरान्दूगद्वापश्यतीति दूरदर्शी ।” श्रोत्रियः । छांदमः । द्वे वे
दाध्यायिनः ॥ ६ ॥ मीमांसकमित्यादिपद्यद्वयमत्र केचित्पठन्ति । तदत्रत्यं नैत्युपेक्षितं । तस्येयं बालवोधार्थव्याख्या । मीमांसकः । जैमिनीयः । द्वे

धीमान्सृग्ः कृती कृष्टिर्लब्धवर्णो विचक्षणः ॥ दूरदर्शी दीर्घदर्शी श्रोत्रियच्छांदसौ समौ ॥ ६ ॥
मीमांसकौ जैमिनीये वेदांती ब्रह्मवादिनी ॥ वैशेषिके स्यादौलूक्यः सौगतः शून्यवादिनि ॥ ७ ॥
नैयायिकस्त्वेवंपादः स्यात्स्याद्वादिक आर्हकः ॥ चार्वाकलौकाचनिकौ सत्कार्ये सांख्यकापिलौ ॥ ८ ॥

मीमांसाशास्त्रे तुः वेदांती । ब्रह्मवादिनी । द्वे वेदांतशास्त्रस्य । वैशेषिकः । औलूक्यः । द्वे सप्तपदार्थवादिनः । सौगतः । शून्यवादी । द्वे जगत्कारणं
शून्यमिति मतावलंबिनो नास्तिकस्य ॥ ७ ॥ नैयायिकः । अक्षपादः । आक्षपादो वा । द्वे न्यायशास्त्रज्ञस्य । स्याद्वादिकः । आर्हकः । द्वे मोक्षोऽ
स्ति स्यान्नास्ति स्यादिति वादिनः । चार्वाकः । लौकाचनिकः । लोकाचनिको वा । द्वे देहात्मवादिनो बौद्धस्य । सांख्यः । कापिलः । द्वे तदेवेदं कार्यं ज
गदिति मानिनः । सांख्यशास्त्रज्ञस्य ॥ ८ ॥

उपाध्यायः । अध्यापकः । द्वे “उपेत्याधीयतेऽस्मादुपाध्यायः । अध्यापयतीत्यध्यापकः ।” निषेकोगर्भाधानं । आदिनापुंसवनादि । तस्य कर्म
णः कर्ता पित्रादिर्गुरुः स्यात् । एक । मंत्रो वेदस्तस्य व्याख्या कर्तुं आचार्यः स्यात् । एकं । व्याख्यालक्षणं तु । पदच्छेदः पदार्थोक्तिर्विग्रहो वाक्ययो
जना । आक्षेपोऽथ समाधानं व्याख्यानं च लक्षणमित्युक्तं । अक्षरे यागत्रिपदे यक्कृत्वजामादेष्टा सत्रती ॥ ७ ॥ यटा । यजमानः । इति त्रयेणोच्यते
“आदिष्टीत्यपि पाठः ।” व्रतिनौ । यटारौ । स यजमानः सोमवतियागे आदिष्टा दीक्षित इत्युच्यते । एकं । इज्याशीलः । यायजूकः । द्वे यजनशीलस्य

उपाध्यायोऽध्यापकोऽथ स्यान्निषेकादिकुरुः ॥ मंत्रव्याख्या कृताचार्य आदिष्टा त्वध्वरेव्रती ॥ ७ ॥

यष्टा च यजमानश्च स सोमवतिदोक्षितः ॥ इज्याशीलो यायजूको यज्वानुविधिनेष्टवान् ॥ ८ ॥

स गीष्पतीष्ट्यास्यपतिः सोमपीथी तु सोमपाः ॥ सर्ववेदाः स ये नैष्टोचागः सर्वस्वदक्षिणः ॥ ९ ॥

“पुनः पुनः भृशं वा यजेत यायजूकः ।” विधिना सोमेन यजेत त्यादि यागविधाप्रकविधिमात्रेणैष्टवान् यागकृतवान् स धज्वा स्यात् । एकं । यज्वानौ ।
॥ ८ ॥ यः गीष्पतीष्ट्यावृहस्पतिसवविधिना इष्टवान् स स्थपतिरित्युच्यते । वज्रपेयेन द्वावृहस्पतिसवेन यजेतेति तद्विधिः । एक । सोमपीथी । “सो
मपीथी । सोमपीवी ।” सोमपाः । “सोमपः । द्वे सोमयाजिनः । सोमपीथिनौ ” सर्वदाः यदीक्षितस्तु तत्कालं ।” येन सर्वस्वदक्षिणो विश्वजिन्नामा
यागददः स सर्ववेदाः स्यात् । एकं । “सर्वस्वदक्षिणा यत्र । सर्ववेदयति सर्ववेदाः । विद्रुलाभे ” सर्ववेदसौ ॥ ९ ॥

सागे शिक्षायां गोपेते प्रवचने वेदे अधीतीकृताध्ययनो नूतनानुज्ञेकं । यो नूतनो गुरोः सकाशात् गृहस्थायाश्च मां तस्मात्तथे लब्ध्यानुज्ञः समावृत्तः स्यात् । एकं । अभिपवेत्माने कृते सति सुत्या स्यात् । सुयजोर्द्धुनि विवितु नो ते भूते दुर्निप् । सुतवान् । सुत्वा । सुत्वानो । अभिपवः त्वपने पीडनत्नाने सुरासंधाने च ॥ १० ॥ छात्रः । अनेवासी । “अनेवासीत्यपि । शिष्यः । त्रीणि गुरोर्दोषाच्छादनं छात्रं तच्छीलमस्य छात्रः । अनेममीपे वस्तुंशीलमस्यानेवासी ।” शोक्षाः । प्राथमकल्यिकाः । द्वे आरव्याध्ययनानां वदूनीं शिक्षालभते तेशोक्षाः । प्रथमकल्पः । आद्यारंभः प्रयोजनं येषां ते प्राथमकल्यिकाः । एकः समानो

अनूचानः प्रवचने सांगेयीतीगुरोस्तुयः ॥ लब्ध्यानुज्ञः समावृत्तः सुत्वात्वभिपवेकृते ॥ १० ॥ छात्रां नैवासिनो शिष्ये
शोक्षाः प्राथमकल्यिकाः ॥ एकब्रह्मवता चारामिथः स ब्रह्मचारिणः ॥ ११ ॥ सतीर्थ्यास्वेकगुरवः श्रितवानग्निमग्नि
चित् ॥ पारंपर्योपदेशस्यादौ तित्यमिति हाव्ययं ॥ १२ ॥

णस्ते मिथः परस्परं स ब्रह्मचारिण इत्युच्यते । चरणे ब्रह्मचारिणीति समानस्य सभावः । एकं ॥ ११ ॥ एकः समानो गुरुत्वे पाते परस्परं सतीर्थ्याः स्युः । स
मानतीर्थे वासीति व्यत्ययः । तीर्थे चेदति समानस्य सः । एकं । योऽग्निचितवानसोऽग्निचित् । एकं । कताग्निचयनस्य । ऐतिह्यं । इति ह द्रव्यं पारंप
र्येण लोकपरंपरया यत्पदेशस्तस्मिन् । इति हेत्यव्ययं ॥ १२ ॥

यत्तयमंज्ञानंसाउपज्ञास्यात् । यथापंचमस्यपाणिनिरुपज्ञा । एकं । ज्ञात्वा यअरंभःसउपक्रमः । यथायंथस्योपक्रमः । ज्ञानपूर्वकअरंभइत्यर्थः । एकं । यज्ञः । सवः । अश्वः । यागः । सततंतुः । मखः । क्रतुः । सतयज्ञस्य ॥ १३ ॥ पाठादयः पंच ब्रह्मयज्ञादिनामकामहायज्ञाःस्युः । एकं । तत्र पाठोविधिनानावेदादेःपठनं सब्रह्मयज्ञः । होमोवैश्वेवहोमोसदेवयज्ञः । अतिथीनायुहागतानांसपर्याअन्नादिनतोपणं समनुप्ययज्ञः । तर्पणंपितृणा मनोवृत्तादिनानावृत्तिसंपादन सपितृयज्ञः । बलिः बलिहर्णंसभृतयज्ञः । “पठनंपाठः भावेधञ् । मनुः । अध्यापनब्रह्मयज्ञःपितृयज्ञस्तुतर्पणं । होमोदे

उपज्ञाज्ञानमाद्यंस्याउज्ञात्वारंभउपक्रमः ॥ यज्ञःसवोश्वरोयागःसततंतुर्मखःक्रतुः ॥ १३ ॥
पाठोहोमश्वानिथीनांसपर्यातर्पणंवलिः ॥ एतेपंचमहायज्ञाब्रह्मयज्ञादिनामकाः ॥ १४ ॥
समज्यापरिपद्मोऽष्टोसभासमिति संसदः ॥ आस्थानीक्रीवमांस्थानंस्त्रीनपुंसकयोःसदः ॥ १५ ॥

चोबलिर्भोतोनृयज्ञोऽतिथिपूजनमिति ।” ॥ १४ ॥ समज्या । परिश्रुत् । गोक्षी । सभा । समितिः । संसत् । आस्थानी । आस्थानं । सदः । नवसभायाः । परिपद्मो । गोतद्वौ । संसदौ । आस्थान्यौ । सदःसातंछीवे । स्त्रीत्वेनृसदाः । “समजतिगच्छत्यस्यांसमज्या । गावोनेकावाचस्तिष्ठत्यस्यां गोक्षी । सहस्रम । नावाभात् । स्यासभा । संयंतिगच्छंत्यस्यांसमितिः । संसीदत्यस्यांससत् । आतिष्ठत्यस्यामास्थानी । सीदंत्यस्यासदः ।” ॥ १५ ॥

हविर्गोहाग्राकृ पूर्वदेशे सदस्यादीनां च द्रुहं सप्राग्वशदत्त्येकं । यज्ञशालायाः पूर्वपश्चिमस्तंभयोरर्पितंदीर्घकाष्ठप्राग्वंशदत्तिकाचत् । यज्ञकर्मणिविधिर्वेदोक्तक्रियाकलापयेपश्यति ते सदस्याः । “ऋत्विग्विशेषादत्यर्थः ।” एकं । सभासदः । सभास्ताराः । सभ्याः । सामाजिकाः । चत्वारिसभ्येषु । “सभां सृणोति सभास्ताराः । सृणू आच्छादेन । सभायां साधवः सभ्याः । समाजं रक्षन्ति सामाजिकाः ॥ १६ ॥ यजुर्विद्वत्विगध्वर्युः । एकं । सामविद्वद्वाता । एकं । ऋग्वेदवित्तोता । एकं । धनैर्वर्याः यजमानेन धनादिदत्त्वावर्णीया ये आग्नीध्राद्यास्ते ऋत्विजः । याजकाः । द्वे “आग्नीध्र आद्यो येषां आद्यशब्दाद्वा

प्राग्वंशः प्राकृद्द्विर्गोहात्सदस्याविधिदर्शिनः ॥ सभासदः सभास्ताराः सभ्याः सामाजिकाश्च ॥ १६ ॥

अध्वर्युद्वात्तहोतारो यजुः सामग्विदः क्रमात् ॥ आग्नीध्राद्याधनैर्वार्यान् ऋत्विजो याजकाश्च ॥ १७ ॥

वेदिः परिष्कृता भूमिः समे स्यं डिल चत्वेर ॥ चपालो यूपकटकः कुंवासुगहनावृतिः ॥ १८ ॥

लोत्रान्द्रोहो च ध्वर्यादयः षोडशा । ऋतौ यजन्ति ते ऋत्विजः । कात्यस्तु दत्ताः कुर्वन्ति ये यज्ञान् ऋत्विजो याजकाश्च तद्वृत्तिः ॥ १७ ॥ परिष्कृता यज्ञार्थं साधिता डमरूपा कारागृभूमिर्वैदिरित्युच्यते । एकं । वेदीत्यपि । स्यं डिलं । चत्वेर । द्वे यज्ञार्थं संस्कृतस्य भूभागस्य । यूपकटकः । यूपस्य शिरसि वलयाकारः काष्ठविकारश्च पालः स्यात् । एकं । यागभूमामवंत्य जादि दर्शनवारणा य सुगहनावृत्तिर्वेदनं कुंवा स्यात् । “एकं स्त्रियां” ॥ १८ ॥ ।

यूपायं । तर्भ । द्वे यूपाये । तर्भणी । निर्मथ्यदारुणिअग्निंसिध्यथ निर्मथनीयेकाष्टे अरगिरित्येकंस्त्रीपुंसयोः । “अरणीतिस्त्रियां ।” दक्षिणाग्निः ।
गार्हपत्यः । आहवनीय । एतेत्रयोऽग्नय अग्निविशेषा स्युः । एकैकं । “क्वचित्तुत्रयाणाद्वद्व पठ्यते ।” १९ ॥ इदमग्नित्रयत्रेतास्यात् । एकं । “त्रि
त्वंइता ” त्रेतास्त्री । त्रेते । मनादिनासंस्कृतोऽग्निः प्रणीतइत्येक । समूह । परिचाध्यः । उपचाध्य । एतेत्रयः अग्नोप्रयोगोस्त्रियेपतेअग्निधारणार्थे

यूपाग्रंतर्मनिर्मथ्यदारुणित्वरणिर्द्वयोः ॥ दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयौत्रयोऽग्नयः ॥ १९ ॥
अग्नित्रयमिदं त्रेताप्रणीतः संस्कृतोऽनलः ॥ समूहः परिचाय्योपचाय्यावग्नौप्रयोगिणः ॥ २० ॥
योगार्हपत्यादानीयदक्षिणाग्निः प्रणीयते ॥ तस्मिन्मनानायोऽयाम्नायी स्वाहाचद्रुतभुक्प्रिया ॥ २१ ॥

स्थलविशेषेप्रयुक्ता ॥ २० ॥ गार्हपत्यावानीयोऽदृत्ययोदक्षिणाग्निः प्रणीयते प्रवेश्यते तत्र आनाय्यइत्येक । अग्नयी । स्वाहा । द्रुतभुक्प्रिया । च
यमग्ने प्रियाया । अस्य स्वाहाशब्दस्य नान्ययत्न इव्यवाचित्वात् । अतएव स्वाहातुदक्षिणेपार्थ्वेदितिप्रयोगः सगच्छते ॥ २१ ॥

“इयंतेऽप्येवमनन्तकव्यमित्यर्थः । “पत्रमित्यपि । तस्यैवमित्यण् ।” एकैकं । सुवचमसादिकंपात्रं स्यात् । एकं ॥ २४ ॥

ध्रुवा । उपभृत् । जुहूः । एतेत्रयः सुचोभेदाः । क्षियः । सुवः एकैपुंसि । “अत्रयथासुवशब्दस्यरूपभेदात्पुंस्त्वविधिसुथापूर्वत्रस्त्रियद
तिस्त्रीत्वविधिरपिवोच्यः । सुबाह्वयोर्होमपात्रेऽश्लक्ष्मीमूर्वयोस्त्रियामिति मेदिनीकोशोस्त्रीलिङ्गोऽपि दृश्यते ।” कर्तरीयः पशुरभिमन्त्रयहृतः असौउपाकृतः
स्यात् । एकं । “उपाक्रियते हि स्यत इत्युपाकृतः ।” ॥ २५ ॥ परंपराक । शमनं । “शसनं ससनंचेत्यपि ” प्रोक्षणं । अयंवधार्थकं । यक्षियपशुहनन

ध्रुवोपभृज्जुहूर्नातुसुवोभेदाः सुचः क्षियः ॥ उपाकृतः पशुरसौयोऽभिमन्त्रयकृतौहृतः ॥ २५ ॥
परंपराकर्शमनंप्रोक्षणंचवधार्थकं ॥ वाच्यलिङ्गाः प्रमीतोपसंपन्नप्रोक्षिताहते ॥ २६ ॥
सान्नाय्यंहविरशौतुद्रुतंत्रिपुवपट्कृतं ॥ दीक्षांतोऽवभृयोयज्ञेतत्कर्मार्हतुयज्ञियं ॥ २७ ॥

वाचीत्यर्थः । प्रमीतः । उपसंपन्नः । प्रोक्षितः । त्रीणियागार्थहेतुपशुमात्रेवाच्यलिङ्गानि ॥ २६ ॥ हविर्विशेषः । सान्नाय्यं स्यात् । एकं । अग्नौद्रुतं
याज्यादि वपट्कृतं स्यात् । तत्रिपुवाच्यलिङ्गं । एकं । “वपट्कृतमंत्रोपलक्षणं । वपणमंत्रेणकृतंप्रक्षिप्तं ।” यज्ञेदीक्षांतः दीक्षायाः समापकः इष्टिपूर्वक
स्नानविशेषः अवभृथः । एकं । तत्कर्मार्हं यज्ञकर्मयोग्यंवस्तु “क्षिजद्रव्यादि ।” यज्ञियं । एकंत्रिषु ॥ २७ ॥

यत्कृतुकर्मतदिष्टं स्यात् । “कृतुर्यज्ञः । कर्मदानं । एकान्निकर्मवहनं ज्ञेयायां यच्च हूयते । अंतर्वैद्यांचयदानमिष्टतदभिधीयतइति मनुः ।” एकं । स्वातं वापीकूपं आदिना देवात्त्यादित्यत्कर्मतत्पूर्तं स्यात् । एकं । “पुष्करिण्यः सभावापि देवतायतनानि च । आरामश्च विशेषेण पूर्वकर्मविनिर्दिशेदिति स्थितिः ।” यज्ञशेषेणुगोहाशौ अमृतमित्येकं । भोजनशेषे देवपित्रादिभुक्तशेषे विघसदस्येकं । यन्मनुः । विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यंचामृतभोजनः ।

त्रिष्वथ कृतुकर्मपुंनृत्स्वातादिकर्मचत् ॥ अमृतं विघसो यज्ञशेषभोजनशेषयोः ॥ २८ ॥
 त्यागो विहापितं दानं मुत्सर्जनं विसर्जने ॥ विश्राणनं वितरणं स्पृशनं प्रतिपादनं ॥ २९ ॥
 प्रादेशनं निर्वपणं मपवर्जनं महतिः ॥ मृतार्थं तदहेदानं त्रिपुस्यादौर्ध्वदेहि कं ॥ ३० ॥

विघसो भुक्तशेषः स्यादग्निशेषमथामृतमिति ॥ २८ ॥ त्यागः । विहापितं । दानं । उत्सर्जनं । विसर्जनं । विश्राणनं । वितरणं । स्पृशनं । प्रतिपादनं ॥ २९ ॥ प्रादेशनं । निर्वपणं । अपवर्जनं । अंहतिः । त्रयोदशदानस्य । तत्र अंहतिः स्त्री । मृतार्थं मृताय तदहेदानं मरणदिनमारभ्य दशहपद्यंतं विहादिदानं और्ध्वदेहि कं स्यात् । “और्ध्वदेहि कमित्युभयपदवद्विरपि ।” तत्रिपु । स्त्रियांतु और्ध्वदेहि की । क्रिया । “तदहर्दानमित्यपि पाठः ।” ॥ ३० ॥

पितृदानं । निवापः । द्वे पितृनुद्विश्यद्वानंक्रियेततत्रशास्त्रतः तत्कर्मपितृसंबधिकर्मश्राद्धं स्यात् । श्राद्धाः स्तियत्रतच्छ्राद्धं । प्रज्ञाश्रद्धेतिणः । मासिके
 ऽमावास्याश्राद्धेऽन्वाहार्यमित्येक । अन्होऽष्टमौशः कुतपः स्यात् । अंशशब्दोचमुहूर्तपरः । मुहूर्तस्तिममादूर्ध्वमुहूर्तान्ववमादयः सकालः कुतपोक्षेयइत्यु
 क्तैः । दिवसस्याष्टमेभागेमंदीभवतिभास्करे । सकालः कुतपोक्षेयइतिशातातपः । “हृदीवेतुकुतपं । शब्दरत्नावल्यातु कुतपइतिद्व्युक्तारोपि ।” ॥ ३१ ॥
 पर्येषणा । परीटिः । श्राद्धेद्विजभक्तिशुश्रूषायाः । अन्वेषणा । गवेपणा । द्वे धर्मादिमार्गणस्य । ‘चतुष्कमपि धर्मान्वेषणस्येत्यपिमंत ।’ सनिः । अ

पितृदानं निवापः स्याच्छ्राद्धं तत्कर्मशास्त्रतः ॥ अन्वाहार्यमासिकेशोऽष्टमोऽहः कुतपोऽस्त्रियां ॥ ३१ ॥

पर्येषणा परीटिश्चाऽन्वेषणा च गवेपणा ॥ सनिस्त्वध्येषणायाञ्चाऽभिशस्तिया च नार्थना ॥ ३२ ॥

पटुतृन्निष्वर्ध्यमर्घ्यार्थेपाद्यं पादायवारिणि ॥ क्रमादातिथ्यातिथेयेऽतिथ्यर्थेऽत्रसाधुनि ॥ ३३ ॥

ध्येषणा । द्वे यन्तुर्वादि कचिदर्थेप्रार्थनयानियोजनंतत्र । याञ्चा । अभिशस्तिः । “अभिपस्तिः ।” वाचना । अर्थना । चत्वारिवाचनायाः । याञ्चे
 त्यत्रचकारअकारसंयोगः ॥ ३२ ॥ पडिति अर्घ्यपाद्यातिथ्यातिथेयावेशिकांगंतवदतिपटूशब्दावाध्यलिगाडत्यर्थः । अर्घ्यः पूजोपचारस्तदर्थेवारिणिज
 ले अर्घ्यमित्येकं । पादायपादार्धेवारिणिपाद्यं । एकं । अतिथ्यर्थे आतिथ्यमित्येक । अत्रातिथौचत्साधुतत्रआतिथेयमित्येकं ॥ ३३ ॥

“त्रिकोणशेषेनुप्रायणस्वतिथिर्द्वयोरित्युक्तं । खियांतुअतिथी ।” दूग
 चोपगतंश्रान्तेवैश्वदेवउपस्थितं । अतिथितंविजानीथान्नातिथिःपूर्वमागततदतिव्यासः । प्राघूर्णिकः । द्वे अभ्यागतस्य । तिथिःपूर्वोत्सवाः
 सर्वत्यक्कावेनमहात्मना । सोऽतिथि सर्वभूतानाशेषानभ्यागताच्चिदुरितियमः । अभ्युत्थान । गौरवं । द्वे उत्थानपूर्वकसत्कारस्य ॥ ३४ ॥ पूजा । नम
 स्या । अपचितिः । सपर्या । अर्चा । अर्हणा । पट्पूजायाः । वरिवस्या । शुश्रूषा । परिचर्या । उपासना । “उपासनमित्यपि । उपासनंगराभ्यासे

स्युरावेशिकआगंतुरतिथिर्नागृहागते ॥ प्राघूर्णिकःप्राघुणकश्चाभ्युत्थानंतुगौरवं ॥ ३४ ॥ पूजानमस्याऽपचितिः
 सपर्यार्चाहर्णाःसमाः ॥ वरिवस्यानुशुश्रूपापरिचर्याप्युपासना ॥ ३५ ॥ ब्रज्याऽटाऽद्यापर्यटनंचर्वात्वीर्यापथेस्थि
 तिः ॥ उपस्पर्शस्त्वाचमनमथमौनमभाषणं ॥ ३६ ॥

पुपास्तावासनेपिचेतिविश्वमेदिन्यौ ।” चतुष्कमुपासनस्य । तत्रशुश्रू
 पाशब्दगुरुसेवायांलाक्षणिकः । “परिचर्यानुपसर्ग्येतिभागुरिः ।” ३५ ॥ ब्रज्या अटा । अद्या । पर्यटनं । चत्वारिपर्यटनम्य । अटापर्यटनंभ्रमड
 तिरलकोशः । अद्येत्यत्रमूर्धन्यतालव्यसंयोगः । दद्याद्याखलुसातस्येतिप्रयोगः । इर्यापथेऽध्यानमौनादिकेयोगमार्गस्थितिश्चर्यास्यात् । एकं । चर्वा
 त्वीर्याविदुर्गुधादतिथंथान्तर । उपस्पर्शः । आचमनं । द्वे “उपस्पर्शःस्पर्शमात्रेऽन्तानाचमनयोरपीतिमेदिनी ।” मौनं । अभाषणं । द्वे ॥ ३६ ॥

प्राचेतस इत्यादिसार्यलोकऋचिदस्ति । तत्र प्राचेतसादिचतुष्कं वाल्मीकस्य । मैत्रावरुण इत्यपि । वाल्मीकिः । “वल्मिकिरिति द्विरूपकोशे । वल्मीकः । अपि वाल्मीकवल्मीकाविति त्रिकाण्डशेषः । वल्मिक इति शब्दरत्नावल्यां । ‘गाधेयादित्रयं विश्वामित्रस्य । ‘तत्र कौषिक इत्यपि ’ ॥ १ ॥ व्यासादिचतुष्कं व्यासस्य ॥ अनुपूर्वी । आद्यत् । परिपाटीति ङीप्तापि ” अनुक्रमः । पर्यायः । पञ्चकमनुक्रमस्य । अनुपूर्वमिति

प्राचेतसश्चादिकविः स्यान्मैत्रावरुणिश्च सः ॥ वाल्मीकिश्चाथगाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिकः ॥ १ ॥
 व्यासो द्वैपायनः पाराशर्यः सत्यवतीसुतः ॥ आनुपूर्वीस्त्रियां वाद्यत्परिपाटी अनुक्रमः ॥ पर्यायश्चाति
 पातस्तस्यात्पर्ययउपात्ययः ॥ ३७ ॥ नियमो व्रतमस्तीतच्चोपवासादिपुण्यकं ॥

तिपाठोवा । “अनुपूर्वमिति च । स्त्रियावेति पक्षे ह्यीवता ।” आद्यतः परिपाटेऽश्वस्तीत्वं । “परिपाटी अनुक्रम इत्यत्र द्विवचनत्वान्नयण् ।” अतिपातः । पर्ययः । उपात्ययः । व्रीण्यतिक्रमस्य ॥ ३७ ॥ नियमः । व्रतं । द्वे व्रतमात्रस्य । तच्च व्रत उपवासचांद्रायणादियत्पुण्यकं तज्ज्ञेय । “अथवा उपवास आदिर्यस्य कृच्छ्रं चांद्रायणप्राजापत्यनक्तभोजनदेस्तदुपवासादिव्रतपुण्यकमित्येकमिति ।”

... ॥ ३८ ॥ उपपत्तिः । तत्र तृचमत्ययांतादुपवस्तुगिदं कर्मत्यर्थं तस्येदमित्यण् । उपोपणं । उपोपितमित्यपि । भा
 द्वयोर्विकर्तृति ॥ ३८ ॥ उत्तमदाचारपालनं अध्ययनवेदाभ्यासः तयोर्ऋद्धिः संपत्तिः ब्रह्मवर्चसः । एकं । ब्रह्मणः तपःस्वाध्यायादेर्वर्चस्तेजोब्रह्म
 ईयंमिति साभी । पाठेऽपठने योजलिः स ब्रह्मांजलिः । अध्ययनस्यादौ हस्तयोर्द्विप्रणवोच्चारपूर्वकमंजलिः क्रियते एकं । वेदपाठे विप्रुपो मुखान्

औपवस्तं तृपवामो विवेकः पृथगात्मता ॥ ३८ ॥ स्याद्ब्रह्मवर्चसंवृत्ताध्ययनद्विरथांजलिः ॥
 पाठब्रह्मांजलिः पाठे विप्रुपो ब्रह्मा विदवः ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगासेन ब्रह्मासनं कल्पे विधिक्रमौ ॥
 मुख्यः स्यात्प्रथमः कल्पोऽनुकल्पस्तुततोऽयमः ॥ ४० ॥

निर्गतजलकणाव्रतविषयः स्मृः । "विप्रुपइत्यपि पाठः ।" एकं ॥ ३९ ॥ ध्यानयोगधोरामेन ब्रह्मासनमित्येकं । एकतनेन मनसा स्मरणं ध्यानमुच्य
 ते । चिन्तरति निर्गोपस्तु स द्विर्योगइति स्मृतः । कल्पः । विधिः । क्रमः । चयं नियोगशाम्बस्य । यः प्रथमः कल्पः आद्यो विधिः समुत्पद्यः स्यात् । य
 आत्मीयं भिगजित । नतो मुख्यादयमो गौणः अनुकल्पः स्यात् । यथा ब्रह्मासनेनोच्चारैर्नैवेज्जत ॥ ४० ॥

संस्कारपूर्वकं श्रुतेर्ग्रहणं उपाकरणं स्यात् । एकं । उपाकर्मणि “संस्कारउपनयनं ।’ पादग्रहणं । अभिवादनं । द्वे नामगोत्रोक्तिपूर्वकस्य नमस्कारविशेषस्य ॥ ४१ ॥ भिक्षुः । परित्राट् । कर्मदो । पाराशरी । मस्करी । पंच संन्यासिनः । परित्राजो “कर्मदेन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमर्थोक्तिकर्मदी । पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते पाराशरी । मस्करो ज्ञानैवेण वास्यास्ति मस्करी ।” तपस्वी । नापसः । पारिकांक्षी । त्रयंतपोयुक्तस्य । ‘पारि ब्रह्मज्ञानं कांक्षति

संस्कारपूर्वग्रहणं स्यादुपाकरणं श्रुतेः ॥ समेतु पादग्रहणमभिवादनमित्युभे ॥ ४१ ॥
 भिक्षुः परित्राट् कर्मदी पाराशर्यपिमस्करी ॥ तपस्वी तापसः पारिकांक्षी वाचं च मोमुनिः ॥ ४२ ॥
 तपः क्लेशसहोदांतो वैर्णिनो ब्रह्मचारिणः ॥ ऋषयः सत्यवचसः स्नातकस्त्वाप्तुतो व्रती ॥ ४३ ॥

पारिकांक्षी ।” वाचं यमः । मुनिः । द्वे वाग्यतस्य ॥ ४२ ॥ तपसः क्लेशोऽनुद्विगोदातः स्यात् । एकं । वर्णी । ब्रह्मचारी । द्वे ब्रह्मचारिणः । ऋषिः । सत्यवचाः । द्वे ऋषिसामान्यस्य । तद्वेदास्तु महर्षिर्देवर्षिर्ब्रह्मर्षिप्रभृतयः यो व्रती वेदव्रतवान् । आप्तुतः स्नातः कृतसमावर्तन इति यावत्सः स्नातक इत्युच्यते । “आप्तुव्रतीति पाठो वा ।” यदाहुः । गुरवे तु वरंदत्वा स्नायाद्वा तदनुज्ञया । वेदव्रतानि वा पारं नीत्वा ह्युभयमेव वेति ॥ ४३ ॥

निर्जितः स्ववशस्थदंद्रियसमूहोयैस्तेयतिनः । यतयः । द्वे । योनियमवशान्भूमिविशेषेशेते असौस्थंडिलरायी ॥ ४४ ॥ स्थांडिलः । द्वे विरजस्तमाः
द्वयातिगः । द्वे सत्त्वैकनिष्ठेषु व्यासादिषु । “रजस्तमोभ्यां विगतः विरजस्तमाः ।” पवित्रः । प्रयतः । पूतः । त्रयंपवित्रस्य । पाखंडः । सर्वलिंगी । द्वे
बौद्धक्षपणकादिषु दुःशास्त्रवर्तिषु । “तत्र पाखंडः कत्र्गद्वितीयमर्थ्यः । पालनाच्चत्रयीवर्मः पाराब्देन निगद्यते । तं खंडयंति ते तस्मात्पाखंडास्ते न हेतुने

येनिर्जितेन्द्रियग्रामायतिनोयतयश्चते ॥ यःस्थंडिलेव्रतवशान्छेतेस्थंडिलशाय्यसौ ॥ ४४ ॥ स्थांडिलश्चाथविर
जस्तमसःस्युर्द्वयातिगाः ॥ पवित्रःप्रयतःपुतःप्रखंडाःसर्वलिङ्गिनः ॥ ४५ ॥ पालाशोदंडोपापादोव्रतेराभस्तुवैण
वः ॥ अस्त्रीकमंडलुःकुंडोव्रतिनांसासनं वृषी ॥ ४६ ॥ अजिनंचर्मरुत्तिःस्त्रीभैक्षोभिद्वाकदंबकं ॥ स्वाध्यायःस्याज्ज
पःसुत्याग्भिपवःसवनंचसा ॥ ४७ ॥

न. सुत्याग न पवः सवनपसा ॥ ४७ ॥
ति" ॥ ४५ ॥ व्रतब्रह्मचारिणः पलाशसंवन्धीदंडआपाढस्युच्यते । एकं । वेणुसंवन्धीदंडोरांभद्र
त्येकं । कर्मण्डलुः । कुंडी । द्वे व्रतिनां जलपात्रस्य । "क्रीवेकमंडलु । कुंडी त्रियां । जानपदेति डीप् ।" कुंड्यो । व्रतिनावदासनं सावपी । एकं । वसतीति पा
ठांतरं ॥ ४६ ॥ अजिनं । चर्म । कृत्तिः । त्रीणि नृगोदेश्चर्मणि । भिक्षाणां समूहो भिक्षं । स्वाध्यायः । जपः । द्वे वेदाभ्यासस्य । "सुअतीवावृत्त्या स्वार्थवाध्य
यनं स्वाध्यायः ।" सुत्या । अभिषेवः । सवनं । त्रीणि सोमाभियवस्य । तत्र सुत्याटा वंता । सुवंति सेममस्यां सुत्या । संज्ञायां समजेति क्यप् ॥ ४७ ॥

सर्वेनसांसर्वपापानां नाराकजप्यं क्रगादिअद्यमर्षणं स्यात् । एकं । स्त्रियां त्वधमर्षणी । पक्षांतयोरमावास्यायां पौर्णमास्यांच विहितोयागोक्रमेण दशः पौर्णमासश्च स्यात् । एकैकं ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं शरीरमात्रेण साध्यं नित्यं यत्कर्म तद्यमः । आह च । अहिंसासत्यमस्तेयं ब्रह्मचर्यं परित्यज्य होयमादिति । एकं । यत्कर्म आणंतुसाधनं आणंतुबाह्यसाधनं यत्र तत् । मृज्जलादिना साध्यमित्यर्थः । नित्यं कश्चिर्मयत्कर्म स नियमः । यदाह । शौचसंतोषतपः

सर्वेनसामपध्वंसिजप्यं त्रिष्वधमर्षणं ॥ दशं श्रवणं मांसश्रवणौ पक्षांतयोः पृथक् ॥ ४८ ॥ शरीरसाधनापेक्षं नित्यं यत्कर्म तद्यमः ॥ नियमस्तु स यत्कर्म नित्यमागंतुसाधनं ॥ ४९ ॥ “क्षौरंतु भद्राकरणं मुंडनं वपनं त्रिषु ॥” उपवीतं ब्रह्मसूत्रं प्रोद्धृते दक्षिणे करे ॥ प्राचीनावीतमन्यस्मिन्निवीतं कंठलं वितं ॥ ५० ॥

स्वाध्याये श्वरप्रणिधाना निघमादिति । एकं । कचित्सुस्तके क्षौरंतुदत्यादिदृश्यते तदत्रत्यं नित्युपेक्षितं । क्षौरादिचतुष्कं मुंडनस्येत्युपेक्षितं ग्रहः । ॥ ४९ ॥ दक्षिणे करे प्रोद्धृते सति यद्ब्रह्मसूत्रं तदुपवीतं स्यात् । एकं । अन्यस्मिन्वा मेकरे प्रोद्धृते प्राचीनावीतं स्यात् । एकं । कंठलं वितं ऋजुभावेन विन्यस्य तत्तद्ब्रह्मसूत्रं निवीतमित्येकं ॥ ५० ॥

अगुलीनामयेदेवतीश्रुतेयं । अतोदेवतीर्थेनतर्पयेदित्यत्रांगुल्ययेणेतिबोध्द्यं । स्वत्यांगुल्योरनामिकायाः कनिष्ठिकायाश्चमूलेकायं । कःप्रजापतिर्दे-
वताऽस्यकायं । प्राजापत्यमित्यर्थः । अंगुष्ठतर्जन्योर्मध्यभागेपिड्यं । “पेड्यमित्यपि ” अंगुष्ठस्यमूलेतुब्राह्मंतीर्थं । यद्याज्ञवल्क्यः । कनिष्ठातर्ज-
न्यंगुष्ठमूलान्ययंकरस्यच । प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमाम् । एकैकं ॥ ५१ ॥ ब्रह्मभूयादित्रयं ब्रह्मभावस्य । ‘ब्रह्मणोभावःब्रह्मभूयं ।’ तद्वत्

अंगुल्यग्रेतीर्थैदेवंस्वत्यांगुल्योर्मूलेकायं ॥ मध्येगुष्ठांगुल्योःपिच्यंमूलेत्वंगुष्ठस्यब्राह्मं ॥ ५१ ॥
स्याद्ब्रह्मभूयंब्रह्मत्वंब्रह्मसायुज्यमित्यपि ॥ देवभूयादिकंतद्वत्कृष्टंसांतपनादिकं ॥ ५२ ॥
संन्यासवत्यनरनेपुमान्प्रायोऽथवीरहा ॥ नष्टाग्निःकुहनालोभाम्निथ्यर्यापथकल्पना ॥ ५३ ॥

देवभूयदेवत्वंदेवसायुज्यमितित्रयंदेवभावस्य । सांतपनादिकंकृष्टंस्यात् । एकं । तदुक्तं । गोमूत्रंगोमयंक्षीरंदिक्षिर्षिःकुशोदकं । एकरात्रोपवासश्च
कष्टंसांतपनंस्तुतमिति । आदिनाप्राजापत्यादिग्रहः ॥ ५२ ॥ संन्यासपूर्वकेभोजनत्यागेप्रायदत्येकं । अदंत.पुंसि । वीरहा । नष्टाग्निः । द्वेनटाग्रियं
स्यतस्य । ‘वीरोऽग्निसंहंतीतिविरहा ।’ वीरहणो । लोभात्परधनाद्यभिलाषात्प्रायामिथ्येर्यापथकल्पना दंभेनव्यानादिसंपादनंसाकुहेनेत्येकं ॥ ५३ ॥

संस्कारेणोपनयेनगोणकालोत्तरंहीनोवात्यदत्यर्थः । एकं । अस्वाव्यायः स्वशाखाध्ययनशून्योनिराकांतः । एक । अकारव्ययः । द्वे न तोनिराकृतिः ।" धर्मध्वजी । लिंगवृत्तिः । द्वे जीविकार्थजटादिधारणवतः । लिंगं धर्मचिह्नं वृत्तिर्जीविका यस्य सः । अवकीर्णी । क्षतवतः । द्वे न टब्रह्मचर्यस्य । "अवकीर्णं विक्षिप्तं वतमनेनावकीर्णं ।" अवकीर्णनौ ॥ ५४ ॥ अशुभान्तरविर्यस्मिन्सुतेऽस्मभेति सोऽभिनिर्मुक्तः । एकं । "अभि

ब्राह्म्यः संस्कारहीनः स्यादस्वाध्यायो निराकृतिः ॥ धर्मध्वजो लिंगवत्तिरवकीर्णो क्षतव्रतः ॥ ५४ ॥ सुमेयस्मिन्नस्त
मे निःसुनेयस्मिन्नुदेति च ॥ अंशुमानभिनिर्मुक्ताभ्युदितौ च यथाक्रमं ॥ ५५ ॥ परिवेत्तानुजोऽनुदेज्येषु टारपरिग्रहा
त् ॥ परिचित्सुतं ज्ञया चान्विवाहोपयमोऽसौ ॥ ५६ ॥ तथा परिणयोद्वाहोपयमाः पाणिपीडनं ॥ व्यवायो ग्राम्य
धर्मो मैथुनं विधुवनं रतं ॥ ५७ ॥

धर्ममैथुनंविधुवनंरतं ॥ ५७॥ सर्वतः साधनं कर्म निश्चयेन मुक्तयेन ।" यस्मिन्सुतेऽशुमानुदेतिसोऽभ्युदितः । "अभिसर्वतः उदति शयेन द्रुतं गतं प्रातस्तनं कर्मास्य ।" ॥ ५५ ॥ ज्येष्ठे भ्रातर्युक्तदारपरिग्रहे सति कृतदारपरिग्रहः कनिष्ठः परिवेत्ता स्यात् । एक । तस्य परिवेत्तुज्ययायान् ज्येष्ठपरिविबित्तिः स्यात् । एकं । विवाहः । उपयमः ॥ ५६ ॥ परिणयः । उद्वाहः । उपयामः । पाणिपीडनं । पट्टविवाहस्य । व्यवायः । आग्यधर्मः । मैथुनं । निधुवनं । रतं । पञ्च मैथुनस्य । "नितरांधुवनं हस्तपादादिचालनमत्र निधुवनं ।" ॥ ५७ ॥

१० धर्मविद्विहितोयागादिः । कामोयथाविधिस्त्रिसेवनं । अर्थोपनं । एभिस्त्रिभिः समुदितस्त्रिवर्गः । एकं । समोक्षकैः । धर्मार्थकाममोक्षैरित्यर्थः । एते समुदितश्चतुर्वर्गइत्येकं । तेषामिदिभिः सर्वलैश्चतुर्भद्रमित्येकं । “चत्वारिभद्राणि श्रेष्ठा निअत्र । वरस्य जामनुर्थे स्निग्धा वयस्या जन्याः स्युरित्येक । इति त्रिसर्वगः ॥ ७ ॥ मूर्धाभिपिक्तः । राजन्यः । बाहुजः । क्षत्रियः । विराट् । पचक्षत्रियस्य । विराजो । राजा । राट् । पार्थिवः । क्षमाभृत् । “क्षमाभुक् ।”

त्रिवर्गोऽथर्मकामार्थश्चतुर्वर्गः समोक्षकैः ॥ सर्वलैस्तैश्चतुर्भद्रं जन्याः स्निग्धा वरस्यये ॥ ५८ ॥ इति ब्रह्मवर्गः ॥ ७ ॥ मूर्धाभिपिक्ते राजन्यो बाहुजः क्षत्रियो विराट् ॥ राजा राट् पार्थिवश्चामाभृन्मृगभूपमहीक्षितः ॥ १ ॥ राजा तु प्रणताशेषसामंतः स्यादधीश्वरः ॥ चक्रवर्ती सावर्भौमो नृपो न्योमंडलेश्वरः ॥ २ ॥ येनेष्टराजसूचनमंडलस्येश्वरश्च चः ॥ शास्तिचश्चाज्ञाया राज्ञः स सम्राडथ राजकं ॥ ३ ॥

नृपः । भूपः । महीक्षितः । सम्राज्ञः । राजानौ । राजौ । क्षमाभृत् । महीक्षितो ॥ १ ॥ प्रणता अशेषसामताऽखिलदेशान्तरनृपायस्यसराजाऽधीश्वरइत्येकं । चक्रवर्ती । सावर्भौमः । द्वे आसमुद्रक्षितीशस्य । तदन्योनृपोमंडलेश्वरइत्येकं ॥ २ ॥ राजसूयाख्यक्रतुविशेषेण येनेष्टं । द्वादशमंडलस्येश्वरश्च चः । यश्च स्वाक्रया सर्वभूपान् शास्तिर्दृशविशेषणत्रयेण विशिष्टो राजा सम्राट् स्यात् । ‘एकैकविशेषणविशिष्टोऽपि सम्राट् इति केचित् । एकः ॥ ३ ॥

नृपतीनांगणेगजकमित्येकं । क्षत्रियाणांगणेराजन्यकमित्येकं । मंत्री । धीसचिवः । अमात्यः । त्रयंबुद्धिसहायस्य । “धीप्रधानःसचिवोधीसचिवः । अमासहसर्मपिवाभवः अमात्यः । अव्ययारघपू ।” ततोधीसचिवादित्येकमौपयुक्ताःसचिवाः कर्मसचिवाःस्युरित्येकं ॥ ४ ॥ महाभात्राः । प्रथानानि । द्वे मंत्र्यानांराजसहायाना । “प्रधानइत्यपि” । महामात्रप्रधानस्यादितिपुंस्काढेबोपल्लितात् । महतीमात्रायेषोनेमहाभात्राः । मात्राकर्णविभूषायाविज्ञेमानेपरिच्छदइतिमेदिनी । पुरोधाः । पुरोहितः द्वे । व्यवहाराणांक्रणादिविषयेवादिप्रतिवादिनिर्मितविवादानां द्रष्टरिनिर्णतरिप्राड्विवा

राजन्यकंचनृपतिक्षत्रियाणांगणेक्रमात् ॥ मंत्रीधीसचिवोमात्योन्येकर्मसचिवास्ततः ॥ ४ ॥ महाभात्राःप्रथानानिपुरोधास्तुपुरोहितः ॥ द्रष्टरिव्यवहाराणांप्राद्विवांकाक्षदर्शकौ ॥ ५ ॥ प्रतीहारोद्वारपालद्वास्त्यद्वास्त्यतदर्शकाः ॥

कः । अक्षदर्शकः । इतिद्वे “न्यायाधीशइतिख्यातस्य । भाट्चविवाकश्चप्राड्विवाकौ प्रश्नविवेकावस्यस्त. प्राड्विवाकः । यदुक्तं । विवादानुगतंस्य द्वापूर्ववाक्यंप्रयत्नतः । विचारयतियेनासौप्राड्विवाकस्ततःस्यतइति । अक्षाणाव्यवहाराणादर्शकः । अक्षःकर्षेत्तुपेचकेशकटव्यवहारयोरिति विश्वः । प्रतीहारः । “प्रतिहारः ।” द्वारपालः । द्वास्थितः । दर्शकः । पंच द्वारपालस्य । “द्वाःस्थःद्वाःस्थितइतिसविसर्गोपपाठ. । द्वाःस्थितेदर्शकइतिसमस्तमपि ।” प्रतीहारोपिदर्शकइतिरुद्रः । द्वारपोद्वास्थितादर्शीइतिरभसः ॥

दी० रक्षिवर्गः । अनीकस्य । द्वे राजरक्षकगणस्य । अध्यक्षः । अधिकृतः । द्वे अधिकारीदत्तित्यातस्य । “अधिअधिकंउपग्विवाक्रियतेऽस्मात्अधि
कृतः ।” ६ ॥ एकस्मिन्ग्रामेअधिकृतःस्थायुकःस्यात् । “शेखदारउतित्यातस्य ।” भूग्विपुवहुपुग्रामेष्वधिकृतो गोपउत्येकं । “गोपोगोपालके गो
पाऽध्यक्षेपृथ्वीपतावपि । ग्रामस्याधिकृतेपुसिशारिवार्योपवेत्त्वियामितिमेदिनी ।” भौरिकः । कनकाध्यक्षः । द्वे स्वर्णाध्यक्षस्य । ह्रप्याध्यक्षः । नै

रक्षिवर्गस्त्वनीकस्योऽथाध्यक्षाधिकृतोसमौ ॥ ६ ॥ स्यायुकोऽधिकृतोग्रामेगोपोग्रामे
पुभरिपु ॥ भौरिकःकनकाध्यक्षोरुप्याध्यक्षसुनैष्किकः ॥ ७ ॥ अंतःपुरेत्वधिकृतःस्या
दंतर्वेशिकोजनः ॥ सौविदह्लाःकंचुकिनःस्यापत्याःसौविदाश्चने ॥ ८ ॥

किकः । द्वे ह्रप्याधिकृतस्य ॥ ७ ॥ अंतःपुरेऽधिकृतोजनः अंतर्वेशिकः स्यात् । एकं । “अंतर्वेशेनिभुक्तः अंतर्वेशिकः ।” सौविदह्लाः । कंचुकिनः ।
स्थापत्याः । सौविदाः । चत्वारि राजसन्निधौ “राज्ञां ह्यगारेवा ” वेत्रधरा. कंचुकिनः पुरुषास्तिष्ठतितेषां । “सुष्टुविदंविद्वांसमपिलांतिवशंकुर्वन्ति
सुविदह्लास्तातामिरक्षकाः सौविदह्लाः । तिष्ठत्येषुपुरुषाः तेषास्थाना दाराणांपतयः पालकाःस्यापत्याः सुविदश्चतुरास्त्रियस्तासारक्षकाः सौविदाः ।
तस्येदमित्यण् ।” ॥ ८ ॥

पंढः । “शङ्कः । शङ्कः । पंढः ।” वर्षवः । द्वे अंतःपुरचारिणः क्लीबमात्रस्य । “खोजादितिख्यातस्य । यदुक्तं । येत्वत्पसत्वाःप्रथमाःक्लीबाश्चस्त्रीस्वभा-
 विनः । जात्यानदुष्टाःकार्येषुतेवैवर्षवरा.सृतादति” । सेवकः । अर्थी । अनुजीवी । त्रीणिसेवकस्य । विषयात्स्वदेशादनंतरोऽव्यवहितोराजाशत्रुः
 स्यात् । एकं । अतः शत्रोः परंमित्रं राजातरेणव्यवहितोराजामित्रस्यादित्यर्थः । एकं ॥ ९ ॥ परतरःशत्रुमित्राभ्यांपरोराजाउदासीन स्यात् । अति
 व्यवहितउदासीनइत्यर्थः । एकं । पृष्ठतः पश्चाद्देशेवर्तमानो राजापाणिण्याहः । राक्षिशत्रुजयार्थपुरतो गतेयस्तद्राष्ट्रजिघृक्षति सपृष्ठवर्तीपाणिण्याहइ

पंढोर्वर्षवरस्तुल्यौसेवकार्थ्यनुजीविनः ॥ विषयानंतरोराजाशत्रुर्मित्रमंतःपरं ॥ ९ ॥

उदासीनःपरतरःपाणिग्राहस्तुष्टुनः ॥ रिपौवैरिसपत्नारिद्विपेक्षपणदुर्ददः ॥ १० ॥

द्विद्विपक्षाहितामित्रदस्युशान्नवशत्रवः ॥ अभिघातिपरारानिप्रत्यर्थपरिपंथिनः ॥ ११ ॥

त्यर्थः । एकं । रिपुः । वैरी । सपत्नः । द्विपः । द्वेषणः । दुर्ददः ॥ १० ॥ द्विद्वि । विपक्षः । अहितः । अभिघ्नः । शत्रुः ।
 अभिघाती । “अभिघाती । अभिघातिश्चापि । द्वेव्योभियातिरमित्रदतिरत्नकोशः ।” परः । अरातिः । प्रत्यर्थी । परिपंथी । एकोनविंशतिर्नामा
 निशत्रोः । “सपत्नारिरितिसमस्तमपि ।” द्विपौ । दुर्ददौ । द्विपौ । अभिघातिनौ ॥ ११ ॥

वयस्यः । स्निग्धः । सवयाः । त्रयंतुल्यवयसः प्रियस्य । मित्रं । सखा । सुहृत् । त्रीणि मित्रस्य । सखेदंतः सखायौ । सुहृदौ । सख्यं । सातपदीनं । द्वे भे
 द्याः । अनुरोधः । अनुवर्तनं । द्वे आनुकूल्यस्य ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः । प्रणिधिः । अपसर्पः । चरः । स्पशः । चारः । गूढपुरुषः । सप्तचारपुरुषस्य । यथा
 हर्वर्ण आकारो वस्य यथार्हवर्णः । स्पशते वाचते परास्पशः । आतः । प्रत्ययितः । द्वे विसंवादरहितस्य । प्रत्ययो विश्वासः सजातोऽस्य प्रत्ययितः ॥ १३ ॥

वयस्यः स्निग्धः सवया अयमिन्नं सखा सुहृत् ॥ सख्यं सातपदीनं स्यादनुरोधो नुवर्तनं ॥ १२ ॥ यथार्हवर्णः प्रणि
 धिरपसर्पश्चरः स्पशः ॥ चारश्च गूढपुरुषश्चासप्तप्रत्ययितौ समौ ॥ १३ ॥ सांवत्सरो ज्योतिषिको देवज्ञगणकाव
 पि ॥ स्युर्मौहूर्तिकमौहूर्तज्ञानिकातातिका अपि ॥ १४ ॥ तांत्रिको ज्ञातसिद्धांतः सत्री गृहपतिः समौ ॥ लिपिक
 रोऽक्षरचणोऽक्षरचंचुश्चलेखके ॥ १५ ॥

सांवत्सरः । ज्योतिषिकः । देवज्ञः । गणकः । मौहूर्तिकः । मौहूर्तः । ज्ञानी । क्तातीति
 गृहपतिः । द्वे गृहपतिनः । “सदान्नादिदानकर्तुः ।” लिपिकरः । “ज्ञात-सिद्धांतो येन ज्ञातसिद्धातः ।” सत्री ।
 चणः । अक्षरचंचुः । लेखकः । चत्वारि लेखकस्य । अक्षरैर्वित्तोऽक्षरचणः । तेन वित्तश्चंचुश्चणवो ॥ १५ ॥

लिखितं । अक्षरसंस्थानं । लिपिः । “लिपी ।” लिखिः । चत्वारि लिखिताऽक्षरस्य । लिखिताक्षरविन्यास इति पाठो लिखितनामाक्षराणां यो विन्यास
सन्नेत्यर्थः । संदेशहरः । दूतः । द्वे संदिश्यत इति संदेशो निरूपणं तद्वरति इति संदेशहरः । तस्य दूतस्य भावे कर्मणि च दूत्यमित्येकं । “दौत्यमपि । तद्गज
कर्मणी इति त्वपवाठः ।” दूतस्य भागकर्मणी इति यच्छां दसत्वान् ॥ १६ ॥ अध्वनीनः । अध्वगः । अध्वन्यः । पांथः । पथिकः । पंचपांथस्य । “स्त्रि
यांनुपांथा । पथिकी । पथक्कन् । षीत्वान् ङीप् ।” स्वामी । राजा । अमात्यो मंत्री । मुहन्मित्र । कोशो यनागारं । राष्ट्रजनपदवर्तिभूमिः । दुर्गदुर्गम

लिखिताऽक्षरसंस्थाने लिपिर्लिखिरुभे स्त्रियौ ॥ स्यात्संदेशहरो दूतद्वयं तद्भावे कर्मणी ॥ १६ ॥ अध्वनीनो ध्वगो ध्वन्यः
पांथः पथिक इत्यपि ॥ स्वाम्यमात्यसु हत्कोशराष्ट्रदुर्गवलानि च ॥ १७ ॥ राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥

स्थान । “पर्वतादि ।” बलंसेना ॥ १७ ॥ एतानि सप्त राज्यांगानि स्युः । राज्ञः कर्मराज्यं । तस्यांगानि आरंभकाणि । स्वाम्यमात्यश्च राष्ट्रं च दुर्गकोशे ब
लं सुहृत् । परस्वरोपकारी इति सप्तानां राज्यमुच्यते इति कामंदकीये । एतान्येव प्रकृतिशब्दवाध्यानि स्युः । द्वे “प्रकटं कुर्वति राज्यप्रकृतयः । पौराणां श्रेणयो
विप्रकृतयः स्युः ।” पौरश्रेणिभिः सहाष्टागमपिराज्यामित्यर्थः ।” यत्काल्यः अमात्यश्च तथा पौराः स द्विः प्रकृतयः स्मृता इति । एकं । शिष्योपजीवि
नां पंक्तिरश्रेणिः । मुख्यः सजातीयसमूहः श्रेणिरित्यन्ये ॥

संधिः । संधानं । स्वर्णादिनाशत्रूणांप्रीत्युत्पादनमिति । संधिशब्दः पुमान् । परमंडलेदाहलुंठनादियहणं विग्रहः । शत्रुप्रतिविजिगीषोर्गमनं यानं । शक्तिं प्रतिबधे सत्कालं प्रतीयादिति दुर्गादिकं निर्माय तत्रावस्थानमासनं । बलिना सहसंधिः । अबलेन सह विग्रहः इति प्रकारं द्वयैद्वयं अरिणा पीड्यमानं स्वबलवद्दूपाद्याश्रयणं आश्रय । एतेषां भेदास्तु कामंदकीयादौ द्रष्टव्याः ॥ १८ ॥ एते संख्यादयः षट्गुणाः स्युः । एकं । प्रभावोत्साहमंत्रजास्ति सः

संधिर्नाविग्रहो यानमासनं द्वयमाश्रयः ॥ १८ ॥ षट्गुणाः शक्तयस्ति सः प्रभावोत्साहमंत्रजाः ॥ क्षयः स्यान् च वृद्धिश्च त्रिवर्गे नीतिवेदिनां ॥ १९ ॥

शक्तयः स्युः । एक । तत्र कोशदंढजं तेजः प्रभावशक्तिः । विक्रमादिनोन्वतिरुत्साहशक्तिः । संधिविग्रहादीनां मन्त्रेण यथावत्स्थापनमंत्रशक्तिः । पंचांगमंत्रो मंत्रशक्तिरित्यन्ये । क्षयः स्यान् वृद्धिरिति त्रयं नीतिवेदिनां त्रिवर्गः स्यात् । नीतिशास्त्रोक्तत्रिवर्ग इत्यर्थः । एक । अष्टवर्गस्यापचयः क्षयः । तस्यैवोपचयो वृद्धिः । उपचयापचयराहित्येनावस्थानं स्थानं । अष्टवर्गस्तु । कपिर्वणिक् पथोदुर्गसेतुः कुजरबंधनं । खनिर्बलं करदानमित्युक्तः ॥ १९ ॥

कोशः अर्थोऽयः । दंडः दमः । सेनातज्जन्यतेजः प्रतापः प्रभावश्च स्यात् । द्वे "अधिक्षेपावमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् । प्राणीत्यवेव्यसहनेन तेजः समुदाहृतमिति भरतः ।" सामप्रियवचनादि । "तदुक्तं । परस्परौपकाराणादर्शनगुणकीर्तिनं । संबंधस्य समाख्यानामापत्त्याः सप्रकाशनं । वाचापेशलयासाधुतवाहमिति चार्पणं । इति सामविधानद्वैः सामपंचविधं स्मृतमिति ।" दानं च नादेः समर्पणं । भेदः संहतानां शत्रूणां भेदेन आत्मसात्करणं । दंडनंदः । एतच्चतुष्कंदपायचतुष्टयं स्यात् । "अन्यत्र सप्तोपाया अप्युक्ताः । सामदानं च भेदश्च दंडश्चेति चतुष्टयं । मायोपक्षेद्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिता इति ।" भे

सप्रतापः प्रभावश्च तेजः कोशतंडजं ॥ सामदानं भेददंडावित्युपायचतुष्टयं ॥ २० ॥
साहसंतुदमोदंडः सामसांत्वमयोसमौ ॥ भेदोपजापावुपधाद्यैर्यपरीक्षणं ॥ २१ ॥

दोदंडः सामदानमिति पाठोत्तरं ॥ २० ॥ साहसं । दमः । दंडः । श्रीणिदंडस्य । साम । सांत्वे । "द्वे संतुल्य इति ख्यातस्य ।" भेदः । उपजापः । द्वे संहतयोर्द्वौपकारणस्य । धर्मार्थकाभैर्भयेन च परीक्षणं । अगत्यादीनामाशाविषणं उपधा स्यात् । तद्यथा । भावज्ञानां यराज्ञाभिरितेनाग्नेन दुष्टो यराज्ञात देन मुत्सृज्या न्यमभिप्रेचयामो न्यं वासाधुनं व्रजामदलुक्तो अमाल्यादिव दित द्वापणनमन्येत तर्हि सत्यं धार्मिको यमिति निश्चयो धर्मपरीक्षणं । एवमर्थपरीक्षणादिव बुद्धोदाहर्त्तव्यं । एकं ॥ २१ ॥

अथपदक्षीणादिनिःशलाकांता.पंचशब्दास्त्रिपुत्राव्यलिङ्गाः । यस्तृतीयाद्यगोचरः तृतीयादिनानज्ञायते किंतुद्वाभ्यामेवक्रियते समंत्रादिरषडक्षोणद्वये अलिङ्गे । अव्ययेदत्यर्थः । तद्वेदोभवेरहस्यमित्येकं । विलम्बः । “तालव्यमध्योपि । विश्रम्भकेलिकलहेविश्वासेप्रणयेपिचेतिमेदिनी ।” वि

पंचत्रिष्वपदक्षीणोयस्तृतीयाद्यगोचरः ॥ विविक्तविजनच्छन्ननिःशलाकास्तथारहः ॥ २२ ॥
 रहथोपांशुचालिङ्गेरहस्यंतद्रवेत्त्रिपु ॥ समौविस्त्रिभविश्वासौभ्रपोभ्रशोययोचितान् ॥ २३ ॥
 न्याय्यंचत्रिपुपदसंप्रधारणातुसमर्थनं ॥ युक्तमौपयिकंलभ्यंभजमानाभिनीतवत् ॥ २४ ॥
 श्वासः द्वे । यथोचितात्स्वरूपादंशः । तपनंभ्रेपःइत्येकं ॥ २३ ॥ अभ्रेपः । न्यायः । कल्पः । देशरूपं । समंजसं । पंचकं नीतिः । “प्रशस्तदेशनंदेशरूपं ।

नापययित्वद्योतनार्थः । एतेपदत्रिपु । संप्रधारणा । समर्थन । द्वे युक्तायुक्तपरीक्षायाः । अववादः । निर्देशः । निर्देशः । शासनं ॥ २५ ॥

शितिः । आज्ञा । पट्टकर्मज्ञापनस्य । “कार्यमवलंब्यवटनमन्त्राववादः ।” संस्था । मर्यादा । धारणा । स्थितिः । चत्वारिण्यायमार्गस्थितेः । आगः । अपराधः । मंतुः । त्रीण्यपराधस्य । आगः सातंछीबे । मंतुः पुंसि । उद्धानं । बंधनं । द्वे बंधनस्य ॥ २६ ॥ द्विगुणोदंडो द्विपाद्यः स्यात् । एकं । द्वौ पादौ परिमाणस्य द्विपाद्यः ।” भागधेयः । करः । बलिः । त्रीणि कर्पकादिभ्यो राजमास्यभागस्य । “धारा. पट्टी. वसूलदतिख्यातस्य । भागएवभागधेयः ।” घटो नदीनारादिस्थानं कदादतिख्यातं । आदिना गुल्मप्रतोल्यादि । तत्र ये द्वे येनेतव्यानेतव्यवस्तुसंबधो राजमास्यो भागः सशुल्कः स्यात् । लभध्या

शिष्टिश्चाज्ञाचसंस्थानुमर्यादाधारणास्थितिः ॥ आगोपराधो मंतुश्च समेतद्वानबन्धने ॥ २६ ॥

द्विपाद्यो द्विगुणोदंडो भागधेयः करो बलिः ॥ घटादिदेयं शुल्कोस्त्रीप्राभृतंतुप्रदेशनं ॥ २७ ॥

उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा ॥ यौतकादितुयेदं सुदायो हरणंचतत् ॥ २८ ॥

यं । एकं । “जकातदतिख्यातस्य । छीबशुल्कं ।” प्राभृतं । प्रदेशनं ॥ २७ ॥ उपायनं । उपयासं । उपहाराः । उपदा । घट्टनपुगुर्वादिदर्शनोदोसमर्पमाणस्य वस्तुनः । तत्रोपदास्त्रियां । युतकयोर्वधूवरयो र्द्वौतकं । आदिना बंधुदेयादियदेयंतसुदायः । हरणंच स्यात् । द्वे “कन्यादानकालेन तभीक्षादौ च दीयमानद्रव्यस्य । यौतकमपि । यौतकं यौतुकंचतदिति वाचस्पतिः ।” सुदायः पुंसि ॥ २८ ॥

प्रभिन्नः । गर्जितः । मत्तः । त्रीणिक्षरन्मदस्य । उद्घातः । निर्मदः । द्वे गतमदस्य । उद्धमतिस्ममदं उद्घातः । हास्तिकं । गजता । द्वे हस्तिनां दं । क
 रिणी । धेनुका । वशा । त्रीणिहस्तिन्याः । “वशातालव्यांता” ॥ ३६ ॥ हस्तिनेगंडः कपोलः कटः स्यात् । एकं । मदः । दानं । द्वे “मदोदकस्य” व
 मधुः । करशीकरः । द्वे करिकरा निर्गतजलकणस्य । शिरसः पिंडो कुंभो स्यातां । एकं । तयोः कुंभयोर्मध्ये आकाशस्थानं विदुः स्यात् । एकं ॥ ३७ ॥

प्रभिन्नो गजितो मत्तः समाबुद्धानि निर्मदौ ॥ हास्तिकं गजता दं करिणी धेनुका वशा ॥ ३६ ॥ गंडः कटो मदो दानं व
 मधुः करशीकरः ॥ कुंभौ तु पिंडौ शिरसस्तयोर्मध्ये विदुः पुमान् ॥ ३७ ॥ अवग्रहो ललाटं स्यादोपिका त्वक्षिकूटकं ॥
 अपांगदेशो निर्याणं कर्णमूलं तु चूलिका ॥ ३८ ॥ अधः कुंभस्य वाहित्यं प्रतिमानमधोऽस्य यत् ॥ आसनं स्कंधदेशः
 स्यात्पद्मं कं विंदुजालकं ॥ ३९ ॥

गजस्य ललाटं अवग्रहः । “अवग्रहा हृत्यपि” । एकं । ईपिका । “ईपिका । ईपिका” ।
 लाटस्याप्यधोक्षेपं । एकं । अस्या वाहित्यस्याधोभागे दंतयोर्मध्यं प्रतिमानं स्यात् । एकं ॥ ३८ ॥ कुंभस्याधोभागे वाहित्यं । इदं ल
 व्यं कं स्यात् । एकं । पद्ममिव रक्तत्वात्पद्मकं । हस्तिनो देहे हि प्रायश आरक्तविदवः संति ॥ ३९ ॥

गजम्यदार्वभागः पक्षभागः स्यात् । एकं । अपतोयोभागः सदर्शभागः स्यात् । एकं । हस्तिनः पूर्वजंघादिदेशो गात्रं स्यात् । पश्चाजंघादिदेशो वरं स्यात् । “पवर्गादिमध्यमपि । अपरंतुत्तरार्धस्यात्यन्नाद्रागेचदंतिनामिति विश्वविश्वप्रकाशौ ।” एकैकं ॥ ४० ॥ तोत्रं । वेणुकं । “वेणुकं । तोत्रं तु प्राजने वेणुके पिचेति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” द्वे तोदनदंडस्य । बंधनाधारस्तं भेदालानमित्येकं । शृंखलं । अंकुशः । निगडः । त्रीणि शृंखलस्य । शृंखलापुंस्फटी च त्वबंधे च निगडे त्रिविधेति मेदिनी । “अदूरित्यप्यन्यत्र । अदूरित्यास्या निगडे प्रभेदे भूषणस्य चेति मेदिनी ।” अंकुशः । सृणिः । “तालव्या

पार्थ्वभागः पक्षभागो दंतभागस्तु यो ग्रतः ॥ द्वौ पूर्वपश्चाज्जंघादिदेशौ गात्रावरं क्रमात् ॥ ४० ॥ तोत्रं वेणुकमाला नंबं धस्तं भेद्यं शृंखलं ॥ अदुर्कं निगडोऽस्त्री स्यादंकुशोऽस्त्री स्तृणिः स्त्रियां ॥ ४१ ॥ द्रूप्या कदंया वरत्रा स्यात् कल्पना सज्जनासमे ॥ प्रवेण्या स्तरणं वर्णः परिस्तोमः कथा द्वयोः ॥ ४२ ॥

शस्य । सृणिः स्त्रियां । आरक्षमग्रमवमत्यसृणि रीतापमिति तुमाग्रस्य प्रमादः ॥ ४१ ॥ द्रूप्या । “चूप्येति मुकुटः ।” कक्ष्या । वरत्रा । त्रयमध्यबंधनोपयोगि न्याश्चर्मरज्ज्वाः । कक्षायां मध्यदेशे भवा कक्ष्या । कल्पना । सज्जना । द्वे नायकारौ हृणार्थं गजसज्जीकरणे । प्रवेणी । आस्तरणं । वर्णः । परिस्तोमः । कुथः । पञ्च गजपृष्ठवर्तिन आस्तरणस्य । स्त्रियां तु कथा । “स्त्री प्रवेणी कुथं त्रिविधेति बोधोपाहितः ।” प्रवेणिः स्त्री कुथावेण्या रिति मेदिनी ॥ ४२ ॥

असांगुं द्वायक्षमंहस्यश्वं दस्तीचाश्वश्चतद्वीतमुच्यते । सेनांगत्वात्समाहारः । गजवधनीगजालानभ्रः वारीस्यात् । वायतेऽनयावारी । एकं । घोटकः । “घोटउत्यपि । घोटसैयवगंधर्वाहयवाजितुरंगमादतिरभसः ।” वीतिः । “वीतिरित्यपि । पीतिर्नाश्वेस्त्रियां पानदतिमेदिनी । पीतिः पानेतुरंगेचितिञ्चि
श्वमन्काशः । तुरंगः । तुरंगः । अश्वः । तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजिः । बाहः । अर्वा । गंवर्कः । हयः । सैधवः । सप्तिः । त्रयोदशघोटकस्य । वीतिरिदंतः ।
अर्वानकारंतः । अर्वतो । वाजिनो । येकुलीनाः । प्रशस्तजातिभवाश्चास्ते आजनेयाः । एकं । “आजेनक्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्व

वीतं त्वसारंदस्यश्वं वारीतुगजवंधनी ॥ घोटकेर्वीतितुरंगतुरंगाश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥

वाजिवाहवर्गंधर्वाहयसवसतयः ॥ आजानेयाः कुलीनास्युर्विनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

वनायुजाः पारसीकाः कांबोजावाल्हिकाहयाः ॥ ययुरश्वोश्वमेधीयोजवनस्तुजवाधिकः ॥ ४५ ॥

शासतु । शक्तिभिर्भिन्नहृदयस्खलंतश्चपदेपदे आजानंतियतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताऽति । “येसाधुवाहिनः शोभनंवहंतिते विनीताः स्युः । एकं । ॥ ४४ ॥ वनायुदेशेजाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीकादयो हयभेदाः स्युः । एकं । “वनायुजः पारसीकउक्तदतिरत्नकोशात् । श्वेताश्वं कर्कार्थ्यं वनायुजमपि पारसीकमिति नाममालायाश्ववनायुजपारसीकौ पर्यायशब्दावपि । वाल्हीकं वाल्हिकधोरहिगुनोर्नाश्वदेशयोरिति च कांडशेषाद्धीर्गमभ्योपि वाल्हीकइति ।” योश्वमेधीयः अश्वमेधीयः अश्वमेधायहितोऽश्वः सययारित्येकं । योजवेनेनेगेनादिकः । ५ ॥

पृथक् । स्योरी । द्वे जलादिभावादिनोऽश्वस्य । “स्योरवलमस्यास्तीतिस्थौरी- । स्योरीत्यपि ” सितशुद्धोऽश्वः कर्कडत्येकं । योरथस्यबोद्धावरं
थदत्येक । अस्यबालः किरोर- । एकं । “ शिंगतंदतिख्यातस्य ।” उपचारादन्यघ्रापिप्रयोगः । वामी । अश्वा- । वहवा । त्रीण्यश्वायाः । “चो
थोदतिस्मातायाः ।” गणेशवद्वानासमूहेवाहवं । एक ॥ ४६ ॥ अश्वेनएकेनदिनेनगम्यतेयद्दूर्लभतदाश्वोनत्रिषु । एकं अश्वानामध्यंकथ्य । एक । क

पृष्ठयः स्यैरिंसितः कर्कैरिथ्योबोढारथस्ययः॥ बालः किशोरैवाभ्यश्वावडवावाडवंगणे॥
॥ ४६ ॥ त्रिष्वार्थानंयदश्वेनदिनैकैकनगम्यते ॥ कथ्यंतुमध्यमश्वानहिषाक्षेपाचनिस्व
नः॥ ४७॥ निगालस्तुगलोद्देशोर्वेदत्वार्थीयमाश्ववत्॥

शामर्हतिकश्यं । अश्वस्यनित्यन शब्द हेपाद्हेपाचस्यात् । द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देश गलज्जुसंधि निगल स्यात् । एक । “घंटाबंधसमीपस्थोनिगा ल क्रीर्तितोबधेः । तस्मिन्नेवमणिनिमरोमजः शुक्लकृन्मतदत्यश्वशासं ।” अश्वीर्यं । आश्वं । द्वे । अश्वानाद्ये । वतानिर्देशोद्वयोस्तुल्यत्वद्योतनाय ॥

असांग्युद्धाद्यक्षमंहस्यश्वं हस्तीचाश्वश्चतद्वीतमुच्यते । सेनांगत्वात्समाहारः । गजवधनी गजालानभःवारीस्यात् । वार्यतेऽनयावारी । एकं । घोटकः ।
 “घोटदस्यपि । घोटसंयवगंधर्वाहयवाजितुरंगमाइतिरभसः ।” वीतिः । “पीतिरित्यपि । पीतिनाश्वेस्त्रियां पानइति मेदिनी । पीतिः पानेतुरंगे चेति वि
 श्वदकाशः । तुरंगः । अश्वः । तुरंगमः ॥ ४३ ॥ वाजिः । वाहः । अर्वा । गंधर्वः । हयः । सैन्यः । त्रयोदशघोटकस्य । वीतिरिदंतः ।
 अर्वा नकारांतः । अर्वतो । वाजिनो । ये कुलीनाः प्रशस्तजातिभवा अश्वास्ते आजानेयाः । एकं । “आजेनक्षेपेणानेयाः प्रापणीया आजानेयाः । अश्व

वीतं त्वसारंहस्यश्वं वारीतु गजवधनी ॥ घोटकं वीति तुरंगतुरंगाश्वतुरंगमाः ॥ ४३ ॥
 वाजिवाहावंगंधर्वाहयसैन्यसतयः ॥ आजानेयाः कुलीनास्युर्वीनीताः साधुवाहिनः ॥ ४४ ॥

वनायुजाः पारसीकाः कंवीजावालिहकाहयाः ॥ ययुरश्वोश्वमेधीयो जवनस्तु जवाधिकः ॥ ४५ ॥

शासतु । शक्तिभिर्भिन्नहृदयस्त्वं तत्र पदे आजानंति यतः संज्ञा माजानेयान्ततः स्मृता इति ” ये साधुवाहिनः शोभनं वहन्ति ते विनीताः स्युः । एकं ।
 ॥ ४४ ॥ वनायुदेशे जाताः वनायुजाः । एवं पारसीकाः । विदेशजाताः पारसीकादयो हयभेदाः स्युः । एकं । “वनायुजः पारसीक उक्तइति रत्नकोशान् ।
 श्वेताश्वं कंवारं च वनायुजमपि पारसीकमिति नाम मालायाश्च वनायुजपारसीकौ पर्यायशब्दावपि । वाल्मीकिं चालिहकधीरहिगुनोर्नाश्वदेशयो रिति त्रि
 कांडशेषाद्धीर्घमध्योपि वाल्मीकीकइति ।” योश्वमेधीयः अश्वमेधायहितोऽश्वः स ययुरित्येकं । योजवेन वेगेनाधिकः स जवनः । एकं ॥ ४५ ॥

पृष्ठः । स्थीरी । द्वे जलादिभ्यावाहिनोऽश्वस्य । “स्थोरंबलमस्यास्तीतिस्थीरी । स्थोरीत्यपि ” सितःशुक्लोऽश्वःकर्कदत्येकं । योरथस्यबोढार
 ध्यदत्येकं । अस्यबालः क्रिरीरः । एकं । “ शिगहृदतिख्यातस्य ।” उपचारादन्यत्रापिप्रयोगः । वामी । अश्वो । वडवा । त्रीण्यश्वयाः । “घो
 रोदतिस्यातायाः ।” गणेवडवानांसमूहेवाडवं । एकं ॥ ४६ ॥ अश्वेनएकेनदिनेनगम्यतेयद्वलमतदाश्वीनंत्रिषु । एकं अश्वानामध्यंकथं । एकं । क

पृष्ठःस्थैरीसितःकर्कैरथ्योवोढारथस्ययः॥ बालःकिरीरावाम्यश्ववडवावाडवंगणे॥

॥ ४६ ॥ त्रिष्वश्वीनयदश्वेनदिनेनैकेनगम्यते ॥ कथंनुतुमध्यमश्वानाहेपाहेपाचनिस्व

नः॥ ४७ ॥ निगालस्तुगलोद्देशोद्वेदत्वश्वीचमाश्ववत् ॥

शामहृत्तिकथं । अश्वस्यनिस्वनः शब्दःहेपाहेपाचस्यात् । द्वे ॥ ४७ ॥ गलोद्देशः गलजनुसंधिःनिगालःस्यात् । एकं । “घटाबंधसमीपस्थोनिगा
 लःकीर्तिनोबुधेः । तस्मिन्नेवमणिर्नामरोमजःशुक्लकन्मतदत्यश्वशास्त्रे ।” अश्वीयं । अश्वं । द्वे अश्वानांद्वे । वतानिर्देशोद्वेदोस्तुल्यत्वद्योतनाय ॥

अमूः आस्कंदितायाः अश्वानांपंचगतयः धाराख्याः । एकं । यत्रवेगातीश्वेनशृणोतिनपथयति । तादृशीगतिरास्कंदितं । “भरपट्टा. भरथांवचालदति
प्रसिद्धं । केवलगत्यर्थेगृहीतेचवचालदतिप्रसिद्ध आस्कंदितमित्यपिमतं ” चतुर्थेणयुक्तासरलागतिर्धोरितकं । “धोरितकमितिहेमचंद्रः । तुरकी
गामचालदतिप्रसिद्धं ” मध्यमवेगेनचक्रवद्गमणरेचितं । “डुडकीचालदतिप्रसिद्धं ।” अथकायंसमुहस्यकुत्सितस्थलादौकुचितास्यंविचलनंवल्लि
तं । “वाजीचालदतिप्रसिद्धं ।” पूर्वापरोक्षमनतः क्रमादोपपणंश्रुतं । “चौकचालदतिप्रसिद्धं ॥ ४८ ॥ अश्वस्यघोणानासिकाप्रोथमित्येकं । “पुंसि

आस्कंदितं धोरितकरेचितं वल्गितं श्रुतं ॥ ४८ ॥ गतयोमः पंचवारांघोणातुप्रोथमस्त्रियां ॥ कविकानुखलीनोऽस्त्रोश
फंछीवेखुरः पुमान् ॥ ४९ ॥ पुच्छोऽखीलमलंगं लेवालहस्तश्चवाल्लिधिः ॥ त्रिपूपावत्तलुठितौ परावत्तेमुहुर्भुवि ॥ ५० ॥

छीवेच ।” कविका । खलीनः । “खलिनमित्यपि ।” द्वे लोहादिनिर्मितस्यमुखमध्येनिहितस्य । कडियाली । “लगाम ।” इतिख्यातस्य । “कवीत्य
प्यन्यत्र । छीवेखलीनं ।” कवतेदंतेनशब्दायतेकविका । शफं । खुरः । ‘खुरइतिभरतमालायां ।’ द्वे “सुंभदतिख्यातस्य” । खुरतिविलिखतिश्मांखु
रः ॥ ४९ ॥ पुच्छः । तूमं । लांगूलं । “लांगूलमित्यपि” । त्रीणि “दांडीइतिख्यातस्य । पुच्छः अस्त्रीपुंनपुंसकं” । लूममदंतं । वालहस्तः । वाल
धिः । द्वेकरासमूहयुक्तस्य पुच्छापभागस्य । वालधिः पुमान् । उपावृत्तः । लुठितः । द्वेअमराणांत्यर्थमुहुर्भुविपार्श्वार्थ्यांपरावत्तस्याश्वस्य ॥ ५० ॥

युद्धमर्थः प्रयोजनं यस्य तस्मिन् चक्रयुक्ते याने शतांगः । स्यंदनः ॥ रथः । इति त्रयं । यच्च क्रयुतं यानं समराय युद्धार्थं न भवति असौ पुष्यरथः स्यात् ।
एकं क्रीडारथस्य । यथा पुष्यनक्षत्रं सुखकरं तद्वदथोषोति पुष्यरथः । अंतस्य मर्ध्यः । “पकारमध्यपाठोपि । तच्च कुसुमाकारत्वात् पुष्यमिव रथ इति विष-
यः” ॥ ५१ ॥ कर्णरथः । प्रवहणं । बयनं । “ । हयनमित्यपि । हयगतौ” । त्रयं स्त्रीणां वाहनार्थं कृतस्योपरिवस्त्रादिना पिहितस्य रथविशेषस्य ।
“वुरस्याचीगाढी इति प्रसिद्धस्य” । यल्लक्ष्यं । कर्णरथस्यां रथनाथपत्नी ॥ अनः । शकटः । द्वे । “गाढा इति ख्यातस्य । शकटं पुंसि स्त्रीबेच । शक्नोति

याने च क्रिणियुद्धार्थे शतांगः स्यंदनो रथः ॥ असौ पुष्यरथश्च क्रयानं न समराय यत् ॥ ५१ ॥
कर्णरथः प्रवहणं बयनं तु समं त्रयं ॥ क्वोचेऽनः शकटोऽस्त्री स्याद्ग्रीकं बलवात्त्यकं ॥ ५२ ॥
शिविकायाप्ययानं स्याद्दोलां प्रेक्षां दिकास्त्रियां ॥ उभौ तु द्वेपवैयाघ्रौ द्वीपि च मावते रथे ॥ ५३ ॥

भारं वोदुःशकटः” । अनः सांतं । कंबलिभिर्द्वैर्वाहं वोढव्यं यच्छकटं सांगं ग्री । “गां ग्रीति मुकुटः” । एकं । “गाढी इति ख्यातस्य” स्त्रियां ॥ ५२ ॥ शि-
विका । याप्ययानं । द्वे पुरुषवाहस्य यानविशेषस्य । “पालखी इति ख्यातस्य” । दोला । “द्वीपी दोली” । प्रेक्षा । द्वे दोलायाः हिंदोळा इति ख्यातायाः ।
“दोली इति ख्याताया वा” । आदिशब्दान् शयनखट्वावाह्यादिदोला । द्वीपी व्याघ्रस्तच्चर्मणा प्रावते रथे द्वेपः । वैयाघ्र इति द्वयं ॥ ५३ ॥

दी० पांडुकंवलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंवली ॥ रथेकांवलवाखाद्याः कंवलादिभिरावृते ॥ कांवलः । वास्त्र । दौकूल । “चार्मः । क्षौमः” । इत्यादयः । एकैक ॥ ५४ ॥ द्वेपनैयाद्यादयस्त्रिषु । वाच्यलिंगत्वान् । यद्वैपीरथ्या । द्वेपीरथः । रथ्या । रथकट्या । द्वयं रथसमूहे । धूः । यानमुखं । द्वे रथादेरग्रभागस्य । ‘धूरदतिख्यातस्य’ । धूः स्त्री । धुरो । रथागं । अपस्कर । द्वे रथावयवमानस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं । रथागं । द्वे चक्रस्य “चाकदतिख्यातस्य” । नेमिः ।

पांडुकंवलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंवली ॥ रथेकांवलवाखाद्याः कंवलादिभिरावृते ॥ ५४ ॥
त्रिषु द्वेपादयोरथ्या रथकट्यारथव्रजे ॥ धूः स्त्री क्लीबे यानमुखं स्याद्रयांगमपस्करः ॥ ५५ ॥
चक्रं रथांगंतस्यांतैर्नेमिः स्त्री स्यात्त्रयिः पुमान् ॥ पिंडिकानाभिरद्याग्रकीलेकेतुद्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

“नेमीत्यपि” । त्रयि । द्वेतस्य चक्रस्यान्ते भूस्पर्शभागे । पिंडिका । “पिंडीत्यपि” नाभिः । “नाभीत्यपि” । द्वे चक्रकाष्ठाधारभूतस्य मंडलाकारस्य चक्रमध्यस्य । नभ्येते हि स्यन्तेऽक्षोऽनयानाभिः स्त्री । अक्षस्य नाभिक्षेपस्य काष्ठस्याग्नेचक्रधारणार्थं यत्कीलक्रमारोप्येत तत्र अणिरित्येकं स्त्रीपुंसयोः । “आणिराणिव दशापकीला श्रीसीममुद्वयोरिति मेदिनी” ॥ ५६ ॥

तद्यगुप्तिः । वरूथः । द्वेशान्नादिभ्यः परिरक्षणार्थं रथस्य लोहादिमयं यदावरणं क्रियेत तस्य । नापुमान् । “व्रियते रथोऽनेन वरूथः” । कूबरः । युगंधरः । युगंगुप्तिः । बरूथः । द्वेशान्नादिभ्यः परिरक्षणार्थं रथस्य लोहादिमयं यदावरणं क्रियेत तस्य । नापुमान् । “व्रियते रथोऽनेन वरूथः” । कूबरः । युगंधरः । युगंगुप्तिः ।

रथगतिर्वरूथोनाकुवरस्तुयुगंधरः ॥ अनुकर्पोदार्विवस्थंप्रासंगोनायुगाद्युगः ॥ ५७ ॥
सर्वस्याद्वाहनंयानंयुग्यंपत्रचथोरणं ॥ परंपरावाहनंयत्तद्वैनीतकमस्त्रियां ॥ ५८ ॥

पाठे शकटमंधियुगादन्योयुगः षष्ठादीनांस्क्वैआसज्जमानः सप्रासंगदत्यर्थः । एकं । “जूं जोकड इतिख्यानस्य । युगं द्वितीयं प्रासंगइतिकाल्यः ॥ ५७ ॥
सर्वहस्सश्चादिग्राहनेयानादिशब्दवाच्यं । यानं । युग्यं । पत्रं । धोरणं । चत्वारियत्परं परावाहनं नरादिवोदृपरं परयावाद्येते शिबिकादितुद्वितीयं तंकं स्यात् ।
विमोतानां शिसितानामिदं । “पुंसिवैनीतक । विनीतकमित्यपि” ॥ ५८ ॥

पांडुकंवलसंवीतः पांडुकंवलीत्येकं । कंवलादिभिरादिशब्दाद्वत्तुक्कुलादिभिरावृतेरथे । कांवलः । वाम्रः । दौकलः । “चर्मः । क्षेमः” । इत्यादयः । ऐक्यं ॥ ५४ ॥ द्वेपवैयाघ्रादयस्त्रिषु । वाच्यलिङ्गत्वान् । यद्वेपीरथ्या । द्वेपोरथः । रथ्या । रथकथ्या । द्वयंरथसमूहे । धूः । यानमुखं । द्वेस्थादेरग्रभागस्य । ‘धूरदतिख्यातस्य’ । धू त्वी । धूरो । रथांगं । अपस्करः । द्वेस्थावयवमात्रस्य ॥ ५५ ॥ चक्रं । रथांगं । द्वचक्रस्य “चाकदतिख्यातस्य” । नेमिः ।

पांडुकंवलसंवीतः स्यंदनः पांडुकंवली ॥ रथेकांवलवास्त्राद्याः कंवलादिभिरावृते ॥ ५४ ॥
त्रिषु द्वेपादयो रथ्यारयकत्वारयव्रजे ॥ धूः स्त्रीकृवेयानमुखंस्याद्रथांगमपस्करः ॥ ५५ ॥
चक्रं रथांगं तस्यांते नेमिः स्त्रीस्यास्त्राधिः पुमान् ॥ पिंडिकानाभिरंसाग्रकीलकेतुद्वयोरणिः ॥ ५६ ॥

“नेमीत्यपि” । ग्रथिः । द्वेतस्यचक्रस्यांते भूस्पर्शभागे । पिंडिका । “पिंडीत्यपि” नाभिः । “नाभीत्यपि” । द्वेचक्रकाष्ठाधारभूतस्य मंडलाकारस्य चक्रमध्यस्य । नभ्यते हि स्यतेऽक्षोऽनयानाभिः स्त्री । अक्षस्य नाभिक्षेपस्य काष्ठस्यापेचक्रधारणार्थं यत्कीलकमारोप्यते तत्र अणिरित्येकं स्त्रीपुंसयोः । “आणिराणिवदक्षाप्रकीला श्रीसीमद्वयोरिति मेदिनी” ॥ ५६ ॥

येसहस्रेण बलिनः सैन्यवतः तेसाहस्राः सहस्रिणश्चस्युः । द्वे । बलसैन्यतदस्ति ये पाते । सहस्रयोः द्वारः संत्येपां नायकानां ते । परिधिस्थः । परिचरः । द्वे सेनानिर्गम्यतुः समंताच्चरति तस्य दंडनायकस्य । “तत्तावेदार इतिष्ठति परिधिस्थः । सेनानीः । वाहिनीपतिः । द्वे सेनापतेः । सेनान्यौ ॥ ६२ ॥ कंचुकः । वारवाणः । “वाणवार इत्यपि ।” द्वे सन्नाहस्यचोलकादेः । “छीबेतु वारवाणं ।” सकंचुकाः पुरुषामध्ये मध्यभागे दाढ्या

बलिनो ये सहस्रेण साहस्रास्ते सहस्रिणः ॥ परिधिस्थः परिचरः सेनानी वाहिनीपतिः ॥ ६२ ॥
कंचुको वारवाणोऽस्त्रीयसु मध्ये सकंचुकाः ॥ बध्नति तत्सारसनमधिकंगोऽथ शीर्षकं ॥ ६३ ॥
शीर्षण्यं च शिरस्त्रेऽथ तनुत्रं चर्मदंशनं ॥ उरच्छदः कंकटकोर्जगरः कवचोऽस्त्रियां ॥ ६४ ॥

थं कंचुकोपरि यद्वध्नति तत्सारसनं । अधिकांगः । द्वे “पंचांगी इति ख्यातस्य । कचित्सारसनाधिपंग इति पाठः । तच्च सारसनं ज्ञेयमधिपंगं निबन्धनमिति दुर्गः । अधिपंगं सारसनमिति कात्यश्व ” शीर्षकं ॥ ६३ ॥ शीर्षण्यं । शिरस्त्रं । त्रीणि टोप इति ख्यातस्य । “शीर्षिकं मुखमस्मच्छीर्षकं ।” तनुत्रं चर्म । दंशनं । उरच्छदः । कंकटकः । जगरः “जागर इत्यपि” कवचः । मतकं कवचस्य । “छीबेतु कवचं” ॥ ६४ ॥

आधोरणाः । हस्तिपकाः । हस्त्यारोहाः । निपादिनः । चत्वारिहस्तिपकेषुमाहातदतिव्यातेषु । द्वे द्वे भिन्नार्थे इत्येके । तदा आद्ये महामात्रस्य परे गजा रोहस्य । नियंता । प्राजिता । यन्ता । सृतः । क्षत्ता । सारथिः ॥ ५९ ॥ सव्येष्ठः । दक्षिणस्थः । एता अष्टौ संज्ञा आख्या रथकुटुंबिनः सारथेरित्यर्थः । प्राजितारौ । “सव्येवामेतिष्ठतिसव्येष्ठः ।” सव्येष्ठेति ऋदंतदतिकेचित् । रथिनः । स्यंदनारोहाः । द्वे स्थानारुह्युध्यतां । अश्वारोहाः । सादि

आधोरणा हस्तिपका हस्त्यारोहानि पादिनः ॥ नियंता प्राजिता यन्ता सनः क्षत्ता च सारथिः ॥ ५९ ॥
सव्येष्ठो दक्षिणस्थौ च संज्ञारथकुटुंबिनः ॥ रथिनः स्यंदनारोहा अश्वारोहास्तु सादिनः ॥ ६० ॥
भटायो वाश्वयोद्धारः सेनारक्षास्तु सैनिकाः ॥ सेनायां समवेता ये सैन्यास्ते सैनिकाश्चेते ॥ ६१ ॥

नः । द्वे अश्ववारः । “स्वार” इति प्रसिद्धानां ॥ ६० ॥ भटः । योधः । योद्धा । वयं योद्धुः । सेनारक्षाः । सैनिकाः । द्वे सेनारक्षकानां प्रहरिकादीनां । “प्रहरेकरी गस्तकरी इत्यादिख्यातानां ।” सेनारक्षंति सैनिकाः । ये सेनायां समवेताः संगतास्ते सैन्याः सैनिका इति च स्युः । द्वे ॥ ६१ ॥

ऋतहस्तः । मृप्रयोगविशिखः । ऋतपुंखः । त्रीणिशरनिक्षेपनिष्णातस्य । “कृतोभ्यस्तोहस्तोयस्यकृतहस्तः ।” लक्ष्याद्विधात्व्युतः सायकोयस्यसोऽपगद्वपृत्क स्यात् ॥ एकं ॥ ६८ ॥ धन्वी । धनुष्मान् । धनुष्कः । निर्भगी । अस्त्री । धनुर्धरः । षट्पथधनुर्धरस्य । धनुष्मन्तौ । कांडवान् । कांडीरः । द्वे शरधारिणः । अयंकेवलकांडवश्चादुपाधिभेदाद्वाधनुर्धरतोभिन्नः । शाक्तीकः । शक्तिहेतिकः । “द्वे शक्त्यायुधवारकस्य ।” शक्तिः प्रहरणमस्य शाक्तीकः । शक्तिप्रयोगीकर्तृ ॥ ६९ ॥ यष्टिहेतिकोयाष्टीकः । एकः । “दाहेवालाडतिख्यातस्य ।” परश्वधः परशुः सहेतिर्यस्यमः पारश्वधिकः

ऋतहस्तः सुप्रयोगविशिखः ऋतपुंखवत् ॥ अपराद्धपृष्कोसौलक्ष्याद्यश्रुतसांयकः ॥ ६८ ॥
धन्वीधनुष्मान्धातुष्कोनिपंग्यस्त्रोधनुर्धरः ॥ स्यात्कांडवांस्तुकांडीरः शाक्तीकः शक्तिहेतिकः ॥ ६९ ॥
याष्टीकपारश्वधिकोयष्टिपाठ्वधहेतिकौ ॥ नैस्त्रिशिकोऽसंहतिः स्यात्समौ प्रासिककौतिकौ ॥ ७० ॥

म्यात् । एकं । “करणीकरीः गडासेकरीइतिख्यातस्य ।” यष्टिस्त्रयितिहेतिकावित्यपिपाठः । असिः खड्गः हेतिः शस्त्रमस्यसैनैस्त्रिशिकः । एकं ।
‘निमचेकरीइतिख्यातस्य ।’ प्रासिकः । “एकं चासायुधहेतिकस्य । बहुमकरी विदेकनी सांगकरीइतिख्यातस्य ” कौतिकः । कुंतहेतिकस्य ।
‘भालेकरीइतिख्यातस्येकं ।’ कुंतोभट्टः ॥ ७० ॥

आमुक्तः । प्रतिमुक्तः । पिनद्धः । अपिनद्धः । चत्वारिपरिहितकंचुकोदेः । आमुच्यतेवध्यतेस्मआमुक्तः । सन्नद्धः । वर्मितः । सज्जः । दंशितः । व्यूढकंकटः । पंचकवचभूतः । सन्नसतिस्ससन्नद्धः ॥ ६५ ॥ आमुक्तादयस्त्रिपुयथा । आमुक्ताशारी । आमुक्तः कंचुकः । आमुक्तं वस्त्रं । एवं स नद्धासजेत्यादि । वर्मभूतांकवचिनांगेकावचिकमित्येकं । पदातिः । “पदान्तः । पदातः । पदातिपत्तिपादातपादाविकपदाजयमित्य

आमुक्तः प्रतिमुक्तश्चपिनद्धश्चापिनद्धवत् ॥ सन्नद्धोवर्मितः सज्जोदंशितोव्यूढकंकटः ॥ ६५ ॥

त्रिष्वामुक्तादयोवर्मभूतांकवचिकंगणे ॥ पदातिपत्तिपदगपादातिकपदाजयः ॥ ६६ ॥

पदश्चपदिकश्चाथपादानंपत्तिसंहतिः ॥ शस्त्राजीविकांडपृष्ठायुधीयायुधिकाः समाः ॥ ६७ ॥

रमाला ” पत्तिः । पदगः । पादातिकः । “पादादिगः । स्वार्थेकन् । पादाविकदत्यपिपाठः । पादाभ्यांअवति अवरक्षणादौ ।” पदाजिः ॥ ६६ ॥ पदः । पदिकः । समपदातेः । पादाभ्यांअततिगच्छतितनुवाहनेनसपदातिः । पादस्यपदाज्यातीतिपदादेशः । पत्तिसंहतिः पदातिसमूहः । पादातिसंल्येकं । शस्त्राजीवः । कांडपृष्ठः । कांडस्पृष्टइतिराजमुकुटः । तत्रस्पृष्टगृहीतकांडशब्धेन । बाहिताभ्यादिष्वितिपरनिपातः । आयुधीयः । आयुधिकः । चत्वारिआयुधजीविनः ॥ ६७ ॥

यो जेतुं शक्यते तज्जघ्यः । यथारामेण रात्रौ जघ्यः । रात्रं जेतुं रामः शक्रोत्येवेत्यर्थः । एकं । जेयइत्येकं जेतव्यमात्रे । यथा जेत्यं मनः । न तु जघ्यं । जेत्रः । जेता । द्वे जेतुः । ७४ ॥ यो विद्विषतः शत्रून् प्रति अलं सामर्थ्येन यो दुंसुस्वंगच्छतिस अभ्यमित्रीयः । अभ्यमित्रीण इति च स्यात् । त्रीणि य ऊर्जस्वपराक्रमस्यातिशयेन युक्तः स ऊर्जस्वलः । उर्जस्वी इति च स्यात् द्वे । “ऊर्जशब्दोऽदंतः सांतश्च । ऊर्जातिशयान्वित इत्यपि पाठः ।”

जय्योयः शक्यते जेतुं जेयो जेतव्यमात्रके ॥ जैत्रस्तु जेता योगच्छत्यलं विद्विषतः प्रति ॥ ७४ ॥
सोऽभ्यमित्रीयोऽभ्यमित्रीयोऽभ्यमित्रीण इत्यपि ॥ ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वीय ऊर्जातिशयान्वितः ॥ ७५ ॥
स्यादुरस्वानुरसिलो रयिनो रयिको रथी ॥ कामं गाम्यनुकामो नोत्यत्यंती नस्तथा भृशं ॥ ७६ ॥

॥ ७५ ॥ उरस्वात् । उरसिलः । द्वे “विशालवक्षसः ।” उरस्वंती । रयिनः । “रथिर इत्यपि ।” रथिकः । रथी । त्रीणि रथस्वामिनः । रथोऽस्यास्तीति रथिनोऽदंतः । यः कामं गामी वथेच्छं गच्छति तच्छीलः सेतुकार्मी न स्यात् । “कामगामीत्यपि ” एक । तथेति गामिसमुच्चये । यो भृशं गामी अत्यर्थं गमनशीलः सोऽत्यंतीनः । एक ॥ ७६ ॥

चर्मी । फलकपाणिः । द्वे चर्मधारिणः । “ढालार्द्धदन्तिख्यातस्य ।” फलतिविशीर्यतेफलकश्चर्म पाणोयस्य । पताकी । वैजयंतिकः । द्वे पताकांविभृ-
तः । ‘निशागकरी-जरीपटकेकरीदन्तिख्यातस्य ।” विजयंत्याचरतिवैजयंतिकः । अनुष्ठवः । सहायः । अभिचरः । अन्नुचरः । चत्वारिअनुचर-
स्य ॥ ७१ ॥ पुरोगः । अपेसरः । “अथसोपि ” प्रठः । अथतःसरः । पुरःसरः । पुरोगमः । पुरोगामी । सप्तपुरोगामिनः । प्रतिष्ठेतेप्रठः । मदगामी ।

चर्मीफलकपाणिः स्यात्पताकीवैजयंतिकः ॥ अनुष्ठवः सहायश्चाऽनुचरोऽभिचरः समाः ॥ ७१ ॥
पुरोगमिस्सप्तप्रठाग्रतः सरः पुरः सरः ॥ पुरोगमः पुरोगामी मंदगामी तु मंथरः ॥ ७२ ॥
जंघालोतिर्जवस्तुल्यौ जंघाकरिकजंघिकौ ॥ तस्वीत्वरितो विगी प्रजवी जवनो जवः ॥ ७३ ॥

मंथरः । द्वे “शनेर्गामिनः” ॥ ७२ ॥ जंघालः । “जंघिलः । प्रह्वालप्रक्षिलौ तुल्यौ जंघालजंघिलादयदन्तिनाचस्पतिः ” अतिजवः । “अतिबलद-
त्यपि ।” द्वयमतिवेगवतः । जंघाकरिकः । जंघिकः । “जंघासाध्यत्वादुपचाराद्वतिर्जंघा ।” योजंघाबलेन जीवति तत्र द्वयं । तस्वी । त्वरितः । वे-
गी । प्रजवी । जवनः । जवः । पक्षत्वरितमात्रस्य ॥ ७३ ॥

एकदभोयस्यासाएकेभा । एकोरथायस्यासा । त्रयोऽव्यायस्यासा । पञ्च पदानयोयत्रसा । एतद्विशेषणचतुष्टयविशिष्टासेनापत्तिः स्यात् । यदुक्तं ।
 एकोरयोगजश्चेकोनरा पञ्चपदातयः । त्रयः त्रयः त्रयः त्रयः त्रयः । पत्त्यैगः पत्त्यैगः पत्त्यैगः पत्त्यैगः पत्त्यैगः । पत्त्यैगः पत्त्यैगः पत्त्यैगः पत्त्यैगः पत्त्यैगः ।
 स्वादय आख्याः स्युः ॥ ८० ॥ तद्यथा । त्रिसृभिः पत्तिभिः सेनामुखं । त्रिभिः सेनामुखैर्गुल्मः । गुल्मत्रयेण गणः । त्रिभिर्गणैर्बाहिनी तिसृभिः बाहि
 नीभिः पृतना । पृतनानयेण चमूः । एतत्रयेणाऽनीकिनी । तत्रयेण अक्षौहिणी । तथाच । अक्षौहिण्यामित्यधिकैः सप्तत्या

एकैर्भैकरयात्रयश्वापत्तिः पञ्चपदातिका ॥ पत्त्यैगैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्यायथोत्तरं ॥ ८० ॥
 सेनामुखं गुल्मगणौ बाहिनी पृतना चमूः ॥ अनीकिनी दशानी किन्यक्षौहिण्यथ संपदि ॥ ८१ ॥

अष्टाभिः शतेः । संयुक्तानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः ॥ २१८७० ॥ एवमेव रथानां तु संख्या न कीर्तितं बुधैः ॥ २१८७० ॥ पञ्चपदिसहस्राणि
 पट्शतानि दशैव तु । संख्यातास्तुरगास्तज्ज्ञैर्विनारथतुरंगमैः ॥ ६५६१० ॥ नृणां शतसहस्राणि सहस्राणि तथानव । शतानि त्रीणि चान्यानि पञ्चाशच्च
 पदातयः ॥ १०९३५० ॥ इत्येकैकं । सप्तत् ॥ ८१ ॥

शूरः। वीरः। विक्रांतः। त्रीणिशूरस्य। जेता। जिणुः। जित्वरः। त्रीणिजयनशीलस्य। रणेसंयुगेसाधुः सांयुगीनः। एकं। “युद्धकुशलस्य।” शस्त्राजीवेकांढपृष्ठेनियत्प्रागुक्तंनदादयः। “सांयुगीनांताः।” त्रिषु। वाच्यलिङ्गत्वात् ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी। बाहिनी। सेना। पूतना। अनीकिनी। चमूः। वल्लं। “विहूदतिव्याप्तस्य” युधिदंढादयोभेदाः विशेषाः व्यूहस्येत्यतिशेषः। सैन्यस्यदंडवर्तिर्यगवस्थानंदंडः। आदिनाभोगमंडलादयः। यदाहकामंद

शूरोवीरश्चविक्रांतो जेतो जिणश्च जित्वरः ॥ सांयुगीनो रणे साधुः शस्त्राजीवा दयस्त्रिषु ॥ ७७ ॥ ध्वजिनी बाहिनी सेनापृतनानी किनी चमूः ॥ वल्लं ध्वजिनीवल्लं सैन्यं चक्रं चानीकं मस्त्रियां ॥ ७८ ॥ व्यूहस्तु वल्लं विन्यासो भेदादंढादयो युधि ॥ प्रत्यासारो व्यूहपार्णिः सैन्यपृष्ठे प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

कः। तिर्यग्वृत्तिस्तुदंडः स्याद्भोगोच्चावृत्तिरेवच। मंडकः सर्वतोवृत्तिः स्करपताकासर्वतोभद्रदुर्जयादयोभेदाः प्रत्येकंसंति। गजादीनां विजातीयैरभिथितानां स्थानमसंहतः। एतेपांचशकटमत्यपि। “सैन्यपृष्ठः। प्रतिग्रहः। पतद्ब्रह्मद्वयपि।” द्वे सेनायाः पश्चाद्भागस्य। प्रतिगृह्यतेऽवटभ्येत्येते सैन्यमनेन प्रतिग्रहः ॥ ७९ ॥

द्रुघणः । “द्रुघनदत्यपि” । मुद्गरः । घनः । त्रयं मुद्गरस्य । “मुद्गलदतिख्यातस्य” । ईली “ईली” । करवालिका । “करपालिकेत्यपि” द्वेऽहस्य
स्वङ्गेकृतेरेकधारस्य शस्त्रस्य । ‘स्वाङ्गादतिख्यातस्य । गुप्तीदतिकेचिन्” । भिदिपालः । सृगः । द्वे अदमप्रक्षेपसाधनस्य रज्जुमयस्य यंत्रविशेषस्य ।
गोफ्रीणदतिख्यातस्य । भिदिद्वादरातालं नुदशकुतोभिधीयतइति । तदवच्छिन्नः कालोपि भिदिः तं पालयतीति भिदिपालः” । परिघः । परिधातिनः ।

द्रुघणो मुद्गरघनौ स्यादौली करवालिका ॥ भिदिपालः सृगस्तुत्यौ परिघः परिधातिनः ॥ ९१ ॥
द्वयोः कुठारः स्वधितिः परशुश्च परश्वधः ॥ स्याच्छस्त्रीचासिपुत्री च छुरिका चासिधेनुका ॥ ९२ ॥

द्वे लोहबद्धहस्तप्रमाणलगुडस्य ॥ ९१ ॥ कुठारः । स्वधितिः । परशुः । परश्वधः । “परश्वदधाति । परश्वधइत्यपि” । चत्वारिकुठारस्य । “कुण्डाह
दतिख्यातस्य” तत्र कुठारः स्त्रीपुंसयोः । “तत्र स्त्रियां कुठारी । कुठारकः पशुरथ च्छुरिका कोशायिकेति रभसः” । स्वधितिः पुंसि । शस्त्री । असिपुत्री ।
छुरिका । असिधेनुका । चत्वारिछुरिकायाः । “सुरीदतिख्यातायाः” ॥ ९२ ॥

ग्रहितेक्षितेवाणेनिरस्तदत्येकं । विपाक्तः । दिग्धः । लिप्तकः । त्रीणि विपाक्तेवाणे । तूणः । उपासंगः । तूणीरः । निपगः । उपुधिः ॥ ८८ ॥ तूणी । पद्मिपुथे । दपवोधीपतेयस्याभस्त्रायासाउपुविःस्त्रीपुंसयोः । तूणीस्त्री । “तूणेपुधीउपासंगइतिरत्नकोशे । खड्गः । निस्त्रिशः । चंद्रहासः । असिः । रिटिः । “ऋटिरित्यपि । ऋटिः खड्गस्तरवारीतिचिकांशेषः । कौक्षेयकः । मंडलायः । करवालः । “करपालदत्यपि” । कृपाणाः । नव खड्गस्य । तंस्वारदति

निरस्तः ग्रहितेवाणे विपाक्ते दिग्धलिप्तकौ ॥ तूणीपासंगतूणीरनिपंगाइपुंधिर्द्वयोः ॥ ८८ ॥
तूण्यांखड्गेतुनिस्त्रिशचंद्रहासासिरिष्टयः ॥ कौक्षेयकौमंडलाग्रः करवालः कृपाणवत् ॥ ८९ ॥
त्सरुः खड्गादिमुष्टौस्यान्मेखलातन्निबंधनं ॥ फलकोः स्त्रीफलंचर्मसंग्राहोमुष्टिरस्ययः ॥ ९० ॥

ख्यातस्य । खड्गयतिपरंखड्ग” ॥ ८९ ॥ खड्गस्यमुष्टौत्सरित्येकः । थहं, मूठइतिख्यातस्य “तकारादिकंपुंसि । आदिना “कटारः खजीरइत्यादि नामक” छुरिकादिपहः । तस्यखड्गस्यमुष्टे चर्मवर्धिकाया निबंधनमेखलास्य । “एकं । डालीइतिख्यातस्य । यथाग्रहरोहस्तात्ननिर्यातिखड्गः । फलकः । फलं । चर्म । त्रीणि डालइति स्यातस्य चर्मणः । स्त्रीफलक” । अस्य फलकस्य योमुष्टिग्रहणस्यानंसंग्राहः । एकं । “मूठइतिख्यातस्य” ॥ ९० ॥

अरौशत्रुसमीपेयत्सेनयासहाभिगमनंतदभिषेणनंस्यात् । एकं । यात्रा । ब्रज्या । अभिनिर्याणं । प्रस्थानं । गमन । गमः । घट्टकंप्रयाणस्य ॥ ९५॥
 आसारः । प्रसरण । “प्रसरणीत्यपिपाठः । प्रसरणिरित्यपि” द्वे सैन्यस्यसर्वतोव्याप्तेः । प्रचक्रं । चलित । द्वे प्रस्थितेसैन्यस्य । प्रचक्रचलितं त्रिवि
 त्यमरमाला । रणे अहितान्प्रतिप्रयरहितस्यशूरस्ययद्गमनंसोभिक्रमइत्येक । “अतिक्रमइत्यपि” ॥ ९६ ॥ वैतालिकाः । बोधकराः । द्वे येनृपान्स्तुति
 पाठेनप्रातर्बोधयतिनेषु । “विविधेनतालनशब्देनचरतितैवैतालिकाः ।” चाटिकाः । घटाघातिनयेशंसंतिघाटिकाः ।

यत्सेनयाभिगमनमरौतदभिषेणनं ॥ यात्राब्रज्याऽभिनिर्याणंप्रस्थानंगमनेगमः ॥ ९५ ॥

स्यादासारः प्रसरणंप्रचक्रंचलितार्थकं ॥ अहितान्प्रत्यभीतस्यरणेयानमभिक्रमः ॥ ९६ ॥

वैतालिकाबोधकराश्चाटिकाघाटिकार्थकाः ॥ स्युर्मगधास्तुमगधाबंदिनस्तुतिपाठकाः ॥ ९७ ॥

यदाहुः । प्रबोधसमये । घंटाशिल्पास्तुघाटिकाइति । “चक्रिकाघाटिकार्थकाइतिकचित्याठ । तत्रचक्रमस्तिबाद्यत्वेनयस्य । ठन् । घटीकायंति ।
 कैशब्दे । द्वे घटिकावाइकस्य ।” मागधाः । मगधाः । “मधुकाइतिमुकुटः । मधुमधुरंकायतिइतिविग्रहः ।” द्वे राजाप्रतोवंशक्रमस्यस्तावकानां । य
 दाहुः । मागधाः सूतवशाज्जाइति । बंदिनः स्तुतिपाठकाः । द्वे राजादिस्तुतिपाठकेषु । “भाटइतिव्यानेषु । बंदतेस्तुवतेतच्छीलावदिनः । “यदुक्ते ।
 वदिनस्त्वमलप्रज्ञा प्रस्तावसदशोक्तयइति ।” चत्वारएकार्थाइत्येके ॥ ९७ ॥

शल्यं । शंकुः । द्वे बाणाग्रस्य आयुधविशेषस्य । “फलदतिख्यातस्य । शलतिशल्यं । शलगतौ” । यच्छाश्वतः । संख्याकीलकयोः शंकुः शंकुः प्रहरणा
तरदति । नापुमान् । सर्वला । “शर्वला । शार्दूलशर्वलाशलादुरिति शभेदान् ।” तोमरः । “द्वे गुरुगूजइति प्रसिद्धस्य मथदंडाकारशस्त्रभेदस्य । तौर्गता
भ्रियतेऽनेन तोमरः शल्यादिचतुष्कमपि तोमरस्येत्येके । तत्र सर्वलास्त्री । प्रासः । कुंतः । “द्वे भालादिति ख्यातस्य ।” कोणः । पालिः । “पाली ” अ
श्रिः । “अश्रीः ।” कोटिः । “कोटो ।” चत्वारिखट्वादिप्रांतभागस्य । “दोक्कडतिख्यातस्य । तत्र पाल्यादयः स्त्रिया” ॥ ९३ ॥ सर्वाभिसारः । स

वापुंसिशल्यं शंकुर्नासर्वला तोमरोऽस्त्रियां ॥ प्रासस्तुकुंतः कोणस्तुस्त्रियः पाल्यश्रिकोटयः ॥ ९३ ॥
सर्वाभिसारः सर्वौघः सर्वसन्नहनार्थकः ॥ लोहाभिसारोऽस्त्रभृतां राज्ञां राजनाविधिः ॥ ९४ ॥

वौघः । सर्वसन्नहनं । त्रीणि चतुरंगे न्यसन्नहनस्य । जमावदतिख्यातस्य । सर्वसन्नहनमर्थोयस्य” । सर्वेषामभिसरणं सर्वाभिसारः । अस्त्रभृतां रा
ज्ञामहानवम्यां दशम्यां वा नीराजनासमये शस्त्रादिसमर्पणलक्षणः यो विधिः स लोहाभिसार इत्युच्यते । एकं । लोहं शस्त्रं अभिसार्यते प्रस्थाप्यतेऽब्रलोहा
भिसारः । “लोहाभिहारोपि । लोहस्य शस्त्रस्यऽभितोहरणं । लोहाभिहार इत्युक्तो विधिर्नीराजनोत्तरदल्यमरमाला । नीराजनो विधिरिति पाठे निःशेषेण
राजनमन्त्रेति बहुव्रीहिर्बोध्यः” ॥ ९४ ॥

दर्पादालम्बविषयेयासंभावनासामर्थ्याविष्करणंसाआहोपुरुषविकेत्युच्यते । अहंपुरुषइत्यहंकारवानहोपुरुषस्तद्भावआहोपुरुषिका । एकं । यःपरस्परमहंशक्तोहंशक्तइत्यहंकारःसाअहमहमिकास्यात् ॥ १०१ ॥ द्रविणं । तरः । सहः । बलं । शौर्यं । स्थाम । शुष्मं । शक्तिः । पराक्रमः । प्राणः । दशपराक्रमस्य । तरसी । सहसी । स्थामनी । शुष्ममदंतं । “सहइत्यदंतोपि । सहास्त्रियांबलेनस्त्रीतिरभसः । सहोंबलेनस्त्रियांस्यादि

आहोपुरुषिकादर्पाद्यास्यात्संभावनात्मनि ॥ अहमहमिकातुसास्यात्परस्परंयोभवत्यहंकारः ॥ १०१ ॥
द्रविणंतरःसहोवलशौर्याणिस्थासमशुष्मंच ॥ शक्तिःपराक्रमःप्राणोविक्रमस्त्यतिशक्तिता ॥ १०२ ॥
वीरपानंतुचत्पानंवृत्तेभाविनिवारणे ॥ युद्धमायोधनंजन्यंप्रधानंप्रविदारणं ॥ १०३ ॥ मृधमास्कंदनंसंख्यंसमीकंसंपरायिकं ॥ अस्त्रियांसमरानीकरणाःकलहविग्रहौ ॥ १०४ ॥

तिमेदिनीच” । विक्रमः । अतिशक्तिता । द्वेअतिपराक्रमस्य ॥ १०२ ॥ रणवृत्तेसतितच्छ्रमरांत्यर्थंअथवाभाविविभविष्यतिरणेतदुत्साहवृत्त्यर्थंयद्वीराणामव्यपानंतद्वीरपानंस्यात् । “वीरपणमित्यपि । वाभावकरणयोरितिणत्वं” । युद्धं । आयोधनं । जन्यं । प्रधानं । प्रविदारणं ॥ १०३ ॥ मृधं । आस्कंदनं । संख्यं । समीकं । सांपरायिकं । “संपरायिकं । कन्” । समरः । अनीकः । रणः । कलहः । निग्रहः ॥ १०४ ॥

समयाच्छपथाद्येसंयामादनिवर्तिनोऽपराह्नुस्वास्तेसंशतकाःस्युरेकं । रेणुः । धूलिः । “धूली” । पाशुः । “पाशुः ।” रजः । चत्वारिधूल्याः । “धूळद
तिग्व्यातायाः । रेणुःस्त्रीपुंसयोः ।” पांशुः पुंसि । रजःस्त्रीबे ॥ ९८ ॥ चूर्णं । क्षोदः । द्वे पिष्टस्यरजसः । “पट्पिरजसइत्येके । चूर्णःपुष्टिगोपि ।
चूर्णधूलौसारभेदचूर्णानिवासयुक्तिविविक्तिमेदिनी । चूर्णानिवासयोगाःस्युश्चूर्णधूलिःसशर्करदतिशाश्वतश्च ।” समुत्पिजः । पिजलः । द्वे अत्यंतमा

संशतकास्तुसमयात्संग्रामादनिवर्तिनः ॥ रेणुर्द्वयोःस्त्रियांधूलिःपांसुर्नानद्वयोरजः ॥ ९८ ॥
चूर्णोक्षोदःसमुत्पिजपिजलौभृशमाकुले ॥ पताकवैजयंतोस्यात्केतनंध्वजमस्त्रियां ॥ ९९ ॥
सावीराशंसनंयुद्धभूमिर्यातिभयप्रदा ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वमित्यहंपूर्विकास्त्रियां ॥ १०० ॥

कुलेसेन्यादौ । पताका । वैजयंती । केतनं । ध्वजं । चत्वारिपताकायाः । केतनादिद्वयपताकाद्वद्व्येत्येके । “पुसिध्वजः” ॥ ९९ ॥ यायुद्धभूमिः
स्वंद्वितैर्गजादिभिरतिभयदासावीराशंसनंस्यात् । “एकं । वीराआशंस्यतेऽघवीराशंसनं । आढःशसिदृच्छायां ।” अहंपूर्वमहंपूर्वं अहमयेभवा
भोत्यामहपुरःसरं पूर्वयुद्धं अहंपूर्विकास्यात् । एकं । स्त्रियां ॥ १०० ॥

अजन्यं । उत्पातः । उपसर्गः । त्रयमुत्पातस्य । “शुभाशुभसूचकस्य । न जनेसाधुअजन्य” । मूर्च्छा । कश्मलं । मोहः । त्रीणिमूर्च्छायाः । अवमर्दः । पीडनं । द्वे सस्यादिसंपन्नस्य देशस्य यत्परचक्रेण पीडनं तत्र ॥ १०९ ॥ अभ्यवस्कंदनं । अभ्यासादनं । द्वे छलदाक्रमणस्य । यादृङ्निख्यातस्य । विजयः । जयः । द्वे शत्रुपराङ्मुखीकरणेन लब्धस्योत्कर्षस्य । वैरशुद्धिः । प्रतीकारः । वैरनिर्यातनं । त्रीणिवैरप्रतीकारस्य ॥ ११० ॥ प्रद्रावः । उ

अजन्यं क्लीबमुत्पात उपसर्गः समंत्रयं ॥ मूर्च्छा तु कश्मलं मोहोऽप्यवमर्दस्तु पीडनं ॥ १०९ ॥
 अभ्यवस्कंदनं त्वभ्यासादनं विजयोजयः ॥ वैरशुद्धः प्रतीकारो वैरनिर्यातनं च सा ॥ ११० ॥
 प्रद्रावो द्रावसंद्रावसंदावाविद्रवो द्रवः ॥ अपक्रमोऽपयानं चरणे भंगः पराजयः ॥ १११ ॥
 पराजितपराभूतौ त्रिषु नष्टतिरोहितौ ॥ प्रमापणं निवर्हणं निकारणं विशारणं ॥ ११२ ॥

द्रावः । संद्रावः । विद्रवः । द्रवः । अपक्रमः । अपयानं । अदौ पलायनस्य । येः रणे भगः स पराजय इत्येकं ॥ १११ ॥ पराजितः । पराभूतः । द्वे निर्जितस्य । नष्टः । तिरोहितः । द्वे निलीनस्य । त्रिवित्तिकाकाक्षिवहुभयत्रयुज्यते । प्रमापेणादिवधां तानि त्रिशब्दाभ्यामाभिव्यथस्य । “ता नि । प्रमापणं । प्रमापनं वा । निवर्हणं । निवर्हणं वा । निकारणं । विशारणं । निशारणं वा ॥ ११२ ॥

संप्रहारः । अभिसंपातः । कलिः । संस्फोटः । संस्फोटः । “अभिमर्द इत्यपि” । अभिमर्दस्तु पुंसि स्याद्वमर्दसंपराये चेति मेदिनी ।
 समाधातः । संगमः । अभ्यागमः । आहवः ॥ १०५ ॥ समुदायः । संयत् । समितिः । आजिः । समित् । युत् । एकविंशत्युद्धस्य । संख्यं द्व्यनुस्वारं । समरादिव
 यं अस्त्रियां । संयतौ । यमितौ युधौ । नियुद्धं । बाहुयुद्धं । द्वे बाहुयुद्धस्य । तुमुलं इत्येकं णस्य संकुले परस्परसंबाधे वर्तते ॥ १०६ ॥ क्षेडा । सिंहनादः । द्वे

संप्रहाराभिसंपातकलिसंस्फोटसंयुगाः ॥ अभ्यामर्दसमाधातसंग्रामाभ्यागमाहवाः ॥ १०५ ॥
 समुदायः स्त्रियः संयत्समित्याजिसमिद्युधः ॥ नियुद्धं बाहुयुद्धे यत्तुमुलं णसंकुले ॥ १०६ ॥
 क्षेवडा तु सिंहनादः स्यात्करिणां घटनाघटा ॥ क्रंदनं योधसंरावो बृंहितं करिगजितं ॥ १०७ ॥
 विस्फारो धनुषः स्वानः पटहाडं वरौ समौ ॥ प्रसभं तु बलात्कारो हटोऽथ स्वलितं छलं ॥ १०८ ॥

वीराणां सिंहनादतुल्यनादविशेषस्य । क्षेवडा वाक्ता । करिणां घटनायुद्धे संघटनं घटा स्यात् ॥ योधानां संरावः आक्रोशपूर्वकः शब्दः क्रंदनं स्यात् । एकं । क
 रिणां गजितं बृंहितं स्यात् । एकं ॥ १०७ ॥ धनुषः शब्दो विस्फारः । एकं । पटहः । आडंबरः । द्वे संग्रामध्वनेः । प्रसभं । बलात्कारः । हटः । त्रीणि बलात्कार
 स्य । “व्रगतासं भाविचारोऽस्मात्प्रसभं । बलात्करणं बलात्कारः” । स्वलितं । छलं । द्वे युद्धमर्यादायाश्चलनस्य ॥ १०८ ॥

अपमूर्धमस्तकहीननर्तकक्रियायुक्तं यत्कलेवरं । “धृढदृढनिष्ठानं सकवधः स्यात् । एकं । युद्धे सहस्रं पूरणः कर्बधो नृत्यते । उपचारान्तर्तनरहितेऽपि प्रयोगे । इमं शान । पितृवनं द्वे प्रेनभूमेः । “मसणवटोदितित्यानाया” । “शव-शनेऽस्मिन् इमं शान । “द्विनालव्यं” । “कुणपः शवं । द्वे निर्जीवशरीरस्य । “पुसितुशवः” ॥ ११८ ॥ प्रयहः । उपयहः । बट्टी । “बदिरित्यापि” त्रीणि “चोरावेगकर्पणस्य । बट्टी । अटकावडतिष्ठानस्य ।” बंधनमेहेका रेत्वेक । स्त्रिया । असवः । प्राणा । द्वे प्राणाना । भूम्नि बहुत्वे । एवं शब्दाद्याणा अपि नित्यपुंसि भूम्नि च । प्राणो नाम वायुरित्येके । तत्तु वायुमात्रवि

कवं योस्त्रोक्रियायुक्तमपमूर्धकलेवरं ॥ इमं शानं स्यात्पितृवनं कुणपः शवमस्त्रियां ॥ ११८ ॥ प्रग्रहोपग्रहौ बंधाकारा
स्याद्वंधनालये ॥ पुंसि भूम्यसंवः प्राणाश्चैवं जीवोऽसुधारणं ॥ ११९ ॥ आयुर्जीवितकालो नाजीवा तु जीवितोपयं ॥
इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ऊरव्या ऊरुजा अर्यवैश्या भूमिस्पृशो विशः ॥ आजो वोजो विकवावार्ता वृत्तिवर्तनजीवने ॥ १॥

वक्ष्या । जीवः । असुधारण । द्वे प्राणधारणस्य ॥ ११९ ॥ जीवितवच्छिन्नः काल आयु स्यात् । एकं । असंनच्छीबे । जीवितस्यौपधरक्षणोपायो जी
वानु स्यात् । नापुमान् । एकः ॥ ॥ इति क्षत्रियवर्गः ॥ ॥ ऊरव्यः । ऊरुजः । अर्यः । वैश्यः । भूमिस्पृक् । विट् । पटू वैश्यस्य । आर्जीवः ।
जीविका । वार्ता । वृत्तिः । वर्तनं । जीवनं । पटजीविकामात्रस्य ॥ १ ॥

प्रवासनं । परासनं । निपूदनं । निस्सूदनमिति वा । निर्हिंसनं । निर्वासनं । संज्ञापनं । निर्यथनं । निर्गन्धनं वा । अपासनं ॥ ११३ ॥ निस्सर्हणं । निह
ननं । क्षणनं । परिवर्जनं । निर्वापणं । विशसनं । मारणं । प्रतिघातनं ॥ ११४ ॥ उद्वासनं । प्रमथनं । क्रथनं । उज्जासनं । आलंभः । पिंजः ।
विरारः । घातः । उन्माथः । “उन्मथोवा” । वधः । इति ॥ ११५ ॥ पंचता । “पंचत्वं” । कालधर्मः । दिदांतः । प्रलयः । अत्ययः । अंतः । नाशः । मृ

प्रवासनं परासनं निपूदनं निर्हिंसनं ॥ निर्वासनं संज्ञापनं निर्यथनं मपासनं ॥ ११३ ॥

निस्सर्हणं निहननं क्षणनं परिवर्जनं ॥ निर्वापणं विशसनं मारणं प्रतिघातनं ॥ ११४ ॥

उद्वासनं प्रमथनं क्रथनं उज्जासनं निच ॥ आलंभं पिंजं विशरघातोन्माथवधा अपि ॥ ११५ ॥

परासुप्रासपंचत्वपरंतप्रेतसंस्थिताः ॥ मृतप्रमीतौ त्रिष्वेते चित्ताचित्वाचितिः स्त्रियां ॥ ११६ ॥

त्युः । मरणं । निधनः । दशमरणस्य । तत्र मृत्युर्द्वयोः । निधनमस्त्रियां ॥ ११६ ॥ परासुः । प्राप्तपंचत्वः । परेतः । प्रेतः । संस्थितः । मृतः । प्रमीतः
सप्तमृतस्य । एते वाच्यलिङाः । चित्ता । चित्वा । चितिः । त्रयंप्रेतदाहाधारचुहः “सरणदित्ख्यातस्य” ॥ ११७ ॥

उद्धारः । त्रयमृणस्य । “उद्धारश्चोद्धृतावृणइतिविश्वः ।” अर्थप्रयोगः । कुसीदं । “कुशीदं । कुषीदं चेत्यपि ।” वृद्धिजीविका । त्रीणि ऋणसंबन्धि कालान्तरद्रव्येण । “लोके व्याज इति ख्यतेन ।” जीविकाया । यात्रया यदाप्तं तथा चित्तकं । “एकं । जायां आणलेला । जायजाणा जिभ्सइतिख्या तस्य ” निमयात्परिवर्तनात् । अपमित्य आप्तं । परिवर्तो विनिमय इति मेदिनी । “निमयः परिवर्तः स्यादिति मनुः ॥ ४ ॥ प्रयोक्ता ऋणस्य दाता उत्तमर्ण इत्येकं । “उत्तमं ऋणमस्य ।” उत्तमं ऋणमस्य । कुसीदिकः । वार्धुषिकः । व

उद्धारोऽर्थप्रयोगस्तकसीटवृद्धिजीविका ॥ याञ्जयासंयाचितकंनिमयादाप्रमित्यकं ॥ ४ ॥

उत्तमर्णाथमर्णाद्वाप्रयोक्तुग्राहकैकमात् ॥ कुसीदिकोवाइपिकोवृद्धाजीवश्चवार्धुषिः ॥ ५॥

देवनाजीवः कर्पकश्चरुषिकश्चरुषीवलः ॥ क्षेत्रवैहयशालेयं व्रीहिशाल्युद्रवोचितं ॥ ६ ॥

ध्याजीवः । वार्धुषिः । चत्वारिंशद्वर्णादृष्याजीविनः । “कुसोदार्थप्रयच्छतिकुसोदिकः” ॥ ५ ॥ क्षे
त्राजीवः । कर्षकः । “कार्यकोवा” कृषिकः । कृषीवलः । चत्वारिकृषीवलस्य । कपिरस्यास्तीति कृषीवलः । वलेइति दीर्घः । व्रीह्युद्भवोचितं व्री
हीणमुद्भवे योग्यं क्षेत्रे त्रेह्ये । एकः । शाल्युद्भवोचितं क्षेत्रं शाल्ये । एकं ॥ ६ ॥

कृपि कृपेण । पशुपालस्य कर्मपाशुपाल्यं गोरक्षणादि । वणिजां कर्मवणिज्यं क्रयविक्रयादि । “वणिज्यं । वणिजेत्यपि ।” एवं त्रयोवत्तयो वैश्या
 नाजीविभेदादित्यर्थः । अथ मृतामृताभ्यां जीवेतमृतेन प्रभृतेन वा । सत्यानृताभ्यामपि वानश्ववृत्त्या कथंचन त्यादि स्तुत्युक्तान्वृत्तिभेदा न्युत्पादयति ॥
 सेवापरचित्तानुवर्तनसाश्ववृत्तिः । “शुनो वृत्तिरिव शुनदवृत्तिर्वा । शुनो वृत्तिः स्मृता सेवागर्हिततद्विजन्मना । हिंसादोषप्रधानत्वादनृतं कृपिरुच्यते इत्यु
 क्तं ।” श्ववृत्तिर्न च सेवनमिति श्रीभागवते । एकं । कृपिः कर्षणं तदनृतं स्यात् । अनृतं कर्षणं स्मृतमिति स्थितेः । “प्रनृतमिति कचित्पाठः । प्रनृतं कर्षणं स्मृत

स्त्रियां कृपिः पाशुपाल्यं वणिज्यं चेति वृत्तयः ॥ सेवाश्ववृत्तिरनृतं कृपिरुच्छशिलं त्वत् ॥ २ ॥
 द्वेयाचित्तायाचित्योर्यथासंख्यं मृतामृते ॥ सत्यानृतं वणिग्भावः स्यादृणं पर्युदंचनं ॥ ३ ॥

मिति मनूक्तेः ।” एकं । उच्छश्च शिलं च उच्छशिलं समाहारद्वन्द्वः । आपणादौ पतितकणानामेकशो यद्गृहणं मुञ्चः । क्षेप्रादौ स्वामित्युक्तकणिशानां ग्रहणं शि
 लं । एतद्वयं कृतमित्युच्यते । “उच्छकणश आदानं कणिशायजनं शिलमिति यादवः । पुमानुच्छः शिलं त्वत्मिति बोधालितः ।” एकं ॥ २ ॥ याचिते प्र
 त्यहंतं दुलादिया आया मृतमित्येक । मृतं तु नित्ययाज्ञास्यादित्युक्ते । अयाचिते अजगरवर्तनवयाज्ञां चिन्वैवल्ये अमृतमित्येकं । वणिग्भावो वाणि
 ज्यं क्रयविक्रयादितस्तस्यानृतं स्यात् । एकं । किंचित्सत्यं किंचिदसत्यं सत्यानृतं । ऋणं । पर्युदंचनं ॥ ३ ॥

त्रिगुणाकृतं । तृतीयाकृतं । त्रिहल्यं । त्रिसीत्यं । चत्वारिवारत्रयकृष्टस्य । त्रिगुणं । "कृतंकृष्टक्षेत्रत्रिगुणाकृतं । संख्यायाश्चेतिडाच् । तस्मि
न्त्रिगुणाकृते इत्यर्थः । द्विगुणाकृते पिसर्वपूर्वयोज्यं । यथा ॥ द्विगुणाकृतं । द्वितीयाकृतं । द्विहल्यं । द्विमीत्यं । चत्वारिवारद्वयकृष्टस्य । इह द्वि. कृटे
गंवाकृतमि य धिनाम । "शंशब्दो द्वितीयकर्णे वर्तते । संवाकृतमिति टंन्यादिरपि । "एवंपंच ॥ ९ ॥ उप्यते स्मिन्निति वापः क्षेत्रं । द्रोणादिपरिमित
धान्यस्य वापादौ द्रोणित्रयः स्युः । यथा द्रोणस्य वापः क्षेत्रं द्रोणिकः । आढकस्य वापः आढविकः । आदिशब्दात्प्रत्ययवापः प्रास्थिकः । "कौडवि

त्रिगुणाकृतं तृतीयाकृतं त्रिहल्यं त्रिसीत्यमपि तस्मिन् ॥ द्विगुणाकृतं तु सर्वपूर्वं शंवाकृतमपीह ॥ ९ ॥

द्रोणादुक्तादिवापादौ द्रोणिकादुक्तादयः ॥ स्वारीवापस्तस्वारीक उत्तमणादयस्त्रिषु ॥ १० ॥

पुन्यं सरुचोर्वप्रः केदारः क्षेत्रमस्य तु ॥ केदारकं स्यात्कैदार्यैश्चैकदारिकं गणे ॥ ११ ॥

कं । " । इत्यादि । वापादावित्यादिशब्दात्प्रत्ययः । द्रोणस्य पचो द्रोणिकः ऋटाहः । स्वारीवापः । स्वारीपरिमितं यज्ञोप्यते स्वारीकः । एकं । उत्तम
णद्वयस्वारीकात् । त्रिलिग्या । वाच्यलिगत्वात् ॥ १० ॥ वप्रः । केदारः । क्षेत्रं । त्रीणि क्षेत्रस्य । "शेतइति ख्यातस्य । "अस्य क्षेत्रस्य गणे समूहे केदार
कं । कैदार्यं । "क्षेत्रं । केदारिकं । इति चत्वारि ॥ ११ ॥

गोदारणं । सीरः । “शीरइत्यपि ।” चत्वारिहलस्य । शम्या । युगकीलकः । द्वे युगस्यकीलके । खीळइतिख्याते । शम्यतेवपादिरनयाशम्या । लां गलस्यवंडंशास्याद् । “ईशा । प्रभुभंकरयोरीशःस्त्रियांलांगलवंडकइतितालव्यातेरुद्गरभसौ । ईशःस्यामिनिरुद्रेचस्यादीशाहलदंडकइतिशान्तिषुविश्वः । एकं । इसाडइतिख्यातस्य । लांगलपद्धतिः हलरचिंतरेखासीनास्यान् । “शीता । शीतानभःसरितिलांगलपद्धतौचशीतादशाननरिपोःसहृथर्मिणीच । शीतंस्थतंहिमगुणंचतदन्वितेचशीतिऽलसेचबहुवारतौचहृदइतितालव्यादौधरणिः । एकं । नांगराचंतासइतिख्यातस्य” ॥ १४ ॥ पशुबंधनेवृषा

गोदाणं च सीरोऽथ शम्यास्त्रीयुगकीलकः ॥ ईपांलांगलदंडः स्यात्सीतालांगलपद्धतिः ॥ १४ ॥ पुंसि मेधिः खलेदारु
न्यस्तं यत्पशुबंधने ॥ आशुब्रोहिः पाटलः स्याच्छित्तशूकयवौसमौ ॥ १५ ॥

“मेथिरित्यपि” । खलेदारु । इतिद्वे । “मेढइतिख्यातस्य” खलेदार्विति हलदंतद्वितिसप्तम्या अलुक् । यद्वा खलेधान्यमर्दनस्य लेयद्दारुइतिपृथक्पदंवा । आशुः । व्रीहिः । पाटलः । “पाटलिरित्यपि । पाटलोवर्णस्यास्तीति” । अयं व्रीहेः । “पाटलोव्रीहिपाटलउच्यतेइतिनामद्वयमिति सुभूतिः” । तच्च आशुब्धीबे । “पुंस्यपि । आशुस्तु व्रीहिशीघ्रयोरिति हेमचंद्रः । आशुव्रीहिरित्येकं पदमिति सुभूतिः । आशुव्रीहौ पाटलोनाश्वेतरक्तेऽन्यलिङ्गवानिति रुद्रोपि” । व्रीसादिपुंसि । धान्यमानेपिव्रीहिबद्धयंति । शितशूक्रः । यवः । द्वेजवइतिख्यातस्य । “शितशूक्रोद्वितालब्धः । मध्यतालव्योपि” ॥ १५ ॥

लोष्टं । लेटुः । द्वेष्टत्तिकाखंडस्य । 'ढेकुळ.डिफळइतिख्यातस्य । लोटुपुंस्यपि । लोटुपुंढेपिलोटः स्यादितिबोषालितः"कोटिशः । "कोटीशइत्यपि ।" लोटभेदनः । द्वे लोटभंजनमुद्गरस्य । "कुळव डिफळाइतिख्यातस्य । प्राजनं । तोदनं । तोदत्रं । त्रीणिटपादेन्नाडनोपयोगिनस्तोत्रस्य । "आसू.इ. चाबूकइतिख्यातस्य" नुयतेऽनेनतोत्रं । यल्लक्ष्य तोत्रवेत्रेकपाणये । खनित्रं । अयदारणं । द्वेकुद्दालादेः । "कुदळइतिख्यातस्य" ॥ १२ ॥ दात्रं । लयिनं । द्वे लुनातिछिनत्तिअनेनलवित्रं । "इळा.कोयता."इतिप्रसिद्धं । आबंधः । योत्रं । योक्तं । त्रीणियुगबंधनोपयोगिन्यारज्जौ । "अंपणी.जोते

लोष्टानिलेष्टवः पुंसिर्कोटिशो लोष्टभेदनः ॥ प्राजनंतोदनंतोत्रं खनित्रमवदारणे ॥ १२ ॥

दात्रं लवित्रमाबंधोयोत्रं योक्तमथोफलं ॥ निरीशंकुटकं फालः कृपकोलांगलंहलं ॥ १३ ॥

इतिख्यातायां । 'फलं । निरीशं । "निरीपमिति" । कुटकं । "दीर्घादिरितिमुकुटः" फालः । कृपकः । कृषिकाकृषिकोफालकृषकावितिरुद्रास्त्वियामपि" । पंच लांगलस्याधःस्थितेकाष्ठे । यस्याग्रलोहेनप्रवध्यते । "आद्यत्रययत्रकाष्ठेफालोनिबध्यतेतस्य । अंत्यद्वयंफालस्येत्यपिम त'फलतिविशीर्यतेभूमिरेनफालः । लांगलं । हलं । "हालःफालबह.सीतेतिविक्रमादित्यः । हालोहलेपुमान्हालामदिरायांचयोपितीतिभेदिनी" ॥ १३ ॥

एवमप्यप्योद्यवतः शुभ्रश्चेत्सिद्धार्थदत्तेकं । गोधूमः । सुमनः । द्विगह्वदतिख्यातस्य । सुमनोऽदंतः । यावकः । कुल्माषः । “कुल्मासदतिदत्तांतः” । द्वैअर्थ
स्विन्नम्ययवादेः । “अर्थश्चेयवादिक्पुगयार्थादिति च ख्यातस्य” । धान्यभेदस्येत्येके । “शूकभून्ययवादेरित्यन्ये” । चणकः । हरिमंथकः । हरिमंथजइत्य
पि । “द्वेहरभरादतिख्यातस्य” ॥ १८ ॥ तिलपेजः । तिलपिजः । द्वेनिष्कलेतिले । “वांझेतीक रानतीळइति ख्याते । जर्तिलइत्यप्यस्य नाम । जर्तिलः कथ्य
ते स द्विररण्यमभ्रवत्तिलउत्पुक्तेः” । क्षवः । क्षुताभिजननः । राजिका । कृष्णिका । आसुरी । पंच राजसर्पपाख्यस्य कृष्णसर्पस्य । “मोहरी राईइति

मिद्धार्थस्त्वप्यवतोगोधूमः सुमनः समौ ॥ स्याद्यावकस्तुकुल्मापथ्यणको हरिमंथकः ॥ १८ ॥
द्वौ तिले तिलपेजश्च तिलपिजश्च निष्कले ॥ क्षवः क्षुताभिजननो राजिका कृष्णिकासुरी ॥ १९ ॥
स्त्रियौ कंगुप्रियंगू द्वौ अतसी स्यादुमा क्षुमा ॥ मातुलानी तु भंगायां ब्रीहिभेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

ख्यातस्य” । क्षुतमभिजायेनेनेति क्षुनाभिजननः । “क्षुवाभिजननइत्यपि । तत्रक्षुधामभिजनयतीति विग्रहः” ॥ १९ ॥ कंगुः । “कंगूरित्यपि” ।
प्रियंगुः । द्वैकांग । “राळे” इति ख्यातस्य । अतसी । उमी । क्षुमा । व्रजवसदतिख्यातस्य धान्यभेदस्य । मातुलानी । भंगा । द्वैभाग तागाचंबीइ
ति च ख्यातस्य । “तरंगभेदयोर्भोगासस्य राणावहयइति रुद्रः” । ब्रीहिभेदः अणुः स्यात् । एकं ॥ २० ॥

तत्रयवैहरितेहृदिद्विर्गेतोक्मदत्येकं । “निःशूकयवस्य ।” कलायः । सतीनकः । “सतीनकदतिमाधवः । प्रज्ञायणू । सतीलकदतिमेदिनी ।” हरेणुः । रेणुकः । चत्वारि । “वाटाणादितिल्यातस्य ।” कोरदूपः । कोद्रवः । “काद्रवदत्यपि ।” द्वे हरोकदितिल्यातस्य ॥ १६ ॥ मंगल्यकः । मसूरः । “मसूरा । वैश्याद्यान्नीहिभेदंचमनूरा मसुरास्त्रियां । मसूरमयुरौपुंसिद्धावेतावपिचैतयोरिति रभसः । मसूरा मसुरावान्वेश्यान्नीहिप्रभेदयोरिति मेदि

तोयमस्तुतत्रहरितेकलायस्तुसतीनकः ॥ हरेणुरेणुकौचास्मिन्कोरदूपस्तुकोद्रवः ॥ १६ ॥
मंगल्यकोमसूरैर्यथमंकुपंकमयुपुंकौ ॥ वनमुद्रसर्पपेतुद्वैतंतुभकदंवकौ ॥ १७ ॥

नीच । द्वे मसूरदितिल्यातस्य । “मकुपकः । मुकुपकः । विश्वमेदिन्योस्तुमुकुठोन्नीहिभेदेनेतिटवर्गद्वितीयांतः ।” मयुष्ठकः । “मघटकः । मघटकः । मपठोपि । मपुष्ठकः । मपुठोप्यन्यत्र ।” वनमुद्रः । “अग्निमठ. मठकोदितिल्यातस्य ।” सर्पपः । तंतुभः । “तंतुभोपि ।” कदंबकः । त्रयसंज्ञकः । “शिरसः ।” इतिल्यातस्य । “सर्पपः स्यात्सरिपपदतिचिकांश्शेषः ॥ १७ ॥

एवमपि पौधवलः शुभ्रश्चेत्सिद्धार्थदत्त्येकं । गोधूमः । सुमनः । द्विगह्वरं तिरव्यातस्य । सुमनोऽदंतः । यावकः । कुल्माषः । “कुल्मास इति दत्त्यांतः” । द्वे अर्धे सिन्धुस्य यवोदः । “अर्धे शिजे यवादि कघुगर्वा इति च ख्यातस्य” । धान्यभेदस्येत्येकं । “शूकशून्यं वा इति ख्ये” । चणकः । हरिमंथकः । हरिमंथज इत्यपि । “द्वे हरभरा इति ख्यातस्य” ॥ १८ ॥ तिलपेजः । तिलपिजः । द्वे निष्फले तिले । “वाक्षेतीक रानतीक इति ख्याते । जर्तिल इत्यप्यस्य नाम । जर्तिलः कथ्यते स द्विररण्यप्रभं तिलदल्युक्तेः” । सचः । क्षुताभिजननः । राजिका । कृष्णिका । आसुरी । पंच राजसर्पपाख्यस्य कृष्णसर्पस्य । “मोहरी रादे इति

सिद्धार्थस्त्वेव पध्वलोगोधूमः सुमनः समौ ॥ स्याद्यावकस्तु कुल्माषश्चणको हरिमंथकः ॥ १८ ॥

द्वौ तिले तिलपेजश्च तिलपिजश्च निष्फले ॥ दधवः क्षुताभिजननो राजिका कृष्णिका सुरी ॥ १९ ॥

स्त्रियौ कंगु प्रियंगू द्वे अतसी स्यादुमा क्षुमा ॥ मातुलानी तु भंगायां ब्रीहि भेदस्त्वणुः पुमान् ॥ २० ॥

ख्यातस्य” । क्षुनमभिजायेनेनेति क्षुनाभिजननः । “क्षुयाभिजनन इत्यपि । तत्र क्षुधामभिजनयतीति विग्रहः” ॥ १९ ॥ कंगुः । “कंगुरित्यपि” । प्रियंगुः । द्वे कोग । “राळे” इति ख्यातस्य । अतसी । उमी । क्षुमा । चवंजवस इति ख्यातस्य । धान्यभेदस्य । मातुलानी । भंगा । द्वे भांगतागाचेर्ब्रीहौ इति ख्यातस्य । “तरंगभेदयोर्भांगस्य राणावहय इति रुद्रः” । ब्रीहिभेदः अणुः स्यात् । एकं ॥ २० ॥

सस्यस्यशूकं सुदंस्तु चितुल्यमयं किशारुः स्यादेकं पुंसि । “कुंसदतिव्यातस्य” । सस्यस्यमंजरी निर्गतनूतनशिरः कणिशं । एकं । कणाः संत्यस्य कणिशं । “कणिशो धान्यशरीरकदन्ति तालव्यानेरत्नकोशः । मूर्द्धन्यातोपि” । धान्यं । ब्रीहिः । स्तंवकरिः । त्रयं ब्रीहियवादेः । स्तंवकरिरिदं तः पुंसि । नृणयवादेः पुंलः पलालः स्यात् । एकं । “संजः स्तंवः स्यात् । एकं । “यो वेदति प्रसिद्धस्य” ॥ २३ ॥ अस्य गुच्छस्य यः कांडः स नाडो । नालं च स्यात् द्वे । सकांडोऽगृहीतफलत्वा निष्कलः पलालः स्यात् । एकं । “सरमः कडवा वाटूकदन्ति व्यातस्य । छीवि पलालं” । कडंगरः । कडंकर इति हरदत्तपाठः । बुतं । “बुपवेपतु पारतोपादिति पभे

किंशारुः सस्यशूकं स्यात् कणिशं सस्यमंजरी ॥ धान्यं ब्रीहिः स्तंवकरिः स्तंवो गुच्छस्तृणादिनः ॥ २३ ॥
नाडो नालं च कांडाः स्य पलालोऽस्त्री स निष्फलः ॥ कडंगरो वुसं ह्वी विधान्यत्वचितुपः पुमान् ॥ २३ ॥
शूकोऽस्त्री श्लक्ष्णतीक्ष्णाग्नेशमीशं त्रिपुत्तरे ॥ ऋद्धमावसितं धान्यं पतंतु बहुलीकृतं ॥ २३ ॥

दान्मूर्द्धन्यातमपि द्वे पलालादि क्षौद्रस्य भूतसदतिव्यातस्य । तुप इत्येकं ब्रीह्यादेस्त्वचि । “कौंडा इति व्यातायां” ॥ २३ ॥ श्लक्ष्णं कशं तीक्ष्णं निशितं एतादृशं यदयं यवादेस्तव शूक इत्येकं । “छीवैशूकं” । शमी । शिवा । “शिविः । शिवीचित्यपि । दंत्यादिवा । “द्वेशे गदति प्रसिद्धस्य मापादिकलस्य । उत्तरे

क्रद्धादयश्च त्वारोवाच्यल्लिगाः । क्रद्धे । आवसितं । “अवसितं । अवसितमृद्धे ज्ञानेपीति विश्वः । द्वे अपर्णीतवृणस्य । राशीकृतस्य धान्यस्य । पूतं । बहुलीकृतं । द्वे अपर्णीतवुसस्य धान्यस्य । शूर्पादिनाशो धितस्येत्येके ॥ २३ ॥

शमीप्रभवंधान्यंतत्रमापमुद्गादयोभेदाः । “यद्दुक्तरत्नकोशे । मुद्गोमापोराजमापःकुलत्थश्चणकस्तिलः । कलायस्तवरइतिशमीधान्यगणःस्मृतदति” ।
एकं । शूकसहितंधान्यंशूकंधान्यंतत्रयवगोधूमादयोज्ञेयाः । एकं । बृहन्नालोबहुलजलोत्पन्नोव्रीहिविशेषःकलमः । एतदेवक्षयाकिंचिदपक्वदंष्टः पट्टि
रोत्रेणपच्यमानःपटिकः । ओदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एतेशालयःस्युः । एकं । अमीमापयवशालिकलमषट्टिकाद्याःपुंसि ॥ २४ ॥ नींबारो
मुन्यन्यभेदःनेर । “देवभात” । इतिप्रसिद्धः । बहुवचनान्स्थामाकादयोगृह्यते । एतेनृणधान्यानिःस्युः । एकं । गवेधुः । “गवेधुरित्यपि” गवेधुका । द्वेमु

मापादयःशमीधान्येशुकधान्येग्रवादयः ॥ शालयःकलमाद्याश्चपट्टिकाद्याश्चपुंस्यमी ॥ २४ ॥ तृणधान्यानिनीवा
राःस्त्रीगवैर्धुर्गवेषुका ॥ अयोध्रंमुसलोलूखलमुलूखलं ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनंशूर्पमस्त्रीचालनीतितउःपुमान् ॥

न्यनंचिशेषस्य । “कसदेवैर्वीइतिप्रसिद्धस्य । ददंकसाडकसादतिकोंकणेप्रसिद्धं । गवाजलेनतत्रवाएधते । एधवह्णौ” । अयोध्रं । मुसलः । “द्वेमुस
लदतिल्यातस्य । स्त्रीवैमुसलं” । उदूखलं । उलूखलं । “उलूखलदतिप्रसिद्धस्य” ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं । शूर्पं । “सूर्पमितिदंत्यादिरपि” ।
द्वे “सूर्पदतिल्यातस्य” । चालनी । तितउः । द्वे “चाळणदतिप्रसिद्धस्य” । क्षुद्रछिद्रशतौपेनंचालनंतितउःस्यतदतिकात्यः । “चालनंतितउप्रोक्तमि
तिस्त्रीवकौडरत्नकोशः । नस्त्रीतितउचालनीतित्रिकांडशेषः” । तनोतिसारंतितउः ॥

सस्यस्यगृकंसृष्टमंस्तुचिनुल्यमयंकिशारुःस्यादेकंपुंसि । “कंसदतिख्यातस्य” । सस्यस्यमंजरीनिर्गतनूतनशिरःकणिशं । एकं । कणाःसंत्यस्यकणिशं । “कणिशोधान्यशीर्षकदतितालव्यातेरत्नकोशः । मूर्द्धन्यांतोपि” । धान्यं । व्रीहिः । स्तंबकरिः । त्रयंव्रीहियवादेः । स्तंबकरिरिदंतःपुंसि । तृणयवादेशुच्छोनालादिपुंजःस्तंबःस्यात् । एकं । “थोवदतिप्रसिद्धस्य” ॥ २१ ॥ अस्यगुच्छस्ययःकाडःसनाडी । नालंचस्यात् द्वे । सकाडोऽगृहीतफलत्वान्निष्कलः पलालः स्यात् । एकं । “सरमःकडवावाटूकदतिख्यातस्य । छीवैपलालं” । कडंगरः । कडंकरदतिहरदत्तपाठः” । वुसं । “वुपेवपतुवारतोपादतिपभे

किंशारुःसस्यशूकंस्यात्कणिशंसस्यमंजरी ॥ धान्यंव्रीहिःस्तंबकरिःस्तंवोगुच्छस्तृणादिनः ॥ २१ ॥

नाडीनालंचकांडोऽस्यपलालोऽस्त्रीसनिष्कलः ॥ कडंगरोवुसंछीविधान्यत्वचितुपःपुमान् ॥ २२ ॥

शूकोऽस्त्रीभलक्षणातीक्ष्णान्नेशमीशिर्वात्रिपूत्तरे ॥ ऋद्धमावसितंधान्यपतंतुबहुलीकृतं ॥ २३ ॥

दान्मूर्धन्यांतमपि द्वेपलालादिक्षोदस्यभूतदतिख्यातस्य । तुपउत्येकंव्रीक्षादेस्त्वचि । “कौडादतिख्यातायां” ॥ २२ ॥ भलक्ष्णंक्षंतीक्ष्णंनिशितंएतादशयदपयवदेस्त्वगृकदत्येकं । “छीवैशूकं” । शमी । शिवा । “शिविः । शिवीचित्यपि । दंत्यादिर्वा । द्वेशेगदतिप्रसिद्धस्यमापादिकलस्य । उत्तरे ऋद्धादयश्चत्वारोवाच्यलिगाः । ऋद्धं । आवसितं । “अवसितं । अवसितमृद्धेज्ञानेपीतिविश्वः । द्वेअपनीततृणस्य । राशीकृतस्यधान्यस्य । पूतं । बहुलीकृतं । द्वेअपनीतवृत्तस्यधान्यस्य । शूर्पादिनाशोधितस्येत्येके ॥ २३ ॥

शमीप्रभवंधान्यंतत्रमापमुद्गादयोभेदाः । “यदुक्तंरत्नकोशे । मुद्गोमाघोराजमापकुलत्थश्चणकस्तिलः । कलायस्तुवरदतिशमीधान्यगणः स्मृतदति” ।
 एकं । शूकसहितंधान्यंशूकधान्यंतत्रयवगोधूमादयोज्ञेयाः । एक । बृहन्नालोबहुलजलोत्पन्नोब्रीहिविशेषःकलमः । एतदपेक्षयाकिञ्चिदपक्वः षष्टि
 रात्रेणपच्यमानःपटिक । आदिशब्दाद्रक्तादिराजशाल्यादयः एतेशालयःस्युः । एकं । अमीमाषयवशालिकलमषटिकाद्याःपुसि ॥ २४ ॥ नीबारा
 मुन्यन्वभेदः नेर । “देवभात” । इतिप्रसिद्धः । बहुवचनात्श्यामाकादयोऽगृह्यन्ते । एतेतृणयान्यानिःस्युः । एक । गवेधुः । “गवेधुरित्यपि” गवेधुका । द्वेमु

मापादयःशमीधान्येशूकधान्येयवादयः ॥ शालयःकलमाद्याश्चपटिकाद्याश्चपुंस्यमी ॥ २४ ॥ तृणयान्यानिनीवा
 राःस्त्रीगवेर्धुगवेधुका ॥ अयोगंमुसलोऽस्त्रीस्यादुदूखलमुलूखलं ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनंशूंपमखीचालनीतितउःपुमान् ॥

न्यन्वविशेषस्य । “कसर्दचेवीइतिप्रसिद्धस्य । इदंकसाढःकसादितिकोकेप्रसिद्धं । गवाजलेनतत्रवाएधते । एधद्वहो” । अयोग । मुसलः । “द्वेमुस
 लइतिख्यातस्य । स्त्रीविमुसलं” । उदूखलं । उलूखलं । द्वे उलूखलं । “उखलइतिप्रसिद्धस्य” ॥ २५ ॥ प्रस्फोटनं । शूर्प । “सूर्पमितिदंत्यादिरपि” ।
 द्वे “सूर्पइतिख्यातस्य” । चालनी । तितउः । द्वे “चाळणइतिप्रसिद्धस्य” । क्षुद्रछिद्रशतोपेतंचालनंतितउःस्मृतदतिकात्यः । “चालनंतितउप्रोक्तमि
 तिस्त्रीबकाडेरत्नकोशः । नस्त्रीतितउचालनीतित्रिकाडशेष” । तनोतिसारंतितउः ॥

स्यूतः । प्रसेवः । द्वे धान्यादिभरणार्थकृतस्य च भ्रांडस्य । पिशवी । “गोणी. थेली इति ख्यातस्य ।” सौव्यनेस्मस्यूतः । “स्योनप्रसेवावित्यपि पाठः । स्योनस्यूतप्रसेवकाचितिरभसः ।” कंडीलः । पिठः । “पिठइत्यपि ।” पिठोवोलेबलेसाद्रे देहागारेकदेशयोः । देहमात्रे निवापे च गोलसि स्तृहकयोरपी तिभेदिनी ।” द्वे वेणुदलादिरचित भ्रांडस्य । “पाटी. कर्णिगइत्यादि ख्यातस्य ।” कटः । किलिजकः । द्वे वंशादिविकारस्य । “करंडा इत्यादि

स्यूतप्रसेवौ कंडीलपिठौ कटकिलिजकौ ॥ २६ ॥ समानौ रसवत्यां तु पाकस्थानम्
हानसे ॥ पौरोगवस्तदध्यक्षः सूपकारास्तु बल्लवाः ॥ २७ ॥

ख्यातस्य ।” कटत्यावृणोति दिकटः ॥ २६ ॥ समानाविति स्यूतादिभिर्भुगलेः संबध्यते । रसवतो । पाकस्थानं । महानसं । त्रीणि पाकस्थानस्य संपाकधर. पाकराला इति ख्यातस्य । तस्य पाकस्थानस्याध्यक्षः अधिकृतः पौरोगव. स्यात् । एकं । “वां कनीस इति ख्यातस्य । पुरः पूजिता गौर्भूमिः पुरोगवी तस्येदमित्यण् । पौरोगवः ।” सूपकारः । बल्लवः ॥ २७ ॥

आरालिकः । आपसिकः । सुदः । ओदनिकः (गुणः । सप्तपाककर्तुः । आचारीदतिख्यातस्य । आद्यद्वयं व्यंजनकारस्येति सीरस्वामी । आपूपि
कः । कांदविकः । भक्ष्यकारः । “भक्ष्यकारः । भक्षकार इत्यपि ।” श्रीणिभक्ष्यकारस्य । भक्ष्येनैलपक्कादि । “इमे पौरोगवाद्या वाच्यलिंगाः ॥ २८ ॥
अश्मन्तं । उद्धान । “उद्धानमित्यपि ।” अधिश्रयणी । चुष्टिः । “चुष्टोत्यपि ।” अंतिका । “अंतिकेत्यपि ।

आरालिका आंधसिकाः मूढा औदनिकगुणाः ॥ आपूपिकः कांदविको भक्ष्यकार इमे त्रिषु ॥ २८ ॥

अश्मन्तमुद्धानं मथिश्रयणी चुष्टिरंतिका ॥ अंगारयानिकांगारशकट्यपि हसंत्यपि ॥ २९ ॥

हसन्यप्यनस्त्रीस्यादंगारोल्लातमुल्मुकं ॥

अंघनेऽद्य अतिअदिबधने । ण्डुल् । पंचचुष्टेः । “चुष्टदतिख्यातायाः । अश्मनोऽप्यंतोच्चाश्मन्तः ।” श्रीवृषोके । अधिश्रियेतास्यां अधिश्रयणी ।
अंगारयानिका । अंगारशकटी । हसन्ती ॥ २९ ॥ हसनी । चतुष्कमंगारशकट्याः । आगटी । “शेगडी” इति ख्यातायाः । अंगारः । अल्लातं । उ
ल्मुकं । श्रीणिप्रज्वलत्काष्ठस्य । “आद्यमेकं निखारादतिख्यातस्य । अपि मध्यं कोलीतदतिख्यातस्येत्यपि मतं । अंगारमुल्मुकेन त्वीपुंङ्गिगस्तुमहीसुत
इति विश्वः ॥

प्रंगीपं । भ्रातृः । द्वे चणकादिभर्जनपात्रस्य । “खापर. गन्हेदतिख्यातस्य ।” भृज्यतेऽस्मिन् भ्रातृः । कंदुः । स्वेदनी । द्वे मद्यनिर्माणोपयोगिनोभाटी
 विपदिपात्रस्य । कंदुयोना पिकलेनपुमान् । पक्षेम्मी ॥ ३० ॥ अलंजरः । “अलिजरदस्यपि ।” मणिकः । द्वे महाकुंभस्य । “माठ. डेसदतिख्या
 तस्य ।” कंठरी । आलुः । “आलूरित्यपि ।” गलंतिका । त्रयंतंरुलादिप्रक्षालनोपयोगिन्याः गलंतिकायाः । “गळतीदतिख्यातायावा ।” गलतयं
 भोग्यागलंतिका । पिठरः । स्याली । उखा । “उपेत्यपि” । कुंढं । चत्वारिस्थाल्याः । “पिठरः स्याल्यानक्षीवमिति मेदिनी । स्थालं भाजनभेदेपि स्या

कृचिः वगीपं भ्रातृना कंदुर्वास्वेदनीखियां ॥ ३० ॥ अलंजरः स्यान्मणिकः कर्कर्यालुर्गलंतिका ॥ पिठरः स्याल्युर्वाकु
 डंकलशंस्तुत्रिपुंदयोः ॥ ३१ ॥ घटः कुटनिपावस्त्रीशरावोवर्धमानकः ॥ ऋजोपंपिष्टपचनंकंसोऽस्त्रीपानभाजनं ॥ ३२

तीस्थाल्याटलीग्योरिति मेदिनी । कुंढो कर्मदलो जारात्पतिवत्तीमुनेपुमान् । पिठेतुनेनेति विश्वमेदिन्या । “कलशः । “दंत्यांतीपि केनजलेनलसतिक
 लसः” ॥ ३१ ॥ पटः । कुटः । निपः । चत्वारिकलशस्य । कलशो । कलशी । द्वयोरिति घटेन संबध्यते । घटी । अस्त्रीति शरात्रेण संबध्यते । शरावः ।
 “सरावदतिदंत्यारिपि ।” वर्धमानकः । द्वे पात्रभेदस्य । “मालटीदतिप्रसिद्धस्य ।” ऋजोपं । “ऋजोषमित्यपि ।” ऋचशब्दे । बांडुलकात्कीषच्
 पिष्टपचनं । द्वे पिष्टपात्रोपयोगिनः पात्रस्य । “तवा. कटर्ददतिख्यातस्य ।” कंसः । पानभाजनं । “द्वे क्षीरादि ।” पानपात्रस्य ॥ ३२ ॥

रुतेऽधर्मणः स्नेहपात्रैलायाचारपात्रं कुतुः स्यात् । एकं । “बुधलादतिख्यातस्य” स्त्रियां सिवकुतूगत्याद्भस्वाच्चिकुतुपः । कुत्वादुपच् । सर्वे “स्यूतादिपि टरादिच्” । पात्रमात्रं । आवपनादिमन्त । आवपनं । भांडं । पात्रं । अमत्रं । भाजनं । पंच । “भांडे । आयधणदतिख्यातस्य । पिब्रत्यनेनपात्रं” ॥ ३३ ॥
दर्भिः । “दर्भी” । कंविः । “कंबी” । खजाका । त्रयस्त्रियां दुर्व्याः । “पळीदतिख्याताया ।” खजतिमश्रातिपाकं खजाका । तर्दूः । दारुहस्तकः । द्वे

कुतूः रुतेः स्नेहपात्रं सैवात्मा कुतूः पुमान् ॥ सर्वमावपनं भांडपात्रामत्रं च भाजनं ॥ ३३ ॥
दावः कंविः खजाका च स्यात्तदूर्द्वारुहस्तकः ॥ अस्त्रीशार्कं हरितकं शिशुरस्य तु नाडिका ॥ ३४ ॥

दर्विभेदस्य । “द्ववलीदतिख्यातस्य । दारुणो हस्तको दारुहस्तकः” । तर्दूः पुंसि । अयं परिवेषणायुपयोगी । शार्कं । हरितकं । शिशुः । त्रयं वास्तुकोदः शाकस्य । शक्यते भोक्तुमेन शाकं । शिशु पुंसि । सो भांजनेऽपि शिशुरुक्तः । अस्य शाकस्य नाडिकानालं ॥ ३४ ॥

१० कर्तव्यः । कण्डवश्च निचस्यात् द्वेदं दत्तं निरव्यातस्य । वेपवार । “वेसवारः । वेशवारदत्त्यपि” । उपस्करः । द्वेशाकादिसंस्कारार्थं रचिनहरिदासैर्बपमरी
चादिचूर्णस्य । “आग्नेयसंहितायामुक्तं । चित्रकं पिप्पलीमूलं पिप्पलीचव्यनागरं । धान्याकं रजनीश्वेतं बुलाश्वसमांशकाः । वेसवारदत्तित्व्यातःशा
कादिषु नियोजयेदिति । दशपलानि हरिद्रायाः । विशंतिपलानि धान्याकस्य । पंचपलानि शुद्धजीरकस्य । सार्द्धद्वयपलं मेथिकायाः । एतच्चतुष्टयं

कलंवश्च कण्डवश्च वेपवार उपस्करः ॥ नितिडीकं च चुकं च दद्यात्समथं वेहजं ॥ ३५ ॥
मंरीचं कौलकं रुष्णमूं पणं वर्मपत्तनं ॥ जीरकं जरणाजी कणा रुष्णोतु जीरके ॥ ३६ ॥

भर्जितमेव ग्राहं । चीणिपलानि मरीचस्य । अर्द्धपलं हिगोः । एतत्सर्वमेकत्र संयोज्य समं नितं वेसवारदत्त्यन्ये” । नितिडीकं । “नितिडीकमित्यपि” ।
बुरु । वृक्षाम्बु । मय नितिडीकस्याम्बुभेदस्य । “आमसोलदत्तित्व्यातस्य” । वेहजं ॥ ३५ ॥ मरीच । “मरिचमित्यपि” । कौलकं । कण्ठं । ऊष
णं । धर्मपत्तनं । पणं मरीचस्य । मिरिदत्तित्व्यातस्य । ऊपणं दीर्घाय । “ऊस्याद्यपि । उपणं मरिचेच्छीवमिति मेदिनी” । जीरकः । जरणः । अजाजी ।

कणा । चत्वारि जीरकस्य । अजाजीसी ॥ ३६ ॥

“नितिडीकमित्यपि” ।
“मरिचमित्यपि” । कौलकं । कण्ठं । ऊष
“ऊस्याद्यपि । उपणं मरिचेच्छीवमिति मेदिनी” । जीरकः । जरणः । अजाजी ।

सुपवी । कारवी । पृथ्वी । पृथुः । कालः । उपकुचिका । पङ्क । कृष्णवर्णजीरके । “काळंजिरं काळेरे इति ख्याते ।” आर्द्रकं । शृंगवेरं । द्वे आर्द्रकस्य । शु-
 क्र्या पूर्ववत् । “आर्द्रकं इति ख्यातं ।” छद्मा । वितुन्नकं ॥ ३७ ॥ कुस्तुबुरु । “कुस्तुबुरीति भरतमालायां ।” धान्याकं । “धन्याकं । नृत्वादीति मुकुटः ।
 धन्याकं धान्यकं धन्यं कुस्तुबुरु धनीयकमिति भरतः । धनेयकं मित्यपि ।” चत्वारि कौधिविरी । “धणे” इति ख्यातस्य । शुंठी । “शुंठिरिति नृत्वात्तापि ।
 सधन्याशुंठिसेषवमिति वेषकं ।” महोषधं । विश्वं । नागरं । विश्वभेषजं । पञ्चशुंठ्याः । खियातुविश्वा । “विश्वस्य दोषस्य भेषजः” ॥ ३८ ॥ आरनाल

सुपवीकारवीपृथ्वीपृथुः कालोपकुचिका ॥ आर्द्रकं शृंगवेरस्यादथ छत्रावितुन्नकं ॥ ३७ ॥

कुस्तुबुरु च धान्याकं मथ शुंठी महोषधं ॥ स्नानपुंसकयोर्विश्वनागरं विश्वभेषजं ॥ ३८ ॥

आरनालकसौवीरकुल्माषाभिपुतानिच ॥ अवतिसोमधान्याम्लकुंजला निचकांजिके ॥ ३९ ॥

कं । सौवीरं । कुल्माषाभिपुतं । अवतिसोमं । धान्याम्लं । कुंजलं । कांजिकं । सप्तकं कांजिकस्य । कुल्माषैरर्धस्विनेयवादिभिर्भिषयते स्म कुल्मा-
 षाभिपुतं । कुल्माषमिति पृथग्वा । कुल्माषं कांजिके पिचेति विश्वः । “कुलार्धस्विनः माषोऽस्मिन् कुल्माषः ।” अवन्त्यासूयते अवतिसोमं । आहुच । “धे-
 न्वन्तरिः ।” कांजिकं कांजिकवीरकुल्माषाभिपुतं तथा । अवतिसोमं धान्याम्लमारनालं महारसं । सौवीरं च सुवीराम्लं तथा चैकं तुषोदकमिति ॥ ३९ ॥

सहस्रवेधि । जनुकं । बाढीकं । “बाढीकं ।” हिगु । रामठं । पंच हिगुवक्षस्यनिर्यासे । सहस्रं विध्यति गंधेन सहस्रवेधि । इन्द्रं तल्लीवे । तस्य हिगुन । पञ्ची तस्यो । “त्वक्पञ्ची । तत्पञ्चीत्वचमाख्यातत्वक्पञ्चीकारवीतिचेतिरुद्रः । त्वक्पञ्चीतिचकारव्यामितिहेमः ।” कारवी । पृथ्वी । बाप्यिका । “बाप्यीके त्यपिपाठः ।” कबरी । पृथुः । पंचक हिगुतरो पञ्चामित्यर्थः ॥ ४० ॥ निशा । कांचनी । पीता । हरिद्रा । वरवर्णिनी । पंच हरिद्रायाः । निशाख्यानि शापर्यायवाच्येत्यर्थः । तेनरजनीरात्रिरित्याद्यपि । यत्सामुद्रसमुद्रभवंलवणं तत्अक्षीव । “अक्षीवमित्यपि ।” वशिरं । “वसिरमित्यपि ।” द्वे ॥ ४१ ॥

सहस्रवेधिजनुकं बाढीकं हिगुरामठं ॥ तत्पञ्चीकारवीपृथ्वीवाप्यिकाकवरीपृथुः ॥ ४० ॥
निशाख्याकांचनीपीताहरिद्रावरवर्णिनी ॥ सामुद्रं यत्तुलवणमक्षीवं वशिरं चतत् ॥ ४१ ॥
सैंधवोक्षीशीतशिवं माणिमंथं च सिंधुजे ॥ रोमकं वसुकं पाक्यं बिडं चरुतकेद्वयं ॥ ४२ ॥

सैधवः । शीतशिवं । सितशुभ्रं चतच्छिवं “माणिमंथं । सिंधुजं । चत्वारि सिंधुजेलवणे । “शेदिलोणइतिख्याते” सिंधुदेशे भवसैधवं । मणिमंथपर्वते भवं माणिमंथं । मणिबंधमित्यपिपाठः । रोमकं । वसुकं । वस्तुकं । वस्तकइव वस्तुकं । अजगंधित्वात् । रोमके वस्तुकं वस्तिनाममाला ।” द्वे शांभरलवणस्य । शांभरिदेशोरुमानामकोलवणाकरः तत्र भवरोमकं । “सांभरलोणइतिख्यातं । पाक्यं । बिड । द्वय द्वे नामनीरुतके कविमेलवणे । “बिडलोणइतिख्याते ।” पाकेसायुपाक्यं । क्षारमृत्तिकां हि पाचयित्वा लवणं कुर्वति ॥ ४२ ॥

सौवर्चलः। अक्षं। रुचकं। श्रीणिमधुरलवणस्य रुचणभेदस्य। हृद्यगंधमेतत्। “सैचळखारइतिख्यातं।” तत्रसौवर्चलेमेचकेकृष्णवर्णेतिलकमि
त्येकं। यद्वेधाः। कृष्णसौवर्चलगुणालवणगंधवर्जितइति। मत्स्यंही। फाणितं। “हेराब. कांकवीइतिख्यातस्य” खंडविकारः। शर्करा। सिता।
श्रीणिशर्करायाः। “खंडीसाकर. पिठीसाकरइतिभेदंभिन्नाया।” पचापिशर्करायाइत्येके॥४३॥ दध्यादिनाक्षीरस्यविकृतिः कूर्चिका। यदाहुः
दध्नासहपयःपकंयत्तत्स्याद्वधिकूर्चिका। तत्क्रेणपकंयत्क्षीरंसाभवेत्तत्क्रूक्विकेति। एकं। रसाला। मार्जिता। द्वे दधिमधुशर्करामरीचाद्विभिः

सौवर्चलेऽक्षरुचकेतिलकंतत्रमेचके॥ मत्स्यंहीफाणितंखंडविकारःशर्करासिता॥४३॥
कूर्चिकाक्षीरविकृतिःस्याद्रसालानुमार्जिता॥ स्यात्तेमनंतुनिष्ठानंत्रिलिंगावासितावधेः॥४४॥

कृतस्यलेसस्य। “श्रीखंडइतिख्यातस्य। यदुक्तंमुद्ररात्रे। अर्द्धाढकःशुचिरपयुषितस्यदध्नःखंडस्यषोडशपलानिशशिप्रभस्य। सर्षिष्यलंमधुप
लंमरिचंद्विकर्षथुआःपलार्धमपिचार्द्धपलंचतुर्णां। सूक्ष्मपटेललनयान्मृपाणिघृष्टाकर्पूरधूलिसुरभीकृतपात्रसंस्था। एवाढंकोदरकंतासरसारसा
लायास्त्वादिताभगवतामधुसूदनेनेति।” तेमनं। निष्ठानं। द्वे व्यंजनस्यदध्नादेः। “कढीइतिख्यातस्य।” तिमल्याद्रीभवत्यन्मनेनेमनं। सूपाद्यपि
तेमनमुपचारान्। इतःपरंबासितांतावाव्यलिंगाः॥००॥

गुणान्नं । भटिनं । शूल्य । ययशूलेनसरुनस्यमासादे । शूलेनपक्कशूलाकृतं । शूलात्याकदतिडात्र । शूलंलोहशालाका । उख्यं । पैठर । द्वे स्था
लीसररुतस्यान्नादेः । प्रणीतं । उपसपन्नं । द्वे रसादिसंपन्नस्यव्यंजनादेः । प्रयत्नं । सुसंस्कृतं । द्वे प्रयत्ननिष्पन्नस्यघृतपक्कादेः ॥ ४५ ॥ पिच्छि
लं । विजिल । "विज्जलं । विज्जनचेत्यपि ।" द्वे मद्युक्तव्यादेः । "सार्द्धमुडावही. मग्नादतिख्यातस्य ।" संमृष्टं । शोषित । द्वे केशकीटाद्यपन
॥ ४५ ॥

शूलान्नं भटिनं शूल्यमुख्यं पैठरं ॥ प्रणीतमुपसपन्नं प्रयत्नं स्यात्सुसंस्कृतं ॥ ४५ ॥
स्यापि पिच्छिलं विजिलं संमृष्टं शोषितं समे ॥ चिक्रणं मसृणं स्निग्धं तुल्यं भावितवासितं ॥ ४६ ॥

यनेनशोधितस्यान्नादेः । चिक्रणं । मसृणं । स्निग्धं । त्रीणिस्निग्धस्य चिगितिअव्यक्तं कणतिचिक्रणं । कणशब्दे । भावित । वासितं । द्वे पुष्पादिद्र
व्यान्तरेणाधिवासितस्य । यथाधूपेनभावितान्नसिलाः । वास्यतेद्रव्यान्तरेणमिश्रीक्रियतेधूपपुष्पादिनावाऽधिवास्यतेवासितमितिस्वामी । धूपतंवासि
तंविदुरितिमुनिः ॥ ४६ ॥

आपकं । पौलिः । अभ्युषः । “अभ्युषः । अभ्योषश्चापि ।” त्रयं “अर्द्धस्विन्नयवादेर्घृतादिना भर्जितयवादेर्वाकृतपक्वान्नस्य । पोळीइत्यादिप्रसिद्ध
स्य ।” लाजाः भर्जितव्रीहयः पुंभूम्निपुंसिबहुत्वेच । एवमक्षता अपिपुंभूम्नि । अक्षतायवा इतिपुराणं । एकैकस्याभिधानंपुंबहुत्वविधानार्थं । “लाजः
स्यापि” लाजाः भर्जितव्रीहयः पुंभूम्निपुंसिबहुत्वेच । यवेपिक्वचिदितिमेदिनी । “पृथुकः ।
स्यादाद्गन्तंङुले । नपुंसकमुखरीरेऽथस्त्रियापुंभूम्निचाक्षता इतिमेदिनी । अक्षतनद्योः षंडेलजेषु चिष्वहिंसिते । यवेपिक्वचिदितिमेदिनी । “पृथुकः ।
चिपिटकः । द्वे आर्द्रभटव्रीहितंङुलस्य । ‘पोहेइतिप्रसिद्धस्य ।’ घानाइत्येकं भटयवेवर्तते । नित्यां स्त्रियांबहुत्वेच ॥ ४७ ॥ पूषः । अपूपः । पिट

आपदं पोलिरभ्युषोलाजाः पुंभूभिन्निचाक्षताः ॥ पृथुकः स्याच्चिपिटकोधानाभ्रपृथुवस्त्रियः ॥ ४७ ॥
आपदं पोलिरभ्युषोलाजाः पुंभूभिन्निचाक्षताः ॥ पृथुकः स्याच्चिपिटकोधानाभ्रपृथुवस्त्रियः ॥ ४८ ॥

पयोऽपपः पिष्टकः स्यात्करं भेदोदयि सक्तवः ॥ भः सास्त्राभक्तमवान्ननादुग्रासाशुभः ॥

कः । त्रीणि तद्बलपिष्टरचितस्य भक्ष्यभेदस्य । “वडा. धारगादत्यादिख्यातस्य ।” अपूपः पिष्टपूपः स्यादिति मुनिः । यल्लक्ष्यं । चंद्रांशुनिर्मलाः पूषा
शालितं दुल्लनिर्मिता इति । दधियुक्ताः सक्तवो दधिसक्तवः करंभः स्यात् । “करंब इत्यापि । केन जलेन रंभते । रविशब्दे । एकं सक्तवस्तु धाना चूर्णे ।
ते च प्रायेण पुंभूभिः । भिः सा । भक्तं । अंधः । अन्नं । ओदनः । दीदिविः । षट्क्रमनस्य । अंधः सतं । ओदिनोऽस्त्री । दीदिविः पुंसि ॥ ४८ ॥

भिःसटा । दग्धिका । द्वेदधान्नस्य । “करपदतिख्यातस्य” । सर्वेषां रसानां द्रवद्रव्याणां अग्रं अयिमो द्रवः मंडः स्यात् । “क्लोवेमंडं” । एकं निबळी इति ख्यातस्य मासरः । आचामः । निस्त्रावः । “विस्त्रावदतिमुकुटः” । त्रीणि भक्तसमुद्भवे मंडे । नीसः “पेज” इति ख्यातस्य ॥ ४९ ॥ यवागूः” । उष्णि भ्यंजनं । द्वैतलस्य । तिलमिश्रओदनस्य “आटवलपातळभात कणहेरी इति ख्यातस्य” । यवागूदीर्घाता । “भक्षणेत्यर्द्धक्षेपकं । भक्षणं । अ भिः सटादग्धिकासर्वरसाग्रमंडमस्त्रियां ॥ मासरश्चामनिस्त्रावामंडभक्तसमुद्भवे ॥ ४९ ॥ यवागूरुष्णिक् आणा विलेपीतरलाचसा ॥ “मद्वणाभ्यंजनैतैलं करसस्तु तिलौदनः” ॥ गव्यं त्रिपुगवां सर्वं गोविट्गोमयमस्त्रियां ॥ ५० ॥ तत्तु शुष्कं करीपोः स्त्रीदुग्धं क्षीरं पयः समं ॥ पयस्य माज्यदध्यादिद्रप्सं दधिघनेतरत् ॥ ५१ ॥ धिदुग्धादेः” । गोविट् । गोमयं । द्वेगोः पुरीषे । “शेण इति ख्याते” । गोविट्पांतास्त्री ॥ ५० ॥ तद्रोमयं शुष्कं करीपं स्यात् । एकं । “गोवरी इति ख्यातस्य” । दुग्धं । क्षीरं । पयः । त्रीणि । “दूध इति ख्यातस्य” । पयः सांतं । पयसो विकारो यदा ज्यदध्यादितत्पयस्यं । एकं । “आदिनातं क्रनं वनीतं” । यद्वनादित रत्श्लथं दधितत्तद्रप्सस्यात् । “द्रप्स्यमिति भरतमालायां । द्रप्सः पुंस्यपि” । एकं पातळदहो इति प्रसिद्धस्य ॥ ५१ ॥

५१ ॥

घृतं । आन्यं । हविः । सर्पिः । चत्वारिधृतस्य । हविषी । सर्पिषी "हविः सर्पिर्विहोतव्येदतिहेमः" । अंजनीधमाज्यं । आङ्पूर्वादिसंज्ञायां क्यप् ।
नवनीतं । नवोद्धृतं । द्वे "लोणीदितिव्यानस्य" । मथितादध्नो नवतत्कालमुद्धृतं । सोमो दोहो द्रवं पूर्वदिनप्राप्तगोक्षीरघृतं हेयगवीनं स्यात् । एकं । "एकरा
त्रयपुंविताहप्रउत्पन्नस्य घृतस्य" । सः पूर्वदिने योगो दोहस्तस्मादुद्धवोयस्य तत् ॥ ५२ ॥ दंढाहतं । कालशेषः । अरिष्टं । गोरसः । चत्वारिदंढं धितस्ये

घृतमाज्यं हविः सर्पिर्नवनीतं नवोद्धृतं ॥ तत्तु हैयगवीनं यत्तद्योगो दोहो द्रवं घृतं ॥ ५२ ॥
दंढाहतं कालशेषमरिष्टमपि गोरसः ॥ तत्क्रैत्युदश्विन्मथितं पादां ब्वद्धीबुनिर्जलं ॥ ५३ ॥

गोरसमात्रस्य । तद्विशेषमाह । पादांबुचतुर्थांशमुदकयत्रतदंढाहतं क्रमित्युच्यते । अर्द्धांबुअर्धमुदकं यत्र गोरसेतदुदश्वित् । तत् । "उदकेनं श्वयतिव
र्जते ओदश्वित्कमोदश्विति संस्कृतइत्यर्द्धशेषकं । "निर्जलं जलरहितं दधिपं धनमात्रेण मथितमित्युच्यते । एकैकं ॥ ५३ ॥

दधिभवंमहंअग्रिमंमस्तुस्यात् । एकंछोबे । “दध्नउपरिभागस्य । बल्लनिःसृतदधिजलस्येत्यपिमत्”अभिनवंपयः नवप्रसूनायाःगोक्षीरंसप्तदिनावधिपी
यूष स्यात् । पीयूषंसप्तद्विसप्तविधोक्षीरितयोऽमृतदनिविश्वमेदिन्यौ । पेयूपमितिमुकुटः” । तत्कथितंसत्पीयूषशब्दवाच्यमित्येके । ‘एकं’ । ‘अंशेना
या । वृभुक्षा । क्षुत् । त्रयं क्षुधः । क्षुत्त्वौ । “अशनस्यदच्छाअशनाया । क्षुधेत्यन्यत्र” । यासः । कवलः । द्वेघांसदतिख्यातस्य । कवलार्थकइत्यपि
पाठः” ॥५४॥ सपीतिः । तुल्यपानं द्विसहपानस्य । सग्वि । सहभोजनं । द्वे“सहभोजनस्य” । तत्रसग्विःस्त्री । उदन्या । पिपासा । तृद् । तर्पः । च

मंडेदधिभवंमस्तुपीयूषोऽभिनवंपयः ॥ अशनायावृभुक्ष्याक्षुद्रासस्तुकवलःपुमान् ॥ ५४ ॥
सपीतिःस्त्रीतुल्यपानंसग्विःस्त्रीसहभोजनं ॥ उदन्यातुपिपासादृतपजग्निस्तुभोजनं ॥ ५५ ॥
जेमनंलेहंआहारोनिचासोन्यादइत्यपि ॥ सौहित्यंतपंगतमिःफेलाभुक्तसमुद्भिन्नं ॥ ५६ ॥

त्वारितृप । तृदपांता । तर्पःपुंसि । “तृषालितातृपोस्त्रियामिति विश्वः” । जग्निः । भोजनं ॥ ५५ ॥ जेमनं । “जमनमितिद्विरूपकोशः ।” लेहः“ले
पः । लेपस्तुलेपने । अशनेचसुरायाचेतिहेमचंद्रः ।” आहारः । निचासः । “निघसइत्यपि” । न्यादः । सप्त भोजनस्य । जग्निःस्त्री । सौहित्य । तर्प
णं । तृप्तिः । त्रीणि तृप्तेः । पूर्वभुक्तपश्चात्समुद्भिन्नंभुक्तसमुद्भिन्नं । भुक्तोत्सृष्टमितिधावत् । साफेलास्यात् । “फेलाीरितिजटाधरः” । एकं ॥ ५६ ॥

कामं । प्रकामं । पर्याप्तं । निकाम । इष्टं । यथेप्सितं । षडंयथेस्पितस्य । क्रियाविशेषणान्येतानि । यथाकामंभुंक्तेस्म । गोपः । गोपालः । गोसं
म्यः । गोधुक् । “गोदुहः । गोषगोदुहबहुवाङ्गिति त्रिकांशशेषः ।” आभोरः । “अभीरदत्यपि । अभिर्दयति ईरगत्यादौ ।” बहुवः । षट् गोपालस्य ।
गोदुहो ॥ ५७ ॥ गोमहिष्यादिकंपादबंधनमित्युच्यते । पादेनबंधनमस्येति । यादबंधनमित्येकेपेठुः । तत्रगवादिपादबंधनमितिकोशांतरप्रमाणं ।

कामंप्रकामंपर्याप्तनिकामेष्टंयथेप्सितं ॥ गोपंगोपालगोसंख्यगोधुर्गाभीरबहुवाः ॥ ५७ ॥
गोमहिष्यादिकंपादबंधनंद्वौगवीश्वरे ॥ गोमानोमीगोकुलंतुगोधनंस्यद्रवांब्रजे ॥ ५८ ॥
त्रिष्वशितंगवीनंतद्गवोयत्राशिताःपुशः ॥ उक्षाभद्रोबलीवर्दःकृपभोवृषभोवृषः ॥ ५९ ॥

आदिनाखराजाविक्रियेहणं । गोमात् । गोमी । द्वाशब्देगवीश्वरेगवांस्त्राभिनि । गोमंतौ । गोमिनो । गोकुलं । गोधनं । द्वेगवांब्रजे गोसंबंधिस
मूहे ॥ ५८ ॥ यत्रपुशगावआशिताः भोजिताः तत्स्थानंआशितंगवीनं । एकं । त्रिषुल्लिगद्ये । “उक्षा । भद्रः । बलीवर्दः । “बरीवर्दः ।” कृपभः ।
वृषभः । वृषः ॥ ५९ ॥

अनङ्गान् । सौरभेयः । गो. । नव दृषभस्य । उक्षाणौ । अनङ्गहो । गावौ । “स्त्रियां अनङ्गहो । अनुङ्गहोत्यपि ।” उक्षाण्यपभाणां संहतिः समूहोऽक्षकस्यान् । एकं । गवासंहतिः गव्या । गोत्रा । द्वे । वत्सानासहतिर्वात्सक । धेनूनासंहतिर्वेनुक । एकैकं क्रमेण ॥ ६० ॥ महान्दृषोमहोक्षः । एक । “महादृषस्य ।” अचतुरेति साधुः । दृढोक्षः । जरद्वयः । द्वे दृढदृषभस्य । यन्मालाया । महोक्षः स्यादुक्षतरः स्काधिकः स्कथवाहकः । पौडन्पड्ड

अनङ्गान्सौरभेयोगैरुक्षाणां संहतिरौक्षकं ॥ गव्या गोत्रा गवां वत्सधेनवो वात्सकधेनुके ॥ ६० ॥
 दृषो महान्महोक्षः स्यादृद्धोक्षस्तु जरद्वयः ॥ उत्पन्न उक्षा जातोक्षः सद्योजातस्तु तणकः ॥ ६१ ॥
 शरुल्करिस्तु वत्सः स्यादम्यवत्सतरो समौ ॥ आर्षभ्यः पंडुना योग्यः पंडोगोपतिरिदं चरः ॥ ६२ ॥

शनो वत्सः कूटो भग्नविषाणक इति । उत्पन्नः बलीवर्धभावं प्राप्त उक्षा जातोक्षः स्यान् । एकं । सद्योजातो दृषस्तणकः स्यान् । एकं ॥ ६१ ॥ शरुत्करिः । वत्सः । द्वे । दम्यः । वत्सतरः । द्वे स्पृष्टतारुण्यस्य । वत्सत्वत्पमस्य वत्सतरः । पंडुता गोपतित्वं तद्योग्य आर्षभ्यः एक । पंडुः । “पडदत्यपि” गोपतिः । ददचरः । “ददुरत्यपि” चीणिस्वेच्छाचारिणो दृषभस्य । पणोति ददाति गर्भपंडुः । दृषादृच्छया चरति ददचरः ॥ ६२ ॥

अस्य षष्ठस्य स्कंधे शेषवहः स्यात् । एकं । “खादादतिख्यातस्य” सास्त्रा । गलकवलः । द्वे गोः कंठे लवमानस्य चर्मणः । “सांकळी. कांबळइति ख्या । तस्य” । नस्ति तः । नस्योतः । “नस्तोपदत्यपि पाठः ।” द्वे स्यूतनासिकस्य । “वेसण्यावैलइति ख्यातस्य ।” नस्येनासारं धेनुतः रज्ज्वाप्रोतः नस्योतः । प्रष्टवाद् । “पष्ठवाडिति रेफरहितमिति स्वामी ।” युगपार्श्वगः । द्वे दमनार्थयुग्येन सह स्कंधे बद्धकाष्ठस्य । युगस्य स्कंधकाष्ठस्य पार्श्वगच्छतीति युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥ युगस्य बोढायुग्यः । वत्सानां दमनकाले स्कंधे काष्ठमासज्यते स प्रासंगः । तस्य बोढा प्रासंग्यः । “लोढण्यावैलइति ख्यातः ।” शकटस्य

स्कंधदेशे त्वस्य वहः सास्त्रा तु गलकं वलः ॥ स्यान्नस्ति तस्तु नस्योतः प्रष्टवाड्युगपार्श्वगः ॥ ६३ ॥

युगादीनां तु बोढारो युग्यप्रासंग्यशकटाः ॥ खनति तेन तद्बोढाः स्येदं हालिकसैरिकौ ॥ ६४ ॥

धूर्वहेधुर्यधौरयधुरीणाः सधुरंधराः ॥

बोढाशकटः । एकैकं । तेन खनतीत्याद्यर्थे हालिकः सैरिकश्च स्यात् । यथाहलेन खनति हालिकः । एवं हलस्य बोढा हलस्यायं बाहलिकः । एवं सीरेण खनति सीरस्य बोढा सीरस्यायं बाहलिकः । सीरो हलस्य पर्यायः । द्वे “नागन्यावैलइति ख्यातस्य” ॥ ६४ ॥ धूर्वहः । धुर्यः । धौरयः । धुरीणः । धुरंधरः । पंच धुरंधरस्य । “धूर्वहशब्दो दीर्घादिः वोरुपधाया इति दीर्घः” ॥

एकधुरीणः । एकधुरः । प्रययएकामेवधुरंवहतितस्य ॥ ६५ ॥ यःसर्वामपिधुरंवहति ससर्वधुरीणः । एकं । माहेयी । सौरभेयी । गोः ।
 उत्सा । माता । शृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुनी । अघ्या । रोहिणी । नवकं गवि । गावो । मातरो । यागोपुत्तमासागो नैचिकीत्येकं । “नैचिकी । नैचिकी
 गोरुत्तमानुनिचिकीसायकीति तितनाममाला । नीचिकानीचिकीचेति द्विरूपकोशः” नैचैश्चरति नैचिकी । वर्णा ‘वयवप्रमाणा’ दीनाभिजाद् ।

उभवेकधुरीणैकधुरावेकधुरावेह ॥ ६५ ॥ सतुसर्वधुरीणः स्याद्योवैसर्वधुरावहः ॥
 माहेयीसौरभेयीगौरुत्तामाताचशृंगिणी ॥ ६६ ॥ अर्जुन्यघ्यारोहिणीस्यादुत्त
 मागोपुनैचिकी ॥ वर्णादिभेदात्संज्ञाः स्युः शबलीधवलादयः ॥ ६७ ॥ द्विहायनीद्वि
 वर्षागोरैकाब्दात्त्रिकहायनी ॥ चतुरब्दाच्चतुर्हायण्येवंत्र्यब्दात्रिहायणी ॥ ६८ ॥

शबलीधवलादयोगासंज्ञाः । शबलीचित्रवर्णा । “शबलापि ।” धवलीशुक्लवर्णा । “धवलापि ।” आदिनाकपिलापाटलेत्यादि । अवयवभेदान्
 लंबकणावक्रशृंगीत्यादि । “प्रमाणभेदान्दीर्घाखर्वावामनीत्यादि ।” एकैकं ॥ ६७ ॥ वयोभेदात्संज्ञाभेदमाह । द्विवर्षा द्वेवर्षप्रमाणमस्याः सागौर्द्वि
 हायनी । एक । एकाब्दागौः एकहायनी । एकं । चतुरब्दागौः चतुर्हायणी । एकं । त्रिवर्षात्रिहायणीस्यात् । एकं ॥ ६८ ॥

वशा । वंध्या । द्वे “वांश्चदतिख्यातायाः ।” अवतोका । “वतोकेत्यपि ।” स्रवद्रर्भा । द्वे अकस्मात्पतितगर्भायाः । मृतवत्सास्रवद्रर्भतिमाला । वप
भोगमैथुनाय आक्रातासंधिनी । सधागर्भाधानमस्यस्याः संधिनी । एकं । वृयोपगमनाद्रर्भोपघातिनीवेहदित्युच्यते । एकं । तांतस्त्रियां । विहंतिगर्भवे
हत् । वेदहृयोपगतेतिभागुरि ॥ ६९ ॥ प्रजनेगर्भग्रहणेकाल्याप्राप्तकालासागौरुपसर्था । एक । बालाचासौगर्भिणीचबालगर्भिणीसाप्रष्टोही । “प
ष्टोहीत्यपिपाठः । तत्रपृषादरादित्वान्प्रलोपः ।” एकं । अचंडी । सुकरा । द्वेअकोपनाया । बहुसूतिः । परेष्टुका । द्वेबहुप्रसवायाः ॥ ७० ॥ चिर

वशाबंध्याः वतोकातुस्रवद्रर्भायसंधिनी ॥ आक्रांतावपभेणायवेहद्रर्भोपघातिनी ॥ ६९ ॥
काल्योपसर्थाप्रजनेप्रष्टोहीबालगर्भिणी ॥ स्यादचंडीतुसुकराबहुसूतिः परेष्टुका ॥ ७० ॥
चिरप्रसूतावष्कर्यणीधेनुः स्यान्नवसूतिका ॥ सुव्रतासुखसंदोद्यापीनोक्षीपीवरस्तनी ॥ ७१ ॥

प्रसूता । वष्कयणी । “वष्कयिणीत्यपि । वष्कयस्त्वरुणवत्सः सोऽस्यस्याः । वष्कयस्त्वेकहायनोवत्सदतिशाकटायनः” । द्वेदीर्घकालेनप्रसूतायाः ।
धेनुः । नवसूतिका । द्वेनूतनप्रसूतायाः । सुव्रता । सुखसंदोद्या । “सुखसंदुष्टेत्यपि” । द्वेसुशीलायाः । “मिसकीनदतिख्यातायाः” । पीनोक्षी । पीवर
स्तनी । द्वेस्थूलस्तन्याः ॥ ७१ ॥

द्रोणसीरा । द्रोणदुग्धा । द्वेद्रोणपरिमितदुग्धदात्र्यां । वंधकं आधिसत्त्रस्थिताऋणशुद्धिपर्यंतत्तमर्णगृहेहोहनाथस्थापितेतियावत् । साधेनुष्या । ए
कं । वंधकं स्याद्विनिमयदतिविश्वः । यावर्षेवर्षप्रसूयते सासमासमीनेत्येकंपचाक्षर ॥ ७२ ॥ ऊधः । आपीनं । द्वेगोस्तनस्य । “कांसदतिख्यातस्य ।”
ऊधः सातंछीवं । शिवक । कीलक । द्वेगवांवंधनार्थनिखानस्य काष्ठस्य । “मेढदतिख्यातस्य” । दाम । संदानं । द्वेबंधनरज्जोः । “दावेदतिख्या
तायाः ।” संदीयतेष्वध्यतेऽनेन संदानं । दामनांतं । स्त्रियांनुदामा । दामनौ । पशुरज्जुः । दामनी । “बंधनीत्यपि पाठः” । द्वे यस्यामेकस्यांबहुव्यंथियु

द्रोणक्षीराद्रोणदुग्धाधेनुष्यावंधकेस्थिता ॥ समांसमीनासायैवप्रतिवर्षप्रसूयते ॥ ७२ ॥
ऊधस्तुल्लीवमापीनंसमौशिवककीलकौ ॥ नपुंसिदामसंदानंपशुरज्जुस्तुदामनी ॥ ७३ ॥
वेशाखमंथमंथानमंथानोमंथदंडके ॥ कुठरोदंडविष्कंभोमंथनोर्गर्गरीसमे ॥ ७४ ॥

तायांबहुव्यूपाबध्यतेतत्स्थारज्जोः । “दावणदतिख्यातायाः ।” चरणपाशस्येत्येके ॥ ७३ ॥ वेशाखः । मथः । मंथानः । मंथाः । मंथदंडकः । पंच
मंथनदंडस्य । “द्वेदतिख्यातस्य ।” मथाः । मंथानो । कुठरः । “कुठरदतिपठितुकुटकीदित्ये । बाहुलकादरः ।” दंडविष्कंभः । द्वे यत्रमंथदंडोवध्यते
तस्य स्तंभस्य । “पुसकखाबदतिख्यातस्य ।” मंथनी । गर्गरी । द्वे मथ्यमानदविपात्रस्य । मथेतस्यामथनी । कलशीत्यपि पाठः ॥ ७४ ॥

उट्टः । क्रमेलकः । मयः । महाङ्गः । चत्वारिउट्टस्य । उट्टस्यशिशु करभदत्येकं । दारवैःकाष्ठमयैः पादबंधनैरुपेताः करभाः शृंखलकाः स्युरेकं ॥ ७५ ॥
अज्ञा । छागी । हे "शेळीदतिख्याताया." शुभः । तुभः । स्तभः । स्तुभश्चेत्यपि । "छागः । बस्तः । छगलकः । अजः । पचकमजस्य । "बोकडदति,
ख्यातस्य ।" मेढूः । उग्भः । उरणः । ऊर्णयिः । मेघः । वृणिः । एडकः । "सतकंमेढू एडकादतिख्यातस्य ।" अविरित्यपि । ऊर्णायुरुदतः ॥ ७६ ॥ उ

उट्टेक्रमेलकमयमहाङ्गाः करभः शिशुः ॥ करभाः स्युः शृंखलका दारवैः पादबंधनैः ॥ ७५ ॥
अजाछागीशुभच्छागवस्तच्छगलका अजे ॥ मेढोरश्रोरणीयुमेपट्टणायएडके ॥ ७६ ॥
उट्टोरश्राजवृंदेस्यादौष्टकौरश्रकजकं ॥ चक्रीवंतस्तुवालेश्चारासभागर्दभाः खराः ॥ ७७ ॥
वैदेहकः सार्थवाहोर्नैगमोवाणिजोवणिक् ॥ पण्याजीवोत्थापणिकः क्रयविक्रयिकश्चसः ॥ ७८ ॥

द्राणां वृंदे ओष्टकं । उरभ्राणां वृंदे ओरश्रकं । अजानां वृंदे आजकं । क्रमादेकैकं । चक्रीवान् । बालेयः । रासभः । गर्दभः । खरः । पंचगर्दभस्य । "गाढव इति
ख्यातस्य" ॥ ७७ ॥ वैदेहकः । सार्थवाह । नैगमः । निगमो वणिजेपूर्यामिति विश्वः । "वाणिजः । वणिक् । पण्याजीवः । आपणिकः । क्रयविक्र
यिक । अष्टौ क्रयविक्रयार्थां वर्तमानस्य । "वाणीदतिख्यातस्य । वणिक् स्त्रिया । वणिज्यायापुमान्वाणिजिके च हरिणांतरदिति विश्वः । "वणिजो ॥ ७८

पि कृता । निरुक्तविक्रयः । द्वे वमपात्रादिदत्त्यातन्मूल्यगृह्यतः । “विक्रणारादितिर्यातस्य । विक्रयेण जीवति विक्रयिकः ।” कायिकः । क्रयिकः । द्वे मूल्येन वमपात्रादिगृह्यतः । “विक्रतेनेणागदतिप्रसिद्धस्य । क्रयेण जीवति विक्रयिकः ।” वाणिज्यं । “वाणिज्यमपि । दूतवाणिगभ्यां चेतियः ।” वाणिज्या । द्वे वाणिजां कर्मणि । “वाणिपणादितिर्याते । वाणिजां कर्मवाणिज्यं ।” मूल्यं । वस्तुः । अवकयः । त्रयं विक्रेयवस्तुनां मूल्यस्य । “मोलदतिर्यातस्य” । तस्य यन्निष्पलुनामिगिनिवस्तुः ॥ ७९ ॥ नीवी । “नीविरित्यपि ।” परिपण । मूलधनं । क्रयविक्रयादिव्यवहारयन्मूलधनंतस्य । भांडवलदति

विक्रेतास्याद्विक्रयिकः कायिकक्रयिकौ समौ ॥ वाणिज्यंतु वाणिज्यास्यान्मूल्यं वस्तुप्यवकयः ॥ ७९ ॥ नीवी परिपणो मूलधनं लाभोऽधिकं फलं ॥ परिदानं परवर्तनैर्मेयनिमयावपि ॥ ८० ॥ पुमानुपनिधिन्यासः प्रतिदानंतदपणं ॥

स्यातस्य । नीवीमी । परिपण्यते दुरध्यप्रयुज्यते परिपणः । मूलधनादधिकं निष्पन्नं कालंतरेण सलाभः स्यात् । “एकं । नफादत्यादितिर्यातस्य ।” परिदानं । “प्रतिदानमित्यपि ।” परीवर्तः । “परिवर्तदित्यपि ।” नेमेयः । “नेमेयोपि ।” निमयः । “विमयदित्यपि ।” चत्वारिपरिवर्तनस्य । “मोवदलादितिप्रसिद्धस्य” मेदू परिदाने । निमानं निमयः ॥ ८० ॥ उपनिधिः । न्यासः । द्वे निक्षेपस्य । “देव, पुरलेखेद्रव्यदतिप्रसिद्धस्य” स्यूतैर्निषांभेदो नास्ति । तस्यानिक्षेपस्य निक्षेपेऽर्पणं प्रतिदानमित्युच्यते । एकंप्रतीपदानं प्रतिदानं ॥

क्रये “क्रत्रविषयेपाहकागृहीयुरितिबुद्ध्या ।” यदापणेप्रसारितंवस्तुतत्क्रयं । एकं । यत्क्रेतव्यमात्रंयत्रक्रापिचरतेतत्क्रयं ॥ ८१ ॥ एवंविक्रेयं । पणितव्यं । पण्यं । त्रयंविक्रेयस्यवस्तुनः । क्रद्यादयोवाच्यलिङाः । सत्यापनं । “सत्यापना । सत्यापनामन्याकृतिरितिचिकाडबोपालितान् ।” सत्यकारः । मत्याकृतिः । त्रय अवश्यंमयैतत्क्रेतव्यमित्यादिहपस्यसत्यस्यकरणे । “सर्जकरणेइतिख्याते । सत्यकारस्तुलोके सचकारः । त्रिमाग्न्यादिप्रसिद्धः ।” सत्यस्यकृतिः सत्याकृतिः । सत्याश्शपथइतिहाचू ॥ ८२ ॥ विपणः । विक्रयः । द्वे “विक्रणेइतिख्यातस्य ।” आदश । “दशशब्दमभिव्याप्य ।”

क्रयेप्रसारितंक्रय्यक्रयंक्रेतव्यमात्रके ॥ ८१ ॥ विक्रेयंपणितव्यंचपण्यंक्रय्यादयस्त्रिषु ॥ क्लीबेसत्यापनंसत्यंकारः सत्याकृतिःस्त्रियां ॥ ८२ ॥ विपणोविक्रयःसंख्याःसंख्येयत्वाद्दशत्रिषु ॥ विशत्याद्याःसदैकत्वेसर्वाःसंख्येयसंख्ययोः ८३

एकाद्याअष्टादशाताः संख्याशब्दाः संख्येयेवर्तमानास्त्रिषु । यथा । एकाशाटी । एक पटः । एकंवस्त्रं । दशस्त्रियः । दशपुरुषाः । दशकुलानि । “ननुविषयैकइत्यादि ” एवंअष्टादशपर्यन्ताः उदाहर्तयाः । तत्रचतुष्पर्यन्तावाच्यलिङाः । शेषंत्रिषुममानं । हिशब्दादेरांसंख्येयेएववृत्तिर्ननुसंख्यायामितिसूचितं । विशत्याद्याः विशतिमारभ्यपर्याङ्पर्यन्ता सर्वाः संख्याः सदैकत्वेनित्यमेकवचनात्ता । संख्येयेसंख्यानाचवर्तते । तत्रसंख्येयेयथा एकोनविंशतिः पटाः । विशत्यापुरुषे रुनं । संतिशतंगवइत्यादि । संख्याभायथा । पटानांविंशतिः । गवाशतं ॥ ८३ ॥

संख्यार्थद्विवद्बुचनेस्तः । संख्यांतरार्थवर्तमानायाविशत्यादिसंख्यायाः द्विवचनेबहुवचनेअपिभवतइत्यर्थः । यथाद्विविंशती । गवांशतानि । “नि
 लोविंशतयदत्यादि । तामुविंशत्यादिपुनवतिपर्यन्ताःस्त्रियां । पंक्तिगिति । पंक्तिर्दशसंख्यातमारभ्यदशगुणंउत्तरंयत्रतादृशंसंख्यानंक्रमात्शतसहस्रा
 दिस्यात् । पंक्तिर्दशाक्षरंछदोदशसंख्यावल्लिखपिइतिविश्वः । यथादशगुणापंक्तिः शतंस्यात् । शतंदशगुणंसहस्रंस्यात् । एवमयुतादि । यदाहुः ॥
 एकदशरानसहस्रायुतलक्षप्रयुतकोटयःक्रमशः । अर्बुदमन्त्राखर्वनिखर्वमहापद्मशंकवस्तेस्मात् । जलविश्रान्त्यंमध्यपरार्द्धमितिदशगुणोत्तराःसं
 न्नाः । संख्यायाःस्थानानांव्यवहारार्थकृताःपूर्वैरिति ॥ ८४ ॥ यौतवं । द्रुवयं । पाठ्यं । इतित्रयंसमानार्थकं समानमर्थोयस्यतत् । परिमाणवाचक

संख्यार्थद्विवद्बुत्वस्तत्तासुचानवतेःस्त्रियः ॥ पंक्तेःशतसहस्रादिक्रमाद्दशगुणोत्तरं ॥ ८४ ॥

यौतवंद्रुवयंपाप्यमितिमानार्थकंत्रयं ॥ मानंतुलांगुलिप्रस्थैर्गुजापंचाद्यमापकः ॥ ८५ ॥

मित्यर्थः । यौतवंओष्ठ्यांतवर्णं । पाठ्यंतालव्यसंयुक्तांतं । तन्मानंतुलांगुलिप्रस्थैर्भिद्यते । तुलामानंअगुलिमानंप्रस्थमानंचेति । त्रिविधमित्यर्थः ।

एतदेवोन्मानप्रमाणपरिमाणशब्देः क्रमेणव्यवहियते । “यदुक्त । ऊर्ध्वमानंकिलोन्मानंपरिमाणंतुसर्वतः । आयामस्तुप्रमाणंस्यात्संख्याभिन्नानुस

र्वतइति ।” पंचगुजाः आद्यमापकः शास्त्रीयोमापकःस्यात् । यथाचशास्त्र पंचकृष्णलोमापइति । एकं । आद्येतिविशेषणंद्विकृष्णलस्यराजतमाष
 स्यव्याप्यर्थः । तस्यशास्त्रेप्राचरोव्यवहाराभावात् ॥ ८५ ॥

द्रव्यं । चित्तं । स्वापतेयं । गिकथं । ऋक्थं । धनं । वसु । हिरण्यं । द्रविणं । सुभ्रं । अर्थः । राः । विभवः । त्रयोदशवनस्य । तत्रअर्थादित्रयंपुंसि । राद्वयोर्विभवेस्वर्णेदतिरुद्रः । राघौ । राघः ॥ ९० ॥ कोशः । हिरण्यं । द्वे अपिघटिताघटितयोर्हैमरूपयोः । कोशस्तालव्यानेमृद्धन्यातोवा । ताभ्याहैमरूप्याभ्यां यदन्यत्ताभादिकंतत्कुप्यस्यात् । एक । कुप्यन्हस्वादि । अर्थाद्धिरण्यमरूप्यंचकुप्यं नद्वयंकुप्यमकुप्यंचआहतं “मुद्रितंचेत्” रूपं ।

द्रव्यंचित्तंस्वापतेयंरिक्थमृक्थयंधनंवसु ॥ हिरण्यंद्रविणंसुभ्रमर्थैरविभवाअपि ॥ ९० ॥
 स्यात्कोशश्चहिरण्यंचहैमरूप्यैरुताकृते ॥ ताभ्यांयदन्यत्तत्कुप्यंरूप्यंतद्वयमाहतं ॥ ९१ ॥
 गारुत्मतंमरकतमद्मगर्भोहरिन्मणिः ॥ शोणरत्नंलोहितकःपद्मरागोऽथमौक्तिकं ॥ ९२ ॥

प्यं । “एकनाणेदतिख्यानस्य ।” रूपमाहन्यतेऽस्यरूप्यं । रूपदाहृतदतियत् । रूप्यस्यादाहृतस्वर्णरजतंरजनेपिचेतिविश्वः ॥ ९१ ॥ गारुत्मतं । मरकत । अद्मगर्भः । हरिन्मणिः । चत्वारिंशच्चदतिप्रसिद्धस्यमणेः । शोणरत्नं । लोहितकः । पद्मरागः । त्रीणिपद्मरागस्य । “माणीकइतिख्यातस्य” । मौक्तिकं ॥ ९२ ॥

मुक्ता । द्वे 'मोतीदतिप्रसिद्धस्य ।' 'मुच्यते शक्तिभिर्मौक्तिकं । विद्रुमः । प्रवालः । "द्वे पौर्वेकं इति ख्यातस्य । छीविप्रवालं ।" रत्नं । मणिः । द्वे अश्मजातो मरकतादौ मुक्तादिकेऽपि वर्तते । तत्र मणि स्त्रीपुंसयोः । "स्त्रिया ङीपतोऽपि मणी ।" आदिशब्दाद्विद्रुमेऽपि । रमते स्मिन् रत्नं । कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागचमौक्तिकं । एतानि पंचरत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः । सुवर्णरजतं मुक्ता राजावर्तप्रवालक । रत्नपंचकमाख्यातं शेषं वस्तु प्रचक्षते इति वा । मुक्ता

मुक्ताथ विद्रुमः पुंसि प्रवालं पुन्मपुंसकं ॥ रत्नं मणिर्द्वयो रश्मजातो मुक्तादिकेऽपि च ॥ ९३ ॥
स्वर्णसुवर्णकनकं हिरण्यं महारुद्रं ॥ तपनीयं शातं कुंभं गंगेयं भर्मकचूरं ॥ ९४ ॥
चामीकरं जातरूपं महारजतकांचने ॥ रुक्मं कान्तं स्वरं जांबूनदमष्टापदोऽस्त्रियां ॥ ९५ ॥

फलं हिरण्यं च वैद्र्यं पद्मरागकं ॥ पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा । प्रवालमुक्तान्युक्तानि महारत्नानि वनेति ॥ ९३ ॥ स्वर्णद्विकोनविंशतिः सुवर्णस्य । तत्र हे भर्मणी नीते ॥ ९४ ॥ अष्टापदं छीविपुंसयोः । शातकौभमिति द्विरूपकोशः । कर्बूरमिति दीर्घमध्यं शब्दरत्नवल्यां । कचूरं । कचूरः स्यात्सुमान् शब्दात्सुवर्णं पुंनपुंसकमिति मेदिनी । भर्ममित्यदंतमपि द्विरूपकोशे ॥ ९५ ॥

यवत्काररूपमुवर्णतन्शृङ्गीकनकमित्येकं । शृङ्गीतिप्रथमपि । यन्मालाभूषणंकनकशृङ्गीति । दुर्वर्णादिपचकंरजतस्य । “तत्रखर्जुरजहस्वोकारमि
तिरामनाथः ।” अपिशब्दान्तरकलघोतमित्यपि ॥ ९६ ॥ रीतिः । आरकूटः । द्वे पित्तलस्य ” तत्ररीतिः स्त्रिया । रीतीत्यपि । आरकूट पुंस्ति
श्रीवेच ।” तावकं । शुल्ब । म्लेच्छमुखं । द्यटं । “द्विटमपि ।” वरिटं । उडुबरं । “औडुबरं भवेत्तामेकलादौयज्ञशस्त्रिनइत्यजयः ।” षट्तावस्य ॥ ९७

अलंकारसुवर्णीयच्छृङ्गीकनकमित्यदः ॥ दुर्वर्णरजतरूपं खर्जुरं श्वेतमित्यपि ॥ ९६ ॥
रीतिः स्त्रियामारकूटोनस्त्रियामयतावकं ॥ श्रुत्यंम्लेच्छमुखं द्यष्टवरिष्टौडुबराणिच ॥ ९७ ॥
लोहोऽस्त्रीशस्त्रकंतीक्ष्णं पिंडं कालायसायसी ॥ अश्मसारोऽथ मंडुरं सिंहानं मपितन्मले ॥ ९८ ॥

लोहः । शस्त्रक । तीक्ष्णं । पिंडं । कालायसं । “कृष्णायसमिति तत्त्वमाला ।” अयः । अश्मसारः । सप्तलोहस्य । “अश्मसारं च शस्त्रकमित्यमरमा
ला ।” मंडुरं । सिंहानं । “सिंहानमित्यपि पाठः । सिंघानमित्यपि ।” द्वे लोहमलस्य लोहकीटद्वेतिख्यातस्य । मंडुरं दर्वर्गमध्यं ॥ ९८ ॥

३० सर्वमपितैजसंमुवर्णरजतादिकंलोहमित्युच्यते । “प्रज्ञायणिलौहमित्यपि” । यद्वासर्वस्वर्णादितैजसंलोहंचस्यात् । “तैजसोविकारस्तैजसं”यदुक्तं । सुवर्णरजतान्धरीतिःक्रांस्यंतथात्रु । सीमंकालायसंचैवमष्टोलोहानिचक्षतदति । अयस्तुविशेषाल्लोहसंज्ञं । अयसोविकारः फालाख्यः कुशी लः । रसः । सूतः । पारदः । “पाग्नः । रसैःपारदःप्रोक्तःपारतोपिनिगद्यतदतितारपालः । पारतस्तुमनाक्पांडुःसूतस्तुरहितोमलात् । पारदस्तुमना

सर्वचनैजमंलोहविकारस्त्वयसःकुशी ॥ द्वारःकाचोऽथचपलोरसः
भूतश्चपारदे ॥ ९९ ॥ गवलंमाहिषंशृंगमभ्रकंगिरिजामले ॥

कूशीतःसर्वतुल्यगुणाःस्मृतादतिशब्दार्णवः” । चत्वारिपारदस्य । “पारादितिव्यातस्य” ॥ ९९ ॥ यन्माहिषंशृंगंतद्रवलमित्येकं । पारदोहिप्रायेणग वलंनिचाप्यतेतततदभिधानं । अभ्रकं । गिरिजामलं । द्वे“अभ्रकदितिव्यातस्य” । “अभ्रस्यप्रतिकृतिरभ्रकं । गिरिजं । अमलमितिकश्चित् । तन्मते प्रीणि । “गिरिजंगिरिजाबीजममलंगवलव्यजमितिवाचस्पतिः”

स्रोतोऽजनं । स्रोतोऽजनं । कापोऽजनं । यामुने । चत्वारि सौवीराऽजनस्य । “सुरमादितिख्यातस्य ।” घमुनाऽतोऽसोऽजातमंजनं स्रोतोऽजनं । सुवीरदेशे भवं
स्रोतोऽजनं । धन्वंतरिस्तु । अंजनं मेचकं कृष्णसोवीरस्यासुवीरजं । कापोतकं यामुनच स्रोतोऽजनमुदाहृतमिति ॥ १०० ॥ तुल्यांजनं । शिखिग्रीवं ।
बिभुनकं । मयूरकं । कर्परी । पचतुल्यांजनस्य । भोरचूदइतिख्यातस्य । तुल्यक्षिरोगान्तुल्यं । तुल्यं च तदंजनं च । दार्विकादारुहरिद्रा तत्काथोद्भ

स्रोतोऽजनं तु सौवीरं कापोऽनांजनं यामुने ॥ १०० ॥ तुल्यांजनं शिखिग्रीवं वितुन्नकमयूरकं ॥
कर्परी दार्विका काथोद्भवं तुल्यं रसांजनं ॥ १०१ ॥ रसगर्भतादृश्यं शैलंगंधाश्मनि तु गंधिकः ॥
सौगंधिकश्च चक्षुष्याकुलात्यौ तु कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

ब । तस्याः काथे “समभागेन अजादुग्धेन” संस्कृतं तुल्यं तुल्यांजनं रसांजनं नादिसंज्ञं स्यात् । “दार्विकेत्यपि ।” रसांजनं ॥ १०१ ॥ रसगर्भं । तादृश्यं
शैलं । त्रीणि । केचिन्तुल्यं रसांजनमिति समस्तं पठेत् । गंधाश्मा । गंधिकः । “गंधकइत्यपि ।” सौगंधिकः । त्रीणि गंधस्य । चक्षुष्या । कुलाती ।
कुलत्थिका । त्रयं । “तुल्यविशेषस्य निष्ठासुरमादितिख्यातस्य ।” चक्षुषेहिता चक्षुष्या । कुलेतिष्ठति न त्वनिकृतिः कुलत्थिका ॥ १०२ ॥

रीतिपुष्पं । पुष्पकेतु । पुष्पकं । “पौष्पकमित्यपि” कुसुमांजनं । चत्वारिसंतमपि तल्लाहुत्पन्नस्य” जस्ताचैकूलइतिख्यातस्य ।” पुष्पकेतु । उदंतं
 स्त्रीबे । पिंजरं । पीतनं । तालं । आलं । “अलं । हरितालमलंतालवर्णकंनटभूषणमितिमाधवः ।” हरितालकं । पंचहरितालस्य ॥ १०३ ॥ गैरेयं । अ
 र्थं । गिरिजं । अश्मजं । शिलाजतु । पंचशिलाजतुनः । “शिलाजितइतिख्यातस्य” । अर्थात्तरसायनार्थंभिरर्थं । शिलायांस्त्रवल्लु।क्षाकृतिंत्वाच्छि
 लाजतु । बोलः । गंधरसः । “रसगंधइतिस्वामी । राजइतादित्वात् ।” प्राणः । पिंडः । गोपरस । पंचगंधरसस्य । “रक्त्याबोळइतिख्यातस्य” । गोपः । रसश्चेति

रीतिपुष्पं पुष्पकेतु पुष्पकं कुसुमांजनं ॥ पिंजरपीतनं तालमालं च हरितालके ॥ १०३ ॥
 गैरेयमर्थं गिरिजमश्मजं च शिलाजतु ॥ बोलगंधरसप्राणपिंडगोपरसाः समाः ॥ १०४ ॥

डिंडीरोध्विकफः फेनः सिंदूरनागसंभवं ॥ नागसीसकयोगेष्ट्वंप्राणित्रपुपिच्छं ॥ १०५ ॥

पृथगपि । अत्रगोसइतिमुकुटः । गांजलंस्यति । पौतकर्मणि । गोपइतिस्वामी । गधप्रधानोरसोऽस्य गंधरसः ॥ १०४ ॥ डिंडीरः । “हिंडीरइत्यपि” हिंडिरइति
 शब्दरत्नावल्यां । अध्विकफः । फेनः । वयं । सागरमलाख्यस्य । समुद्रफेनस्य । सिंदूर । नागसंभवं । द्वे । “सिंदूरइतिख्यातस्य” । नागासीसांसांभवोऽस्य ना
 गसंभवं । नागं । सीसकं । योगेष्टं । वयं । “वर्द्धमितिमुकुटः । वधुवर्द्धने । वधिवपिभ्यांरन्” । चत्वारिसीसस्य । “शिशोइतिख्यातस्य” । वयं । सिं-

रंगं । बंगं । चत्वारिबन्गे । “कथिलइतिव्याते ।” पिचुः । तूलः । द्वे कार्पासस्य । कमलोत्तरं । कुलुभं । वह्निशिखं । महारजनं । चत्वारिकुसुंभ-
स्य । रज्यते बभ्राद्येनेरजनं । महच्चतद्रजनचमहारजनं ॥ १०६ ॥ मेपकंबलः । ऊर्णायुः । द्वे कंबलस्य । ऊर्णायुः । शशोर्णं । शश-
लोच । द्वे शशलोभः । मधु । क्षौद्रं । माक्षिक । त्रीणिमधुनः । आदिनाभ्रामरपौत्तिकादिग्रहणं । मधूच्छिष्टं । सिक्कयकं । द्वे “मेणइतिव्यातस्य” ।

रंगवंगेअथपिचुस्तूलोऽथकमलोत्तरं ॥ स्यात्कुसुंभवह्निशिखंमहारजनमित्यपि ॥ १०६ ॥
मेपकंबलऊर्णायुःशशोर्णशशलोमनि ॥ मधुक्षौद्रंमाक्षिकादिमधूच्छिष्टंतुसिक्कयकं ॥ १०७
मनःशिलामनोगुप्तामनोवहानागजिब्हिका ॥ नेपालीकुनटीगोलायवत्सारेयवाग्रजः ॥ १०८ ॥

मधुनाउच्छिद्यतेमधूच्छिष्टं ॥ १०७ ॥ मनःशिला । “मनःशिलइतिद्विरूपकोश ।” मनोगुप्ता । मनोवह्ना । नागजिब्हिका । चत्वारिभेनःशिला-
याः । “मनःशब्दवाच्याशिलामनःशिला ।” नेपाली । कुनटी । गोला । त्रीणिनेपालदेशोद्भवायामनःशिलायां । सतैकार्थादित्येके । यवक्षारः ।
यवाग्रजः ॥ १०८ ॥

पाप्यः । त्रीणिद्वयवाङ्कुरेभ्योजायमानस्यक्षारभेदस्य । “जवखारदितित्यातस्य । सर्जिकाक्षारः । सर्जिकाक्षारदितिरामनाथः । कापोतः । सुखवर्चकः । त्रीणिक्षारभेदस्य । “सजीखारदितित्यातस्य ” । सर्जिकादद्याक्षार्यनियःससर्जिकाक्षारः । सौवर्चक । रुचकं । द्वेक्षारभेदस्य । “संचळखारदितित्यातस्य” । प्रागुक्तमपिक्षारप्रसगात्पुनरुक्त । पंचापिसर्जिकाक्षारस्येतिसुभूत्यादयः । त्वकूक्षीरी । वंशरोचना । “वंशलोचनेतिहेमचंद्रः” । द्वे

पाक्योयसर्जिकाक्षारःकापोतःसुखवर्चकः॥ सौवर्चकंस्याद्दुर्चकंत्वकूक्षीरीवंशरोचना॥ १०९॥
 शिशुजंश्वेतमरिचंमोरंमूलमैक्षवं ॥ ग्रंथिकंपिप्पलीमूलंचटिकाशिरदृत्यपि ॥ ११० ॥

पुजन्यस्यौषधिविशेषस्य “वंशलोचनदितित्यातस्य ” । त्वकूक्षीरीवराजाशुभावंशक्षीरीचवैणवीतिकोशांतर ॥ १०९ ॥ शिशुज । श्वेतमरिचं । द्वेसौभाजनबीजस्य “ । शेषग्याचेवीदितित्यातस्य ” । दक्षुसंवंधिमूलकंमोरंस्यात् । एकं । “दक्षुमूलस्य ” । ग्रंथिकं । पिप्पलीमूल । चटिकाशिर । “चटकाशिरदितिहेमचंद्रः । चटकाशिरद्व । चटका । शिरः । इतिपृथगपि । शिरोनापिप्पलीमूलदितिमेदिनी” । त्रयपिप्पलीमूलस्य । “पिपलमूळदितित्यातस्य ” ॥ ११० ॥

गोलोमी । भूतकेशः । द्वे “ जटामांसीदतिप्रसिद्धायाः ” । गोरिवलोमान्यस्याः सागोलोमी । पत्रांगं । रक्तचंदनं । द्वेरक्तचंदनसदृशस्पर्शरक्तसारस्य । “ कृष्णशिस्रः पतंगदतिचक्ष्मातस्य । पत्राण्यंगेऽस्य पत्रांगं । ” त्रिकटु । द्र्युषणमिति द्विरुपकोशः । ” व्योष । त्रीणिशुंठपिप्पलीमरीचाना समाहारस्य । त्रिफला । “ तृफला । तृफलात्रिफलाचेति त्रिकावशेषः । ” फलत्रिकं । द्वेहरीतक्यामलकविभीतकफलानां समाहारस्य ॥ १११ ॥ ॥ इति त्रैश्वर्ग्यवर्गः ॥ शुद्धः । अवरवर्णः । दण्डः । जयन्यजः । चंडालो ब्राह्मण्यां शूद्राज्जातस्तमभिव्याप्यवक्ष्यमाणा अबध्ठकरणाद

गोलोमी भूतकेशो नापत्रांगं रक्तचंदनं ॥ त्रिकटुद्र्युषणं व्योषं त्रिफला तु फलत्रिकं ॥ १११ ॥ इति वैश्ववर्गः ॥
अथ शूद्रवर्गः ॥ ॥ शूद्राश्चावरवर्णाश्च दण्डाश्च जयन्यजाः ॥ आचंडालास्तु संकीर्णा अबध्ठकरणादयः ॥ १ ॥
शूद्राविशोऽस्तु करणोऽवध्ठो वैश्याद्विजन्मनोः ॥ शूद्रास्तत्रिययोरुन्नो मागधः क्षत्रियाविशोः ॥ २ ॥

यः । “ आदिना उपादयः । ” संकीर्णाः । प्रतिलोमानुलोमजत्वान्मित्राः । एकं ॥ १ ॥ शूद्राश्च जातिरंगना विद्वैश्वः न योः सुतदतिवक्ष्यमाणेनान्वयः सुकरणद्वयकं । सतुलेखनवृत्तिः । वैश्यायां ब्राह्मणाज्जातः सुतोऽबध्ठः । सतुचिकित्सावृत्तिः । शूद्रायां क्षत्रियाज्जातः उधः । सतुशस्त्रवृत्तिः । क्षत्रियाया वैश्याज्जातो मागधः । सतुराजादिस्तुतिपाठवृत्तिः । एकैक ॥ २ ॥

अर्यावैरया । वैश्यायां क्षत्रियाज्जातो माहिपः । अस्य ज्योतिषं शकुनं शास्त्रं च स्वरशास्त्रं च जीविका । अर्या क्षत्रिया तस्यो शूद्राज्जातः क्षत्ता । तस्य वृत्तिः पार्षिकादिः । क्षत्तागौ । ब्राह्मण्या क्षत्रियाज्जातः सूत इत्युच्यते । तस्य गजवधनमश्वानां वाहनं कर्मसारथेरित्यादिर्जीविका । तस्यां ब्राह्मण्यां वैश्याज्जातो र्यां माहिष्या द्वैश्या क्षत्रिययोः जाताज्जातो रथकारः स्यात् । अस्य वर्तनं तु । रथकर्मधनादिभिः । ब्राह्मण्यां वृषलेन शूद्रेण यउत्पादितः स चंडालः स्यात् । “चां

माहिपो र्या क्षत्रिययोः क्षत्ता र्या शूद्रयोः सुतः ॥ ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूतस्तस्य वैदेहको विशः ॥ ३ ॥
रथकारस्तु माहिष्यात्करणायस्य संभवः ॥ स्याच्चंडालस्तु जनितो ब्राह्मण्यां वृषलेन यः ॥ ४ ॥

कारुः शिल्पो संहतैस्ते द्वयोः श्रेणिः सजानिभिः ॥ कुलैकः स्यात्कुलश्रेष्ठी मालाकारस्तु मालिकः ॥ ५ ॥

बाल इत्यपि ।” नृत्तचैर्लेनियमांसेः श्मशाने तस्य जीविनमित्येकैकं ॥ ४ ॥ कारुः । शिल्पी । द्वे चित्रकारादेः । शिल्पं कलासास्यस्य शिल्पी । “तक्षाच

सखीपुंसलिङ्गः । एकै । कुलकः । “कुलिकः । कुलिको नागभेदे स्याद्दुर्भेदे कुलसत्तम इति मेदिनी” कुलश्रेष्ठी । द्वे शिल्पिकुलप्रधानस्य । शिल्पिभे
वानाह । मालाकारः । मालिकः । द्वे “माळी इति प्रसिद्धस्य ।” पुष्पमालापण्यमस्य मालिकः ॥ ५ ॥

कुंभकारः । कुलालः । “द्वे कुंभकारदितिव्यातस्य ।” पलंगः । लेपकः । द्वे गृहादौलेपकारस्य । “गंवडीदत्यादिव्यातस्य ।” तंतुवायः । “तंत्र
वायः । तंत्रवायः । तंत्रवापदतिओष्ठ्यातोपि ।” कुर्विदः । “कुपिदइत्यपि । कुर्विदः । “कोष्ठीदितिव्याते” तंतुवायः । सौचि
कः । द्वे कचुम्यादेर्निर्मातरि । “शिपीदितिव्याते ।” सूच्यावानंशिल्पमस्यसौचिकः ॥ ६ ॥ रंगाजीवः । चित्रकरः । द्वे “चितारी. रंगरीदंत्यादिव्यातस्य ।”
रंगंश्वेतपोतरक्तादिकमाजीवतिरगाजीवः । शस्त्रमार्जः । अतिधावकः । द्वे शस्त्रघर्षणोपजीविनः । “शिकलगारदितिव्यातस्य ।” पादूकृत् । चर्म

कुंभकारः कुलालः स्यात्पलंगं डस्तुलेपकः ॥ तंतुवायः कुर्विदः स्यात्तुन्नवायस्तुसौचिकः ॥ ६ ॥

रंगाजीवश्चित्रकरः शस्त्रमार्जोऽसिधावकः ॥ पादूकृच्चर्मकारः स्याद्व्योकारो लोहकारकः ॥ ७ ॥

नाडौयमः स्वर्णकारः कलादोरुक्मकारकः ॥ स्याच्छांखिकः कांवविकः शौल्विकस्ताम्रकुट्टकः ॥ ८ ॥

कारः । द्वे “चाभारदितिव्यातस्य” पादू. पादत्राणिकरोतिपादूकृत्तात । व्योकारः । लोहकारकः । द्वे “लोहारदितिव्यातस्य । व्योदंत्यं व्यं यलोहबीजवा
चीतिश्रीभोजः” ॥ ७ ॥ नाडौयमः । स्वर्णकारः । कलादः । रुक्मकारकः । चत्वारिस्वर्णकारस्य । “सोनारदितिव्यातस्य” । शांखिकः । कांवविकः । द्वे शंखव
लयादेः कर्तारि । कंकणकार “कासार” इतिख्याते । शौल्विकः । ताम्रकुट्टकः । ताम्रकुट्टकः । “ताबटदितिव्यातस्य” शुल्बंताम्रतद्वटनं शिल्पमस्यशौल्विकः ॥ ८ ॥

तक्षा । वर्द्धकिः । त्वष्टा । रथकारः । काष्ठनट् । पंच वर्द्धके । “सुतारदतिख्यातस्य” । वर्द्धयति छिनत्ति काष्ठवर्द्धकिः । तक्षाणो । त्वष्टारौ । काष्ठतक्षो
 तितनूरुरोतिकाष्ठनट् । काष्ठतक्षो । ग्रामाधीनोयस्तक्षासपामतक्षदत्येकं । “गावचासुतारदतिख्यातस्य” । ग्रामकौटाभ्यांचतक्षणदतिटच् । अनधीन
 कः । स्वाधीनोयस्तक्षासकौटतक्षः स्यान् । एकं १ ॥ क्षुरो । मुंडी । दिवाकीर्तिः । नापितः । अंतावसायी । पंच । नापितस्य । “नाहात्रीदतिख्यातस्य”
 निर्णेजकः । रजकः । द्वे वस्त्राणां यावकस्य । “परीटदतिख्यातस्य” । शौडिकः । मंडहारकः । द्वे सुराजीविनः । “कलालदतिख्यातस्य” । शुंडासुरासा

तस्यानुवर्द्धकिस्त्वष्टारथकारस्तुकाष्ठनट् ॥ ग्रामाधीनोग्रामतक्षःकौटतक्षोऽनधीनकः ॥ ९ ॥ क्षुरीमुंडीदि
 वाकीर्तिनापितावसायिनः ॥ निर्णेजकः स्याद्रजकः शौडिको मंडहारकः ॥ १० ॥ जाबालः स्यादजाजी
 वोदेवाजीवस्तुदेवलः ॥ स्यान्मायाशांबरीमायाकारस्तुप्रतिहारकः ॥ ११ ॥

अजाजीवः । द्वे अजापालस्य । “मंडपाक. मंडक्या. धनगरदतिख्यातस्य” । देवाजीवः । “देवाजीवीत्यपि” देवलः । द्वे देवसेवोपजीविनः । “गुरव.
 देवळीदतिख्यातस्य । देवलक्षणयातस्वलानीतिदेवलः” । माया । शांबरी । द्वे इंद्रजालस्य । “गारुडदतिख्यातस्य” शंबराख्यस्यासुरस्येयं शां
 बरी । मायाकारः । प्रतिहारकः । “प्रातिहारकदत्यपि । द्वे मायाविनः । गारुडीतिख्यातस्य” । प्रतिहारोव्याजःप्रयोजनमस्य । सतथा ॥ ११ ॥

शैलाली । शैलूषः । जायाजीवः । कृशाश्वी । भरतः । “भारतइत्यपि । कृशाश्वेनचयत्थाक्तनटसूत्रमधायत । रगावताराशूलूपानटाभरतभारताव
तिवाचस्पतिः ।” नटः । पङ्कनटेषु । “नटवाडतिख्यातेषु ।” नटतिनृत्यतिनटः । चारण । कुशीलवः । द्वे कथकानाननटविशेषाणां । “कुत्सितंशी
लमस्यस्यकुशीलवः” ॥ १२ ॥ मार्दगिकाः । मौरविकाः । द्वे मृदगवादनकुशलानां । “मृदंगी पखवाजीइतिख्यातानां ।” पाणिवादाः । पाणि
घाः । द्वे येपाणिनिलेनेवपाण्यन्तरेमृदगादिष्वनिमनुकुर्वन्तितेषां । “हाताचेतालधारीइतिख्यातानां ।” वेणुधमाः । वेणविकाः । द्वे वेणुवादिना । ‘पवे

शैलालिनस्तुशैलूपाजायाजीवाःकृशाश्विनः ॥ भरताइत्यपिनटाश्रयास्तुकुशीलवाः ॥ १२ ॥
मार्दगिकामौरविकाःपाणिवादास्तुपाणिघाः ॥ वेणुधमाःस्युर्वैणविकावीणावादास्तुवैणिकाः ॥ १३ ॥
जीर्वातकःशाकुनिकोद्वैवागुरिकजालिकौ ॥

कगीइतिख्याताना ।” वेणुधमाआदंतः सोमपावत् । वीणावादाः । वेणिकाः । द्वे वीणावादनंशिल्पमेषां । “विणेकरीइतिख्यातानां” ॥ १३ ॥ जी
वातकः । “जीवंतिकइत्यपि ।” शाकुनिकः । द्वे पक्षिणाहंतरि । “पक्ष्याचापारधीइतिख्याते ।” वागुरिकः । जालिकः । द्वे जालिनमृगान्बध्नतः ।
वागुरामृगबंधनी तयाचरतिवागुरिकः ॥

वैतंसिकः । कौटिकः । मांसिकः । त्रयंयोमांसविक्रयेणजीवितस्य । “खाटकीइतिख्यातस्य । वितंसेनमृगपक्ष्यादिवंधनोपायेनचरतिवैतंसिकः
मांसंपण्यनस्यमांसिकः” ॥ १४ ॥ भृतकः । भृतिभुक् । कर्मकरः । वेतनिकः । चत्वारिवेतनोपजीविनः । “चाकर. मजूरइतिप्रसिद्धस्य ।” भृति
वेतनं । भृतिवेतनं भुंक्ते भृतिभुक् । वार्ताविहः । वैवधिकः । “विवधिकइत्यपि ।” द्वे वार्तायावाहके । “कावद्याइतिख्याते ।” विवधः पर्याहारः । तं
वहनिवैवधिकः । भारवाहः । भारिकः । “द्वे ओशेकरीइतिख्यातस्य । भारोतिनांतोप्यन्यत्र” ॥ १५ ॥ विवर्णः । पामरः । नीचः । प्राकृतः । पृथ

वैतंसिकः कौटिकश्च मांसिकश्च समन्त्रयं ॥ १४ ॥ भृतको भृतिभुक् कर्मकरो वैतनिकोऽपि सः ॥ वार्ताविहो वैवधिको
भारवाहस्तु भारिकः ॥ १५ ॥ विवर्णः पामरो नीचः प्राकृतश्च पृथक् जनः ॥ निहीनोऽपसो जाल्मः क्षुल्लकश्चेतरश्च
सः ॥ १६ ॥ भृत्ये दासे रदासे यदासं गोप्यकं चेदं कः ॥ नियोज्यं किं करं प्रैष्य भुजिष्य परिचारकाः ॥ १७ ॥

क्जनः । निहीनः । अपसदः । “अपरोदइति भरतमालार्या ।” जाल्मः । क्षुल्लकः । “खुल्लकस्त्रिपुनीचैल्पइति रभसः ।” इतरः । दशनीच
स्य ॥ १६ ॥ भृत्यः । दासेरः । दासेयः । दासः । “दाशइति तालव्यांतोऽपि ।” गोप्यकः । चेदकः । “चेदकइत्यपि” । नियोज्यः । किंकरः । प्रैष्यः
“प्रेष्यइत्यपि ।” भुजिष्यः । परिचारकः । एकादशादासस्य । प्रैष्यः प्रादूहोऽतिबद्धिः ॥ १७ ॥

पराचितः । “पराजितोपि । परैराजीयतेस्म ।” परिस्कंदः । “परिष्कंदः । परेऽथेतिपत्वं । परेऽथेतिपत्वं । परिष्कन्नः । परिष्कन्नश्चइत्यपि” परजातः । परैधितः । च
 त्वारिपरेणसंवर्धितस्य । परैराजीयतेवर्धयतेपराचितः । मंद । तुदपरिमृजः । “घञितुंदपरिमार्जोपि ।” आनस्यः । शीतकः । अलसः । अनुष्णः ।
 पट्अलसस्य । अलसमस्सस्यअलसः । अर्शआयच् । “अलसएवआलस्य । स्वार्थेव्यञ्च् । अणिआलसइत्यपि” ॥ १८ ॥ दक्षः । चतुरः । वे

पराचितपरिस्कंदं परजातपरैधिताः ॥ मंदस्तुंदपरिमृजआलस्यः शीतकैः लसोऽनुष्णः ॥ १८ ॥

दक्षेनुचतुरपेशलपटवः सूत्यानउष्णश्च ॥ चंडालपुवमातंगदिवाकीर्तिजनंगमाः ॥ १९ ॥

निपादश्चर्पचर्वितेवासिचंडालपुक्कसाः ॥ भेदाः किरातशबरपुलिंदा म्लेच्छजातयः ॥ २० ॥

शलः । पटुः । सूत्यानः । उष्णः । पटुदक्षस्य । “उष्णत्वंशीघ्रकारित्वमस्यास्तीत्युष्णः ।” चंडालः । पुवः । मातंगः । दिवाकीर्तिः । जनंगमः । “ज
 लंगमइत्यपि” ॥ १९ ॥ निपादः । श्वपचः । “श्वपाकइत्यपि” अंतैवासी । चंडालः । पुक्कसः । “पुक्कसः श्वपचैऽघमइतिमेदिनी” दशचंडालस्य ।
 अत्रावातरभेदोस्ति किंचित्सोनादृतः । किरातादयस्त्रयो म्लेच्छजातयश्चंडालानां भेदाः । किरतिशरान् किरातः । अरण्यचराण्ये । “पुलिंदव. कथ्यते
 म्लेच्छेपुलिंदोपिनिगद्यतदतितारपालः” ॥ २० ॥

ध्यायः । मृगप्रधाजीनः । मृगयुः । लुब्धकः । चत्वारिध्याधस्य । विव्यतिमृगान्व्याधः । कौलेयकः । सारमेयः । कुक्कुरः । “कुक्कुर इत्यनादिकोशः । कुक्कुर इति गजमुकुटः ।” मृगदशकः ॥ २१ ॥ शुनकः । भपकः । श्वा । सप्तशुनकस्य । श्वानौ । “कुक्कुरश्च शुनिः श्वानः कपिलो मलः शुन इति वाचरपतिः ।” योगितः प्रायोगेण उन्मत्तत्वं प्रापितः श्वा अलर्कः स्यात् । “अलर्क इति मुकुटः ।” एकं । यो मृगया कुशलः श्वासविश्वकटुरित्येकं । ‘पारवीकु

व्याधो मृगवधाजीवो मृगयुर्लुब्धकोपिसः ॥ कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरो मृगदंशकः ॥ २२ ॥
 शुनको भपकः श्वा स्यादलर्कस्तमयोगितः ॥ श्वा विश्वकटुर्मृगया कुशलः सरमाशुनी ॥ २२ ॥
 विटचरः मूकशेनाभ्यो वर्कस्तस्मिन् पशुः ॥ आच्छोदनं मृगव्यं स्यादाखेटो मृगयास्त्रियां ॥ २३ ॥

त्रादितिख्यातस्य । विश्वकंदते । कदिआच्छोने” शुनी सरमास्यात् । एकं । सरमादेव शुनी । सामान्याभिधानं तूपचारात् ॥ २२ ॥ यो भाम्यः सूकरः स विटचरः स्यात् । एकं । “गायडुकर इति ख्यातस्य । यस्तरुणः पशुरजाडिः सर्वर्करः । एकं । वकरा इत्यादि ख्यातस्य तरुणपशुमात्रस्य ।” आच्छोद न । मृगव्य । आखेटः । मृगया । चत्वारिपापद्धेः । “शिकारी इति ख्यातायाः । मृगयास्त्रिया” ॥ २३ ॥

लुब्धयोगालुब्धकमंबंधादक्षिणारुर्दक्षिणोपाध्वं रुर्द्वर्णमम्यसकुरंगकोदक्षिणेर्मास्यात् । एकं । दक्षिणेर्माणो । चौरः । “पचाद्यच्चिचोरइत्यपि” एका
 गारिकः । स्तेनः । दस्युः । तस्करः । मोपकः ॥ २४ ॥ प्रतिशेधिः । परास्कंदिः । पाटच्चरः । “पटच्चरइत्यपि” । चोरजीर्णपटयोः पटच्चरइतिनामानुशा
 सनं ” । मलिम्मुचः । दशचोरस्य । चौरिका । “चौरिकेत्यपि” । स्तेन्य । स्तेयं । स्तेयं स्तेन्यं च चौर्ये स्याच्चौरिका चौरिके स्त्रियाभितिवाचस्पतिः” ।

दक्षिणारुर्लुब्धयोगादक्षिणेर्माकुरंगकः ॥ चौरैकागारिकस्तेनदस्युतस्करमोपकाः ॥ २४ ॥
 प्रतिशेधिपरास्कंदिपाटच्चरमलिम्मुचाः ॥ चौरिकास्तैन्यचौर्येचस्तेयंलोम्ब्रंतुतद्धने ॥ २५ ॥
 वीतंसस्तूपकरणंबंधेनमृगपक्षिणां ॥ उन्माथः कूटयंत्रस्याद्वागुरामृगबंधनी ॥ २६ ॥

चौर्य । त्रीणिस्तेयस्य । चौरस्यभावः चौरिका । चौर्यबंधनं लोम्ब्रं स्यात् । ‘लोत्रं । लोत्रमश्रुणिचोरितइतिविश्वः । लोतमितिजटाधरः । एकं ॥ २५ ॥
 मृगपक्षिणांबंधनमितिंतयडुपकरणंपाशाजालादि सवीतंसदत्येकं । “वितंसइत्यपि” उन्माथः । कूटयंत्रं । द्वेमृगपक्षिबंधनार्थं छलेनयद्यंत्रं निवेश्य
 तेतत्र । “सांपळाइतिख्याते” । वागुरा । मृगबंधनी । द्वेजालीकृतरज्जुविशेषे । “मृगांचिजाळेंइतिख्याते” ॥ २६ ॥

शुल्वं । “शुल्वेत्यपि । ङीपतापि ” वराटकं । रज्जुः । वटी । गुणः । पंच रज्जोः । “तुंवदोरी चण्डादतिव्यातायाः । ” तत्रवराटकोस्त्रियां । रज्जुः स्त्रियां । वटीत्रिपु । रज्जुःशुल्वावराटोनेतिरत्नकोशः । “शुश्र्वटाकरदित्वाभिपाठः । ” प्रहेःकूपासलिलमूर्ध्वबाह्यनेयेनतस्मिन्ग्रन्थे । “राहाट् लाटदतिव्याते । ” उद्धाटनंघटीयंत्रचेतिद्वयमित्यर्थः ॥ २७ ॥ वेमा । “वेमदत्यपि ” । वायदंडः । “वापदंडदत्योष्ठयमध्योपि ” । द्ववस्त्रव्यूतिदंड

शुल्वंचवराटकंस्त्रीतुरज्जुःस्त्रिपुवटीगुणः॥ उद्धाटनंघटीयंत्रसलिलोद्वाहनंप्रहेः॥ २७॥
पुंसिसेवमावाचदंडःसूत्राणिनरितंतवः॥ वाणिर्व्यूतिःस्त्रियौतुल्यपुस्तंलेप्यादिकर्मणि॥ २८॥

स्य । “कोष्ठ्याचैथोटदतिव्यातस्य ” । वयतितंतूनेनेवेमा । वेमानौ । ऊयतेइतिवाचः । वानं तदर्थोवाचदंडः । तालंब्यमध्यः । सूत्राणि । तंतवः । द्वे “सूतदतिव्यातस्य । सूत्रतंतुरितिसमस्तंहारावल्यां ” । तंतुःपुंसि । वाणिः । व्यूतिः । “व्युतिरितिद्विरूपकोशः । विशिष्टाऊतिर्व्यूतिः । ” द्वे तंतुवा नस्य । “विणर्णेदतिव्यातस्य” । लेप्यंमृदापुत्तलिकादिकरणं । आदिनाकाष्ठपुत्तलिकाकर्मगृह्यते तत्रपुस्तमित्येकं । “यदुक्तं । मृदावादारुणावाथव सेणाप्यथचर्मणा । लोहरत्नेःकुनंवापिपुस्तमित्यभिधीयतइति ” ॥ २८ ॥

वसुदन्तादिभिः कृतापुत्रिकापाचालिकास्यात् । “पंचालिकेत्यपि” । पंचभिर्वर्णैरल्यते भूप्यते । घञ् । एक । बाहुली इति ख्यातस्य ” । पुत्रइवेतिकन् ।
 दंतो गजदंतः । आदिना चर्मलेत्यादिग्रहणं । जनुलाक्षा तद्विकारो जनुपुष्यं । त्रपुत्रं तद्विकारो जनुपुष्यं । एकैकं । त्रपु जनुनोऽष्टकं ॥ २९ ॥ पिटकः । पेट
 कः । पेटा । “पेटेति मुद्रुः” । “पीडेति स्वामी” । मंजूया । चत्वारिंशत्खालंकारादिस्थापनार्थकृतायामंजूयायाः । “पेटो इति ख्यातायाः” । आद्यौ
 पेटारि कायापरोमहत्यामित्यस्वामी । विहंगिका । भारयष्टिः । द्वेशिक्याधारलुगुडम्य । “खुंटी इत्यादि ख्यातस्य” । इयभारोद्वाहनार्थं चतुर्द्विकेति

पंचालिकापुत्रिकास्याहखदंतादिभिः कृता ॥ जनुत्रपुत्रविकारितुजानुपंचापुत्रिपु ॥ २९ ॥
 पिटकः पेटकः पेटां मंजूपाथविहंगिका ॥ भारयष्टिस्तदालं विशिष्यं काचोथपादुका ॥ ३० ॥
 पादूरुपानस्त्रोसैवानुपदीनापदायता ॥

संस्था । शिष्याभारस्कधयाहयोल्लगुडइति द्विविधाः । विहंगमेत्यपि पाठः । तस्याभारयष्ट्यामालंवेततत्तदालं विशिष्यकाच स्यात् । काचः शिष्यम
 णीनेत्रो गभेऽमृतं तदिति विश्वः । द्वे आलवमानस्यरजुपंजरस्य । “शिक इति ख्यातस्य” पादुका ॥ ३० ॥ पादूः । उपानत् । त्रयमपि स्त्रिया पादत्राण
 म्य । “जोडा इति ख्यातस्य” सैवोपानत्पदायता पादायामेन बद्धा अनुपदीना । एक । “बाहाण इति ख्यातस्य” ॥

नधी । वधू । वरत्रा । त्रयं चर्ममय्यारज्जवाः । “वाधीतिख्यातायाः” अथादेस्ताडनीरज्जुः कशास्यान् । एकं । “जेरवंदतिख्यातस्य । आदिनाउट्टु
गर्दभचोरादिग्रहः” ॥ ३१ ॥ चांडालिका । “चंडालिकेत्यपि । “कंडोलवीणेत्यपि । “कंडोलीतिपृथगपि । “चंडालवह्वकी । त्रयं
किनरीतिख्याताया अंत्यजवीणायाः । नाराची । एपणिका । द्वे स्वर्णकाराणानाराचाकृतियालीहशलाकातत्र । “कांडा. तराजूइतिख्याते ।” शा
णः । निरुपः । कपः । त्रीणिस्वर्णादियत्रचर्पणेनपरीक्ष्यतेतस्याः शलाकायाः । “कसोटी. निसाणाइत्यादिख्यातायाः” ॥ ३२ ॥ ब्रश्चनः । पत्रपरशुः ।

नधीवधीवरत्रास्यादथादेस्ताडनीकशा ॥ ३१ ॥ चांडालिकानुकंडोलवीणाचंडालवह्वकी ॥ नाराचीस्यादेपणिका
शाणस्तुनिरुपः कपः ॥ ३२ ॥ ब्रश्चनः पत्रपरशुर्योपिकानूलिकासमेतैजसावर्तनीमूपाभस्त्राचर्मप्रसेविका ॥ ३३ ॥

द्वेस्वर्णादिछेदनार्थस्यपरशोः । “कानमइतिख्यातस्य” ईपिका । “ईपिका । इपीकाइत्यपि” । नूलिका । द्वेशलाकाभेदस्य । “सळइइतिख्यातस्य” ।
तेजसंआवर्त्यतेयसतेजसावर्तनी । स्वर्णादिपाकार्थः पात्रविशेष. मूपास्यात् “मसइतिख्याता । मुपा । मपी । मुपी । मूपात्वावर्तनीमपीतिशब्दाणं
वः । मूप्तेयइत्यस्माद्विदाद्यङिह्रस्वादिरपि । ह्रस्वामुपामुपी । “एक । भस्त्रा । चर्मप्रसेवकइत्यपि । “चर्मप्रसेवकइत्यपि ।” द्वे अभिज्वलनार्थस्यच
र्मप्रसेवकस्य । “भाताइतिख्यातस्य” ॥ ३३ ॥

आस्फोटनी । “लास्फोटनी । वेधनीतुलास्फोटन्यास्फोटनीएषदंशिकेतिवाचस्पतिः ।” वेधनिका । द्वेमण्यादेर्वेधोपयुक्तस्यशस्त्रभेदस्य । “सा मतादतिख्यातस्य” । कृपाणि । कर्तरी । द्वेस्वर्णपात्रादिविच्छिद्यतेयेनतस्यकातरदतिख्यातस्य । वक्षादनी । वक्षभेदी । द्वेवक्षभेदनार्थस्यशस्त्रभेदस्य । “बांकस. तासणीदतिख्यातस्य” । टंकः । “तंकदल्यपि” । पाषाणदारण । द्वेपाषाणदारणार्थस्यचनभेदस्य । “टांकोइतिप्रसिद्धस्य” ॥ ३४ ॥ ककचः । करपत्र । द्वेकायादिविदारणार्थस्येकरवतदतिख्यातस्य । आरा । चर्मप्रभेदिका । द्वेचर्मखंडनार्थस्यशस्त्रभेदस्य । आरीदतिख्यातस्य । सूर्म । “सूर्मिरिति

आस्फोटनीवेधनिकारुपाणीकर्तरीसमे ॥ वक्षादनीवक्षभेदीटंकःपाषाणदारणः ॥ ३४ ॥

ककचोऽस्त्रोकरपत्रमाराचर्मप्रभेदिका ॥ सूर्मैस्थूणायःप्रतिमाशिल्पकर्मकलादिकं ॥ ३५ ॥

प्रतिमानंप्रतिविंबंप्रतिमाप्रतियातनाप्रतिच्छाया॥प्रतिकृतिरर्वापुंसिप्रतिनिधिरुपमोपमानंस्यात्॥ ३६ ॥

वा” । स्थूणा । अयःप्रतिमा । त्रयलोहप्रतिमायाः । कलागीतनृत्यादिकंयत्कर्मतच्छिल्पं । आदिनारथकारादिकर्म ॥ ३५ ॥ प्रतिमानं । प्रतिविंबं । प्रतिमा । प्रतियातना । प्रतिकृताया । प्रतिकृतिः । अर्चा । प्रतिनिधिः । अप्रतिमायाः । “प्रतिकृत्यभीयतेऽनेनप्रतिमान । माङ्गमते” । प्रतिनिधिःपुंसि । उपमा । उपमानं । देउपमितकरणस्य । “भवेकरणेच । येनोपमीयेतयाचोपमितिस्तयोरेतेनामनीदित्यर्थः । केचिन्तुपूर्वाच्चितेदित्याहुः” ॥ ३६ ॥

समादिसप्तकंसमांतरस्य । 'सहमानेन वर्तते समानमानस्येति वा समानः । एते वाच्यलिङाः "सदृशान्तः । अमी निभसंकाशादयः उत्तरपदे स्थिताः सदृशपर्याया वाच्यलिङाश्चस्युः । यथा पितृनिभपुत्रः । नित्यसमासोयं । पित्रा सदृश इत्यर्थः । मातृनिभा कन्यामातुः सदृशीत्यर्थः । आदिना भूनुत्पन्न कल्यादिग्रहः । "यथा पितृभूतः पितृरूपः पितृकल्प "कर्मण्या । विद्या । भृत्या । भृतिः । भर्म । वेतनं ॥ ३८ ॥ भरणं । "भरणेत्यपि ।" भरणं । गु

वाच्यलिङ्गाःसमस्तुल्यःसदृशःसदृक् ॥ साधारणःसमानश्चस्यरुत्तरपदेत्वमी ॥ ३७ ॥ निभसंकाशनीका ।
शत्रुतीकाशोपमादयः ॥ कर्मण्यातुविधाभृत्याभृतयोभर्मवेतनं ॥ ३८ ॥ भरण्यभरणंमूल्यनिर्वेशःपणइत्य
पि ॥ सुराहलिप्रियाहालापरिसुद्वरुणात्मजा ॥ ३९ ॥ गंधोत्तमाप्रसन्नैराकादंवच्यःपरिसुता ॥ मदिराकश्यमद्येचा
प्यवदंशस्तुभक्षणं ॥ ४० ॥

ल्यं । निर्वेशः । पणः । एकादशवेतनस्य । सुरा । हलिप्रिया । हाल्ला । परिस्तुत् । वरुणात्म
जा ॥ ३९ ॥ गंथोत्तमा । प्रसन्ना । दूरा । कादंबरी । परिस्तुता । मदिरा । कथ्यं । मद्यं । त्रयोदशमद्यस्य । कदंबेजातोरसः । कादंबस्तंरातिकादंबरी ।”
तत्रगोड्डीपैटीचमाखीचविज्ञेयात्रिविधासुरेतिवचनात् । सुरादिद्वयगौड्यादि त्रिविधमद्यस्य । शेषं मद्यमात्रस्येत्येके । पानरुचिजननार्थयद्यंजनंभ
क्ष्यते सो वंश इत्येकं । “भर्जितचणकादि भक्षणस्य ।” ४० ॥

शुंढापानं । मदस्थानं । द्वे मद्यगृहस्य । “शुंढा । पान । दन्तिपृथगपि । शुंढापानगृहेमता । अप्यंबुहस्तिनीविश्याहस्तिहस्तसुरासुचेतिमेदिनी । शुंढा
पि जलहस्तिन्यामदिराकरिहस्तयोरिति विश्वः । पानं पीतिभाजनरक्षणेदतिमेदिनी ।” मधुवारः । मधुक्रमः । द्वे मधुपानपरिपा
त्याः “मधुनोवारः समयः मधुवारः ।” मध्वामवः । माधवकः । मधु । माध्वीकं । “माध्वीकमित्यपि । मृद्धिकाद्राक्षा तस्याः विकारः । तस्य विकारः
त्यण् ।” चत्वारि मधुक्रपुष्योद्भवस्य मद्यस्य “द्वौ द्वौ पर्यायावित्यपि मतं । माध्वीकमिति पाठे मध्वादिद्वयद्राक्षारसस्य ।” तत्र माध्वीकं मधुचद्वयोः न किंतु

शुंढापानं मदस्थानं मधुवारामधुक्रमाः ॥ मध्वासवो माधवको मधुमाध्वीकमद्वयोः ॥ ४१ ॥

भैरयमासवः सीधुर्भेदको जगलः समौ ॥ संधानं स्यादभिपवः किण्वं पुंसितु नग्रहः ॥ ४२ ॥

छवि एव ॥ ४१ ॥ भैरय । आसवः । सीधुः । “तालव्यादिरपिरीधुरिति । यद्यपि शीधुरिक्षुरसैः पक्केरपक्केरासवो भवेत् । भैरयं धातकी पुष्पगुडधानांबुसंह
तमिति माधवः । तथापि भेदमनाहृत्योक्तं “त्रयमिक्षुशाक्रादिजन्यस्य मद्यविशेषस्य । सीधुरस्त्रियां । आसवः पुंसि । भेदकः । जगलः । द्वे सुराजल्कस्य ।
मद्यभेदस्येत्येके । “जगलो मदनग्रहे । भेदके पिष्टमये चेति कोशातर” । संधानं । अभिपवः । द्वे मद्यसंधानस्य । फलवंशकुण्डिकं दीर्घकालं यत्संधीय
ते तन्मयेत्येके । किण्वं । “कण्वमित्यपि ।” नग्रहः । द्वे तंडुलादिद्रव्यकृतसुराबीजस्य । “मत्तनग्रकृताब्धानस्येत्यन्ये ।” नग्रहौ ॥ ४२ ॥

सुरायामंडअथभागःकारोत्तरः । “कारेणक्रियवाउत्तरःकारोत्तरः” । एकं । आपानं । पानगोष्ठिका । द्वेपानार्थायाःसभायाः । “आ
संभूयपिबंत्यत्रआपानं” । चपकः । पानपात्रं । द्वे” मथपात्रस्य । चपकोऽस्रोसुरापात्रोमधुमद्यप्रभेदयोरितिमेदिनी” । सरकः । अनुतर्पणं । द्वे मद्य
पानस्य । अपिराब्दात्सरकोप्यस्त्रीसरकं वानानुतर्पेन्निरलकोशः । सरकःसीधुषानेक्षुशीधुनेमद्यभाजनद्वयजय” ॥ ४३ ॥ धूर्त्तः । “धातद्वयपि

कारोत्तरःसुरामंडआपानंपानगोष्ठिका ॥ चपकोऽस्रोपानपात्रंसरकोप्यनुतर्पणं ॥ ४३ ॥
धूर्त्तैःक्षदेवैकितवोऽक्षधूर्त्तैर्द्युतकृतसमाः ॥ स्युर्लभकाःप्रतिभुवःसभिकाद्यतकारकाः ॥ ४४ ॥

पाठः । धावनेनआर्त्तः । अक्षदेवी । कितवः । अक्षधूर्त्तः । द्युतकृतः । पंच द्युतकृतः । “सौगदीवाज जुवेवाजदतिख्यातस्य ” अक्षैर्वीव्यतिअक्षेदे
वी । दन्तः । लयकः । प्रतिभूः । द्वे ऋणादौप्रतिनिधिभूतस्य । “जामीनदतिख्यातस्य । प्रतिप्रतिनिधिर्भवतिप्रतिभूः” सभिकाः । द्युतकारकाः ।
द्वयं येद्युतंकारयंतितेषां । “सभाद्युतमाश्रयत्वेनास्यास्ति सभिकः” ॥ ४४ ॥

यूत । अक्षवती । केतय । पणः । चत्वारिधूतस्य । “अक्षा.पाशकाः सत्यस्यांसाअक्षवती ।” पणः ग्लहः । इति द्वे धूतजयेयत्भाषाबन्धेन पाशतस्य ।
 अक्षः । देवनः । पाशकः । नद्यं शग्निपरिणयेनेहेतुभूतस्य पाशस्य । “कासेदतिख्यातस्य” ॥ ४५ ॥ शारीणामितस्तोनयनेपरिणायइत्येकं । अस्त्रि
 यामित्यस्य अटापट्टेनराब्देनसंबंधः । आटापट्टं । द्वे शारीणामाधारस्य कोष्ठकयुक्तस्य चत्वारोदः । “सारीपट्टतिख्यातस्य ।” शारयस्तु

धूतोस्त्रियामक्षवतीकैतवंपणइत्यपि ॥ पणोऽक्षेपुग्लहोदास्तुदेवनाः पाशकाश्चेत्ते ॥ ४५ ॥
 परिणायस्तुशारीणांसमंतान्नयनेऽस्त्रियां ॥ अष्टापदं शारिफलं प्राणिर्धूतं समाब्धयः ॥ ४६ ॥

काठ्यादिरचितोयूतोपकरणविशेषः । प्राणिर्धूतंप्राणिनामेषकुंकुटादीर्नायूतं मिथोयुद्धलक्षणः कौट्टाविशेषः । “अप्राणिभिः कृतं यत्तु तल्लो
 के धूतमुच्यते । प्राणिभिः कियते यत्तु स विज्ञेयः समाब्धय इत्युक्तेः । एक ॥ ४६ ॥

अनकपाचिह्निगभेदविधानाभावात्तामपूर्णत्वंपरिहरति । उक्तादिति । अत्रशूद्रवर्गयोगिकाःकुंभकारमालाकारप्रभृतयःशब्दाःकाव्यपुराणादिषुपुंस्ये
वभूरिप्रयोगत्वात्प्रचुरप्रयोगदर्शनादेकस्मिन्नेवलिङ्गेउक्तानिर्दिष्टास्तेऽन्योन्यत्रस्त्रीत्वादिविशिष्टेविशिष्यवृत्तौसत्यांताद्धर्म्यान् विशिष्टानांविशेष्यधर्म
त्वाह्निगान्तेस्त्रीलिङ्गादावप्युहनीया । अपिशब्दाद्वहदाअधिकरणकुलालादयोजातिवचनानुसिद्धिर्वाच्यवततेदन्तिज्ञेयं यस्यावयवशक्यएवाथोबुध्य

उक्ताभूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन्नेऽत्रयोगिकाः॥ ताद्धर्म्यादन्यतोवृत्तावस्थालि
गांतेरेषिते ॥ ४७ ॥ ॥ इतिशूद्रवर्गः ॥ ॥ इत्यमरसिंहकृतोना
मालिङ्गानुशासने ॥ द्वितीयःकांडोभूम्यादिःसांगएवसमर्थितः ॥ १ ॥ ॥ ४४

तेसयोगिकः । यस्यावयवशक्तिमनपेक्ष्यसमुदायशक्तिमन्त्रिणार्थोबुध्यतेसहृदः । तत्रयौगिकोलिङ्गान्तरे यथाकुंभकारी स्त्री । कुंभकारकुलं । एवंमा
लाकारी । मालाकारं । अणंतत्वात्स्त्रियांडीप् । अयोगिकोयथा । करणी । कुलाली । अबजान्तेस्त्रीविषयादितिडोप् ॥ ४७ ॥ ॥ इतिशूद्रवर्गः ॥
॥ श्रीमत्यमरविवेकेमहेश्वरेणविरचितएवायंभूम्यादिद्वितीयःकांडःसमाप्तः ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥

इत्यमरकोशे मटीको द्वितीयकांडः समाप्तः

अथामरकोशसटीकतृतीयकांडप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ अथ तृतीयकांडो व्याख्यायते । तत्र वक्ष्यमाणवर्गानाह । विशेष्यनिघ्नैरिति । सामान्येसाधारणत्वात्सामान्याख्येस्मिन्कांडिविशेष्यनिघ्नैर्विशेष्यस्त्रीदारादिपूर्वोक्ततदधीनलिगवचनेः सुकृत्यादिभिः शब्दैः तथा संकीर्णैः परस्परविजातीयार्थैः कर्मपारायणादिभिः तथानानार्थैः अनेकार्थैर्बुवर्तमानैर्निकलोकादिभिः अव्ययेराडादिभिलिगसंग्रहैः स्त्रियामीदूद्विरामेकाजित्यादिभि रादिशब्दान्नामसंग्रहैश्च लंकाशेफालिकेत्यादिभिः शब्दैरुपलक्षितास्तत्तन्नामकावर्गाः वक्ष्यंत इति शेषः । ते च वर्गाः स्वतंत्रानेत्याह । वर्गसंश्रयायेपाते । पूर्वोक्तस्वर्गादिवर्गसंबन्धिन एवेत्य

विशेष्यनिघ्नैः संकीर्णैर्नानार्थैरव्ययैरपि ॥ लिंगादिसंग्रहैर्वर्गाः सामान्येवर्गसंश्रयाः ॥ १ ॥
स्त्रीदाराद्यैर्यद्विशेष्यं चाहरैः प्रस्तुतं पदैः ॥ गुणद्रव्यक्रियाशब्दास्तथास्युस्तस्य भेदकाः ॥ २ ॥

र्थः ॥ १ ॥ इह शान्तेरूपादिभेदेनैव प्रायशो लिगनिर्णयः तद्वदेवात्रापि वर्गस्यादिति भ्रमनिरासार्थं व्यापकं लक्षणमाह । स्त्रीदाराद्यैरिति । यादृशैः स्त्रीलिङ्गत्वादि युक्तेः स्त्रीदाराद्यैः पदैर्यद्विशेष्यं स्त्रीदारादिरूपं यथा प्रस्तुतं प्रकृतं तस्य विशेष्यस्य भेदका व्यावर्तका गुणद्रव्यक्रियाविशिष्टाः शब्दास्तथास्यु । विशेष्ययादृशो लिगवचनेनादृशलिगवचना एव भवेयुरित्यर्थः । तत्र गुणः सुकृतादिस्तद्विशिष्टो यथा । सुकृतिनी स्त्री । सुकृतिनो दाराः । सुकृति कुलं । इदं दं इति द्विशिष्टो यथा । दं हिनी स्त्री । दं हिनी दाराः । दं हि कुलं । क्रियावचनादिव्यापारस्तद्विशिष्टो यथा । पाचिका स्त्री । पाचका दाराः । पाचकं कुलं ॥ २ ॥

सुरुती । पुण्यवान् । धन्यः । त्रयं भाग्यसंपन्नस्य । “धन्यायात्र्यामलक्योः स्याद्धन्यपुण्यवति त्रिविधे विश्वमेदिन्यो । सुकृतमस्यास्ति सुकृती ।”
महेन्द्रः । महाशयः । द्वे उदारचित्तं यस्य तस्य दयालोः । “आशयः स्यादभिप्राये मानसाधारयो रपीति मेदिनी ।” हृदयालुः । सहृदय इति
पाठः । अत्र प्रशस्तपरत्वं हृदयशब्दस्य । हृदयवान् । हृदयस्य चित्तं प्रशस्तं तस्य । महोदयमः । द्वे दुर्गोपे पिकृत्येऽध्यव
सितक्रियस्य । “महानुद्यमोऽस्य महोदयमः ।” ॥ ३ ॥ प्रवीणः । निपुणः । अभिज्ञः । शिक्षितः । वीक्षादित्वाठानि

॥ दद्यात्सहस्रं दद्यात्सहस्रं ॥ ३ ॥

मकुतपुण्यवान्वन्या॥ महच्छसुनहारामः॥ हरेनाहुहृतं॥
वैष्वात्मिकःकृतमखःकृतीकशलइत्यपि॥ ४॥

प्रवाणानपुणाभिज्ञावज्ञानव्यापराक्षणाः॥ पश्चात्तद्विषयइत्यपि ॥ ५ ॥

[illegible]

वदान्यः । “वदन्यइत्यपि” स्थूललक्ष्यः । “स्थूललक्षइत्यपि ।” दानशौडः । बहुप्रदः । चत्वारिदानशूरस्य । “मांयाचस्वेतिवदतिवदान्यः । स्थूले
महद्विलक्ष्येतेस्थूललक्ष्यः ।” जैवातृकः । आयुष्मान् । द्वे “जैवातृकः पुमान्सोमेकपकायुष्मतोस्त्रिष्विति विश्वमेदिन्यौ । अतिशयितमायुरस्यायु
ष्मान् ।” अंतर्वाणिः । शास्त्रविद् । द्वे शास्त्रज्ञस्य । “अंतर्वाणयति । वणशब्दे ।” ६ ॥ परीक्षकः । कारणैरर्थनिश्चायकस्य ।

स्युर्वेदन्यस्थूललक्ष्यदानशौडावहुप्रदे ॥ जैवातृकः स्यादायुष्मानंतर्वाणिस्तुशास्त्रविद् ॥ ६ ॥
परीक्षकः कारणैकोवरदस्तुसमर्द्धकः ॥ हर्षमाणो विकुर्वाणः प्रमनात् हृष्टमानसः ॥ ७ ॥
दुर्मनाविमना अंतर्मनः स्यादुत्क उन्मनाः ॥ दक्षिणे सरलोदारौ सुकलोदाहभोक्तरि ॥ ८ ॥

“करणैश्चरतिकारणिकः ।” वरदः । समर्द्धकः । द्वे वराणां दातरि । हर्षमाणः । विकुर्वाणः । प्रमनाः । हृष्टमानसः । चत्वारिहृष्टचेतसः । “प्रकृष्टं म
नोयस्य प्रमनाः ।” ७ ॥ दुर्मनाः । विमनाः । अंतर्मनाः । त्रीणि सांतानि व्याकुलचेतसः । “दुःस्थितं मनोऽस्य दुर्मनाः ।” उत्कः । उन्मनाः । द्वे उ
त्कंठितस्य । “उद्धतं मनोऽस्य उन्मनाः ।” दक्षिणः । सरलः । उदारः । त्रयं सरलस्य । दक्षतिवर्द्धते कज्वाशयत्वाद्दक्षिणः । यो दाता चासौ भोक्ता च तत्र
सुकलइत्येकं ॥ ८ ॥

तत्परः । प्रसितः । आसक्तः । त्रीणि “ तत्परं उक्तं मयस्य तत्परः । ” इत्यर्थो युक्तः । उत्सुकः । द्वे अभिमतार्थे सोऽद्योगस्य । प्रसितासक्ताविष्टाउद्युक्तइति पाठे आविष्टांतं चतुष्कमासक्ते । “ पंचापितत्परपर्याया इत्येके ” प्रतीतः । प्रथितः । ख्यातः । वित्तः । विज्ञातः । विश्रुतः । वदूख्यातस्य । “ प्रथने स्मप्रथितः । प्रथप्रख्याने ” ॥ ९ ॥ कृतलक्षणः । आहतलक्षणः । “ आहितलक्षण इत्यपि ” । द्वे शौर्यादिभिः ख्याते । “ लक्षणं नाम्नि चिद्वेचेति विश्वः । आहतमभ्यस्तलक्षणमस्य । आहतं गुणिते पि स्यादिति विश्वः । ” यल्लक्ष्यं । ककुत्स्थ इत्याह तल्लक्षणो भूदिति । इभ्यः । आढ्यः । धनी । त्रीणि “ इ

तत्परे प्रसितासक्ताविष्टार्थो युक्त उत्सुकः ॥ प्रतीते प्रथित ख्यात वित्त विज्ञान विश्रुताः ॥ ९ ॥

गुणैः प्रतीते सुकृतलक्षणाहतलक्षणौ ॥ इभ्य आढ्यो धनी स्वामी त्वीश्वरः पतिरीशिता ॥ १० ॥

अधिभूनायिको नेता प्रभुः परिवृढोऽधिपः ॥ अधिकर्द्धिः संवृद्धः स्यात्कुटुंबव्यापृतस्तुयः ॥ ११ ॥

भ्योधनवतीभ्यानुकरणं सल्लकीतराविति हेमचंद्रः । बह्वंधनमस्य धनी । ” स्वामी । ईश्वरः । पतिः । ईशिता ॥ १० ॥ अधिभूः । नायकः । नेता । प्रभुः । परिवृढः । अधिपः । दशप्रभोः । ईशितारो । अधिभुवो । नेतारो । अधिकर्द्धिः । संवृद्धः । द्वे सुसंपन्नस्य । “ अधिकान्नाद्विर्यस्य अधिकर्द्धिः । ” कुटुंबव्यापृतः ॥ ११ ॥

अभ्यागारिकः । उपाधिः । त्रीणिकुटुंबोपणादिव्यापारयुक्तस्य । “अभ्याहारेनियुक्तः अभ्यागारिकः ।” उपाधिर्नित्यं पुंसि । अंगान्यवयवाः रूपं लावण्यं वरैरंगरूपैरुपेतोयः ससिंहहननदत्त्येकं ॥ १२ ॥ यः सत्त्वसंपदाव्यसेनप्यक्षुब्धं मनः सत्त्वं तत्संपत्त्या संपन्नः सन्कार्यं करोति स निर्वायदत्त्येकं । “निर्वायदत्त्यपि । संपन्नदत्त्यत्र संयुक्तदत्तिपाठः ।” अवाक् । मूकः । द्वे “मूयेतवध्यते वागस्य” मनोजवसः । “मनोजव इत्यपि । मनोजवपितृसधर्माणद

स्यादभ्यागारिकस्तस्मिन्नुपाधिश्च पुमानयं ॥ वरंगरूपोपेतोयः सिंहसंहननोद्दिसः ॥ १२ ॥ निर्वायः कार्यकर्तायः संपन्नः सत्त्वसंपदा ॥ अवाचिमूकोऽथ मनोजवसः पितृसन्निभः ॥ १३ ॥ सत्त्वत्वालं कृतांकन्यां यो ददाति सकृद्वैकुण्ठः ॥ लक्ष्मीवौलुक्ष्मणः श्रीलः श्रीमान्निस्त्रयस्तु वत्सलः ॥ १४ ॥ स्याद्दयालुः कारुणिकः कृपालुः सूरतः समाः ॥ स्वनन्नापा वतः स्वैरी स्वच्छंदो निरवग्रहः ॥ १५ ॥

तिनाममाला । “पितृसन्निभः । द्वे पितृतुल्यस्य ॥ १३ ॥ परिणेत्रे आदरपूर्वकमलं कृतांकन्यां यो ददाति सकृद्वैकुण्ठः । “कुक्कुद इत्येकं । “कुक्कुद इत्यपि” लक्ष्मीवान् । लक्ष्मणः । श्रीलः । “श्रील इत्यपि ।” श्रीमान् । चत्वारि लक्ष्मीवतः । त्रिगधः वत्सलः । द्वे स्नेहयुक्तस्य ॥ १४ ॥ दयालुः । कारुणिकः । कृपालुः । सूरतः । “सूरत इत्यपि” । चत्वारि दयाशीलस्य । स्वतंत्रः । अपावृतः । स्वैरी । “स्वैर इत्यपि” स्वच्छंदः । निरवग्रहः । पंचस्वच्छंदस्य । “स्वः आत्मा तंत्र प्रधानं यस्य स्वतंत्रः ।” ॥ १५ ॥

परंतत्रः । परावीनः । परवान् । नाथवान् । चत्वारिपराधीनस्य । “परः स्वाम्यस्यास्ति परवान् ।” परवंतौ । अधीनः । निघ्नः । आयत्तः । अस्वच्छंदः ।
 गृहकः । पंचकमधीनमात्रे । “नस्वच्छंदोऽस्यास्वच्छंदः ।” नवानामेकार्थत्वमित्येके ॥ १६ ॥ खलपूः । बहुकरः । द्वे संमार्जनादिकारिणः । स्व
 लंबत्वंपुनातिमार्जार्यतिखलपूः । खलप्वौ । दीर्घसूत्रः । चिरक्रियः । द्वेयः स्वल्पकालसाध्यं चिरणकरोति तस्यालसविशेषस्य । चिरेण क्रियाऽस्य

परंतत्रः परावीनः परवान् नाथवानपि ॥ अधीनो निघ्न आयत्तः स्वच्छंदो गृह्यकोप्यसौ ॥ १६ ॥
 खलपूः स्याद्बहुकरो दीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ॥ जाल्मो समीक्ष्यकारी स्यात्कुंठो मंदः क्रियासुयः ॥ १७ ॥
 कर्मक्षमो लंकर्मिणः क्रियावान् कर्मसूद्यतः ॥ सकर्मः कर्मशीलो यः कर्मभूरस्तु कर्मठः ॥ १८ ॥

चिरक्रियः । जाल्मः । अंसमीक्ष्यकारी । द्वे योगणदोषानविमृश्यकरोति तस्य । यः क्रियासु मंदोऽलसो मूढो वा संकुठइत्येकं ॥ १७ ॥ कर्मक्षमः । अलंक
 र्मीणः । द्वे कर्मणि शक्तस्य “कर्मणे क्रियायै अलंसमर्थः अलंकर्मिणः ।” कर्मसुयं युक्तः स क्रियावान् । एकं । कर्मः । कर्मशीलः । द्वे नित्यं कर्मण्येव
 दत्तस्य । त्रियानुकर्मी । कर्मशूरः । कर्मठः । द्वे प्रयत्नेन य आरब्धं कर्म परिसमापयति तस्य “कर्मणि घटने कर्मठः ।” ॥ १८ ॥

लुब्धः । अभिलाषुकः । तृणक । त्रीणि अभिलाषशीलस्य । “लुब्धस्तिस्मलुब्धः ।” पंचापिलुब्धस्येतिकेचित् । तृणजै । लोलुपः । लोलुभः । द्वे अतितृणशीलस्य । “गर्हितंलुपतिलोलुपः ।” ॥ २२ ॥ सोन्मादः । “उन्मदइतिस्मन्मादइतिचापाठः । मुअतिशयितउन्मादोऽस्य ।” उन्मदिष्णुः । द्वे उन्मादशीलस्य । अविनीतः । समुद्धतः । द्वे दुर्विनीतस्य । “नव्यनायिअविनीतः ।” मत्तः । शौडः । उत्कटः । क्षीवः । “क्षीवन्निनिनातोप्यस्ति”

लुब्धोभिलापुकस्तृणकसमौलोलुपलोलुभौ ॥ २२ ॥ सोन्मादस्तन्मदिष्णुः स्यादविनीतः समुद्धतः ॥
मत्तेशौडोत्कटक्षीवाः कामुकैकमिताः नुकः ॥ २३ ॥ कम्पः कामयिताः भीकः कमनः कामनोऽभि
कः ॥ विधेयो विनयग्राही वचने स्थित आश्रवः ॥ २४ ॥

चत्वारिमत्तस्य । “उत्कटस्तीव्रमत्तयोरितिहैमः ।” कामुकः । कामिता । कामयिता । अभीकः । कमनः । कामनः । अभि
कः । नव कामुकस्य । अनुकामयते अनुकः । अभीकोदीर्घमध्योऽहस्वमध्यश्च । विधेयः । विनयग्राही । वचने स्थितः । आश्रवः । चत्वारिवचनेषां द्वि
णि । “प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा विधानुशक्यः विधेयः । वचने निष्ठस्तिस्मवचने स्थितः । तत्पुरुषे कर्तृत्वलुक् ।” ॥ २४ ॥

वश्यः प्रणेयः । द्वे वरांगतस्य । "प्रकर्षणेनेनुशक्यः प्रणेयः ।" अत्र विधेयादिपङ्क्तिवशांगतस्य वा । निभृतः । विनीतः । प्रश्रितः । त्रयं विनीतस्य । "नित
रां अभारिनिभृतः । भृञ्भरणे । "भृष्टः । घृणाकृ । "घृणुरित्यपि "विघातः । त्रीणि अविनीतस्य । "विरुद्धं यातं चेष्टितं यस्य विघातः । "घृणुजौ । प्र
गल्भः । नतिभ्रान्तिः । द्वे सप्रतिभस्य । प्रत्युत्पन्नमतित्वं प्रतिभा । "प्रज्ञानवनवोन्मेषशालिनीप्रतिभामनेति रुद्रः ॥ २५॥ अधृष्टः । शालीनः । द्वे सल
जस्य । विलशः । निस्मयान्वितः । द्वे "पराकीयधर्मशीलादौ प्राप्ताश्चर्यस्य । "अधीरः । कातरः । द्वे भयक्षुत्पिपासादिव्याकुलस्य । "ईपत्तरतिकान्त

वश्यः प्रणेयो निभृतविनीतप्रश्रिताः समाः ॥ घृष्टे घृण्यां विघातश्च प्रगल्भः प्रतिभान्वितः ॥ २५ ॥
स्यादघृष्टतुशालीनो विलसां विस्मयान्विते ॥ अर्धीरकातरस्रस्ते भीरुभीरुकभीलुकाः ॥ २६ ॥ आ
शंभुराशंसितरिगृहचालुर्गृहीतरि ॥ अट्टालुः श्रद्धया युक्तं पतयालुस्तु प्रातुके ॥ २७ ॥

रः । ईपत्तये च निकोः कदिराः । "चलः । "चलुरित्यपि "भीरुः । "भीतइत्यपि "भीरुकः । भीलुकः । चत्वारि भयशीलस्य ॥ २६ ॥ आशंसुः । आ
शंसिता । द्वे बालारशीलस्य । गृहयालुः । गृहीता । "गृहीतेत्यपि "द्वे ग्रहणशीलस्य । अट्टालुः आस्तिक्यबुद्धिस्तया युक्ते श्रद्धालुरित्येकं । पतयालुः । पा
तुकः । द्वे पतनशीलस्य । "पतयति तच्छीलः पतयालुः " ॥ २७ ॥

लज्जाशीलः । अपत्रपिणुः । द्वे लोकलज्जायुक्तस्य । “लज्जाशीलमस्यलज्जाशीलः । ” वंदारुः । अभिवादकः । द्वे वंदनशीलस्य । “वंदतेतच्छीलः वंदारुः । ” शरारुः । घातुकः । हिंस्रः । त्रीणिहिंसाशीले । “शृणान्तितच्छीलः शरारुः । ” वर्धिणुः । वर्द्धनः । द्वे वर्धनशीलस्य । “वर्द्धतेतच्छीलः । ” वद्धिणुः ॥ २८ ॥ उत्पतिणुः । उत्पतिता । द्वे उत्पन्नशीलस्य । “उत्पतितितच्छीलः उत्पतिणुः । ” अत्रयेतृन्निणुञ्चल्लुक्कुम्भरजित्यादयः प्रत्ययास्तेतच्छीलतद्धर्मतत्साधुकारिषुबोद्धव्याः । ताच्छील्येप्रयोगः प्रायेण । अलंकरिणुः । मंडनः । द्वे अलंकरणशीले । भूणुः । भविण्युः । भविता । त्रीणिभ

लज्जाशीलेऽपत्रपिणुर्वंदारुभिवादके ॥ शरारुर्घातुकोहिंस्रः स्याद्द्विणुस्तुवर्द्धनः ॥ २८ ॥
उत्पतिणुस्तत्पतितालंकरिणुस्तुमंडनः ॥ भूणुर्भविण्युर्भवितावर्तिणुर्वर्तनः समौ ॥ २९ ॥
निराकरिणुः क्षिप्तुः स्यात्सांद्रस्निग्धस्तुमैदुरः ॥ ज्ञातातुविदुरोविदुर्विकस्वरः ॥ ३० ॥

वनशीले । वर्तिणुः । वर्तनः । द्वे वर्तनशीले ॥ २९ ॥ निराकरिणुः । क्षिप्तुः । “क्षिणुरितिकेचित् । ” द्वेनिराकर्तरि । सांद्रोघनः सचासौस्निग्धश्चसांद्रस्निग्धः मैदुरः स्यात् । एकं । यल्लक्ष्यं । मैदुरैर्मैदुरमंबरमिति । ज्ञाता । विदुरः । विदुः । त्रयंज्ञातरि । “वेदनशीलः विदुरः । ” विकासी । “तालव्यांतोप” विकस्वरः । “विकस्वरदत्यपि । ” द्वेविकासशीले ॥ ३० ॥

निमुत्तरः । निमुत्तरः । प्रसारी । विमारी । चत्वारिंशत्प्रसरणशीले । सहिष्णुरित्यादिप्रदृशमाशीले ॥ ३१ ॥ क्रीधनः । अमर्षणः । क्रीणी । क्रीणिकोप
शीलस्य । “अपश्यं कृष्यतिक्रीणी ।” चंडः । अत्यंतकोपनः । द्वेअतिक्रीयशीले । जागरिता । द्वेजागरणशीले । घूर्णितः । प्रचलायि
तः । द्वेनिद्राघूर्णितस्य । घूर्णभ्रमण । “प्रचलाया जाताः स्येति प्रचलायितः ।” ॥ ३२ ॥ स्वमज् । शयालुः । निद्रालुः । क्रीणिनिद्राशीलस्य । “श
यालुः स्याद नगरे निद्राशीलं च कुंजं दति विश्वमेदिन्यौ ।” स्वमज् । निद्राणः । निद्रितदत्यपि शयितः । द्वेसुप्तस्य । पराङ्मुखः । पराचीनः । द्वेवि

विस्त्वरो विस्तुमरः प्रसारी च विसारिणि ॥ सहिष्णुः सहनः क्षंतानि तिस्रः क्षमिताक्षमी ॥ ३१ ॥

क्रीधनोऽमर्षणः क्रीणी चंदस्त्वत्यंतकोपनः ॥ जागरुको जागरिता घूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

स्वमज् कृशयालुर्निद्रालुर्निद्रांशयितोऽसौ ॥ पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाहुः प्यधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानं च निदेवद्यद् विष्वद्यद् विष्वगंचति ॥ यः सहंचनिसध्यद् सप्ततिर्यद् यस्तिर्यच्चति ॥ ३४ ॥

मुराग । “पराचल्यनभिमुखी भवति मुखमस्य पराङ्मुखः” अवाहुः । आधोमुखः । “अवांचित्यधोमुखी भवति अवाहुः” अवांचौ ॥ ३३ ॥ योदेवानं
चतिगच्छति पूनर्यति शस्येदयन्यद् । एकं । चांति । “भियादेवद्रीची” यो विष्वक् स मता इति गच्छति स विष्वन्यद् “विष्वन्यद् इति तालव्यमध्योपि ।”
भिया विष्वद्रीची । चांति एकं । यः सहंचनितुल्यं गच्छति स सध्यद् । एकं । सध्वंचौ । “भियांसव्रीची । यस्तिरो वक्रमंचनिसतिर्यद् । एकं ॥ ३४ ॥

वदः । वदाश्च । वक्ता । वीणिवक्तरि । वागीशः । वाक्पतिः । द्वे अनन्नशोद्यामवादिनि । वाचोयुक्तिपटुः । “पटुरिति पृथगपि । वाग्मीपटोसुराचा
 धेद्विनिविभवेदिन्यौ । वाग्मी । द्वे नेयायिकस्य । वाचोयुक्तीति वाग्दिगिति पठ्या अलुक् । “प्रशस्तावागस्य वाग्मी ।” वावदूकः । अतिवक्ता । द्वे
 बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः । वाचालः । वाचाटः । बहुगर्शवाक् । चत्वारि यो बहु अवाच्यं वक्तितस्य । “जल्पाकी । पित्वा त्वियांङीष् ” दुमु

वदोवदोवदोवक्तावागीशोवाक्पतिः समौ ॥ वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मीवावदूकोऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥
 स्याज्जल्पाकस्तुवाचालोवाचाटोबहुगर्शवाक् ॥ दुर्मुखे मुखराबद्धमुखौ शक्नुः प्रियंवदे ॥ ३६ ॥
 लोहलः स्यादस्फुटवागर्थवादीतुकद्वदः ॥ समौ कुवादकचरो स्यादसौ म्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

म्यः । मुखरः । अथ दुर्मुखः । त्रयमनर्गलमुखस्य । “निर्दितं मुखमस्य मुखरः । नवद्वं नियमितं मुखमस्य अबद्धमुखः ।” शक्नुः । प्रियंवदः । द्वे मि
 पयादिनि । शक्नोति नक्तुमिति शक्तद्वेति स्वाभा । शक्नुद्वेति सर्वधरः ॥ ३६ ॥ लोहलः । अस्फुटवाक् । द्वे अस्फुटवादिनि । “नस्फुटावागस्यास्फुट
 नारु ।” गर्शवादी । कद्वदः । द्वे कुत्सितभाषिणि “गर्शवदनिगर्शवादी ।” कुवादः । कुचरः । द्वे दोषकथनशीले । “कुत्सितंचरनिकुचरः ।” असौ
 म्यस्वरः । अस्वरः । द्वे काकादिस्वरवदपसरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥

निमृतरः । निमृतरः । विसारी । चत्वारिप्रसरणशीले । सहिष्णुरित्यादिपद्वक्ष्यमाशीले ॥ ३१ ॥ क्रोधनः । अमर्षणः । कोपी । त्रीणि कोप
शीलस्य । "अयं पुण्यतिकोपी । "चंद्रः । अत्यंतकोपनः । द्वेअतिकोपशीले । जागरिता । द्वेजागरणशीले । वर्णितः । प्रचलायि
तः । द्वेनिद्रावृत्तिमय । पूर्णभ्रमणे । 'प्रचलाया जाताः स्येति प्रचलायितः । " ॥ ३२ ॥ स्वमक् । शयालुः । निद्रालुः । त्रीणि निद्राशीलस्य । "श
यालुः स्यात्तज्जगोरनिद्राशीले च कुंजादनिविश्वमेदिन्यौ ।" स्वमजौ । निद्राणः । निद्रितइत्यपि "शयितः । द्वेमुमस्य । पराङ्मुखः । पराचीनः । द्वेवि

विस्तृत्यरोविस्तृमरः प्रसारी च विसारिणि ॥ सहिष्णुः सहनः क्षंतानिति दुःक्षमिताक्षमी ॥ ३१ ॥

क्रोधनोऽमर्षणः कोपी चंद्रस्त्वत्यंतकोपनः ॥ जागरुर्कोजागरिता पूर्णितः प्रचलायितः ॥ ३२ ॥

स्वमक्शयालुर्निद्रालुर्निद्राणं शयितो समौ ॥ पराङ्मुखः पराचीनः स्यादवाडः प्यधोमुखः ॥ ३३ ॥

देवानं च निदं वयङ् विष्वयङ् विष्वगंचति ॥ यः सहांच निसध्वङ् ससतिर्यङ् यस्तिर्यङ् यस्तिर्यङ् चति ॥ ३४ ॥

मुखस्य । 'परां न त्यनभिमुखी भवति मुखस्य पराङ्मुखः । "अवाड् । अधोमुखः । द्वे "अवांचत्यधोमुखी भवति अवाड् ।" अवांचौ ॥ ३३ ॥ यो देवानं
चति गच्छति पुं स यतिनामं देवच्यङ् । एकं । चांति । 'स्त्रियो देवद्वीची "यो विष्वक् स मंतादचति गच्छति स विष्वच्यङ्" विश्वच्यङ् इति तालव्यमध्योपि ।"
स्त्रियो दिव्यद्वीची । भांति एकं । यः सहांचति नुत्यंगच्छति स सध्वङ् । एकं । सध्वंचो । "स्त्रियां सध्वीची । यस्तिरो वक्रमंचति सतिर्यङ् । एकं ॥ ३४ ॥

वटः । वशावत् । वक्ता । श्रीणिवक्तरि । वागीशः । वाक्पतिः । द्वे अनवयोद्धामवादिनि । वाचोयुक्तिपटुः । “पटुरितिपृथगपि । वाग्मीपटोसुराचा
येदतिविश्वमेदिन्यौ । वाग्मी । द्वे नेयायिकस्य । वाचोयुक्तीतिवाग्दिगितिपठ्याअलुक् । “प्रशस्तात्रागस्यवाग्मी ।” वावदूकः । अतिवक्ता । द्वे
बहुभाषिणि ॥ ३५ ॥ जल्पाकः । वाचालः । वाचाटः । बहुगर्हवाक् । चत्वारि योबहुअवाक्यंवक्तितस्य । “जल्पाक्री । पित्वात्त्रियांडीष् ” इमुं

वदोवटावदोवक्तावागीशोवाक्पतिःसमौ ॥ वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मीवावदूकोऽतिवक्तरि ॥ ३५ ॥
स्याजल्पाकस्तुवाचाटोवाचाटोबहुगर्हवाक् ॥ दुर्मुखेमुखराबद्धमुखौशक्कःप्रियंवदे ॥ ३६ ॥
लोहलःस्यादस्फुटवागगर्हवादीतुकद्वदः ॥ समौकुवादकुचरोस्यादसौम्यस्वरोऽस्वरः ॥ ३७ ॥

स्वः । मुखरः । अवटुमुखः । त्रयमनर्गलमुखस्य । “निदितंमुखमस्यमुखः ।” शक्कः । प्रियंवदः । द्वे प्रि
यवादिनि । शक्कोतिउकुमितिशक्तइतिस्वामी । शक्कइतिसर्वधरः ॥ ३६ ॥ लोहलः । अस्फुटवाक् । द्वे अस्फुटावागस्यास्फुट
वाक् ।” गर्हवादी । कद्वदः । द्वे कुत्सितभाषिणि “गर्हवदतिगर्हवादी ।” कुवादः । कुचरः । द्वे दोषकथनशीले । “कुत्सितंचरतिकुचरः ।” असौ
म्यस्वरः । अस्वरः । द्वे काकादिस्वरवपस्वरयुक्तस्य ॥ ३७ ॥

रवणः । शब्दनः । द्वे शब्दशीलस्य । नांदीवादी । नांदीकरः । द्वे स्तुतिविशेषवादिनः । “नांदीवदतितच्छीलः नांदीवादी” आशीर्वचनसंयुक्तास्तुति
 र्धस्मात्पयतीति । देवद्विजनृपादीनां तस्मान्नांदीतिकीर्त्यतइति भरतः । जडः । अज्ञः । द्वे अत्यंतमूढस्य । यदुक्तं । इष्टं वा निष्टं वा सुखदुःखेवानचेहयोमो
 हात् । विदति परवशगः स भवेदिह जडसंज्ञकः पुरुष इति । यो वक्तुं श्रोतुं च शिक्षितो न भवति स एडमूकः । अनेडमूक इति पाठे नास्येडो मूकोऽस्मादिति वि
 म्वहः । एडो बधिरः । त्रिलिंगोऽनेडमूकः स्याच्छेष्टे वा कृश्रुतिवर्जित इति भरतः ॥ ३८ ॥ तूष्णीं शीलः । द्वे तूष्णीं भावयुक्तस्य । “तूष्णीं शीलं

रवणः शब्दनो नांदीवादी नांदीकरः समौ ॥ जडोऽज्ञ एडमूकस्तु वक्तुं श्रोतुं न शिक्षिते ॥ ३८ ॥ तूष्णीं शीलस्तु तूष्णीं केन नो
 वासादिगंवरे ॥ निष्कांसितो वरुष्टः स्यादपव्यस्तस्तु धिक्कृतः ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वोऽभिभूतः स्याद्वापितः साधितः समौ ॥

यस्य तूष्णीं शीलः । नम्रः । अवासाः । दिगंबरः । त्रीणि नम्रस्य अवाससौ । निष्कांसित इत्यपि । अवकटः । द्वे निर्गमितस्य ।
 अपव्यस्तः । धिक्कृतः । द्वे निर्भस्मितस्य ॥ ३९ ॥ आत्तगर्वः । “आत्तगर्वः ।” गंधोगंधक आमोदिलेशे संबंधगर्वयोरिति विश्वः गंधोगर्वौ लवोपि चे
 ति त्रिकांशेषः । अभिभूतः । द्वे भग्नदर्पस्य । “चत्वारोऽपि पर्याया इत्येके ।” दायितः । “दायित इत्यपि । तत्र दयदाने दिति धातुः ।” साधितः । द्वे
 “धनादिकं प्रदायितस्य । प्रदायितस्य धनो देवा ।” धनादिकं प्रदायतीति दायित इति राजमुकुटः ॥

प्रत्यादिष्टादिचतुष्कं निराकृतस्य ॥ ४० ॥ निरुक्तः । विप्रकृतः । द्वे विवर्णीकृतस्य । विप्रलब्धः । वंचितः । द्वे “वंचनप्राप्तस्य ।” मनोहतः । प्रतिहतः । प्रतिबद्धः । हतः । चत्वारि मनसि हतस्य । “कृतमनो भंगस्येत्यर्थः” ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः । प्रतिक्षिप्तः । द्वे “कृताक्षेपस्य ।” कस्य चिच्छौर्यादिकं प्रतिसर्धमाप्तस्य । दुर्वचनमधिक्षेपदतिराजमुकटः । बद्धः । कीलितः । संयतः । चीणिरज्ज्वादिना निबद्धस्य । आपन्नः । आपत्प्राप्तः । द्वे आपदंगतस्य । “आ

प्रत्यादिष्टो निरस्तः स्यात्प्रत्याख्यातो निराकृतः ॥ ४० ॥ निरुक्तः स्याद्विप्रकृतो विप्रलब्धस्तु वंचितः ॥ मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च ॥ ४१ ॥ अधिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तो बद्धे कीलितसंयतो ॥ आपन्न आपत्प्राप्तः स्यात्कांदिशीको भयद्रुतः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः क्षारितोऽभिशस्ते संकमुकोऽस्थिरः ॥ व्यसनार्तो परक्तौ द्वौ विहस्तव्याकुलौ समौ ॥ ४३ ॥

पयेतस्मात् आपन्नः । “कादिशीकः । भयद्रुतः । द्वे भयात्पलायितस्य । कांदिशंगच्छमीति चितयन्पलायितः कांदिशीकः ॥ ४२ ॥ आक्षारितः क्षारितः । अभिभस्तः । त्रयं लोकापवादेन दूषितस्य । “आक्षारो भैथुनं प्रत्याक्रोशो जातोऽस्य आक्षारितः ।” संकमुकः । अस्थिरः । द्वे चलप्रकृतेः । “संकसतीति संकसु कः । कसगती ।” व्यसनार्तः । उपरक्तः । द्वे व्यसनपीडितस्य । विहस्तः । व्याकुलः । द्वे शोकादिभिरितिकर्तव्यतामूढस्य । “विभिमोहस्तो यस्य विहस्तः ।” ॥ ४३ ॥

विक्रयः । विवहलः । द्वे शोकादिनागात्रभंगप्राप्तस्य । “विवहलतीति विवहलः । बहलचलने ।” विवशः । अरिष्टदुष्टधीः । द्वे आसन्नमरणदूषितबुद्धेः । “अरिष्टेन दुष्टार्थीर्यस्य ।” कश्यः । कशार्हः । द्वे कशाघातमर्हतः । कशावेत्रं । सन्नद्धेवमिति जिघांसौ अततायीत्येकं । “आततं यथा तथाऽयितुं शीलमस्य अयगतौ ।” ॥ ४४ ॥ द्वेष्यः । अक्षिगतः । द्वे द्वेषार्हस्य । “द्वेष्टमर्हद्वेष्यः ।” वध्यः । शीर्षच्छेद्यः । द्वे वधार्हस्य । “वधमर्हति वध्यः ।” यो विवेपण्यः हतव्यः स विव्यदत्येकं । यो मुसलेन वध्यः समुसल्यः । एकं ॥ ४५ ॥ शिथ्विदानः । अकृष्णकर्म । द्वे पुण्यकर्मणः । “शिथ्विदानः कृष्णकर्ममिति

विक्रवो विवहलः स्यात्तु विवशोऽरिष्टदुष्टधीः ॥ कश्यः कशार्हसन्नद्धत्वात्तार्थावबोधने ॥ ४४ ॥
द्वेष्यवक्षिगतो वध्यः शीर्षच्छेद्य इमौ समौ ॥ विष्यो विवेपण्यो वध्यो मुसल्यो मुसलेन च ॥ ४५ ॥
शिथ्विदानौ कृष्णकर्मचपलश्चिकुरः समौ ॥ दोषकदृक् पुरोभागी निरुक्तस्त्वनृजुः शठः ॥ ४६ ॥

द्वे द्वेषापकर्मणः । अत्र श्वित्वावर्णे इति यातोः श्वितेर्देश्वेत्यानेन्द्रदत्तं सनोलुक्च । श्वेति तु मिच्छिति शिथ्विदानः । “चपलः । चिकुरः । द्वे यो विचारमन्तरणेन द्विनिवयादिकार्यमाचरति तस्मिन् । दोषकदृक् । पुरोभागी । द्वे दोषमात्रं पश्यतः । “दोष एकस्मिन् दृक् ज्ञानं यस्य दोषेकदृक् ।” निरुक्तः । अनृजुः । शठः । चयं यस्यातः करणवक्रतस्य “निरुक्तं निरुक्तः । कृतीच्छेदने ।” ॥ ४६ ॥

कर्णेजपः । सूचकः । द्वेकर्णेपरापवाद्बदतः । विस्मृतबोधकस्येतिकथित् । पिशुनः । दुर्जनः । खलः । त्रयं परस्परभेदनशीलस्य । पिशुनः सूचकस्या
 विपर्यायोवा । नृशंसः । पातुकः । क्रूरः । पापः । चत्वारिपरद्रोहशीले । “नृशंससतिनृशंसः ।” धूर्तः । वंचकः । द्वेषतारणशीलस्य । “धूर्वतिहिंसतिधू-
 र्तः” ॥ ४७ ॥ अज्ञः । मूढः । “मृगधइत्यपि” यथाज्ञातः । मूर्खः । वैधेयः । बालिशः । पणमूर्खस्य । “जातजनमकालविशेषमनतिक्रम्यवर्त्ततेतद-

कर्णेजपः सूचकः स्यात्पिशुनो दुर्जनः खलः ॥ नृशंसो पातुकः क्रूरः पापो धूर्तः सुवंचकः ॥ ४७ ॥
 अज्ञेर्मूढयया जानमूर्खवैधेयबालिशः ॥ कदर्यैरुपणक्षुद्रकिंपचानसितंपचाः ॥ ४८ ॥
 निःस्वस्तु दुर्विधो दीनो दरिद्रो दुर्गतोऽपि सः ॥ वनीचको याचनको मार्गो याचकारिणो ॥ ४९ ॥

स्यास्ति यथाज्ञातः । “कदर्यः । उपणः । क्षुद्रः । किंपचानः । मितंपचः । पंच बोधार्थमपुत्रदारादिकंपीडयन्लोभादर्थसंचयकरोति तस्य । “कुत्सितो
 ऽर्थः स्वाभीकदर्यः । किंपचः अनमितंपच इति च्छेदेवा । तत्र न मितंपचोऽमितंपचः तद्विन्नो न मितंपचः” ॥ ४८ ॥ निस्वः । दुर्विधः । दीनः । दरिद्रः । दु-
 र्गतः । पंचदरिद्रस्य । “स्यान्निष्क्रान्तो निःस्वः । “वनीचकः । मार्गणः । याचकः । अर्थी । पंच याचकस्य ॥ ४९ ॥

अहंकारवान् । अहंयुः । द्वे अहंकारिणः । शुभंयुः । शुभान्वितः । द्वे “शुभयुक्तस्य ।” अकस्मादुपपद्यंत इत्युपपादुकाः दिविभवाः दिव्याः दिव्याश्च
 तेऽपपादुकाश्च । नारकव्यावृत्त्यर्थं दिव्यपदं । मातापित्रादिदृढकारणनिरपेक्षाऽदृढसहकृतेभ्योगुणेभ्योजातायेदेवास्ते दिव्योपपादुका उच्यन्ते । एकं । नृ
 गवाद्याजरायुजाः स्युः । एकं । आद्यशब्दादश्वादयः । गर्भाशयोजरायुस्ततो जाताजरायुजाः । कमिदंशद्याः स्वेदजाः स्युः । एकं । आद्यशब्दान्मत्कुण

अहंकारवानहंयुः शुभंयुस्तु शुभान्वितः ॥ दिव्योपपादुको देवानृगवाद्याजरायुजाः ॥ ५० ॥ स्वेदजाः
 कमिदंशद्याः पक्षिसपादयोऽडजाः ॥ इति प्राणिवर्गः ॥ उद्भिदस्तुरुगुल्माद्या उद्भिदुद्भिज्जमुद्भि
 दं ॥ ५१ ॥ सुंदरं रुचिरं चारु सुपमं साधु शोभनं ॥ कांतं मनोरंमं रुच्यं मनोज्ञं मंजु मंजुलं ॥ ५२ ॥

मशकादयः ॥ ५० ॥ स्वेदेहेतुत्वादूष्मास्वेदः । ततो जाताः स्वेदजाः । पक्ष्यादयोऽडजाः । एकं । अडभ्योजाता अडजाः । आदिनामत्स्यादिग्रहः ।
 ॥ इति प्राणिवर्गः ॥ तरुगुल्माद्या उद्भिदः । ते हि जायमाना भुवमुद्भिदंतीत्युद्भिदः । आद्यशब्दात्तृणादिग्रहः । एकं । उद्भित् । उद्भिज्जं । उद्भिदं । त्रय
 मुद्भिदि ॥ ५१ ॥ सुंदरं । रुचिरं चारु । सुपमं । साधु । शोभनं । कांतं । मनोरंमं । ‘मनोहरमित्यपि ।’ रुच्यं । मनोज्ञं । मंजु । मंजुलं । द्वादशसुंद
 रस्य । रम्यं मनोरमं सौम्यं भद्रं करामणीयकमित्यपि ॥ ५२ ॥

यस्यदर्शनाद्भनसोऽस्तुमेतानास्ति यद्बहुशोऽष्टमप्यधिकामेवभ्रीतिजनयतीत्यावन् तदासेचनकं स्यात् । “असेचनकमित्यपि” अभीष्टं । अभीष्टि-
तं । हयं । दयितं । बहुभं । प्रियं । पडभीष्टस्य । “अभ्याप्तुमिष्यतेस्म अभीप्सितं ।” ५३ ॥ निकटः । प्रतिकटः । अर्वा । रेफः । रेपः । रेपः ।
स्यान्निधितेऽक्रुदति विश्वः ।” याप्यः । अवमः । अधमः । कुपूयः । “कपूयइत्यपि । पृषोदरादित्वादत्वं ।” कुत्सितः । अवयः । खेटः । गर्भः ।

तदासेचनकं तृतेनास्त्यंतोयस्यदर्शनान् ॥ अभीष्टेऽभीप्सितं तद्व्यं दयितं वल्लभं प्रियं ॥ ५३ ॥ निकटप्रतिकृष्टावरे
फं याप्यावमाधमाः ॥ कुपूयकुत्सितावद्यखेटगर्द्याणकाः समाः ॥ ५४ ॥ मलीमसंतुमलिनं कच्चरं मलदूषितं ॥ पू-
तं पवित्रं मेध्यं च बीधंतु विमलार्थकं ॥ ५५ ॥ निर्णिकं शोधितं च पृष्टनिःशोध्य मनवस्करं ॥ असारं फल्गुशून्यं तु व-
शिकं तुच्छं रित्तके ॥ ५६ ॥

अणकः । “आणकइत्यपि ।” त्रयोदशाधमेस्य । “खेटतित्रासयति खेटः ।” अर्वा नांतः ।
अर्वातो ॥ ५४ ॥ मलीमसं । मलिनं । कच्चरं । मलदूषितं । चत्वार्यनुज्वलस्य । “कुत्सितं चरतिकच्चरं ।” पूतं । पवित्रं । मेध्यं । बीधं । बीध-
मित्येकं विमलार्थकं स्वभावनिर्गलस्येत्यर्थः । “विमलात्मकमित्यपि पाठः ।” ५५ ॥ निर्णिकं शोधितं च पृष्टनिःशोध्य मनवस्करं । असारं । फल्गु । द्वे-
निर्वलस्य । शून्यं । शुन्यमित्यपि । शुनः संप्रसारणं वाचदीर्घत्वमित्ययत् । वशिकं । तुच्छं । रित्तकं । चत्वारि “रित्तस्य” ॥ ५६ ॥

प्रधानं । प्रमुखः । प्रवेकः । अनुत्तमः । उत्तमः । मुख्यः । वर्यः । वरेण्यः । प्रवर्हः । अनवरार्थ्यः ॥ ५७ ॥ परार्थ्यः । अयः । प्राग्रहरः । प्राग्र्यः । अग्र्यः । अयोयः । अपियः । सप्तदशप्रधानस्य । “मुखमिवमुख्यः । अवरस्मिन्नेर्भवः अवार्थ्यः अनवरार्थ्यः ।” तत्र प्रधानं नित्यं ह्येवे । पूर्वोत्तराव्यास्तुल्यार्थानि वताज्ञापितं । श्रेयान् । श्रेष्ठः । पुष्कलः । सत्तमः । अतिशोभनः । पंचात्यंतशोभनस्य । “अतिशयेन सत्तमः ॥” श्रेयसौ ॥ ५८ ॥

ह्येवे प्रधानं प्रमुखं प्रवेकानुत्तमोत्तमाः ॥ मुख्यवर्गवरेण्याश्च प्रवर्हो न वरार्थ्यवत् ॥ ५७ ॥ परार्थ्याग्रप्राग्रहरप्राग्र्या
ग्र्याग्नीयमग्रियं ॥ श्रेयान् श्रेष्ठः पुष्कलः स्यात्सत्तमश्चातिशोभने ॥ ५८ ॥ स्युत्तरपदे व्याघ्रपुंगवर्षभकुंजराः ॥ स
हशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थ्यगोचरः ॥ ५९ ॥ अप्राग्र्यं द्वयर्हो न द्वे अप्रधानोपसर्जने ॥ विशंकटं पृथुबृहद्विशालं पृ
थुलं महत् ॥ ६० ॥

व्याघ्रादय एते शब्दा उत्तरपदे श्रेष्ठार्थ्यगोचरो विषयोऽप्येव । “गोचरादित्यत्र वाचकाऽतिपाठः क्वचित् ।”
येदतिविशेष्यस्य पूर्वनिपाते व्याघ्रादेरुत्तरपदत्वं । ५९ ॥ अप्राग्र्यं । अप्रधानं । उपसर्जनं । उपमितिगणः । व्याघ्रादिराकृतिगणः । उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयो
नोपसर्जने द्वे । द्वयर्हो न द्वयं स्त्रीपुंसोताभ्यां हीने ह्येवेदत्यर्थः । विशंकटं । पृथु । बृहत् । विशालं । पृथुलं । महत् ॥ ६० ॥

बहु । उरु । विपुलं । नवविस्तीर्णम्य । पीनं । पीव । स्थूलं । पीवरं । चत्वारिस्थूलस्य । स्त्रीपुंसयोस्तुपीवा । स्तोक् । अल्पः । क्षुल्लकः । त्रयम
 ल्यम्य । मृदमं । श्लक्ष्णं । दभ्रं । कशं । तनु ॥ ६१ ॥ मात्रा । त्रुटिः । लक्षः । लेशः । अणुः । एकादशसूक्ष्मस्य । स्तोकाद्यपञ्चताएकाया
 दत्येके । तत्रमानात्रुटोन्वियो । “त्रुटोतिडोर्वतोपिकचित् ।” लवादिपुंसि । शेषविशेष्यनिघ्नं । अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोणीय इत्यपिदति
 कोभातरं । “एतन्मृदगतमेवार्धं । सर्वत्राऽस्पृष्टमूलग्रथएवदर्शनात् । रामाश्रम्यादिष्वपितथाग्रहणाच्च । अल्पिष्ठं । अल्पीयः । कनीयः । अणीयः ।

वडोरुविपुलंपीनपीनीतुस्थूलपीवरे ॥ स्तोकात्यक्षुल्लकाः सूक्ष्मं श्लक्ष्णं दभ्रं रुशंतनु ॥ ६१ ॥ स्त्रियां मात्रात्रुटोपु
 सिलवलेशकणाऽणवः ॥ अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोणीय इत्यपि ॥ ६२ ॥ प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्रं बहुलं बहु ॥
 पुरुद्वैः पुरुभूयिष्ठं स्फारं भूयश्च भूरिच ॥ ६३ ॥ परः शताद्यास्ते येषां परासंख्याशतादिकान् ॥

चत्वार्यल्पे ।” ॥ ६२ ॥ प्रभूतं । प्रचुरं । प्राज्यं । अदभ्रं । बहुलं । बहु । पुरुद्वैः । “पुरुहमित्यपि ।” पुरु । भूयिष्ठं । स्फारं । “स्फिरमित्यपि ।” भू
 रि । द्वादशग्रहलस्य । पुरुद्वौ । कौवेतुपुरुद्वौ ॥ ६३ ॥ येषां सत्येयानां संख्याशतासहस्राच्च परा ते क्रमेण परः शता परः सहस्राः स्युरित्यर्थः । एकैकं । राजदं
 तादित्वाच्छतसहस्रयोः परनिपातः पारस्करादित्वात्पुद् । विशेष्यनिघ्नत्वाद्वाव्यलिङ्गता । यल्लक्ष्यं । परः शतानां विदुषा समाजदति ।

अभ्याशः । “अभ्यासद्विदंल्यांतदतिमुकठः ।” सविधः । समर्यादः । सेवेशः । उपकंठः । अंतिकः । अभ्यर्णीः । अभ्ययः । अभितः । पंचदशसमीप
स्य । तत्राऽभितदत्यव्ययं । “समानेनीडंवासस्थानमस्यसनीडः । उपगतःकंठःसामीप्यमस्य उपकंठः” ॥६७॥ संसक्तं । अव्यवहितं । अपदांतरं ।
“अपदांतरमित्यपि” त्रीणिसंलग्नस्य । “नव्यवधीयतेस्मअव्यवहितं ।” नेदिष्टं । अंतिकतमं । द्वे अतिनिकटस्य । दूरं । विप्रकटकं । द्वे ॥६८॥

द्वीयः । दविष्टं । मुदूरं । त्रयमत्यंतदूरस्य । द्वीयांशो । दीर्घं । आघतं । द्वे "दीर्घस्य । "वर्तुलं । निसलं । वृत्तं । "त्रीणि वर्तुलस्य ।" यस्त्वभावाद्
 न्नमुपाधिवशादोपन्नतंचतद्वधुरमित्यर्थः । "बंधूरमित्यपि" एक ॥ ६९ ॥ उच्चः । प्राशुः । उन्नतः । उदयः । उच्छ्रितः । तुंगः । पटुः उन्नतस्य ।
 "उच्चैस्त्वमस्य उच्चः । उन्नतिस्म उन्नतः । "वामनः । न्यक् । नीचः । खर्वः । जहस्वः । पंचजहस्वस्य । न्यक्चातः । स्त्रियांतुनीची । अवाधं । अबनतं

द्वीयथ्यदविष्टं च मुदूरं दीर्घमायतं ॥ वर्तुलं निसलं वृत्तं बंधूरं तून्नताननं ॥ ६९ ॥ उच्चप्रांशून्नतोदयोच्छ्रितास्तुंगेतुवा
 मने ॥ न्यटुः नीचखर्वह्रस्वाः स्युरवाग्नेः वननाननं ॥ ७० ॥ अरालं वजिनं जिहसूं मिमत्कुंचितं नतं ॥ आविद्धं कुटिलं भु
 म्रंचैलितं वक्रमित्यपि ॥ ७१ ॥ ऋजावजिहसुप्रगुणौ व्यस्ते त्वप्रगुणाकुलो ॥ शाश्वतस्तुध्रुवो नित्यसदा तनसनातनाः ॥ ७२

आनतं । त्रयमथोमुखस्य । "अवनतमपमस्य अवाप ।" ॥ ७० ॥ अरालं । वजिनं । जिहसु । ऊर्मिमत् । कुंचितं । नतं । आविद्धं । कुटिलं । भुम्रं । वे
 दितं । वक्रं । एकादश वक्रस्य । "कुटिकोटिल्यं लातिकुटिलं ।" ॥ ७१ ॥ ऋजुः । अजिहसुः । प्रगुणः । त्रीण्यवक्रस्य । "भिन्नो जिह्वादिजिह्वः । "व्य
 स्तः । अप्रगुणः । आकुलः । त्रयमाकुलस्य । "भिन्नः प्रगुणाप्रगुणः ।" शाश्वतः । ध्रुवः । नित्यः । सदातनः । सनातनः । पंच नित्यस्य "शाश्वद्वचः शा
 श्वतः" ॥ ७२ ॥

स्थानुः । स्थितरः । स्थेयान् । शीण्यतिस्थिरस्य । “स्थानशीलः स्थासुः ।” स्थेयांसो । यण्कहूपतयाएकैवस्वभावेनकालव्यापीकालस्यव्याप
क आकाशादिः सकूटस्थः । कूटोऽस्मीनिश्चलेमूलेराशिवितिमेदिनी । स्यावरः । जंगमेतरः । द्वे अचरस्य ॥ ७३ ॥ च
रिणु । जंगम । चर । वसं । जंगं । चराचरं । पट्चरस्य । “चरणशीलं चरिणु ।” चलनं । कंपनं । कंपं । त्रयं कंपशीलस्य । चलं । लोलं । चला

स्थानुः स्थितरः स्थेयानेकरूपतयातुयः ॥ कालंव्यापी सकूटस्थः स्यावरो जंगमेतरः ॥ ७३ ॥ चरिणु जंगमचरं त्र
संमिगं चराचरं ॥ चलनं कंपनं कंपं प्रचलं लोलं चलाचलं ॥ ७४ ॥ चंचलं तरलं चैव पाणिपुवपरिप्लुवे ॥ अतिरिक्तः सम
धिको दृढसंधिस्तु संहतः ॥ ७५ ॥ कर्कशं कठिनं क्रूरं कठोरं निष्ठुरं दृढं ॥ जठरं मूर्तिं सन्मूर्तिं प्रवृद्धं प्रौढं मेधितं ॥ ७६ ॥

चलं ॥ ७४ ॥ चंचलं । तरलं । पारिप्लवं । सप्तकं चलस्य । “परिप्लवने पारिप्लवं । चपलं चटुलं चैवत्यपि पाठः ।” अतिरिक्तः । समधिकः । द्वे अधिकभूतस्य
“सम्यगधिकः समधिकः ।” दृढमेधिः । संहतः । द्वे दृढसंधानयुक्तस्य ॥ ७५ ॥ कर्कश । “कर्कश्वटं । खल्वखटमितिकवर्गद्वितीयादिरपि ।” कठिनं ।
क्रूरं । कठोरं । निष्ठुरं । दृढं । जठर । मूर्तिमत् । मूर्ति । नव कठिनस्य । “मूर्तिः काठिन्यमस्यास्ति मूर्तिमत् ।” जठरं दवर्गद्वितीयमध्यं । प्रवृद्धं । प्रौढं ।
एधितं । त्रय प्रवृद्धस्य ॥ ७६ ॥

पुराणं । प्रतनं । प्रलं । पुरातनं । चिरंतनं । पंच पुरातनस्य । प्रत्यग्रः । अभिनवः । नव्यः । नवीनः । नूतनः । नवः ॥ ७७ ॥ नूलः । सत नूतनस्य ।
 “प्रतिनवमयमस्य प्रत्यग्रः” सुकुमारं । कोमलं । मृदुलं । मृदु । चत्वारि कोमलस्य । अन्वक्ष् । अन्वक्ष । अनुपदं । अनुपदं । चत्वारि पथादित्यर्थं ।
 अन्ययीभावत्वात्क्षीबमव्ययं च । “पदस्य पश्चादनुपदं” ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षं “समक्षमित्यपि” ॥ ७९ ॥ द्वे द्वे द्विययाक्षस्य । द्वे द्वे द्वियेगानुभूतं द्वे द्विय

पुराणे प्रतनप्रलपुरातनचिरंतनाः ॥ प्रत्यग्रोऽभिनवनव्योनवीननूतननवनः ॥ ७७ ॥ नूलश्रगुकुमारंतु
 कोमलं मृदुलं मृदु ॥ अन्वगन्वक्षमनुगोऽनुपदं क्षीबमव्ययं ॥ ७८ ॥ प्रत्यक्षं स्यादद्वियकमप्रत्यक्षमतो द्वि
 यं ॥ एकतानाऽनन्यवत्तिरेकाग्रैकायनावपि ॥ ७९ ॥ अप्येकसर्गएकाग्र्योप्येकाग्रं नगतोपि सः ॥ पुंस्या
 दिः पूर्वपौरस्त्यप्रथमाद्या अयास्त्रियां ॥ ८० ॥

कं । अत्रत्यक्षं । अतीन्द्रियं । द्वे द्वे द्वियेगयाक्षस्य । धर्मादिः । अनव्यक्षमित्यपि पाठः । “अपरोक्षमैन्द्रियकंपरोक्षं स्यादतीन्द्रियमिति । ” एकतानः ।
 अनन्यवत्तिः । एकाग्रः । एकाग्रः ॥ ७९ ॥ एकसर्गः । एकाग्र्यः । एकाग्र्यगतः । सैतकाग्रस्य । “एकं तानयति एकतानः । तनुश्रद्धोपकरणयोः । ”
 आदिः । पूर्वः । पौरस्त्यः । प्रथमः । आयः । पंचकमाद्यस्य । “आप्रथमं दीयते गृह्यते आदिः” । तत्रादिः पुंस्त्वेव ॥ ८० ॥

परिक्षिप्तं । निवृतं । द्वे प्राकारादिनामवर्तनोवेष्टितस्य । “ निव्रियतेस्मनिवृतं । वञ्ज् आवरणे । ” मूपितं । मुपितं । द्वे चोरितस्य । “ मूप्यतेस्ममूपितं । ” प्रलब्धं । प्रसृतं । द्वे प्रसरणयुक्तस्य “ प्रसरतिस्मप्रसृतं । ” न्यस्तं । निसृष्टं । द्वे निक्षिप्तस्य । “ निसृज्यतेस्मनिसृष्टं । सृजविसर्गे ” गुणितं । आहृतं । द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथापञ्चभिर्गह्वराभ्यन्तरोर्विशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं । उपचितं । द्वे समृद्धस्य । निदिश्यतेस्मनिदिग्धं । दिह उपचये । ” गृहं ।

परिक्षिप्तं मुपितं मुपितार्थकं ॥ प्रलब्धप्रसृतोन्यस्तनिसृष्टगुणितानाहृतं ॥ ८८ ॥ निदिग्धोपचितं गृहगुणितं गृहितरूपितं ॥ द्रुतावर्तणे उद्धर्णोद्यते काचित् शिष्यते ॥ ८९ ॥ घ्राणघ्राणे दिग्धलिप्तसमदक्तेऽङ्गुते समे ॥ वेष्टितं स्याद्दलचितं संवीतं रुद्धमावृतं ॥ ९० ॥

गुप्तं । द्वे गोपनयुक्तस्य । यथाभञ्जो गतो विधातव्यः । गुहितं । “ गुहितमित्यपि । गुह्यवेष्टने । ” रूपापितं । द्वे बलिलिप्तस्य । “ गुंढाळलेल्ले इति ख्यातस्य वा ” द्रुतं । अवर्तणे । द्वे द्रवीभूतस्य । उद्धर्णं । उद्यतं । द्वे “ उत्तोलितस्य शब्दादेः । ” काचित् । शिष्यितं । द्वे “ शिष्ये स्यापितस्य । ” ॥ ८९ ॥ घ्राणं । घ्रातं । द्वे नासिकाया गृहीतगंधस्य पुष्पादेः । दिग्धं । लिप्तं । द्वे “ विलिप्तस्य ” समदक्तं । उद्धृतं । द्वे उन्नीतस्य । “ कूपोर्द्विर्जलदेः । ” वेष्टितं । वलयितं । संवीतं । रुद्धं । आवृतं । पञ्च वेष्टितस्य । “ नयादिना नगरादेः । ” ॥ ९० ॥

रुग्णं । भुग्णं । द्वे व्यथितस्य । “भग्नस्य वाकावृहस्तपादादेः ।” निशितं । “निशातमित्यपि” क्षणतं । शातं । तेजितं । चत्वारि शाणादिनातीक्षणीकृत
स्य शब्दादेः । “निशायेतेस्मनिशातं । शोतनूकरणे । विनाशोन्मुखं । प्रत्यासन्नविनाशोपकंस्यात् । एकं । “पच्यतेस्मपकं ।” ज्हीणः । ज्हीतः । लज्जि
तः । त्रयं संजातलज्जस्य ॥ ११ ॥ वृत्तः । व्यावृत्तः । “वावृत्तदतिकेचित् ।” त्रयं कृतवरणस्य । यल्लक्ष्यं । परोहित्याय भगवान्दतः काव्यः कि
लाभुरेति संयोजितः । “संयोगितइति भरतमालायां ।” उपाहितः । द्वे संयोगप्रापितस्य । प्राप्यं । गम्यं । समासाद्यं । त्रीणि प्राप्तुं शक्यस्य । “समास

रुग्णं भुग्णेयनिगितं क्षणतशातानितेजिते ॥ स्याद्विनाशोन्मुखं पकं ज्हीणज्हीनौ तु लज्जिते ॥ ११ ॥
वृत्ते तु वृत्तव्यावृत्तौ संयोजित उपाहितः ॥ प्राप्यं गम्यं समासाद्यं स्यन्नं रीणं स्तुतं सुतं ॥ १२ ॥ संगूढः
स्यात्संकलितोऽवगीतः ख्यातगर्हणे ॥ विविधः स्याद्बहुविविधो नानारूपः पृथग्विधः ॥ १३ ॥

ते प्राप्यते तत्समासाद्यं ।” स्यन्नं । रीणं । स्तुतं । सुतं । चत्वारि प्रस्तुतस्य । “स्यंथते स्मस्यन्नं । स्यंदू प्रस्तवणे” ॥ १२ ॥ संगूढः । संकलितः । द्वयो
नतस्यांकादे । यथाद्वौ त्रयः पंच च संकलितादश भवंति । अवगीतः । ख्यातगर्हणः । द्वे निदितस्य । “अवगीयते निदयते स्म अवगीतः ।” विविधः । बहु
विधः । नानारूपः । पृथग्विधः । चत्वारि “नानारूपस्य नानारूपः । १३ ॥

परिहितं । निवृत्तं । द्वे प्राकारादिनामवर्तौघोष्टितस्य । “ निव्रियतेस्मनिवृत्तं । वञ् आवरणे । ” मूपितं । मुपितं । द्वे चोरितस्य । “ मुप्यतेस्ममूपितं । ” प्रवृद्धं । प्रसृतं । द्वे प्रसरणयुक्तस्य “ प्रसरतिस्मप्रसृतं । ” न्यस्तं । निसृतं । द्वे निक्षिप्तस्य । “ निसृज्यतेस्मनिसृष्टं । सृजविर्सेनं ” गुणितं । आहतं । द्वे अभ्यावर्तितस्य । यथापञ्चभिर्गृह्णाथत्वाविशतिः ॥ ८८ ॥ निदिग्धं । उपचितं । द्वे समृद्धस्य । निदिश्यतेस्मनिदिग्धं । दिहउपचये । ” गूढं ।

परिहितं तु निवृत्तं मूपितं मूपितार्थकं ॥ प्रवृद्धं प्रसृतो न्यस्त निवृष्ट गुणिताहते ॥ ८८ ॥ निदिग्धोपचिते गूढगुणे गुंठितरूपिते ॥ द्रुतावदीर्णे उद्गुणोद्यते कचित्तु शिक्विते ॥ ८९ ॥ घ्राणघ्राणे दिग्धलिप्ते समुदक्तेऽद्भुते समे ॥ वेष्टितं स्याद्बलत्रितं संवीतं रुद्धमावृतं ॥ ९० ॥

गुप्तं । द्वे गोपनयुक्तस्य । यथामञ्जोगुप्तो विधातव्यः । गुंठितं । “ गुंठितमित्यपि । गुडवेष्टने । ” क्लृपितं । द्वे धूलिलिप्तस्य । “ गुडाक्कलेल्लेदं निस्थानस्यवा ” द्रुतं । अवदीर्णं । द्वे द्रवीभूतस्य । उद्गुणं । उद्यतं । द्वे “ उत्तोलितस्य शस्त्रादिः । ” काचितं । शिक्वितं । द्वे “ शिक्वे स्यापितस्य । ” ॥ ८९ ॥ घ्राण । घ्राणं । द्वे नासिकया गृहीतगंधस्य पुण्यादः । दिग्धं । लिप्तं । द्वे “ विलिप्तस्य ” समुदकं । उद्धृत । द्वे उन्नीतस्य । “ कूपोद्दीर्जलादिः । ” वेष्टितं । बलयितं । संवीतं । रुद्धं । आवृतं । पञ्च वेष्टितस्य । “ नद्यादिनानगरादः । ” ॥ ९० ॥

पुटं । पुषितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षातं । द्वे क्षमांप्रापितस्य ।” उद्धातं । “उद्धातमिति मुकुटः । उद्धातमिति रांमनाथः ।” उद्धतः । द्वे “वम
नेन त्यक्तस्यान्वादेः” दांतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथा दमितमिन्द्रियं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथा शांतो रोगः निवर्तित इत्य
र्थः । प्रार्थितः । अर्धितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ ज्ञप्तः । ज्ञापितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” छन्नः । छादितः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टे तु पुषितं सोढे क्षानमुद्धातमुद्धते ॥ दांतस्तु दमिते शांतः शमिते प्रार्थिते र्दितः ॥ ९७ ॥
ज्ञप्तस्तु ज्ञापिते छन्नश्छादिते पूजिते चितः ॥ पूर्णस्तु पूर्णैस्त्रिष्टुः क्षिशिते वसिते सितः ॥ ९८ ॥
पुष्टपुष्टोपितादग्नेतपृत्वष्टौ तनूरुते ॥ वेधितच्छिद्रितौ विद्धे विन्नवित्तौ विचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अंचित इत्यपि पाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वांशं शांतं पूर्णेत्यादिनाणि चिनिष्ठांता निपातिताः । क्षिशितः । क्षिशितः । द्वे
क्षेत्रं प्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । पौतकर्मणीत्यनोनिष्ठा ॥ ९८ ॥ पुष्टः । पुष्टः । उपितः । दग्धः । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनूरुतः । त्रीणि “अतनुस्तनुरकारितनूरुतः ।” यथा तष्टं कांशं त्रेणाख्यीकृतमित्यर्थः । विद्धः । विद्धितः । छिद्रितः । छिद्रितः । त्रीणि यथाकर्णो विद्धौ । वि
न्नः । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “ग्रामविचारस्य” ॥ ९९ ॥

अधारणः । अथ कृतः । द्वे । नादतमात्रस्य । अवध्यस्तः । अपध्यस्तः । “अपध्यस्तः ।” अवचूर्णितः । द्वे चूर्णीकृतस्य । अनायासकृतं अनायासेन कृतः कपायविशेषः फाण्डं स्यात् । एकं । क्षुब्धस्वतित्यादिनाऽनायासे निपातितं । स्व नितं । ध्वनितं । द्वे शब्दितस्य ॥ १४ ॥ बद्धे । संज्ञानितं । मूतं । “मूर्णमिति मुकुटः ।” उद्धितं । “उद्धितमित्यपि” संदितां । सितं । पट्पद्धस्य । मूढबन्धनेक्तः । मूतं । दो अवबन्धने । उत्पूर्वः संगूर्वश्रवणार्थः । उद्धितं । संदितां । निष्पकं । कथितं । द्वे साकल्येन पक्कस्य । “कपायादेः ।” क्षीरादीनां पाके शृतमित्येकं । यथाशृतं क्षीरं पक्कमित्यर्थः ॥ १५ ॥ निर्वाणदत्येकं मुनिवन्ध्यादौ प्रयुज्यते न तु वाते । यथानिर्वाणो मुनिः निर्मुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो बन्धिः निर्गत इत्यर्थः । आदिशब्दान्निर्वाणो हस्ती । “निर्मग्न इत्यर्थः” निर्वाणो वात इति निः पूर्वाद्वाते निर्वाणस्य नत्वं । एकं । गते अनिले निर्वात इत्येकं । पक्कं । परिणतं । द्वे पाकं प्राप्तस्य । गूतं । द्वे कृतपुरीषोत्सर्गस्य । “हृद्यते स्म । हृद्यपुरीषोत्सर्गे ।” मीढं । मूर्चितं । द्वे कृतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ १६ ॥

अवरीणोऽधिक्कृतश्चाप्यवध्यस्तोऽवचूर्णितः ॥ अनायासकृतं फाण्डं स्वनिनं ध्वनितं स मे ॥ १४ ॥
वद्धे संज्ञानितं मूर्तं मुद्धितं संदितां सितं ॥ निष्पकं कथितं पाके क्षीराज्यहविषां शृतं ॥ १५ ॥ निर्वाणो मुनिवन्ध्यादौ निर्वातस्तु गतेऽनिले ॥ पक्कं परिणते गूतं हृद्ये मीढं तु मूर्चितं ॥ १६ ॥

र्थः ॥ १५ ॥ निर्वाणदत्येकं मुनिवन्ध्यादौ प्रयुज्यते न तु वाते । यथानिर्वाणो मुनिः निर्मुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो बन्धिः निर्गत इत्यर्थः । आदिशब्दान्निर्वाणो हस्ती । “निर्मग्न इत्यर्थः” निर्वाणो वात इति निः पूर्वाद्वाते निर्वाणस्य नत्वं । एकं । गते अनिले निर्वात इत्येकं । पक्कं । परिणतं । द्वे पाकं प्राप्तस्य । गूतं । द्वे कृतपुरीषोत्सर्गस्य । “हृद्यते स्म । हृद्यपुरीषोत्सर्गे ।” मीढं । मूर्चितं । द्वे कृतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ १६ ॥

पुष्टं । पुषितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षातं । द्वे क्षमांप्रापितस्य ।” उद्धातमितिमुकुटः । उद्धातमितिमुकुटः । उद्धतः । द्वे “वम
नेनत्यक्तम्यान्नाद्रेः” द्रांतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथादमितमिद्विग्रं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथाशांतोरोगः निवर्तितइत्य
र्थः । प्रार्थितः । अर्धितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ ज्ञपितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” लब्धः । लब्धः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टेनुपुषितं सोढेक्षांतमुद्धांतमुद्धने ॥ दांतस्तु दमिते शांतः शमिते प्रार्थिते दितः ॥ ९७ ॥
ज्ञप्तस्तु ज्ञपिते छन्नश्छादिते पूजिते चितः ॥ पूर्णस्तु पूरिते क्लृष्टः क्लृशिते वसिते सितः ॥ ९८ ॥
नुष्टस्तु पोषिता दग्धेनष्टत्वष्टौ तनूकृते ॥ वेधितच्छिद्रितौ विद्धे विन्नविस्तौ विचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अर्चितइत्यपिपाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वाडांतशांतपूर्णेत्यादिनाणिचिनिष्ठातानिपातिताः । क्लृष्टः । क्लृशितः । द्वे
क्लेशंप्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । पौतकर्मणीत्यतोनिष्ठा ॥ ९८ ॥ पुष्टः । पुष्टः । द्वे । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनूकृतः । त्रीणि “अननुस्तनुरकारितनूकृत ।” यथातटं काष्ठशस्त्रेणात्मीकृतमित्यर्थः । वेधितः । छिद्रितः । विद्धः । त्रीणि यथाकर्णौ विद्धौ । वि
न्न । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “प्राप्तविचारस्य” ॥ ९९ ॥

अवरिणः । धिक्कृतः । द्वे निर्दिशमात्रस्य । अवध्वस्तः । “अपध्वस्तः ।” अपध्वस्तं परित्यक्ते त्रिदितेऽप्यवचूर्णित इति विश्वः । “अवचूर्णितः । द्वे चूर्णीकृतस्य । अनायासकृतं अनायासेन कृतः कपायविशेषः फाण्टं स्यात् । एकं । क्षुब्धस्वतित्यादिनाऽनायासे निपातितं । स्वनिनं । ध्वनितं । द्वे शब्दितस्य ॥ ९४ ॥ बद्धं । संदाभितं । मूतं । “मूर्णमिति मुकुटः ।” उद्धितं । “उद्धितमित्यपि” संदितं । सितं । पटूवद्धस्य । मूतं । दो अवखंडने । उत्पर्वः संपूर्वार्थेऽर्थः । उद्धितं । संदितं । निष्पकं । कथितं । द्वे साकल्येन पकस्य । “कपायादेः ।” क्षीरादीनां पाके शृतमित्येकं । यथाशृतं क्षीरं पक्कमित्य

अवरीणोऽधिकृतश्चाप्यवध्वस्तोऽवचूर्णितः ॥ अनायासकृतं फाण्टं स्वनिनं ध्वनितं समं ॥ ९४ ॥
वद्धं संदानितं मूतं मुद्धितं संदितं सितं ॥ निष्पकं कथितं पाके क्षीराज्यहविषाशृतं ॥ ९५ ॥ निर्वाणो मु
निवन्ध्यादौ निवातस्तु गतेऽनिले ॥ पक्षं परिणते गूहं न्नेमीढं तु मूत्रितं ॥ ९६ ॥

र्थः ॥ ९५ ॥ निर्वाण इत्येकं मुनिवन्ध्यादौ प्रयुज्यते न तु वाते । यथानिर्वाणो मुनिः निर्मुक्त इत्यर्थः । निर्वाणो वह्निः निर्गत इत्यर्थः । आदिशब्दान्निर्वाणो
हन्ती । “निर्मग्न इत्यर्थः” निर्वाणो वात इति निः पूर्वाद्वाते निर्वातस्य नत्वं । एकं । गतेऽनिले निर्वात इत्येकं । पक्षं । परिणतं । द्वे पाकं प्राप्तस्य । गूतं ।
हन् । द्वे कतपुरीपोत्सर्गस्य । “हृद्यते स्म । हृदपुरीपोत्सर्गं ।” मीढं । मूत्रितं । द्वे कतमूत्रोत्सर्गस्य ॥ ९६ ॥

पुष्टं । पुष्टितं । द्वे कृतपोषणस्य । “सोढं । क्षांतं । द्वे क्षमांप्रापितस्य ।” उद्धांतमितिमुकुटः । उद्धांतमिति रामनाथः ।” उद्धतः । द्वे “वम
नेनत्यक्तस्यान्वाद्देः” दांतः । दमितः । द्वे दमंप्रापितस्य । यथादमितमिद्रियं । शांतः । शमितः । द्वे शमनंप्रापितस्य । यथाशांतोरोगः निवर्तितइत्य
र्थः । प्रार्थितः । अर्दितः । द्वे याचितस्य ॥ ९७ ॥ ज्ञप्तः । ज्ञापितः । द्वे “बोधंप्रापितस्य ।” छन्नः । छादितः । द्वे “आच्छादितस्य ।” पूजितः ।

पुष्टेनुपुपितंसोढेक्षांतमुद्धांतमुद्धने ॥ दांतस्तुदमितेशांतःशमितेप्रार्थितेर्दितः ॥ ९७ ॥
ज्ञप्तस्तुज्ञापितेछन्नश्छादिनेपूजितेर्वितः ॥ पूर्णस्तुपरितेक्लिष्टःक्लिशितेवसितेसितः ॥ ९८ ॥
पुष्टपुष्टोषितादग्धतष्टत्वष्टौतनूकते ॥ वेधितच्छिद्रितोविद्धेविन्नवित्तोविचारिते ॥ ९९ ॥

अंचितः । “अर्चितइत्यपिपाठः । अर्चपूजायां” द्वे । पूर्णः । पूरितः । द्वे वात्रांतशांतपूर्णेत्यादिनाणिचिनिष्ठांतानिपातिताः । क्लिष्टः । क्लिशितः । द्वे
क्लेशंप्राप्तस्य । अवसितः । सितः । द्वे समाप्तस्य । घेतकर्मणीत्यतोनिष्ठा ॥ ९८ ॥ पुष्टः । पुष्टः । उषितः । दग्धः । चत्वारि दग्धस्य । तष्टः । त्वष्टः ।
तनूकतः । त्रीणि “अतनुस्तनुरकारितनूकत ।” यथातटं कांठशलेणाल्पीकृतमित्यर्थः । वेधितः । छिद्रितः । विद्धः । त्रीणि यथाकर्णोविद्धो । वि
न्नः । वित्तः । विचारितः । त्रीणि “प्राप्तविचारस्य” ॥ ९९ ॥

नेष्यभः । विगतः । अरोकः । त्रयं दीपिणीनस्य । विगतोदीननिष्प्रभाविरुद्रः । विलीनः । विद्रुतः । द्रुत । त्रीणि द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः । नि-
तः । निष्पन्नः । त्रय सिद्धस्य । दारितः । भिन्नः । भेदितः । त्रीणि “भेदंप्रापितस्य ।” ॥ १०० ॥ उतं । स्यूतं । उतं । चितयं । तनुसंते । यथाप्रोतः
दः ननुभिरनुस्यूतदन्वर्थः । अर्हितं । नमस्यितं । नमसितं । अपचायितं । अर्चितं । अपचितं । पडर्चितस्य ॥ १०१ ॥ वरिवसितं । वरिवस्यितं । उपासि

कां

नियमभेविगतारोकौविलोनेविद्रुतद्रुतौ ॥ सिद्धनिर्वृत्तनिष्पन्नौदारितेभिन्नभेदिनौ ॥ १०० ॥
उतंस्यूतमुतंचेतित्रितयंतनुसंते ॥ स्यादार्हितेनमस्यितनमसितमपचायितार्चितापचितं ॥ १०१ ॥
वरिवसितेवरिवस्यितमुपासितंचोपचरितंच ॥ संतापितसंतनौधूपितधूपायितौचदूनश्च ॥ १०२ ॥
तृष्टमत्तस्तृतःप्रल्हन्नःप्रमुदितःप्रीतः ॥ छिन्नंछातंलूनंकुत्तंदातंदिनंछितंत्वक्कणं ॥ १०३ ॥

। उपचरितं । चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं । संतप्तं । धूपितं । धूपायितं । दूनं । पंच संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्त्वेत्येतान्येबहुपाणि ।
०२ ॥ तृष्टः । मत्तः । तृप्तः । प्रमुदितः । प्रीतः । छिन्नं । छातं । लूनं । कुत्तं । दातं । दितं । छितं । त्वक्कणं । अष्टौ खंडितस्य ॥ १०३ ॥

१।

ससं । ध्वसं । भ्रष्टं । स्कन्नं । पन्नं । च्युतं । गलितं । सप्त च्युतस्य “पृथ्योगत्यर्थार्कर्मकेतिकर्त्तरिक्ते एतान्येवहूपाणि” लब्धं । प्राप्तं । विन्नं । भा-
वितं । आसादितं । भूतं । पटुप्राप्तस्य ॥ १०४ ॥ अन्वेपितं । गवेपितं । अन्विष्टं । मार्गितं । मृगितं । पंच गवेपितस्य । यथाइतस्ततो गवेपितोपि
चोरोनदृष्टः । आर्द्र । सार्द्र । छिन्नं । तिमित । स्तिमितं । समुन्नं । उन्न । सप्तछिन्नस्य । यथास्तिमितलोचनोश्रुभिः ॥ १०५ ॥ त्राणं । त्राणं । रक्षि

सतंध्वसंभ्रष्टंस्कन्नंपन्नंच्युतंगलितं ॥ लब्धंप्राप्तंविन्नंभावितमासादितंचभूतंच ॥ १०४ ॥ अन्वेपितंगवेपितम
न्विष्टंमार्गितंमृगितं॥आर्द्रसार्द्रंछिन्नंतिमितंस्तिमितंसमुन्नमुत्तंच ॥ १०५ ॥ त्राणंत्राणंरक्षितमवितंगोपायितंच
गुप्तंच ॥ अवगणितमवमतावज्ञानेवमानितंचपरिभूते ॥ १०६ ॥ त्यक्तंहीनंविधुतंसमुद्दिशतंधूतमुत्सृष्टे ॥ उक्तंभा-
पितमुदितंजल्पितमाख्यातमभिहितंलपितं ॥ १०७ ॥ बुद्धंबुद्धितंमनितंविदितंप्रतिपन्नमवसितावगते ॥ उरीरु-
तमुरीरुतमंगीरुतमाश्रुतंप्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥ तं । अश्रुतं । गोपायित । गुप्तं । पटुरक्षितस्य । अवगणितं । अवमतं । अवज्ञातं । अ-
वमानितं । परिभूतं । पंच “अवमानितस्य” ॥ १०६ ॥ त्यक्तं । हीनं । विधुत । समुद्दिशत । धूतं । उत्सृष्टं । पटुत्सृष्टस्य । उक्तं । भापितं । उदितं । जल्पितं ।
आख्यातं । अभिहितं । लपितं । पटुदितस्य ॥ १०७ ॥ बुद्धं । बुद्धितं । मनितं । विदित । प्रतिपन्नं । अवगतं । सप्तावगतस्य । उरीरुत ।
“उरीरुतमित्यपि उरीरुत । अंगीरुतं । आश्रुतं । प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥

निष्प्रभः । विगतः । अरोकः । ग्रयं दीप्तिहीनस्य । विगतोवीननिष्प्रभावितिरुद्धः । विलीनः । विद्रुतः । द्रुतः । त्रीणि द्रवीभूतस्य घृतादेः । सिद्धः । निर्यतः । निष्पन्नः । ग्रयं सिद्धस्य । दारितः । भिनः । भेदितः । त्रीणि “भेदं प्रापितस्य ।” ॥ १०० ॥ उतं । स्यूतं । उतं । अत्रियं । तंतुसंतते । यथाप्रोतः । गटः तंतुभिरनुस्यूतदत्वर्थः । अर्हितं । नमस्यितं । नमसितं । अपचायितं । अर्चितं । पङ्क्तिं । पङ्क्तिं । वरिवसितं । वरिवस्यितं । उपासि

निष्प्रभं विगतारोकौ विलीनं विद्रुतद्रुतौ ॥ सिद्धं निर्वृत्तनिष्पन्नौ दारिते भिन्नभेदितौ ॥ १०० ॥
ऊनं स्यूतमनंचेति त्रितयंतंतुसंतते ॥ स्यादार्हितेनमस्यितनमसितमपचायितार्चितापचितं ॥ १०१ ॥
वरिवसिते वरिवस्यितमुपासितंचोपचरितंच ॥ संतापितसंततौ धूपितधूपायितौ च दूतश्च ॥ १०२ ॥
लट्टेमत्तस्तृतः प्रल्हन्नः प्रमुदितः प्रीतः ॥ छिन्नं छातं लूनं कृतं दानं दितं छितं वृक्कणं ॥ १०३ ॥

। उपचरितं । चत्वारि शुश्रूषितस्य । संतापितं । संतप्तं । धूपितं । धूपायितं । दूतं । पंच संतापितस्य । “एभ्यः अकर्मकेभ्यः कर्तरि क्तेऽप्येतान्येवरूपाणि । १०२ ॥ लट्टः । मत्तः । तृतः । प्रल्हन्नः । प्रमुदितः । प्रीतः । पट्टप्रमुदितस्य । छिन्नं । छातं । लूनं । कृतं । दानं । दितं । छितं । वृक्कणं । अटौ खंडितस्य ॥ १०३ ॥

सस्तं । ध्वस्तं । भटं । स्कन्नं । पन्नं । च्युतं । गलितं । सप्त च्युतस्य “एभ्योगत्यर्थकिर्मकेतिकर्त्तरिक्ते एतान्येव रूपानि” लब्धं । प्राप्तं । विन्नं । भ्रा-
वितं । आसादितं । भूतं । पट्प्राप्तस्य ॥ १०४ ॥ अन्वेपितं । गवेपितं । अन्विष्टं । मार्गितं । मृगितं । पञ्च गवेपितस्य । यथाइतस्तोगवेपितोपि
चोरोनदृष्टः । आर्द्र । सार्द्र । छिन्नं । तिमित । स्तिमितं । समुन्नं । उत्तं । सप्त छिन्नस्य । यथास्तिमितलोचनोऽशुभिः ॥ १०५ ॥ ज्ञातं । ज्ञाणं । रक्षि-

सतंध्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नं पन्नं च्युतं गलितं ॥ लब्धं प्राप्तं विन्नं भ्रावितमासादितं च भूतं च ॥ १०४ ॥ अन्वेपितं गवेपितम-
न्विष्टं मार्गितं मृगितं ॥ आर्द्रं सार्द्रं छिन्नं तिमितं स्तिमितं समुन्नमुत्तं च ॥ १०५ ॥ ज्ञातं ज्ञाणं रक्षितमवितं गोपायितं च
गुप्तं च ॥ अवगणितमवमतावज्ञानेवमानितं च परिभूते ॥ १०६ ॥ त्यक्तं हीनं विधुतं समुद्भूतं धूतमुत्सृष्टं ॥ उत्कं भा-
पितमुदितं जल्पितमाख्यातमभिहितं लपितं ॥ १०७ ॥ बुद्धं बुधितं मनितं विदितं प्रतिपन्नमवसितावगते ॥ ऊरीकृत-
तमुररीकृतमंगीकृतमाश्रुतं प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥ तं । अवितं । गोपायितं । गुप्तं । पट्प्राप्तस्य । अवगणितं । अवज्ञातं । अ-
वमानितं । परिभूतं । पञ्च “अवमानितस्य” ॥ १०६ ॥ त्यक्तं । हीनं । विधुतं । समुद्भूतं । धूतं । उत्सृष्टं । पट्प्राप्तस्य । उत्कं । भापितं । उदितं । जल्पितं ।
आख्यातं । अभिहितं । लपितं । पट्प्राप्तस्य ॥ १०७ ॥ बुद्धं । बुधितं । मनितं । विदितं । प्रतिपन्नं । अवगतं । समाचगतस्य । उरीकृतं ।
“उरीकृतमित्यपि” उरीकृतं । अंगीकृतं । आश्रुतं । प्रतिज्ञातं ॥ १०८ ॥

वाह्यादौ नाम निशये सादिषादयः स्युः । अत्र व्यायत बहुवामनादीर्घस्फिरह्स्वानां पर्यायाः । अतिशयेन बाहः साधिष्ठः । एवं वृंदां रकांतेषु अतिशय विशिष्टेषु
 द्राघिष्ठादिक्रमेणैकैकं ज्ञेयं । "वृंदां रको मुख्यः" । इति विशेष्य निघ्नवर्गः ॥ पूर्वकां ह द्वये स्वर्गादिनामा निघ्नकरणैः सजातीयानि निबद्धानि । अत्रापि कां ह
 सुकृत्यादीनि विशेष्यनिघ्नानि न्यबन्नात् । ददानीं पूर्ववां संकीर्णत्वापत्तिभयेन ये पूर्वोक्तास्तत्संग्रहाय संकीर्णप्रकरणमारभते ॥ अत्र हि कर्म क्रियादयो

बाह्व्यायत बहुगुरुवामन वृंदा रकातिशये ॥ इति विशेष्य निघ्नवर्गः ॥ ६३ ॥
 प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैः संकीर्णैर्लिङ्गमुन्नयेत् ॥ कर्म क्रिया तत्सा तत्स्ये स्यु रपरस्परः ॥ १ ॥

भाववचनाः अपरस्परानि विशेष्यनिघ्नः । स्तंभमादिः करणवचनः । तथा समूहवचन आपूपिकादिः । एवं संकीर्णैः संकीर्णार्थैः संकीर्णलिङ्गैश्च कथनात्संकी
 र्णवर्गोऽयं । भिन्नजात्यर्थसंसर्ग एव हि संकरः । स चात्र नायेन विद्यत इति देहवत्तद्व्यपदेशः । न च त्रसंकीर्णत्वे विशेषविधानाभावे च कथमत्र लिङ्गज्ञानं स्यादि

संगीर्णं । विदितं । संश्रुतं । समाहितं । उपश्रुतं । "प्रतिश्रुतमित्यपि" उपगतं । एकादशांगीकृतस्य । ईलितं । शस्तं । पणायितं । पनायितं । प्रणुतं । पणितं । पणितं ॥ १०९ ॥ गीर्णं । वर्णितं । अभिदुतं । ईडितं । स्तुतं । द्वादशा स्तुतार्थानि । भक्षितं । चर्वितं । लीढं । "लितमित्यपि" प्रत्यवसितं । गिलितं । स्वादितं । प्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यवहृतं । अन्नं । जगवं । यस्तं । ग्लस्तं । अशितं । भुक्तं । चतुर्दश स्वादितस्य । साभक्षणे प्सातं । "अद्यतेस्मअ

संगीर्णविदितसंश्रुतसमाहितोपश्रुतोपगतं ॥ ईलितशस्तपणायितपनायितप्रणुतपणितपणितानि ॥ १०९ ॥ अपिगीर्णवर्णिताभिपुतेडितानिस्तुतार्थानि ॥ भक्षितचर्वितलीढप्रत्यवसितगिलितस्वादितप्सातं ॥ ११० ॥ अभ्यवपीवरचहुलप्रकर्पर्याः ॥ क्षेपिपुद्गोदिपुष्टप्रेषुवरिपुस्यविषुवंदिष्टाः ॥ १११ ॥ क्षिप्रदुद्राभीप्सितपृथुनं ।" क्षेपिष्ठात्रयः सिन्धवादीनां प्रकर्पर्याः प्रकर्पर्योयेषां तथा । अतिशयविशिष्टेषु क्षिप्रादिपुक्रमेण वर्तत इत्यर्थः । यथाऽतिशयेन क्षिप्रः क्षेपिष्ठः । अतिशयेन क्षुद्रः क्षोदिष्ठः । अत्र प्रेष्ठादिचतुष्टये प्रियोरुस्य लूबहुला एवैष्ठनः प्रकृतयः । अभीप्सितादीनां निर्देशस्तु तत्पर्यायत्वात् । अतिशयेन प्रियः प्रेत्यादि । एकैक ॥ ११२ ॥

अतिशयेन प्रियः प्रेत्यादि । एकैक ॥ ११२ ॥

मुष्टिवंधः । संपाहः । द्वे मुष्टिनादृढग्रहणस्य । द्विभः । इमरः विष्टवः । त्रयं नरलुठनादेरुपसर्गविशेषस्य । प्रलयस्यवा । बंधनं । प्रसितिः । चारः । त्रीणि बंधनस्य । “चारस्थानेस्वारपठित्वास्वारादीनाचतुर्णापर्यायतामाहस्वामी । स्थशब्दोपतापयोः । अच् । प्रज्ञाद्यण । स्वारः । ” स्पर्शः । “स्पशन्तिरेकहीनोपि” स्पष्टा । “स्पष्टेत्यपि” उपतप्ता त्रयं उपतापाख्यरोगविशेषस्य । “संतप्तस्यवा” । स्पशतीतिस्पर्शः । स्पशोर्लुजायांदोनेचेति

मुष्टिवंधस्तुसंग्राहोद्विबेडमरविष्टवौ ॥ बंधनंप्रसितिश्चारःस्पर्शःस्पष्टोपतत्परि ॥ १४ ॥ निकारो
विप्रकारःस्यादाकारस्त्विगङ्गितं ॥ परिणामोविकारोद्वेसमेविकृतिविक्रिये ॥ १५ ॥ अपहार
स्त्वपचयःसमाहारःसमुच्चयः ॥ प्रत्याहारउपादानंविहारस्तुपरिक्रमः ॥ १६ ॥

विश्वः ॥ १४ ॥ निकारः । विप्रकारः । द्वे अपकारस्य । आकारः । दंगः । दंगितं । त्रयं “अभिप्रायानुरूपचेष्टितस्य । ” परिणामः । विकारः । द्वे प्रकृतेरन्यथाभावे । यथान्द्विकारोद्यतः । विकृतिः । विक्रिया । द्वे विरुद्धक्रियायाः । परिणामस्यैवपर्यायाविभावपिवा । यथाकुण्डलंकनकस्यैवविकृतिः । परिणामइत्यर्थः ॥ १५ ॥ अपहारः । अपचयः । द्वे अपहरणस्य । समाहारः । समुच्चयः । द्वे राशीकरणस्य । प्रत्याहारः । उपादानं । द्वे दंष्ट्रियाक्वर्पणस्य । विहारः । परिक्रमः । द्वे पञ्चागतेः । यल्लक्ष्यं । सुगगनानामवनोपरिक्रमइति ॥ १६ ॥

अभिहारः । “अभ्याहारद्वयपि” अभिग्रहणं । द्वे चौर्यकरणस्य । निर्हारः । अभ्यवकर्पणं । द्वे शल्यादेर्निष्काशनस्य । अनुहारः । अनुकारः । द्वे
 विवंचनस्य । यथाखणत्वेनेति नृपुण्यनेरनुकारः । अर्थस्य चानादेरपगमेव्ययद्वयेक ॥ १७ ॥ प्रवाहः । प्रवृत्तिः । द्वे जलादीनां निरंतरगतेः । द्वे
 हिर्गमनं प्रवहद्वयेकं । वियामः । वियमः । यामः । यमः । संयमः । संयमः । पट् संयमस्य योगस्य ॥ १८ ॥ हिंसाकर्म हिंसाफलकं कर्म जारण
 भारणादिअभिचारः स्यात् । एकं । जागर्या । “अपिया । जागर्तिश्चेति राजमुकुटः ।” जागरा । द्वे जागरणस्य । तत्र जागरास्त्रीपुंसयोः । विघ्नः । अं
 अभिहारोऽभिग्रहणं निर्हारोऽभ्यवकर्पणं ॥ अनुहारोऽनुकारः स्यादर्थस्यापगमेव्ययः ॥ १७ ॥ प्रवाहस्तु प्रवृत्तिः स्या
 स्रवहोगमनं वहिः ॥ वियामो वियमो यमः संयामसंयमौ ॥ १८ ॥ हिंसाकर्मभिचारः स्याज्जागर्त्या जागराद्व
 विश्लेषोऽभिप्रायश्छेदः आशयः ॥ १९ ॥ निर्वेश उपभोगः स्यात्परिस्पर्षः परिक्रिया ॥ विधुरंतु प्र
 वा ।” ॥ ११ ॥ निर्वेशः । उपभोगः । द्वे “उपभोगस्य ।” परिस्पर्षः । परिक्रिया । तत्राद्यः । प्रत्यूहः । त्रीणि विघ्नस्य । समीपभूतआश्रये उपघ्नद्वयेकं । “आश्रयणस्य
 गस्य । “वै कल्येपि च विश्लेषे विधुरं विकले त्रिविधेति मेदिनी ।” अभिप्रायः । छेदः । आशयः । त्रीणि “अभिप्रायस्य ।” छेदोऽदंतः ॥ २० ॥

संक्षेपणं । समसनं । द्वे अविस्तारस्य । पर्यवस्था । विरोधनं । द्वे विरोधस्य । परितर्या । परीसारः । “परिसारइतिशब्दार्थकोशः ।” द्वे परितःसर
णस्य । आस्या । आसना । स्थितिः । त्रीणि “आसनस्य ।” ॥ २१ ॥ विस्तारः । विग्रहः । व्यासः । त्रयं विस्तृतेः । विस्तारशब्दसंबन्धीचेद्विस्तार
इत्येकं । सवाहनं । मदनं । द्वे अंगमर्दनस्य । यथापादसंवाहनं । विनाशः । अदर्शनं । द्वे तिरोवानस्य ॥ २२ ॥ संस्तवः । परिचयः । द्वयं परिचि
त्येकं ।

संक्षेपणं समसनं पर्यवस्था विरोधनं ॥ परितर्या परीसारः स्यादास्यात्वासनास्थितिः ॥ २१ ॥ विस्तारो विग्रहो व्या
सः सचशब्दस्य विस्तारः ॥ संवाहनं मदनं स्याद्विनाशः स्याददर्शनं ॥ २२ ॥ संस्तवः स्यात्परिचयः प्रसरस्तु विसर्पणं
नीवाकः स्तुप्रयामः स्यात्संनिधिः संनिकर्षणं ॥ २३ ॥ लवो भिलावो लवने निष्पावः पवने पवः ॥ प्रस्तावः स्यादव
सरस्वसरः सूत्रवेष्टनं ॥ २४ ॥ तो । प्रसरः । विसर्पण । द्वे “व्रणादिप्रसरणस्य ।” नीवाकः । प्रयामः । द्वे धनधान्यादिषु जननानामाद
रातिशयस्य । नितरामुच्यते नीवाकः । संनिधिः । “संनिधेः ।” सन्निकर्षणं । द्वे निकट्यस्य । संनिधिः पुंसि ॥ २३ ॥ लवः । अभिलावः । लवन ।
त्रयं धान्यादिछेदनस्य । निष्पावः । पवनं । पत्रः । त्रीणि धान्यादीनामपूतीकरणस्य । संकीर्णत्वाद्धिगसंकरः । प्रस्तारः । अवसरः । द्वे प्रसंगस्य । यथा ।
अवसरपठितावाणीत्यादि । प्रसरः । “तसरद्विवापाठः ।” सूत्रवेष्टनं । द्वे तंतुवायकतसूत्रवेष्टनभेदस्य तसरीद्विप्रसिद्धस्य ॥ २४ ॥

प्रजन । उपसरः । द्वे गर्भपट्टणस्य । प्रश्रयः । प्रणयः । द्वे प्रेम्णः । प्रसरः प्रणायेवेगेइतिमेदिनी । धीशक्तिः । निष्क्रमः । द्वे बुद्धि-
 सामर्थ्ये । निष्क्रमोत्तुद्विसंपत्ताविति विव्यः । “शुश्रूषाश्रवणचेवघट्टणंथारणंतया । ऊहापोहौचविज्ञानतत्त्वज्ञानचधीगुणाइति” संक्रमः । दुर्गसंचरः ।
 द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियायावा ।” संक्रमतेसंक्रम्यतेवाऽनेनसंक्रमः । समस्त्रियां । “दुर्गसंचारइत्यभ्यन्न ।” ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः । “प्र-
 त्युक्रानिरिचयि” प्रयोगः । द्वे सुद्वार्यमतिशयितोयोगस्य । प्रयोगोर्थोयस्यतः । “प्रयुद्धार्थइत्यपिपाठः । प्रत्युक्रमः प्रयुद्धार्थइतिभागुरिः ।” प्रक्रम-
 प्रजनः स्यादुपसरः प्रश्रयप्रणयौसमौ ॥ धीशक्तिर्निक्रमोऽस्तीनुसंक्रमोऽदुर्गसंचरः ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः प्रयोगार्थः
 प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ॥ स्यादभ्यादानमुद्घातआरंभः संश्रमस्त्वरा ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः प्रतिपुंभोऽवनायस्तुनिर्पात-
 ने ॥ उपलंभः स्वनुभवः समालंभोविलेपनं ॥ २७ ॥

मः । उपक्रमः । द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं । उद्घातः । आरंभः ।
 प्रथमारंभमात्रस्य । यल्लक्ष्यं उद्घातः प्रणवोयासामिति । प्रक्रमादिपंचाव्येकार्थ्यावा । संश्रमः । त्वरा । द्वे सर्वगस्य । आविगस्तुत्तरात्वरितिवाचस्पतिः
 ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः । प्रतिपुंभः । द्वे कार्यप्रतिघातस्य । ययामणिमत्रादिप्रतिबंधादपेक्षुण्णतेति । अवनायः । निपातनं । निपातनमित्यपिपाठः ।
 द्वे अभोनयनस्य । उपलंभः । अनुभवः । द्वे साक्षात्कारस्य । समालंभः । विलेपनं । द्वे कुंकुमादिनाविलेपने ॥ २७ ॥

विप्रलंभः विप्रयोगः । द्वे रागिणोर्विच्छेदस्य । विलंभः । अतिसर्जनं । द्वे अतिदानस्य । विश्रावः । प्रतिख्यातिरित्यपि ” द्वे अतिन
सिद्धेः । अवेक्षा । प्रतिजागरः । द्वयं वस्तूनां अवेक्षणस्य ॥ २८ ॥ निपाठः । निपठः । त्र्योणि ” पठनस्य ” तेमः । स्तोमः । समुदने । त्रयमाद्री
भाबस्य । आदीनवः । आत्मवः । छेदाः । त्र्योणिछेदास्य । आस्रवती । द्रियाण्यनेनेति । आश्रवोतालव्यमध्यइतिकेचित् । मेलकः । संगः । संगमः । त्र्योणि

विप्रलंभो विप्रयोगो विलंभस्त्वतिसर्जनं ॥ विश्रावस्तु प्रतिख्यातिरवेक्षा प्रतिजागरः ॥ २८ ॥ निपाठनिपठोपाठे
तेमस्तेमौ समुदने ॥ आदीनवास्रवौ छेदशे मेलके संगसंगमौ ॥ २९ ॥ संवीक्षणं विचयनं मार्गणं मृगणा मृगः ॥ परि
रंभः परिष्वंगः संश्लेष उपगूहनं ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं तु निख्यानं दर्शनालोकनेक्षणं ॥ प्रत्याख्यानं निरसनं प्रत्यादेशो नि

राकृतिः ॥ ३१ ॥

“ संगमस्य । नो मेलः संगमो नो वेत्यसरमाह । ” ॥ २९ ॥ संवीक्षणं । “ अन्वीक्षणं । अन्वेषणं । गन्वेषणं चेत्य
पि । ” विचयनं । मार्गणं । मृगणा । मृगः । पंच तात्पर्येण वस्तुना गवेक्षणस्य । परिरंभः । “ परिरंभ इत्यपि ” परिष्वंगः । संश्लेषः । उपगूहनं । चत्वारि । आ
लिंगनस्य ॥ ३० ॥ निर्वर्णनं । निरख्यानं । दर्शनं । आलोकनं । ईक्षणं । पंच निरीक्षणस्य । “ दर्शनालोकलक्षणमित्यपि पाठः । ” प्रत्याख्यानं । नि
रसनं । प्रत्यादेशः । निराकृतिः । चत्वारि निराकरणस्य ॥ ३१ ॥

प्रजनः । उपसरः । द्वे गर्भपट्टणस्य । प्रश्रयः । प्रणयः । द्वे प्रेम्णाः । प्रसरदतिवापाठः । प्रसरः प्रणायेवेगेदतिमेदिनी । धीशक्तिः । निष्क्रमः । द्वे बुद्धि-
सामर्थ्ये । निष्क्रमो बुद्धिसंपत्ताविति विव्वः । “शुश्रूषाश्रवणचेव घट्टणधारणंतथा । ऊहापोहौ च विज्ञानंतत्त्वज्ञानचधीगुणादिति” संक्रमः । दुर्गसंचरः ।
द्वे दुर्गमार्गस्य । “दुर्गादिप्रवेशक्रियाघावा ।” संक्रमते संक्रम्यते वाऽनेन संक्रमः । सनस्त्रियां । “दुर्गसंचारदत्यन्यत्र ।” ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः । “प्र-
त्युक्तानिरिच्यपि” प्रयोगः । द्वे युद्धार्थमतिशयितोयोगस्य । प्रयोगो र्थो यस्य सः । “प्रयुद्धार्थदत्यपि पाठः । प्रत्युक्रमः प्रयुद्धार्थदतिभागुरिः ।” प्रक्र-

प्रजनः स्यादुपसरः प्रश्रयचप्रणयौ समौ ॥ धीशक्तिर्निष्क्रमोऽस्त्वनुसंक्रमोऽदुर्गसंचरः ॥ २५ ॥ प्रत्युक्रमः प्रयोगार्थः
प्रक्रमः स्यादुपक्रमः ॥ स्यादभ्यादानमुद्घातआरंभः संश्रमस्त्वर ॥ २६ ॥ प्रतिबंधः प्रतिष्ठंभोऽवनायस्तु निपातं
नं ॥ उपलंभः स्त्वनुभवः समालंभो विलेपनं ॥ २७ ॥

मः । उपक्रमः । द्वे प्रथमारंभस्य । अभ्यादानं । उद्घातः । आरंभः ।
॥ २६ ॥ प्रतिबंधः । प्रतिष्ठंभः । द्वे कार्यप्रतियातस्य । यथामणिमत्रादिप्रतिवधादघेरनुणेतिति । अवनायः । निपातनं । नियातनमित्यपि पाठः ।
द्वे अधोनयनस्य । उपलंभः । अनुभवः । द्वे साक्षात्कारस्य । समालंभः । विलेपनं । द्वे कुंकुमादिनाविलेपने ॥ २७ ॥

मारुतेवायोबोपसिब्रस्त्रणिब्रभ्रैसूर्यकदत्वेकाक्षरनाम । तद्वपुः । कः । को । काः । इत्यादिदेववत् । सिरसिजलेचक्रमितिह्रीं । मुखेपिकं । “ कोब्र
स्त्रणिसमीरात्मयमदंभेषुभास्करे । मयूराद्यौचपुंसि स्यात्सुखशीर्षजलेपुकमितिमेदिनी । ” तुच्छधान्येतेदुलभून्धान्येसंक्षेपेअविस्तारेभक्तसिक्थ
केअन्नाद्यधेवपुलाकदत्येकं ॥ ५ ॥ करिणोगजस्यपुच्छमूलोपातेगुदाच्छादकमांसपिंडे । उलूकःपक्षिभेदस्तत्रचपेचकः । कमंडलोचकाराद्वर्षापले

मारुतेवेधसिब्रधेपुंसिकःकंशिरोवुनोः ॥ स्यात्पुलाकस्तुच्छधान्येसंक्षेपेभक्तसिक्थके ॥ ५ ॥ उलूकंकरिणःपुच्छ
मूलोपातेचपेचकः ॥ कमंडलोचकरकःसुगतेचविनायकः ॥ ६ ॥ किष्कुर्हस्तेवितस्तीचशूककर्कटचवृश्चिकः ॥ प्रति
कूलेप्रतीकस्त्रिष्वेकदेशेतुपुंस्ययं ॥ ७ ॥ स्याद्भूतिकंतुभूनिवेकत्तृणभूस्तृणेष्विच ॥ ज्योत्स्निकायांचघोषेचकोशात
क्ययकटफलं ॥ ८ ॥

दाडिमादौचकरकः । सुगतेवुद्धेचकाराद्विघराजेगरुडेचविनायकः ॥ ६ ॥ हस्तेहस्तप्रमाणेवितस्तीचकिष्कुःप्रकोष्ठे
प्यनपुंसकदतिष्ठः । शूककर्कटशूकसदृशरोमव्यातेकोटविशेष । चकारादलोककर्कटेदक्षविशेषऽष्टमराशौचवृश्चिकः । प्रतिकूलेचप्रतीकः । तत्रप्रति
कूलेत्रिणुअवयवेषुसि ॥ ७ ॥ भूनिवेकिराततिकेकत्तृणभूस्तृणंचगधतृणविरोधौतत्रभूतिकं । ज्योत्स्निकायांपटोल्यां “ घोषेअपामार्गेच ” कोशा
तकी । कोशातकःकंचपुंसिपटोल्यांघोषकेस्त्रियामितिमेदिनी ॥ ८ ॥

नाकदत्येकं नामककारांतं । आकाशेश्वर्येणैव वर्तते । “न अकंदुःखमत्र नाकः ।” भुवने स्वर्गादौ जने च लोकदत्येकं । “लोक्यते लोकः ।” पद्ये अनुष्टु-
बादौ दत्ते यशसि कीर्तौ श्लोकदत्येकं । “श्लोक्यते श्लोकः ।” यशसि यथा । उत्तमश्लोको हरिः । शरे वाणे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥
कोटासृगालः । वरुणः प्रसिद्धः । उभौ जंबुकशब्दाभ्याम् । “जंबुकः फेरवेनी चेपश्चिमाशापतावपीति मेदिनी ।” चिपिटो भटव्रीहितंडुलः । अर्भकः
शिथुः । तावुभौ पृथुकौ । दर्शनं प्रकाशश्च आलोकौ । “आलोकस्तु पुमान् द्योति दर्शनं विभाषण इति मेदिनी ।” भेरी पटहं वाद्यविशेषौ । नुर्यागत्वादकव

आकाशे त्रिदिवेना को लोकस्तु भुवने जने ॥ पद्ये यशसि च श्लोकः शरे खड्गे च सायकः ॥ २ ॥
जंबुकौ क्रोष्टु वरुणो पृथुकौ चिपिटो भेरी ॥ आलोकौ दर्शनं द्योतौ भेरी पटहं मानकौ ॥ ३ ॥
उत्संगचिन्ह्योरंकः कलंकौ कापवादयोः ॥ तक्षको नागवर्द्धक्योरंकः स्फटिकसूर्ययोः ॥ ४ ॥

ज्ञावः । उभावानकौ “आनकः पटहे भेर्यामृदु गध्वनद्वद्वदति मेदिनी ।” ॥ ३ ॥ उत्संगः क्रोडः । तत्र चिन्हे चांकः । “अंको रूपकभेदोऽगचिन्हरेखा
जिभूपणे रूपकाराति कोत्संगस्थाने कं पापदुःखयोरिति मेदिनी ।” चिन्हे दोषोऽप्येव कलंकः । “कलंको केऽपवादे च कालाय समलेपि चेति मेदिनी ।”
नागविशेषे त्वष्टरितक्षकः । स्फटिकसूर्ययोरंकशब्दो वर्तते । “अंको र्कपणे स्फटिकरेवोता श्रेदिवस्पताविति मेदिनी ॥ ४ ॥

शीलं स्वभावोऽन्वयो वंशः तत्रानूकमिति “अनूकतुकुलेशीलैर्पुंसि स्याद्रतजन्मनीति मेदिनी ।” शकलं खड्गं । वल्कलं त्वक् । द्वे शकले दत्ति । सुवर्णा-
नाह्वेभ्यः कर्षणां साष्टे शतेऽष्टाधिकशतके निष्कः । सहाष्टाभिर्वर्ततदति साष्टसराजस्त्वयमिति वत् । तथा हि अत्र सुवर्णमात्रे उरसावक्षसो भूषणे देमपले च द्वी-
नारे सांख्यद्वारिके द्रव्यभेदे च निष्कः । पलं कर्पचतुष्टयं । गुणानामशीतिः कर्पः ॥ १३ ॥ शमलं पुरीषं । एनः पापं । “त्रिपुपापशये कल्कोऽस्त्री विट्-

शीलान्वयावनूके द्वशकलं वल्कले ॥ साष्टे शते सुवर्णानां हि स्युरे भूषणे पले ॥ १३ ॥ दी-
नारेऽपि च निष्कोऽस्त्री कल्कोऽस्त्री शमलं नसोः ॥ दंभेऽप्ययपि नाकोऽस्त्री शूलशंकरधन्वनोः ॥ १४ ॥
धेनुक्रातुकरेण वा च मेघजाले च कालिका ॥ कारिकाया तनावृत्योः कर्णिका कर्णभूषणे ॥ १५ ॥

किद्वे भद्रतयोरिति विश्वः । कल्कोऽस्त्री घृततैलादिशेषे दंभे विभीतकं दत्ति मेदिनी ” पिनाकोऽस्त्री रुद्रचापेऽपि सुवर्षत्रिशूलयोरिति मेदिनी ॥ १४ ॥ करेण वा
हस्तिन्यां च कारान्नवमसूतायां गवि धेनुका । मेघजाले भेदं दृष्टे च काराद्वेवता विशेषेऽपि कालिका । दन्तिर्विवरणश्लोकाः । “यातना
कृत्योरित्यपि पाठः । कारिकानदयोपिति । कृतौ विवरणश्लोके शिल्पयातनरयोपि । नपुंसकं तु कर्मार्थे कारकं तर्त्तरि चिच्छिति मेदिनी ॥ १५ ॥

कद्रुकलेकायकलदतिख्यातदक्षभेदेगुक्खदिरेचसोमवल्कः । मिलहकेपण्यभेदेतिलकल्केनि.खेतिलचूर्णेचपिण्याकः । रामठेहिगुनि । चकाराद्वा
द्विद्वेदेशेऽथेधीरेच । ज्हस्यमध्यचवाल्लिकमितिवाल्लिकमित्यपि ॥ ९ ॥ व्यालयाह्लादितुंडिकः । कौशिको नकुलेव्यालयाहेगुगुलथुक्रयोः वि
श्वामित्रेचकौशजोलुककयोरपिकौशिकदर्शनविश्वः । रुकरोगः तापः । संतापः शंकाभयं अयातकदतिनाम । स्वल्पे अपिशब्दान्नीचक निष्ठदरिद्रेष्वपि क्षु

स्मिनेचखदिरेसोमवल्कः स्यादयसिलहकं ॥ तिलकल्केचपिण्याकौवाल्लिकंरामठेपिच ॥ ९ ॥ महेंद्रगुगुललुकव्या
लयाद्विपकौशिकः ॥ रुक्मनापशंकास्वानंकः स्वल्पेपि क्षुल्लुकस्त्रिपु ॥ १० ॥ जैवातुकः शशकैपिशुरेप्यथ्वस्यवर्तकः ॥
व्याघ्रेपिपुंडरीकोनायवान्यामपिदीपकः ॥ ११ ॥ शालातुकाः कपिकोपुश्वानः स्वर्णेपिगैरिकं ॥ पीडार्थेपिव्यलीकं
स्यादलीकंत्वप्रियेऽनृते ॥ १२ ॥

तुकः ॥ १० ॥ जैवातुकः पुमान्सोमेदीर्घायुः कुशयोस्त्रिपु । अपिशब्दात्पक्षिभेदचवर्तकः । अपिश
ब्दादगौदिग्गजादौचपुंसिपुंडरीकः । सितांभोजादौस्त्रिपु । यषानीओषधीभेदः अजमोडाएत्यः । अपिशब्दाद्वाहिचूडपिदीपकः । प्रकाशेपि । “ दी
प्य रुद्रत्सपि ” ॥ ११ ॥ कप्यादयः शालातुकाः स्युः । अपिशब्दान्नेरुदतिख्याते । धातोचंगैरिकं “ गैरिकधानुरुक्ममयोरितिमेदिनी । ” व्यलीकमपि
याकार्यैर्बलक्ष्येष्वपिपीडनेदतिविश्वः ॥ १२ ॥

इति क्रीडाः । ॥ “ स्यातानाह ” त्विदं करज्वालासु मयूखः । अनत्विटशोभा । करकिरण । अमरशरीरशिलीमुखौ । निधौनिधिभेदे । कंबोचशरः । अपिशब्दादाकारोपियुन्येखं । खमित्रियेपरेक्षेनेशून्यविदोविहायसि । सवेदनेदेवलेकेशर्मण्यपिनपुंसकमिति मेदिनी ॥ १८ ॥ घृणिः

आर्द्रायामपिलुब्धकडृत्यपि पाठः ॥ पेटकस्त्रिपुच्छेदपिगुरौदेश्येचदेशिकः ॥ खेटकौग्रामफलकौवीवरेपिचजालिकः ॥ ३ ॥ पुष्परणौचकिंजल्कःशुल्कोऽखौखीधनेपिच ॥ स्यात्कङ्क्षोलेष्युल्कलिक्वावर्द्धकंभावदं दयोः ॥ ४ ॥ करिण्यांचापिगणिक्कादारकौवालभेटकौ ॥ अंधेप्यनेढमुकःस्यात्तृट्कौदर्पाश्मदारणौ ॥ ५ ॥ ॥ इतिपंचक्षेपकाः ॥ इतिकान्तवर्गः ॥ मयूखस्त्रिपुच्छकज्वालास्त्रिलिवाणौशिलीमुखौ ॥ शंखानिधौललाटाश्चिकंबौनखींद्रियेपिखं ॥ १८ ॥ घृणिज्वालेअपिशिखे ॥ खांताः ॥ शैलवक्षोमगवगौ ॥ आशुगौवायुविशिखौशरार्कविहगाःखगाः ॥ १९ ॥

किरणः । अपिराब्दाच्चबायात्रपदेवर्हिनुहायाचशिखा । इतिखांतवर्गः । गातानाह । शैलवक्षोमगसंज्ञकावगसंज्ञकोच । विशिखोबाणः । बाणार्कपक्षिण स्वगशाब्दवाच्याः । अर्केतिग्रहणमुपलक्षणं ॥ १९ ॥

करिहस्तांगुलौगजशृङ्गापेकमलांतगतकोशेचकर्णिका । “कर्णिकाकरिहस्तापेकरमध्यांगुलावपि । क्रमुकादिच्छटांशेज्वराटकर्णभूषणइतिमेदिनी” । उत्तरेअतःपरखानेभ्यःप्राक्शब्दास्त्रिपुत्रिलिगाइत्यर्थः । “वृंदारकःसुरेपुंसिमनोज्ञश्रेष्ठयोस्त्रिष्वितिमेदिनी” मुख्यश्चान्यश्वकेवलश्चेतिएकेस्युः ॥ १६ ॥ दांभिकोमायावी । योदूरेरितिक्षणःसचकोक्कुटिकइत्युच्यते । योभृत्यःकोपप्रसादचिन्हज्ञानायप्रभोर्भालंललाटेमेवपश्यति । भावद

करिहस्तांगुलौपद्मवीजकोश्यान्त्रिपूत्तरे ॥ वृंदारकौरूपिमुख्यावेकमुख्यान्यकेवलाः ॥ १६ ॥ स्यादांभिकःकौक्कुटिकोचश्चादूरेरितिक्षणः ॥ लालाटिकःप्रभोर्भालदर्शिकायाक्षमश्रयः ॥ १७ ॥ “भभृन्नितंवलयचक्रेपुकटकोऽस्त्रियां ॥ सूच्यग्रेदुद्रशकौचरोमहर्पचंकटकः ॥ १ ॥ पाकौपक्तिशिशूमध्यरत्नेनतरिनायकः ॥ पर्येकःस्यात्परिकरेस्याद्याद्यैपिचलुब्धकः ॥ २ ॥

शीत्यपिपाठःयश्चकार्याक्षमःप्रभोःकार्यकर्तुमशक्तःतत्रुभौलालाटिकौ । लालाटिकःसदालस्यप्रभुभावनिदर्शनीत्यजयः । इतोभूभृन्नितंवल्यादयःकेचिदमूलकाएवश्लोकाः । अतस्तेषांव्याख्यानाभावः ॥ १७ ॥

तथादिभृतौषण्यस्त्रीणां । आदिशब्दाद्धस्यश्चादिकर्मकराणां भृतौमूल्येपालनेभरणेवाभोगः । पालनेभ्यवहारेचनिर्वेशेपण्ययोपितामिति विश्वः । अ
 द्वेः सर्पस्य । शबलेकबुरेत्रिलिग्या । “सारंगः पुंसिहरिणचातकेचमतेगजेशबलेत्रिविज्वितिमेदिनी” ॥ २३ ॥ कपौवानरेचकाराद्रैकसारथ्यादौचछव
 गः । शपेआक्तोपराभवेनिरस्कारेऽभिपगः । यानाद्यंगेरथशकटादीनामवयवेयुगः । युग्मेद्वयेकतत्रेताद्विपुहस्तचतुष्टयेऽप्यथभेदेचयुगं ॥ २४ ॥ इ
 पु.शरः । परमूरभित्पौ । घृणोरश्मिः . स्वर्गादीनादशानाद्वैक्यं । लक्ष्यदृष्ट्याप्रयागानुसारेणगोशब्दःस्त्रियापुंसिचोन्नेयः । यथासुरभौस्त्रियां । दृपभे

भोगःसुखेरुयादिभृतावहेश्वफणकाययोः ॥ चातकेहरिणेपुंसिसारंगःशबलेत्रिपु ॥ २३ ॥

कपौचपुवगःशापेत्वभिषंगःपराभवे ॥ यानाद्यंगेयुगःपुंसियुगंयुग्मेकताद्विपु ॥ २४ ॥

स्वर्गेपुपयुवाभवज्जदिद्वनेत्रघृणिभूजले ॥ लक्ष्यदृष्ट्यास्त्रियापुंसिगौलिगंचिन्हशेफसोः ॥ २५ ॥

पुंसि । गोः स्वर्गेदृपभेरश्मोदज्जेशीतकरेपुमान् । अर्जुनीनेचदिग्बाणभूवागादिपुयोधितीति विश्वः । योषिति । स्त्रीलिङ्गे । कोशातरेतुगोर्नादित्येबली
 वर्देकिरणक्रतुभेदयो । स्त्रीतुस्याद्विरिभारस्यां भूमौचसुरभात्रपि । नृस्त्रियोःस्वर्गवज्रावुरश्मिदृग्बाणलोमस्त्विति । शेफः शिश्रः । अनुमानेहरमूर्ति
 भेदेचलिङ्गे । “लिङ्गंचिन्हेऽनुमानेचसाख्योक्तप्रकृतावपि । शिर्वमूर्तिविशेषेपिमेहनेपिनपुंसकमितिमेदिनी” ॥ २५ ॥

चकारच्छालिप्रभेदपङ्ग । क्रमुकीटक्षभेद । तत्फलं तु क्लीवपङ्ग । अपिशब्दान्तगुणैर्वैमार्गणायां चमृगः । जवोरं
 टः । अपिशब्दाद्विष्ठादेर्वह्निर्निर्ममेपि ॥ २० ॥ कुसुमसंवन्धिनिर्गौ । स्नात्यनेन स्नानीयं गन्धचूर्णविशेषः । आदिनासुरतादिश्चमशातयेकामशास्त्रा
 शुक्तयत्कपूर्गदिचूर्णतद्ग्रह । अपिशब्दादुपरागेपि पराग । रजसिबूलौ । नागमातगौ गजेवर्तेते । अपिशब्दात्काद्रवेयनागकेशरनागकल्लीहास्तिनपुर
 मेघमुत्सकादोनागपुंसि । क्लीपंसोसलवंगयोः । अपिशब्दाच्चङ्गालेपिमातङ्गः । “अपिशब्दात् नेत्रस्यान्तेऽङ्गहीनेचापाङ्गः ॥ २१ ॥ स्वभावः प्रकृ

पतंगौपक्षिभूवौचपूगः क्रमुकचन्दयोः ॥ पशवोऽपि मृगावेगः प्रवाहजवयोरपि ॥ २० ॥

परागः कौसुमेरणौ स्नानीयादौ रजस्यपि ॥ गजेपि नागमातङ्गावपाङ्गस्ति लकेपि च ॥ २१ ॥

सर्गः स्वभावनिर्मोक्षनिश्चयाध्यायस्तृष्टिषु ॥ योगः सन्नहनोपायध्यानसंगतियुक्तिषु ॥ २२ ॥

तिः । निर्मोक्षस्थान । निश्चयेयथा । गृहाणशस्यदिसर्गएवतदतिरघुः अध्यायः काव्यादिविरामस्थान । सृष्टिर्निर्माणं एतेषु सर्गः । “सर्गस्तु निश्च
 याध्यायमोहोत्साहालदृष्टिष्विनिर्मेदिनी । सन्नहनं कवच । उपाय सामादिः । ध्यानं चित्तवृत्तिनिरोधः । संगतिः संगम इत्यादिषु योगशब्दः । “यो
 गोपूवार्थसंप्राप्तौ संगतिध्यानयुक्तिषु । वपुस्थैर्यप्रयोगे च चिक्कं भादिषु भेषजे । विश्रब्दघातके द्रव्योपायसन्नहनेष्वपि । कामणेपि चेत्येति मेदिनी ॥ २२ ॥

मास्याषाढेअमात्येसचिवेअत्युपधेउपधाधर्माद्यैः परीक्षणंतामतिक्रान्तेशुद्धचिन्तेइत्यर्थः । “एतेषुचपुंसि ।” शुचिर्षीष्माग्निशृंगारेष्वाषाढेशुद्धमंत्रिणि
ज्येष्ठेषुंसि ववलेशुद्धेऽनुपहृतेत्रिविन्तिमेदिनी । मध्येपवित्रेसितेशुक्लेचत्रिषु । स्पृहायामत्यासक्तौगभस्तौकिरणेचकारादीप्तौशोभायांचरुचिः ॥ २ ॥
इतिचाताः । “अपिशब्दास्फटिकेअच्छः । स्तबेकलापेचगुच्छः । तुन्वबक्षेनादरुखीदितिप्रसिद्धेनौकागेचकच्छः ॥ १ ॥ इतिलान्ताः ।” केकि

मास्यमात्येचात्युपधेपुंसिमेध्येसितेत्रिषु॥ अभिष्वंगेस्पृहायांचगभस्तौचरुचिःस्त्रियां॥ २ ॥ इतिचाताः॥
“प्रसन्नेभहुकेप्यच्छोगुच्छस्तबकहारयोः॥ परिवानांचलेकच्छोजलप्रानेत्रिलिंगकः॥ १ ॥ इतिक्षेपक
श्रुतांतः॥” केकिताश्याविहिभुजौदंतविश्रांडजाद्विजाः॥ अजाविष्णुहरच्छागागोष्ठाध्वनिवहाव्रजाः॥ ३० ॥

ताश्यामयूरगरुढौ । अहीन्भुंक्तेइत्यहिभुक् । विप्रेत्युपलक्षणं । क्षत्रवश्ययौः । विप्रक्षत्रियविट्शूद्रावर्णास्त्वाद्याद्विजाः स्मृताइतिस्मृतेः । अंब्रजाः पक्षि
णः । एतेद्विजा । छागोबस्त. अजोहरिहरीकामेविधौछागेरघोः सुतइतिविश्वः । गोष्ठगोस्थानकं । अध्वामार्गः । निवहःसंघः । एतेब्रजाः ॥ ३० ॥

प्राधान्यं । प्रभुत्वं । सानुःशिखरं । चकारात्पशोरवयवेऽशुंगं । “शुंगप्रभुत्वेऽशिखरेचिह्नेऽकीडां बुधं चके । पापाणोत्कर्षयोश्चापिशुंगः स्यात्कूर्चशीर्षकइति मेदिनी” । मूर्धामस्तकः । गुह्ययोनिः । श्रीः संपच्छोभा । कामदच्छाच । महात्म्यैश्वर्यं । यत्तः प्रयत्नः । अर्ककीर्तिसूर्ययशसीभगं । “भगं श्रीयोनि वीर्येच्छान्तानेवैराग्यकीर्तिषु । माहात्म्यैश्वर्ययत्नेषु धर्मोक्षेऽथ नारावाविति मेदिनी ।” ॥ इति गांतवर्गः ॥ २६ ॥ परिघातेपरितोहनने अखिलोहमयल गुहेऽपिशब्दायोगेभेदचपरिघः । अंभसारयेजलप्रवाहे ओघः । परंपरायां नृत्यभेदे च । मूल्येपण्येषूजोपहारे चार्घ्यः । अंहः पापं । दुःखं जरामरणादि

शृंगं प्राधान्यसाम्बोऽश्वरंगं मूर्द्धगुह्ययोः ॥ भगं श्रीकाममाहात्म्यवीर्यरत्नार्ककीर्तिषु ॥ २६ ॥ इति गांताः ॥ परिघः परिघातेऽस्त्रेष्वप्योयोर्वेदंभसारये ॥ मूल्येषूजाविधावर्घोहोदुःखव्यसनैष्वधं ॥ २७ ॥ त्रिष्विष्टैस्तेलपुः ॥ इति चांताः ॥ काचाः शिक्क्यमृद्देहद्रुजः ॥ विपर्यासे विस्तरचप्रपंचः पावकैः शुचिः ॥ २८ ॥

कं । व्यसनं मृगयायुतादि । विषद्रागे द्वेपादिवा तत्रार्घं ॥ २७ ॥ इष्टे । “मनोऽज्ञेत्प्रेगुरौ” लघुस्त्रिषु । “निःसारचत्रिषु ।” इति चांताः ॥ ॥ चांतक यनानंतरंचकारांतास्तताः । शिक्क्यं । दधिभांडादिलंबनार्थं रज्जुसमूहकृत आश्रयविशेषः । मृद्देहो मृद्विशेषः । यल्लक्ष्यं । काचः काचो मणिर्मणिरिति । द्रुपकुनेधरो गः पटलप्रायः । एते च यः काचाः । विपर्यासे विपरीत्ये । चायतारणे प्रपंचः । पावकेऽग्नौ शुचिः पुंसि ॥ २८ ॥

काकश्चेभगंहोहस्तिकपोलश्चकोकेभगंहो । “करटौस्यातां । करटौगजगण्डेस्यात्कुसुभेर्निधजीवने । एकादशाहादिश्राद्धेदुर्दुह्मतेपिवायसे । करटोवा
यभेद्देइतिमेदिनी” । गजगण्ड. कटिश्चकटौस्याता । कटिःश्रोणिः । “कट श्रोणौक्रियाकारेकालिजैऽतिशयेशवे । समवेगजगण्डेपिपिप्पल्यानुकटौ
मतेतिविश्व ।” रुजानिष्केशशिराःखलानि तस्मिन्दुश्चर्मणिनिष्कुपितत्वचिमहेश्वरेशिपिविष्टः । “शिपविष्टःशिविपिष्टइतिराजमुकुटः ।” ॥ ३ ४ ॥

काकेभगंहोकरटौगजगण्डकटौकटौ ॥ शिपिविष्टस्तुखलतौदुश्चर्मणिमहेश्वरे ॥ ३ ४ ॥
देवशिल्पिन्यपित्वष्टादिष्टुदैवपिनद्वयोः ॥ रसेकटुःकद्वकार्यैर्त्रिपुमत्सरतीक्ष्णयोः ॥ रिष्टं
क्षेमाशुभाभावेष्वरिष्टेत्तुशुभाशुभे ॥ ३ ५ ॥

६३

देवशिल्पिनिविश्वकर्मण्यपिशब्दाद्रविभेदकाष्ठतक्षेत्वष्टा । देवप्राक्तनकर्मणिनपुसकं । अपिशब्दात्काकेतुना । रसेपिप्पल्यादिरसभेदेकटुःपुंसि ।
अकार्यकरणार्हेकटुह्रीवं । मत्सरतीक्ष्णयोश्चिपु । क्षेमकल्याणे । अशुभेऽमंगले । अभावेअशुभस्येवाभावेरिष्टमिति । शुभाशुभेअरिष्टे । सूक्तिकागृ
हंचारिष्टं । “अरिष्टमशुभेनकेसूक्तिकागारआसवे । शुभेमरणचिन्हेचेतिमेदिनी ।” ॥ ३ ५ ॥

जिनोबुद्धः । युधिष्ठिरेपिधर्मराजशब्दः । इतिदेवकुंजः । अपिशब्दान्भिकुंजे “हृनोचापिपुन्रपुंसकलिंगः ।” क्षेत्रेनगरद्वारेचवलजंक्छीवे । “वलजगोपुरेक्षेत्रेसस्यसंगरघोरपीतिभेदिनी ।” वल्लुदर्शनावरखीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ समःक्षमांशैर्भूभागेतत्रआजिरिति । रणेसंग्रामे । संततिरपत्यं । चकाराद्धन्यंतरावन्नः । पदोपिअञ्जं ॥ स्वकेआत्मीयेनित्येचिरस्थिते । यथाधर्मोनिजःनित्यइत्यर्थः । इतिजांता ॥ ३२ ॥ यातानाह । आत्मनिपुरुषेक्षेत्रज्ञःपुंसि ।

धर्मराजौजिनयमौकुंजोदंतगपिनसियां ॥ वलजेक्षेत्रपद्वैरिवलजावल्लुदर्शना ॥ ३१ ॥ समेक्षमांशेरणे
प्याजिःप्रजास्यात्संतनौजने ॥ अक्षौशंखशशंकौचस्वकेनित्येनिजंत्रिपु ॥ ३२ ॥ इतिजांताः ॥ पुंस्यात्म
निप्रवीणेचक्षेत्रज्ञोवाच्यलिंगकः ॥ संज्ञास्याच्चैतनानामहस्ताद्यैश्चार्थसूचना ॥ ३३ ॥ इतिजांताः ॥

प्रवीणेतुवाच्यलिंगकः । चेतनाधीः । नामाभिधानं । हस्ताद्यैर्हस्तभूलोचनादिभिर्याअर्थसूचनाप्रयोजनविज्ञापनंसापिसंज्ञा । “गायत्रोसूर्यस्त्रीचसंज्ञा ।” ॥ ३२ ॥ अत्रक्षेपकोयं । दोषज्ञोवैद्यविद्वांसोक्तोविद्वांसोमज्ञोपिच । विज्ञौप्रवीणकुशलौकालज्ञौज्ञानिकुकुट्टावितिजांताः ॥ ३३ ॥

द्वौकटपट्टबाव्यलिङ्गो ॥ ॥ इतिटाताः । अपिशब्दान्मयूरेपिनीलकंठः ॥ ३९ ॥ अंतर्जठरंजठरस्यांतरं । कुसूलोधान्यागारं । अंतर्गृहं गृहाभ्यं
तरंचर्तुकोष्ठः पुंसि । निष्यत्तिर्निष्पादनं । नाशः अवर्शनं । अंतः प्रध्वंसः । स्थितौ मर्यादायां कालविशेषपि ॥ ४० ॥ अतिशस्ते सुप्रशस्ते । अपिश
ब्दादितिद्वे । अपजेमासिच । अतियूनिबाले । अनुजेऽपिकनिष्ठः ॥ ॥ इतिठांताः ॥ ॥ दंडोदमेमानभेदलगुहयमसैन्ययोः । व्यूहभेदे प्रकाशेभ्ये

पट्टद्वौवाव्याल्लिङ्गौच ॥ इतिठांताः ॥ नीलकंठः शिवेपिच ॥ ३९ ॥ पुंसिकोष्ठोतर्जठरं कुसूलोतर्गृहंतथा ॥ निष्ठा नि
ष्यत्तिनाशांताः काष्ठोत्कर्षस्थिनौदिशि ॥ ४० ॥ त्रिषु ज्येष्ठोऽतिशस्तेऽपिकनिष्ठोऽनियुवात्मयोः ॥ इतिठां
ताः ॥ दंडोऽस्त्रीलुगुडेपिस्याद्रुडो गोलक्षुपाकयोः ॥ ४१ ॥ सर्पमांसात्पशूव्याडोगोभूवाचंस्त्वडाइलाः ॥

कोणमंथानयोरपि । अभिमाने ग्रहे दंडश्च दंडांशोऽपारिपार्थ्वक इत्यपिशब्दात्क्षेयाः । गोलो मृदादिगुडकः दधुपाकः दधुविकारः । “इत्ति सन्नाह्निपिगुडः ।”
लुहृगुडिकयोर्गुडा ॥ ४१ ॥ मासात्पशुव्याधः । मांसमत्तौ तिसांसात्सचासौपशुश्चेति । इलयोरेकत्वेन व्यालश्च । “खलेऽपिच ” गौर्धनुः । इलयोरै
क्यादिबाह्याश्च इलावुधपत्नीच ॥

मायादिपुनवमुकूटं । तदस्त्रियां । अन्यथाकारदर्शनमाया । निश्चलमविकारमाकाशादि । यंत्रमृगबंधनविशेषः । कैतवंकपटं । अनृतं असत्यं । राशिः पुंजः । अयोधनोलोहहननार्थं आयुधविशेषः । सीरायंहलायं ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैलाप्रसिद्धा । कालेज्ज्वालाक्षरचतुर्थभागग्रहणात्मकेकालभेदे । अल्पे लेशे । सशये संदेहे । अतिश्रयायं । उत्कर्षः प्रकर्षः । संख्याभेदे पिकोटिः स्यात्कोटिरदमौचापाये संख्याभिदप्रकर्षयोरिति विश्वः । मूले

मायानिश्चलचंत्रैपुकैतवानृतराशिषु ॥ अयोधने शैलशृंगे सीरांगे कूटमस्त्रियां ॥ ३६ ॥ सूक्ष्मैलायां त्रुटिः स्त्री
स्यात्काले लपे संशयेऽपि सा ॥ अत्युत्कर्षाश्रयः कोट्यो मूले लघ्नकचेजटा ॥ ३७ ॥ व्युष्टिः फले समष्टौ च दृष्टिर्ज्ञाने
क्षिणदर्शने ॥ इष्टिर्यागेच्छयोः सृष्टं निश्चितवहुनि त्रिषु ॥ ३८ ॥ कष्टे तु रुद्धगहने दक्षामंदागदे पुच ॥

संश्लिष्टकरोजटा । मांस्यावेदविकृतौ च ॥ ३७ ॥ फले साध्ये । समष्टौ संपदिव्युष्टिः । अक्षिचक्षुषि । यागो यज्ञः । दृच्छा स्पृहा “ इष्टिर्मताभि
लापेऽपि संप्रहृष्टलोकयागयोरिति मेदिनी ” बहुनिप्रचुरे । मुक्तनिर्मितयोश्च सृष्टं ॥ ३८ ॥ रुद्धं दुःखं । गहनं दुरधिगम्यं तः प्रांतं । उभे कष्टे । दक्षोऽनल
सः । अभेदस्तीक्ष्णः । अगदो रोगहीनः । एते पटवः ॥

पुनमक्षादिभिः कीडा । आदिनामेव कुक्कुटादियुद्धादिकं । तत्र उत्सृष्टेन्यस्यार्थे भृतौ वेतने मूल्ये विक्रेयवस्तुद्रव्ये धने काकिणी चतुष्टयेपणः । “अपिश
 द्वात्सु लङ् कथ्यशाकादिकायांच” मौर्याज्यायां द्रव्याश्रितेरसंगंधादौ । आदिशब्दस्य प्रत्येकसंबंधात्सत्वरज आदौ शौर्यं चातुयादौ संधि विप्रहादौ । इ
 द्विपे अदेडियुक्तेचगुणः । “गुणे मोध्यामप्रधानेरूपदौ सुदं द्विपे ॥ त्यागे शौर्यादिसत्त्वादिसंख्याद्यादृत्तिरज्जुपु । शुक्लादावपि वट्यांचेति मेदिनी” ॥ ४६ ॥

पणो घृतादिषूत्सृष्टे भृतौ मूल्ये धनेपिच ॥ मौर्व्याद्रव्याश्रिते सत्वशौर्यसंध्यादिके गुणः ॥ ४६ ॥
 निर्व्यापारस्य तोकालविशेषोत्सवयोः क्षणः ॥ वर्णो द्विजादौ शुक्लादौ स्तनैर्वर्णतुवाक्षरे ॥ ४७ ॥

निर्व्यापारस्थितौ तूष्णीमवस्थाने कालविशेषे मुहूर्तस्य द्वादशे भागे उत्सवे पुत्रजन्मादौ क्षणः । “पर्वणिच” विप्रक्षत्रियादौ शुक्लपीतादौ स्तनैस्तवेवर्णः । अ
 क्षरे वर्णवाक्क्षीरेषु सितेत्यर्थः । “वर्णो द्विजादिशुक्लादियं शो गुणकथा मुच ॥ स्तनौ नानसियां भेदरूपक्षरविलेपन इति मेदिनी ॥ ४७ ॥

वंशशालाकापजरायथविणुशलाका । अपिशब्दाद्विपेपुंसि । “सिंहनदेचस्त्रियां ।” पट्क्षणाभितेकालेऽपिशब्दाच्छिरादिपुचनानी । “शिरायांगंडदू-
र्वायांचर्यायांकुहनस्यचेतिभेदिनी ।” ॥ ४२ ॥ दंडादिषु पट्सुकांडः । सचपुन्पुंसकयोः । अर्वाकुत्सितः । वर्गः परिच्छेदः । यथाप्रथमकांडेऽभि-
हितं । अवसरः प्रस्तावः । अमत्रेपात्रे । मूलं यद्वणिक्कूधनंतत्रचभांडं । कांचनादिनिमित्तिऽश्वाभरणेभूषणमात्रेच ॥ ४३ ॥ इतिढांताः । भृशमत्स्यर्थेप्र

क्षेडावंशशलाकापिनाडोनालेपिपट्क्षणे ॥ ४२ ॥ कांडोऽस्त्रीदंडवाणार्धवर्गविसरवारिषु ॥ स्या-
द्रांडमश्वाभरणेमत्रेमूलवणिग्धने ॥ इतिढांताः ॥ ४३ ॥ भृशप्रतिज्ञयोर्वाढंप्रगाढंभृशरुद्धयोः ॥
शक्तस्यूलौचिपुहृदौव्यूदौविन्यस्तसंहतौ ॥ ४४ ॥ ॥ इतिढांताः ॥ भ्रूणोऽभिकक्षेपणगर्भवाणोव-
लिभुनेशरे ॥ कणोऽतिसूक्ष्मेधान्यांशसंघातेप्रमथेगणः ॥ ४५ ॥

तिज्ञास्वीकारः । दृढेपिप्रगाढं । “शक्तःसमर्थः तत्रस्थूलेचदृढः । विन्यस्तेसंहतेचव्यूढः । पृथूलेच ।” इतिढांताः । स्त्रियाअयक्षेणः । क्षेपणश्वासौगर्भ-
श्चतस्मिन् । बलिपुत्रेबाणः । “बाणःस्याद्रोस्तनैदस्यभेदेकवलकांडयोरितिभेदिनी ।” अतिसूक्ष्मवस्तुनिधान्यांशेचकणः । प्रमथेरुद्रानुचरे ॥ ४५ ॥

मृदावांछा । विद्यामायानेच्छा । जुगुप्सा निदा । “ करुणा च घृणे लुच्यते ” वणिक्पथे पण्यवीथी । आपणे पण्ये च विपणिः । सुरामयं । प्रत्यक्प्रती
चोत्रिक् । उभे वारुण्यौ । “ गण्डदूर्वापि वारुणी । ” ॥ ५१ ॥ इभ्यां हस्तिन्यां करेणुः स्त्रीलिङ्गा । इभे हस्तिनिकरेणुर्नपुलिङ्गः । बलं पराक्रमः । गृहे रक्षि
तारिरणं । “ वधरक्षणयोरपिशरणं । ” चकारादग्निमंथे च श्रीपर्णं ॥ ५२ ॥ अभिमरो युद्धं । स्वरेतिग्मे । “ तीक्ष्णसामुद्रलवणे विषलोहाजिमुष्कके ।

तृष्णे स्पृहापि प्रासेद्वे जुगुप्सा करुणे घृणे ॥ वणिक्पथे च विपणिः सुराप्रत्यक् च वारुणी ॥ ५१ ॥ करे
णुगिभ्यां स्त्रीनेभेद्रविणं तु वलं धनं ॥ शरणं गृहे रक्षित्रीः श्रीपर्णं कमलेपि च ॥ ५२ ॥ विषाग्भिर्मरलो
हेपुनीक्ष्णं हृद्वैस्वरे त्रिषु ॥ प्रमाणं हेतुमर्यादाशस्त्रे च त्ताप्रमातृषु ॥ ५३ ॥

ह्रीबययापजेदुंसितिग्मात्स्यागिनोस्त्रिष्विति मेदिनी । “ हेतुर्धूमादिः । मर्यादासीमा । इयत्तापरिच्छेदः । प्रमाताज्ञाता । “ प्रमाणं नित्यमर्यादाशास्त्रे
पुस्तक्यादिनि । इयत्ताया च हेतौ च हृद्वैस्वरे प्रमातरीति मेदिनी ” ॥ ५३ ॥

“गणं भेदे कृत्ति ।” अपिशब्दात्संध्यारगेच । “अव्यक्तरागसंध्यारगेच ।” अपिशब्दात् “संभावौस्थेयुषिचस्थाणुः ।” अपि गम्यान् ” अगम्यान् । पितरिपरिमाणविशेषेचद्रोणः । आज्योयुद्धे रवेशब्दे ॥ ४८ ॥ श्रेष्ठोमुख्यः । “यामणीर्भोगिकेपत्यौप्रधानेनापितेपिचेतिविश्वकाराः । भेषजोऽत्र भुवोरंतरावर्ते ऊर्णा ” आदिनाशरोद्रादीनांचलोमसाऊर्णा । सोर्णानुचक्रवत्यादीनांमहायोगिनांचमहापुरुषलक्षणभूताम्

अरुणोभास्करेपिस्याद्द्वर्गभेदेपिचत्रिपु ॥ स्याणुःशर्वोप्ययद्रोणःकाकेप्याजैरवेरणः ॥ ४८ ॥ ग्रामणीर्नापितेयुंसिअष्टग्रामाधिपत्रिपु ॥ ऊर्णमिपादिलोमिस्यादावर्तेचांतराश्रुवोः ॥ ४९ ॥ हरिणीस्यान्मृगोहमप्रतिमाहरिताचया ॥ त्रिपुपांडौचहरिणःस्यूणास्तंभेपिवेद्रमनः ॥ ५० ॥

पातन्नुभयमागुधायताप्ररास्तावर्तानायेणभवति ॥ ४९ ॥ हेमन्तःसुवर्णस्यप्रतिमायाचहरिताहरिद्वर्णा “हरिणीहरितायांचनारीभिदृत्तभेदयोः । सुवर्णप्रतिमायांचेतिभेदिनी ।” पांडोपांडुरवर्णेचकारान्मृगभेदे । वेद्रमनोऽगृहस्यस्तंभेस्यूणा । अपिशब्दाहोहस्यप्रतिमायां ॥ ५० ॥

अथ तो नानाह । नद सरि द्विशेषः । नां ह्यो गच्छः । भास. पक्षि भेदो गोप कुमुदाख्यः । पक्षी पक्षिमात्रं ॥ ५७ ॥ उत्पत्तो धूमगगीतारा " घटभा रापधूम
 केनः । नीमुतोऽद्रीपतिके देवतारे पयोधरे द ति भेदिनी । " पाणि. करः । नक्षत्रं प्रयोक्तृशं । पवनो थायुर मरु अ मरुत्सक्षी ॥ ५८ ॥ महा माघ सारथी यत्ता
 रो । पाताधारकः । " ह्याग्निम्य पिभार्ता " दानपात्रेय हिचे । " गृहस्थाने घास सिस्ययोतः । पाण्यंतरे सुतांतरे । केतुनी रुक्मपताकारि यक्षोत्पाते पुल ५९ ॥
 ति भेदिनी " ॥ ५९ ॥ पाथियो राक्षित नये पुत्रे । कातः शिलीतत्रेदे । अपिशब्दात्तं तु छिभि । जीये छिगा जके चरथपतिः । भूमिधरः सेलः ॥ ६० ॥
 देवसूर्यो विवस्वतो सरस्वतो नवार्णवो ॥ पक्षिता ह्यो गरुत्मनो शकुंतो भासपक्षिणो ॥ ५७ ॥ अमृत्युत्पानो धूमकेतू
 जीमनो भेघपर्वतो ॥ हस्तो तु पाणि नक्षत्रे मरुतो पवनामरो ॥ ५८ ॥ यंता हस्ति पके मृतो भर्ता धांत रिपाट्रि ॥ आनपा
 त्रेशिशोपोतः प्रेतः प्राण्यंतरे मृत्यु ॥ ५९ ॥ ग्रहभेदे ध्वजकेतुः पाथिवेन नये मृतः ॥ रथपतिः कारुभेदं पिभू भूद्रुमिधर
 नृपे ॥ ६० ॥ मूर्धाभिपिक्तो भूपेऽपि क्रतुः स्त्रीकुसुमे पिच ॥ विणा वप्य जिता व्यक्तो सुतस्त्वष्टरि सारथो ॥ ६१ ॥
 " अविशब्दान् " पथानेन विगमो नैव मूर्धाभिपिक्तः । स्त्रीकुसुमे रजसि । हेमंता वीचक्रतुः । अजित आख्य क्रतुः तितकारं ताधि मो बिणाय विवर्तेते । अ
 पिशब्दात्परिभूतेशंकरे स्वाजितः । अव्यक्त शंकरे विणा वप्य क्रतुं महदात्तिके । आत्मस्य पितृव्यव्यक्त मरुदेत्यभिधेयवदिति विश्वः । त्यट्रि शिल्पि
 भेदे । क्षत्रिया ब्राह्मणी जे विभुतः सारथि बंधिनो रिति विश्वः ॥ ६१ ॥

साधकतमक्रियासिद्धौ प्रकटो हेतुः । क्षेत्रं सस्योत्पत्तिस्थान । करणं साधने क्षेत्रे इति विश्वः । अपिशब्दात्कर्ममिति । “करणं करणे काये साधनेन्द्रियकर्म सु । कायस्येव तव धेच नाढ्यगीतप्रभेदयोः । पुमानशूद्राविशो पुत्रेवानरादौ च कीर्त्यते इत्यजयः । प्राणिनामुत्पादे जन्मनि । असबाधचमूगतौ निर्वायसे न्यगमने घंटापथे च ससरण ॥ ५४ ॥ उन्नये जलपात्रादेः त्वर्ध्वनयने । “उन्मूलिते च उद्भरणं ।” अतः परं वक्ष्यमाणानां शब्दास्ते त्रिषु । पशुशृंगचभेदत

करणं साधकतमं क्षेत्रगान्त्रिद्विष्वपि ॥ प्राण्युत्पादे संसरणमसंवाधचमूगतौ ॥ ५४ ॥ घंटापथेऽथवा नान्ने समुद्भरणमुन्नये ॥ अतः स्त्रिषु विषाणं स्यात्पशुशृंगे भेदतयोः ॥ ५५ ॥ प्रवणं क्रमनिमोर्व्याप्रव्हेनातु चतुष्पथे ॥ संकीर्णो निश्चिताशुद्धौ विरिणं शून्यमूपरं ॥ ५६ ॥ सैतौ च वरणो विणी नदीभेदे कचोच्चये ॥” इति णांताः ॥

श्रतयोः । त्रिषा विषाणी ॥ ५५ ॥ क्रमेण निम्नाक्रमनिम्नासाचासौ उर्वी च पृथ्वी तत्र प्रव्हेनन्ने चतुष्पथे प्रवणः पुंस्येव । निश्चितो व्याप्तः । अशुद्धो अभिन्नः । “संकीर्णं संकेटव्यामे कुनचिद्वर्णसकर इत्यजयः ।” शून्यं निराश्रयो देशः । ऊपरं स्थलभेदः । तद्विरिणमिति स्यात् । “दीर्घादिरपि । इरणमित्यपि” ॥ ५६ ॥ सैतौ च वरणो विणी नदीभेदो कचोच्चय इत्यमूलकः ॥ इति णांताः ॥

कासुः महाराष्ट्रभाषायासैतीतिख्यातः । कासुः शक्त्या युयान्मन्त्र
योहानिरर्चापूजात्त्रापचितिः । निष्कृतौ व्यये च । अत्र सानं अंतः ॥ धनुष्कोटिः चापाद्य "आर्तिरिति पाठः । उपसर्गादृतीति वृद्धिः ।" सामान्यगता । द।
मास्त्यावजानी "जातिः सामान्यगोत्रयोः । मास्त्या मामलक्ष्याच्चबहुधा कं पि ह ज न्ननोः । जातीफलेच्छंदसि चेति हेमः ।" ६७ ॥ प्रचारः लोकाचार
इति यावद् । स्पंदः प्रस्वरणं । तत्र रीतिः । "रीतिः प्रचारे यस्य देचलो हि किदारुकडयो रिति विश्वः ।" द्विवेप्रवासे च दर्शितः । द्विवे विप्रधः । अति

—

काससामर्थ्ययोः शक्तिर्मूर्तिः काठिण्यकाययोः ॥ विस्तारवह्नयोर्व्रतनिर्वसती रात्रिर्वेदमनोः ॥ ६६ ॥ क्षयाचर्योरप
चिन्तिः सातिर्दानावसानयोः ॥ अर्तिः पीडाधनुष्कोट्योर्जातिः सामान्यजन्मनोः ॥ ६७ ॥ प्रचारस्यंदयोरीतिरीतिर्दि
व्यप्रवासयोः ॥ उदयेऽधिगमे प्राप्तिस्त्रेतात्वग्नित्रयेयुगे ॥ ६८ ॥ वीणाभेदेऽपि महती भूतिर्भस्मनिसंपदि ॥ नदीनगरी
नागानां भोगवत्यथ संगरे ॥ ६९ ॥ दृष्टिरनादृष्टिः शलभामूषकाः शुकाः । स्वचक्रं परचक्रं च संतेना ईतयः स्थिता इति भेदात् । उदये उत्पत्तौ ।
अधिगमे लाभे । अग्नित्रये । दक्षिणगार्हपत्याहवनीयाख्ये । द्वितीयेयुगे । त्रेताशब्द आबंतः ॥ ६८ ॥ वीणाभेदो नारदीवीणा । महत्त्वयुक्तायां भार्यादौ च
अणिमादौ च भूतिः । "भूतिर्भस्मनिसंपदि । मांसपाकविशेषे च जनने गजमंडन इत्यमरशेषः । "नागानां नद्यां नगरी च भोगवती । संगराद्वित्रये समितिः ॥ ६९

स्फुटेऽपि व्यक्तः । शास्त्रं तर्कादि । निदर्शनमुदाहरणं । इमे उभे दृष्टांतौ । द्वाः स्थे द्वारपाले । वैश्यायामित्यपपाठः । क्षत्ताशूद्राक्षत्रियाजेदतिविश्वकोशा
त् । चान्धुजिष्यातनये ॥ ६२ ॥ प्रकरणं प्रस्तावः प्रकारो भावः कारस्वर्त्यं साकल्यं । वार्ताजनश्रुतिः । नृत्यस्थाने नृत्यमंडपे । नाटद्विशेषो जनपदविशेषः । स
चपश्चिमसागरस्योद्धारवती ॥ ६३ ॥ यमो धर्मराजः । दैवं प्राकृतं न कर्म । अकुशलकर्मपापं । श्लेष्मादयो घातशब्दवाच्याः । आदिशब्दात्पित्तादिग्रहः ।

व्यक्तः प्राज्ञेऽपि दृष्टांतौ भौशास्त्रनिदर्शने ॥ क्षत्तास्यात्सारथौ द्वाः स्थे क्षत्रियायां च शूद्रजे ॥ ६२ ॥ वृत्तांतः स्यात्प्रक
रणं प्रकारकात्स्वर्त्यं वातयोः ॥ आनतः समरे नृत्यस्थाननीटद्विशेषयोः ॥ ६३ ॥ कृतांतोऽयमसिद्धांतदेवाकुशलकर्म
सु ॥ श्लेष्मादिरसरक्तादिमहाभूतानि तदुणाः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाण्यंश्मविकृतिः शब्दयोनिरश्रयातवः ॥ कक्षांतरैरपि शु
द्धांतौ नृपस्यासर्वगोचरे ॥ ६५ ॥

रसआहारपरिणामजो भागविशेषः रसरक्तादीत्यादिनावसामज्जादिग्रहः । महाभूतानि पृ
थिव्यादीनि पंच । तदुणांगंधादयः ॥ ६४ ॥ इंद्रियाणि चक्षुरादीनि । अंश्मविकृतिः मनःशिलादि । शब्दयोनिः भूमत्तायामित्यादिः । भूवादयो धात
वदति सूत्रान् । नृपस्य कक्षांतराजधानीस्थानविशेषे । असर्वगोचर इति कक्षांतरस्य विशेषणं । अपिशब्दादंतःपुरे आशौचांतव ॥ ६५ ॥

॥ ७० ॥ जगतिलोके क्षितौ भुवि छंदोविशेषे द्वादशाक्षरपादकवृत्ते वासो निवासः । अपिशब्दान्मेदिन्यां । कालभेदे च क्षितिः । सूर्यप्रभादिपुहेतिः ॥ ७० ॥ जगतिलोके क्षितौ भुवि छंदोविशेषे द्वादशाक्षरपादकवृत्ते जगती । “अपिशब्दाज्जने” दशमं छंदः दशाक्षरपादकं । आवलिशरपिपाकं । उत्तरकालेऽप्यायतिः । “आयतिः सयमेद्वै प्रभावागामिकालयोरिति विश्वः ।” ॥ ७१ ॥ वीरभेदेऽन्यभेदे च पत्तिः । पक्षभेदयोरिति पठ्ठी । पक्षशब्दो मासार्धवाची खगावयववाची च अतो द्विवचनं । मासार्धस्य मूले

संगे सभायां समितिः क्षयवासावपि क्षिती ॥ रवेरर्चिश्च शस्त्रं च वह्निर्ज्वाला च हेतयः ॥ ७२ ॥ जगतां जगति च्छंदोविशेषेऽपि पक्षितावपि ॥ पंक्तिश्छंदोऽपि दशमं स्यात्प्रभावेऽपि चायतिः ॥ ७३ ॥ पत्तिर्गतौ च मूले तु पक्षतिः पक्षभेदयोः ॥ प्रकृतिर्योनिलिंगे च कैशिकमाद्याश्च वृत्तयः ॥ ७४ ॥

प्रतिपदीत्यर्थः । पक्षिपक्षस्य मूलेऽधोदेशे । योनिलिंगे द्वैक्यं । योनौ लिंगे च प्रकृतिः । चकाराद्यधानतत्वेऽमात्यादौ स्वभावे च । आद्यशब्दादारभटीसा त्वतीभारत्यः । चकाराज्जीविकायां सूत्रविवरणे च वृत्तिः ॥ ७५ ॥

रूप्यरजत । लक्ष्मचिह्नं । अवधृतमाकर्णित । युगेप्रथमयुगेपयप्तिअलमर्थेकत ॥ ७६ ॥ जीवानपेक्षिसाहसखपंकर्ममहाभीतिर्महद्भयंअत्याहितं
स्यात् । युक्तेन्याय्ये । क्षमादोक्षित्यादिपचके । ऋतेसत्ये । प्राणिनिजंतौ । अतीतिवृत्ते । प्राण्यतीतदतिद्वेद्वक्य । समेसदृशं । भूतंक्षमादोपिशाचादौ
न्याय्येसत्योपमानयोरितिबिम्बः ॥ ७७ ॥ पद्येऽश्लोके । अतीतिभूतेदृढेगोढेनिस्तलेवर्तुलेऽतीतादौत्रिलिग्यावृत्त । राज्यंचकारानवृहच्चमहत् । महा

कलयौतंरूप्यहंसोनिमित्तैहेतुलक्ष्मणोः ॥ श्रुतंशास्त्रावधृतयोयुगपर्याप्तयोःकृतं ॥ ७६ ॥
अत्याहितंमहाभीतिःकर्मजीवानपेक्षिच ॥ युक्तेक्षमादावृत्तेभूतंप्राण्यतीतेसमेत्त्रिषु ॥ ७७ ॥
वृत्तंपद्येचरित्रेचिष्वतीतदृढनिस्तले ॥ महद्राज्यंचावगीतंजन्यस्याद्गहितेत्त्रिषु ॥ ७८ ॥
श्वेतंरूप्येपिरजतंहेमिरूप्येसितेत्त्रिषु ॥ त्रिष्वतीजगदिंगेपिरक्तंनील्यादिरागिच ॥ ७९ ॥

राज्येविशालेधेतिबिम्बः । जन्येजनापवादेगहितेनिहितेऽवगीत ॥ ७८ ॥ अपिशब्दान्छुभ्रेपिष्वेत । श्वेतंरूप्येऽन्यवच्छुभ्रेष्वेतोद्वीपाद्विभेदयोरिति
बिम्बः । हेमिरूप्येसितेचरजतं । अतोरजतानूपरेताता शब्दास्त्रिषु । इंगेजंगमेभुवनेचजगत् । नील्यादिरागयुक्त । रक्तोऽनुरक्तेनील्यादिरंजितेलोहि
तेत्त्रिषु । स्त्रीवतुकुंकुमेतन्निमित्तमेदिनी ॥ ७९ ॥

आराधनात्तद्वचना । त्रातरिक्षके दारुणेणेभीषणेयुद्धे । अनुरागेऽनुग्रहे । प्रसन्नातायांकाव्यगुणे च “प्रसादोऽनुग्रहेकाव्यप्राणस्वास्थ्यप्रसन्नित्विति मे
दिनी ।” म्यं जनेतेमनेसुपकारचसूदः ॥ १० ॥ गोष्ठंगोस्थानंतस्याध्यक्षेगोपालादीवृहस्पतीरुष्णेपि । दकारांतआमोदशब्दोयथाहर्षवर्ततेअपिश
व्यावृत्तिनिर्हारीगणैश्च तथा मदीपिद्वर्धःपिशब्दाद्रवगजदानरेतःसुचेल्यर्थः । प्रधानमेवप्रधान्यं । राजर्लिङ्गल्लघादौ लघुगोष्ठपावयवे ॥ ११ ॥ संभाषासं

आरावेरुदितेनातर्याकंदोदारुणरणे ॥ स्यात्समादोऽनुरागेपिसूदःस्याद्व्यंजनेनपिच ॥ ९० ॥ गोष्ठाध्यक्षेपिगोवि
दोहर्षप्यामोदवन्मदः ॥ प्राधान्येराजालिंगेचष्टपंगिकुकुदोऽस्त्रियां ॥ ९१ ॥ स्त्रीसंविद्ज्ञानसंभापाक्रियाकाराजिना
मसु ॥ धर्मैरहस्यपनिपत्स्याहुतौवत्सरेशरत्न ॥ ९२ ॥ पदंव्यवसितत्राणस्यानलक्ष्मांश्चिवस्तुपु ॥ गोष्पदंसेवितेमा
नेप्रतिष्ठाकृत्यमास्पदं ॥ ९३ ॥

नाम । “संवित्संभाषणेज्ञानसंयमेनाप्रिनोपणे । क्रियाकारःकर्मनियमः । आजिर्युद्धं । नामसंज्ञा । एतेपुसंकेतेच स्त्रीलिंगसंविदिति वेदातेप्युपनिषत् ॥ ९२ ॥ व्यवसितिर्व्यवसायः । “पदस्थानेविभक्त्यतेशब्देवाक्यैकवस्तुनोः । त्राणेपादेपादचिन्हेव्यवसायापदेशयोरितिहेमः ।” संवितेगोभिरवसेवितेदेशेमानेखुरप्रमाणेगोष्पदं । प्रतिष्ठास्थानं । कृत्यंकार्यं ॥ ९३ ॥

अतःपरं वर्गसमाप्तेर्दीप्तास्त्रिषु । इष्टो मनोहरः । उभौ स्वादू । उभौ मृदू । कोमलोऽतिगमः । अतीक्ष्णोऽतिगमः । कोमलोऽकिटिनः । उभौ मृदू । मृदुः स्यात्कोमलेस्त्वेति विश्वः । मूढो मूर्खः । अल्पेययामंदोदरी । अपटुरतीक्ष्णः । निर्भाग्योहीनभाग्यः । एते मंदाः ॥ ९४ ॥ प्रत्ययो भिनवः । अप्रतिभोऽप्रगल्भः । द्वाविमौ शारदौ । 'प्रगल्भो धृष्टः । विशारदो बुधे धृष्ट इति हेमः ।' इति दाताः । प्रसारितभुजद्वयकुंडलंब्यामः । बटो वक्षभेदः । द्वयं न्यग्रो धाव्यं । कायो दे

त्रिष्विष्टमयुरौ स्वादू मृदू चातीक्ष्णकोमलौ ॥ मूढात्मापटुनिर्भाग्यामंदाः स्युर्द्वौ तु शारदौ ॥ ९४ ॥
प्रत्यग्राप्रतिभौ विद्वत्सु प्रगल्भौ विशारदौ ॥ इति दाताः ॥ व्यामोघश्च न्यग्रो धावुत्सेधः कायउन्नेतिः ॥ ९५ ॥ पर्याहारश्च मार्गश्च विवधौ चतौ ॥ परिधिर्यज्ञियतरोः शाखायामुपसूर्यके ॥ ९६ ॥ बंधकं व्यसनं चेतःपीडाधिष्ठानमाधयः ॥ स्युः समर्थननीचाकनियमाश्च समाधयः ॥ ९७ ॥

हः । उच्चतिरुद्गायः ॥ ९५ ॥ परित आह्वियते सौ पर्याहारो ध्यानादिः । मार्गः पंथाः । एतौ विवधसंज्ञौ च भिरेष्येती । यज्ञियतरोः पलाशादेः शाखायां समिधितत्र उपसूर्यके सूर्यसमीपमंडले परिवेपाख्ये ॥ ९६ ॥ उत्तमगृहेऽङ्गणमोचनपर्यंतं विश्वासार्यं यद्वस्तु स्थाप्यते तद्वंधकं । चेतःपीडामानसीव्यथा । अधिष्ठानमध्यासनं । एते आधयः । समर्थनं चोद्यपरिहारः । नीचाकोवचनाभावः । नियमोऽङ्गीकारः । एते समाधयः ॥ ९७ ॥

यो यो त्यादं देशो सादृशं प्रकृत्यादिपुनरुतिप्रत्ययागमादेशेषु यन्मन्त्रमिति संज्ञा लोपाभ्यामदर्शनशीलमक्षरं तत्र । यो मुख्यं पित्रादिकमनुयातितस्मि
न्देशो । प्रकृतस्य मन्त्रात्स्यपदनिरस्य भावः । तच्चेत्पुनरुच्यते । “विधु शशांके कपूरे हृषीकेशो चराक्षस इति विश्वः ॥” ९८ ॥ परिच्छेदेसीम्नि । विले
र्गं । कालेऽपि । ग्रिधाने कर्तव्ये देवेनाक्तनशुभाथुभ कर्मणि न्नक्षत्रयपिविधिः ॥ ९९ ॥ बुध एद्धौ धातौ पठिते पिवर्तते । अपिशब्दाद्बुधः सौम्ये ॥ वृद्धः स्थविरे

दोषोत्पादेऽनुचंयः स्यात्प्रकृत्यादि विनश्वरे ॥ मुख्यानुयायिनिशि शौ प्रकृतस्यानुवर्तने ॥ ९८ ॥ वि
धुर्विण्णौ चंद्रमसि परिच्छेदे चिलः वधिः ॥ विधिर्विचाने देवैर्विप्रप्रणिधिः प्रार्थने चरे ॥ ९९ ॥ बुध ए
द्धौ पठितेऽपि स्कंधः समुदयेऽपि च ॥ देशे नदविशेषेऽप्यौ सिन्धुनां सरिति स्त्रियां ॥ १०० ॥

समुदये ममूहे । यथा । अनलस्कंधवपुपइति । अपिशब्दात्काहेनृपं मे च । “स्कंधः प्रकाटे कायेऽसे विज्ञानादिपुपंचसु । नृपसमूहे व्यूहे चेति हेमः ॥”
देशभेदेऽप्यौ समुद्रे सिन्धुशब्दः पुंसि । “इमदनेच” नदीसामान्येऽनुर्गलिने ॥ १०० ॥

विधौ विधाने । प्रकरेयथा द्विविधं किं विधिमित्यादि । अपिशब्दाद्विधौ पिकसज्जने “चारावपि” साधुः । जायाभाया स्नुषापुत्रस्य पत्न्या तत्र छात्राया वधूः । जाया स्नुषयोः पार्थक्यं वर्तत इति बोधनाय पृथक् कृतं द्रवणं । देवालयादियेन लिप्यते सः लेपश्चूर्णविशेषः । मुंघाप्रसादभाक् द्रव्यं मुंघाविद्युत्सुधा मृत । मुंघा हि भोजनं ज्ञेयं मुंघाधात्री मुंघा स्नुहीति मजरी ॥ १०१ ॥ प्रतिज्ञास्वीकार । तत्रयथासत्त्वसंघः । संप्रत्यय आदरः । स्पृहाकाशात्तत्र श्रद्धेति ।

विधाविधौ प्रकरे च साधूरम्येपि च त्रिषु ॥ वधूर्जाया स्नुषा स्त्री च मुंघालेपो मृतं स्नुही ॥ १०१ ॥
संघाप्रतिज्ञामर्यादा श्रद्धासंप्रत्ययः स्पृहा ॥ मधुमधेपुष्परसेक्षौ द्रव्यं धंतमस्यपि ॥ १०२ ॥
अनस्त्रिपुसमुन्नद्धौ पंडितं मन्यगर्बितौ ॥ ब्रह्मबधुरधिक्षेपे निर्देशे थावलं वितः ॥ १०३ ॥

क्षौद्रमाक्षिके । इत्येवैव त्रवर्तते पुद्गुभेदे च पुमान् मधुः । अक्षिहीनेष्वंधशब्दः ॥ १०२ ॥ अतः परे धांतवर्गपर्यं तास्त्रिषु । पंडितं मात्मानं मन्यते पंडितं मन्यः । अपिक्षेपे निदाप्रयोगो यथा । हे ब्रह्मबधो दुष्टोसीति । ब्रह्मबधुरधिक्षेपे निर्देशे च द्विजन्मनामिति विश्वः ॥ १०३ ॥

अवलंबितः आश्रितः । अविदूरः सन्निहितः । उभाववटव्यो । अपिशब्दाद्वद्वोपि ॥ इतिधाताः ॥ चित्राभानवोरश्मयोयस्तौ । लेशोपि गघः संवा
धोगुप्तसंकटयोर्द्वयोः । वाधानिवेधेदु स्वेच्छानृचाट्टिमुरावृथाः ॥ १०४ ॥ वाताचदेहश्च । नीचोहीनजातिः । पृथग्जनइतिचतुरक्षरं । “पृथक्का
योजन पृथग्जनः ।” यावाग्रस्तारेजलादेगिराविति विश्वः । “पञ्चीश्येनेरथेकडिस्वगदुरथिकाद्रिष्विति विश्वः ।” ॥ १०५ ॥ बर्हीमयूरः । “शिखी

अविदूरोप्यवटव्यः प्रमिद्धोऽस्यातभपितौ ॥ इतिधाताः ॥ सूर्यवन्दीचित्राभानृभानरश्मिदिवाक
री ॥ १०४ ॥ भूतात्मानौ यातुदेहोमर्खनीचौ पृथग्जनौ ॥ ग्रावाणौ शैलपापाणौ पत्रिणौ शरपाक्षि
णौ ॥ १०५ ॥ तरुशैलौ गिरिखिणौ शिखिनौ बन्दिचर्हिणौ ॥ प्रतियत्नावुभौ लिप्सोपग्रहावथसादि
नौ ॥ १०६ ॥ द्वौ सारग्रिहयारोहौ वाजिनोऽथेपुपक्षिणः ॥ कुलेप्यभिजनो जन्मभूम्यामप्यथहायनाः ॥ १०७ ॥

त्वगौ वंशेकं नृपदेशरे । चूडायतिवलीवर्धमयूरमुकुटेहयदतिहैमः ।” लिप्सावाद्या । उपग्रहअनुकूलनं । उभौप्रतियत्नौ “प्रतियत्नसुसंस्कारलिप्सो
पग्रहणेषु च निमिद्विनी ।” ॥ १०६ ॥ सारथिरश्वारोहश्च सादिनौ । “सादीतुरंगमारोहे निपादिरथिनोरपीति हैमः ।” अश्वोहयः । द्युः शरः पक्षी चैते
वाजिनः । कुलकुलमुख्ये च जन्मभूम्या जननस्थाने अभिजनः कुलेऽप्यानो जन्मभूम्या कुलध्वजइति विश्व ॥ १०७ ॥

यञ्जं कृत्वा । तद्विद्विषु । चंदाद्यक्षेविजातीयप्ररोहे । योऽपिन्मात्रेविलासिन्यामपिकामिनी । तनुःकायेत्वचिंस्त्रीस्यान्निष्वल्येविरलेकशदितिमेदिनी ।
 अथोजिह्वाकागलकंठिकामासना । अपिशब्दात्युच्चावयस्थानेपि ॥ ११२ ॥ क्रतुर्यज्ञः । तुच्छकेशून्येमेदेचवितानं त्रिषु । मेदेयथावितानभूतहृदयः
 केनौष्यजेउपनिमंघणे । निघासेपिकेतनं ॥ ११३ ॥ तत्त्वचैतन्यं । तपोब्रह्मायथाब्रह्मचारीति । वेदादित्रयेब्रह्मशब्दः क्लीवे । विप्रबोधसोऽपुंसि । “क्र
 त्वादिद्विन्यौवज्जतद्वितौवंदायामपिकामिनी ॥ त्वग्देहयोरपितनुःसूनाथोजिह्विकापिच ॥ ११२ ॥ क्रतुर्विस्तारयो
 रस्त्रीवितानं त्रिषु तुच्छके ॥ मेदेयकेतनं कृत्येकेतावुपनिमंघणे ॥ ११३ ॥ वेदस्तत्वं तपोब्रह्मब्रह्माविप्रः प्रजापतिः ॥ उ
 त्साहनं च हिंसायां मूचनेचापि गंयनं ॥ ११४ ॥ आतंचनं प्रतीवापजवनाप्यायनार्थकं ॥ व्यंजनं लांछनं इमं श्रुनिष्ठा
 नावयवेष्वपि ॥ ११५ ॥ स्यात्कौलीनं लोकवादेऽयुद्धेऽप्यश्वपक्षिणां ॥ स्यादुद्यानं निःसरणं वनभेदेऽप्रयोजने ॥ ११६ ॥
 तिगयोगभिदोश्च । मूचने । आशयप्रकारानेपि ॥ ११४ ॥ प्रतीवापः शीरादौ तत्कादेर्निक्षेपः । जवनं वेगः । आप्यायनं ग्रीणनं । एतदर्थकमातंचनं ।
 लांछनं चिह्नं । निशानं नेमनं । अवयवोऽवयवभेदः । स्त्रीपुंसयोरिति यावत् । एतेषु व्यंजननाम ॥ ११५ ॥ लोकवादे लोकापवादे पश्वादीनां युद्धे च
 “कौलीनत्वे च” कौलीनं । निःसरणे गृहादेर्निगमिवनभेदे उपवनेऽयोजने च उद्याननाम ॥ ११६ ॥

“स्थानं नित्यावकाशयोः । सादृश्ये सन्निवेशे चेति द्वैमः ।” क्रीडायां व्यवहारे जिगीषाद्वैवर्तः । पौरुषे उद्योगे । तत्र कु
दुर्बलत्वे स्यात्सिद्धाते चोपधोत्तमे । सन्निविष्टस्योद्गमोर्ध्वी भवने । “उत्थान उद्यमे तत्रैव पौरुषे पुस्तकेरणे । प्राणोद्गमहर्षे पुमल्लोके पि न द्वयोरिति मेहिनी ।”
॥ ११७ ॥ प्रतिरोधेति रस्कारे । “स्वातन्त्र्यकृत्येऽपि व्युत्थानं ।” मारणाद्यटके तन्म्ये मेहि च साधनमिति नाम । तत्र मारणे यथापारङ्गसाधनं । मृतसंस्कारेऽग्नि
दोहे । गतौ गमने । द्रव्ये धने । अर्थस्य धनाद्दोषने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनं । अर्थे निष्पादनं । उपकरणं परिकरः । अनुव्रज्या अनुगमनं । दाने

अवकाशे स्थितौ स्थानं क्रीडादावपि देवतं ॥ उत्थानं पौरुषे तत्रै सन्निविष्टो द्रुमे पिच ॥ ११७ ॥ व्युत्थानं प्रतिशेषे च
विशेषाचरणे पिच ॥ मारणे मृतसंस्कारे तौ द्रव्येऽर्थदापने ॥ ११८ ॥ निर्वर्तनोपकरणानुब्रज्या सुचसाधनं ॥ नि
र्धतनं वैरशुद्धेदानेन्यासापणे पिच ॥ ११९ ॥ व्यसनं विपदि भ्रंशे दोषे कामजं कोपजे ॥ पक्ष्माक्षिलो मृत्किंजल्के
नंत्वाद्यं शेष्यणीयसि ॥ १२० ॥

नत्वाद्यशेष्यणायास ॥ १२० ॥
त्यागे । न्यासार्पणो निक्षिप्तद्रव्यस्य अपर्णो निर्यातनं ॥ ११९ ॥ अंशे अपाये पतने वा । दोष इत्यस्य प्रत्येकं सं-
बंधः । कामजदोषस्तु मृगयाद्यतत्त्वोभयपाने पुप्रसक्तिः । कोपजदोषस्तु वाक्पारुष्यादिः । “व्यसनं त्वशुभे सक्तौ पानस्त्रीमृगयादिषु । दैवानिष्टफले पापे
विपत्तौ निष्फलोऽयमदतिमेदिनी ।” अक्षिलोमिचक्षुर्लोमि । किञ्जल्के केसरे । अणीयसितं त्रायं शोअल्पतरं सूत्राद्यशे पक्ष्मेति नांतं ॥ १२० ॥

साधनेनिष्पादने । अवातोलाभे । तोषणेतुष्टौ । आराधनं । चक्ररथाग । पुरनगर । अज्यापः । स्वच्छ
मणावपि । सलिलजलं । काननमरण्यं । उभेवने “ वनंप्रसन्नवणेगेहेप्रवाहेऽभासकाननदतिहेमः । ” विरलेसांतरे । स्तोकेऽल्ये । तलिनं । “ स्वच्छ
च ” तलप्रतिष्ठायाऽमतिथानोरिनत् । यथातलिनंवाच्यलिंगं तथाउत्तरेपिनांतसमातिपर्यंतंवाच्यलिगाः ॥ १२६ ॥ सन्पंडितः समःसदृशः । एकश्चै
तेसमानाःस्युः । एकस्मिन्नर्थेयथा । समानोदरोबंधूणकीदरावित्यर्थः । खलोदुर्जनः । सूचकःकर्णेजपः । उभोपिशुनो । “ पिशुनंकुंकुमेपिच ॥ क

आराधनंसाधनेस्यादवातोलाभेपिच ॥ अधिष्ठानंचक्रपुरप्रभावाध्यासनेष्वपि ॥ १२५ ॥ रत्नंस्वजातिश्रेष्ठेष्वपि
नेसलिलकानने ॥ तलिनंविरलेस्तोकेवाच्यलिंगंतयोत्तरे ॥ १२६ ॥ समानाःसत्समैकस्युःपिशुनोखलसूचकौ ॥
शून्यन्यूनावूनगर्ह्योविगिशूरोत्तरस्विनौ ॥ १२७ ॥ अभिपन्नोऽपराद्धेऽभिग्रस्तेव्यापदतावपि ॥ इतिनांताः ॥ कलापो
भूषणेवर्हन्तूणरिसंहतावपि ॥ १२८ ॥

पिवक्त्रेचकाकेनासूचकक्रूरयोस्त्रिव्रिजिमोदनी । ” ऊनोल्पः । गक्षोनिधः । द्वावेतौही
नन्यूनराद्यवाच्यौ । वेगविगयुक्तः । शूरोबली ॥ १२७ ॥ अपराद्धोऽपराधवान् । अभिग्रस्तः । शत्रुणाक्रांतः । व्यापदतःप्राप्तविपत्तः । एतेभिन्न
नामानः ॥ इतिनांताः ॥ भूषणे “ अलंकारमात्रे ” बर्हमयूरपिच्छे । तूणीरेद्विपुधौ ॥ संहतोसमुदाये । “ काच्याच कलापशब्दः ॥ १२८ ॥

परिच्छदः पटमं हपाद्युपकरणं । पर्याप्तिः सर्वतो वपनं । हुवपूर्वजीजसंतनेधातुः । सलिलस्थितोजलाधारेपरीवापः । गांदोग्धीति गोधुगोपालः गोष्ठा
ध्यक्षश्च गोपो । “गोपोपामौ च गोष्ठाधिकृतयोर्बल्लवेन पटति विश्वः ।” दृपाकपिसंज्ञो हरो विष्णुश्च । “अग्निश्च १” ॥ १२९ ॥ ऊष्मोष्णं । अश्रुनेत्रो
दं कंच बाणसंज्ञं । अन्वभोजन । आच्छादनं वस्त्रं । एतत्तद्वयं कश्चिपुमंज्ञं । वक्ष्यमाणमस्त्रियामितिकश्चिपौ तल्पे चान्वीयते । अदोहालिका । दाराः स्त्री ।

परिच्छदेपरीवापः पर्युत्तौ सलिलस्थितौ ॥ गोधुगोष्ठुपतो गोपो हरविष्णवृपाकपी ॥ १२९ ॥ वाय
मूष्माश्रुकश्चिपुत्वन्नमाच्छादनं द्वयं ॥ तत्पुंशय्यादृदारेपुमंज्ञेपि विटपोस्त्रियां ॥ १३० ॥ प्रासरू
पस्वरूपाभिरुपावुधमनोज्ञयोः ॥ भेद्यलिगा अमीकूर्मीवीणाभेदश्च कच्छपी ॥ १३१ ॥

अनययागुरुनल्यः । संवेतृणादिगुच्छे । अपिशब्दाद्विस्तारशाखयोश्च । “पल्लवे विटाधिपेपि ।” विटपः ॥ १३० ॥ अमीयातरुपादयस्त्रयः पांता
भीमलिगाः बुधेपं द्विनेमनोक्षेमनेहरे च वर्तते । “प्रातरुपेन प्राप्त रूपः । स्वमेव रूपं यस्य स्वरूपः । अभिलक्ष्यरूपमस्याभिरूपः ।” कूर्मीकमठी । वी
णाभेदः सारस्वतीवीणा । द्वेकच्छपी सन्ते । कच्छपी वहक्रीभेदुल्लौक्षुद्रगदांतरदति विश्वः ॥ १३१ ॥

कचिदपस्तीमेत्यादिपद्यममलकमस्ति । अपिशब्दात्स्वेदांभसिघर्मः । चेष्टालंकारोहावः । शोभायांचविभ्रमः । ” १ ४ १ ॥ रुक्मरोगभेदः स्त्रीहाव्यः । स्तं
 व मुशदिगुच्छोवेदतिरयातः । सैन्यरक्षणेचगुल्मशब्दः । ” गुल्म सेनाघट्टभिदोः सैन्यरक्षणरुभिदोः । स्तंबदतिमेदिनी ” स्वसाभगिनी । कुलस्त्रीकु
 लग्रधू । तयोर्जाभिगन्धः । ” प्रहरेसयमेयामोयामि स्वसृकुलस्त्रियोरितिरभसात् । यामि कुलस्त्रीस्वस्त्रो स्त्रीतिकोशातराच्च अंतस्थादिरपि । ” क्षितिभू
 मि । क्षातिस्तिनिशा । तयो क्षमा । युक्तेयोग्ये ” क्षमं । ” शक्तेहितक्षमस्त्रिलिङः । ” धरणिस्तु । योग्यशक्तेहितक्षममित्याह । ” १ ४ २ ॥ हरित्याला
 स्तोमः स्तोत्रेऽध्वरेष्टं देजिह्वस्तुकुटिले लसे ॥ उष्णोपिघर्मश्चेष्टालंकारेभ्रान्तौचविभ्रमः ॥ १ ४ ३ ॥ गुल्मारुक्स्तंवसे
 नाथ्रजामिः स्वसृकुलस्त्रियोः ॥ क्षितिदांत्योः क्षमायुक्तेक्षमं शक्तेहितं त्रिपु ॥ १ ४ २ ॥ त्रिपुश्यामौ हरित्कण्ठौ श्या
 मास्याच्छारिवानिशा ॥ ललामंपुच्छपुंदाश्वभूपाप्रावान्यकेतुपु ॥ १ ४ ३ ॥
 वारातावरीनिशाचश्यामा । ” श्यामोवेदप्रयागस्यचारिदेवद्वंद्वारके । पिकेचकृष्णहरितोऽपुंसित्यात्तद्वतित्रिपु । मरीचेसिंधुलवणेक्ष्मीवंस्त्रीशारिवौष
 धौ । अप्रसूतागनार्पाचप्रियंगावपिचोच्यते । यमुनायात्रियामायां कृष्णधिरतिकोपधौ । नीलिकायाभितिमेदिनी । ” पुंद्गमश्वादीनाललाठचित्रं ।
 अश्वोचोटरुः । ” भूरा । सामीप्यादश्वस्यैव । ” प्रधानमेव प्राधान्य । केतुर्ध्वजः । पट्सुललामं । ” ललामित्यपि । प्रधानध्वजशृंगेषु पुद्गुलालधि
 लक्ष्मसु ॥ भूरावाजिभभोरपुललामंस्याललामचेतिरुद्रः । ” १ ४ ३ ॥

अध्यात्मं आत्मन्यधिकृतं लिङ्गे देहं । अपिशब्दात्कैतवे । सूक्ष्मं स्यात्कैतवेऽध्यात्मे पुंस्यणोऽत्रिषु चाल्पक इति मेदिनी । आद्ये आद्यो प्रधाने मुख्ये प्रथमः । त्रि
 विधितया वन्मात्मनः अधिकारः । प्रतीपो विपरीतः । वल्गुर्गर्था । वामलोचिनाः स्त्रियः । “वामः कर्मसंबन्धे पयोधरे । उमानाथे प्रतीकूले चारो वामा तु योऽपि
 तीति हैमः ।” न्यूनश्च कुत्सितश्चाधमौ ॥ १४४ ॥ जीर्णप्राप्तपरिणामं । परिभुक्तं भुक्तोद्दिष्टं । द्वयं यातयामसंज्ञं ॥ इति माताः । अश्वगरुडो ताक्ष्यसंज्ञौ ।

सूक्ष्ममध्यात्ममप्याद्ये प्रधाने प्रथमं स्त्रिषु ॥ वामौ वल्गुप्रतीपो द्वावधर्मौ न्यूनकुत्सितौ ॥ १४४ ॥ जी
 णं च परिभुक्तं च यातयाममिदं द्वयं ॥ इति माताः ॥ ॥ तुरंगगरुडो ताक्ष्यौ निलयापंचयौ क्षयौ ॥
 श्वश्रुयो देवश्रया लोभात्तव्यौ भ्रातृजद्विपौ ॥ १४५ ॥ पञ्जन्योरसदब्देन्द्रो स्यादर्यः स्वामिवैश्वर्ययोः ॥
 तिष्यः पुष्ये कलियुगे पर्याचो वसरे क्रमे ॥ १४६ ॥

“ताक्ष्यस्तु स्यंदने वा हे गरुडे गरुडाय जे ॥ अश्वकर्णो बृहत्तरौ स्यादिति हैमः ।” निलयो गृहं । अपंचयो ज्हासः । उभौ क्षयौ । “क्षयोगे हे कल्पानेऽपंचये
 रुजौ ति हैमः ।” श्रया लोभार्या भ्राता । श्वश्रुपुत्रः शत्रुपुत्रश्च भ्रातृव्यौ ॥ १४५ ॥ रसदब्दो ज्वनदंबुदः । इंद्रः शक्रः । उभौ पञ्जन्यौ ।
 “मेघशब्देऽपि पञ्जन्यः ।” प्रभुवैश्वर्ययो र्यः । पुष्यर्क्षे तु र्ययुगे च तिष्यः । अवसरे प्रस्ताने । “पर्यायस्तु प्रकारे स्यान्निर्माणेऽवसरे क्रम इति विश्वः” ॥ १४६ ॥

अधीनानिपुसतमुत्पत्यशब्दस्तत्राऽधीनेयथा । राजप्रत्ययाः प्रजाः । शपथः शपनं । ज्ञानेयथा । प्रत्यक्षप्रत्ययः । विश्वासेयथा । नशत्रोः प्रत्ययगच्छेत् । हेतोयथा । गार्हस्थ्यं भाष्यार्थप्रत्ययं । रश्मिच्छिद्रे । शब्देयथा । चिकीर्षीत्यत्र सन्प्रत्ययः । “प्रत्यय शपथे रंध्रे विश्वासाचारहेतुषु ॥ प्रथितत्वे च सन्नादाय धीनज्ञानयोरपीति विश्वः ।” चिरद्वेषपश्चात्तपि चानुशयः । “अनुबंधे च” ॥ १४७ ॥ असाकल्येऽकात्स्न्ये । नागानां हस्तिनां यन्त्रशीघ्रनापिमंदंगमनंतत्रेत्यर्थः । स्थूलोच्चयोगं ह्यपलेऽपि च । गजानां मध्यमे गतेऽप्यसाकल्यकरं हयोरिति मेदिनी । “शपथादयः समयाः । तत्र शपथेयथा । क

प्रत्ययोर्धीनशपथज्ञानविश्वासहेतुषु ॥ रंध्रे शब्देऽथानुशयोर्दोषद्वेषानुतापयोः ॥ १४७ ॥ स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये नागानां मध्यमे गते ॥ समयाः शपथाचारकालसिद्धांतसंविदः ॥ १४८ ॥ व्यसनान्ययुर्भदैवं विपदित्यनयास्त्रयः ॥ अत्ययोऽतिक्रमे रुद्धे दोषे दंडेऽप्यथापदि ॥ १४९ ॥

तत्समयोपि चोरोद्व्यः । संवित्संभाषा । “समयः शपथे भाषासंपदोः कालसंविदोः । सिद्धांताचारसंकेतनियमावसरेषु च । क्रियाकारनिर्देशोर्चेति हेमः” ॥ १४८ ॥ व्यसनानि युतादीनि । अशुभमिति देवविशेषणं । विपद्विपत्तिरेतन्नयं अनयसंज्ञं । अशुभदेवेयथा । निःस्वोभूदनेयनसः । अतिक्रमेऽसंप्रपे । “अपिराब्धात्नारोचात्ययः ।” आपदादिप्रत्यये संपरायः ॥ १४९ ॥

आयतिः उत्तरकालः । अपिशब्दात्सूत्रार्हेऽपि पूज्यः । सेनायाः पृष्ठभागे तिष्ठति तत्सम्यतत्पश्चादवस्था ॥ १५८ ॥ १५९ ॥
सन्निवेशे स्थानविशेषे “विस्तृतौ च संस्थायः” । अमी विलम्भादयत्तयः प्रणयाः । विलम्बो विश्वासः । “प्रसरश्च प्रणयः” वैरोन्नत्योः समुच्छ्रय इति र
भसः ॥ १५९ ॥ यस्य मरस्यादेर्योजलादिर्ज्ञातो नित्यसे वितस्तस्य तत्र विषयः । शब्दादिकाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधाश्च विषयाः । देशगोचरो विषयो ॥

युद्धायत्योः संपरायः पूज्यस्तु श्वशुरेऽपि च ॥ पश्चादवस्थायि बलं समवाचश्च सन्नयौ ॥ १५० ॥ सं
घाते सन्निवेशे च संस्थायः प्रणयास्त्वमी ॥ विलम्भयाज्जाप्रेमाणो विरोधेऽपि समुच्छ्रयः ॥ १५१ ॥
विषयो यस्य योज्ञातस्तत्र शब्दादिकेष्वपि ॥ निर्यासेऽपि कषायोऽस्त्रीसभायां च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥
प्रायो भूयंतगमने मन्युर्दन्यैः क्रतौ क्रुधि ॥ रहस्योपस्य योगं तुल्यं सत्यं शपथतथ्ययोः ॥ १५३ ॥

निर्यासः कोथरसः ॥ अपिशब्दाद्विलेपनादौ । कषायो रसभेदे स्यादंगरोगे विलेपन इति विश्वः । आश्रये । “अभ्युपगमे” च प्रतिश्रयः ॥ १५२ ॥ भू-
म्नि बाहुल्ये ॥ यथा प्रायेण ब्राह्मणाभोज्याः ॥ बाहुल्येनेत्यर्थः ॥ अंतो नाशोगम्यतेऽनेन तत्रानशनेन यथा । प्रायोपवेशः क्रतुः । प्रायश्चानशनेन मृत्यौ तुल्य
बाहुल्ययोरपि निविश्वः ॥ क्रतौ यज्ञेऽपि च मन्युः ॥ “शोके च” रहस्यंगोप्यं । तद्धम्यतं । “कृतयुगे च सत्यं” ॥ १५३ ॥

यत्सामर्थ्यं । प्रभावस्तेजोविशेषः । तत्रवीर्यं । वीर्यतेजःप्रभावयोः ॥ शुक्रेशक्ताचेतिहेमः । "अव्येसत्वेगुणाश्रयेपृथिव्यादौद्रविणचद्रव्यं । "द्रव्यंभयेपनेदमादौजतुहुमविकारयोः ॥ विलेपनेपजेरोत्याचितिहेमः ॥" भेनसवे । अयौबन्धौ । शुभाशुभमितिशुभमशुभावौजन्मातरीयंयत्कर्मतद्राग्यमित्युच्यते । ऐश्वर्यं ॥ १५२ ॥ कशेरुस्वनाग्नेवरयानं । दंतिकांनिकुंभः । अपिशब्दादग्निशिखागुह्यविशिराल्याः । "त्रिपुटायाच ॥ वीर्यवलेप्रभावेचद्रव्यंभव्येगुणाश्रये ॥ धिण्यस्यनेगृहेभेभौभाग्यंकर्मयुभाशुभं ॥ १५४ ॥ कशेरुहेमोगीर्णंविशल्यादंतिकांपिच ॥ दपाकपांयोर्योगोर्ध्वरिभिराल्या ॥ मशोभयोः ॥ १५५ ॥ आरंभोनिष्कृतिःशिखापूजनंसंप्रधारणं ॥

श्रीर्तदमो. "दपाकपापीजीवंत्याशानावर्यमचोत्रियामितिहेमः ॥" नामाभियानं । शोभाकांतिः । तत्राभिव्येति "अभिव्येत्यभिव्यानेस्याच्छोभायाचयरास्यपीतिनेदिनी ।" ॥ १५५ ॥ आरंभादयोनवशब्दाः क्रियाशब्दवाच्यास्तचारंभेयथा । सर्वा क्रियामन्त्रमूलानुपाणा ॥ निष्कृतोर्ध्वयश्चिल्लेयथा । तत्रयथा । क्रियापिनामोहिजानानिरुद्धं ॥ क्रियाहिवस्तूपहिताप्रसीदति । पूजनेयथा । देवक्रियापरस्परस्वी । संप्रधारणं

उपायेयथा । सप्तसामादिकाः क्रियाः । कर्मणि यथा । नि क्रियस्य कुतः सुख । चटायामथा । नटायामथा । . . .
मुत्सने क्रियापूर्वज्वरानुगा ॥ १५६ ॥ सूर्यप्रियाविचतुष्केछायाशब्दः । कातौ यथा । विच्छायः । प्रतिबिबेयथा । संछाय आद
राः । आनपाभावेयथा । नटच्छायो मध्यान्हः । "छायापत्तौ प्रतिमायामर्कयोपत्यनातपे । उत्कोचपालनेकांतौ शोभायाचतमस्य प्रीतिमैदिनी ।" हर्म्या
देराजगृहादेः प्रकोटैः तर्गहेयथा । सप्तकस्या अतिक्रम्येति । कांची मेखला । मध्ये भवं येन वरत्रायां । मध्ये भागे यदि भवं घनतत्रेत्यर्थः । "कथ्यागृहं

उपायःकर्मचैष्टाचचिकित्साचनवक्रियाः॥ १५६॥ छायासूर्यप्रियाकान्तिःप्रतिबिम्बमनातपः॥ कक्ष्याप्रकोष्ठे
हर्म्याटेःकाञ्च्यामध्येभवंधने॥ १५७॥ कृत्याक्रियादेवतयोस्त्रिपुभेद्येधनादिभिः॥ जन्यंस्याज्जनवादिपिजयन्योः
त्येधमेपिच॥ १५८॥ कोपेस्यात्सादशोद्योगकात्रिप । तद्वनिकेभवाकोपेवित्तैमः॥ १५९॥ त्रिजयन्योः

त्यधुमापच ॥ ३५८ ॥ कोष्ठे स्यात्सादृशो योगकाचिपु । बृहत्तिके भनाड्योश्चेति हैमः ॥ १५७ ॥ क्रियाकर्म । देवतानामासद्वैवत विशेषः । यल्लक्ष्यं भागवते । तयामनिर्मेतस्मैकृत्यां कालानलोपममिति । क्रियायां यथा । कांकांकृत्यामकार्पा । धनस्त्रोभूम्यादिभिर्भेदनीयो यः परराष्टगतपुरुषादित्तत्रकृत्याशब्दो वाच्यलिंगः । जनवादे निन्दितवादे । अपिशब्दाद्युद्धादौ । “जन्यं हेतुपरीवादे संचयमेव च नपुंसकमिति भेदिनी ।” अंत्येऽधमे च जघन्यः । अपिशब्दाच्छिन्ने । “जघन्ये हेमलेक्खीन् च मे गहितेऽप्यवदिति भेदिनी ।” ॥ १५८ ॥

चकाराद्वचनार्हपिवक्तव्यशब्दः । सज्जुसोपकरणः । निरामयोनीगणः । उभौकल्यौ । कलासुसाधुःकल्यः । उषस्यपिकल्यं “कल्यं प्रभातेच्छीवं
स्यात्कल्योवाकृश्रुतिवर्जिते ॥ सज्जनीरोगदक्षेऽपु कल्याणवचनेऽपि च ॥ उषाववचनेऽपि त्यादिति मेदिनी” । आत्मवान् । धौमान् । अर्थोद्योऽनेपेतः अ
पगतो न भवति स चार्थः । “अर्थः संप्राथम्येन्याद्यविज्ञयोरिति हेमः ॥” चारुसुंदरं । अपिशब्दात्सुकृतधर्मयोः । “पावनेच” पुण्यं । पुण्यं त्रिपुमनो
द्वेस्याऽतीव सुकृतधर्मयोरिति विश्वः ।” ॥ १५९ ॥ प्रशस्तरूपं यस्य तस्मिन् । अपिशब्दात् । रूप्यस्यादाह तत्स्वर्णरजतेरजतेऽपि च ॥ रम्ये प्रशस्तरूपे तु

गत्याहीनौ च वक्तव्यौ कल्यौ सज्जनिरामयो ॥ आत्मवाननपे नो र्यादर्थ्यौ पुण्यं तच्चावपि ॥ १५९ ॥

रूप्यं प्रशस्तरूपेऽपि वदान्यो बलुवागपि ॥ न्याय्येऽपि मध्यः सौम्यं तु सुंदरे सोमदेवते ॥ १६० ॥

वाग्यवदिति विश्वः । अपिशब्दाद्वातर्थापि वदान्यः । न्याय्येऽपि उचितेऽपिशब्दादवलग्रे च । “न्याय्यावलग्नयोर्मध्यमन्तरेचाधमेऽत्रिष्वितिरभसः ।” सो
मदेवते यथा । सोमयं द्रोदेवतमस्य सोम्यं हविः । “सोम्यो ज्ञेनात्रिष्वनुमेमनो ज्ञे सोमदेवतदनि मेदिनी ।” ॥ १६० ॥ सर्वज्ञाभिषजौ विद्वौ कुल्याकुलव
॥ २५ ॥ चंद्रोदये वितानेऽपि म्यादाभ्रायोऽन्यथेऽशुनौ ॥ दितियांताः ॥

अपिशब्दाद्विज्ञानादत्येकाक्षरं । “ भवेत्परिकरोवातेपर्यकपरिवारयोः ॥ प्रगाढगात्रिकाबंधविवेकारभयोरपीतिविश्वः । यत्नारंभौपरिकरावितित्रि
कांशेषः । ” तारोमुक्तादिमंशुद्धौतरणेशुद्धमौक्तिके । तारचरजेतुच्चस्वरेष्वन्यवदीरितिमितिविश्वः । सतु । शाशब्दः । कर्तुरःशबलवर्णः । शारः
स्याच्छरलेवाध्यलिङ्गपुसिसमीरणे ॥ १६५ ॥ आजिर्बुद्ध । संवित्क्रियाकारः । प्रतिज्ञावायथा । सत्यसंगरः । “ संगरोयुधिचापदि । क्रियाकारे

स्वर्णोपिराःपरिकरःपर्यकपरिवारयोः ॥ मुक्ताशुद्धौचतारःस्याच्छारोवायौसतुत्रिपु ॥ १६५ ॥
कर्तुरेश्चप्रतिज्ञाजिसंविदापत्सुसंगरः ॥ वेदभेदेगुप्तवादेमंत्रोभिन्नोस्वावपि ॥ १६६ ॥ मखेषु
यूपखंडेपिस्वरुत्थेप्यवस्करः ॥ आडंबरस्तूर्यवेगजेंद्राणांचगर्जिते ॥ १६७ ॥

विषेचांगीकारेक्षीयंशमीफलद्वितिमेदिनी । “ गुप्तवादेरहसिकर्तव्यावधारणमंत्रः । “ मंत्रोदेवादिसाधने ॥ वेदार्थगुप्तवादेचेतिहेमः । ” अपिशब्दात्स
ल्याभिन्नक्षीयं ॥ १६६ ॥ यूपेतस्यमाणेप्रथमपतितंशकलंयूपखंडं ” अपिशब्दाद्विज्ञानौचस्वरुत्थेप्यवस्करः । स्वरुत्थेप्यवस्करः । गुप्तेपस्ये ।
अपिशब्दाद्वेप्यवस्करः । तूर्यवेवाद्यध्वनिः । आडंबरस्तूर्यवेगजिततूर्ययोरितिकोशांतरं ॥ १६७ ॥

अभियोगोऽभिपहणं । चोरस्यकर्मचौर्यं । सन्नहनं कवचादिग्रहणं । एतेष्वभिहारः । जंगमेजंगमविशेषपरिजनदतियावत् । खड्गकोशोसिपिधाय
 केचर्मोऽपिपरिच्छेदेऽपकरणेपरीवारः ॥ १६८ ॥ विटपीदक्षः । दर्भमुष्टिपरिमाणंतु । पंचाराताभवेद्वल्मातर्द्धेनतुविटरदत्यादि । पीठमाद्यंयस्यतदासनंच
 विटरः । आद्यशब्दात्तृणजिनादि । अत्रपीठकाठादिमयमासनं । द्वास्थेद्वारपालेप्रतीहारः । अनंतरोक्तेप्रतीहारेप्रतीहारीत्यविशब्दः । सतुपुंव्यक्ता

अभिहारोऽभियोगेचचौर्येसन्नहनेपिच ॥ स्याज्जंगमेपरीवारःखड्गकोशेपरिच्छेदे ॥ १६८ ॥ वि
 पुरोविटप्रोदर्भमुष्टिःपीठाद्यमासनं ॥ द्वारिद्वास्थेप्रतीहारःप्रतीहार्यप्यनंतरे ॥ १६९ ॥ विपुलेनकु
 लेविण्णौवभ्रुनोपिंगलेत्रिपु ॥ सारोबलेस्थिरांशेचन्याय्येक्कीवंवरेत्रिपु ॥ १७० ॥

वपिस्त्रियां । गौरादित्यातङ्गीप् । अपिशब्दात्तृणाःस्थितायांचयोपितीतिमेदिनी । अयमिन्नंतदतिनभ्रमितव्यं । रतिषुतस्यपाठायोगात् ॥ १६९ ॥
 विपुलदतिनकुलविशेषणं । तेनविशालनकुलेविण्णौचवभ्रुःपुंसि । पिंगलेत्रिपु । “वभ्रुःपिंगाऽग्निरूलिपु ॥ मुनौविशालेनकुलेविण्णावितिहेमः ।”
 स्थिरांशोदक्षादेकठोरभागः । तत्रयथा । शिशपासारः । न्याय्येन्यायादनपेते । वरेश्रेष्ठे । “सारोबलेस्थिरांशेचमज्जिपुंसिजलेधने न्याय्येक्कीवं
 त्रिपुवरदतिमेदिनी” ॥ १७० ॥

“यूतकोपणेच ।” दुर्गेदरश्रुतुधरः । यूतेदुरोदरंस्त्रीवं । दुर्गपथेदुर्गमवर्त्मनि । “कांतागेऽस्त्रीमहारण्येविलेदुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्यादिक्षुभेद्वृत्तिभेदिनी ।” १७१ ॥ अन्यशुभद्वेपेपरसंपद्यसहनेमत्सरःपुंसि । तद्वनिमात्सर्ययुक्ते । कृपणेचमत्सरोऽभिधेयलिंगकः । देवाद्वैवसकाशाहृत्तेऽभीप्सिनेवरःपुंसि । श्रेष्ठेऽत्रिपु । मानकूप्रियेदंपदिद्वेस्त्रीवं । “वरोजामातरिष्टतौदेवतादेरभीप्सिते ॥ पिंनेपुंसि त्रिपुश्रेष्ठेकुंभेनुपुंसकं । वरीप्रोक्ताशतावयव्या

दुरोदरोद्युतकारेपणेद्युतेदुरोदरं ॥ महारण्येदुर्गपथेकांतारंपुन्नपुंसकं ॥ १७१ ॥ मत्सरोऽन्यशुभद्वेपेनद्वत्कृपणयोस्त्रिपु ॥ देवाहृत्तेवरःश्रेष्ठेऽत्रिपुस्त्रीवंमनाकूप्रिये ॥ १७२ ॥ वंशांकुरेकरीरोऽस्त्रीत
रुभेदंपदिद्वेचना ॥ नाचमूजघनेहस्तसूत्रेप्रतिसरोऽस्त्रियां ॥ १७३ ॥

वगचस्यारकलत्रिके । मनागिद्वेवंस्त्रीवंकेचिदाहुस्तदव्ययामितिमेदिनी ।” १७२ ॥ वंशस्येवणोरंकुरेकरीरःपुन्नपुंसकयोः । नापुमान् । चमूजघनेसेनापथाज्ञागेप्रतिसरोनापुल्लिङ्गः । हस्तसूत्रेसंगलार्थमंत्रैरभिमंत्रितसूत्रयत्करेवध्यतेतत्र । “भवेद्यत्तिसरोमंत्रभेदेमाल्येचकंकणे ॥ व्रणशुद्धौचसूत्रेपुंसिनस्त्रीनुमंडले ॥ आरक्षेकरसूत्रेचनियोज्येत्यन्यलिंगकदितिमेदिनी ।” १७३ ॥

यमादिपुत्रतुर्दशमुहृगिशब्दोवर्तते । तत्रत्रयोदशसुनापुमान् । कपिलवर्णत्रिलिङः । अनिलोवायुः । अंशुः किरणः । वाजीहयः । शुकः पक्षिभेदः । अहिः सर्पः । “लोकांतरहरिद्वर्णयोश्चहरिः ।” ॥ १७४ ॥ कर्पराशेः सिकतासु । अपिशब्दात्त्वडविकृत्यादौ शर्कराशब्दः । ‘शर्कराखंडविकृतावुपला कर्पगंभयोः । शर्कराच्चित्तदेशेऽपिरुग्भेदशकलेऽपि चेति मेदिनी ।” याप्यतेऽनेन यापनं तस्मिन् । यात्रा तु यापनोपाये गतौ देवार्चनोत्सव इति विश्वः । ॥ २॥

यमानिलेन्द्रचंद्रार्कविष्णुसिंहांशुवाजिषु ॥ शुक्राहिकपिभेकेऽपुहुरिर्नाकपिलेऽत्रिषु ॥ १७४ ॥
 शर्कराकर्परांशेऽपि यात्रास्याद्यापने गतौ ॥ इराभूवाक्सुराप्सु स्यात्तंद्रीनिद्राप्रमौलयोः ॥ १७५ ॥
 धात्रीस्यादुपमातापि क्षितिर्प्यामलक्यपि ॥ क्षुद्राव्यंगानटीवेश्यासरवाकंटकारिका ॥ १७६ ॥

त्रिषु चतुर्पुंजरागब्दः । सुरामयं । आपोजलं । श्रमादिना सर्वेन्द्रियापटुत्वप्रमौला । “तद्वेतिटावंतोऽपि” ॥ १७५ ॥ उपमात्रादिपुधात्रीशब्दः । उपमा ताक्षीरप्रदा । क्षितिः पृथ्वी । आमलकी वृक्षभेदः । अपिनाजनन्यपिधात्री । व्यंगानटीनांगी । नटीनर्तनशीला । सरधामधुमक्षिका । कंटकारिकानृहती । “क्षुद्राव्याघ्रीनटीव्यंगानटीवृहती सरधासुच ॥ चांगेरिकायां हिंयासां मक्षिकामात्रवेश्ययोरिति हेमः ।” ॥ १७६ ॥

कूरादित्रयेक्षुद्रचिपु । “क्षुद्रोदरिद्रकृपणनृकटेऽल्पनृशंसयोगितिहेमः ।” परिच्छदादित्रयेमात्रास्त्रियां । कात्स्न्यादिद्वयेङ्कीवं । परिच्छदेयथा । महामात्रः । अत्येयथा । शाकमात्रा । परिमाणेयथा । किहस्तिमात्रोक्ताः । कात्स्न्येयथा । जीवमात्रं न हि स्यात् । अवधारणे तु । पयोमात्रं भुंक्ते । धने कर्णभूयायां वर्णावयवे च मात्रा । “मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे कात्स्न्यं मात्रापरिच्छदे ॥ अक्षराऽवयवे द्रव्यमानेऽल्पे कर्णभूषणे ॥ काले दृत्ते चेति हेमः ”

त्रिपुक्क्रेऽयमेऽत्येपि क्षुद्रं मात्रापरिच्छदे ॥ अत्येच परिमाणे सामान्नं कात्स्न्येऽवधारणे ॥ १७७ ॥
आलेस्याथ र्ययोश्चिन्नं कलत्रं श्रोणिभार्ययोः ॥ योग्यभाजनयोः पात्रं पत्रं वाहनपक्षयोः ॥ १७८ ॥

॥ १७७ ॥ आलेख्यं भित्त्यादौ नानावर्णलेखनं । “चित्रं खेतिलके कृते ॥ आलेख्ये कर्तुं रज्जुतिहेमः ।” श्रोणिः कटिः “दुर्गस्थाने नृपादीनां कलत्रं श्रोणिभार्ययोरिति रभसः ।” योग्येयथा । दानपात्रं श्रोत्रियः । “पात्रं तु भाजने योग्ये पात्रं तीरद्वयांतरे ॥ पात्रं तु वादौ पर्णे च राजमंत्रिणि चेष्यत इति विश्वः । पर्णे च पत्रं । पत्रं तु वाहने पर्णे पक्षे च शरपक्षिणोरिति विश्वः ।” ॥ १७८ ॥

निदेराआत्ता । यथोव्याकरणादिः । तत्रशास्त्रं । जटावक्षमूलं । अंशुकं वस्त्रभेदः । नेत्रं वस्त्रविशेषः स्यादिति मंजरी । “नेत्रं मथिगुणवस्त्रभेदे मूलद्रुमस्य च ॥ रथे च क्षुपिन्यां तु नेधेनेति विवाच्यवदिति मेदिनी ।” पत्न्या देहे च क्षेत्रं । “क्षेत्रं शरीरे केदारे सिद्धस्थानकलत्रयोरिति मेदिनी विश्वप्रकाशौ ।” ॥ १७९ ॥ क्रीडः सुकरः । तस्य हलस्य च मुखस्य मेघोन्नं । पोत्रं वस्त्रे मुखस्य हलस्य चेत्येति विश्वः । चकाराद्भोत्रं शैले कुलेऽपि च ॥ “गोघ्रकुलाख्ययोः । संभावनीयेवो धेचकाननक्षेत्रवर्त्मस्थिति मेदिनी ।” आच्छादनं वस्त्रं । सदादानं नित्यत्यागः । “अपिशब्दाद्वेनैकैतवे च सत्रशब्दः ।” ॥ १८० ॥

निदेशग्रंथयोः शास्त्रं शस्त्रमायुधलोहयोः ॥ स्याज्जटांशुकयोर्नेत्रं क्षेत्रं पत्नीशरीरयोः ॥ १७९ ॥ मुख्याग्नेक्रोडहलयोः पोत्रं गोघ्रं तुनामि च ॥ सत्रमाच्छादने यज्ञे सदादाने वनेऽपि च ॥ १८० ॥ अजिरं विषये कायेऽप्यंवरं व्योमि वाससि ॥ चक्रं राष्ट्रप्यक्षरं तु मोक्षेऽपि क्षीरमप्सु च ॥ १८१ ॥

विषये रूपाशौ अपि नाचत्वरं अजिर । “अजिरं ददुरेकाये विषये प्रांगणेऽनिल इति हेमः ।” व्योम्याकाशे । वाससि वस्त्रे । “अंवरं वाससि व्योमि कर्पासे च सुगन्धक इति विश्वः ।” अपिशब्दात्सैम्यरथांगयोश्चक्रं । “चक्रं प्रहरणे गणे । कुलालाद्युपकरणे राष्ट्रं भैरव्यरथांगयोः । जलानर्तदं भद्रं इति हेमः ।” अपिशब्दाद्गणब्रह्मणोरप्यक्षरं । “अक्षरं स्यादपवर्गं परमब्रह्मवर्णयोः ॥ गगने धर्मतपसोरं बरे मूलकारण इति हेमः ।” चकाराद्गुग्धेक्षारं ॥ १८१ ॥

भूरिशब्दश्चंद्रशब्दश्चेतौ द्वौ रातौ स्वर्णो विद्यतेति । तत्र स्वर्णे भूरिरूपभेदान् स्वीव । “अपिशब्दान् । भूरिर्नावासुदेवचेचपरमेष्ठिनि । नपुंसकंसुवर्णेष्वप्रा
ज्येस्याद्वाच्यलिगकदतिमेदिनी ।” कर्परादौ च चंद्रः । “चंद्राकर्पूरकां पिल्लमुधां शुस्वर्णवारिष्विति मेदिनी ।” न केवलं पूर्वद्वारे किंतु द्वारमात्रेऽपि गोपुरं
॥ १८२ ॥ गोपुरं द्वारिपूद्वारिकेवर्ती मुस्तकेऽपि चेति मेदिनी ॥ गव्हरस्तु गृहादं भनिकुं जगहनेष्वपीति विश्वः । “रहो विजनं । अंतिकं समीपं । द्वेऽपव्वहरसंज्ञे
॥ १८२ ॥ पुगदत्यादौ नित्रीणि अथ शब्दवाच्यानि । तत्र पुगदपुरस्तात् । यथा अग्रगामी । अधिकं यथा । उपरियथा । वक्ष्यामि । अग्रपुर

स्वर्णेऽपि भूरिचंद्रौ द्वौ द्वारमात्रेऽपि गोपुरं ॥ गृहादं भौगव्हरद्वैरहोतकमुपव्वहरं ॥ १८२ ॥
पुरोधिकमुपर्यग्राण्यगरेनगरेपुरं ॥ मंदिरं चाथराटोऽस्ती विपच्ये स्यादुपद्रवे ॥ १८३ ॥

स्तादुपरिपरिमोणेऽपलस्य च ॥ आलं वनेन समूहे च यत्ने च स्थानं पुंसक ॥ अधिके च प्रधाने च प्रथमे चाभिधेयवदिति मेदिनी । “पुरं मंदिरं चेति द्वयमगरे
गृहेनगरे च वर्तते । गृहोपरि गृहपुरमिति धरणिः । “पुरं शरीरेनगरे गृहपाठलिपुत्रयोरिति हेमः” मंदिरं नगरे गृहीतमिति मेदिनी । विषये जनपदेऽपद्रवे
भरणादौ चराटः । “सच पुत्रपुंसकः” ॥ १८३ ॥

स्वप्नेर्गते । हीरकेमणिभेदे । पवौभिदुरे । प्रधानेयथा । स्वतंत्रः । सिद्धान्तेयथा । तात्रिकः । सूत्रवायपरिच्छदयोश्चतंत्रशब्दः । “तंत्रं कुटुंबकल्पे
 स्यात्सिद्धान्ते चोपधोत्तमे ॥ प्रधानंतनुवाये च शास्त्रभेदे परिच्छेदे ॥ श्रुतिशास्त्रान्तरे हेतुबुभयार्थप्रयोजने ॥ इतिकर्तव्यतायाचेति मेदिनी ।” ॥ १८४ ॥
 चामरदतिदृढविशेषणं । चमरस्यायं चामरस्तत्र । शयनासनयोः समुदितयो रौशरीरसंज्ञेति स्मामी । सुभूतिस्तु पृथगेव व्याख्यत । गजशुंढायादिष्वष्टसु

दरोऽस्त्रियां भये श्वश्र्वज्जोऽस्त्री हीरके पवौ ॥ तंत्रं प्रधाने सिद्धान्ते सूत्रवाये प
 रिच्छेदे ॥ १८४ ॥ औशीरश्र्वामरे दंडव्यौ शरीरशयनासने ॥ पुष्करं करिहस्ता
 ग्रेवाद्यभांडमुखे जले ॥ व्योम्नि खड्गफले पद्मे तीर्थोपधि विशेषयोः ॥ १८५ ॥

पुष्करं । वाद्यभांडवादनीयपात्रतन्मुखे । खड्गफले खड्गमध्ये । पद्मे नलिने । तीर्थविशेषे कुट्टाल्योपधि विशेषे च । “पुष्करं द्वीपतीर्थो हि स्वगर्जा
 पधांतरे ॥ नूर्यास्येऽसिफले कोडिशुंढाग्रे खेजलेऽबुज इति हेमः” ॥ १८५ ॥

अवकाशादिपुनयोदशसु अंतरशब्दः अवकाशो यथा । अंतरेहिमं । अवधौ यथा । मासांतरे देयं । परिधाने यथा । अंतरे शाटकाः । परिधानीया इत्यर्थः । अंतर्धौ यथा । पर्वतांतरितोरविः । भेद यथा । यदंतरं मर्पशैलराजयोः । तादर्थ्ये यथा । त्वदत्ते गणकृष्णमेतत् । छिद्रे यथा । परांतरे ब्रह्मर्ष्यं । आत्मीये यथा । अयमत्यंतरोमम । विनार्थे यथा । अतरेण पुरुषकारमिति । बहिर्यथा । अंतरे चंडालगृहाः । बाह्या इत्यर्थः । अवसेरे यथा । अंतरे ग. सेवकः । मध्ये यथा । आवधौ तरे जातः पर्वतः । अंतरात्मनियथा । दृष्टोऽतरे ज्योतीरूपः । चकारात्सादृश्ये यथा । हकारस्य चकारोऽंतरतमः ॥ १८६ ॥

अंतरमवकाशाविधिपरिधानां तद्विभेदतादर्थ्यं ॥ छिद्रात्मीयविनावहिरवसरमध्यंतरात्मनि च ॥ १८६ ॥
मुक्तेऽपि पिठरं राजकशेरुण्यपि नागरं ॥ शार्वरं खंधतमसे घातुके भेद्योऽलिंगकं ॥ १८७ ॥

पिठशब्दः मुक्ते मुक्तके । अपिशब्दान्मथाने । पिठस्याल्यन्यान्नास्तीवमुक्तमथानंदं द्वयोरिति मेदिनी । राजकशेरुजलजतृणमूलं । “नागरमोथादिति ख्यातं ।” नागरमुक्तके शब्दाविदग्धेन गरोद्वदति मेदिनी । अंधतमसे गाढां वकारे । घातुके हिंसे शार्वरशब्दः । “घातुके भेदोऽलिंगकमित्यपि पाठः । घातुकन्वासाविभश्च तत्र पुल्लिंगमित्यर्थः” ॥ १८७ ॥

“गौरः पीतेऽरुणे श्वेते विशुद्धे चाभिधेयवत् । नाश्वेतसर्वपंचद्रेन द्वयोः पद्मकेसरद्विति मेदिनी ।” भट्टातकफलेप्यरुष्करः । “अरुष्करो व्रणकृति त्रिभुज्ज्वा
नकेषुमानिति मेदिनी ।” उदरेपि जठरः । “जठरः कुक्षिष्ठद्वयोरिति हैमः ।” अधस्तादनुर्ध्वं । “हीनेऽपिच” अधरः ॥ १८८ ॥
अनाकुले स्वस्थे । अपिशब्दादेकतानेपि । व्यासक्ते द्विधा व्यापृते । आकुलेऽनेकार्थन्यस्तचित्ते व्यग्रः । उपर्यादित्रये उत्तरः । उपरियथा । इत उत्तरं ।

गौरोऽरुणे सिते पीते व्रणकार्यप्यरुष्करः ॥ जठरः कठिनेपि स्यादधस्तादपि चाधरः ॥ १८८ ॥ अना-
कुलेपि चैकाग्रो व्यग्रो व्यासक्त आकुले ॥ उपर्युदीच्य श्रेष्ठेष्वप्युत्तरः स्यादनुत्तरः ॥ १८९ ॥ एषां वि-
पर्यये श्रेष्ठे दूरानात्मात्तमाः पराः ॥ स्वादुप्रियौ तु मधुरौ क्रूरौ कठिननिर्दयौ ॥ १९० ॥

नर्मदोत्तरे विक्रमशकः । श्रेष्ठे यथा । मुनिषूत्तरो वसिष्ठः । “उत्तरं शंतिवाक्ये स्यादूर्ध्वो दीच्योत्तमेऽन्यवत् । उत्तरस्तु विराटस्य तनये दिशि
चोत्तरं दक्षिणे विनी” एषामुपर्यादीनां विपर्यये वैपरीत्ये श्रेष्ठे चानुत्तरः । श्रेष्ठे तु न विद्यमान उत्तरः श्रेष्ठो यस्मादिति विग्रहः ॥ १८९ ॥ दूरादयस्त्रयः पराः ।
अनात्मा आत्मा नोऽप्यः । “परः श्रेष्ठारि दूरान्योत्तरेच्छां बन्तुके वल्लभेति मेदिनी । रसे च मधुरः । क्रूरस्तु कठिने घोरे नृशंसे त्वाभिधेयवदिति विश्वः ॥ १९० ॥

दक्षिणेघोदारस्त्रिषु । नीचः पामरः । त्वच्छन्दः स्वाधीनः । प्रदीनेशुक्लचशुभ्रं । “शुभ्रं स्यादभ्रकेच्छीवमुद्दीप्तशुक्लयोस्त्रिष्विति मेदिनी” ॥ १९१ ॥ इति रांताः ॥
 चूडाशिखा । किरांटमुकुटं । संयतावद्धायेचकेशास्तेत्रयोमौलयः । त्रय इति मौलिः पुंस्त्वसूचनायोक्तं । “मौलिः किराटेयमिह चूडायामनपुंसकं ॥
 नाशोकद्वौ स्त्रियां भूमाविति नु मेदिनी ।” पीलुः पुमान् प्रभूते स्यात्परमाणौ मतंगजे ॥ अस्थिखंडे च तालस्य काण्डपादपभेदयोरिति मेदिनी । मातंगजो ग
 जः । “काण्डोवाणः” ॥ १९२ ॥ अनेहाः समयः । “कालो मृत्यौ महाकाले समये यमरुणयोरिति मेदिनी ।” कलहेपि कलिः । “कलिः स्त्री कलिकायां

उदारो दातु महतो रितरस्त्वन्यनीचयोः ॥ मंदस्वच्छंदयोः स्वरः शुभ्रमुद्दीप्तशुक्लयोः ॥ १९१ ॥ इति रांताः ॥ चूडाकि
 रीटकैशाश्च संयतामौलयस्त्रयः ॥ हुमप्रभेदमातंगकाण्डपुष्पाणि पीलवः ॥ १९२ ॥ कृतांतानेह सोः कालश्चतुर्थेपि
 युगे कलिः ॥ स्यात्कुरंगेपि कमलः प्रावारेपि च कंबलः ॥ १९३ ॥ करोपहारयोः पुंसि वालिः प्राण्यंगजे स्त्रियां ॥ स्थौ
 ल्यसामर्थ्यसैन्येषु बलं नाकाकसीरिणोः ॥ १९४ ॥

नारूराजिकलहेयुगदिति मेदिनी । अपिशब्दात्कमलं सलिलेताम्रेजलजे
 लिः पुंसि । “द्वैत्यप्रभेदे च बलिः ।” प्राण्यंगजे त्वकंसकोचे बलिः स्त्रियां । स्थौल्यादिव्ये बलं । “बलंगंधरसेरूपे स्थामनिस्थौ न्यसैन्ययोरिति मेदिनी”
 काले हलायुधे च बलोनोपमान् । “बलिस्तु बलिनिका केदत्यहलायुधदिति हेमः” ॥ १९४ ॥

वास्यांवातसमूहे । वातविकारसहेप्राणिनिवातूलस्त्रिषु । “वातूलोवातुलोपि स्यादिति द्विरूपकोशात्तद्वत्स्वमध्योपि ।” शठिव्यालोवाध्यलिङ्गः । दु
 टगजे । ‘सिहे’” पिचव्यालः ॥ १९५ ॥ विट्विष्ठा । किहंस्वेवादिजन्यमलं । “कृपणेचविशेष्यलिङ्ग । शूलोऽस्त्रीरोगआयुधे । मृत्युकेतनयोगे
 ब्विति मेदिनी ।” शंकोलोहादिमयकीलके । अपिशब्दाज्ज्वालायामपिकीलः । स्त्रियातुकीला । “कीलोऽग्नितेजसि । कफणिस्त्रभयोःशंकाविति

वातूलःपुंसिवात्यायामपिवातासहेत्रिषु ॥ भैद्यलिङ्गःशठिव्यालःपुंसिश्वापदसर्पयोः ॥ १९५ ॥ म
 लोऽस्त्रीपापविट्क्विट्क्वान्यस्त्रीशूलंरुगायुधं ॥ शंकावपिद्वयोःकीलःपालिःरुयश्चयंकपंक्तिषु ॥ १९६ ॥

तुहैमः ।” पालिःस्त्रीलिङ्गा । अतःपालीच । अश्रिधाराकोणोवा । अंकउत्सङ्गः । चिहंवा । पंक्तिःश्रेणिः । “पालिःकर्णलतायांस्यात्पदेशेपंक्तिचि
 न्हयोरित्यजयः । सश्मश्रुयुवतीपालिःपंक्तिःकर्णलतापिचेति त्रिकांशेषः । पालिःकर्णलतायेऽश्रौपंक्तावंकप्रभेदयोः । छात्रादिदेयेस्त्रीपालीयूका
 सश्मश्रुयोषिनोरिति मेदिनी” ॥ १९६ ॥

शिल्पेगीतवाद्यादिनूपुण्ये । कालभेदे निरात्काढात्मके कलिकला । “अपिना । कलास्यान्मूलरैरेवद्वौ शिल्पादावंशमात्रके ॥ षोडशशे च चंद्रस्य कल
नाकालमानयोरिति मेदिनी ।” सख्यां पंक्तौ चालिः । “आलिर्विशदाशये । त्रिपुस्त्रियावयस्यायां सेतोपंक्तौ च कीर्तितेति मेदिनी । अबध्यं वु विकृतौ
चंद्रोदयादिना जलधिजलदृढो । काले मर्मादायां च वेला । “वेलाकाले च जलधेस्तरिनीरविकारयोः । अक्लिष्टमरणे रोगसंनिध्वाच्चिबुधस्त्रिधां ।
भोजनेषोश्चराणां स्यादिति विश्वप्रकाशः” ॥ १९७ ॥ कृत्तिकाः तारावद्बुत्वात् बहुलः । अग्नौ च बहुलः पुंसि । शितौ कृष्णव

कला शिल्पे कालभेदेऽप्याली सख्यावली अपि ॥ अबध्यं वु विकृतौ वेला कालमर्मादयोरपि ॥ १९७ ॥
बहुलाः कृत्तिकागवो बहुलोऽग्नौ शितौ त्रिपु ॥ लीला विलासक्रियोरुपलाशर्करापि च ॥ १९८ ॥

र्ने त्रिपु । “बहुलानीलिकायां स्यादेलायां गत्रियो यिति । कृत्तिकायां स्त्रियां भूम्नि विहाय सितं पुंसकं । पुंस्यग्नौ कृष्णपक्षे च वाच्यवत्याज्यकृष्णयोरिति
मेदिनी ।” विलासे क्रियायां च लीला । “लीलां विदुः कलि विलामखेलां गृणारभावप्रभवक्रियास्विति विश्वप्रकाशः । शर्कराः सिकताः खंडविकृति
र्वा । अश्मनि पुंसि । उपलः प्रसरेत्प्रसरे शर्करायां स्थतोपला ॥ १९८ ॥

शोणिते रक्ते अभसिजले । कीलालं नाम । आद्येशिफायां दक्षजटायां भेनक्षत्रविशेषे मूलं । आद्ये यथा । मूलप्रकृतिः । “मूलं पार्श्वार्थयो रुडौ । विकुंज शिफयोः स्त्रीये शिलायां च वशीकृतौ । प्रतिष्ठायामिति हिमः ।” अर्थयोरिति पाठे मूलं धनं । समूहो जालं । यथा जनजालं । आनायः शणसूत्रादिकृतौ रज्जुसंघः । गवाक्षो वातायनं । क्षारकोऽस्फुटकलिका । एतेषु जालं । “दंभेऽपि जालं ।” ॥ १९९ ॥ स्वभावे प्रकृतौ । सहने सञ्चरिते । शीलं । स

शोणितैः भसिकीलालं मूलमाद्येशिफाभयोः ॥ जालं समूह आनायगवाक्षक्षारकावपि ॥ १९९ ॥
शीलं स्वभावे सहते सस्य हेतुकृते फलं ॥ छदिर्नेत्ररुजोः क्लीवं समूहे पटलं नना ॥ २०० ॥

स्येव क्षावीनां फले सस्य पित्युक्ते हेतुकृते हेतुना साधिते । यथा यागस्य फलं स्वर्गः । बाणाग्रेऽपि फलं । “फलं हेतुकृते जाती फले फलकस्य योः । त्रि फलायां च कक्कोले शस्त्रापेभ्युपिलाभयोरिति हिमः” छदिश्च नेत्ररुक्कलदिर्नेत्ररुजौ तयोः । छदिपिगृहाच्छादने । समूहे नेनेत्युक्ते पटलं पटलेति च । “अथ पटलं पिठके च परिच्छेदे ॥ छदिर्दृग् रोगतिलके क्लीबदं देपुर्नेनेति मेदिनी ।” ॥ २०० ॥

अथोयथा । रसानलं । म्बरूपेयथा । वक्षस्तलं । तलं स्वरूपपाथयोः स्वरूपमुट्टिचपेयोरिति । “तलं स्वरूपेऽनूर्ध्वः स्त्री स्त्री वंज्याघानवारणे । कानेकार्यवीजेऽपुंभितान् महीरुहे ॥ चपेटे चत्सरोतं व्रीचा ने सव्ये नपाणि नेति नेदिनी ।” पलमुन्मानमांसयोरिति रुद्रः । और्वानलेर्वाहवाग्नौ । “विंवरपातालं ।” पातालं नागलोके स्यात्पातालं बहवानले ॥ वसे चैलच्छीवं अधमे त्रिपु । स्त्रीत्वे तु चैली । “चैलमित्यपि पाठः” ॥ २०१ ॥ शंकुभिः कीर्णै

अथः स्वरूपयोरस्त्रीतलं स्याच्चा मिपेपलं ॥ और्वानले पिपातालं चैलं वस्त्रेऽधमे त्रिपु ॥ २०१ ॥
कुक्कुलं शंकुभिः कीर्णैश्च भेनानुतुपानले ॥ निर्णतिकेवलमिति त्रिलिंगत्वे ककुत्स्रयोः ॥ २०२ ॥
पर्यामिक्षेमपुण्यपुकुशलं शिखिते त्रिपु ॥ प्रवालमंकुरेऽप्यस्त्री त्रिपु स्थूलं जडेऽपि च ॥ २०३ ॥

कीलव्यामेऽथ भेगते कुक्कुलं । तुषामौ कुक्कुलः । निर्णतिनिश्चितेयथा । केवलं मूर्ध्वः । एकस्मिन्यथा । केवलोऽयं ब्रजति । कुत्सेयथा । केवलाभिक्ष
चः । स्त्रीति मे केवलौ । “केवलः कुहनेऽपुमानिति मेदिनी” ॥ २०२ ॥ पर्यामिः सामर्थ्यं । शिखिते कुशलं त्रिपु । यथा कुशलाकुलवधूः । प्रवालौ स्त्री कित्स
लपं वीणाद्वे च विदुमदति मेदिनी । स्थूलं पीवरेऽपि त्रिपु । “स्थूलं कूटेऽथ निष्प्रेषीवरे चान्यलिङ्गकदति मेदिनी ।” ॥ २०३ ॥

वंतु उन्नतदंतयुक्ते । यथादंष्ट्राकरालः । तुगे उन्नते “करालोऽंतरेतुं गेभीषणे चाभिधेयवत् । ससर्जरसतैलेनाच्छीवं कृष्णकुठेरकदतिमेदिनी ।” चारुदक्ष
 यो.पेरालः । “बालोऽज्ञेऽश्वे भपुच्छयोः । शिशोर्हृद्विरकचयोरिति हेमः ।” सत्पुष्पाः साक्रांक्षः ॥ २०४ ॥ इति लांताः ॥ अरण्यवन्दिहः व
 नाग्निः । तत्र चानौदवदावौ । भवः क्षेमे च संसारे सत्ताया प्राप्तिजन्मनोरिति मेदिनी । मंत्राप्रधानं । सहायः सखा । पतिर्भर्ता । शाखी वृक्षभेदः । नरो मनुष्यः
 एते धवाः । “धवो धूर्ते नरे पवाहुभेद इति हेमः ।” ॥ २०५ ॥ “अविर्नाथैरवौ मेवेशे ले मूषिककंबल इति मेदिनी ।” आज्ञादयस्त्रयो हवसंज्ञाः । आब्धानं हू

करालोऽंतरेतुं गेचरौ दक्षे च पेगलः ॥ मूर्खे भिके पिवालः स्याल्लोलश्रलसत्पुष्पायोः ॥ २०४ ॥ इति लांताः ॥ द्वदा
 वौवनारण्यवन्दी जन्महरौ भवौ ॥ मंत्रासहायः सच्चिवौ पतिशाखिनराधवाः ॥ २०५ ॥ अवयः शैले मेषाका आ
 ज्ञाब्धानाध्वराहवाः ॥ भावः सतास्वभावाभिप्रायचेष्टात्मजन्मसु ॥ २०६ ॥ स्यादुत्पादे फलेषु प्रसवो गर्भमोच
 ने ॥ अविश्याग्नेऽपह्वे पिनिकृतावपि निह्वः ॥ २०७ ॥

तिः । अध्वरो यज्ञः । सत्तादिपद्वेभावः । सत्तायां यथा । षट्भावः
 षट्भावः । आत्मनियथा । स्वभावं भावयेद्योगी । “क्रियालीलापदार्थैर्भूतिबुधजंतुषु रत्यादौ च भावः ।” ॥ २०६ ॥ उत्पादे उत्पत्तौ । गर्भमोच
 ने प्रसूतौ प्रसवः । “अपत्ये च प्रसवः ।” अपह्वे अपलापे । निकृतौ शाठ्ये ॥ २०७ ॥

उत्सेकउद्गतिः । अमर्षः क्रोधः । इच्छायाः प्रसरो वेगः । महः क्षणानन्दवसरदित्यावत् । एतेषु उत्सवः । सतां मतेर्ज्ञानस्य निश्चये यथा । महानुभावा इति । “भावसूचने चानुभावः ।” ॥ २०८ ॥ आद्योपलब्ध्यये प्रथमज्ञानाय यत्स्थानं । “यश्च जन्महेतुस्तत्र प्रभवः । जन्महेतुः पित्रादिः । स्थानं यथा । गंगाप्रभवो हिमवान् । गंगाज्ञानस्य प्रथमस्थानं हिमवानित्यर्थः । जन्ममूलमपि प्रभवः । यथा वाल्मीकिः काव्यप्रभवः ।” प्रभवो जन्ममूले स्याज्जन्म

उत्सेकामर्षयोरिच्छाप्रसरे महउत्सवः ॥ अनुभावः प्रभावे च सतां च मतिनिश्चये ॥ २०८ ॥ स्या
जन्महेतुः प्रभवः स्थानं चाद्योपलब्ध्यये ॥ शूद्रायां विप्रतनये शस्त्रे पारशवोमतः ॥ २०९ ॥ ध्रुवो भ
भेदं ह्येवंतु निश्चयेतेश्च ते त्रिषु ॥ स्वो ज्ञाता वात्मनि स्वं त्रिष्व्वात्मीये स्वोऽस्त्रियां धने ॥ २१० ॥

हेतौ पराक्रमे ॥ ज्ञानस्य चादिमस्थानदतिमेदिनी । शूद्रायां विप्रज्जाते तनये । शस्त्रे परश्व्याख्ये पारशवः ॥ २०९ ॥ भभेदेन क्षत्रविशेषे ध्रुवः पुंसि । नि
श्चिते अवधारिते ध्रुवं ह्येवं । यथा ध्रुवं मूर्खः । शाश्वते नित्ये ध्रुवस्त्रिषु । यथा जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य चेति । “ध्रुवः शंको हरे विष्णौ वटे चोत्ता
स्वपुनपुंसके ॥ २१० ॥

स्त्रीकथायांबलस्यबंधस्तत्र परिपणे । “राजपुत्रादेर्बंधके । अपिना ।” वणिजांमूलधनेनीवी । “नीवीस्त्रीकटिवस्त्रबंधने । मूलद्रव्येपरिपणदति
ह्वेयः ।” केरवःसृगालः । “शिवाद्याटामलोमयोः । केरीशम्यापृथ्याथाच्योरितिहेमचंद्रः ।” युग्मेद्वये । “द्वंद्वरहस्येकलहेतथामिथुनयुग्मयोरितिबि
श्वः ।” ॥ २१ ॥ द्रव्येबस्तुनि । असुषुप्राणेषु । व्यवसायेवीर्यातिशये । यथासत्त्ववान् । जंतुषुसत्वमस्त्रियां ॥ “सत्तुद्रव्येगुणेचित्तेव्यवसायस्वभाव
योः॥ पिशाचादावात्मभावलेप्राणेषुजंतुष्वितिहेमचंद्रः । पढेतृतीयप्रकृतौ स्त्रीवमितिबकारांतनाम नपुंसकंनपुंसकलिङ्गे । अविक्रमेऽलसोऽस्त्रीबो ।” वा

स्त्रीकटीवस्त्रबंधेपिनीवीपरिपणेपिच ॥ शिवागौरीफेरवयोर्द्वंद्वकलहयुग्मयोः ॥ २११ ॥ द्रव्यासु
व्यवसायेषुसत्वमस्त्रीतुजंतुषु ॥ स्त्रीवंनपुंसकंपढेवाच्यलिंगमविक्रमे ॥ २१२ ॥ इतिवांताः ॥ द्वा
विशौवैश्यमनुजौद्वौचराभिमरौस्पर्शौ ॥ द्वौराशीपुंजमेपाद्यौद्वौवंशौकुलमस्करौ ॥ २१३ ॥

व्यलिङ्गः” बवयोःसावर्ण्यादस्यात्रपाठः । “अस्त्रीनपुंसकेस्त्रीवंवाच्यलिंगमविक्रमइतिरुद्रः ॥ स्त्रीबोऽपौरुषबंधयोरितिह्वेयः । स्त्रीवंस्यात्वंढकेनस्त्रीवा
व्यलिङ्गस्त्वविक्रमइतिमेदिनी ॥ २१२ ॥ इतिवांताः ॥ मनुजामनुष्यः । “वितृस्तृतीवैश्यमनुजप्रवेशेषुमनीषिभिरितिबिभ्रवः ।” चरोगुहपुरुषः । अभि
मरोयुद्धं । तत्रस्पर्शोऽदंतः । आद्यशब्दादुपभादिरपिराशिः । मस्करोवेणुः । “वंशःसंघेऽन्वघेवेणौपृष्ठाद्यवयवेपिचेतिह्वेयः ।” ॥ २१३ ॥

रहोपि जनः । “विकाशश्च त्वपि । विकाशो रहसि व्यक्त इति हेमः ॥” भृतिर्वर्तनम् । “भोग उपभोगः । मूर्छने च निर्वेशः ।” कृतान्तो यमः । क्षुद्रः कृपणः ।
 कर्पः रूपा मलः । “कीनाशः र्पकक्षुद्रोपांशुघातिपुवाच्यवत् । यमेनेति मेदिनी ।” ॥ २१४ ॥ पटे व्याजे । अपदेशः स्मृतौ लक्ष्ये निमित्तव्याजयो
 रयानि विध्वः । कुशोराममुनेदर्भे । “योक्तेर्द्वापेच” पुंस । जले ह्याव । अनेकविधवाल्यादिरूपादशा । अपिशब्दाद्वस्त्रानिपदशाः स्त्रिया बहुत्वे । इ

रहः प्रकाशावीकागौ निर्वेशो भृतिभोगयोः ॥ कृतानिपुंसिकीनाशः क्षुद्रकर्पकयोस्त्रिषु ॥ २१४ ॥
 पटलक्ष्ये निमित्तैः प्रदेशः स्यात्कुशमप्सु च ॥ दशावस्थानेकविधाप्याशात्पुष्पापिचायता ॥ २१५ ॥
 वशास्त्रां करिणी च स्यात्तद्गज्ञानं ज्ञातरित्रिषु ॥ स्यात्कर्कशः साहसिकः कठोरामस्तृणावपि ॥ २१६ ॥

भायतां च भ्यायां च सानेऽस्तुर्दशा अपि । आयनादीर्षायातृणास्पृहासाआशा चकाराद्विगप्याशा ॥ २१५ ॥ योपाहस्तिन्योर्वशा । “वशावंध्यासुता
 योपास्त्रांगवीकणिगुचेति मेदिनी ।” ज्ञाने बुद्धौ । दृक्स्त्रियां दर्शननेत्रे बुद्धौ च त्रिषु वीक्षक इति मेदिनी । साहसिको विवेकरहितः । अमसृणो दुःस्पर्शः ।
 “कर्कशः परुषेऽरुरूपणे निदये दृढे । दक्षो साहसिके कासमर्दकापिल्ययोरपोति विध्वः ॥ २१६ ॥

पिगध्वादानयेपिप्रकाशः । “प्रकारोऽतिप्रसिद्धेऽस्यासहासातपयोःस्फुटइतिविश्वः । कुञ्जलेमुकुले । खड्गस्यापिधानेआच्छादने । अर्थैधिधनस
हे । दिव्येगपथभेदेकोशःकोपश्च ।” ॥ २१७ ॥ इतिशांताः ॥ आत्माक्षेत्रज्ञः । “पुरुषपद्मात्मनिनरेपुन्यागेचेतिहेमचंद्रः ।” मत्स्यमत्तिखादतिम
प्राप्त्योबकादिःखगःसचज्याक्षः । “ज्याक्षस्तुकाकवकयोस्तर्जुदेभिधुकेगृहइतिविश्वप्रकाशः । कार्पासबीजनिष्कासनयंत्रंतर्कुटं ।” वीरुह्यता ।

प्रकारोऽतिप्रसिद्धेपिशिशवज्ञेचवाल्लिशः ॥ कोशोऽस्त्रीकुड्मलेखड्गपिधानेर्थौघदिव्ययोः ॥ २१७ ॥

इतिशांताः ॥ सुरमत्स्यावनिमिपौपुरुषावात्ममानवौ ॥ काकमत्स्याखगौध्वाक्षौकंदौतुंतुणवीरुधौ
॥ २१८ ॥ अभीपुःप्रग्रहेरश्मौप्रेपःसहायेप्युष्णीपःशिरोवेष्टकिरीटयोः ॥ २१९ ॥

कक्षोवीरुधिशोर्मूलेकच्छेदुष्कतृणैवनइतिहेमः ॥ २१८ ॥ प्रग्रहेऽध्वादिरज्जौ । रश्मौकिरणे । मर्दनंपोडा । प्रैपःप्रेषणपीडयोरिति । “प्रेपःस्यास्ये
णेष्टेऽशोमईनोन्मादयोरपीतिविश्वः ।” अपिशब्दान्मासाधादौपक्षः । “पक्षोमासादिकेपार्थ्वेग्रहेसाध्यविरोधयोः । केशादेःपरतोदंबलेसस्विसहाय
ः ॥ तुल्यीरंधेपतत्रेचराजकुंजरपार्थ्वयोरितिमदिनी ।” वस्त्रकृतंशिरसोवेष्टनंशिरोवेष्टः । किरीटमुकुटं । “उष्णीपंलक्षणांतरे । शिरोवेष्टेकिरी
टस्यादितिहेमः ॥ २१९ ॥

शुंकलातीतिशुक्लोलवणः । मूपिकेऽदहुरे सुकृतेधर्मः ॥ द्रव्यगव्याखुधर्मयोः ॥ पुराशिर्भेदयोः शृंग्यावासकेशुक्ललेपिच ॥ श्रेष्ठेस्याहुत्तरस्थश्चेतिहे
मः । ” द्यूनादित्रयेआकर्षः । आक्षेपाशके । शारिफलकं शारीणां द्यूतोपकरणानां फलकपीठिका । “ नाकर्षो द्यूतदं द्रिये ॥ पाशेशारिफलेचैवकोदंडा
भ्यासवस्तुनि । आकर्षणेपिपुंसिस्यादितिमेदिनी । ” इन्द्रियेऽक्षस्त्रीवं । “ अक्षसौवर्चलेतुल्येदृष्टीकेदतिहेमः । अक्षोज्ञातार्थशकटव्यवहारेषुपाशके ॥
रुद्राक्षेन्द्राक्षयोः सर्वेविभीतकतरावपि ॥ चक्रेकर्षेपुमानितिमेदिनी । ” द्यूतांगादौपुंसि ॥ २२० ॥ द्यूतगोपाशके । कर्षेमानभेदे । चक्रेरथावयवे ।

शुक्ललेमूपिकेश्रेष्ठेसुकृतेवपभेदपः ॥ द्यूतेऽक्षेशारिफलकेप्याकर्षोथाक्षमिन्द्रिये ॥ २२० ॥ नाद्युतांगेकर्षचक्रेव्य
वहारेकलिङ्गमे ॥ कर्षपूर्वात्तकरीपाग्निः कर्षूः कल्याभिधायिनी ॥ २२१ ॥ पुंभावेतत्क्रियायांचपौरुषंविपमप्सुच ॥
उपादानेप्यामिपंस्यादपराधेपिकिल्मिपं ॥ २२२ ॥

रीपाग्निः पुमान्कर्षूः कल्यायामपिचस्त्रियां । कल्यानदीभेदः ॥ २२१ ॥ पुंभावेपुरुषस्यभावेतत्क्रियायांपुरुषस्यकर्मणिपौरुषं । “ पौरुषंपुरुषस्यस्या
द्वाधेकर्मणिनेजसि । ऊर्ध्ववित्तृतदोः पाणिनृमानेत्वभिधेयवदितिमेदिनी । चकाराद्वरलेपिविपं । उपादानेउत्कोचेप्यामिपं । ‘ आमिपंपुन्रपुंसकं ।
भोग्यवस्तुनिसंभोगेप्युत्कोचेपललेपिचेतिमेदिनी । ” पापेपिकिल्मिपं । “ रोगेपिच ” ॥ २२२ ॥

घवर्षणे । लोकधत्तेलोकधानुर्जवृद्धीपस्तस्याशेभारतादिवंदे । वत्सरेऽब्दे । नृत्येक्षणं । प्रज्ञाचेतिद्वयं प्रेक्षासंज्ञं । “प्रेक्षाधीरीक्षणं नृत्तमितिहै
 ष्णं नृत्यं चेति पृथगपि ।” अर्थनायाज्जा । भूमिर्वेतन । “भिक्षितवस्तु निचिभिक्षा” ॥ २२३ ॥ अपिशब्दात्कातौवाचिरुचौत्विट्स्त्रीतिरभ्रमः ।
 यमाणाश्रयः शब्दात्त्रिषु । वाच्यलिगाइत्यर्थः । कात्स्न्येसाकल्ये । निकटेऽथने । परशुरामोपिन्यक्षः । “नियतानि अक्षाणि हृषीकाणियस्मि

स्यादृष्टौलोकधात्वंशेवत्सरेवर्षमस्त्रियां ॥ प्रेक्षानृत्येक्षणं प्रज्ञाभिदासेवार्थनाभृतिः ॥ २२३ ॥
 त्विट्शोभापित्रिषु परेन्यदं कात्स्न्यं निरुष्टयोः ॥ प्रत्यक्षेऽधिकृतेऽध्यक्षोरुदमस्त्वप्रेम्णयचिक्कणे ॥ २२४ ॥
 इति पांताः ॥ रविर्ध्वेतच्छदौहंसौसूर्यवन्हीविभावसू ॥ वत्सोत्तर्णकवपौहोसारंगाश्च दिवौकसः ॥ २२५ ॥

।” प्रत्यक्षेसाक्षत्पमिति अधिकृतेनियुक्तेऽध्यक्षः । “अधिकृतान्यक्षायस्याध्यक्षः ।” अप्रेम्णिस्नेहाभावे । अचिक्कणेअमसृणे ॥ २२४ ॥
 ः ॥ श्वेतच्छदोविहगभेदः । “हंसः स्यान्मानसौकसि । निर्लोभनृपविण्वर्कपरमात्मनिमत्सरे ॥ योगिभेदेमंत्रभेदेशरीरमरुंदतरङ्गतिमेदि
 तर्णकोगोवत्सः । “वत्सः पुत्रादिवर्षयोः । तर्णकेनौरसिच्छीबमितिमेदिनी । “देवा अपि दिवौकसः । “दिवौकाश्च दिवौका
 देवैश्च चातक इति द्विरूपकोशः ।” ॥ २२५ ॥

शृंगारादौशृंगारवीरकरुणादौनवविधे । विषेगलं । वीर्यतेजसि । गुणेष्वाम्बुदादौ । रागेयथा रसिकोयुवा । रसोगधरसेजले । शृंगारादौविषेवीर्येति
 क्तादौद्रनरागयो । देहयानुप्रभेदेचपारदस्वादयोःपुमानितिमेदिनी । ” उत्तंसश्चावतंसश्चेतिसातद्वयं कर्णपूरकर्णाभरणविशेषे शेषरे , शिरोभूषणेच
 वर्तते ॥ २२६ ॥ देवभेदयथा । अष्टौवसव । यनरत्नयोर्वसुहोवं । ” वसुनीडेवभेदाग्निभायोऽक्रवकराजसु ॥ ह्यीवंदृध्यौपयेथ्यालरेरत्नमधुरेत्रिवि
 धि

शृंगारादौविषेर्वीर्येगुणेरग्रेद्रवेरसः ॥ पुंस्युत्तंसावतंसौद्वौकर्णपूरेचशेषरे ॥ २२६ ॥
 देवभेदेनलेरश्मौवसरत्नेयनेवसु ॥ विष्णोचवेधाःस्वात्वाशीहिताशसाहिदंष्ट्रयोः ॥ २२७ ॥
 लालसेप्रार्थनौत्सुक्येहिंसाचौर्यादिकर्मच ॥

तिमेदिनी । ” चमाराद्विरिचोपिवेधा । ” वेधाधातुनविष्णुव्वितिहैमः । ” हितस्याशसाहिताशसा । अहे सर्पस्यदंष्ट्राचतयोराशीरितिसातंनामवर्त
 ते । ” तस्मिया ” ॥ २२७ ॥ नार्थनायाज्ञा । औत्सुक्यमद्युक्ता । उभेालालसे । ” तृणानिरेकेचलालसा । लालसौत्सुक्यतृणानिरेकयाज्ञासुच
 द्वयोरितिमेदिनी । ” चशब्दाद्वेपिहिंसा । आदिनाष्टत्तिनाशादिकर्म ॥

इवा । जनन्यामपिप्रसूः । “प्रसूश्वाजनन्योश्चकंदलीबीरुधोःस्त्रियामितिमेदिनी ।” रोदसी । रोदम्यौ । इतिसांतद्विवचनातेस्यातामेकयो
मियाबोदेअप्युध्येते । पृथगपिप्रयोगेस्ति । यदुक्तं । रोदश्चरोदसोचापिदिविभूमौपृथक्पृथक् ॥ सहप्रयोगेप्यनयोरोदस्यावपिरोदसीइति ।
अत्यव्ययमप्यस्ति । यदुक्तं । यावापृथिव्यौरोदस्यौरोदस्यौरोदसीरोदसीतिचेति ॥ २२८ ॥ ज्वालायांभासिचद्वीमौअर्चिः । भाद्वित्रयेज्योतिः ।

प्रसूश्वापिभूद्यावौरोदस्यौरोदसीचते ॥ २२८ ॥ ज्वालाभासौनपुंस्यर्चिर्ज्योतिर्भ
द्योतदृष्टिपु ॥ पापापराधयोरागःखगवात्यादिनोर्वियः ॥ २२९ ॥ तेजःपुरीषयोर्वर्चो
महस्तूत्सवतेजसोः ॥ रजोगुणेचस्त्रीपुष्पेराहोर्ध्वातिगुणेनमः ॥ २३० ॥

। योतःप्रकाशः । दृष्टिःकनीनिकामध्यभागः । “अग्नीदिवाकरेचज्योतिःपुंसि ।” अंगःपापेपराधेच । “आगःस्यादेनोबदधेमंतावितिहे
आदिनायोवनादिवयः ॥ २२९ ॥ पुरीपंगून । “वर्चोऽनपुंसकंरूपेविधायामपितेजसि । पुंसिचंद्रस्यतनयइतिमेदिनी ।” उत्सवेतेजसिच
‘गुणेगुणभेदे ।’ स्त्रीणांपुष्पेआर्तवेच । “रेणुपरागयोश्चरजः । अदंतोप्ययं । रजोयंरजसासाद्धैस्त्रीपुष्पगणधूलिखित्यजयः ।” राक्धादि
मः । “पापेराकेच ॥ २३० ॥

पयेगाचव्यादिदत्ते । अभिलाषेदच्छाया । “छंदःपद्येऽभिलाषेचस्वेराचाराभिलाषयोरितिमेदिनी ।” कृच्छ्रंसांतपनादिव्रतं । आदिनाचांद्रायणादि । तपोलोकातरेपिच । “धर्मचपतः ।” दलेसहस्रोद्वं । मार्गोमार्गशीर्षः । अत्रपुंसि । “सहोबलेज्योतिपिचपुंसिहमंतमार्गयोरितिमेदिनी ।” स्वमाकाशः । तत्रनभःस्त्रीदे । श्रावणेपुंसि । “नभोज्योऽग्निनभाघ्राणेविसततोपतद्रूहे । प्रावपिश्रावणेइतिहैमः ।” ॥ २३१ ॥ सन्नगृहं । “ओकःअदंतो

छंदःपद्येऽभिलाषेचतपःकृच्छ्रादिकर्मच ॥ सहोबलंसहामार्गोनभःखंश्रावणोनभः ॥ २३१ ॥ ओ
कःसन्नाश्रयश्रौकाःमयःस्यारंपयैवुच ॥ ओजोदोसौबलेस्रोतइंद्रियेनिम्नगारये ॥ २३२ ॥ तेजः
प्रभावेदोसौचवलेशुकेप्यतस्त्रिषु ॥ विद्वान्विदंश्चवीभत्सोहिस्त्रोप्यतिशयेत्वमी ॥ २३३ ॥

प्ययं । ओकउचःकडुतिनिपातनात् । “आश्रयआश्रयपात्रं ।” ओकास्त्वाश्रयमात्रेस्यादितिहैमः । ओजोदोसिप्रकाशयो । अवष्टंभेचलेधातुतेज
सीतिहैमः । “इंद्रियनदीवेगयोःस्रोतः ॥ २३२ ॥ प्रभावादितुकेतेजः । “तेजस्विदूरतसोर्वले । नवनीतेप्रभावेऽग्रावितिहैमः ।” अतःपरंसांतस
मासिपर्यतावाध्यलिगाः । विदन्ज्ञाता । चकारादाल्लोपिविद्वान् । विद्वानाल्मविदिप्राप्तेपंडितेचाभिधेयवदितिविध्वः । हिंसेकूरे । अपिशब्दाद्रस
भेदपिचीभत्सः । “वीभत्सोविकृतेकूरेसेपार्थेयृणाल्मनीतिहैमः ।” ॥ २३३ ॥

विष्यमाणज्यायआदयःसाधीयःपर्यता सातावज्जादीनांबाढपर्यतानांअतिशयेनेत्याः । अतिशयेनद्वेप्रशस्येस्तुत्येचज्यायान् । अतिशयितयो
 ल्ययोःकनीयान् । ऊरुर्महान्वरश्रेष्ठस्तयोरतिशयितयोर्धरीयान् । अतिरायेनसाधुःसाधीयान् । अतिशयितबाढसाधीयः ॥ २३४ ॥ इतिसानाः ॥
 रनेअपिशब्दापिच्छेपिबर्ह । “बर्हतर्णेपरीवारकलापेइतिहैमः ।” निर्बधादयोग्रहाः । निर्बधआग्रहविशेषः । उपरागश्चन्द्रार्कग्रहणं । ग्रहोनिग्रह
 यग्रहणेपुरणोधमे । सूर्यादौपूतनादौचसेहिकेयोपरागयोः ॥ द्वारिद्वारे । आपीडेशेखरे । काथरसेकथितद्रव्यरसे ॥ नागदतकेगृहादिभिन्नस्थ

तद्दप्रशस्ययोज्यायान्कनीयांस्तुसुवाल्पयोः ॥ वरीयांस्तरुवरयोःसाधीयान्साधुवादयोः ॥ २३४ ॥
 इतिसानाः ॥ दलेपिबर्हनिर्वधोपरागार्कादयोग्रहाः ॥ द्वार्यापीडकथाथरसेनिर्व्यूहोनागदंतके ॥ २३५ ॥
 तुलासूत्रेश्वादिरश्मौग्रमाहःप्रग्रहोपिच ॥ पत्नीपरिजनादानमूलशापाःपरिग्रहाः ॥ २३६ ॥

द्वयेनिर्व्यूहः ॥ २३५ ॥ हस्तेयद्गृहीत्वातुलयाद्रव्यमुन्मीयतेतत्तुलासूत्रत्रय । अश्वघपादिरश्मौचप्रयाहप्रयहौ । “ग्रमाहःस्यात्तुलासूत्रेवषादी
 बंधने ॥ ग्रमाहःकिरणेभुजे ॥ तुलासूत्रेश्वादिरश्मौसुवर्णेहरिपादपे । बंधेबध्यामितिहैमः ।” परिजनःपरिवार । आदानंस्वीकारः । “परिग्रहः
 त्रेचमूलस्वीकारयोरपि । शपथेपरिवारेचराहुवक्रस्थभास्करइत्यजयः ।” ॥ २३६ ॥

आशीर्वादाः । तत्रयथा । स्वस्तिने भूयात् । क्षेमैरुपद्रवेयथा । स्वस्तिगच्छ । “पुण्येयथा । स्वस्तिमान्स्वर्गमश्नुते । आदिना । स्वस्तिस्यान्मं गलेपुण्येव्याशंसायामपिकच्चिदिति मेदिनी । प्रकर्षेति यथा । अत्युत्तमो विष्णुः । अतिप्रकर्षलंघने भूशे । स्तुता वसं प्रतिक्षेपेपीति हेमः ।” अतिवे लंजलधितलं ॥ २४० ॥ यश्च वितर्कदुःस्वित् । प्रश्नेयथा । किंस्वित्कुशलमस्ति । वितर्को नानापक्षविमर्शः । यथा सर्वेश्वरत्वं विष्णोराहोस्विच्छिव स्य । “स्वित्प्रश्ने च वितर्के च तथैव पादपूरणदिति मेदिनी ।” भेदावधारणयोस्तु शब्दो यथा । क्षीरान्मांसं तु पुष्टि कृत् । शिष्टैर्मन्तुं तु युक्तं । “तुपादपूरणे ।

स्वस्याशीर्क्षेमपुण्यादौ प्रकर्षलंघनेप्यति ॥ २४० ॥ स्वित्प्रश्ने च वितर्के च तु स्याद्भेदेऽवधारणे ॥
सकृत्सहैकवारोऽप्याराहूरसमीपयोः ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यां चरमे पश्चादुताप्यर्थविकल्पयोः ॥

भेदे समुच्चयेऽवधारणे । पक्षांतरनियोगे च प्रशंसायां विनिष्पत्तिमेदिनी । “सहार्थैरेकवारैश्च सकृद्यथा । सकृद्यांति । सकृदपि कुर्याद्व्याश्राद्धं । दूरे “आरात्” यथा आराच्छत्रो सदावसेत् । समीपे तु । सखायस्थापयेदारात् ॥ २४१ ॥ प्रतीच्यां पश्चिमदिशि । चरमेत्येव । “पश्चाद्यथा । पश्चाद स्तंगतोरविः । पश्चिमेवयसिनेमिपं वशी ।” अपिशब्दस्यार्थः समुच्चयस्तत्र विकल्पे चोतराब्दो यथा । उत भीम उतार्जुनः । विष्णुरुत शिव सेव्यः । “उत प्रश्नवितर्कयोः । समुच्चये विकल्पे चैति हेमः । अजयस्तु उतापीद्वौ च बाढार्याविति ।”

प्रयोगतदतिशययोगानुसारेणप्रतिशब्दस्यप्रक्षेपः। “प्रतीत्यंभूतभागयोः। प्रतिदानेप्रतिनिधौवीप्सालक्षणयोरपीतिहेमः।” हेत्वर्थेइतिशब्दोपयोगः। रा
मोहंतीतिरायणः पलायते । प्रकरणप्रकारः । यथाविप्रक्षत्रियविद्रुशूद्रादतिवर्णाः । प्रकाशेयथा । इतिपाणिनिः । पाणिनिशब्दोलोकेप्रकाशतेइत्य
र्थः । “प्रकर्षइतिपाठः ।” आदिशब्दादेवमर्थेयथा । क्रमादमुंनारदत्यवोधि । समाप्ताववसानेयथा । धर्ममाचरेदिति । “इतिस्वरूपेसान्निध्येवि
वक्षानिपमेपिच । हेतोप्रकारप्रत्यक्षप्रकर्षध्वधारणे । एवमर्थेसमाप्तोस्यादितिहेमः ।” ॥ २४४ ॥ प्राच्याद्यर्थचतुष्केपुरस्तात् । प्राच्यापूर्वदिशि ।

इतिहेतुप्रकरणप्रकाशादिसमाप्तिपु ॥ २४४ ॥ प्राच्यांपुरस्तात्प्रथमेपु
रार्थेऽग्रतइत्यपि ॥ यावत्तावच्चसाकल्येऽवधौमानेऽवधारणे ॥ २४५ ॥

प्रथमेयथा । पुरस्ताद्धुक्ते । पुरार्थेऽतीत्यथा । पुरस्ताद्वासोभूत् । अग्रतोयेयथा । पुरस्तात्पुस्तकं । यद्वाग्रतइति । अपिशब्दःप्राच्याद्यर्थेस्यात् ।
साकल्यायौयावत्तावच्छब्दोयथा । यावद्वृत्ततावद्धुक् । अवधौयथा । मूलाच्छाखायावत्प्रकाशः । मानेपरिमाणेयथा । यावत्स्पर्शतावद्भजतं । अव
धारणेनिश्चयेयथा । श्रोनियतावदामंत्रयस्व । “यावत्काररन्त्येवधारणे । प्रशंसायांपरिच्छेदमानाधिकारसंभ्रमे । प्रक्षान्तरेचेतिमेदिनी ।” ॥ २४५ ॥

प्रश्नादिपंचकेननुयथा । ” प्रश्नेयथा । ननुकिमेतत् । अवधारणे । नन्वययोगी । “ अनुज्ञायांयथा । ननुगच्छ । ” अनुज्ञयःसांत्वनं । ननुकोपंमुंचद
यांकुरु । आमंत्रणंसंयोजनं । ननुराजन् । “ नन्वाक्षेपेपरिप्रश्नेप्रत्युक्तावधारणे । वाक्यारंभेप्यनुनयामंत्रणानुज्ञयोरपीतिहेमः । ” ॥ २४७ ॥ गर्हादि
पंचकेक्रमादपिषाब्ध्येयथा । अपिसिचैत्पलांडु । त्रियंपालयपुत्रमपि । अपिजानासिकिंचित्त्वं । अपिचोरोभवेत् । अपिस्थाजुंजयेद्रामः । युक्तप
दार्थकामचारंक्रियातुचअपिषाब्दः । ” उपमायांयथा । आशोविषोवास्तुक्रुद्धः । विकल्पेयथा । शिवंवायदिवंविष्णुं । “ वास्याद्विकल्पोपमयोर

प्रश्नावधारणाऽनुज्ञानुनयामंत्रणेननु ॥ २४७ ॥ गर्हासमुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपि ॥ उपमायांविकल्पेवासा
मित्वर्थेजुगुप्सिते ॥ २४८ ॥ अमासहस्रमीपेचकंवारिणचमूर्द्धनि ॥ इवेत्यमर्ययोरैवंनूनंतर्कैर्यनिश्चये ॥ २४९ ॥

वार्थेचसमुच्चयदतिविश्वः । ” अर्थेसामियथा । सामिसंमिताक्षी । जुगुप्सितेयथा । सामिक्तमकल्याणकारि ॥ २४८ ॥ सहार्थेयथा । पुत्रेणामाभुं
क्ते । समीपेयथा । अमात्यःसमीपवर्तित्यर्थः । कंशिरःसुखवारिधिनिमेदिनी । इवार्थेइत्यमर्यचएवंशब्देयथा । अग्निरेवंद्विजः । अग्निरिवेत्यर्थः ।
इत्यमर्थेप्रकारे । एवंवादिनिदेवर्षी । “ एवंप्रकारोपमयोरंगीकारोऽवधारणेदतिधरणिहेमचंद्रो । तर्कैन्नूनंयथा । नूनमयमतियज्वनांप्रियः । अर्थनि
श्चयेयथा । क्षुद्रेपिनूनंशरणंपन्ने । ” नूनंनिश्चिततर्कयोरिति विश्वः ॥ २४९ ॥

तूष्णीमर्थं मैनेयथा । जोषतिष्ठ । "सुखेयथा । जोषमासीतवर्षासु । जोषसुखेस्तुतो । मौनलघनयोश्चापीतिहेमः । पृच्छायां कियथा । किमाद्रयेन
रसिकाकृतिते । " जुगुप्सने कियथा । सकिराजाय प्रजानरक्षति । " किंवितर्कपरिप्रश्नेक्षेपनिदाप्रकारयोरिति विश्वः । " प्राक्काश्यादिपंचकेनामशब्दः ।
प्राक्काश्यप्रसिद्धिः । यथा हिमालयोनोमनगाधिराजः । स भाव्ये कथचिदर्थेयथा । भविष्यतियुद्धनाम । क्रोधममवैरावणोनामपापः । उपगमः सद्द्वेषा
गीकारः । " यथा । शत्रोः सकाशाद्गृह्णातिनाम । कुत्सने । कोनामायं प्रलपतिमेविशतः सभायां । नामकोपेभ्युपगमे विस्मये स्मरणेपिच । संभाव्यकुत्सा

तूष्णीमर्थं सुखे जोषं किं पृच्छायां जुगुप्सने ॥ नाम प्राक्काश्यं संभाव्य क्रोधोपगमकुत्सने ॥ २५० ॥ अलं भूषणप

र्यासि शक्तिवारणवाचकं ॥ हुंवितर्के परिप्रश्ने समयांतिकमध्ययोः ॥ २५१ ॥

प्राक्काश्याविकल्पेष्वपि दृश्यत इति मेदिनी । "

॥ २५० ॥ 'भूषणमलंकारः । पर्याप्ति परिपूर्णता । शक्तिः सामर्थ्यं । वारणंचेतदर्थः लंशब्दः क्रमेण यथा । अलंकृतः शिशुः । अलं भुक्तवान् । अलं
महोमहाय । अलमहीपालतवश्रमेण । " अलं त्रिरर्थके इति हेमः । " वितर्कपरिप्रश्नयोर्दुर्कारः । " वितर्के । हुजलं मृगतृणाहुं । परिप्रश्ने । हुं देवद
त्तोयं । हुंवितर्कचानुमताविति त्रिकांशशेषः । " हुंवितर्के परिप्रश्ने हुंरुपोक्त्यनुनीतिष्विति विश्वः । " हुंवितर्के परिप्रश्ने हुंलजायां निवारणे इति हेमः । "
समीपमध्ययो समया " समीपेयथा । समयापत्तनं नदी । मध्येयथा । समयाशैलयोर्ममः । " ॥ २५१ ॥

निषेधेऽखलुयथा । खलुरुदित्वा । वाक्यालंकारिवाक्यभूषायां । एतत्खलुवाहुः । जिज्ञासायां खलु जानासि । अनुनये । देहि खलु वाचकं । “खलु
स्याद्वाक्यभूषायां जिज्ञासायां च सात्वने ॥ वीक्षामाननिषेधेऽपुर्णपदवाक्ययोरिति मेदिनी ।” समीपादिपंचकेऽभितः । “समीपेयथा । वाराणसी
मभितः आगीरथी ।” उभयतस्तदुभयार्थेयथा । अभितः कुरुचामरौ । शीघ्रार्थे । अभितो धीष्व । साकल्ये । अभितो वनदाहः । “अभिमुखेयथा ।
अभितो हिसको हंति मामेव परिधावति ।” ॥ २५४ ॥ नाम्नि प्राकाश्ये च प्राहुः । “नाम्नि यथा । प्रादुरासीच्चक्रपाणिः” प्राकाशयेयथा ॥ प्रादुर्बुद्धिर्भ

निषेधवाक्यालंकारजिज्ञासानुनयेऽखलु ॥ समीपोभयतः शीघ्रसाकल्याऽभिमुखेऽभितः ॥ २५४ ॥

नामप्राकाश्ययोः प्रादुर्मिथोन्योन्यं रहस्यपि ॥ तिर्यगर्थोऽतिर्यगर्थेऽहाविपादश्रुगतिषु ॥ २५५ ॥

विष्यति । “अन्योन्यार्थे मिथो यथा । वासिष्ठकौडिन्यमैत्रावरुणानां मिथोन विवाहः ।” रहसि मिथो यथा । मिथो मंत्रयते । मिथोन्योन्यं मिथोरह
दतिविश्वः । अंतर्धानि तिर्यगर्थे च तिरः । “अंतर्धानि तिरोभूयास्ते । तिर्यगर्थे तिरोवर्तते चंद्रः ।” विषादाद्यर्थत्रये हाकारः । विषादे यथा । हारमणीयो
गतः कालः । शुचिशोके यथा । हारमव नंगतोसि । अतोऽपीडायां । हाहतोऽस्मीति । “कुंत्सार्थे च हाशब्दः ।” ॥ २५५ ॥

स्नाक । झटिति । अंजसा । अन्हाय । द्राक । मंक्षु । सपदि । एतसमद्भुतेशीघ्रे । “यथा । स्नाक्वयोयातिदेहिनां । दक्षंझटित्यारोह । अंजसाया
 तितुरगः । अन्हायसूर्येणतमोनिगस्तं । द्राक्भविष्यतिसुखंतवप्रिये । मंक्षुसपादिसरित, पटलैरलीना । वचसस्तस्यसपदि क्रियाकेवलमुत्तरं ।” वृ-
 लवत् । सुष्ठु । किमुत । सु । अति । अतीव । पट्निर्भरे अतिशये । “यथापुनर्वशिवाचलवन्निगृह्य । सुष्ठुपीतमयाधृतं । किमुतावर्द्धनक्षेत्र । अति

स्नाकझटित्यंजसान्हायद्राड्मंक्षुसपदिद्रुते ॥ बलवत्सुष्ठुकिमुतस्वत्यतीवचनिर्भरे ॥ २ ॥ पृथग्वि-
 नांतरेणर्तेहिरुड् नानाचवर्जने ॥ चत्तद्यतस्ततोहितावसाकल्येतुचिच्चन ॥ ३ ॥

दृष्टिः । अतीवशोभतेराजा ।” ॥ २ ॥ पृथक् । विना । अंतरेण । ऋते । हिरुक् । नाना । एतेपट्त्वर्जने । “विनार्थेयथा । किञ्चिद्वत्वापृथक्रिया ।
 क्षणमप्युत्संदेतेनमाविना । अंतरेणसुतनास्तिमुखंससारिणांभुवि । ऋतेपुण्यात्स्वर्गतिर्न । हिरुक्कर्मनमोक्षःस्यात् । विण्णुनानामोक्षदोनास्तिदेवः ।”
 यत् । तत् । यतः । ततः । चत्वारिहेतौकारणे । “यथा । यन्तरम्यंतरस्विभ्यः । तदिदंपरिरिक्षशोभने । यतोगंगाभसिस्त्रातः । ततोनिष्कल्मषोत्तर-
 चित् ॥ चन । द्वयंसाकल्ये । यथाकश्चित् । कंचन ॥ ३ ॥

प्याद् । पाद् । अंग । हे । हे । भोः । एतेपट्संबोधनार्थकाःस्युः । “यथा । व्याट्भीमयज्ञरक्षस्व । एवंपाडित्यादि ।” समया । निकषा । हिरुकू । त्रयंमामोप्ये । यथाग्रामंसमवा । विलंघ्यलंकांनिकषाहनिष्यति । “पर्वतस्यहिरुकूनदी ।” सहसैत्येकमताकृते . अकस्मादित्यर्थे । यथा । दिवः त्रयमूनंसहसापपात । सहसाविदधीतनक्रिया । पुरः । पुरतः । अग्रतः । त्रयमयेदृत्यर्थे । “यथा । पुरःपश्यसिक्किबाले । पुरतःस्याप्यसर्वेशं । ले

स्यःप्याट्पाडुंगहेहैभोःसमयानिकषाहिरुकू ॥ अतर्किनेतुसहसास्यात्पुरःपुरतोऽग्रतः ॥ ७ ॥ स्वा
हादेवहविर्दानिःश्रौपट्वौपट्वौपट्वपट्स्वधा ॥ किंचिदीषन्मनागल्पेप्रेत्यामुत्रभवांतरे ॥ ८ ॥

स्वःप्रत्ययिनोऽग्रतः । ” ॥ ७ ॥ स्वाहा । श्रौपट् । बोपट् । वपट् । स्वधा । पंचैतेदेवेभ्योहविर्दानिविशेषेप्रयुज्यन्ते । तत्रपितृदानेस्वधाशब्दःप्रसिद्धः । किंचित् । ईपत् । मनाक् । त्रयमल्पे । “यथाकिंचिद्विकसितंसुमं । ईषदुष्णांपयःपिव । मनाक्विहस्यसंतुष्टः ।” प्रेत्य । अमुत्र । द्वयंजन्मांतरे । “यथा । त्रेत्यस्यैर्महीयते । दहचामुत्रचफलं ।” ॥ ८ ॥

कदाचित् । जातु । द्वे । कस्मिंश्चित्काले “सृतिः कदाचित् भवति । ज्ञानं ते जातु नतु सत्तमं ।” सार्धं । साकं । सत्रा । समं । सह । पंचकं सहेत्यर्थे । “यथा । सार्धदानववैरिणा । पत्यासाकं पतिर्भुंक्ते । सत्राकलत्रेण सुखं समश्नुते । समं धूभिस्तारुणारमते । विन्वा सधूमं सहरत्तभाभिः ।” प्राच्यमित्येकमेव । “यथा । देव आहो गंधर्वः । उता हो ब्रह्म चोच्यते । किमुत त्वं शिवो ब्रह्मा । स्याणुरयं किंपुरुषः । गृहं किमु वनं गतः । विष्णुरुत शिवः सेव्यः ।” तु ।

कदाचिज्जातु सार्धं तत्साकं मन्त्रासमं सह ॥ आनुकल्याणार्थं कं प्राध्वं व्यर्थं केतुवथामुया ॥ ४ ॥ आहो उता हो किमुत विकल्पे किं किमुत च ॥ तुहि च स्मह वै पादपूरणे पूजने स्वति ॥ ५ ॥ दिवा न्हीत्यथ दोषाचनक्तं च रजनाविति ॥ निर्यगर्थे साचि निरोप्य संवोधनार्थकाः ॥ ६ ॥

हि । च । स । ह । वे । पट्टश्लोकचरणपूर्णतायां । “यथारामस्तुलक्ष्मणं ग्राह । अहं हि यास्ये नगरं । स च ग्राह च राजानं । मया स्मभुक्तं । सह तं ग्राहलक्ष्मणः । तेनैवैह तः ।” सु । अति । द्वे पूजने । “सुप्तुतं । अत्युत्तमः” ॥ ५ ॥ अन्हीत्यर्थे दिवाशब्दः । दोषा । नक्तं । द्वे रात्रौ वित्यर्थे । “यथा । चोराश्च दोषा ययुः । नक्तं गृहस्थो भुंजीत ।” साचि । निरः । द्वेतिर्यगर्थे । “कृतं साचि धनुस्तेन । निरोगत्वा समीक्षेत ।” ॥ ६ ॥

प्रागित्येकंअतीतार्थकं यथाप्राक्कर्म । नूनं । अवश्यं । द्वयंनिश्चिते । नूनंशरणंप्रपन्ना । अवश्यंयातारःश्चिरतरमुपित्वापिविपयाः । "नूनंनिश्चितत
कंयोरितिनिश्चयः । संवदित्येकंवर्षं । यथा । प्रशवास्यासंवत् । अर्वामित्येकंअवरे । "कुलेऋतुत्रयादर्वाकर्मइतान्तुमुहने ।" आं । एवं । द्वयंअंगी
कारे । यथा । आंकुर्मः । "एवंकुर्मः ।" स्वयमित्येकंआत्मनेत्यर्थे ॥ १६ ॥ नीचैरित्येकमल्पे । "तथापिनीचैर्विनयाददृश्यत ।" उच्चैरित्ये

प्रागतीतार्थकंननमवश्यंनिश्चयेद्वयं ॥ संवद्वर्षेवरेत्वर्वागामेवंस्वयमात्मना ॥ १६ ॥
अल्पेनीचैर्महत्युच्चैःप्राचोभूष्यद्गुणैः ॥ सनानित्येवहिवात्थ्येस्मातीतेऽस्तमदर्शने ॥ १७ ॥

कंमदति । "यथाशृंगारमुच्चैर्गिरिदं ।" प्रायदतिभूम्निबाहुल्ये । यथा । प्रायोनवधूःकांतं । शनैरिति अद्गुतेमांसे । यथा । शनैर्यातिपिपी
ल्लिका । सनेत्येकंनित्ये । यथासनातनः । बहिरितिबासे । "यथा । निष्कासितोबहिर्घामात् ।" स्मेत्यतीते । यथा । वक्तिस्त्वव्यासः । अस्तमिति
दर्शनाभावे । यथा । सायमस्तमितिोरविः ॥ १७ ॥

संभतः । परितः । सर्वतः । विष्वक् । चत्वारि सर्वतद्वयर्थः । "संभततोवर्षतिमेघः । आयातिपरितः । सर्वतोवातिपवनः । विष्वक्पतंतिकिरणाः ।" अकामानुमतौ अनिच्छयानुमतौ कामभित्येकं । "त्वहनिष्यसिचेत्कामः । काणप्रक्रमेनुमतावसूयानुगमेपिचेतिहेमविश्वप्रकाशौ ।" असूया पूर्वरूपरीरुरे अस्त्वित्येकं । "यथा । तथाविधस्तावदशेषमस्तुनः ।" चकारात्काममित्यपि । "अस्तुस्यादभ्यनुज्ञानेऽसूयागीकारयोरपीतिमेदिनीः" ॥ १३ ॥ ननित्येकंविरोधोक्तौ । "यथाननुपवंगम्यसेतर्हि किमपिन स्यात् ।" कर्त्तुमिति कंङ्ङात् ।

समंततस्तुपतितः सर्वतो विष्वगित्यपि॥ अकामानुमतौ काममसूयोपगमेऽस्तु च॥ १३॥ ननचस्याद्विरोधोक्तौ कच्चि
ल्लामप्रवेदने॥ निःपमंदुःपमंगर्ह्यथास्वंतु यथातथं॥ १४॥ नृपामिथ्याचवितथे चथार्थतयथायथं॥ म्यरेवंनप

यथात्वं । यथायथ । द्वेयथायोग्यमित्यर्थः । “यथास्वमाश्रमेचके । यथायथं कलायेते ।” ॥ १ ॥ ४ ॥ मृषा । मिथ्या । द्वेवितथेऽसत्ये । “उद्भायसौंदर्यगुणान् पुनर्बैरापांच निश्चयार्थका स्युः” यथा । एवमेव यथा प्राह । रावणं तु दुरात्मानमवधी द्राघवः प्रभुः । पुनर्व्यासे विधर्मज्ञः । “वैवेत्यत्र वा एवेति वा छेदः ॥ १ ५ ॥

पूर्वेन्द्वे गते वर्षे परुदित्येकं । पूर्वतरे गतवर्षात्पूर्ववर्षे परारीत्येकं । यतिवर्तमानेन्द्वे एषमइत्येकं । त्रयाणां यथा । परारिगतः कान्तः परुन्नागत एषमोपि नागतः । यतीति शतस्येण सप्तम्या रूपं । अत्रान्हि अस्मिन् हनीत्यर्थे अद्यशब्दः । “यथा । अद्य गतुन शक्रोऽपि” अथ पूर्व्वेन्द्वीत्यादिशब्देन उत्तरेन्द्वीत्यादिपक्षस्य ग्रहणं । पूर्व्वेन्द्वीत्याद्यर्थे पूर्वादिशब्देभ्य एयुसप्रत्यये पूर्व्वेद्युरित्यादयः सप्तशब्दा भवन्ति । कर्मण यथा । पूर्व्वस्मिन् हनीत्यर्थे पूर्व्वेद्युः । पूर्व्वेद्युरित्यादिपक्षस्य ग्रहणं । पूर्व्वेन्द्वीत्याद्यर्थे पूर्वादिशब्देभ्य एयुसप्रत्यये पूर्व्वेद्युरित्यादयः सप्तशब्दा भवन्ति । कर्मण यथा । पूर्व्वस्मिन् हनीत्यर्थे पूर्व्वेद्युः । पूर्व्वेद्युरित्यादिपक्षस्य ग्रहणं ।

परुत्परायैपमोऽन्दे पूर्व्वे पूर्व्वतरेयति ॥ अद्यात्रान्यथ पूर्व्वेन्द्वीत्यादौ पूर्व्वोत्तरापरात् ॥ २० ॥

व्यते प्रातः पूर्व्वेद्युः पूर्व्ववासर इति रुद्रः । “उत्तरस्मिन् हनि उत्तरेद्युः । “नादीमुखो उत्तरेद्युर्निवाहः परिकीर्तितः ।” अपरस्मिन् हनि अपरेद्युः । “आगतान् परेद्युस्तान् ।” अधरस्मिन् हनि अधरेद्युः । “अधरेद्युः प्रसृतासा । अधरस्तु पुमानोष्ठे हीनेऽनूर्ध्वं च वाच्यवान् ।” अन्यस्मिन् हनि अन्येद्युः । “अन्येद्युरात्मानुचरस्य भावः । ‘अन्यतरस्मिन् हनि अन्यतरेद्युः । ‘अन्यतरेद्युः पितरद्रक्ष्यसि ।’ इतरस्मिन् हनीतरेद्युः । ‘कटदिनादितरेद्युः प्रियो द्रष्टव्यः ॥ २० ॥

अस्तीतिसत्वे । यथा । अस्तिपरलोककतिमतिर्यस्य स आस्तिकः । “रूपोक्तौकोपेनोक्तौ । यथा । उअगतः शत्रुः । उअसंबोधनरोपोक्तयोरनुकंपा
नियोगयो । पादपूरणेच । पादपूरणोऽपि च दृश्यत इति मेदिनी । “ऊमिति प्रश्ने । ऊगच्छसि व हि धव । ऊहस्व पाठे उमित्यापि । ” अयीत्यनुनये सांत्व
ने । “यथा । अधिक्रियार्थमुलभंसमित्कुशं । ” इमिति तर्कः । “स्याच्चेत्किं दुं प्रपद्यते । ” उपेति रात्रेरवसाने । यथा उपातनोवायुः । नमः प्रणामे

अस्ति सत्त्वरूपोक्तावुं प्रश्ने नूनयेत्वयि ॥ हुं तर्कस्यादुपारात्रे रवसाने न मोनतौ ॥ १८ ॥
पुनरर्थगानिदायां दुष्टमुष्टुप्रसंशने ॥ सायं सांचे प्रगे प्रातः प्रभाते निकपांतिके ॥ १९ ॥

“नमोऽत्र स्रण्यदेवाय । ” ॥ १८ ॥ अगेति पुनरर्थः । यथामूर्खोपि नावमन्यते किमंगविद्वान् । किंपुनरित्यर्थः । दुष्टनिदायां । यथा । दुष्टुखलत्वं ।
मुष्टुप्रसंशने । यथा । मुष्टुकाब्जं । सायमिति साये दिनान्तरे । यथा । सायंसंध्यामुपासिष्ये । प्रगे । प्रातः । द्वे प्रभाते । “यथा प्रगे नृपाणामथेतोरणा
दहि । यः पठेत्प्रातरुत्थाय ” निकपेति समीपार्थः ॥ १९ ॥

पूर्वब्देगेतेवैपरोक्षित्येकं । पूर्वतरगतवर्षात्पूर्ववर्षपरारोत्येकं । यतिवर्तमानेब्देऐषमइत्येकं । त्रयाणांयथा । परारिगतःकांतः परुन्नागतऐषमोपिनाग
तः । ” यतीतिशचंतस्येणःसतम्यांरूपं । अत्राग्निहस्मिन्हनीत्यर्थेअद्यशब्दः । “यथा । अद्यगंतुनशक्नोमि” अथपूर्वैर्हनीत्यादिशब्देनउत्तरेह्नी
त्यादिपदस्यग्रहणं । पूर्वैर्हनीत्याद्यर्थेपूर्वादिशब्देभ्यएद्युसप्रत्ययेपूर्वैद्युरित्यादयःसप्तशब्दाभवति । क्रमेणयथा । पूर्वस्मिन्हनीत्यर्थेपूर्वैद्युः । पूर्वैद्युरि

परुषरात्रैषमोऽब्देपूर्वपूर्वतरेयति ॥ अद्यात्रान्द्यथपूर्वेन्हीत्यादौपूर्वोत्तरांपरात् ॥ २० ॥

व्यतेप्रातःपूर्वेषुःपूर्ववासरउतिरुद्रः ।" उत्तरस्मिन्नहनिउत्तरेषुः । "नादीमुखोउत्तरेषुर्विवाहःपरिकीर्तितः ।" अपरस्मिन्नहनिअपरेषुः । "आगताः परेषुस्तान् ।" अधरस्मिन्नहनिअधरेषुः । "अधरेषुःप्रसृतासा । अथरस्तुपुमानोष्ठेहीनेऽनूर्ध्वचवाच्यवत् ।" अन्यस्मिन्नहनिअन्येषुः । "अन्येषुः त्वानुचरस्यभावं ।" अग्यतरस्मिन्नहनिअन्यतरेषुः । 'अन्यतरेषुःपितरद्रक्ष्यसि ।' इतरस्मिन्नहनीतरेषुः । 'कठदिनादितरेषुःप्रियोद्रष्टव्यः॥२०

उभयेद्युः । उभयेद्युः । द्वेउभयस्मिन्नहनीत्यर्थे “उभयद्युरुपोषणं ।” परेद्यव्रीत्येकंपरेहनि । “मित्रदृष्टंपरेद्यवि” ॥ २१ ॥ सइत्येकंगतेहनि ।
 “सःसर्वमभवत्कार्यं” इत्येकमनागते आगामिन्यहनि । ततःपरेहनिपरश्वदत्येकं । “श्वःपरश्वश्चयथा । अद्यश्वोवापरश्वोवासर्वकर्मभविष्यति”

तथाधरान्यान्यतरेतरात्पूर्वेद्युरादयः ॥ उभयद्युश्वोभयेद्युःपरेत्वन्हिपरेद्यवि ॥ २१ ॥
 ल्योगतेऽनागतेऽन्हिश्वःपरश्वस्तुपरेहनि ॥ तदातदानींयुगपदेकदासर्वदासदा ॥ २२ ॥

तदा । तदानी । द्वेतस्मिन्कालद्वयार्थे । “यथा । तदाचक्षुष्मतांप्रीतिः । यदाम्याप्तिययासंगस्तदानीमेवमेसुखं ।” युगपत् । एकदा । एकस्मिन्काल
 द्वयार्थे । “यथा । गान्धुमित्रेदासीनाः युगपदाहूताः । गवांशतमेकदादत्तं ।” सर्वदा । सदा । द्वे “सर्वदासर्वदासीतियाचेतेयाचकःसदा ।” ॥ २२ ॥

एतर्हि । संप्रति । ददानीं । अधुना । सांप्रतं । पंचकमस्मिन्काल इत्यर्थः । यथा । एतर्हि क्रियते कार्यं । संप्रत्यसौ गृहं याति । इदानीं मां स्वे सवृत्तः । बलात्
लेयादधुना । तत्रास्ते सांप्रतमुनिः ।" तथेति समुच्चये । पूर्वादौ दिशि । पूर्वादौ दिशे । पूर्वादौ काले वा प्रागादयः स्युः । "दिशि प्राग्दिगित्यादि । देशे प्राग्देश इत्यादि । काले प्राक्काल इत्यादि । "पूर्वादौ इत्यादि शब्देनोत्तरपश्चिमदक्षिणाधोर्ध्वादीनामहण । प्रत्यगादय इत्यादि शब्देन त्ववागित्यादि ग्रहः । "उत्तरात् ।
अधरात् । दक्षिणात् । उत्तरेण । अधरेण । दक्षिणेन । दक्षिणां । दक्षिणाहि । दक्षिणतः । उत्तरतश्च संगृह्यते । "ऊर्ध्वतूपरिउपरिष्टादिति ॥ २ ३ ॥ इत्यव्य

एतहिंसंप्रतीक्षानीमधुनासांप्रतंतया ॥ दिग्देशकालेपूर्वादौप्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥ २३ ॥ इत्यव्ययवर्गः ॥
सलिंगशालैःसन्नादिकृत्तद्धितसमासजैः ॥ अनुक्तैःसंग्रहेलिंगसंकीर्णवदिहोन्नयेत् ॥ १ ॥

यत्रगं॥ अथलिंगसंपहवर्गमाह ॥ सलिंगशास्त्रे. पाणिन्यायुक्तलिंगानुशासनसहितैः सन्नादिप्रत्ययजैश्चकीर्षादिशब्दैः कृजैः श्रृषाकादिभिः तद्धितप्रत्ययजैः अणायैः समासैरदन्तोत्तरपदोद्धिगुरित्यादिनौक्तैः बाहुल्येन पूर्वमनुक्तैः शब्दैरयं सग्रहः क्रियत इति शेषः । इहास्मिन्संग्रहवर्गलिंगमुन्नेयेदूहेतु कथमित्याकांक्षायासंकीर्णविदिति । यथासंकीर्णवर्गप्रकृत्यादिभिरुन्नेयं तथात्राप्युन्नेयत् । तत्रप्रकृत्यर्थेनयथा । अर्धर्चाः पुंसिचेति । प्रत्ययार्थेनयथा । स्त्रियाक्तिन् । प्रकृतिप्रत्ययार्थाद्यैरित्याद्यशब्दाः क्रियाविशेषणानानुसक्तत्वं एकत्वं चयथा । शोभनं पचतीत्यादि ॥ १ ॥

सन्नादिकृत्तद्वितसमासजविषयपूर्वोक्तशब्दलिङ्गादन्यलिङ्गलिङ्गशेषः । तस्य विधिः व्यापीस्वविषयस्य व्यापको भवति । यदि प्रागुक्तैरिहोक्तैश्च विशेष विधिभिः न बाधितः स्यात् । तर्ह्येव व्यापी भवेदित्यर्थः । एतेनास्य लिङ्गविशेषविधेरुत्सर्गभूतस्य स्वर्गादिवर्गा अपवादावेदितव्याः । तत्र प्रागुक्तानां विशेष पाणानुनरुक्तिदोषप्रसंगाद्विस्तरभयाच्च न पुनरिदं विधानं । तथा हि । स्वर्गपर्याय इह पुंसि वक्ष्यते । तस्य यो दिवौ द्वे स्त्रियां ह्यो वेति विटपमिति पूर्वोक्तमप वादः । नो प्रभृतीनां नुक्त-कर्तरि त्यादिना वक्ष्यते । यद्यपि पूर्वलिङ्गमुक्तं तथाप्यप्राप्तप्रापणार्थतया लिङ्गानुशासनमिहापि प्रधानमेव । स्त्रियामित्यादिका

लिङ्गशेषविधिव्यापी विशेषैर्यद्यवाधितः ॥ स्त्रियामीदूद्विरामैकान्सयोनिप्राणिनामच ॥ २ ॥

रायं मसीशब्दपर्यन्तज्ञेयः । ईदूतौ ईकारोकारौ विरामौ अवसानस्थौ यस्य तदौदूद्विरामंतच्च तदेकाच्च ईदूद्विरामैकाच् । ईदंतमदंतवायदेकस्वरशब्दरूपंत स्त्रियामित्यर्थः । यथा । श्रीः । भूः । भूः । भूः । नयतीति नीरित्यादौ कृत-कर्तरीति बाधितत्वाद्वाच्यलिङ्गत्वं । यो निर्भग तत्सद्वितानां प्राणिनां नामस्त्रि एव मुनेयमन्यत्रापि ॥ २ ॥

विष्णुदादिर्द्धीपर्यंतानां अष्टानां घन्नात्मतत्त्वित्यां । यथा । विद्युत् तडित् । रात्रिः रजनिः । वह्नी व्रततिः वीरुत् । वीणा विपंचीत्यादि । “वीणादिग्भूनदी
धिया भितिपाठ क्वचित् ।” अदंतेर्मूलादिशब्देर्येकार्थः समाहारार्थो द्विगुसमासः सस्त्रियां स्यात् । यथा । पंचानां मूलानां समाहारः पंचमूली । एवं च
लोकीषडध्यायीत्यादि । अदंतेरिति किं । पंचानां कुमारीणां समाहारः पंचकुमारि । पंचराजमित्यादौ टचि अदंतत्वे सत्यपि पात्रादित्वान्नपुंसकत्वमित्ये
के । एकार्थइति किं । पंचसुकपाले पुंसं स्तः पुरोडाशः पंचकपालः । न स इति । पात्रयुगाद्युत्तरपदेः अदंतैः एकार्थो द्विगुः स्त्रियां न स्यादयथा । पंचपात्रं ।
चतुर्युगं । त्रिभुवनं ॥ ३ ॥ तत्प्रत्ययः स्त्रियां सतु भावाद्यर्थे विहित । तत्र भावे यथा । शुद्धता । कर्मणि ब्राह्मणता । समूहयामता । स्वार्थे देवता । वदइति ।

नामविद्युन्निशावह्नी वीणादिग्भूनदीन्हियां ॥ अदंतेर्द्विगुरेकार्थेन सपात्रयुगादिभिः ॥ ३ ॥ तत्तु वंदे येनिकथ्यत्रावै

रमैथुनिकादिवुन् ॥ वंदे समूहे यद्वनिकथ्यत्र एते च त्वारः प्रत्ययाः स्त्रिया । यथा । पाशा विभ्यो यः । पाशानां समूहः पाश्या । वात्या । खला
दिभ्यदनिः । खलिनी । पद्मिनी । रथादिभ्यः कथ्यच् । रथकथ्या । एवं गोत्रा । वंदे किं । मुखे भवो मुख्यः । दंडोऽस्य स्य दंडी । वेगेति । मिथुनस्य कर्ममेश
निका । वैरमैथुनादौ च यो बुन्मत्ययः स स्त्रिया । तत्र वैरं विरोधार्थे यथा । अश्वमहिपस्येदं वैरमित्यर्थः । एवं काकोलूकिका । मैथुनि
काया यथा । अत्रिभरद्वाजिका । अत्रिभरद्वाजयो रियं मैथुनिका । विवाहरूपसवधदस्यर्थः । एचकुत्सश्च कुशिका चतयोर्मैथुनिका कुत्सकुशिवि
का । “बन्पहणं बुभुज उपलक्षणं । यथाकाशिका गार्गिकया श्लाघते । क्वचित् वैरमैथुनिकादिवुरिति पाठः ।” आदिना वीणादौ बुनो यहणं ।

स्त्रियाभावादिः स्त्रीभावादित्स्मिन् । स्त्रियामित्यधिकृत्य भावादौ घे विहिता प्रत्यया अनिकिन्नादयस्तस्त्रयास्तुरित्यर्थः । अनिर्यथा । आक्रोशेनञ्य नि । अकगणिः । अजीवनिः । क्तिन् यथा । कति । गतिः । पुल्लयथा । प्रच्छदिका । प्रवाहिका । आसिका । णच् यथा । व्यावक्रोशी । ण्वच् यथा । शायिका । दंष्टुभक्षिका । क्यप् यथा । वज्या । दज्या । “स्त्रीभावादौ किं । वदः सुपिक्यप्च । नृपोयं । ब्रह्मभूयं ।” युच् यथा । कारणा । आसना । दञ्यथा । वापि । वासिः । कांकारिमकार्पीः । इअउपलक्षणार्थत्वादिण्दक्चयथा । आजिः । कपिः । अड्यथा । पचा । अपा । भिदा । निर्यथा । ग्ला निः । ग्लानिः । हानिः । शप्रत्ययो यथा । क्रिया । दच्छा ॥ ४ ॥ उणादिपुये नि. ऊ. ई. एतेचयः स्त्रियास्तुः । तत्रन्यंतो यथा । श्रेणिः । “श्रेणिः । द्रोणिः ।

स्त्रीभावादावनिक्तिण्पुल्लणच्ण्वुच्क्क्यव्युजिअङ् निशाः ॥ ४ ॥ उणादिपुनिरूरीश्वद्धाबूढं तंचलं स्थिरं ॥ तत्क्रोडा चांप्रहरणंचैन्मौष्टापाह्ववाणदिक् ॥ ५ ॥

इदंतो यथा । तंत्री । “तरीः ।” कृतं आवतं ऊढं तंचयच्चलं जंगमं स्थिरं स्थावरं वातस्त्रिया स्यात् । जगमयथा । नारी । शिवा । ब्रह्मवधूः । स्थावरं यथा । कदली । माला । कर्कधूः । तच्छब्देन ऽचमुष्ट्यादिकं निर्दिश्यते । तेनायमर्थः । तन्मुष्ट्यादिकंप्रहरणं यदिक्रीडायां वर्तते तर्हि तस्मिन् ध्वेविहितोणप्रत्ययः स्त्रियो । दिगित्यनेनोक्तो दाहरणोद्देशः । तेन दांढामौसले तिचोदाहृतव्यं । मुटिः प्रहरणमस्यां क्रीडायां मौटा । पल्लवः प्रहरणमस्यां क्रीडायां पल्लवा ॥ ५ ॥

साधतवाध्यादडपातादि क्रियाऽस्याफाल्गुन्यादिकायामित्यर्थे घञं ताद्विहिते योऽब्रह्मत्ययः स स्त्रिया स्यात् । उदाहरति । दंडपातोऽस्यां फाल्गुन्यादादडपाताफाल्गुनी । एवश्येन पातो स्यात् श्येन पातामृगया । तिलपातोऽस्यास्वधा क्रियाया नैलं पाता । श्येन तिलस्येति मुम् । पितृदाने स्वधामतमित्यमरमाला । वरुचिननुस्वधा क्रियाप्रवेणीति स्त्रीलिंगतोक्ता । ” इति शब्देन मुसलपातोऽस्यामौसलपाताभूमिरित्यादिसिद्धिः । कचिद्वेशे फाल्गुनपौर्णमास्यांदंडपातेन क्रीडाभवतीति दिगित्यनेन दंडपातादिक उदाहरणमिति सूचितं ॥ ६ ॥ यदि अपचयेऽल्पत्वे विवक्षावक्तुमिच्छा स्यात्तर्हि मृणाल्यादयः स्त्रीलिंगाः स्युः ।

घञोऽयः सा क्रिया स्याच्चैद्वाडपाताहि फाल्गुनी ॥ श्येनं पाताचमृगयानैलं पातास्वधेति दिक् ॥ ६ ॥
स्त्री स्यात्काचिन्मृणाल्यादि विवक्षाऽपचये यदि ॥ लंकाशे फालिकाटीका धातकीपंजिकाढकी ॥ ७ ॥

यथा । अल्पमृणालं मृणाली । आदिशब्दावयवा । जह्स्वोऽंशो वशी । गौरादित्वान्ढीप् । एवं कुंभीप्रणालीच्छीपटीतटीमठीत्यादयः । जह्स्वार्थे कन्मत्ययः स्त्रिया । यथापेटिका । काचिदिति किं । अल्पोऽक्षोऽक्षक इत्यादिन स्त्रिया । अथ ल्यावृडतमित्यादिनोक्तलिंगानामपिके पाचिन्नाम्नासुखेन लिंगज्ञानाय पृथक् पाठं कातादिक्रमेणाह । लंकेति । लंकाराक्षसपुरी । शेफालिकापुष्पभेद इक्षुभेदश्च । “सनुनिर्गुडोदिति प्रसिद्धः । ” टीकाविषमपदव्याख्या । धातकी इक्षुभेदः । “घायटीदिति प्रसिद्धा । ” पञ्जिकानि शेषपदव्याख्या । आढकी तु वरी । “तूरदिति प्रसिद्धा । ” ॥ ७ ॥

सिधकादक्षभेदः । सारिकापक्षिभेदः । "साळकीइतिप्रसिद्धा ।" हिक्कास्वरभेदः । ऊर्ध्ववातप्रहतौशब्दविशेषः उचकीइतिप्रसिद्ध । "प्राचिकावनमक्षिका ।
 "पक्षिभेदप्रसिद्धा ।" उल्कातेजःपुंजः । पिपीलिकाकीटभेदः । मुंगीइतिप्रसिद्धा । शनैर्यातिपिपीलिकदतिपुंस्त्वमपीतिस्वामी । "तिडुकी दक्षभेदः ।
 "टैगुरणीइतिप्रसिद्धा ।" कणिकापरमाणुः । भंगिः कोटिल्यभेदः । "विच्छिन्निर्वा । व्याजच्छलनिर्भंगिर्विदिर्भीतिनिमीलिकेतिरभसः ।" सुरंगावि
 वरभेदः । "सुरंगदतिल्यातः ।" सूचिर्धनः । सीसूचिनृत्यभेदेचव्यधनीशखयोरपीतिरत्नकोशः । "माढिः पत्रशिरा" माढिर्न्यपत्रशिरैतिहेमः ॥ ८ ॥

सिधकासारिकाहिक्काप्राचिकोलकापिपीलिका ॥ तिडुकीकणिकाभंगिः सुरंगासूचिमादयः ॥ ८ ॥ पिच्छाविनंदा
 काकिण्यश्रूणिः शानीद्वणीदरत्न ॥

पिच्छा । शाल्मलिः । "निर्यासः । पिच्छाशाल्मलिवेष्टके । पंक्तिपूगच्छटाकोशमंडेष्वश्व
 दुम्भानस्यांशकेरिचैतिभेदिनी । रभसस्तुनातेष्वप्याह । पणोदमानंदहानानुयोशेपिचकाकिनोति । आदकस्यपंचाशतमोभागउदमानं । उक्तंचगणि
 नावल्यो । कुल्यास्यादृभिद्रौणैद्रौणपादेनचाटकः । अतोर्वाशतिकोभागउदमानमुदाहृतमिति । चूर्णिः चूर्णिका । शानीशणपटविशेषः । "निक
 वदतिस्वामी ।" द्वणीकर्णजलोका । "द्वणीकूर्म्याजलद्रोण्यामितिहेमः ।" दरत्न । मल्लज्जातिः ।

[illegible]

सातिःकंयातथाऽसंदीनाभीराजमभाविच ॥ ९ ॥ इतिस्त्रीलिंगसंग्रहः॥

स्मातिः कंथातयाऽसदानाभाशयात् । इति स्त्रीलिङ्गसंज्ञः ॥
ला ॥ लाक्षालिङ्गाच्चगंडूपागृधसीचमसीमसी ॥ १० ॥ इति स्त्रीलिङ्गसंज्ञः ।
इति मेदिनी । "सिद्धमलामस्य विकृताविति मेदिनी । सिद्धमलाशुष्कमांसे स्त्रीत्रिलिग्या तु किलासिनीति प्रिकांडशेषः ॥ लाक्षाजंतु । लिक्षायुकांड । मं
पाजलादिना मुखपूरणं । "पुंस्यपि । गडूषो मुखपूतौ स्याद्भ्रजहस्ता गुलावपि । प्रसृत्याप्रमितेऽपि स्यादिति हैम । उन्नतनाभिस्तु गंडूवानापि मुखपूतिरिति
पालिन । "गृधसीवातरो गभेदः । सतु ऊरुसंधो भवति । चमसी यक्षपात्रभेदः । "प्रणतेति प्रसिद्धा । मापपिष्टपोलिका विशेषः इति वैद्यकग्रंथे । चमसी यक्ष
त्रस्य भेदः स्त्रीपिटके स्त्रिया मिति मेदिनी । "मसी कज्जल । "मेलामसी जलं पत्राजनं च स्यान्मसिर्द्वयो रिति प्रिकांडशेषः ॥ १० ॥ इति स्त्रीलिङ्गसंज्ञः ॥

अथपुष्टिगमं ग्रहः ॥ पुंस्त्वेदंतिपतद्ग्रहशब्दपर्यंतमधिकारः । भेदास्तुपितसाध्यादयः । अनुचराः सुनंदादयः । तैः सहिताः सुरासुराः देवदेव्याः पर्यायैः सहपुंसि
 गुणपर्याया यथा । अमगनिर्जरा देवा मरुतस्त्यादयः । तद्भेदा यथा । नुपिताः साध्याः । इंद्रो मरुत्वान्मघवाः सूरः सूर्यो र्यमा । हाहा हूहूहूः तु वुरुहिरित्यादि । अनुच
 राः कुरुमां दुर्मुंदादयः । एधमुन्नेयं सर्वत्र । एते पामपि देवता निपुंसि वा देवता स्त्रियामित्यादि बाधकं स्मारयिष्यति । अवाधिता इति वक्ष्यमाणेन । असुरानुच
 श्रानविशतिः स भेदाः मपर्यायाश्च पुंसि स्युः । स्वर्गपर्यायो यथा । स्वर्गेनाकस्त्रिदिवदत्यादिः । द्योदिवो द्वेस्त्रियां स्त्रीवेत्रिविष्टपमिति बाधकं वलवत्तरंतद्विना

पुंस्त्वे स भेदानुचराः सपर्यायाः सुरासुराः ॥ स्वर्गयागादिभेदाद्विद्रुकालासि शरास्यः ॥ ११ ॥

पुंसं । यागो यज्ञः । मखः क्रतुः । तद्भेदा अग्निटोमादयः । दृष्ट्या देवार्थितत्वं वक्ष्यति । अद्रिः गिरिः पर्वतः । तद्भेदा मेरुसहादयः । एषां मध्येऽपवादः चेदुक्तः
 शैल्यर्गे । मेपोद्यनदत्यादिः पर्यायः । भेद आवर्तादिः । अभ्रस्य तु अभ्रमेघ इति स्त्रीवपाठो बाधकः । अब्धिः समुद्र इत्यादयः समुद्रपर्यायाः । क्षीरोदादिर्भेदः
 दुरक्षः । शास्त्रीत्यादि पर्यायः । वटादिर्भेदः । अत्रापि कचिद्रूपभेदादिना । “पाटला शिशपादौ” अपवादा उक्ताः । कालो दिटः समयः एवं पर्यायः । मासाद्
 यो भेदाः । असिः खड्गः । नंदकादयो भेदाः । ईल्यादौ बाधः । शरो बाणः । भेदो नाराचादिः । द्रुपद्वयोरिति विरोपो दर्शितः । अरिः शत्रुः । भेद आतताय्यादिः ॥ ११ ॥

करो गजपादभागेरद्विमः पाणिश्च । दीधित्यादीनांतु पुंस्त्वं वाधितं । गंडः कपोलः । ओष्ठो दंतच्छदः । दशनवसनादितुल्यभेदात्वाधितं । दोः प्रवेष्टः । भुजबाह्वोस्तद्वयोरिति विशेषः । दतोरदः । भेदोजंभेः । कंठोगलः । “समीपगलभेदेषुकंठं त्रिषु विदुर्बुधादतिशाश्रुतः ।” केशः कचः । नखः कररुहः । नग्नोः स्त्रीत्यादिना वाधितं । स्नानः कुचः । एते यथासंभवं सभेदपर्यायाः पुंसि । अन्हः अहश्च एतदंताः पुंसि स्युः । यथा । अन्हः पूर्वपूर्वाह्निः । “अन्हः अत्रात्रिपुंसि स्युः ।” द्वे अहनीममाह्ने द्व्यहः । स्वेहभेदाविषयविशेषाः पुंस्त्वे स्युः । यथा । सोराष्ट्रिकः । अत्रगरलं विपुंसि स्त्रीवेच । काकोलं इत्यादि बाधितं । रात्रां तादृति समासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽन्ते ये पातेयदि प्राक् असंख्यावाचकशब्दरहितास्तर्हि पुंसि । यथा । अहश्चरात्रिपुंसि स्युः ।

करगंडोपुदोर्दितकंठकेशनखस्तनाः ॥ अन्हाहिताःद्ववडमदारा नापाःमा । पृष्यरात्रस्वार्थ
साअसन्नंताअवाधिताः ॥
श्राहोरात्रःसर्वरात्रः । अपररात्रः । प्राग्संख्यकादितिकि । पंचरात्रं । गणरात्रं । पुण्यरात्रस्वार्थ

धोदिपाठान्श्रीयत्वं च ॥ १२ ॥ श्रीवेदादयो ये निर्यासा द्रवसारवाचकास्ते पुंसि स्युः । श्रावटः सरलः । श्रापटः सरलः ।
पादयः । चकाराद्रगुलुसिलहकादयः । अस्मच्चतुर्वीथे पाते असन्ताः । ह्यच्मसिसुसन्नंतमित्यादिनावक्ष्यमाणेन अप्सरादीनां पूर्वोक्तेन च वा ध
केनाचाधिनाश्चेतुंसि स्युस्तत्र अस्ता यथा । अंगिराः वेधाः । चंद्रमाः । अनंता यथा । कृष्णवर्णा । मघवा । अबधि तादति किं । इंद्वयः इंदलो म ।

अथपुष्टिगसंग्रहः॥ पुंस्त्वेतिपतद्ग्रहश्चपर्थतमधिकारः। भेदास्तुपितसाध्यादयः। अनुचराःसुनंदादयः। तैःसहिताःसुरासुराःदेवदेव्याःपर्यायैःसहपुंसि
सुगर्थायायया। अमगनिर्जरोदेवामरुतदस्यादयः। तद्देवायथा। तुपिताःसाध्याः। दद्रोमरुत्वान्मघवा सूरःसूर्योयमा। हाहाहूहूःतुंवुरुरित्यादि। अनुच
रायथा। विणोःरनुचराजयत्रिजयप्रभृतयः। रुद्रानुचरानंदिकेश्वरादयः। एवंअसुरपर्यायादेत्यादानवाइत्यादयः। तद्देवावलिनमुख्यादयः। असुरानुच
रा रुद्रमादुंदादय। एवमुन्नेयसर्वत्र। एतेषामपिदेवतानिपुंसिवादेवतास्त्रियामित्यादिबाधकंस्मारयिष्यति। अवाधितादतिवक्ष्यमाणेन। स्वर्गादय
श्चानविशति। सभेदाःसपर्यायाश्चपुंसिभ्युः। स्वर्गनाकस्त्रिदिवदत्यादिः। द्योदिवौद्वेस्त्रियाह्वावेत्रिविष्टपमितिबाधकंवलवत्तरंतद्विना

पुंस्त्वैसभेदानुचराःसपर्यायाःसुरासुराः॥ स्वर्गनागाद्रिमेवाब्धिद्रुकालासिशारस्यः॥ ११ ॥

पुंस्त्वं। यागोयज्ञ। मरःक्रतु। तद्देवाअग्निदोमादयः। इष्ट्यादेर्वाधितत्वंवक्ष्यति। अद्रिःगिरिःपर्वतः। तद्देवामेरुसहादयः। एषामध्येऽपवादःचेदुक्तः
शैल्यर्गे। मेघोद्यनदत्यादिपर्यायः। भेदआवर्तादिः। अभ्रस्यतुअभ्रमेयदतिह्रीवपाठोबाधकः। अब्धिःसमुद्रदत्यादयःसमुद्रपर्यायाः। क्षीरोदादिर्भेदः
दुर्दक्षः। शास्त्रीत्यादिपर्यायः। वटादिर्भेदः। अत्रापिकचिद्रूपभेदादिना। “पाटलाशिशपादौ” अपवादाउक्ताः। कालोदितःसमयःएवंपर्यायः। मासाद्
योभेदा। असिःखड्गः। नंदकः। दयोभेदा। “ईल्यादौबाधः शरोबाणः। भेदनाराचादिः। द्रुपद्वयोरिति विशेषोदर्शितः। अरि शत्रु। भेदआतताय्यादिः॥ ११ ॥

कर्गजपासभागोरद्विमःपाणिश्च । दीधित्यादीनांतुपुंस्त्ववाधितं । ओष्ठोदंतच्छदः । दशनवसनदितु रूपभेदात्वाधितं । दोःप्रवेष्टः ।
 कोराजपासुब्रयोरिति विशेषः । दंतोरदः । भेदोजंभेः । कंठोगलः । “समीपगलभेदेदुक्कंठं त्रिपु विदुर्धुधादतिशाश्वतः ।” केशः कचः । नखः करुहः ।
 भ्रजबाष्पोलुब्रयोरिति विशेषः । स्तनः कुचः । एते ययासंभवंसंभेदपर्यायाः पुंसि । अन्हः अहश्च एतदंतोः पुंसि स्युः । यथा । अन्हः पूर्वपूर्वार्द्धः । “अन्हः अ
 नखोः स्त्रीत्यादिनावाधितं । स्तनः कुचः । एते ययासंभवंसंभेदपर्यायाः पुंसि । अन्हः अहश्च एतदंतोः पुंसि स्युः । यथा । अन्हः पूर्वपूर्वार्द्धः । “अन्हः अ
 पं अपराक्तः ।” द्वे अंहनीसमाहृते द्यहः । क्ष्वेहभेदाविषविशेषाः पुंस्त्वस्युः । यथा । सोराष्ट्रिकः । अत्र गरलं विपं पुंसि क्रीबेच । काकोलं इत्यादि बाधि
 तं । रात्रांतादिति समासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽस्ते येषां तेषां विप्राक् असंख्यावाचकशब्दरहितास्ताहिं पुंसि । यथा । अहश्चरात्रि
 तं । रात्रांतादिति समासांतस्यैकदेशानुकरणं । एवमुत्तरत्रापि । रात्रशब्दोऽस्ते येषां तेषां विप्राक् असंख्यावाचकशब्दरहितास्ताहिं पुंसि । यथा । अहश्चरात्रि

कर्गं डोष्ठोदंतं कंठकेशं नखस्तनाः ॥ अन्हाहीनाः क्ष्वेहभेदारात्रांताः प्रागसंख्यकाः ॥ १२ ॥ श्रीविष्ठाद्याश्च निर्या

सा असन्नंता अवाधिताः ॥
 आहोरात्रः । सर्वरात्रः । अपररात्रः । प्रागसंख्यकादति किं । पंचरात्रं । गणरात्रं । पुण्यरात्रस्यार्ध

चादिपाठान्तीत्यर्थः ॥ १२ ॥ श्रीविष्ठादयो ये निर्यासाः द्रवसारवाचकास्ते पुंसि स्युः । श्रीवेष्टः सरलः । “श्रीपिष्टइति क्वचित्पाठः ।” आद्येन श्रीवासखकधू
 पादयः । चकारादुगुलुसिलहकादयः । अस्च अन्वृत्तावंतो ये पाते असन्नंताः । द्यौचमसि सुसन्नंति मित्यादिनावक्ष्यमाणेन अपरआदीनां पूर्वोक्तेन च बाध
 केनावाधिता ये पुंसि स्युस्तत्र असंता यथा । अंगिराः विधाः । चंद्रमाः । अनंता यथा । कृष्णवर्त्मा । मघवा । अबाधितादति किं । इदं वयः इदं लोम ।

गङ्गुर्गलंगः "गङ्गुः पृथगुक्तेकुञ्जदतिविश्वः" करंडो वंशादिकृतभांडभेदः । "करंडो मधुकोशो सौकारं डवेदलाढकइतिहैमः ।" लगुडो वंशादिदंडः । वरंडो मुख
 रोगः । "वरंडो वदनव्यया । अंतरागेदिसंधौचेतिहैमः ।" किणो मांससंधिभेदः । सतुखनिचंडादिसंघर्षणात्करतलादौस्पटः । "व्रणजंचिन्हंचकिणः" ।
 पुणः काठकमिः । "पुणः स्यात्काठवधकइतिरत्नकोशः ।" ॥ १८ ॥ दृतिः चर्मपुटकः । "दृतिश्चर्मपुटमत्स्येनेतिमेदिनी ।" सीमंतः केशवेशः । हरित्याला
 शर्णः । "हरिद्विशिस्रियापुंसिहयवर्णविशेषयोः । अस्त्रियां स्यात्तृणेचेतिमेदिनी ।" रोमंथः पशूनांचर्वितचर्वणं । उद्गीथः सामभेदः । "उद्गीथः प्रवणः सा

गङ्गुः करंडो लगुडो वरंडश्च किणो घुणः ॥ १८ ॥ दृतिः सीमंतहरितो रोमंथो द्गीथबुहुटाः ॥ कासमर्दो
 बुदः कुंदः फेनस्तूपौ ससूयपौ ॥ १९ ॥ आतपः क्षत्रियेनाभिः कुणपद्मुरकेदराः ॥

मयेदचनिरित्यरुणः" बुहुदो जलविकारः । कासमर्दो गुल्मभेदः । अर्बुदो दंशकोटयः । अर्बुदो मांसकीले स्यात्पुरुषे दशकोटिपुदतिमेदिनी । "अर्दनिरग्निः ।
 कुंदः शिरःपाण्डि । "कुंदोऽभ्युतेनिधौ । चक्रभ्रमौ च माघेचेतिहैमः ।" फेनो जलविकारः । स्तूपो वटकादिः । एतौ यूपश्च । "पूपइत्यपि ॥" १९ ॥ आ
 तपः सूर्यालोकः । क्षत्रियेनाभिः । क्षत्रियवाचीनाभिश्च शब्दः पुंसीत्यर्थः । कुणपः शवभेदः । "कुणपः पूतिगंधो शवेष्वेतिमेदिनी ।" क्षुरो वपनशस्त्रं ।
 क्षुरः स्याच्छेदनद्रव्येको किलाक्षेचगोक्षुरदतिमेदिनी । "केदरो व्यववहारपदार्थः ॥

पूरोजलप्रवाहः । "परः स्यादंभसादृष्टौव्रणसंशुद्ध्रवाद्ययोरितिहैमः । "क्षुरप्रोबाणभेदः । "क्षुरप्रइतिकवर्गद्वितीयादिरपि" चुक्रः शाकभेदः । "चुक्रः पूरोजलप्रवाहः । "हिंगुलोचर्णकद्रव्येनाभंटाक्यांतुहिंगुलीतिमेदिनी । हिंगु स्तम्भेऽम्लवेतसदतिहैमः । "गोलोवर्तुलपिंडः । हिंगुलोरागद्रव्यभेदः । क्लीबेचोक्तौवैश्यवर्गे । "हिंगुलोचर्णकद्रव्येनाभंटाक्यांतुहिंगुलीतिमेदिनी । हिंगु लुः स्यात्तुहिंगुलमितिमुकुटः । "पुद्रलः आत्मा । "पुद्रलः सुंदराकारे त्रिषुपुंस्यात्मदेहयो रितिमेदिनी । " ॥ २० ॥ वेतालो भूताधिष्ठितशवः । भल्लः स्यात्पुंसि भल्लकदतिमेदिनी । महोबाहुयुद्धकुशलः । पुरोडाशोहविर्भेदः । "पुरोडाशोहविर्भेदचमस्यापिष्टकस्यच ॥ रसेसोमलतायाश्चद्रुतशेषेचकीर्तितइतिबिम्बः" ॥ २१ ॥

बाह्ययुद्धकुशलः । पुराणाशास्त्रमन्त्रादि
पुरक्षुरप्रनुक्राथगोलहिङ्गुलपुद्गलाः ॥ २० ॥ वेतालभल्लमल्लश्वपुरोडाशोपिपू
पुरक्षुरप्रनुक्राथगोलहिङ्गुलपुद्गलाः ॥ २१ ॥ इतिपुष्टिगशेषः ॥

दृशः ॥ कुल्मापा र म स श्र च स त ॥ २१ ॥

“कुरुप्रापंकांजिकेयावकेपुमानिति मेदिनी ।” रभसः
 पद्विशोऽस्त्वभेदः । “पट्सिदतिदंत्यसात्यदतिमुकुटः” कुल्माषोऽर्धस्विन्नोयवकुत्सितमाषोवा । “कटाहोवृत्तैलादिषाक्कपात्रे
 हर्षः ।” रभसोहर्षवगयोरिति विश्वः । “सकटाह कटाहसहित कटाहशब्दश्चयुंसीत्यर्थः । कटाहोवृत्तैलादिषाक्कपात्रे
 पिकपरि । कटाह कूर्मपृष्ठेचसूपेचमहिषीशिवाविति विश्व । कटाहः कूर्मकर्परि । द्वीपस्य च प्रज्ञेदेचेति मेदिनी च ।” सनिष्ठीवतां बृलाविचर्षणनिक्षेप
 पात्रं पतद्ब्रह्मः ॥ २१ ॥ इति पुष्टिंशेषः ॥

त्रांतस्त्रीवेयथा । पात्रं च हि वं बत्तं गान् मित्यादि । सकारोलकारो वा उपधा अंत्यासूवो यस्य तत् सोपधं यथा । विसं । अंधतमसं । लोपधं यथा । कुलं मूलमि
त्यादि । शिष्टमिति यद्वशिष्टं प्रागुक्ता इत्यन्त । तच्च प्रागुक्तं यदवाधितं तदपि त्रातादिकं स्त्रीवेदस्यार्थः । शिष्टमिति किं । पुत्रः । वृत्रः । हंसः । कंसः । पनसः । शिला ।
कालः । गलः । संत्यापूर्वो रात्राब्दः स्त्रीवे । रात्रान्द्वाहाः पुंसीति पुंस्त्वन्नामेरपवादोयं । त्रिरात्रं । पंचरात्रं । संख्ययेति किं । अर्धरात्रः । मध्यरात्रः । पात्रादिभि
स्वतरेकार्थो यो द्विगु स स्त्रीवे । पंचगत्रं । आदिना चतुर्युगं । लक्ष्यानुसारतः शिष्टप्रयोगानुगमेनेत्यर्थः । अनेन पंचमूली । त्रिलोकीत्यादिरपवादः । एकार्थः
किं । पंचकपालः पुरोबारा । द्विगुर्यंतद्धितार्थः ॥ २ ॥ द्वंद्वसमासस्यैकत्वं । अव्ययीभावश्च स्त्रीवे । द्वंद्वक्यं यथा । पाणिपादं । शिरोघीवं । मादंगिकपाणविकं ।
त्रांतं सलेपधं शिष्टं गत्रं प्रायः संख्ययान्विनं ॥ पात्राद्यदंतरेकार्थो द्विगुलक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥
द्वंद्वकत्वाव्ययीभावोपपत्त्यः संख्याव्ययान्तरः ॥ पात्राद्यदंतरेकार्थो द्विगुलक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥

ज्ञातंसलोपधिशिष्टगन्धप्राक्संख्ययान्वितं ॥ पात्राद्यदत्तैरेकार्थे द्विगुलक्ष्यानुसारतः ॥ २५ ॥
द्वैकत्वाव्ययोभावौपथ्यः संख्याव्ययानुसृतः ॥ एतन्मात्रं ॥

अव्ययीभावोयथा । अधिस्त्रि । उपगंगं । संख्याया अव्ययाच्च परः पथः ऋक्षिने । तथाः सिद्धः ।

पथः। कापथं । संख्याव्ययादिति किं । धर्मपथः योगपथः । पथ इति समासांतानुकरणं । यथा । द्विपथं । त्रयपाणंपथांसमाहारस्त्रिपथं । चतुष्पथं । अव्ययाद्यथा । वि
तदुदाहरति । वीनांपक्षिणांछायाविच्छायमिति । दृष्टच्छायं । वहूनामिति किं । कुड्यस्य छायाकुड्यच्छायमिति । वास्त्रियांतुबध्यते । संहतौ समूहविषये स
भाशब्दश्चोभे । अग्रापि पठ्यादत्यनुवर्तते । यथा दासीनांसभा दासीसंभा स्त्रीसंभामित्यादि । संहताविति किं । दासीनांसभा दासीसंभा दासीगृहमित्यर्थः २६

शालार्थागृहार्थाअपिशब्दात्सहत्यर्थाचयासमासाअराजकान्तराजशब्दविवर्जितान्तराजामनुप्यार्थात्तराजपर्यायात्अमनुप्यार्थात् रक्षआद
शब्दात्पठ्यतात्पराचेत्क्लीबे। शालागृहं। अर्थोऽभिधेयोयस्या साशालार्थाअराजकराजपर्यायात्यथा। इनसमां प्रमुसमांअमनुप्यार्थायथा। रक्षःसमां।
पिशचसमा। अराजकात्कि। राजसमा। “राजपर्यायग्रहणान्नेह। चद्रगुप्तसमा। राजविशेषोयं।” षष्ठ्यादितिकिं। नृपतिविषयेसमानूपतिसमा। नृणां प
तिर्यस्यासाचासौसमाचेतिवानूपतिसमा। अमनुप्यार्थादितिकि। दासीसमा। दासीनाशालेत्यर्थः। इमादिशदितिदासीसममित्यादीनिक्रमेणत्रीण्युदाह
रणीत्यर्थः। तनदासीसममित्यादितुसंहतावित्यस्यैवदत्तेतुशालासहतिसाधारणे॥२७॥ तयोरुपज्ञोपक्रमयोरारदित्वंप्राथम्यंतस्यप्रकाशनेद्योतनेउपज्ञा

शालार्थापिपराराजामनुप्यार्थादराजकान्तराजशब्दसमभिमिमामिमादिशः॥२७॥उपज्ञोपक्रमांतश्चतदा

दित्वप्रकाशने॥ कोपज्ञकोपक्रमदिकंयेशीनरनामसु॥२८॥ तउपक्रमातश्चसमास क्लीबेस्यात्। उदाहरणमाह। उपज्ञायतदनुप
ज्ञा। कोब्रह्मातस्योपज्ञाकोपज्ञप्रजा। कस्योपराक्रम कोपक्रमलोकः। प्रजापतिनाप्रथमंसृष्टत्वात्तेनादावुपज्ञाताप्रजेत्यर्थः। तदादित्वेतिकिं। देवहस्तेपज्ञा
मृन्मय प्रकारः। मृत्प्रकारस्यानेककारणत्वात्। देवदत्तेतिसामान्यशब्देनचतदादित्वप्रतिपादनाभावेक्लीबत्वाभाव एवदेवदत्तोपक्रमोऽर्थः। अत्रापिषष्ठ्या
दत्यनवर्तते। उशीनराणाममुमध्येषष्ठ्यतात्पराकथाक्लीबे। सौशमीनाकंयासौशमिकंथं। उशीनरादन्यत्रदाक्षिकंथा। नामसुदितिकिं। वीरणकंथा॥२८

चकारदत्तानुबन्धोयस्यसच्चित् । नश्रणश्रकश्चचिच्चनणकचितः । तेभ्योऽन्येतदव्यदादयोऽदन्ताधातुप्रत्ययाः भावेविहितास्तेऽस्तीवे । तत्रधातुप्रत्ययाया
 धा । भावितव्यं । भाव्यं । सहितं । भुक्तं । नणकचिद्भ्योन्यदित्किं । प्रश्रः । न्यादः । आखूथः । वेपथुः । नणकेतिघञउपलक्षणं । पाकः । भावेकिं । कर्त
 व्योयमसंपहः । मृतोर्वीरी । समूहार्थेयथा । भिक्षाणांसमूहोभिक्षं । गार्भिणं । औपगवकं । काकमित्यादि । भावेदन्तायथा । गोभविः गोत्वं । शुचेर्भावः शौचं
 कर्मणियथा । शौद्र्यं । राज्ञ कर्मराज्यं । चौर्यं । तलुप्रत्ययस्यतुल्यत्वमुक्तं । पुण्यमुदिनाभ्यांपरोविहितसमासांतोऽहनशब्दः स्तीवे । अन्हाहंतादितिपुंस्त्व

भावेनणकचिद्भ्योन्येभ्यमूहेभावकर्मणोः ॥ अदंतप्रत्ययाः पुण्यमुदिनाभ्यांत्वहः परः ॥ २९ ॥ क्रि
 याव्ययानांभेदकान्येकत्वेप्युक्त्यतोदके ॥ चोचंपिच्छंगृहस्थूणंतिरीटंमर्मयोजनं ॥ ३० ॥

स्यापवादोयं । पुण्याहं । मुदिनाहं मुदिनशब्दः प्रशस्तार्थः ॥ २९ ॥ क्रियाणामव्ययानांचभेदकानिविशेषणानिस्तीवेएकवचनेचस्युः । क्रियाविशेषणय
 धा । मंदंपचति । मुखंतिष्ठतियोगिनः । सलीलंनृत्यतिवाला । अव्ययविशेषणयथा । रम्यंस्वः । सुखदंघ्रातः । अथकानिचित्कंठरेवेणाह । उक्थंसामभेदः ।
 तोदकंउत्तभेदः । चोचमुपमुक्तफलावशिष्टतालफलंवा । कदल्याः फलमितिकश्चित् । पिच्छंवहं । गृहस्थूणंगेहस्तंभः । तिरीटंवेष्टनं । “शिरोभूषणमितिके
 चित् ।” मर्मसंधिस्थानं । योजनंक्रोशचतुष्टयं । “योजनंपरमात्मनि” चतुक्रोश्यांचयोगेदतिमेदिनी” ॥ ३० ॥

राजसूयवाजपेयेयागभेदो । “राज्ञालतात्मकः सोमः सूयते ऽत्राजसूयं । वाजपेयीसुरापेयमत्रवाजपेयं ।” कवेः कृतौवर्तमानंगद्यं । पदसमूहः पद्यं श्लो-
कः । “पद्यं श्लोकेऽपुमान्छूद्रेपद्यावल्मनिकीर्तितेतिमेदिनी ।” कवेः कृतावितिकं । गद्यापद्धतिः । माणिक्यं रत्नभेदः । “माणिक्यं रत्नभेदः ।” मणिक्यमणिपूरा-
ख्येनगोभवंमाणिक्यं । “भाष्यपदार्थविदन्तिः ।” सूत्रार्थोपपत्त्यर्थविदन्तिः ॥ स्वपदानि च वण्यन्ते भाष्यविदो विदुरिति । “सिंदूर-
रक्तचूर्णभेदः ।” सिंदूरस्तरुभेदस्यासिंदूररक्तचूर्णकं । सिंदूरीरोचनारक्तवेष्टिकायातकीषुचेति विश्वप्रकाशः । “चीरं वस्त्रं भेदः ।” चीरं मिष्ट्या न पुंसकं ।

राजसूयं वाजपेयं गद्यपद्ये कृतौ कवेः ॥ माणिक्यभाष्यसिंदूरचीरचीवर-
पिंजरं ॥ ३१ ॥ लोकायनं हरितालं विदलस्य लवाल्लिकं ॥ इति न पुंसकसंग्रहः ॥

गोस्मने वस्त्रभेदे चोखालिखनभेदयोरिति मेदिनी । “चीरं मुनिवासः ।” शक्यमिदं प्रावरणमिति सुभूतिः । “पिंजरो ऽश्वा-
नरेपतिं ह्रीयं स्वर्णचपीनकदतिकोशांतरं । पंजरमित्यपि पाठः” ॥ ३१ ॥ लोकायतचारुकाशास्रं । हरितालं धातुभेदस्त्रीदूषाकाशोर-
स्वयोरिति मेदिनी । “विदलं वंशदलकृतपात्रभेदः । स्थालं भांडभेदः बाल्लिकं कुकुमादि ।” बाल्लवमित्यपि । बल्लुदेशे भवं बाल्लवं ॥ इति न पुंसकसंग्रहः ॥

कवियं महापराभापया कवियाळीति प्रसिद्धं । “नार्यकवीखलीनं कवियं वानातुरं मुखभाण्डमिति वोपालितः ।” कंदं पद्मिनीमूलादि । “कंदोऽस्त्रीसू-
रोऽस्य मूले जलधरेषु मानिनि मेदिनी । कचिक्कर्मतिपाठः ।” कार्पासं वस्त्रयोनिभेदः । “पारावारः पयोराशौ पारावारं तटद्वयमिति हेमः । युगंधरं कूवरं ।”
यूपं यज्ञागोदः । वशीवंदुमशीर्यकं । “वातायनं मुखशालावा ।” पात्री वंयज्ञपात्रभेदः । यूपं मंडइति प्रसिद्धं । “मुद्रामलकयूपस्तु माहीपित्तकफेहितइत्यु-

कवियं कंदं कार्पासं पारावारं युगंधरं ॥ यूपं प्रग्रीवपात्री वंयं च मसचिक्कसौ ॥ ३५ ॥
अर्धचर्चौ घृतादीनां पुंस्त्वाद्यं वैदिकं ध्रुवं ॥ तन्मोक्तं महलौके पितृचैदस्य स्तुशेषवत्
॥ ३६ ॥ इति पुन्नपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ स्त्रीपुंसयोरपत्यांताद्विचतुःषट्पदो रगाः ॥

कंदैर्यके” च मसचिक्कसौ अर्धचर्चौ अस्मिन्वर्गे पुन्नपुंसकाधिकारे इतियावत् । घृतादीनां पुंस्त्वाद्यं पाणिन्यादिभिरुक्तं तत्तु वैदिकं । वेदेषु सिद्धमित्यर्थः ।
अतस्तदिह नोक्तं न ह्येकेनैव स्ति चेन्न गेपवत् उक्तादन्यः शेषस्तद्वदस्तु शिष्टप्रयोगतो माह्वमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इति पुन्नपुंसकसंग्रहवर्गः ॥ अपत्यांता अ-
पत्यप्रत्ययांताः स्त्रीपुंसयोः स्युः । यथा । उपगोः अपत्यं पुमान् औपगवः । उपगोरपत्यं स्त्री औपगवी । वैदेहः । वैदेही । गार्ग्यः । गार्गी । द्विचतुःषट्पदो रगाः ।
द्विषट्पदचतुष्षट्पदपरवाचिनो भुजगवाचिनश्च

जातिभेदाः स्त्रीपुंसयोः । तत्र द्विपदजातिभेदो यथा । मानुषः पुमाश्च । मानुषी स्त्री । ब्राह्मणः । ब्राह्मणी । “शूद्रः । शूद्रा । अजादित्वादाप् ।” चतुष्पदो भेदो यथा । ऋगः । ऋगी । हयः । हयी । षट्पदभेदो यथा । भृंगः । भृंगी । उरगो यथा । उरगः । उरगी । नागः । नागी । स्त्रीयोगैः सह पुमाख्याः पुन्ना मानि स्त्रीपुंसयोः । यथा । दंष्ट्रः । दंष्ट्राणी । मानुषा मातुलः । तस्य स्त्री मातुली । पुंसि वर्तमानो मातुलः । स्त्रीयोगात् स्त्रीत्वेऽपि वर्तते । शूद्रस्य स्त्री शूद्रा । मल्लिका दयश्च स्त्रीपुंसयोः । मल्लकः पुष्पवल्लीभेदः । स्त्रियां तु मल्लिका ॥ ३७ ॥ ऊर्भिस्तरंगः । “मुनिरिति पाठः । मुनिर्यती गुदी बुद्धपिलाया गस्ति किंशुक इति वि

जातिभेदाः पुमाख्याश्च स्त्रीयोगैः सह मल्लकः ॥ ३७ ॥ ऊर्भिर्वराटकः स्वातिर्वर्णकोऽष्टाटलिर्मनुः ॥

मूपास्तपाटी कर्कधूर्यष्टिः शटी कटी कुटी ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुंसशेषसंग्रहवर्गः ॥

श्वप्रकाशः । ” वराटकः कपर्दकः । स्त्रियां तु वराटिका । स्वातिर्नक्षत्रं । “वर्णकश्चंदनं । विलेपने चंदने च वर्णकं पुन्यपुंसकमिति रभसः । वर्णकश्चाणो स्त्री तु चंदने च विलेपने । द्वयोर्नील्यादिषु स्त्रीस्यादुत्कर्षेणैकाचनस्य चेति मेदिनी । षाटलिः किंशुकवृक्षसदृशः । मनुः स्वायं भुवादिः मञ्जो वा । मूपातिजसावर्तनी । सृपाटी परिमाणभेदः । “कर्कधूर्बदरी । शटी पटभेदः । कटी देहावयवः कुटी गृहकोष्टकः । अत्र मूषानकारांतः ॥ ३८ ॥ इति स्त्रीपुं

भाषक्रिययोः भाषेकर्मणि च वर्तमानः प्यञ्जप्रत्ययो बुञ्जप्रत्ययश्च क्वचित्स्त्रीनपुंसकयोर्वर्तते । तत्र प्यञ्जप्रत्ययमुदाहरति । औचित्यमिति । उचितस्य भा
वः औचित्यं । औचितीच । मित्रस्य कर्ममेव्यमेत्रीवा । “एवसा मय्यसामयीवा । आर्हत्यं आर्हती” बुञ्जप्रत्ययस्तु वैरमैथुनिकादिवुम् इत्थं प्रागुदाह
तः । तथा मिथुनस्य भाषः कर्मभाषे गुनिका । मेथुनकंच ॥ ३९ ॥ तत्पुरुषे पठयत पठी विभक्त्यंतं प्राक्पदं यामाता पठयंतं प्राक्पदं । सेनायाः स्त्रियाः क्लीबे
चस्युः । उदाहरति । नृणां सेनानृसेन । नेति विकल्पात् नृसेनापि । इतरदिति एव मन्यन्नाप्युदाहृत्यमित्यर्थः । यवसुरं यवसुरा । कुड्यस्य च्छाया कुड्यच्छा
या

स्त्रीनपुंसकयोर्भाषक्रिययोः प्यञ्जक्वचित्बुञ् ॥ औचित्यमौचितीमैत्रीमैत्र्यंबुञ् प्रागुदाहृतः ॥ ३९ ॥ पष्ठयंत
प्राक्पदाः सेनागुदायाशालासुरानिशा ॥ स्याद्दानृसेनंश्च निशंगोशालमित्ररेचदिकं ॥ ४० ॥ आवन्तं तोत्तरपंदादि
गुश्चापुंमिनश्चलुप् ॥ त्रिखट्वंच त्रिखट्वंच त्रितक्षं च त्रितक्ष्यपि ॥ ४१ ॥ इति स्त्रीनपुंसकशेषः ॥

यत्तु वचनांतं प्राक्पदं चेच्छायाः क्लीब एवेति प्राग्दर्शितं ॥ ४० ॥ आवन्तोत्तरपदोऽन्तोत्तरपदश्च द्विगुसमासः पुंसिनस्यात् । किंतु स्त्रीनपुंसकयोः । अन्
तोत्तरपदस्य योऽत्यन्तकारस्तस्य लुप्लोपश्च स्यात् । आवन्तात्यपदमुदाहरति । त्रिखट्वमिति । त्रिखट्वाः समाहृताः त्रिखट्वं । त्रिखट्वाच । अन्तो
त्तरपदो यथा । त्रयमन्तभागः समाहृतास्त्रितक्षं । त्रितक्षीच । तक्षशब्दस्यात्यन्तकारोलुप्तः ॥ ४१ ॥ इति स्त्रीनपुंसकसंग्रहः ॥

पात्रादयोदादिमांतास्त्रिपुत्रिलिगाः । पात्रं पात्रः । इत्यादि । पाच्यमन्त्रे त्रिष्विति मेदिनी । पात्रंतुकूलयोर्मध्ये पर्णेनृपतिमंत्रिणि । योग्यभाजनयायज्ञ
भादेनात्मानुकर्तरीति हेमः । वाटः पथिवृतौ वाटं वरुणः गान्धर्वः । “कुवलंबदरीफलं ।” कुवलंबोत्पलेमुक्ता
फले पिवद्गीफले । कुड्मले मुकुटेषु सिनद्धयोर्नरकांतरदत्तिमेदिनी । “द्वैतत्रिलिगशेषः ॥” द्वैतकत्वस्याव्ययीभावस्य च लिंगगुक्तं । स्वप्रधानेन
मयपदप्रधानेन देवदेवसमासे च तत्सुरूपे च यत्परमपि मपदस्थं लिंगं तदेव लिंगं स्यात् । तच्च द्वैद्वयथा । कुक्कुटमयूर्याविमे । मयूरी कुक्कुटाविमौ । त
त्सुरूपे यथा । धान्येनार्थो धान्यार्थः । सर्पाद्वीतिः सर्पभीतिः । सर्पभयं । वाप्यश्वः ॥ ४२ ॥ उक्तस्य तत्पुरुषलिंगस्यापवादमाह । अर्थेति । अर्थीतश

त्रिपुपात्रोपुटीवाटीपटीकुवलंबदाडिमौ ॥ इति त्रिलिगशेषसंग्रहः ॥ परं लिंगं स्वप्रधाने द्वे ॥

तत्सुरूपेऽपि तत् ॥ ४२ ॥ अर्थात्ताः प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः ॥

ब्दाः परोपगाः परगामिनः वाच्यलिगादत्यर्थः । यथा द्विजायायं द्विजार्थः स्वपः । द्विजार्थायं वागूः । द्विजार्थपयः । अर्थेन नित्यं समासो विशेष्यलिंग
ताचेति वक्तव्यमिति वार्तिकं । प्रेति । प्राद्यलंप्राप्तापन्नपूर्वाः परोपगाः । “परविशेषोऽप्यमुपगच्छतीत्यर्थः ।” तत्र प्रादिपूर्वा यथा । अतिक्रान्तो मालां मतिमा
लोहारः । अतिक्रान्ता मालामतिमालेयं । अतिमालमिदं । अवकुटः कोकिलया अवकोकिलः । अलंपूर्वा यथा । अलंकुमार्यैर्दत्तलंकुमारिरयं । अ
लंकुमारिरयं । अलंकुमारिद्वंद्वं । प्रातज्जीविको द्विजः । प्रातज्जीविकमिदं । एवमापन्नजीविकः ।

प्राप्ति । विरोधे विप्रतिषेधे सति परं लिङ्गानुशासनं प्रवर्तते । यथामानुष शब्दस्य कण्ठमरोपातादति प्रागुक्तविधिना पुंस्त्वेव प्राप्ते सति द्विचतुःपद-
पदेत्यनेनोत्तरनोक्तेन सर्वापुंसविविधिनिषेधः । यथामानुषीयं । मानुषो धामिति । शेषमिति । शेषमनुक्तं । अभिधानादिकं शिष्टानामहाकवीनां भा-
ष्यकारादीनां प्रयोगतोक्षेपः । यद्वा अनुक्तं शब्दलिङ्गं शिष्टप्रयोगतो बोद्धव्यं । लिङ्गमशिव्यल्लोकाश्रयत्वाह्निगस्थेति भाष्योक्तेरित्यर्थः ॥ ४६ ॥ उक्तमुप

परं विरोधे शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ॥ ४६ ॥ ॥ इति लिङ्गादिसंग्रहवर्गः ॥ इत्यमर-
सिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ॥ सामान्यकाण्डस्तृतीयः सांगएव समर्थितः ॥ ४७ ॥

संहरति । इतीति । इत्येवं प्रकारेण । मरसिंहस्य कृतौ नामलिङ्गात्वे सामान्यनामा तृतीयः काण्डः । प्रस्तावो वर्गसमूहो वा अंगेः सहितः समर्थितो निरूपित-
इत्यर्थः ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीमत्पमरविवेके महेश्वरेण विरचितं त्रयं । सामान्यकाण्डोऽप्योऽतिमः समाप्तः ॥ विशेष्यनिघ्नवर्गस्य मूलश्लोः ॥ ११३ ॥ श्लो०
॥ संकीर्णव० सू० ४३ श्लो० । नानार्थव० २५७ श्लो० ७ ॥ अष्टव० ४७० ७ ॥ अष्टव० ४७० ७ ॥ अष्टव० ४७० ७ ॥ अष्टव० ४७० ७ ॥

म० श्लो० ४८२ ॥ श्लो० ७ ॥ अष्टव० ४७० ७ ॥ अष्टव० ४७० ७ ॥